

วิถีชีวิตและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน
: ศึกษากรณีชุมชนคริสตจักรใจสมาน กรุงเทพมหานคร

นางสาว วัลลภา หัสการณ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-4638-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

WAY OF LIFE AND WORLD VIEW OF CHRISTIAN MIDDLE CLASS
: A CASE STUDY OF JAISAMARN CHRISTIAN COMMUNITY ,
BANGKOK METROPOLIS

Miss Wanlapa Haskarn

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-4638-5

วัลลภา หัสการณ์ : วิถีชีวิตและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน : ศึกษากรณีชุมชนคริสตจักร
ใจสมาน กรุงเทพมหานคร (WAY OF LIFE AND WORLD VIEW OF CHRISTIAN MIDDLE
CLASS : A CASE STUDY OF JAISAMARN CHRISTIAN COMMUNITY, BANGKOK
METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร. ปรีชา คุวินทร์พันธุ์, 259 หน้า ISBN 974-17-4638-5

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียนใน
ชุมชนคริสตจักรใจสมานโดยผ่านวิถีชีวิตแบบคริสเตียน ขอบเขตของการศึกษา เป็นการศึกษาถึงสถานภาพ
บทบาท การมองตนเองและโลกทัศน์ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของชนชั้นกลางคริสเตียน โดยใช้
วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการกับ
เจ้าหน้าที่คริสตจักรและการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลจำนวน 10 คน รวมถึงแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูล
พื้นฐานอาชีพ รายได้ การศึกษา และอื่นๆ จำนวน 100 ชุด

ผลการศึกษาพบว่า ชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมานมีสำนึกรับรู้ และระบุว่าตนเองอยู่ในชนชั้นกลาง
ของสังคม และพวกเขามีวิถีชีวิตแบบชนชั้นกลาง ทั้งในเรื่องการบริโภค ความสนใจในเรื่องอาชีพการงาน
ความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต และให้คุณค่าในเรื่องการศึกษาสูง ชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมานมีภูมิหลังที่
แตกต่างกันค่อนข้างมากแต่มีค่านิยมทางสังคม วิถีชีวิตและพฤติกรรมทางสังคมที่คล้ายกัน ทั้งในเรื่องทาง
เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ชนชั้นกลางคริสเตียนมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชนชั้นกลางกลุ่มอื่นๆ เนื่องจาก
มีหลักศาสนาเป็นกรอบในการกำหนดแนวคิด และการดำเนินชีวิตในทุกเรื่อง รวมถึงการมองตนเองและ
โลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน ผลการศึกษาพบว่า ชนชั้นกลางคริสเตียนมองตนเองมีคุณค่า ชีวิตในโลกนี้
เป็นชีวิตที่มีความหมาย มีเป้าหมาย มีความหวัง และมองว่าตนเองมีโอกาสดีกว่าผู้อื่น เนื่องจากมีพระเจ้าเป็น
ผู้ช่วยพระพร ชนชั้นกลางคริสเตียนจะปรับตัวได้ดีกับกลุ่มเพื่อนชาวพุทธ และการอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้
รู้สึกอบอุ่น ส่วนโลกทัศน์ในทางเศรษฐกิจ พบว่า หลักคำสอนทางศาสนามีอิทธิพลต่อชีวิตการทำงานของชน
ชั้นกลางคริสเตียนค่อนข้างมาก โดยพวกเขาจะยึดหลักคำสอนต่างๆ เพื่อมาปรับใช้กับอาชีพของตนเอง
โดยเชื่อว่าเมื่อปฏิบัติตามจะได้รับพระพรจากพระเจ้า แล้วอาชีพการงานก็จะประสบผลสำเร็จ โลกทัศน์ทาง
การเมือง พบว่า จริยธรรมคริสเตียนมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียน
ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของตนเอง และส่งผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับสูง โลกทัศน์ทางสังคม
พบว่า หลักคำสอนของศาสนาคริสต์มีอิทธิพลอย่างมาก ในการทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนตระหนักถึงหน้าที่
ที่คริสเตียนควรรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการนำประโยชน์และการพัฒนามาสู่สังคมที่ตนเองอยู่ ด้วยการ
ช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งทำให้พวกเขาารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และเชื่อว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย อีกทั้งยังเป็น
ช่องทางหนึ่งในการประกาศศาสนา

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
สาขา สังคมวิทยา
ปีการศึกษา 2546

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4381163324 : MAJOR : SOCIOLOGY

KEY WORD : WAY OF LIFE / WORD VIEW / MIDDLE CLASS

WANLAPA HASKARN : LIFE AND WORLD VIEW OF CHRISTIAN MIDDLE CLASS IN
 BANGKOK METROPOLIS : A CASE STUDY OF JAISAMARN CHRISTIAN COMMUNITY
 THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. PREECHA KUWINPANT 259 pp. ISBN 974-17-4638-5

The objective of this research is to examine self-perception and world view of the Christian middle class of Jaisamarn Christian Community, through their Christian ways of life. The research focuses on the study of social status, social role, self-perception, worldview as well as the participation in social activities of the Christian middle class using both participatory and non-participatory methods of observations. One hundred copies of questionnaires intending to gather background information on occupation, income, education and others were have been distributed to the Christian middle class members of Jaisamarn Christian community. Informal interviews of the church officers and the in-depth interview of 10 key informants are the main methods of investigation.

It is found that Christians middle class perceive and identify themselves as the middle class of Bangkok society. Their middle-class ways of life are also observed through consumption, occupation , career progress, success in life and a high value toward education. Jaisamarn Christian middle class members share the similarities, not only economically but also politically and socially, in their social values, ways of life and social behavior, notwithstanding their very different backgrounds. The Christian middle class differ from other middle class groups in Bangkok in their possession of religious identity due to the fact that their ideas and modes of living are framed by Christian principles in all aspects, including their self-conceptualization and world view. The result also suggests that the Christian middle class have high respects upon themselves. Their lives are meaningful with purpose and hope and the perception that they have better opportunities, through their belief, than non-Christian. However, the Christian middle class get along well with their Buddhist friends. Living in the Christian community makes them feel the sense of belonging. With regard to the economic worldview, Christian principles have had a considerable effect on their working life in the sense that the principles are centered upon their career for in doing so they will be blessed by God and experience a successful career. For the political worldview, Christian ethics have produced a positive drive for political participation, enabling them to realize their rights to vote in general elections. According to the social worldview, the Christian principles have had great influences on social responsibility, for example, participation in community works, help and care for other people. In doing so, they are not meant only to please God but they are also the act of proclamation of Christianity.

Department Sociology and Anthropology

Student's signature.....

Field of study Sociology.

Advisor's signature.....

Academic year 2003

Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยพระคุณพระเจ้า ทำให้ได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คุวินทร์พันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับความเมตตาอย่างหาที่เปรียบมิได้ ที่ได้ช่วยให้คำแนะนำ ตลอดจนเป็นกำลังใจและช่วยเหลือผู้เขียนอย่างจริงใจตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศาพิชญ์ ที่รับเป็นประธานกรรมการในการสอบ ทั้งยังให้คำชี้แนะทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ กรรมการ ซึ่งให้ความเมตตาชี้แนะและให้คำปรึกษาแก่ผู้เขียนเป็นอย่างดี

ในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ สุกเดช ปฤษาบุตร ที่ช่วยเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ พรสวรรค์ พุกประยูร และ พี่วุฒิพร หัสการณัฏ ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอขอบคุณ คุณนาวัน กุลบุษย์ สำหรับกำลังใจ คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลืออย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ขอขอบคุณ คุณพูนพิพัฒน์ อุดมเดชวัฒน์ ที่สละเวลาและสนับสนุนในทุกๆเรื่อง ช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้อย่างไม่น่าเชื่อ ขอกราบขอบพระคุณ ศาสนาจารย์ มนูญศักดิ์ กมลมาตยกุล ศิษยาภิบาลคริสตจักรใจสมาน รวมทั้งเพื่อนๆและพี่ๆคริสตจักรใจสมานทุกท่าน ที่สละเวลาให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือทุกอย่าง

ที่สำคัญที่สุด ผู้เขียนขอสรรเสริญและกราบขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงอำนาจพระพร และช่วยให้ผู้เขียนฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรคนานาประการ สุดท้ายนี้ ขอพระคุณและความรักของพระเจ้าได้ปกคลุมอยู่เหนือชีวิตผู้มีพระคุณทุกท่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
แนวคิดทฤษฎี.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
ขอบเขตของการวิจัย.....	34
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	34
ระเบียบวิธีวิจัย.....	35
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	37
2 ความเป็นมาของคริสตจักรในประเทศไทย.....	38
วิวัฒนาการของคริสตจักรโปรเตสแตนต์.....	3 8
การเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในสังคมไทย.....	43
บทบาทขององค์กรศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย.....	55
3 ชุมชนคริสตจักรใจสมาน.....	59
ประวัติคริสตจักรใจสมาน.....	59
งานพันธกิจด้านต่างๆของคริสตจักรใจสมาน.....	63
หลักข้อเชื่อของคริสตจักรใจสมาน.....	67
โครงสร้างการบริหารภายในคริสตจักรใจสมาน.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	สมาชิกคริสตจักรใจสมาน.....	77
	กระบวนการพัฒนาสมาชิก.....	81
	ความสัมพันธ์ภายในชุมชนคริสตจักรใจสมาน.....	82
	ภาษาของคริสเตียน.....	83
	การจัดกิจกรรมของคริสตจักร.....	84
	การดำเนินชีวิตคริสเตียน.....	88
4	กรณีศึกษา	
	กรณีศึกษาที่ 1 กรแก้ว.....	97
	กรณีศึกษาที่ 2 ลินดา.....	106
	กรณีศึกษาที่ 3 อนงค์.....	116
	กรณีศึกษาที่ 4 นิดยา.....	127
	กรณีศึกษาที่ 5 วิไล.....	133
	กรณีศึกษาที่ 6 เอก.....	140
	กรณีศึกษาที่ 7 ธวัช.....	150
	กรณีศึกษาที่ 8 ณรงค์.....	156
	กรณีศึกษาที่ 9 วิจิต	166
	กรณีศึกษาที่ 10 ดำรง.....	174
	ตารางสรุปการศึกษาเฉพาะกรณี.....	184
5	บทวิเคราะห์.....	194
6	สรุปผลการวิจัย.....	225
	รายการอ้างอิง.....	233
	ภาคผนวก.....	239
	ภาคผนวก ก.....	240
	ภาคผนวก ข.....	248
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	259

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แผนผังการบริหารงานคริสตจักรประจำตำบล.....	49
2	แผนภูมิการบริหารของสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย.....	51
3	แผนผังสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรวันเสาร์.....	54
4	พันธกิจด้านต่าง ๆ ของคริสตจักรใจสมาน.....	66
5	โครงสร้างการบริหารงานของคริสตจักรใจสมาน.....	71
6	โครงสร้างการบริหารงานกลุ่มพัฒนาชีวิตและระดับการดูแล ของส่วนต่าง ๆ.....	72
7	โครงสร้างกลุ่มพัฒนาชีวิต (ปิด) ระดับต่าง ๆ.....	76
8	กระบวนการพัฒนาสมาชิก.....	82

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงระยะเวลา 15-20ปีที่ผ่านมา ชนชั้นกลางในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมเมือง ได้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายตัวทางด้านการศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมผ่านการปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่นๆ การขยายตัวของชนชั้นกลางจะยังคงดำเนินต่อไป เพราะปัจจัยทางเศรษฐกิจ การศึกษาค่านิยมจากภายนอกประเทศและภายในประเทศ เช่นเดียวกันกับความเชื่อ ค่านิยม ศักดิ์ศรี เกียรติยศ ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชั้นกลาง ที่จะได้รับการเผยแพร่กว้างขวางยิ่งขึ้น

ชนชั้นกลางจัดว่าเป็นชนชั้นที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคม ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ไม่ใช่เจ้าของปัจจัยทางการผลิตและไม่ใช่กลุ่มของผู้ใช้แรงงาน แต่เป็นชนชั้นที่อยู่ตรงกลางระหว่างนายทุนกับกรรมกร ชนชั้นกลางเริ่มที่จะมีความหลากหลาย และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในช่วงของการพัฒนาประเทศที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ในยุคจอมพลสฤษดิ์ ธนะระรัตน์ ในช่วงหนึ่งทศวรรษแรกของการ “พัฒนา” ที่มี การเร่งรัดพัฒนาประเทศตามแนวทางทุนนิยมโลก ซึ่งให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อตลาด เน้นการสร้าง ความมั่งคั่งทางวัตถุ ผลลัพธ์แห่งการพัฒนาดังกล่าว ได้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ชนชั้นกลางของไทย เกิดการขยายตัวเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะต่อมา โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเพิ่มจาก 174,000 คน ในปี 2503 เป็น 284,000 คน และ 1,800,000 คนในปี 2513 และ 2530 ตามลำดับ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2533:123) โดยกลุ่มคนที่เติบโตขึ้นมานั้น ส่วนหนึ่งเติบโตมาพร้อมกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (ด้านพาณิชยกรรม) ได้แก่ กลุ่มนักธุรกิจ กิจการธนาคาร สถาบันการเงิน นักธุรกิจนำเข้าและส่งออก และผู้ลงทุนอุตสาหกรรมและกิจการบริการ

สังคมไทยปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นโลกแห่งเศรษฐกิจทุนนิยม ได้เอื้อให้สังคมเป็นสังคมแบบเปิดทำให้ทุกคนมีโอกาสแข่งขันหาความสำเร็จ หรือเลื่อนสถานภาพของตนเองได้ ชนชั้นกลางจึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จากสภาพสังคมไทยที่เป็นสังคมเปิดให้สิทธิเสรีภาพ และโอกาสแก่ประชาชนพอสมควร ทำให้คนชั้นสูงมีโอกาสที่จะเลื่อนระดับลงมาสู่ชนชั้นที่อยู่ตรงกลาง ในทางกลับกัน คนที่อยู่ชั้นล่างก็มีโอกาสที่จะเลื่อนฐานะของตน เข้าสู่วิถีของ

ชนชั้นกลางได้เช่นกัน ท้ายที่สุดก็จะทำให้คนกลุ่มหนึ่งมีอำนาจมากในสังคม ซึ่งคนกลุ่มนี้ก็คือ “ชนชั้นกลาง” (สุनीย์ ตรีชนากร, 2539:5) ในขณะที่กระแสโลกาภิวัตน์ ครอบงำระบบการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากยิ่งขึ้น การติดตามวัฒนธรรมกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่าง ใกล้ชิด จึงเป็นที่มาของอำนาจ เกียรติยศ และความมั่งคั่ง ในอดีตนั้นกลุ่มผู้ประกอบการจะเป็นตัว ครอบงำวัฒนธรรมตะวันตกที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทย แต่ในปัจจุบัน ด้านหน้าของความสัมพันธ์ ระหว่างวัฒนธรรมกระแสโลกาภิวัตน์กับสังคมไทย คือ ชนชั้นกลาง โดยที่ชนชั้นกลางสามารถ เข้าถึงกระแสหลักของวัฒนธรรมที่ครอบงำโลกได้ด้วยตนเอง และเข้าถึงอย่างใกล้ชิดกว่าคนกลุ่ม อื่นในสังคม (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2536:62) แต่เดิมนั้นกลุ่มชนชั้นกลาง โดยมากจะเป็นกลุ่ม ข้าราชการที่เติบโตมาพร้อมๆกับการปฏิรูปการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา แต่ในโลก สมัยใหม่ซึ่งเป็นโลกไร้พรมแดนนั้น กลุ่มข้าราชการต้องลดบทบาทลง เพราะมีชนชั้นกลางกลุ่ม อื่นๆเกิดขึ้นมากมาย ดังนั้น อำนาจที่เคยรวมศูนย์อยู่ในมือข้าราชการแต่เพียงกลุ่มเดียวนั้น ก็เริ่ม มีการกระจายไปยังกลุ่มต่างๆของสังคมที่ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง ท่ามกลางการขยายตัวของ เศรษฐกิจโลก และระบบทุนนิยมในยุคใหม่ บางกลุ่มของชนชั้นกลางเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในการ สร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมการแพร่กระจายของวิถีชีวิตแบบทุนนิยม ใน ขณะเดียวกัน กลุ่มเหล่านี้ของชนชั้นกลาง เริ่มเข้าไปแสวงหาอำนาจทางการเมืองมากขึ้น โดย ผ่านระบบพรรคการเมือง เพื่อที่จะสร้างเงื่อนงำที่สำคัญในการประกันเสถียรภาพให้แก่ธุรกิจที่ ขยายตัว ในสถานการณ์เช่นนี้ กลุ่มต่างๆของชนชั้นกลางเริ่มมีการพัฒนา “นโยบาย” และ “อุดมการณ์” ของตนเองให้ปรากฏเด่นชัด เพื่อประโยชน์ของกลุ่มตน (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:82)

ปัจจุบัน ชนชั้นกลางได้กลายเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสูงมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครอง กล่าวคือ ชนชั้นกลางกลุ่มพ่อค้า นายทุนมีส่วนทำให้ เศรษฐกิจของไทยเจริญเติบโตมากขึ้น ทั้งระบบการค้าภายในและภายนอกประเทศ การลงทุนใน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต การแปรรูปสินค้าและธุรกิจการบริการ ส่วนชนชั้นกลาง ในกลุ่ม ข้าราชการ และปัญญาชน นอกจากทำให้ระบบราชการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ขณะเดียวกัน ยังช่วยทำให้ระบบเศรษฐกิจเติบโตขึ้นเช่นกัน เพราะคนในกลุ่มนี้มีรสนิยมและมี อำนาจในการซื้อสินค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นสินค้าที่ผ่านกระบวนการผลิตทางเทคโนโลยี จึงช่วยให้ ระบบการซื้อขายคล่องตัวมีการหมุนเวียนของเศรษฐกิจที่ดี ในด้านการเมืองการปกครองนั้น ตามทฤษฎีการเมืองของโลกตะวันตก ถือว่าชนชั้นกลางเป็นรากฐานสำคัญ ของการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองระบอบประชาธิปไตยในโลกตะวันตกนั้น เกิดจาก นโยบายเสรีนิยมของชนชั้นกลาง การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย ซึ่งมีขึ้นในสมัย

รัชกาลที่ 7 เมื่อ พ.ศ. 2475 ก็ล้วนเป็นผลงานของชนชั้นกลางกลุ่มข้าราชการเช่นกัน (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2533:91) และนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ระบบประชาธิปไตยก็จรดลงอยู่ได้ด้วย ชนชั้นกลาง กลุ่มข้าราชการ ปัญญาชน นิสิตนักศึกษา ที่พยายามทำหน้าที่ ทั้งในฐานะผู้บริหารและผู้วิจารณ์เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม ขบวนการนักศึกษาที่ต่อสู้เรียกร้องให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จนนำไปสู่เหตุการณ์เดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 อาจถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญ ของการแสดงให้เห็นถึงพลังทางการเมืองของชนชั้นกลาง และจากเหตุการณ์เดือนพฤษภาคมพ.ศ. 2535 ชนชั้นกลางที่อยู่ในภาคเอกชน โดยเฉพาะนักธุรกิจ เจ้าของกิจการ ตลอดจนชนชั้นกลางกลุ่มอื่น ได้กลายมาเป็นชนชั้นที่มีบทบาทอย่างสูงในทางการเมืองในการที่จะเป็นพลังประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ รวมทั้งในปัจจุบันประชาชน ชั้นกลางบางกลุ่มยังมีบทบาทที่สำคัญ ในการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณและเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, 2541:1) ในด้านสังคมและวัฒนธรรมก็เช่นเดียวกัน ชนชั้นกลางมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์และสืบทอดสังคมและวัฒนธรรม ในการกระจายความมั่งคั่งร่ำรวยสู่สังคม คือ การให้ความช่วยเหลือในรูปแบบโครงการต่างๆ เช่น สมาคม มูลนิธิ ผู้เป็นปัญญาชน ก็ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท หรือ โครงการอื่นๆ เพื่อยกระดับชีวิตของผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้ยากไร้

จากบทบาทสำคัญ และการขยายตัวที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆของชนชั้นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง ทำให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องชนชั้นกลางเป็นสิ่งที่น่าสนใจ อย่างไรก็ตาม ชนชั้นกลางมีจำนวนมาก และประกอบไปด้วยกลุ่มคนหลายกลุ่ม หลายอาชีพและศาสนา ซึ่งมีความหลากหลายอย่างมาก มีลักษณะวิถีการดำเนินชีวิตและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่ต่างกัน ท่ามกลางการก่อตัวและพัฒนาการของชนชั้นกลาง ปัจจัยทางการเมือง จิตสำนึก สัญลักษณ์ วัฒนธรรม มีบทบาทสำคัญ ในการกำหนดจุดยืนของกลุ่มชนต่างๆ ภายในชนชั้นกลางแต่ละกลุ่ม ก็มีความคิดและโลกทัศน์ของตนเอง ซึ่งแยกตัวเองออกจากชนชั้นอื่นๆในสังคมอย่างชัดเจน (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:79) ศาสนามีบทบาทสำคัญเช่นกัน ในการกำหนดความคิดและโลกทัศน์ของคนกลุ่มต่าง ๆ ภายในชนชั้นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนชั้นกลางกลุ่มคริสเตียน ซึ่งมีศาสนาคริสต์เป็นแกนนำ ทั้งในด้านสังคม คือช่วยในการจัดระเบียบสังคม กำหนดบรรทัดฐานศีลธรรมและพิธีกรรมต่างๆ และทางด้านวัฒนธรรม คือ เป็นตัวกำหนดค่านิยมและโลกทัศน์ของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้น ลักษณะวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และศาสนา จึงเป็นสิ่งที่ถูกให้ความหมาย และแสดงออกตามแบบเฉพาะของคริสเตียน ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียน มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม หรือคนกลุ่มอื่นๆในชนชั้นเดียวกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาชุมชนคริสเตียนคริสตจักรใจสมาน ซึ่งเป็นชุมชนที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวและผูกพันกันสูง โดยอาศัยความเชื่อทางคริสต์ศาสนา มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางสังคม (Social Integration) อันเกิดจากยึดถือค่านิยม หลักคำสอน พิธีกรรม และจริยธรรมทางศาสนา ร่วมกัน ชุมชนคริสเตียนคริสตจักรใจสมานเป็นชุมชนคริสเตียนที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองในเขตกรุงเทพมหานคร และก่อตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 30 ปี ประกอบด้วยสมาชิกหลายร้อยคน ที่มีความหลากหลายทั้งฐานะและอาชีพ การขยายตัวของสมาชิกคริสเตียนยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยสมาชิกส่วนใหญ่ เป็นผู้มีการศึกษาดี มีรายได้และการทำงานที่มั่นคง ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาชนชั้นกลางชุมชนคริสเตียน คริสตจักรใจสมาน ในด้านที่เกี่ยวกับสถานภาพ บทบาท การมองตนเองและโลกทัศน์ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นกลางในสังคมไทย เพื่อที่จะเข้าใจว่าพวกเขามีการปรับตัวอย่างไร ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยในระดับที่เขายังเป็นกลุ่มคริสเตียน และเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคริสเตียนในชุมชนคริสตจักรใจสมานในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครฯ
2. เพื่อศึกษาการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียนผ่านวิถีชีวิตแบบคริสเตียน
3. เพื่อศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมในฐานะที่เป็นชนชั้นกลางคริสเตียน

สมมติฐาน

1. ชุมชนคริสเตียนใจสมานเป็นตัวแทนหนึ่งของชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครฯ
2. วิถีชีวิตคริสเตียนมีผลต่อการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียน

3. คริสเตียนใจสมานเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมเป็นผลมาจากการมองตนเองและโลกทัศน์ในฐานะที่เป็นคริสเตียน

แนวคิดทฤษฎี

1. แนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งช่วงชั้นทางสังคม

โดยทั่วไปแล้วการแบ่งช่วงชั้นทางสังคมสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระบบใหญ่ๆ ได้แก่ (บุญเต็ม พันรอบ และจ่านง พันรอบ, 2524:21-25)

1. ระบบฐานันดร (Estate System) เป็นระบบที่เกิดขึ้นในสังคมตะวันตกตั้งแต่สมัยยุคกลาง แบ่งคนตามสิทธิที่กำหนดไว้ตามกฎหมายและประเพณีเป็นระดับต่างๆ ตามฐานันดร ได้แก่ พระ เป็นฐานันดรที่หนึ่ง ขุนนาง เป็นฐานันดรที่สอง สามัญชน เป็นฐานันดรที่สาม (ถูกยอมรับภายหลังจากมีการค้าขายมากขึ้น) และต่อมาได้ยอมรับให้นักหนังสือพิมพ์เป็นฐานันดรที่สี่เพราะการเข้ามาแสดงบทบาททางการเมืองโดยการจัดการและกระจายความรู้และข่าวสารภายใต้พัฒนาการของเทคโนโลยีระหว่างศตวรรษที่ 15 เป็นต้นมา

2. ระบบวรรณะ (Caste System) คือ ระบบที่อาศัยความแตกต่างของชาติกำเนิดเป็นเครื่องแบ่งสถานะทางชนชั้น โดยไม่เปิดโอกาสให้คนสามารถเปลี่ยนสถานะทางสังคม และไม่อนุญาตให้มีการสมรสข้ามวรรณะ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ในอินเดียแบ่งคนออกเป็น 4 วรรณะใหญ่ๆ ได้แก่ พราหมณ์(นักบวช,ผู้มีความรู้สูง) กษัตริย์(นักรบ) แพศย์(พ่อค้า) ศูทร(กรรมาชีพ) ส่วนพวกนอกวรรณะเรียกว่า จัณฑาล (Untouchables)

3. ระบบชนชั้น (Class) ชนชั้นเป็นปรากฏการณ์ที่พบได้ในทุกสังคม ไม่ได้ถูกกำหนดโดยความเชื่อทางศาสนาและกฎหมาย ชนชั้นมีลักษณะยืดหยุ่น การขึ้นลงของชั้นมีอยู่ตลอดเวลา ระบบชนชั้นเป็นระบบที่เปิดให้คนมีโอกาสเปลี่ยนแปลงฐานะทางชนชั้นได้ภายหลังจากที่เกิดมาแล้ว แต่จะเปิดมากหรือน้อยอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละระบบ ชั้นทางสังคมอาศัยความแตกต่างทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องวัดฐานะทางสังคม แนวคิดของระบบชนชั้นได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในศตวรรษที่ 19 เมื่อคาร์ล มาร์กซ(Karl Marx, 1818-1883) เสนอทัศนะต่อ ชนชั้นและความเกี่ยวข้องระหว่างชนชั้นออกมา(บุญเย็น วอทอง, 2519:38) มาร์กซให้ความสำคัญกับเรื่องของเศรษฐกิจมากกว่าเรื่องอื่น มาร์กซพูดถึงชนชั้นทางสังคมว่าเป็นกลุ่มคนจำนวนมากที่มีฐานะทางเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน ซึ่งมีผลทำให้คนในกลุ่มมีวิถีชีวิตที่

ใกล้เคียงกัน แต่ต่างจากคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน เศรษฐกิจ อาชีพและการเป็นเจ้าของทรัพย์สินจะแบ่งชนชั้นทางสังคม ตามความคิดของมาร์กซ์ ชนชั้นเป็นกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันในเรื่องปัจจัยทางการผลิต (Mean of production) ซึ่งมีผลในการกำหนดชีวิตร่วมกันของชนแต่ละชั้น ปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ที่ดิน เครื่องมือในการเพาะปลูก

ตามแนวคิดมาร์กซ์ ชนชั้นทางสังคม (social class) แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ เจ้าของปัจจัยการผลิต (capitalist) และ พวกที่ขายแรงงานหรือกรรมกร (proletariat) ลักษณะของความสัมพันธ์เป็นลักษณะของการเอาเปรียบกัน ในสังคมศักดินามีการกดขี่เกิดขึ้น พวกข้าที่ดินจะต้องส่งผลผลิตไปให้กับเจ้าของที่ดิน ข้าที่ดินไม่ได้รับผลประโยชน์ของตนเต็มที่ ในสังคมอุตสาหกรรมการผลิตสินค้า ที่ผู้ใช้แรงงานผลิตมีมูลค่าเกินกว่าค่าจ้างที่ผู้ใช้แรงงานได้รับ ผู้ใช้แรงงานจะได้รับส่วนแบ่งผลผลิตไม่มากแต่นายทุนจะได้รับกำไร (surplus value) ฉะนั้นความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะที่นายทุนเอาเปรียบกรรมกร ชีวิตกรรมกรจึงเป็นชีวิตที่น่าสมเพช อยู่ในสภาพเปื้อนน่าย่ำชีวิตชีวา เมื่อถึงจุดๆหนึ่ง กรรมกรก็จะมีสำนึกทางชนชั้น (class consciousness) เกิดขึ้น มาร์กซ์พยายามบอกว่าระบบทุนนิยม มีความขัดแย้งกันภายในจากผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน ดังนั้นระบบทุนนิยมของมาร์กซ์ ก็คือ ระบบชนชั้นนั่นเอง

สรุปได้ว่า แนวคิดมาร์กซ์ได้แบ่งกลุ่มชนชั้นในสังคมทุนนิยมอุตสาหกรรมจากความสัมพันธ์ทางการผลิต ผลประโยชน์ และการมีอำนาจอันเกิดจากปัจจัยการผลิตเหล่านั้น รวมทั้งโลกทัศน์ของพวกเขาในระบบสังคมทั้งหมด (วิทยากร เชียงกูล, 2532:24) จุดหลักของการศึกษาเรื่องชนชั้นในสังคมแบบมาร์กซ์ อยู่ที่ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนกับปัจจัยการผลิต มาร์กซ์ให้ความสำคัญกับบุคคล 2 กลุ่ม ในการวิเคราะห์โครงสร้างชนชั้น (Class Structure) ได้แก่ ชนชั้น นายทุน คือผู้ครอบครองทุนหรือปัจจัยการผลิต เป็นกลุ่มที่มีสถานะทางชนชั้นครอบครองแรงงานส่วนเกิน ซึ่งอยู่ในรูปมูลค่าส่วนเกินและชนชั้นแรงงาน คือ กลุ่มคนซึ่งไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ต้องขายแรงงาน เพื่อแลกกับรายได้เพื่อการยังชีพ โดยความสัมพันธ์ของชนชั้นนี้มีรากเหตุเป็นความขัดแย้ง อันเกิดจากการครอบงำของชนชั้นแรก และการดิ้นรนต่อสู้ของชนชั้นหลัง ความขัดแย้งดังกล่าวเป็นพลังผลักดันการขับเคลื่อนของสังคมทุนนิยม

อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมามาร์กซ์ได้ถูกกล่าวหาว่า ใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดฐานะทางชนชั้นแต่เพียงอย่างเดียว โดยกลุ่มที่กล่าวหาว่ามาร์กซ์เช่นนี้มักเชื่อว่า แนวคิดแบบเวเบอร์สามารถจัดแบ่งชนชั้นได้ดีกว่า

ในขณะที่มาร์กซ ใช้แต่ปัจจัยทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว เป็นตัวกำหนดฐานะทางชนชั้น แต่เวเบอร์มองปัจจัยอื่นๆมากไปกว่านั้น งานของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber, 1864-1920) ในเรื่องชนชั้นได้พัฒนามาจากงานของมาร์กซ โดยได้ขยายความ ซึ่งมี 2 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1. มาร์กซ มองในเรื่องเศรษฐกิจ โดยใช้ความแตกต่างทางเศรษฐกิจ ในเรื่องของการเป็นเจ้าของหรือไม่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตเป็นตัวกำหนดชนชั้น แต่เวเบอร์บอกว่า ยังมีปัจจัยอื่นอีกที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างทางสังคม เช่น คนที่มีวิชาชีพ เป็นช่างฝีมือ เป็นช่างชำนาญการ ถึงแม้จะไม่มีปัจจัยการผลิต แต่เป็นที่ต้องการของตลาดเพราะเขามีความสามารถ 2. เวเบอร์ บอกว่านอกเหนือจากชนชั้น (class) ยังมีเรื่องของสถานภาพ (Status) และหมู่คณะ (party) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในเรื่องของสถานภาพ เป็นเรื่องความแตกต่างในเรื่องของเกียรติหรือศักดิ์ศรี (prestige) เป็นเรื่องที่กำหนดชั้นของคนตามความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของคนในสังคม เช่น หมอ นักกฎหมาย อาจารย์ ฯลฯ จัดเป็นกลุ่มที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องจากสังคม หมู่คณะ (party) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมสมัยใหม่ เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่ทำงานร่วมกัน มีความสนใจหรือพื้นฐานร่วมกันทำให้เกิดอำนาจ (power) สถานภาพและหมู่คณะ ไม่สามารถนับรวมกับชนชั้นได้แต่เป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อชนชั้นนอกเหนือจากปัจจัยทางเศรษฐกิจของบุคคลและกลุ่ม (อ่านเพิ่มเติมใน Giddens, 1997:285-286) จะเห็นได้ว่า เวเบอร์วิเคราะห์อำนาจของเศรษฐกิจสังคมและการเมือง โดยอำนาจแต่ละอย่างมีส่วนร่วมในการกำหนดชั้นทางสังคม เวเบอร์ให้ความสนใจเช่นเดียวกับมาร์กซ ในเรื่องของการขัดแย้งและความตึงเครียดระหว่างชนชั้น

สรุปได้ว่า เวเบอร์ได้นำเสนอแนวคิดเรื่องการจัดช่วงชั้นทางสังคม โดยเริ่มต้นจากการชี้ว่า การอธิบายเรื่องชนชั้นของมาร์กซยังขาดความสมบูรณ์ เพราะความสลับซับซ้อนของระบบทุนนิยม ได้ก่อให้เกิดโอกาสในการเลื่อนชั้นทางสังคม ผ่านรูปแบบวิถีชีวิต การศึกษา และอาชีพ การพิจารณาฐานะทางชนชั้นต้องคำนึงถึงรายได้ (ความสัมพันธ์ในการผลิตและในการตลาด) อาชีพและโอกาสในชีวิต (Weber, 1968) การที่มาร์กซใช้เพียงปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องแบ่งฐานะทางชนชั้น จึงยังขาดความเพียงพอ ต้องพิจารณาอีก 2 มิติจึงสมบูรณ์ ได้แก่ มิติทางสังคมพิจารณาจากกลุ่มสถานภาพ (status groups) ที่บุคคลเป็นสมาชิก และมิติทางการเมือง พิจารณาจากการแบ่งปันอำนาจ (power) และด้วยเหตุนี้ การพิจารณาชนชั้นของเวเบอร์ จึงประกอบด้วยคน 4 ชั้น (Giddens, 1971 :165/Weber, 1968:305) ได้แก่

1. ชั้นผู้ใช้แรงงาน (The manual working class)
2. ชั้นนายทุนน้อย (The petty bourgeoisie)
3. แรงงานปกขาว (The Propertyless white-collar workers)
4. ชั้นอภิสิทธิ์ (The dominant entrepreneurial and propertied group)

ทั้งนี้เวเบอร์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า แรงงานปกขาวมิได้เป็นส่วนหนึ่งของกรรมาชีพ และในพลวัตทางสังคม แรงงานปกขาวอาจเคลื่อนตัวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นผู้ใช้แรงงานหรือชนชั้นนายทุนน้อยได้(Weber, 1968:305)

จากแนวคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าในเรื่องของความแตกต่างทางพฤติกรรมศาสตร์ของบุคคลย่อมมีความสัมพันธ์กับสถานะทางสังคมของบุคคลด้วย (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ, 2525) แม้ว่าศาสนาจะมีอิทธิพลต่อคนทุกช่วงชั้นแต่การตีความและความเห็นนั้นอาจจะแตกต่างกันตามฐานะอาชีพและสถานภาพที่เขาดำรงอยู่ ชนชั้นทางสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรม ค่านิยม และทัศนคติที่แตกต่างกัน คนแต่ละชั้นของสังคมมักจะมีพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิด รวมทั้งลักษณะในการดำรงชีวิตและการแสดงออกตามทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น การศึกษาเรื่องชนชั้นกลางคริสเตียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราารู้สถานภาพและบทบาท ตลอดจนความคิด และพฤติกรรมต่างๆทางสังคมของพวกเขา

2. แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นกลาง

การศึกษาชนชั้นกลางมีแนวคิดหลักอยู่ 2 แนวทางได้แก่ แนวคิดการวิเคราะห์แบบมาร์กซิสม์ใหม่ และแนวคิดการวิเคราะห์แบบเวเบอร์เรียน

2.1 ชนชั้นกลางในแนวคิดมาร์กซิสม์ใหม่

ในแนวคิดมาร์กซิสม์ใหม่ กลุ่มที่ให้ความสำคัญกับการเติบโตของชนชั้นกลางว่าเป็นพัฒนาการระบบทุนนิยมในสังคมสมัยใหม่นำโดย Eduard Bernstein (1850-1932) เชื่อว่าภายใต้พัฒนาการของสังคมทุนนิยมที่ซับซ้อนอย่างมาก การกระจุกตัวทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมิได้ทำลายธุรกิจรายย่อยที่หลากหลาย ซึ่งแสดงถึงการคงอยู่อย่างเป็นอิสระของชนชั้นกลางเก่าอันได้แก่ ผู้ประกอบการ เอกชนขนาดกลางและเล็ก รวมถึงผู้บริหารในกิจการบริการสาธารณะ

อีกทั้งชนชั้นกลางใหม่ในกลุ่มแรงงานปกขาว(white-collar workers) และลูกจ้างในกิจการบริการสาธารณะ(public employees) เป็นกลุ่มชนชั้นแรงงาน(working class) ที่มีลักษณะแตกต่างกันในด้านการศึกษา อาชีพ และรายได้

Nicos Poulantzas (1975 อ้างถึงใน ศิริพร, 2538:12-13) เป็นผู้หนึ่งที่ได้กล่าวถึงกลุ่มชนที่อยู่ตรงกลางในโครงสร้างชนชั้น โดยนำเสนอให้มีการจัดแบ่งชนชั้นแรงงานผู้มีรายได้จากค่าจ้างเสียใหม่เป็นแรงงานในภาคการผลิต (productive labour) และแรงงานนอกภาคการผลิต (non-productive labour) โดยเรียกแรงงานผู้มีรายได้เป็นค่าจ้างในสังคมสมัยใหม่ที่ทำงานนอกภาคการผลิตว่า “ชนชั้นนายทุนน้อยใหม่” (New petty bourgeoisie) ประกอบด้วย แรงงานระดับล่างในภาคการค้าในกระบวนการจัดจำหน่ายและลูกจ้างในภาคเศรษฐกิจบริการ เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจระดับกลางทั้งในภาคเอกชน และรัฐอันเป็นกลุ่มแรงงานสำนักงาน (office workers) ที่มีความหลากหลาย และนักเทคนิคและวิศวกรระดับกลาง ทั้งนี้ชนทุกกลุ่มมีลักษณะสำคัญร่วมกันคือไม่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต มีอำนาจหน้าที่ควบคุมแรงงาน ที่ทำการผลิตและเป็นคนกลางในการสร้างความชอบธรรมให้กับระบบทุนนิยม

Erik Olin Wright (1978 อ้างถึงใน ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536 : 70-71) เป็นนักทฤษฎีรุ่นใหม่ที่มีผลงานเกี่ยวกับเรื่องชนชั้นมากที่สุดคนหนึ่ง Wright ได้ใช้ทฤษฎีมาร์กซิสต์มาเป็นฐานวิเคราะห์โครงสร้างชนชั้นในสังคม เขาได้วิเคราะห์สังคมอเมริกันยุคปัจจุบันซึ่งจุดเด่นของการวิเคราะห์นี้ ชี้ให้เห็นถึง “การควบคุมระบบทุนนิยมของชนชั้นนายทุน” โดยมีชนชั้นแรงงานอยู่ชั้นล่างของโครงสร้างชนชั้น ชนชั้นแรงงาน (ผู้รับค่าจ้างเงินเดือน) จะประกอบด้วยกลุ่มคน 2 กลุ่ม คือ blue collar หรือผู้ใช้แรงงาน อีกกลุ่มหนึ่ง คือ white collar ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มใหม่ของชนชั้นแรงงาน ครอบคลุมตั้งแต่เลขานุการ เสมียน พนักงานขายไปจนถึงช่าง และวิศวกรประเภทต่างๆ ในการจัดลำดับชนชั้น Wright ได้พยายามผลักดันแรงงานประเภท white collar ดังกล่าวทั้งหมดให้ไปอยู่ในชนชั้นแรงงาน โดยอ้างว่ากลุ่มนี้ค่อนข้างไร้ทรัพย์สินสมบัติ(เมื่อเปรียบเทียบกับชนชั้นนายทุน) แต่นายทุนพยายามหลอหลอมกลุ่มนี้ให้เชื่อว่าพวกเขาไม่ใช่แรงงานเพื่อที่จะชักจูงไม่ให้กลุ่มนี้ไปร่วมการเคลื่อนไหวกับกลุ่มกรรมกร สรุปแล้วจากการศึกษานี้ไม่ได้ให้คำตอบมากนักเกี่ยวกับ “ชนชั้นกลาง ” เพียงแต่ยอมรับว่ามีกลุ่มคนหลายกลุ่มอยู่ระหว่างนายทุนกับแรงงาน โดยที่กลุ่มหนึ่งจะถูกผนวกเข้าไปเป็นกลุ่มผู้จัดการผลประโยชน์ให้แก่นายทุน (เช่น ผู้บริหาร ผู้จัดการ) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจะมีชีวิตที่ตกต่ำกลายเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นแรงงาน

สรุปได้ว่า ตามแนวคิดมาร์กซิสต์ใหม่ ชนชั้นกลาง คือ กลุ่มชนทุกอาชีพที่ไม่ได้ทำการผลิต ใช้แต่ความคิดและทำหน้าที่ดูแลกำกับควบคุม หน้าที่หลักคือ เป็นคนกลางในการสร้างความชอบธรรมของระบบทุนนิยมทางด้านการเมืองและอุดมการณ์

2.2 ชนชั้นกลางในแนวคิดของกลุ่มเวเบอร์เรียน

ในขณะที่ มาร์กซเน้นแต่ด้านเศรษฐกิจในการมองปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน ส่วนเวเบอร์มองอย่างรอบด้าน ทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนั้นแนวคิดของเวเบอร์จึงได้รับการยกย่องว่ามีหลายมิติ (multi-dimensionality) เมื่อมองจากแง่นี้แล้ว “ชนชั้น” ของเวเบอร์ คือสิ่งที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยหลายอย่างผสมผสานกัน นับตั้งแต่เรื่องกรรมสิทธิ์ อาชีพ อำนาจหน้าที่ การศึกษาไปจนถึงสถานภาพทางสังคมหรือเกียรติยศ ชนชั้นเป็นเรื่องที่ครอบคลุมทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และปัจจัยทางด้านจิตใจ ชนชั้นเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ในการผลิต ในการตลาด วิถีชีวิต และลีลาการบริโภค การที่บุคคลจะอยู่สูงหรือต่ำนั้น ต้องดูที่สถานภาพทางสังคมของเขา ซึ่งมีได้ถูกกำหนดจากรายได้หรือความเป็นเจ้าของในปัจจัยการผลิตเพียงด้านเดียว เราต้องดูด้วยว่า “โอกาสชีวิต” ของเขาเป็นอย่างไร (หมายถึงโอกาสที่จะได้รับการตอบแทนหรือรางวัลชีวิต) โอกาสชีวิต (life chances) นี้ถูกกำหนดโดย “สถานการณ์ตลาด”(market situation) ของบุคคลนั้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานภาพในตลาดแรงงาน (เช่น ฐานะได้เปรียบทางการศึกษาหรือการฝึกอบรม) และสิ่งที่สำคัญ คือ โอกาสชีวิตของบุคคลยังถูกกำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรมและการเมืองด้วย (เช่น ตระกูล หรืออำนาจอิทธิพล) (ปริชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:76)

ชนชั้นกลางในทฤษฎีชนชั้นแนวเวเบอร์ (Weberian class analysis) หมายถึง กลุ่มชนที่อยู่ตรงกลาง ของโครงสร้างแห่งการจัดลำดับความสูงต่ำทางด้านสภาพของสังคม ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่อยู่ในอาชีพแรงงานปกขาว(white-collar employee) ชนชั้นในการวิเคราะห์แบบเวเบอร์เรียนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มตัวแปร 3 กลุ่ม คือ

1. สถานการณ์ทางการตลาด (market situation) หมายถึงแหล่งที่มา และระดับรายได้ ความมั่นคงของงาน โอกาสที่จะปรับปรุงฐานะ
2. สถานการณ์ทางการทำงาน (work situation) หมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคม ในระบบการแบ่งงานทำ และตำแหน่งหน้าที่การงาน

3. สถานการณ์ทางสถานภาพ (status situation) หมายถึง ระดับสูงต่ำใน โครงสร้างของการประเมินสถานภาพทางสังคม

นักวิเคราะห์แนวเวเบอเรียนเห็นว่า ในสังคมแบบทุนนิยมสมัยใหม่ บุคคลทั้ง 3 กลุ่ม คือ นายทุน แรงงาน และชนชั้นกลาง ถูกกำหนดโดยข้อกำหนดทางชนชั้นทั้ง 3 ประการที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงและไม่อาจเข้ามาผสมผสานปะปนกันได้เลย แต่ละชนชั้นมีวิถีชีวิตการดำรงอยู่ที่เป็นอย่างของตนเอง โดยเฉพาะทุนนิยมสมัยใหม่ ต้องการชนชั้นกลาง ซึ่งก็คือ ชนชั้นที่มีความรู้ มีการศึกษา และความสามารถทางด้านเทคนิค ถ้าไม่มีชนชั้นนี้แล้วทุนนิยมก็ดำรงอยู่ไม่ได้ ชนชั้นกลางประกอบไปด้วยกลุ่มอาชีพหลายกลุ่ม ซึ่งมีความหลากหลายอย่างมากและในความหลากหลายนี้ มีแนวโน้มว่ากลุ่มหนึ่งจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูง และอีกกลุ่มหนึ่งจะมีสถานภาพต่ำ แต่ชนชั้นกลางส่วนนี้ ก็ยังเป็นชนชั้นกลางอยู่ตลอดเวลาคือมีจิตสำนึกที่แตกต่างกับชนชั้นกรรมาชีพและชนชั้นนายทุน (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:77)

C.Wright Mills (1951) เป็นนักคิดผู้หนึ่ง ที่อธิบายความแตกต่างระหว่างชนชั้นกลางเก่า (The Old Middle Class) ได้แก่ นักธุรกิจขนาดเล็กที่มีอิสระ ซึ่งต้องต่อสู้กับระบบผูกขาดของนายทุนขนาดใหญ่ในโลกเก่า ต้องมีปริมาณลดลงเรื่อยๆและชนชั้นกลางใหม่ (The New Middle Class) คือ กลุ่มแรงงานรับค่าจ้างที่เกิดและเติบโตขึ้นเรื่อยๆในกระบวนการพัฒนาของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ อาจเรียกว่า พวกแรงงานปกขาว ก็ได้ ทั้งนี้ Mills ได้ให้ความสำคัญแก่การวิเคราะห์กลุ่มแรงงานปกขาว โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างอาชีพ อันได้รับผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี กล่าวคือการพัฒนาเทคโนโลยีมีผลต่อกระบวนการแบ่งงานกันทำ เพราะการพัฒนาเทคโนโลยีเป็นผลที่เกิดขึ้นมาจากการทำงานของ แรงงานเฉพาะด้าน ที่มีใ้ได้อยู่ในกระบวนการผลิต พร้อมกันนั้นผลของการพัฒนาเทคโนโลยี ดังกล่าว ก็ทำให้สถานประกอบการของนักธุรกิจสามารถขยายขนาด ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานชนิดใหม่ๆนอกภาคการผลิต โดยเฉพาะแรงงานในส่วนของการส่งเสริมการขาย การขนส่งการจัดการในภาคการเงิน ฯลฯ และที่สำคัญคือการเติบโตในงานบริการของภาครัฐเพื่อรองรับธุรกิจที่เติบโต ได้ก่อให้เกิดแรงงานนอกภาคการผลิตอีกส่วนหนึ่งด้วย แรงงานนอกภาคการผลิตที่กล่าวถึงทั้งหมดก็คือ “แรงงานปกขาว” หรือ “ชนชั้นกลาง” เป็นกลุ่มชนผู้ไม่ได้ครอบครองปัจจัยการผลิต คล้ายกับชนชั้นแรงงาน และมีลักษณะของงานที่หลากหลาย แม้ว่าคนเหล่านี้ จะไม่มีอำนาจเหนือทรัพย์สิน ต้องขายแรงงาน และทำงานให้กับเจ้าของกิจการเพื่อให้ได้รับค่าจ้างเพื่อการครองชีพ แต่การแบ่งฐานะทางชนชั้นโดยใช้อาชีพเป็นตัวกำหนดชนชั้น สถานภาพและอำนาจ สามารถทำให้เรามองเห็นชนชั้นกลางผู้มีอำนาจจาก

ตำแหน่งหน้าที่การงาน* มีความสัมพันธ์กับทรัพย์สินผ่านสถาบันทางกฎหมาย ซึ่งสะท้อนผ่านรายได้ ทั้งนี้อาชีพสามารถแสดงให้เห็นถึงอำนาจและสะท้อนให้เห็นถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของบุคคล ดังนั้นการพิจารณาแรงงานปกขาวจากตำแหน่งทางสถานภาพ จึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมกว่าการใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจเพียงปัจจัยเดียวเป็นตัวกำหนด (ศิริพร ยอดกมลศาสตร์, 2538: 15-16)

ขณะที่ Mills (1951) ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านอาชีพ ใช้สถานการณ์ทางการงานเป็นเครื่องชี้วัดฐานะทางชนชั้น Dahrendorf (1959) กลับปฏิเสธการใช้ปัจจัยทางด้านอาชีพ แล้วนำเรื่องอำนาจ มาเป็นปัจจัยพื้นฐานของการกำหนดฐานะทางชนชั้น เขากล่าวถึงความแตกต่างหลากหลายในกลุ่มชนชั้นกลางใหม่ที่มีใช้นายทุนหรือกรรมาชีพ แต่เป็นกลุ่มลูกจ้างรับเงินเดือน (salaried employee) ผู้มีตำแหน่งทางอาชีพเป็นส่วนหนึ่ง ในลำดับชั้นตามแบบระบบราชการ (bureaucratic hierarchy) มีอำนาจตามสายงานบังคับบัญชา และบางส่วนของชนชั้นกลางเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้ในสถานประกอบการสมัยใหม่ อย่างไรก็ตาม Dahrendorf ก็ไม่สามารถอธิบายขอบเขตอำนาจได้ชัดเจนนัก (ศิริพร ยอดกมลศาสตร์, 2538:17)

Anthony Giddens (1973) เป็นนักคิดอยู่ในกลุ่มเวเบอร์เรียนอีกผู้หนึ่ง ที่พยายามนำเอาแนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในทางการตลาด มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพิจารณาฐานะทางชนชั้น เขาเน้นเรื่องขีดความสามารถในทางการตลาด ได้แก่ ปัจจัยการผลิต การศึกษา หรือความสามารถทางด้านเทคนิค (technical qualifications) และพลังแรงงาน โดยกล่าวถึงความชำนาญว่าเป็นทรัพย์สินในตลาด ซึ่งปัจเจกบุคคลสามารถใช้กำหนดความมั่นคงได้ (Abercrombie and Urry, 1983:22-23) สิ่งเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นการจัดแบ่งชนชั้นกลาง ตามสายงานบังคับบัญชา ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรรชนะที่เป็นในทางเดียวกันกับ Dahrendorf

* การมีลักษณะของงานแบบเฉพาะตัวอาจจัดเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งของชนชั้นกลาง กล่าวคือ ในกระบวนการแบ่งงานกันทำของสังคมสมัยใหม่ แรงงานต้องมีความชำนาญเฉพาะตัวที่หลากหลาย เป็นแรงงานมีทักษะและความรู้ตรงกับงาน ซึ่งมีลักษณะหลากหลายและเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จนไม่อาจหาแรงงานมาทดแทนกันได้ง่ายๆ เหมือนในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม (ทอพอเฟอร์ 2536:53-54)

การพิจารณาความหลากหลายของกลุ่มชนชั้นกลางถูกนำเสนออย่างชัดเจนในงานของโรเบิร์ตและคณะ (Roberts and his co-authors, 1977) โดยการจัดแบ่งกลุ่มชนชั้นกลางทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่มย่อยๆ ดังนี้ (Abercrombie and Urry อ้างในศิริพร ยอดกมลศาสตร์, 2538:17-18)

1. กลุ่มผู้ยึดกุมอำนาจทางการเมืองในท้องถิ่น (หรือที่ในสังคมไทย มักเรียกว่า เจ้าพ่อท้องถิ่น) มักเป็นคนกลุ่มเล็กๆ ที่กระจุกตัวแทรกอยู่ระหว่าง ชนชั้นแรงงาน (กลุ่มใหญ่) กับ ชนชั้นบนผู้มีอำนาจ เป็นกลุ่มที่ได้รับการอุปถัมภ์ มากกว่าชนชั้นกลางกลุ่มอื่นๆ มีพระศนะอนุรักษอำนาจเก่า

2. กลุ่มแรงงานปกขาว ซึ่งทำงานอยู่ในธุรกิจเอกชน เป็นชนชั้นกลางกลุ่มใหญ่มีพระศนะชอบความสะดวกสบาย อันถือเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของชนชั้นกลาง และทำให้คนกลุ่มนี้ดูราวกับเป็นผู้สนับสนุนกลุ่มอนุรักษ แต่อีกด้านหนึ่งพวกเขากลับจัดตั้งสหภาพแรงงานเพื่อต่อสู้กับฝ่ายอนุรักษ

3. กลุ่มกรรมาชีพปกขาว เป็นชนชั้นกลางที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มแรงงาน ในภาคการผลิต ถูกแบ่งจากคนสองพวกแรกอย่างชัดเจน จากการที่มีรายได้ต่ำและมีการศึกษาน้อย คนกลุ่มนี้มักรวมตัวเป็นสหภาพเพื่อเคลื่อนไหวต่อสู้กับกลุ่มอนุรักษ พวกเขาจึงถูกมองว่าเป็นชนชั้นคนงานจริงๆ

4. กลุ่มปกขาวเสรี ส่วนใหญ่เป็นปัญญาชน เป็นผู้มีการศึกษาสูง และทำงานในระดับหัวหน้า มีพระศนะที่แตกต่างหลากหลาย (อ่านเพิ่มเติมในวิทยากร เชียงกูล, 2530)

งานของกลุ่มเวเบอร์เรียน ที่มีการจัดลำดับชั้นทางสังคมอย่างมีระเบียบแบบแผนคือ หนังสือ Social Class in America ของ William Lloyd Warner (1960) จัดลำดับชั้นทางสังคมในอเมริกา โดยใช้ปัจจัยสถานภาพทางสังคม ได้แก่ อาชีพ รายได้ ที่มาของรายได้ ชนิดของที่อยู่อาศัย และการศึกษา โดยจัดแบ่งชั้นออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ (อ้างถึงใน นิติ กสิโกศล และวารากรณ์ พันธุ์วงศ์ถ่อม, 2525:6-7)

1. ชั้นสูงระดับสูง ได้แก่ พวกผู้ดีเก่าหรือคนรวยเก่า
2. ชั้นสูงระดับต่ำ ได้แก่ พวกผู้ดีใหม่หรือคนมีฐานะดีใหม่
3. ชั้นกลางระดับสูง ได้แก่ ผู้มีอาชีพเป็นหลักฐานและเป็นเจ้าของทรัพย์สินมาก

พอสมควร

4. ชั้นกลางระดับต่ำ ได้แก่ ผู้มีอาชีพเป็นพนักงาน เสมียน หรือแรงงานมีฝีมือ
5. ชั้นต่ำระดับสูง ได้แก่ แรงงานหรือกรรมกรที่มีฝีมือหรือทักษะไม่มากนัก
6. ชั้นต่ำระดับต่ำ ได้แก่ แรงงานหรือกรรมกรที่ไม่มีฝีมือหรือมีการศึกษาน้อย

ชนชั้นเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ในการผลิต การตลาด วิถีชีวิต และลีลาการบริโภค (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:76) ชนชั้นมีความสัมพันธ์กับโอกาสในชีวิต และแบบแผนการใช้ชีวิต การที่บุคคลในสังคมมีฐานะทางชนชั้นต่างกันมีผลต่อโอกาสที่จะได้รับสิ่งต่างๆ ในชีวิต (life chance) และต่อวิธีการหรือแบบแผนในการดำรงชีวิต (life style) ที่ต่างกัน ลักษณะการดำรงชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชั้นทางสังคม ซึ่งพบว่าคนชั้นสูงมักจะทำอะไรเพื่อรักษาไว้ซึ่งสถานภาพที่เป็นอยู่ของตนเป็นสำคัญ เนื่องจากชีวิตของเขาเป็นชีวิตที่สำเร็จแล้ว การรักษาสถานภาพที่เป็นอยู่จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ส่วนคนชั้นล่างอยู่ในสภาพที่ตนเองค่อนข้างจะหมดหวัง และเชื่อว่าชีวิตของตนไม่มีอะไรดีขึ้นจากสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ แต่สำหรับชนชั้นกลางนั้นเป็นกลุ่มซึ่งกำลังเข้าสู่ประตูแห่งความสำเร็จ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีพอสมควร แต่ยังไม่ถึงกับถือว่าได้ประสบความสำเร็จและในชีวิต ยังมีเป้าหมายที่สูงกว่าชีวิตปัจจุบันซึ่งชนชั้นกลางมักจะเฝ้าเล็งไว้ เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงอุดมการณ์ในชีวิตคนกลุ่มนี้มักจะเป็นกลุ่มที่ต้องการการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาของสังคม ตลอดจนการทดลองสิ่งใหม่ๆ การมุ่งความสำเร็จในชีวิตเป็นค่านิยมที่สำคัญพวกเขา

ชนชั้นกลาง ประกอบด้วยกลุ่มทางศาสนาซึ่งได้แก่ คริสเตียน แม้คริสเตียนจะมีจำนวนไม่มากในสังคมไทย แต่ก็เป็กลุ่มวัฒนธรรมย่อยซึ่งภายในกลุ่มประกอบไปด้วยคนต่างอาชีพ ต่างฐานะกัน คริสเตียนจึงมีทั้งคนชั้นสูง ชั้นกลางและชั้นล่างปะปนกัน สำหรับชนชั้นกลาง คริสเตียนเป็นกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาเพราะนอกจากพวกเขาจะเป็นมีลักษณะที่แตกต่างจากชนชั้นกลางกลุ่มอื่นในสังคมจากการยึดค่านิยม และความเชื่อทางคริสตศาสนาเป็นหลักในการดำรงชีวิต พวกเขายังมีความแตกต่างจากคนชั้นอื่นๆ ในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกัน ด้วยลักษณะความเป็นชนชั้นกลางที่มีการศึกษา มีโอกาสในชีวิต มีแบบแผนการใช้ชีวิตที่ต่างจากคนชั้นอื่น ไม่ว่าจะเป็นรสนิยมการบริโภค การแต่งตัว การใช้วัตถุสิ่งของต่างๆ เป็นกลุ่มที่ยอมรับความเปลี่ยนแปลง รับผิดชอบและวัฒนธรรมตะวันตก สิ่งเหล่านี้ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนมีพฤติกรรม ค่านิยมและทัศนคติ ที่เป็นแบบเฉพาะของตนเองแตกต่างจากคนกลุ่มอื่นในสังคม

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของชนชั้นกลาง ตามทฤษฎีชนชั้นแนวเวเบอร์ เนื่องจากในขณะที่มาร์กมองชนชั้นตามกระบวนการผลิต และสนใจการต่อสู้ระหว่างชนชั้น แต่เวเบอร์มองรอบด้านกว่า ชนชั้นตามแนวคิดเวเบอร์ เป็นเรื่องที่ครอบคลุมทั้งปัจจัยทางระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและปัจจัยทางด้านจิตวิทยา นอกจากนี้ เวเบอร์ยังสนใจศึกษาถึง

พลังทางศาสนาที่มีอิทธิพลต่อการสร้างแบบของบุคลิกภาพ โลกทัศน์ และความโน้มเอียงทางพฤติกรรม ในด้านหนึ่งเขาได้ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพเหล่านั้นว่า กำหนดทิศทางของพฤติกรรมทางโลกอย่างไร เช่น งานศึกษาที่เวเบอร์ใช้แนวทางประวัติศาสตร์เปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรทางสังคม ที่เหนี่ยวนำหรือส่งเสริมการเกิดโลกทัศน์ทางศาสนาที่เอื้อต่อการสะสมทุน (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2543:20) ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่าสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา โดยผู้วิจัยต้องการจะศึกษาถึงลักษณะเฉพาะ ของกลุ่มชนชั้นกลางคริสเตียนว่าศาสนาคริสต์มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต การมองตนเอง โลกทัศน์ รวมถึงพฤติกรรมทางโลกของชนชั้นกลางคริสเตียนอย่างไร ดังนั้น ในการศึกษา ผู้วิจัยจะพิจารณาชนชั้นโดยดูจากสถานภาพทางสังคม โอกาสชีวิต แบบแผนในการดำรงชีวิตเป็นสำคัญ และคำว่า “ชนชั้นกลาง” ในที่นี้ให้หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อยู่ตรงกลางระหว่างนายทุนและผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้าย่อย อาชีพอิสระ ปัญญาชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทห้างร้าน เป็นชนชั้นที่มีชีวิตการงานมั่นคง มีรายได้ มีความปรารถนาความมั่นคงและความก้าวหน้า มีแบบชีวิตที่ทันสมัย มีวัฒนธรรมบริโภคนิยม ซึ่งถือเป็นลักษณะทางวัฒนธรรมที่เด่นของชนชั้นกลาง

3. แนวคิดเกี่ยวกับศาสนาและวิถีชีวิต

ระบบความเชื่อและศาสนา เป็นวัฒนธรรมส่วนที่ช่วยตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจของมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์มีความสบายใจ และมีความมั่นคงทางจิตใจในภาวะที่ต้องเสี่ยงหรือมีความไม่แน่ใจในชีวิต ระบบศาสนาต่างจากระบบอื่นในวัฒนธรรมตรงที่ เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและพิธีกรรม ในเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ ระบบความเชื่อ และศาสนาเป็นระบบที่วางกรอบความคิด และให้คำอธิบายเกี่ยวกับสถานภาพของคนในสังคม และวางแนวปฏิบัติทางจริยธรรมให้คนในสังคม

บทบาทของศาสนาในสังคม

1. ศาสนาช่วยทำให้สังคมเป็นปึกแผ่น สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางสังคม เวลาที่มีกิจกรรมต่างๆทางศาสนาบุคคลก็จะมาประกอบร่วมกัน ศาสนาช่วยให้เกิดการตกลงและความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อบังคับทางสังคม (จันง อติวัฒน์สิทธิ์, 2525:30) ความเชื่อในศาสนาเดียวกัน ทำให้เกิดความกลมเกลียวกันในสังคม ความยึดมั่นในศาสนา หลักธรรมและ

สิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆในศาสนา จะช่วยให้สมาชิกของสังคมมีโลกทัศน์(world view) และค่านิยม (values) ในทางเดียวกัน ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และมองปัญหาต่างๆในทางเดียวกัน

2. ศาสนามีบทบาทในการสร้างความหมายของการที่มนุษย์จำต้องอยู่ร่วมกัน มีอารมณ์และความรู้สึกทำนองเดียวกัน ตลอดจนการแสดงออกในแนวเดียวกัน เป็นการสร้างพลังในการรวมกลุ่มกัน สังคม ก็คือ กลุ่มคนที่รวมอยู่ด้วยกันได้ เพราะมีพลังบางอย่างซึ่งรวมคนไว้ด้วยกันทำให้เกิดพลังกลุ่มในระดับสังคม และไม่สามารถแยกออกเป็นระดับบุคคลได้ พลังนี้ Durkheim ใช้ศัพท์ว่า conscience collective หมายถึง ระบบความเชื่อหรือความรู้สึกของสมาชิกในสังคมซึ่งไม่ใช่ความรู้สึกส่วนตัว แต่เป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสภาพแวดล้อมและสภาพสังคม สังคมจะสามารถคงอยู่ได้ด้วยดี เมื่อสมาชิกของสังคมนั้นยึดมั่นในกฎเกณฑ์หรือกฎศีลธรรม ค่านิยมของส่วนรวมและบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งทั้งหมดนี้รวมเรียกว่า conscience collective กฎเกณฑ์ทั้งหมดที่ควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมไว้ด้วยกัน โดยมีค่านิยมและศีลธรรมเป็นหลักยึดเหนี่ยว อาจออกมาในรูปของพิธีกรรมหรือความเชื่อ และรวมเรียกว่า สถาบันสังคม トラบดที่ระบบความเชื่อ และระบบสัญลักษณ์ของสมาชิกในสังคมมีส่วนร่วม สังคมก็จะไม่สลายหรือเสื่อม (อมรา พงศาพิชญ์, 2528:7)

ในความคิดของ Emile Durkheim พระเจ้าซึ่งเป็นศูนย์กลางของความเคารพบูชาในหลายศาสนาไม่ใช่อื่นไกลที่แท้ ก็คือ สังคมนั่นเอง การเคารพเชื่อฟังพระเจ้า ก็เท่ากับเป็นการเคารพเชื่อฟังสังคม มนุษย์จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากสังคมไม่ได้ และเพื่อให้สังคมดำรงอยู่ได้มนุษย์จะต้องยอมรับอำนาจของสังคม การที่จะทำให้มนุษย์ยอมรับความสำคัญของสังคมไม่มีวิธีอื่นใดที่ใช้ได้ผลดีว่าการทำให้สังคมมีความศักดิ์สิทธิ์ แสดงออกในรูปของพระเจ้า คนที่นับถือพระเจ้าและเข้าร่วมพิธีกรรมอันเดียวกัน จะเกิดความรู้สึกผูกพันกันทางจิตใจ ทำให้เกิดความเป็นปึกแผ่นหรือบูรณาการรวมหน่วยในสังคม นอกจากนี้เมื่อคนยอมรับในพระเจ้าหรือสังคมแล้วก็เป็นาง่ายที่จะยอมรับการควบคุมโดยสังคม ทำให้เกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆของสังคม และเกิดความยึดเหนี่ยวไม่ทำอะไรตามความทะเยอทะยานของตนเอง (รุ่งทิพย์ ศิริปิ่น, 2531:4)

3. ศาสนาช่วยให้เกิดความสงบสุขในสังคม ในคำสอนของทุกศาสนา จะพบหลักธรรมบางอย่างเหมือนกัน เช่น การย่ำความสำคัญของความสุขทางจิตใจเหนือความสุขทางวัตถุและร่างกาย การย่ำประโยชน์ส่วนรวมเหนือประโยชน์ส่วนตัว การยึดถือหลักการว่ามนุษย์

ทุกคนเป็นพี่น้องกันหรือร่วมชะตากรรมอย่างเดียวกัน การละเว้นจากความประพฤติดังอย่าง ซึ่งศาสนาถือว่าเป็นบาป การรู้จักการให้อภัย และเพื่อแผ่มีเมตตาต่อผู้อื่น ฯลฯ การประพฤติดังตาม หลักการเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความสุขของสังคม

4. ศาสนาช่วยสร้างคุณค่าที่สนับสนุนการพัฒนาประเทศ คุณค่า คือ หลักการหรือ ทักษะในการดำเนินชีวิตตน ในหนังสือ จริยธรรมโปรเตสแตนต์และหัวใจของลัทธิทุน (Protestant Ethic and the Spirit of Capitalism) Max Weber ได้ให้ความสนใจอย่างมาก ในปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างคำสอน หรือหลักธรรมของศาสนากับการพัฒนาประเทศ โดยเชื่อว่าศาสนา คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ มีบทบาทสำคัญในการสร้างระบบทุนนิยมสมัยใหม่ในยุโรปตะวันตก ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดย เวเบอร์ได้กล่าวถึงคำสอนของ จริยธรรมโปรเตสแตนต์ ที่สอนให้คนระวังในเรื่องความประพฤติดังโลกปัจจุบัน เพราะ ถ้าทำผิด ไปแล้วจะไม่มีการแก้ตัวกับพระเจ้าได้ คนธรรมดาไม่มีทางรู้อนาคตของตนว่าเมื่อตายแล้วจะได้ ไปอยู่ร่วมกับผู้อื่นในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่ ทั้งนี้เพราะคำสอนโปรเตสแตนต์ โดยเฉพาะตามลัทธิคาลวิน ที่เรียกว่า ลัทธิคาลวิน (Calvinism) มีว่า พระเจ้าเป็นผู้กำหนดชะตา ชีวิตของแต่ละคนไว้แล้ว (predestination) คำสอนของลัทธิคาลวินในเรื่องโชคชะตาที่กำหนด ล่วงหน้า(พรหมลิขิต) แทนที่จะก่อให้เกิดผลในทางที่ทำให้บุคคลท้อถอย เวเบอร์ กล่าวว่า ยิ่งทำ ให้คนต้องการพิสูจน์หรือต้องการทราบพระเจ้าเป็นผู้กำหนดชีวิตคนไว้อย่างไร การจะรู้ได้ เช่นนั้นถือว่าเป็นการปรากฏในรูปของความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผลของความเชื่อเช่นนี้ในทัศนะ ของเวเบอร์ ก็คือ ทำให้บุคคลรู้สึกมีความรับผิดชอบต่อตนเอง (individual responsibility) ในการ ดำเนินชีวิตแทนที่จะให้คนอื่นหรือสังคมรับผิดชอบ บุคคลมีความรู้สึกว่าอนาคตของตนอยู่ใน อำนาจของตนที่จะแก้ไขและเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง (จอร์จ วีระสัย, 2543: 68-69) ชาวโปร เตสแตนต์จึงมักจะเคร่งครัดในการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนา และมีระเบียบวินัยสูง นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าการทำงานเป็นการบูชาพระเจ้าในรูปแบบหนึ่ง ทำให้พวกเขามีความขยัน ขันแข็งและจริงจังในชีวิต มีความรับผิดชอบต่อตัวเอง รู้จักกระหมัดกระหม่อม นิกายโปรเตสแตนต์จึงมีผลเป็นการสร้างหรือเผยแพร่คุณค่าใหม่ในสังคม คุณค่าเหล่านี้ นำไปสู่แนวความคิด ใหม่เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ของตนในสังคม ผลก็คือ การเกิดของระบบทุน นิยมแบบอุตสาหกรรม (รุ่งทิพย์ สิริปิ่น, 2531:4-5)

วิถีชีวิตของคนเราก็คือวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบแผนทางความคิดและการกระทำ รวมถึงประเพณี ธรรมเนียมปฏิบัติ และค่านิยม สำหรับวิถีชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียน เป็นอีก

วิถีชีวิตของคนกลุ่มหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะเป็นวิถีชีวิตที่นอกจากมีเรื่องของชนชั้นแล้วยังมีเรื่องของความเชื่อทางศาสนา ที่เข้ามามีอิทธิพลกำหนดทัศนคติค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคม ดังนั้นสำหรับชนชั้นกลางไทยที่มีใจเป็นคริสต์ จะมีวิถีชีวิตที่ไม่เหมือนคนอื่นในสังคม โดยจะเริ่มจากวิถีคิด ค่านิยมและทัศนคติ จนในที่สุดนำไปสู่วิถีปฏิบัติตัวที่จะไม่เหมือนผู้อื่น

ศาสนาคริสต์ ถือว่าศาสนาเป็นมิติที่มีอยู่ในทุกส่วนทุกภาคของชีวิตประจำวันทั้งของปัจเจกบุคคลและของส่วนรวม เป็นตัวกำหนดการดำเนินชีวิต การทำมาหากิน และการจัดระเบียบทางสังคม ในแง่นี้จะเห็นได้ว่า ศาสนาคริสต์มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมอย่างมาก สำหรับการศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยได้มองคริสตจักรใจสมานเป็นชุมชนหนึ่งในกรุงเทพมหานครฯ ที่ประกอบด้วยสมาชิกคริสเตียน ซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันโดยยึดหลักคำสอน และจริยธรรมทางศาสนาในการดำเนินชีวิต พวกเขามีความผูกพันกันภายในกลุ่มสูงโดยอาศัยความเชื่อทางศาสนา ความเชื่อในทางศาสนา นอกจากจะช่วยให้คริสตชนภายในกลุ่มเกิดความกลมเกลียวและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยังมีผลต่อการกำหนดทัศนคติและค่านิยม ทำให้พวกเขาประพฤติปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันในทางศีลธรรม คำสอนอันเป็นจริยธรรมในศาสนาจะสร้างหลักในการดำเนินชีวิตให้กับผู้ที่เชื่อ ความเชื่อทางศาสนาจึงมีอิทธิพลอย่างมาก ในการกำหนดความคิดและพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของคริสเตียน ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สำหรับชีวิตคริสเตียน ศาสนามีบทบาทอย่างมากในการกำหนดความคิดและชีวิตทางสังคม ทุกช่วงสำคัญของชีวิตศาสนาจะเข้ามามีส่วนด้วยเสมอ การปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาในแง่ของผู้ที่มีความเชื่อ ก็คือ การได้รับพระพรจากพระเจ้า ดังนั้น ค่านิยมและความเชื่อทางศาสนาอันเป็นแบบชีวิตของคริสเตียนจึงมีอิทธิพลต่อการมองตนเองและโลกทัศน์ของคริสเตียน อีกทั้งเป็นแรงจูงใจให้คริสเตียน นำไปประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตแบบชนชั้นกลางในสังคมไทย

4. แนวคิดเกี่ยวกับ “โลกทัศน์”

โลกทัศน์ หมายถึง ทัศนะของปัจเจกชน หรือสมาชิกในสังคม เกี่ยวกับโลกหรือสิ่งรอบตัวมนุษย์ในโลก เป็นทัศนะทั่วไป ไม่มีการให้คุณค่า แต่เป็นพื้นฐานให้เกิดการกำหนดแนวคิด แบบแผนความคิดและการปฏิบัติต่างๆ

Robert Redfield (อมรา พงศาพิชญ์, 2538 :81- 82) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับโลกทัศน์ว่าคือภาพที่บุคคลในสังคมมองเห็นตัวเขา และความสัมพันธ์ของตัวเขากับสภาพรอบตัว ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับโลกทัศน์ จะต้องพยายามทำความเข้าใจว่า กลุ่มคนที่กำลังถูกศึกษาอยู่นั้นมองสังคมและโลกรอบตัวเองอย่างไร

แนวความคิดของ Redfield เกี่ยวกับโลกทัศน์อาจสรุปได้ 4 ประเด็นดังนี้ (Amara Pongsapich and others, 1985 : 8)

1. โลกทัศน์เริ่มจากการที่บุคคลมองและเข้าใจตนเอง ภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่
2. โลกทัศน์ช่วยกำหนดความแตกต่างระหว่างมนุษย์ กับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ซึ่งอาจได้แก่อำนาจที่มองไม่เห็นและสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเขา
3. โลกทัศน์ช่วยเชื่อมโยงมนุษย์เข้ากับอำนาจเหนือธรรมชาติ โดยการยอมรับ เชื่อฟัง และมีการกระทำตอบสนองต่อสิ่งเหนือธรรมชาตินั้นๆ
4. มนุษย์มองจักรวาลในลักษณะที่เป็นลักษณะร่วมของการรวมกันระหว่างมนุษย์ ธรรมชาติและพระเจ้า

แนวความคิดของ Redfield ซึ่งได้รวบรวมไว้ใน International Encyclopedia of the Social Science ได้ให้ความหมายของ โลกทัศน์ ว่าหมายถึง ระดับความเข้าใจในสิ่งต่างๆรวมทั้งบุคคลแต่ละคนซึ่งมีความคิดไม่เหมือนกัน โดยพัฒนาความเข้าใจนั้นให้สัมพันธ์กับบุคคลที่ความ เป็นอยู่สูงกว่าหรือต่ำกว่า ผู้ฉลาดกว่าและโง่กว่า ตลอดจนผู้อยู่ในเมือง และในชนบท นอกจากนี้ Redfield ได้สรุปความหมายของโลกทัศน์ว่า เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

1. ความเป็นตัวของตัวเอง
2. ความเป็นมนุษยชาติ
3. ความมีระดับชั้นและกลุ่มคน
4. การรับรู้ในเรื่องสิ่งที่มีอยู่จริงในธรรมชาติและสิ่งที่เป็นนามสมมติ เช่น พระผู้เป็นเจ้า
5. การรับรู้ส่วนตัวในเรื่องเกี่ยวกับเวลาและอากาศรวมทั้งปรากฏการณ์ธรรมชาติ
6. การรับรู้เกี่ยวกับวิกฤตการณ์ของชีวิตที่เกิดขึ้น เช่นความเจ็บป่วยและความตาย

ในที่สุด Redfield ให้ความเห็นว่า โลกทัศน์ น่าจะหมายถึง ลักษณะและทัศนคติของ ความต้องการหรือข้อตกลงที่มีต่อบุคคลอื่น หรือสิ่งสมมุติอื่น เช่น พระเจ้า ผีสาง โดยเฉพาะสิ่งที่ไม่ มีตัวตน จะได้รับการยอมรับนับถืออย่างยิ่ง

จูลี จูละเทศ (2518 : 93-94) ได้รวบรวมความหมายของ โลกทัศน์ ในด้านความเชื่อ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ตามหลักการนับถือของลัทธิต่างๆ เป็น 4 ประเภท ด้วยกัน คือ

1. โลกทัศน์ต่อสิ่งที่อยู่ภายนอก (Externalized World View) เป็นทัศนคติความเชื่อ เกี่ยวกับการเคารพบูชาพระเจ้า เป็นทัศนคติความเชื่อที่มีอยู่ตามศาสนาต่างๆ ที่เคารพบูชาและ ยอมรับในอำนาจต่างๆของพระเจ้า การเชื่อในพระเจ้าสร้างโลก สร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย รวมทั้ง มนุษย์ด้วย จึงเป็นความเชื่อที่เกี่ยวกับพระเจ้าโดยตรง ในบางลัทธิศาสนาก็มี พระเจ้าเพียงองค์ เดียว บางลัทธิศาสนาก็มีมากกว่าหนึ่งองค์ขึ้นไป ศาสนาที่มีพระเจ้าองค์เดียว ได้แก่ ศาสนาคริสต์ ยิว อิสลาม แต่ศาสนาซินโต ฮินดู มีพระเจ้าหลายองค์ พระเจ้าแต่ละองค์มีความศักดิ์สิทธิ์ และ อำนาจเหนือมนุษย์ในด้านต่างๆกัน โลกทัศน์ประเภทนี้มีปรากฏในระบบความเชื่อต่อสิ่งที่พ้นวิสัย ของเรา

2. โลกทัศน์ต่อรูปแบบ (Uniformed World View) เป็นทัศนคติความเชื่อต่อสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่มีรูปแบบต่างๆกัน เช่น ฤๅษี ปีสาง วิญญาณ การทรงเจ้า ศาลเจ้า เป็นต้น หรือมีความเชื่อต่อรูปแบบทางศาสนาในลักษณะต่างๆ เช่น การเชื่อในจารีต ขนบประเพณีและ วัฒนธรรม อันเกิดจากอิทธิพลของศาสนา

3. โลกทัศน์ต่อตัวเอง (Internalized World View) เป็นทัศนคติความเชื่อเกี่ยวกับจิตใจ และการกระทำของตนเอง โดยถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากการกระทำ ไม่ใช่การบันดาล หรือการ สร้างสรรค์จากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แม้ตัวของเราเองก็เหมือนกัน จะได้รับผลจากการกระทำของเราเอง เป็นทัศนคติความเชื่อที่แตกต่างกับความเชื่อต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และการบูชาพระเจ้า ซึ่งจะปรากฏใน ศาสนาที่ไม่มีพระเจ้า เช่น ศาสนาเซน ศาสนาพุทธนิกายหินยาน ศาสนาประเภทนี้ปฏิเสธในเรื่อง พระเจ้า และฤๅษีปีสาง โดยยึดหลักการกระทำของมนุษย์เองเป็นสำคัญ

4. โลกทัศน์ทางวิชาการ (Scientific World View) คือความเชื่อในรูปแบบ วิทยาศาสตร์ที่ต้องการให้พิสูจน์และทดลองให้เห็นว่าจริงเท่านั้น เป็นความเชื่อทางทัศนะของ นักวิชาการสมัยใหม่ก่อนที่จะยอมรับความรู้ หลักการหรือทฤษฎีใดๆ ก็ตาม ผู้มีทัศนคติความเชื่อ แบบนี้จะต้องได้รับการทดลองด้วยตนเอง หรือพิสูจน์ให้เห็นด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

โลกทัศน์ของบุคคลจะเป็นอย่างไรนั้น ย่อมได้รับอิทธิพลหรือขึ้นอยู่กับสภาพหรือฐานะของบุคคลในสังคมนั้นเป็นอย่างมาก เช่น วิธีการมองโลกของผู้ที่มีฐานะสูงในสังคม และโอกาสที่อิทธิพลของโลกทัศน์ของบุคคล หรือของกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะมีเหนือกว่าหรือมีสิ่งครอบงำหรือยังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โลกทัศน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นไปได้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตามย่อมเป็นไปได้เสมอ สำหรับสังคมไทย ศาสนามีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดโลกทัศน์และทิศทางของสังคม ระบบความเชื่อและศาสนามีบทบาทในการสร้างโลกทัศน์ ช่วยวางกรอบความคิดเกี่ยวกับสถานภาพของมนุษย์ และระเบียบสังคมควบคุมพฤติกรรมสังคม และมีความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด การทำความเข้าใจโลกทัศน์ของคริสเตียน นอกจากจะช่วยให้เข้าใจถึงสถานภาพและบทบาทของกลุ่มและชนชั้นทางสังคมของพวกเขา ในโครงสร้างใหญ่ของสังคม ยังทำให้เข้าใจโลกทัศน์ที่มีต่อชีวิตสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของคริสเตียน ภายใต้บริบทของสังคมใหญ่

คริสเตียนจัดได้ว่าเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยในสังคมไทย ที่มีหลักคำสอนและจริยธรรมของคริสต์ศาสนา เป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานและพฤติกรรมทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มศาสนาจึงมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมของคริสเตียน ความเชื่อของคริสเตียนทำให้คริสเตียนต้องประกาศศาสนา พร้อมกับการให้บริการทางสังคม ที่ผ่านมามองเห็นว่า กิจกรรมหลักที่คริสเตียนเข้าไปร่วมในสังคมมีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา สาธารณสุข และงานสงเคราะห์ต่างๆ โรงเรียนคริสต์ โรงพยาบาลอีกหลายสิบแห่งและองค์กรสงเคราะห์ต่างๆ อีกมาก นอกจากนี้ คริสเตียนเริ่มเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นงานใหม่ที่มีแนวโน้มที่สำคัญสำหรับศาสนจักรคริสต์ในประเทศไทย ถ้าพิจารณาถึงแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังของการดำเนินกิจการต่างๆ เหล่านั้น ก็พบว่า สิ่งที่คริสเตียนปฏิบัติ นั้น ล้วนเป็นผลมาจากหลักคำสอนทางศาสนาและวิถีชีวิตของความเป็นคริสเตียน เนื่องจากในศาสนาคริสต์ การกล่าวว่า ตนมีความเชื่อในพระเจ้า ต้องควบคู่ไปกับการปฏิบัติ การเข้าไปช่วยเหลือสังคม หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมถือเป็นการรับใช้พระเจ้าทางหนึ่ง

5. แนวคิดเกี่ยวกับการมองตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องตน (self) เริ่มเป็นที่สนใจครั้งแรกในแวดวงของนักปรัชญา เมื่อมีการกล่าวถึงตน ก็มักจะใช้คำต่างกัน เช่น สปีริต (spirit) บ้าง ไชค์ (psyche) บ้าง โซล (soul) บ้าง สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องตน มาเป็นที่สนใจกันแพร่หลายในหมู่นักจิตวิทยาขณะนั้นนั้น เริ่มมาจาก James Williams (1950) ได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนไว้ในหนังสือชื่อ Principle of Psychology ซึ่งมีพิมพ์ในปี 1890 ในที่นี้ชื่อว่า The Conscious of Self ซึ่งเป็นบทที่ยาวที่สุดในหนังสือชุดนี้ แต่แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ถูกละเลยไปในครั้งแรกของศตวรรษที่ 20 เพราะนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ซึ่งเน้นความสำคัญของจิตวิทยาการทดลอง และเป็นพวกที่มีชื่อเสียงอยู่ในระยะนั้น ได้วิจารณ์และค้านว่าทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องตนไม่ได้อยู่ในขอบเขตของวิชาจิตวิทยา จนกระทั่งปี 1923 Sigmund Freud ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับ ego ขึ้นมา และ ego ของฟรอยด์ มีส่วนคล้ายคลึงกับตนของ James Williams จึงทำให้แนวความคิดเรื่องตนกลับมาเป็นที่สนใจอีกครั้งหนึ่ง ได้มีการศึกษาค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับเรื่องตนกันอย่างกว้างขวางตั้งแต่ปี 1950 เป็นต้นมา (จักรกฤษณ์ สำราญใจ, 2518:10)

คำว่า Self ในภาษาอังกฤษ ที่นำมาใช้ในภาษาไทยและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การมองตนเอง มโนภาพแห่งตน อัตมโนทัศน์ ความเห็นเกี่ยวกับตน และสังกัดเกี่ยวกับตนเอง สำหรับในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะใช้คำว่า “การมองตนเอง” คำว่า “ การมองตนเอง” นี้ได้มีผู้ให้คำจำกัดความ หรือความหมายไว้มากมาย ดังเช่น

Hurlock (1944 : 525-526 อ้างถึงในกรณีการ ภูประเสริฐ, 2517 : 2-3) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมองตนเองว่า คือ การรับรู้ตนเองทั้งกาย ใจ ทางด้านกายก็รับรู้ในทางรูปร่าง หน้าตา สุขภาพ และทางด้านใจก็ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด การรับรู้การปรับตัวตน ความเชื่อมั่นในตนเองและอารมณ์ของตนเอง ซึ่งการรับรู้เกี่ยวกับตนนี้ในแต่ละคนอาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลนั้นกับสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ และมีบทบาทอยู่

Rogers (1951:36) ได้ให้ความหมายของการมองตนเองไว้ว่า เป็นโครงสร้างของการรับรู้ ที่บุคคลมีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ ความสามารถ การรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม การรับรู้เกี่ยวกับคุณค่าของตัวเอง เป็นต้น Rogers มีความเห็นว่า การมองตนเองพัฒนาขึ้นมาจากผลของการที่บุคคล ได้มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการที่บุคคลได้รับการประเมินผลจากบุคคลอื่น

Good (1973 : 254) ได้ให้ความหมายของ การมองตนเอง ไว้ว่า เป็นการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถ รูปร่าง ลักษณะ การกระทำ กิจวัตรประจำวันของตนเอง ในฐานะที่เป็นบุคคลหนึ่ง

Drever (1952 : 262) กล่าวว่า คือ การที่บุคคลมองตนเองด้วยจิตรู้สึกของตัวเอง ซึ่งตนเป็นผลรวมของคุณลักษณะส่วนตัวของตนเองและจากการที่เขามีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

Lazarus S. Richard (1963 : 61) กล่าวว่า การมองตนเอง หมายถึง ตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและทำให้บุคคลเข้าใจตนเอง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมไปตามที่ตนเป็น

Byrne Donn and Kelley Kathryn (1981:104) ได้ให้ความหมายของ การมองตนเอง ว่าเป็นศูนย์รวมของทัศนคติ การปรับตัวและค่านิยม ซึ่งบุคคลยึดถือเกี่ยวกับตนเองในด้านพฤติกรรม ความสามารถ สภาพร่างกาย และความมีเกียรติ ในฐานะที่เป็นบุคคลหนึ่ง

James Williams (1950 : 291 อ้างถึงใน กิตติพงษ์ เทียนตระกูล, 2522:2) นักจิตวิทยาคนแรกที่เขียนเรื่องเกี่ยวกับตนได้ให้ความหมายไว้ว่า การมองตนเอง คือ สิ่งที่บุคคลรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง ซึ่งประกอบด้วย

- ตนทางวัตถุ (Material Self) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆบุคคลนั้นเป็นเจ้าของ เช่น ร่างกาย ครอบครั้ว สิ่งของต่างๆ
- ตนทางสังคม (Social Self) หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีต่อบุคคลนั้น
- ตนทางจิต (Spiritual Self) หมายถึง กระบวนการทางจิตใจ เช่น ความคิด อารมณ์ ความปรารถนาที่มีต่อตนเอง

สรุปได้ว่า การมองตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อตนเอง ในด้านต่างๆทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งทั้งนี้เป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่ตนได้มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคมและสิ่งแวดล้อม

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าการมองตนเองของบุคคล มิได้เป็นสิ่งที่ มีมาแต่กำเนิด แต่การมองตนเองจะพัฒนาจากการที่บุคคล ได้มีความสัมพันธ์กับสังคมและ สภาพแวดล้อม ปฏิกริยาของบุคคลอื่นในสังคมนั้นๆ จะเป็นเครื่องกำหนดการมองตนเอง หรือ อาจกล่าวได้ว่า การมองตนเองเกิดขึ้นโดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ ที่เขาได้มีการติดต่อ สัมพันธ์กับบุคคลอื่น ถือได้ว่ามีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการพัฒนาตนเองเป็นอย่างมาก โดย พยายามที่จะปฏิบัติตนให้เป็นที่พอใจของบุคคลในสังคมที่ตนอยู่ และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อ บุคคลนั้น ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน สถาบันที่เขาสังกัดอยู่ หรือ แบบแผนทางวัฒนธรรม สถานภาพ ทางสังคม โดยจะนำอิทธิพลต่างๆกลับมามองตนเอง สำหรับชุมชนคริสตจักรใจสมานเป็นชุมชน ที่มีจุดร่วมกันในความเชื่อ และมีการถ่ายทอดทั้งความคิดและแบบแผนความประพฤติให้แก่ สมาชิกในกลุ่ม เป็นกลุ่มสังคมกลุ่มหนึ่งที่ชนชั้นกลางคริสเตียน จะได้เรียนรู้ถึงแบบแผนทาง วัฒนธรรมจากการติดต่อสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม วัฒนธรรมย่อยในคริสตจักร จึงเป็นสิ่งที่เรียนรู้ จากการปฏิสังสรรค์กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และภายใต้บริบทของวัฒนธรรมย่อยดังกล่าวใน คริสตจักรทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียน เกิดการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง และเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง โลก ทัศน์ของเขาวามีทัศนคติและความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่พูดถึงชนชั้นกลาง สามารถแยกพิจารณาได้เป็น 3 แนวคิดคือ

1. ผลงานศึกษาภายใต้อิทธิพลแนวคิดของมาร์กซิสต์ ได้แก่

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคณะ (2524) ในงานศึกษา “เศรษฐศาสตร์กับประวัติศาสตร์ ไทย” ได้กล่าวถึงคำว่า ชนชั้นกลาง ใช้แทนความหมายของชนชั้นกระฎุมพี โดยมองว่าคนกลุ่ม นี้มิได้ทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระตาม ที่ควรปฏิบัติในประวัติศาสตร์เพราะความอ่อนแอซึ่งเป็นการ วิเคราะห์ในแง่มุมของมาร์กซิสต์กลุ่มประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ หรือเช่นการพิจารณาว่าชนชั้นกลาง เป็นปฏิปักษ์ กับชนชั้นนำ หรือกลุ่มคณาธิปไตย ตามแนวการวิเคราะห์ทางสังคมวิทยาแบบเดิม ของพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมองพวกเขาเป็นเพียงพันธมิตรทางการเมือง ที่มีความหลากหลาย

และขาดพื้นฐานของประสบการณ์ร่วมกัน (ร็อกโบราวซ์*, 2526:57) ดังนั้น การปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม โดยเฉพาะสังคมทุนนิยม จึงต้องอาศัยศักยภาพของชนชั้นที่อยู่ล่างสุดเท่านั้นจึงจะมีประสิทธิภาพ ส่วนชนชั้นกลาง และชนชั้นแรงงานที่มีฐานะความเป็นอยู่ค่อนข้างดี มักจะเป็นพวกอนุรักษนิยมทางการเมือง(ฉัตรทิพย์ นาถสุภาและคณะ, 2524:72) สรุปได้ว่า ผลงานศึกษานี้เป็นการศึกษาบทบาทของกลุ่มบุคคล ที่ทำการค้าในสังคมก่อนทุนนิยมหรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ระบบศักดินา” โดยได้กล่าวถึง การใช้คำว่า “ชนชั้นกลาง” นี้ว่า เป็นการใช้ในบริบทที่เป็นกลางๆ สำหรับเรียกพวกกรรมพี หรือพวกนายทุน เพราะการใช้คำว่า “นายทุน” มักใช้ในความหมายของผู้มีทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของทุนจ้างแรงงานมาประกอบการ อันก่อให้เกิดผลผลิตที่สร้างส่วนเกินหรือกำไร ดังนั้นการใช้คำว่า “นายทุน” จึงก่อให้เกิดความหมายทางลบ ในฐานะผู้ขูดรีดหรือเอารัดเอาเปรียบ ขณะที่คำว่า “กรรมพี” หมายถึง ผู้มีทรัพย์สินขนาดเล็กย่อย แต่มาร์กซิสต์ไทยมักใช้ในความหมายของเจ้าของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทำให้การใช้คำว่ากรรมพีของฝ่ายมาร์กซิสต์ไทยมีนัยของความเป็น “ซ้าย” อยู่มากเกินไป และมีความหมายไม่แตกต่างจากคำว่านายทุน (ฉัตรทิพย์ นาถสุภาและคณะ, 2530:126-128) แนวคิดเช่นนี้ชี้ชัดว่าชนชั้นกรรมพีเหล่านี้ก็คือชนชั้นกลางในสังคมศักดินา มีภาระหน้าที่ในการเปลี่ยนสังคมเข้าสู่ระบบทุนนิยม และเมื่อสังคมได้เปลี่ยนจากระบบศักดินาเข้าสู่สังคมทุนนิยม ชนชั้นกรรมพีเหล่านี้จะกลายเป็นชนชั้นผู้ควบคุมอำนาจทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ในการกล่าวถึงชนชั้นกลาง ตามแนวคิดของฉัตรทิพย์ ไม่สามารถนำมาอธิบายกลุ่มคนกลุ่มใหม่ที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทย ในยุคร่วมสมัย อาทิ พนักงานขายประกัน นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ผู้ที่เปิดศักราชใหม่ในการนิยามชนชั้นกลางในสังคมทุนนิยม คือ ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2536)

*ในงานเดียวกันนี้มีคำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลสำคัญข้อหนึ่งที่ทำให้ชนชั้นกลางไม่สามารถเป็นชนชั้นที่ก้าวหน้า นั่นคือ การบิดเบือนการวิเคราะห์เกี่ยวกับจริยธรรมโปรเตสแตนต์ของเวเบอร์ซึ่งพิจารณาให้ชนชั้นกลางและแบบแผนการบริโภคที่ทันสมัยของชนชั้นกลางเป็นรากฐานของค่านิยมสมัยใหม่ ความคิดเหล่านี้นับเป็นส่วนสำคัญสำหรับการวางรากฐานในเรื่องความก้าวหน้า อันเป็นแนวคิดที่มีประโยชน์ต่อการโต้แย้งกับทัศนะแบบมาร์กซิสต์ดั้งเดิมที่มองว่าชนชั้นกลางควรถูกตัดออกไปจากการต่อสู้ระหว่างชนชั้นนายทุนและชนชั้นแรงงาน (ดูหน้า 58-59)

ปริชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2536) ในงาน “ ทฤษฎีชนชั้นกลาง ” ได้นำเสนอเรื่องชนชั้นกลาง โดยชี้ให้เห็นว่า ชนชั้นกลางเป็นกลุ่มชนชั้นทางสังคมที่เป็นจริง เป็นผลผลิตจากกระบวนการทางประวัติศาสตร์ ของระบบทุนนิยมซึ่งมาจากข้างนอก และเริ่มปรากฏชัดเจนตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน พวกเขาไม่ได้เป็น “ ผู้รับใช้ ” ของชนชั้นที่มีอำนาจ หากแต่มีความเป็นอิสระระดับหนึ่ง มีแนวคิดของตนเอง มีนโยบายของตนเอง และภายใต้อุดมการณ์ทุนนิยมซึ่งกำลังขยายตัว พวกเขาคือ พลังสำคัญที่คอยผลักดันพัฒนาการของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ โดยมีความใฝ่ฝันอยู่ที่การสร้างระบบเศรษฐกิจเสรีซึ่งเน้นความเจริญเติบโตเป็นหลัก แต่จะไม่ก้าวไปไกลในการเปลี่ยนแปลงสังคมเพื่อชนชั้นล่าง ปริชาได้ใช้กรอบวิเคราะห์ของแนวคิดมาร์กซิสม์ใหม่ (Neo-Marxism) ในการให้ความหมายชนชั้นกลาง โดยเสนอว่าชนชั้นกลางประกอบด้วยคนงานคอปกขาวหรือคนงานที่ไม่ต้องใช้แรงงาน และผู้ผลิตขนาดเล็กในสังคมนิยมสมัยใหม่ จากงานศึกษานี้สรุปได้ว่าชนชั้นกลางไทยเป็นผลผลิตจากกระบวนการทางประวัติศาสตร์ของระบบทุนนิยม ซึ่งมาจากข้างนอก และเริ่มปรากฏชัดเจนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน พวกเขาเริ่มมีการพัฒนา “ นโยบาย ” และ “ อุดมการณ์ ” ของตนเองให้ปรากฏชัด เพื่อบรรลุผลประโยชน์ของกลุ่มตน และเพื่อรักษาอำนาจที่มีเหนือชนชั้นแรงงาน และ ชาวต่างชาติ แต่ก็ไม่ใช่ผู้รับใช้ชนชั้นนายทุน หากแต่เป็นผู้สร้างสรรค์ระบบทุนนิยมมากกว่า ด้วยเหตุนี้ จึงไม่น่าแปลกใจที่ชนชั้นกลางไทยเป็นพลังสำคัญในการช่วยผลักดันการพัฒนาทุนนิยมสมัยใหม่ แต่ก็ไม่ได้ก้าวไปไกลในการเปลี่ยนแปลงสังคมผู้ยากไร้ (ปริชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:81-87) ปริชาได้กล่าวถึงคนอย่างน้อยสองกลุ่มว่าสังกัดอยู่ในชนชั้นกลาง ได้แก่ ข้าราชการ และผู้ทำงานอยู่ใน สาขาวิชาชีพที่หลากหลาย อาทิ นักบริหารระดับสูง ผู้จัดการ นักวิชาการ ผู้มีอาชีพทางการตลาด การธนาคาร การประกันภัย รวมไปถึงกระทั่ง ครู อาจารย์ ปัญญาชน สื่อมวลชน ฯลฯ (ปริชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:83)

แม้ว่าการกล่าวถึงชนชั้นกลางของปริชา จะไม่สามารถระบุชัดได้ว่า ชนชั้นกลางมีความแตกต่างจากชนชั้นอื่น ๆ อย่างไร แต่อย่างน้อยก็แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ว่า มีชนชั้นกลางดำรงอยู่จริงในสังคมทุนนิยมปัจจุบัน ซึ่งพวกเขามีได้สังกัดอยู่ในชนชั้นนายทุน และก็มีได้เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นแรงงาน แต่เป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตอุดมการณ์ทุนนิยม และผลักดันให้อุดมการณ์ดังกล่าวขยายตัวลึกในสังคม นั่นคือ ทำให้ทุกคนเชื่อถือนโยบายทุนนิยม ซึ่งมองว่า “ ระบบนี้เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถปรับสถานภาพของตนเองได้ ถ้าคนนั้นมีความรู้

ความสามารถ” จากแนวคิดเช่นนี้ จึงทำให้การแสวงหาความรู้และความเชี่ยวชาญ กลายเป็นอุดมการณ์ทางการศึกษาของระบบทุนนิยมสมัยใหม่ด้วย (ปรีชา เปี่ยมพงสานต์, 2536:85)

วรวิทย์ เจริญเลิศ (2536) ในงานศึกษาเรื่อง “ชนชั้นกลางกับเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ : ฝ่ายประชาธิปไตยหรือรัฐปฏิรูปการ? ” วรวิทย์ได้เรียกชนชั้นกลางว่า “ชนชั้นนายทุนน้อย ” ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มชน “พวกหัวรุนแรง ชัยจัด ชาตินิยม (หรือแม่แต่) เทคโนโลยีแคร์ต ” ก็ได้ วรวิทย์ได้กล่าวสรุป ชนชั้นกลางท่ามกลางพัฒนาการทุนนิยมของไทยว่า ในอดีตชนชั้นกลางหมายถึงเพียงคนที่มีอาชีพค้าขาย โดยเฉพาะคนจีนอพยพ ประกอบด้วยพ่อค้ารายใหญ่ (ซึ่งคลี่คลายไปเป็นชนชั้นนายทุนในสังคมทุนนิยม) และพ่อค้ารายย่อย แต่เมื่อสังคมไทยเริ่มพัฒนาเข้าสู่ยุคทุนนิยมภาคบริการได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่น้อยไปกว่าภาคอุตสาหกรรม แรงงานที่เติบโตขึ้นจึงไม่ใช่ชนชั้นกรรมมาชีพ แต่เป็นแรงงานในกลุ่มอาชีพใหม่ๆ ในสาขาวิชาชีพที่หลากหลาย ดังนั้นชนชั้นกลางในสังคมทุนนิยมปัจจุบัน จึงรวมทั้งตั้งแต่ ผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้ารายย่อย อาชีพอิสระ ปัญญาชน ข้าราชการ รวมทั้งพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทห้างร้าน เหตุที่พวกเขาถูกพิจารณาให้เป็นชนชั้นกลางเหมือนกัน ก็เนื่องมาจากกรณีพื้นฐานทางวัตถุ (รายได้และความมั่นคงในงาน) ใกล้เคียงกัน (วรวิทย์ เจริญเลิศ, 2536:130-133)

2. ผลงานศึกษาภายใต้อิทธิพลแนวคิดของเวเบอร์เรียน ได้แก่

จური วิจิตรวาทการ (1979) จากงานวิจัย “ Not Too high and Not Too low : A Comparative Study of Thai and Chinese Middle-Class in Bangkok, Thailand ” เป็นการศึกษาชนชั้นกลาง โดยการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มคนชั้นกลางสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มคนจีนที่ประกอบอาชีพค้าขายอิสระกับกลุ่มคนไทย ที่ทำงานในสำนักงาน การประกอบอาชีพอิสระของคนจีนทำให้มีลักษณะเฉพาะของวิถีชีวิต ที่แสดงความเป็นกลุ่มทางชาติพันธุ์ได้ชัดเจน และมีความภูมิใจและเชื่อมั่นในวิชาชีพ ซึ่งแตกต่างไปจากคนไทยที่ทำงานในสำนักงาน เพราะมีหลักประกันของความมั่นคง และให้ความรู้สึกปลอดภัยสูง (จური วิจิตรวาทการ, 1979:1-4) โดยเกณฑ์ที่ ดร.จური วิจิตรวาทการ ใช้ในการกำหนดความเป็นชนชั้นกลางที่สำคัญ คือ ความรู้สึกมั่นคงในการประกอบอาชีพ และมีความภูมิใจในอาชีพและสถานภาพของตัวเองเป็นสำคัญ จากงานศึกษาที่ผ่านมาของนักวิชาการหลายท่านได้ยืนยันว่าผู้ประกอบการเชื้อสายจีน ได้เขยิบฐานะเข้ามาเป็นชนชั้นกลางในระดับผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้มีรายได้สูงและสร้างแบบแผนการดำเนินชีวิตที่หรูหรา การเลื่อนชั้นทางสังคม จึงเปิดโอกาสให้กับชนชั้นเลื่อนไปสู่การเป็นชนชั้นสูงได้

มากกว่า ในขณะที่ชนชั้นล่างขาดปัจจัยต่างๆไม่ว่าจะเป็นโอกาสทางการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ และลักษณะการรวมกลุ่มที่ไม่มีพลังในการต่อรองอย่างเป็นจริง ทำให้โอกาสที่จะเลื่อนเป็นชนชั้นกลางมีน้อยมาก (สุภางค์ จันทวานิช, 2534 : 17) นอกจากนี้จูรี วิจิตรวาทการ จากบทความเรื่อง “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับชนชั้นกลางใหม่ในสังคมไทย” จูรี ได้ให้คำนิยามชนชั้นกลางว่าเป็นกลุ่มคนที่อยู่ตรงกลางระหว่างคน 2 ชั้น ได้แก่ กลุ่มที่มีอาชีพที่ได้รับผลตอบแทนสูง มีเกียรติ และมีอำนาจพิเศษหรือการควบคุมเหนือประชาชนทั่วไป กับอีกส่วนหนึ่งคือชนชั้นล่างผู้ประกอบอาชีพที่ไม่ก่อให้เกิดเกียรติ มีรายได้ต่ำ และทำงานโดยใช้แรงงานกาย สำหรับชนชั้นกลางถูกกล่าวถึงว่าเป็นชนชั้นที่มีชีวิตการทำงานมั่นคง มีรายได้และสวัสดิการสูง และอาชีพที่ทำมักถูกยอมรับว่ามีเกียรติ (Vichit - Vadakan, 1979:8-10) ชนชั้นกลางจะเป็นผู้มีลักษณะเป็นคนทำงาน มีความปรารถนาความมั่นคงและความก้าวหน้า นอกจากจะพิจารณาฐานะของชนชั้นกลางจากมุมมองทางด้านอาชีพการงาน ยังดูได้จากการมีวิถีชีวิตแบบทันสมัย บริโภคเครื่องอำนวยความสะดวกในครัวเรือนมากมาย เป็นกลุ่มบริโภค (ที่มีอำนาจซื้อ) ขนาดใหญ่ และแบ่งเวลาในการพักผ่อนอย่างชัดเจน ฯลฯ และที่สำคัญ การมีความรู้ทำให้พวกเขาสนใจปัญหาทางการเมืองและสังคมด้วย (จูรี วิจิตรวาทการ, 2536:22-24) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการเน้นการวิเคราะห์เปรียบเทียบชนชั้นกลางสองกลุ่ม คือ ชนชั้นกลางเชื้อสายไทย และชนชั้นกลางเชื้อสายจีน ทำให้งานศึกษามีได้ให้ความสำคัญกับชนชั้นอื่นๆ ดังนั้น ในส่วนท้ายของงานจูรี จึงสรุปเพียงว่า ชนชั้นกลางชาวจีนมีการปรับตัวและถูกดูดซับให้กลายมาเป็นพลเมืองไทย ซึ่งเท่ากับเป็นการยืนยันว่ามีชนชั้นกลางดำรงอยู่ในสังคมไทยจริง แต่ก็มีได้กล่าวถึงว่า พัฒนาการก้าวต่อไปของชนชั้นกลางในสังคมไทยน่าจะเป็นเช่นไร พวกเขาจะยังคงดำรงฐานะความเป็นชนชั้นกลางต่อไป หรือจะปรับตัวไปอยู่ใกล้เคียงกับชนชั้นอื่น

ปรีชา คุณินทร์พันธุ์ (2526) ได้วิจัยเรื่องการจัดช่วงชั้นทางสังคมของกรุงเทพมหานคร พบว่า ช่วงชั้นทางสังคมแบ่งออกเป็นชั้นสูง ชั้นกลางและชั้นล่าง คนชั้นสูงและชั้นกลางมีโอกาสในทางสังคมและเศรษฐกิจมากกว่าชนชั้นล่าง คนในแต่ละชนชั้นพอใจในสถานภาพชนชั้นของตนและหวังว่าจะเปลี่ยนสถานภาพชนชั้นได้ โดยการเปลี่ยนสถานภาพในรุ่นลูกด้วยการศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางชนชั้นที่กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครกำหนดให้กับตนเองกับสถานภาพทางชนชั้นที่จำแนกจากรายได้ ก็พบว่าผู้ตอบจำนวนเกือบครึ่งกำหนดให้ตนเอง มีสถานภาพทางชนชั้นต่ำหรือสูงกว่าเกณฑ์ กล่าวคือ ผู้ตอบที่เป็นชนชั้นกลางร้อยละ 37 คิดว่าตนเป็นชนชั้นกลาง และผู้ตอบที่เป็นชนชั้นสูงอีกร้อยละ 9 คิดว่าตนเองเป็นชนชั้นกลาง ในการใช้อชีพเป็นตัวกำหนดชั้นทางสังคม ผู้ตอบแบบสอบถามได้

แบ่งช่วงชั้นออกเป็น 4 ชั้น คือ ชั้นสูง ชั้นกลางค่อนข้างสูง ชั้นกลางค่อนข้างต่ำ และชั้นค่อนข้างต่ำ ผู้ที่อยู่ในชนชั้นสูงคือผู้ที่ประกอบอาชีพเป็น ผู้บริหารระดับสูงในระบบราชการ และนักวิชาชีพ ระดับสูง เช่น อาจารย์มหาวิทยาลัย วิศวกร ผู้พิพากษา อัยการ ตลอดจนทหารตำรวจชั้นนายพล ผู้ที่อยู่ในชนชั้นกลางค่อนข้างสูงประกอบอาชีพ เป็นผู้บริหารระดับกลางทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการค้าและประกอบอาชีพบริการ ผู้ที่อยู่ในชนชั้นกลางค่อนข้างต่ำ ได้แก่ เสมียน พนักงาน ช่างต่างๆ ผู้ผลิต ผู้ประกอบอาชีพบริการที่ใช้แรงงาน ข้าราชการระดับล่าง เป็นต้น ส่วนผู้ที่อยู่ในชนชั้นค่อนข้างต่ำ ได้แก่ กรรมกร เกษตรกร ลูกจ้าง คนรับใช้

ม.ร.ว.อภินันท์ (2527) ในงานศึกษา “สังคมไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ.2325-2416 ” ได้จัดแบ่งชั้นทางสังคมไทยในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ.2325-2416 ตามกฎหมายขณะนั้น ออกเป็น 4 ชั้น คือ เจ้าขุนนาง ไพร่ และทาส โดยที่ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างคนชั้นต่างๆ เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ ผู้อุปถัมภ์ จะมีหน้าที่ช่วยเหลือและคุ้มครองป้องกันผู้อยู่ในอุปถัมภ์ ผู้อยู่ในอุปถัมภ์มีหน้าที่ทำตามคำสั่งนาย ใช้แรงงานทำการผลิตให้นายและส่งส่วยให้นาย ระบบศักดินาเช่นนี้เป็นหลักในการปฏิบัติต่อกันของคนในแต่ละชั้น นอกจากนี้ ศักดินายังชี้ให้เห็นความแตกต่างกันของสถานภาพของบุคคล และชั้นทางสังคม พระสงฆ์มีสถานะสูงมากในสังคม และอยู่นอกระบบการเกณฑ์แรงงานของศักดินา ส่วนคนจีนอพยพก็เป็นอีกกลุ่มที่อยู่นอกระบบศักดินาเช่นกัน พ่อค้าชาวจีนได้ก่อตัวขึ้นเป็นผู้ประกอบการค้า และเลื่อนฐานะทางสังคมเป็นชนชั้นกลาง และชนชั้นสูงในที่สุด

ศุภางค์ จันทวานิช (2534) จากรายงานผลการวิจัยการจัดช่วงชั้นทางสังคม : เกียรติภูมิของอาชีพต่างๆในสังคมไทย พบว่า การศึกษาเกียรติภูมิของอาชีพได้ทำให้มองเห็นโครงสร้างของช่วงชั้นทางสังคมไทยในอดีต โครงสร้างดังกล่าว แบ่งออกเป็นสองส่วนอย่างชัดเจน คือ ส่วนที่เป็นชนชั้นผู้ปกครอง (เจ้านายและขุนนาง) กับ ชนชั้นผู้ถูกปกครอง (ไพร่และทาส) แต่ในปัจจุบัน โครงสร้างของช่วงชั้นแบ่งคร่าวๆออกเป็น 3 ส่วน คือ มีส่วนที่เป็นชนชั้นกลางเพิ่มขึ้น การแบ่งช่วงชั้นทางสังคมในปัจจุบันเปิดโอกาสให้มีการสับเปลี่ยนไปมา เฉพาะในระหว่างช่วงชั้นกลางกับช่วงชั้นสูงเท่านั้นแต่ในช่วงชั้นล่างไม่มีโอกาสดังกล่าว เพราะไม่มีปัจจัยใดมาเอื้อ ไม่ว่าจะเป็น รายได้ การศึกษา หรือภูมิหลังทางสังคม ชนชั้นล่างจึงมีโอกาสน้อยมาก ที่จะเขยิบฐานะทางสังคมของตน แต่ชนชั้นกลางโดยเฉพาะในกลุ่มอาชีพบริการ-ค้าขาย มีโอกาสที่จะเขยิบฐานะทางสังคมให้สูงขึ้นมากกว่ากลุ่มอื่น

เสน่ห์ จามริก จาก “รัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและ 60 ปี ประชาธิปไตย ” เสนอให้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับชนชั้นกลางว่า ลักษณะมูลฐานซึ่งแสดงว่า คนหนึ่งเป็นสมาชิกของชนชั้นกลางนั้น มิใช่อยู่ในฐานะของเขาในโครงสร้างลำดับชั้นของสังคม หากแต่อยู่ที่ทัศนคติของเขาต่อสังคมมากกว่าอะไรอื่น ถ้าเขามุ่งมั่นที่จะก้าวไปสู่ฐานะที่ดีขึ้นใน วงสังคม เขาผู้นั้นก็นับว่าเป็นชนชั้นกลาง แต่เมื่อใดเขายุติที่จะแสวงฐานะที่ดีขึ้นและคอยมุ่งมั่นแต่ จะดำรงฐานะที่มีอยู่ เมื่อนั้นเขาก็ไม่ใช่สมาชิกของชนชั้นกลางอีกต่อไป เพราะเขาได้กลายเป็น พะวงอยู่กับอภิสิทธิ์และข้อจำกัดหวงห้ามมากกว่าการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ เสน่ห์ จามริก ยังได้ แบ่งอาชีพของชนชั้นกลางไทยออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. เจ้าของกรรมสิทธิ์ พ่อค้ารายย่อย นักธุรกิจ ผู้อำนวยการ นักบริหาร ช่างเทคนิค ทั้งในทางเกษตร พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม 2. บุคคลในงานอาชีพอิสระ เช่น ครูอาจารย์ แพทย์ นักกฎหมาย ทนายความ นักเขียน ศิลปิน ฯลฯ 3. ข้าราชการ รวมทั้งนายทหารชั้นสัญญาบัตร (เสน่ห์ จามริก, 2535:32)

พินิจ ลาภานานนท์และวัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์(2535) จากงานวิจัยเรื่อง “ การศึกษา ตัวบ่งชี้สถานภาพเศรษฐกิจในสังคมไทย ” ได้กล่าวถึง การจัดหากลุ่มตัวบ่งชี้สถานภาพจากกลุ่ม ของผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มของประชาชน (ได้แก่ เกษตรกร ข้าราชการ ผู้บริหาร และพนักงาน บริษัทเอกชน) พบตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม ได้แก่ การศึกษา รายได้ และอาชีพ ที่สำคัญคือ พินิจและ วัฒนาได้แสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัดในคนแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะกลุ่มช่วงชั้นกลาง เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายในด้าน ระดับการศึกษา ประเภทอาชีพ ตำแหน่งในอาชีพ รายได้ต่อ เดือน และการมีชื่อเสียง แต่ไม่แตกต่างกันมากในเรื่องลักษณะของรายได้และภูมิปัญญา ผล การศึกษาเช่นนี้แม้จะดูเหมือนอาชีพมีอิทธิพล ต่อการกำหนดช่วงชั้นไม่เด่นชัดนัก แต่ลักษณะของ รายได้และภูมิปัญญา ถือได้ว่าเป็นภาพสะท้อนของระดับการศึกษาหรือที่มาแห่งอาชีพได้

3. ผลงานศึกษาภายใต้อิทธิพลแนวคิดทางประวัติศาสตร์

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2501) ในงานศึกษาเรื่อง “ ประวัติภูมิปัญญาของการ เปลี่ยนระบอบการปกครองสยามระหว่างพ.ศ. 2470-2480 ” นครินทร์ ได้กล่าวถึง คนชั้นกลาง ในฐานะที่เป็นกลุ่มสังคม (social group) ทางประวัติศาสตร์ว่า อยู่นอกระบบราชการและเกือบ ทั้งหมดอยู่ในเขตเมืองหลวง โดยกำหนดให้คนชั้นกลางประกอบด้วย กระจุกพี และผู้ประกอบ อาชีพรับจ้างและวิชาชีพอิสระ งานของนครินทร์ ได้ศึกษาชนชั้นกลางในช่วงการเปลี่ยนระบอบ การปกครอง และกล่าวถึงพลวัตของคนชั้นกลางไว้อย่างชัดเจนว่า “ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2

กลุ่มสังคมคนชั้นกลาง ได้คลี่คลายไปเป็นชนชั้นนายทุน ซึ่งเป็นชนชั้นเจ้าของสมบัติในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม และเป็นชนชั้นอื่นๆในอีกหลายลักษณะ ” หมายความว่า คนชั้นกลางตามแนวคิดของนครินทร์ได้กลายเป็นชนชั้นนายทุนในสังคมทุนนิยมปัจจุบัน

วีระศักดิ์ สาเลยกานนท์ (2518) ในงาน “ ปกคอกขาว : ชนชั้นกลางใหม่ในสังคมไทย ” วีระศักดิ์ได้จัดให้ นายทุน พ่อค้า เป็น “ ชนชั้นกลางเก่า ” ในสังคมไทยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 และเรียกพวกปกคอกขาว ว่าคือ ชนชั้นกลางใหม่ คนสองกลุ่มนี้มีข้อแตกต่างที่สำคัญคือ ความห่างไกลกันในเรื่องวุฒิ วัฒนธรรมทางการเมือง สำนักทางการเมือง และอุดมการณ์ทางการเมือง และมีสิ่งที่คล้ายกัน คือ ความทะเยอทะยานในการปรับปรุงฐานะของตนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังได้แบ่งชนชั้นปกขาวในสังคมไทยออกเป็น 4 กลุ่มอย่างชัดเจนได้แก่

1. นักศึกษามหาวิทยาลัย
2. ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจชั้นผู้น้อย
3. กลุ่มปัญญาชน อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิชาการ นักเขียน นักหนังสือพิมพ์
4. กลุ่มลูกจ้างเอกชน ประกอบด้วย ลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน วิชากิจต่างๆ

นอกจากการพยายามจัดแบ่งกลุ่มชนชั้นกลางใหม่ วีระศักดิ์ยังพยายามกล่าวถึงบทบาททางการเมืองของกลุ่มคนเหล่านี้ โดยมีข้อสรุปว่า(วีระศักดิ์ สาเลยกานนท์ , 2518:48-49)

1. นักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มที่แม่จะไม่มีรายได้ แต่เมื่อจบการศึกษาแล้วส่วนใหญ่ในกลุ่มพวกเขาก็จะเป็นลูกจ้างเอกชนหรือรัฐบาล ซึ่งเป็นคนงานปกขาวโดยสมบูรณ์ ประกอบกับพวกเขาอาจใช้ความรู้ความสามารถเพื่อการเคลื่อนไหวทางการเมือง จึงอาจพิจารณาว่าพวกเขาคือต้นแบบของคนงานปกขาวก็ได้

2. ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจชั้นผู้น้อย เป็นกลุ่มที่ถูกมองว่ามีทรศนะคติทางด้านอำนาจนิยม อนุรักษ์นิยม และวางตัวเป็นชนชั้นปกครอง แต่โดยเนื้อแท้แล้วพวกเขาเหล่านี้ก็ได้มิได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต จึงถูกจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของคนงานปกขาว

3. กลุ่มปัญญาชน อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิชาการ นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ แม่จะมีจำนวนน้อย แต่ก็นับเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลทางความคิดสูง ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทรศนะทางการเมืองแบบเสรี แต่ก็มีส่วนที่จัดอยู่ในกลุ่ม “ ซ้าย ” หรือ “ ขวา ”

4. กลุ่มลูกจ้างเอกชน ประกอบด้วยลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน วิชากิจต่างๆ เป็นกลุ่มที่อยู่ใกล้ชิดกับนายทุนที่สุด ส่วนใหญ่ในคนกลุ่มนี้มีทรศนะทางการเมืองแบบเสรี

นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2525) ได้กล่าวถึงการเกิดขึ้นของชนชั้นกลางในต้นสมัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งเรียกว่า กระจุกพี ชนชั้นกระจุกพี เกิดขึ้นพร้อมๆกับ ที่มีระบบเศรษฐกิจแบบส่งออกซึ่ง ทำให้เกิดความต้องการแรงงานในการผลิต และการประกอบการ ความต้องการนี้เองทำให้เกิดชนชั้นใหม่ขึ้น ส่วนใหญ่เป็นคนจีนอพยพที่ทยอยกันเดินทางสู่ประเทศไทย พวกเขากระจุกพีได้รวมตัวขึ้น และได้สร้างวัฒนธรรมของตนเองซึ่งต่างไปจากเจ้านาง ขุนนางและไพร่ Smith (1980) ก็ได้ยืนยันว่า ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายเริ่มมีกลุ่มคนที่ทำหน้าที่ค้าขายในสังคมไทย คนเหล่านี้ ได้แก่ ลูกครึ่งจีน ญี่ปุ่น มุสลิม ปอร์ตุเกส ดัชท์ ซึ่งไม่ใช่คนไทย แต่ตั้งตัวเป็นเสรีชนซึ่งมีผู้อยู่ได้อุปถัมภ์ อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองสมัยอยุธยาที่ดูคลั่งคนกลุ่มนี้เข้าไปสู่ระบบศักดินาด้วยการให้ยศและตำแหน่งเป็นขุนนาง(สุภาวศ์ จันทวานิช, 2534:16) นอกจากนี้ ในงานศึกษาเรื่อง “ วัฒนธรรมของคนชั้นกลางไทย ”(2536) นิธิให้ความเห็นว่า คำว่า “ ชนชั้นกลาง ” หรือ “คนชั้นกลาง” มาจากพัฒนาการของระบบทุนนิยม ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงปลายยุคกลางของยุโรป คนกลุ่มนี้ คือ คนกลุ่มใหม่ที่แตกต่างจากกลุ่มคนเก่าซึ่งกำเนิดขึ้นพร้อมกับการพัฒนาของระบบทุนนิยม คนกลุ่มใหม่นี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ “ คนชั้นกลาง ” กลุ่มที่สองคือ “ กรรมกร ” นิธิ ได้พูดถึงคนชั้นกลางไทยว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกลุ่มผู้ปกครอง จึงทำให้วัฒนธรรมคนชั้นกลางไทย มีความสืบเนื่องกับวัฒนธรรมของผู้ปกครองอย่างสูง คนชั้นกลางต้องพึ่งพาอำนาจทางการเมืองของกลุ่มผู้ปกครอง จึงทำให้ไม่ได้พัฒนาวัฒนธรรมที่เป็นอิสระของตนเองขึ้น การที่คนชั้นกลางไทยใช้ชีวิตที่หรูหรา นั้น ส่วนหนึ่งมาจากการสืบทอดความคิดเกี่ยวกับอำนาจและบารมีจากกลุ่มผู้ปกครองในอดีต ชีวิตที่หรูหรา เป็นเครื่องพิสูจน์ความมั่งคั่งของตัวเองเพราะบารมีที่สร้างสมไว้นั้นนำมาซึ่งความเป็นผู้มีอำนาจ ดังนั้นชีวิตที่หรูหราของคนชั้นกลางจึงเป็นสิ่งที่แสดงสถานภาพและการยอมรับตนในสถานภาพนั้นๆ นิธิ ยังกล่าวถึงคนชั้นกลางไทยว่าขาดโลกทัศน์ที่จะเป็นฐานให้แก่อุดมการณ์ประชาธิปไตยได้ เช่น ความเชื่อในการเท่าเทียมกันของมนุษย์ ความเชื่อในเสรีภาพส่วนบุคคล ความเชื่อในระบอบการปกครองด้วยกฎหมาย ความเชื่อในสิทธิเสมอภาคของชนกลุ่มน้อยและผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ อาจกล่าวได้ว่า คนชั้นกลางไทยไม่เป็นฐานของสังคมประชาธิปไตยมากนัก

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ยังมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดเรื่องชนชั้นกลาง ก็คือ

ศิริพร ยอดกมลศาสตร์ (2538) จากวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวคิดว่าด้วยชนชั้นกลางในสังคมไทย” พบว่า พัฒนาการของชนชั้นกลางในสังคมไทย แม้สามารถแสดงให้เห็นพลังในการรวมตัวเคลื่อนไหวของคนกลุ่มนี้มาหลายครั้งหลายครา แต่เนื่องด้วยพัฒนาการจิตสำนึกทางชนชั้นของชนชั้นกลางส่วนใหญ่ยังไม่เกิด ทำให้ภาพลักษณ์ของชนชั้นกลางดูเหมือนเป็น “คนโลเล” ที่ไม่เอาแน่กับระบบการเมืองใด ไม่ว่าจะเผด็จการหรือประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามเป็นที่แน่ชัดว่าชนชั้นกลางไทยในปัจจุบัน ต้องการพัฒนาระบบเศรษฐกิจเสรีภายใต้อุดมการณ์ทุนนิยม ดังนั้น ภาพการรวมตัวต่อสู้ของชนชั้นกลางที่ปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์ไทย จึงแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการรวมกลุ่มชนชั้นกลางอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสร้างพลังกดดันให้ความสัมพันธ์ดั้งเดิม ภายใต้พันธนาการศักดินาค่อยๆ สลายไป

สุนีย์ ตรีชนากร (2539) ในวิทยานิพนธ์เรื่อง โลกทัศน์ประชาธิปไตยของชนชั้นกลาง ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มข้าราชการประจำกับกลุ่มพนักงานองค์กรเอกชน ได้ศึกษาว่าตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจสังคมตัวใด ที่มีอิทธิพลต่อการมีโลกทัศน์ประชาธิปไตย โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง กลุ่มข้าราชการกรมการปกครองกับกลุ่มพนักงานธนาคารกรุงเทพ จากการศึกษา พบว่า เพศและระดับการศึกษา มีผลต่อการมีโลกทัศน์ประชาธิปไตยที่แตกต่างกันของกลุ่มข้าราชการกรมการปกครองกับกลุ่มพนักงานธนาคารกรุงเทพ โดยข้าราชการและพนักงานเพศชายที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีโลกทัศน์ประชาธิปไตยในเชิงบวกสูงกว่าข้าราชการและพนักงานธนาคารหญิง ที่มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า ความแตกต่างในเรื่องอายุ ระดับรายได้ ระยะเวลาการทำงานและกลุ่มอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีโลกทัศน์ประชาธิปไตยของทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อพิจารณาถึงโลกทัศน์ประชาธิปไตยโดยภาพรวมของทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า ทั้ง 2 กลุ่มต่างก็มีโลกทัศน์ประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลางแต่มีความโน้มเอียงว่ากลุ่มข้าราชการกรมการปกครองจะมีโลกทัศน์ประชาธิปไตยในเชิงลบได้มากกว่ากลุ่มพนักงานกรุงเทพ

Prudhisana Jumbala & Chantana Banpasirichote (1997) ในเอกสารงานวิจัยเรื่อง Thai Middle Class : Between Class Ambiguity and Democratic Propensity ได้ให้คำนิยามชนชั้นกลางที่ไม่ต่างจาก ปรีชา เปี่ยมพงสานต์ กล่าวคือ ชนชั้นกลางเป็นชนชั้นที่อยู่ตรงกลางระหว่างนายทุนและ ผู้ใช้แรงงาน ซึ่งนายทุน ได้แก่ ผู้ที่เป็นเจ้าของการผลิตหรือควบคุมธุรกิจขนาดใหญ่ ส่วนผู้ใช้แรงงานเป็นผู้ซึ่ง ไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตมีทักษะและการศึกษาในระดับต่ำ งานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาถึงลักษณะนิสัย ความคิดเห็น และพฤติกรรมทางสังคมและการเมืองของ

ชนชั้นกลาง จากการศึกษาพบว่า ชนชั้นกลางมีภูมิหลังที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก แต่มีค่านิยมทางสังคม (social value) ที่คล้ายกัน มีวิถีชีวิตและพฤติกรรมทางสังคมบางอย่างแตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องการเมือง ถ้าเทียบกับชนชั้นอื่นชนชั้นกลางไม่ได้แสดงลักษณะเฉพาะในค่านิยมและความคิดเห็นต่างๆ ชนชั้นกลางจำนวนมากมีทัศนะบางประเด็นร่วมกันกับนายทุน หรือกับผู้ใช้แรงงาน แนวโน้มของลักษณะในทางประชาธิปไตยสามารถสังเกตเห็นได้ แต่ไม่สูงเท่าที่คาดไว้ ภายในชนชั้นกลางเอง มีทั้งอนุรักษนิยมและเสรีนิยม ที่ผ่านมามีการขยายตัวของชนชั้นกลางในการเข้ามาบิบทบาททางการเมืองเพิ่มขึ้น ซึ่งน่าจะถือว่าการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย แต่จากการศึกษา พบว่า ชนชั้นกลางมีสำนึกประชาธิปไตยระดับปานกลางและมีความสนใจในปัญหาการพัฒนาสังคมน้อย ฉะนั้น ในกรณีประเทศไทยอาจเป็นการเร็วเกินไปที่จะคาดหวังให้ชนชั้นกลาง เห็นอกเห็นใจกับปัญหาสังคมในระดับกว้าง ในขณะที่พวกเขายังคงพยายามรักษาสถานภาพที่ไม่มั่นคงของตนเองอยู่ สรุปได้ว่า งานวิจัยชิ้นนี้ได้ชี้ให้เห็นความไม่ชัดเจนของบทบาททางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงสังคมของชนชั้นกลาง

ขอบเขตของการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมของคริสเตียน โดยจะทำการศึกษาคิสเตียน ที่คริสตจักรใจสมาน สาขาสุขุมวิท ซอย6 ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครฯ โดยจะศึกษาถึงสถานภาพ บทบาท การมองตนเองและโลกทัศน์ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของชนชั้นกลางคริสเตียน โดยจะศึกษาการมองตนเองในด้านที่เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและสังคม และจะศึกษาโลกทัศน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ในฐานะที่เป็นคริสเตียนและเป็นส่วนหนึ่งของชนชั้นกลางในสังคมไทย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. คริสเตียน หมายถึง ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ในที่นี้ หมายถึง คริสเตียนที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรใจสมาน สาขา สุขุมวิท จังหวัด กรุงเทพมหานคร
2. ชนชั้นกลาง ในที่นี้ หมายถึง คริสเตียน ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีรายได้ 10,000 บาท ต่อเดือนขึ้นไป และมีอาชีพ เช่น เป็นผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้ารายย่อย อาชีพอิสระ ปัญญาชน ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานบริษัทห้างร้าน

3. การมองตนเอง หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว เพื่อน และสังคมซึ่งได้แก่ สังคมคริสเตียนของชนชั้นกลางคริสเตียน

4. โลกทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกรู้จักคิด และแนวทางปฏิบัติที่มีต่อสิ่งรอบตัว ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของตนเองของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียน ในที่นี้ หมายถึง โลกทัศน์ในด้านที่เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1.1. ข้อมูลจากเอกสาร

ได้แก่ หนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

- สถาบันวิทยบริการ หอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เอกสารจากห้องสมุดของคริสตจักรโจสมาน

1.2. ข้อมูลภาคสนาม

เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้เข้าออกไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ที่ได้เลือกไว้ คือ คริสตจักรโจสมาน สาขา สุขุมวิท ซอย 6 จังหวัด กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพทั่วไปของคริสตจักร การเข้าร่วมกิจกรรม และพิธีกรรมทางศาสนา รวมทั้งการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน โดยใช้วิธีการสอบถาม และสัมภาษณ์เจาะลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และการแจกแบบสอบถาม

2. เกณฑ์ที่นำมาใช้วัดชนชั้น ได้แก่

เกณฑ์ที่เป็นอัตวิสัย (subjective criteria) โดยอาศัยการสอบถามบุคคลในชุมชนที่ศึกษาว่า เขาจัดลำดับชั้นตัวเขาเองอย่างไร วิธีนี้อาจเรียกว่าเป็นวิธีประเมินชั้นของตัวเอง (self-placement) การวัดโดยใช้การประเมินด้วยความรู้สึกของตัว ผู้วิจัยได้แยกออกเป็น ประเภท

ต่างๆ ดังนี้คือ ชนชั้นสูง ชนชั้นกลางค่อนข้างสูง ชนชั้นกลางค่อนข้างต่ำ และชนชั้นล่าง โดยสิ่งที่เป็นพื้นฐาน สำหรับการประเมินชนชั้นตามลักษณะนี้ อาจแตกต่างกันตามทัศนคติของผู้ประเมิน เช่น อาจดูจากอาชีพ ทรัพย์สินสมบัติ การศึกษา ธรรมเนียมหรือแบบแผนในการใช้ชีวิต (life style)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย (Literature Survey) ได้แก่ บทความ ตำรา วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยต่างๆ

2. เก็บข้อมูลพื้นฐานในด้านอาชีพ รายได้ การศึกษา และอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการวัดแยกชนชั้นกลางโดยวิธีแจกแบบสอบถาม จำนวน 100 ชุด จากการที่ผู้วิจัยเป็นคริสเตียนและเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคริสตจักรใจสมานมาเป็นระยะเวลา 13 ปี ทำให้ผู้วิจัยคุ้นเคยกับสมาชิกใจสมานเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วย การเลือกตัวอย่างแบบจงใจ (Purposive Selection) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเป็นผู้ตัดสินใจเลือกเอง โดยใช้เหตุผลและพิจารณาในการเลือก เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับชนิดของงานวิจัย โดยเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้คือ เลือกตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจำนวน 65 คน และเพศชาย 35 คน โดยการกำหนดเช่นนี้ มีพื้นฐานมาจากการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสมาชิกของคริสตจักร ซึ่งทำให้ทราบว่าจำนวนของสมาชิกเพศหญิงมากกว่าเพศชายตามสัดส่วนดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะเลือกตัวอย่างจากสมาชิกใจสมานที่มาคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการสังเกตและอนุมานจากความคุ้นเคยกับสมาชิกในชุมชนคริสตจักรใจสมาน

3. เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) กล่าวคือ ผู้วิจัยจะเริ่มหาข้อมูลหรือสอบถามข้อมูลจากตัวอย่างจำนวนไม่กี่ราย ที่ผู้วิจัยพบ ซึ่งมีลักษณะตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย เช่น เป็นคริสเตียนที่มาโบสถ์เป็นประจำ มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า มีรายได้ต่อเดือนหนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป เป็นผู้ออกไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม เป็นต้น และหลังจากนั้นก็ขอให้แต่ละคนแนะนำหรือให้รายชื่อคนอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ผู้วิจัยต้องการ เมื่อคนกลุ่มแรกแนะนำชื่อคนกลุ่มหลังให้แก่ผู้วิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการติดต่อกับผู้ที่ถูกแนะนำเหล่านั้น และเก็บข้อมูลหรือสอบถามข้อมูลพร้อมขอให้บุคคลที่อยู่ในกลุ่มนี้แนะนำคนอื่นๆที่ตรงกับที่งานวิจัยต้องการ กระบวนการหาข้อมูลโดยการเลือกตัวอย่างแบบนี้ จะดำเนินการไปเรื่อยๆเป็นลักษณะลูกโซ่ จนกระทั่งผู้วิจัยได้ตัวอย่างครบจำนวน 10 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติม ด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็น

ทางการ (Informal interview) กับ ศาสนาจารย์ สิชยาภิบาล และเจ้าหน้าที่ของคริสตจักร จำนวน 10 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. เก็บข้อมูลโดยวิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรม หรือพิธีกรรมต่างๆของคริสตจักร เช่น การนมัสการในวันอาทิตย์ เข้าร่วมพิธีมหาสนิท การช่วยเหลือชุมชน การเข้าร่วมกลุ่มพัฒนาชีวิต การเข้าค่ายของคริสตจักร เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจลักษณะของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียน
2. ทำให้เข้าใจแนวคิดและพฤติกรรมของชนชั้นกลางที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนา
3. เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของชนชั้นกลางในสังคมไทยต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ความเป็นมาของคริสตจักรในประเทศไทย

คริสตศาสนาเป็นศาสนาที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศอิสราเอล เมื่อประมาณเกือบ 2000 ปีที่ผ่านมา คริสตศาสนาอาจจำแนกเป็นนิกายใหญ่ได้ 3 นิกาย คือ โรมันคาทอลิก ออร์ทอดอกซ์ โปรเตสแตนต์ และคริสตศาสนาที่เข้ามาประกาศเผยแพร่ในประเทศไทยมีเพียง 2 นิกายเท่านั้น คือ โรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการโดยกรมการศาสนาได้ให้การรับรององค์การคริสตศาสนาเพียง 5 องค์การ คือ โรมันคาทอลิก และโปรเตสแตนต์ ซึ่งมี 4 องค์การ คือสภาคริสตจักรในประเทศไทย (The Church of Christ in Thailand) สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย (The Evangelical Fellowship Thailand) คริสตจักรแบพติสต์ (The Southern Baptist) คริสตจักรเซventhเดย์ แอดเวนติสต์ (The Seventh Days Adventist) (กองการแพทย์สภาคริสตจักรในประเทศไทย , 2542 : 1-2)

วิวัฒนาการของคริสตจักรโปรเตสแตนต์

คริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิกได้เข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 16 หรือต้นปี พ.ศ. 2098 สำหรับนิกายโปรเตสแตนต์เข้ามาภายหลังประมาณ 300 ปี คือ เพิ่งเข้ามาครั้งแรกในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ในปี ค.ศ 1828 (พ.ศ. 2317) ความจริงนิกายนี้ น่าจะเข้ามาประกาศเผยแพร่ พร้อมกับการเข้ามาค้าขายและตั้งโรงงานของพวกฮอลันดาและบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 แล้ว เพราะตามประวัติศาสตร์กล่าวว่าพวกฮอลันดานับถือคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์นั้นเข้ามาตั้งบริษัทในเมืองปัตตานี ใน ค.ศ. 1620 และในกรุงศรีอยุธยาในปี 1608 และ ในปี 1612 อังกฤษก็เข้ามาตั้งบริษัทที่เมืองปัตตานีนี้ด้วย แต่ทว่าชาวฮอลันดาและชาวอังกฤษ ไม่สนใจในการเผยแพร่คริสตศาสนาอย่างชาวโปรตุเกสและชาวฝรั่งเศส เขาสนใจเฉพาะการค้าเท่านั้น ฉะนั้น จึงไม่อาจถือได้ว่าคริสตศาสนานิกายโปรเตสแตนต์เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยนี้ในเวลานั้น

คณะธรรมทูตที่เข้ามาเผยแพร่แบ่งออกเป็นสามชุดด้วยกัน คณะธรรมทูตชุดแรก สังกัดในคณะธรรมทูตลอนดอน มาเผยแพร่ คริสตศาสนาแก่คนจีนโดยการสั่งสอน แจกใบปลิวที่พิมพ์มา

จากเมืองจีน และมีการเชี่ยวชาญรักษาโรคด้วย ต่อมาคณะธรรมทูตเห็นว่าคนที่มารับยานั้นมีทั้งคนไทยด้วย จึงเริ่มเรียนภาษาไทยและแปลหนังสือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทั้งสี่เล่ม เมื่อเห็นว่าการเผยแผ่กำลังได้ผล จึงมีจดหมายไปยังคณะกรรมาธิการอเมริกันเพื่องานธรรมทูตต่างประเทศ ขอให้ส่งธรรมทูตมาช่วย **คณะธรรมทูตชุดที่สอง** เป็นธรรมทูตคณะอเมริกันแบบพิศตัมมิชชั่น ครอบครัวหนึ่งซึ่งถูกส่งมาจากพม่า งานสำคัญที่ได้กระทำ คือ แปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ สำเร็จบริบูรณ์ในปี 1845 เผยแผ่ศาสนาแก่คนไทย มอญ และจีนที่รู้ภาษาไทย ต่อมา มีธรรมทูตอีกท่านหนึ่งเข้ามาทำงานเผยแผ่พระกิตติคุณแก่คนจีนในกรุงเทพฯ ราวกลางปี ค.ศ. 1837 ก็ได้ตั้งคริสตจักร โปรเตสแตนต์แห่งแรกขึ้นในเมืองไทย และเป็นแห่งแรกในเอเชียบูรพาด้วย **คณะธรรมทูตชุดที่สาม** เป็นคณะธรรมทูตคณะเพรสไบทีเรียนที่มีชื่อเสียงมากสองท่าน คือ ท่านเจมส์ คาสเวลล์ ซึ่งเป็นผู้ถวายการสอนภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์แก่เจ้าฟ้ามงกุฎฯ ขณะที่ยังทรงผนวชอยู่ที่วัดบวรนิเวศน์ และนายแพทย์ แคนบีช บรัดเลย์ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญผู้ได้ทำคุณประโยชน์ไว้ให้แก่ประเทศไทยเอนกประการ ท่านทำการสอนศาสนาและรักษาโรคไปด้วย ท่านได้นำเอาวิทยาการทางตะวันตกต่างๆ มาเผยแพร่แก่คนไทย เช่น การแพทย์สมัยใหม่ การทำหนังสือพิมพ์เป็นคนแรกที่ออกหนังสือพิมพ์ในเมืองไทย (บางกอกกริเคอร์เดอะ) ในเรื่องศาสนานับว่าท่านเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ศาสนาที่เดียว และท่านยังได้ส่งบุตรเขยของท่านให้ไปเผยแผ่คริสต์ศาสนาทางภาคเหนือของประเทศไทยอีกด้วย จนมีคริสตชนมากมาย เป็นปีกแผ่นกระทั่งปัจจุบัน

หลังจากคณะธรรมทูตทั้งสามชุดดังกล่าว ได้เข้ามาไม่นาน ธรรมทูตคณะต่างๆ ของนิกายโปรเตสแตนต์ ก็ทยอยกันเข้ามาเผยแผ่คริสต์ศาสนาในประเทศไทยเป็นระยะๆ

งานของคณะเพรสไบทีเรียน ได้เริ่มขึ้นอย่างถาวร ในปี ค.ศ. 1847 จากการเข้ามาของศาสนาจารย์ สตีเฟน แมททูน (ผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกงสุลอเมริกันคนแรกประจำประเทศไทย) และครอบครัวของนายแพทย์ ซามูเอล เฮาส์ ท่านทั้งสองได้ตั้งโบสถ์ขึ้นและต่อมาได้ตั้งโรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนเริ่มแรกของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนในปัจจุบัน งานธรรมทูตได้ดำเนินไปอย่างเข้มแข็งและเหน็ดเหนื่อย ในระยะสามสิบปีแรกนั้นมีอยู่เฉพาะในกรุงเทพฯ หรือจังหวัดใกล้เคียงเท่านั้น และธรรมทูตส่วนมากก็ทำงานเกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติ การแพทย์ การอุตสาหกรรมและการเมือง เช่น ศาสนาจารย์ ดร.เอส. จี. แมคฟาร์แลนด์ ผู้วางแผนการศึกษาของชาติ ได้ตั้งคริสตจักรขึ้นที่เพชรบุรีและตั้งโรงเรียนที่นั่นด้วย และต่อมาก็ได้ตั้งโรงเรียนรัฐบาล

แห่งแรกขึ้นที่สวนอนันต์ในกรุงเทพฯ ตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สำหรับสอนบุตรหลานของผู้มีบรรดาศักดิ์

ทางภาคเหนือ การเผยแผ่พระกิตติคุณได้ขยายไปแทบทุกจังหวัด ผู้ที่เป็นตัวจักรกลที่สำคัญที่สุดในการขยายคริสตจักรในสมัยบุกเบิกนั้น ก็คือ ศาสนาจารย์ดาเนียล แมคกิลวารี และมีธรรมทูตอีกไม่น้อยกว่า 10 ครอบครัวเป็นผู้ร่วมงาน เป็นต้นว่าครอบครัวบริดเลย์ เอาส์ แมททูน แมคฟาร์แลนด์ วิลสัน คอดด์ และกิลลิห์

ดร.แมคกิลวารี ได้เข้ามาถึงประเทศไทย ในปี ค.ศ.1858 ท่านทำงานเผยแผ่ประกาศตามหัวเมืองและชนบทต่างๆในภาคเหนือ ท่านได้ทำการประกาศข่าวประเสริฐพร้อมกับบำบัดโรคไปด้วยเพราะเวลานั้นไข้จับสั่น ไข้ทรพิษ และอหิวาตกโรคเป็นภัยที่ร้ายแรงที่สุด งานเต็มไปด้วยความยากลำบากนับสิบปี แต่ก็ยังได้คนกลับใจน้อยมากเพราะการกีดกันทางศาสนายังมีอยู่และเป็นอุปสรรคที่ต้องพบอยู่เสมอๆ ฉะนั้น เพื่อสะดวกในการเผยแผ่พระกิตติคุณ ดร.แมคกิลวารีจึงได้ยื่นคำขอร้องสิทธิในการเผยแผ่คริสต์ศาสนา โดยได้รับการสนับสนุนจากพระยาเทพราชขุน ที่ปรึกษาราชการในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ข้าหลวงใหญ่ซึ่งสำเร็จราชการเมืองเชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน จนได้รับการรับรอง และได้รับพระบรมราชานุญาตในปี ค.ศ. 1878

ภายหลังจากมีพระบรมราชโองการ ให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแล้วงานแพร่ธรรมก็ขยายไปอย่างรวดเร็ว มีการตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล ที่สำคัญ เช่น โรงเรียนดาราวิทยาลัย โรงเรียนพระคริสตธรรม โรงเรียนปรินส์รอแยลวิทยาลัย โรงพยาบาลแมคคอร์มิค โรงพยาบาลแมคเคนสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เป็นต้น นอกจากนี้ การประกาศข่าวประเสริฐยังได้ขยายไปในเขตพม่า ถึงเชียงตุง เชียงรุ้ง และสิบสองปันนาไทยอีกด้วย

ทางภาคใต้ งานเผยแผ่คริสต์ศาสนาได้ขยายไปหลายจังหวัด ตั้งแต่ราชบุรีไปจนถึงตรัง ผู้บุกเบิกคนแรก ก็คือ ท่านแมคกิลวารีนั่นเอง ซึ่งได้ทำการประกาศทางภาคใต้เป็นเวลา 3-4 ปี ก่อนที่จะขึ้นไปทางเหนือ ต่อมาก็มียุ่ร่วมงานอีกหลายคน บุคคลที่สำคัญที่สุด ในการบุกเบิกทางภาคใต้นี้ ได้แก่ ดร. อี.พี. คันแคลป์ เมื่อเขาถึงแก่กรรมที่ตรัง ก็มีแต่ผู้กล่าวสวดดีเขาว่าเป็นผู้มีใจกว้างขวาง รู้จักและเข้าถึงประชาชนเป็นเยี่ยม

ศาสนกิจทั้งทางใต้ และทางเหนือต่าง ก็มีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเทพฯ และเป็นที่น่าสังเกตว่าทุกหนทุกแห่ง ที่คณะเพรสไบทีเรียนอเมริกาไปแพร่ธรรม เขาตั้งคริสตจักรสถานบันการศึกษา และพยาบาลขึ้น จนมีผู้กล่าวว่า คณะนี้เป็นคณะที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในประเทศไทย และคณะนี้เองที่ส่งเสริมให้จัดตั้งสภาคริสตจักรแห่งชาติขึ้น เพื่อจะได้รับผิดชอบตัวเอง สภาคริสตจักรในประเทศไทยจึงก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1934 (ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเพียง 2 ปี) และต่อมา ในปี 1957 คณะเพรสไบทีเรียนอเมริกาก็ได้สลายตัวเข้ามารวมอยู่ในสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย

นอกจากคณะเพรสไบทีเรียนอเมริกาแล้ว ก็ยังมีนิกายโปรเตสแตนต์อีกหลายคณะที่เข้ามาเผยแผ่ศาสนาในประเทศไทย บางคณะก็เข้ามาก่อนคณะเพรสไบทีเรียนเสียอีก เช่น คณะอเมริกันแบปติสต์มิชชันนารีซึ่งเข้ามาครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ. 1833 โดยมาทำงานอยู่ในหมู่คนจีนเป็นส่วนใหญ่และดำเนินงานเจริญรุ่งโรจน์อยู่เป็นเวลา 60 ปี จากนั้นก็สลายตัวไปอีกพักหนึ่ง แล้วกลับมาอีกครั้งในปี 1952 คราวนี้ส่วนใหญ่มาทำงานอยู่ในหมู่ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงและชาวจีนแต้จิ๋วในภาคเหนือ และภาคกลางบางจังหวัด มีโบสถ์ โรงเรียน และโรงพยาบาลหลายแห่ง ปัจจุบันมีธรรมทูตที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยหลายสิบคน

คณะคริสเตียนแอนด์มิชชันนารีอะไลแอนซ์ ครอบครัวแรกของคณะนี้ ย้ายมาจากเขมรในปี 1927 คือ ศาสตราจารย์ พอล กันเนอร์ เข้ามาทำการประกาศข่าวประเสริฐในภาคอีสานคณะนี้มุ่งที่จะเผยแผ่คริสตศาสนาเป็นส่วนใหญ่ มีโรงเรียนพระคริสตธรรมที่ขอนแก่นมีการประกาศข่าวประเสริฐทางวิทยุกระจายเสียงจากกรุงมณฑล ประเทศฟิลิปปินส์ทุกวัน

คณะเวิร์ลด์ไวด์อิวานเจิลไลเซชันครุเสด (เข้ามาในปี ค.ศ. 1947) ทำการประกาศข่าวประเสริฐและตั้งสุศาลาตามจังหวัดต่าง ๆ เช่น สุโขทัย กำแพงเพชร ดากและเชียงใหม่

คณะประกาศพระกิตติคุณต่างประเทศอิสระแห่งฟินแลนด์ (เข้ามาในปี ค.ศ. 1948) มีคริสตจักรหรือศาลาธรรมอยู่หลายแห่ง และมีศูนย์อบรมพระกัมภีร์ที่กรุงเทพฯ

คณะแบปติสต์ใต้ (เข้ามาในปี 1949) ทำงานประกาศในหมู่ชาวจีนกวางตุ้ง นอกจากตั้งคริสตจักรและโรงพยาบาลแล้ว ยังมีคลังสมุดผลิตและจำหน่ายหนังสือเกี่ยวกับคริสตศาสนาด้วย

คณะคริสตจักรของพระคริสต์แห่งอเมริกา คณะนี้เข้ามาในปีเดียวกันกับคณะแบพติสต์ ได้ทำงานกับชาวเขาเผ่าแม้ว,เย้า และลื้อ ในสามจังหวัดภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ เชียงราย และ น่าน เปิดสุขศาลาและบำบัดโรคเรื้อนด้วย

คณะโอ.เอ็ม.เอฟ (เข้ามาในปี 1951) ทำงานตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ มีแพทย์ พยาบาล และธรรมทูตนับร้อย มีโรงพยาบาล 3 แห่ง แต่ไม่ตั้งคริสตจักรขึ้นเป็นของตนเอง ขณะนี้ กำลังทำงานประกาศกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และผลิตหนังสือเผยแพร่มากกว่าคณะใดๆ บุคลากรมีทั้งชาวอเมริกัน คานาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย ฯลฯ

คณะมาร์เบอร์เกอร์ (เข้ามาในปี 1953) ธรรมทูตส่วนใหญ่เป็นชาวเยอรมันทำงาน ร่วมกับคณะอื่นๆในการประกาศ (โดยเฉพาะกับคณะโอ.เอ็ม.เอฟ) ขณะนี้เข้าอยู่ในสภาคริสตจักร ในประเทศไทยแล้ว

คณะดีไซเปลส์ คณะนี้เดิมทำงานกับมอญในพม่า ต่อมามอญได้อพยพเข้ามาในประเทศไทย เขาก็ติดตามเข้ามาเผยแพร่ศาสนากับชาวมอญที่นครปฐม ตั้งคริสตจักร และโรงเรียน ขึ้นที่นั่น ปัจจุบันได้เข้าเป็นสมาชิกสามัญของสภาคริสตจักรในประเทศไทยแล้ว

คณะเพ็นตาคอส ในประเทศไทยมี 2 คณะด้วยกัน คือ คณะเพ็นตาคอสแห่งคานาดา และเพ็นตาคอสแห่งสวีเดน โดยแบ่งงานกันไปตามภาคต่างๆมีแผนกบรรณาการศาสตร์และแผนก ออกอากาศ “ทางชีวิต” มีโรงเรียนอบรมพระธรรมคัมภีร์ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีด้วย

นอกจากคณะต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีคณะอื่นๆอีก เช่น คณะที่เพิ่งเข้ามาเมื่อไม่นานนี้เอง (ปีค.ศ. 1961) คือ คณะศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายมอร์มอน และคณะเล็กๆอีกหลายคณะ เช่น คณะพี่น้องคริสตชน คณะชุมชนของพระเจ้า เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ก็ยังมีบุคลากรไม่มาก และบางคณะก็ยังไม่มีการตั้งขึ้นอย่างถาวรในประเทศไทย (ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์, 2522:120-125)

การเผยแพร่ศาสนาคริสต์ในสยามไทย

ประเทศไทย (ในขณะนั้นยังเรียกว่า “สยาม”) คณะกรรมการต่าง ๆ เริ่มเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ประมาณปี ค.ศ. 1828 (พ.ศ. 2317) ซึ่งอาจจะเรียกว่า เป็นการบุกเบิกการประกาศศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ในสยามไทย

1. ยุคบุกเบิก (ค.ศ. 1828 – 1878) เป็นช่วงเวลาที่เริ่มจากการเข้ามาของคณะกรรมการชุดแรก จนถึงปีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศพระบรมราชโองการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา ในยุคนี้มีคณะกรรมการเข้ามา 3 ชุด คือ

1) สมาคมคณะกรรมการทูตแห่งลอนดอน (The London Missionary Society ย่อว่า LMS) มี ศจ.นายแพทย์ คาร์ล ออกัสต์ กูดสลาฟ (ศจ. = ศาสนาจารย์) และ ศจ.จาคอบ ทอมลิน ซึ่งต้องการเดินทางไปเผยแพร่ศาสนาในประเทศจีน ได้เดินทางมาถึงประเทศไทย เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 1828 ทั้งสองทราบว่ามีคนจีนอาศัยอยู่ที่กรุงเทพฯ มาก จึงต้องการสอนศาสนาแก่คนเหล่านี้ โดยติดต่อขออนุญาตจากทางการผ่านทางมองซิเออร์ คาลอส เดอ ซิลเวียรา กงสุลโปรตุเกส ในขณะนั้นดำรงยศเป็นหลวงอภัยวานิช

ศาสนาจารย์ทั้งสองท่านได้รับอนุญาต จึงทำการแจกจ่ายใบปลิวภาษาจีนเป็นจำนวนมากถึง 23 หีบ นอกจากนี้ท่านยังได้แจกจ่ายยารักษาโรค ซึ่งในขณะนั้นทำให้คนเสียชีวิตปีละมาก ๆ คือ ไข้จับสั่น อหิวาตกโรค และไข้ทรพิษ ประชาชนทั้งคนไทยและคนจีนนิยมยารักษาโรคเหล่านี้มาก ท่านจึงมีความคิดจะเผยแพร่ศาสนาสู่คนไทยด้วย

ท่านได้จ้างคนจีนชื่อ คิง ให้แปลพระคัมภีร์แบบปากเปล่าจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย และให้คนพม่าชื่อ ฮัน เป็นผู้เรียบเรียงจดลงเป็นภาษาไทยด้วยอักษรโรมัน ปรากฏว่าในเวลา 6 เดือน ได้แปลหนังสือ 4 เล่มแรก ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ คือ มัทธิวมาระโก ลูกา และยอห์น (ซึ่งนิกายโปรเตสแตนต์เรียกว่า หนังสือพระกิตติคุณ)

ศาสนาจารย์ทั้งสองท่านเห็นว่า งานเผยแพร่ศาสนากำลังเติบโตขึ้นมาก ท่านจึงขอความช่วยเหลือไปยังคณะกรรมการอเมริกัน (The American Board of Commissioners for

Foreign Missions ย่อว่า ABCFM) ปรากฏว่า ธรรมเนียมที่มาช่วยงานป่วย จึงต้องเดินทางกลับไปอเมริกา

2) คณะกรรมการอเมริกันแบ็ปติสต์ (The American Baptist Missions ย่อว่า ABM) คณะกรรมการนี้เดิมทำงานเผยแผ่ศาสนาอยู่ในประเทศพม่า ได้รับจดหมายขอความช่วยเหลือจาก ศจ.กุดสลาฟ และ ศจ.ทอมลิน คณะจึงส่ง ศจ.จอห์น เทลเลอร์ โจนส์ และครอบครัว เข้ามาช่วยงาน ท่านเดินทางมาถึงประเทศไทย เมื่อวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ 1833

ศจ.โจนส์ ได้สานต่องานแปลพระคัมภีร์ คือ การแปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดเป็นภาษาไทย ซึ่งเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1845 นอกจากนี้ท่านยังได้สอนศาสนาแก่คนไทย คนมอญ และคนจีนที่รู้ภาษาไทย

ในยุคนี้มีเหตุการณ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ ศจ.วิลเลียม ดิน เดินทางมาประเทศไทย วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1835 เพื่อเผยแผ่ศาสนาแก่คนจีนในกรุงเทพฯ จนประมาณปี ค.ศ.1837 ท่านก็สามารถตั้งคริสตจักรโปรเตสแตนต์แห่งแรกขึ้นในประเทศไทยได้ และเป็นคริสตจักรโปรเตสแตนต์แห่งแรกในเอเชียบูรพา ตัวของ ศจ.ดินเองได้เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนั้นด้วย

3) คณะกรรมการกรรมการฝ่ายต่างประเทศ (Board of Foreign Missions ย่อว่า BFM) และคณะกรรมการอเมริกันเพรสไบทีเรียน (The American Presbyterian Mission ย่อว่า APM) ประมาณปี ค.ศ. 1835 – 1840 มีคณะธรรมทูตที่เข้ามาสร้างความก้าวหน้าให้แก่สังคมไทยเป็นอย่างมาก คือ ครอบครัวของ ศจ.ชาร์ลส์ โรบินสัน ครอบครัวของ ศจ.เจมส์ แคลสเวลล์ ครอบครัวของ ศจ.สติเฟน จอห์นสัน และครอบครัวของ ศจ. นายแพทย์แดน บีช บรัดเลย์

ศจ.โรบินสันและจอห์นสันได้เช่าที่ดินแปลงเล็ก ๆ เหนือวัดเกาะ แต่เพื่อนของท่าน คือ กัปตันเวลเลอร์ชาวอังกฤษแวะมาเยี่ยมและใช้ปืนไปยิงนกในวัด จึงถูกจับไล่ให้ไปอยู่ที่อื่น ส่วน ศจ.แคลสเวลล์ ได้เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์แก่เจ้าฟ้ามงกุฎ (คือ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว) ขณะที่ยังทรงผนวชอยู่ที่วัดบวรนิเวศน์และทรงสนิทสนมกับ ศจ.คาสแลร์มาก เพราะทรงสนใจความรู้และวัฒนธรรมต่าง ๆ จากประเทศตะวันตกมาก

บุคคลที่สร้างความก้าวหน้าด้านการแพทย์แก่สังคมไทยเป็นอย่างมาก คงไม่มีใครจะเกิน ศจ. นายแพทย์บริดเลย์ ท่านเดินทางมาถึงเมืองไทยในปี ค.ศ. 1835 และได้ตั้ง **โอสถศาลา**ขึ้น เพื่อรักษาโรคต่าง ๆ ให้กับคนไข้ทั้งที่เป็นคนไทยและคนจีน โรคที่รักษามีรูมาติซึม ไข้จับสั่น ไข้ทรพิษ อหิวาตกโรค การศัลยกรรมผ่าตัด การทำคลอด ท่านประสบความสำเร็จอย่างมากในการปลูกฝี ป้องกันไข้ทรพิษ ในปี ค.ศ. 1938 ท่านได้รับพระราชทานเงินเป็นรางวัลถึง 400 บาท

เหตุการณ์ที่น่าสนใจอีกเหตุการณ์หนึ่งคือ ในปี ค.ศ. 1836 ท่านได้ผ่าตัดแขนของพระภิกษุรูปหนึ่ง ซึ่งถูกดินระเบิดจากไฟพะเนียงในงานฉลองวัดประยูรวงศ์ ทำให้สามารถรักษาชีวิตของพระภิกษุรูปนั้นได้ นับเป็นการผ่าตัดครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งเท่ากับเป็นการปฏิวัติความเชื่อของการแพทย์ไทย ที่อธิบายสมมติฐานของโรคด้วยธาตุดิน น้ำ ลม และไฟ คนไทยยังไม่รู้และไม่เข้าใจเรื่องระบบเสรีวิทยาในขณะนั้น นอกจากนี้ ท่านยังได้บุกเบิกงานด้านการพิมพ์ และการหนังสือพิมพ์ โดยได้ออกหนังสือบางกอกกรีคอร์เดอร์ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารทั่วไปแก่ชนชั้นสูงของสังคมไทย โดยที่ท่านเองรับเป็นบรรณาธิการ

ในปี ค.ศ. 1847 ครอบครัวของ ศจ. สตีเฟ่น แมคคูน และครอบครัวของ ศจ. นายแพทย์ ซามูเอล เรโนลด์ เฮาส์ ก็เดินทางมาถึงประเทศไทย และในปี ค.ศ. 1956 ศจ. แมคคูนได้รับการแต่งตั้งเป็น **กงสุลอเมริกันคนแรกประจำประเทศไทย**

ประมาณปี ค.ศ. 1849 ศาสนาจารย์ทั้งสองท่านได้ตั้งโบสถ์ขึ้นที่กรุงเทพฯ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีสมาชิกเลย แต่หลังจากนั้นไม่นานนักคนจีนชื่อ นายกีเอ็ง ก้วยเซียน ก็มาขอรับบัพติศมา (คือ ศีลล้างบาป) จึงได้ช่วยงานของศาสนาจารย์ทั้งสอง จนทั้งสองท่านตั้งโรงเรียนขึ้น ครูก้วยเซียนก็เป็นครูใหญ่และสอนเป็นภาษาจีนในโรงเรียนนั้น จนกระทั่งปี ค.ศ. 1860 จึงเปลี่ยนมาสอนภาษาไทย โรงเรียนนี้มีชื่อต่อมาว่า **โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน**

ต่อมา ศจ. ดร. เอส. จี. แมคฟาร์แลนด์ ผู้ได้วางรากฐานการศึกษาไทยก็เดินทางมาถึงประเทศไทย ในปี ค.ศ. 1878 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงขอให้เขาตั้งโรงเรียนรัฐบาลแห่งแรกขึ้นที่สวนอนันต์ เพื่อสอนหนังสือแก่บุตรหลานของผู้มีบรรดาศักดิ์ในขณะนั้น

ท่าน ศจ.แมคฟาร์แลนด์ มีบุตรชาย 3 คน ซึ่งก็มีผลงานควรแก่การกล่าวถึง คือ เอ็ดวิน เป็นเลขานุการของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ และได้จัดทำพิมพ์ดีดภาษาไทยขึ้นเป็นคนแรก วิลเลียม เป็นเลขานุการส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอกรมพระภาณุรังษี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในขณะนั้น ยอร์จสำเร็จการศึกษาด้านแพทยศาสตร์ และทันตแพทย์ได้เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช และต่อมา ได้เป็นคณบดีของโรงเรียนแพทย์ที่สร้างขึ้นใหม่ และได้ปรับปรุงและบัญญัติศัพท์เพิ่มเติมในพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ที่ ศจ.แมคฟาร์แลนด์ได้ทำไว้

ศาสตราจารย์คนสุดท้ายของยูคูกเบิก คือ ศจ.ดร.แมคกิลวารี มาถึงประเทศไทย เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ.1858 ได้สมรสกับบุตรสาวของ ศจ.นายแพทย์บริดเลย์ ได้นูกบิกงานเผยแผ่ศาสนาไปสู่ภาคเหนือ ตั้งแต่พียงโลกลงไปจนถึงภาคใต้ของจีน และดินแดนสิงสองปีนั้น ท่านได้สอนศาสนาพร้อมกัน ไปด้วยการรักษาโรคภัยต่าง ๆ อยู่เป็นเวลา 10 ปี มีผู้กลับใจเพียง 4 คน และมี 2 คนใน 4 คนนี้ถูกประหารชีวิตเพราะการนับถือศาสนาคริสต์

การเผยแผ่ศาสนาในภาคเหนือถูกปิดกั้นจนถึงปี ค.ศ.1870 เจ้ากาวิโลรสถึงแก่พิราลัย การเบียดเบียนจึงเบาบางลง ศจ.แมคกิลวารี จึงได้ยื่นคำร้องขอสิทธิในการเผยแผ่ศาสนา และได้รับการสนับสนุนจากพระยาเทพประขุน (บางแห่งเรียก พระยาเทพวรขุน) จนถึงปี ค.ศ.1878 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงประกาศพระบรมราชโองการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา ซึ่งทำให้การเผยแผ่ศาสนาเป็นไปอย่างรวดเร็ว บรรยากาศในยูคูกเบิกก็จวบลงด้วยพระบรมราชโองการนี้เอง

กล่าวโดยสรุป ศาสนาจารย์ที่เข้ามาสู่ประเทศไทยได้สร้างความก้าวหน้าแก่สังคมหลายด้าน เช่น การแพทย์ การศึกษา การพิมพ์ ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ดาราศาสตร์ ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับสังคมในยุคต่อมา ในด้านการเผยแผ่ศาสนากลับประสบความสำเร็จไม่มากนัก (หากไม่พิจารณาการแปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เสร็จสมบูรณ์เป็นครั้งแรก) สาเหตุที่พบมีดังนี้ คือ

- 1) ปัญหาสุขภาพของบรรดาธรรมทูต ซึ่งไม่คุ้นเคยกับอากาศ และโรคภัยของประเทศไทย เช่น ประเทศไทย ทำให้มักเจ็บป่วยต้องเดินทางกลับประเทศ
- 2) นโยบายการเผยแผ่ศาสนา มุ่งไปยังประเทศจีนมากกว่าการมาทำงานในประเทศไทย ทำให้ธรรมทูต ขาดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องวัฒนธรรมไทย ทำให้การเผยแผ่ศาสนา พบอุปสรรคต่าง ๆ มาก เช่น รูปแบบวัฒนธรรมที่ดูเหมือนขัดแย้งกับศาสนาคริสต์ เป็นต้น

- 3) การเมืองภายในประเทศของไทยเอง เช่น กลุ่มผู้นำมีความขัดแย้งกันก็มีผลกระทบต่อการทำงานของธรรมทูต และยังมีการเมืองระหว่างประเทศของยุคล่าอาณานิคมมาซ้ำเติมให้การทำงานมีอุปสรรคมากขึ้น เพราะเกิดความคิดชาตินิยมต่อต้านชาวต่างชาติเกิดขึ้น
- 4) ความขัดแย้งระหว่างบรรดาธรรมทูตที่สังกัดคณะต่างกัน และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับนิกายโรมันคาทอลิก ทำให้การทำงานมีอุปสรรคที่ไม่ควรมีเกิดขึ้นหลายครั้ง
- 5) การขาดการสนับสนุนด้านการเงิน และกำลังคนจากส่วนกลาง ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างล่าช้า อุปสรรคหลัก คือ ขาดแคลนเงินทุน (อาจจะเป็ผลของสาเหตุข้อที่ 2)
- 6) คนไทยไม่สนใจศาสนาใหม่ ทำให้การเผยแผ่ศาสนาไม่ได้รับความสนใจเท่าใดนัก

2. ยุคใหม่ (ค.ศ. 1878 – 1934) เป็นช่วงเวลาระหว่างปีที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศพระบรมราชโองการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา(ค.ศ. 1878) ซึ่งทำให้การเผยแผ่ศาสนาก้าวหน้าขึ้นอย่างมากมาย เพราะมีคณะธรรมการต่าง ๆ เข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น จนถึงปีที่มีการก่อตั้งองค์กรทางการของกลุ่มคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์ คือ คริสตจักรในสยาม (ค.ศ. 1934) ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อตามชื่อประเทศเป็น **คริสตจักรในประเทศไทย (ค.ศ. 1943)**

ก่อนที่จะกล่าวถึงการเข้ามาของคณะธรรมการอื่น จะกล่าวถึงแนวความคิดที่สำคัญอันหนึ่ง คือ **การปลูกสร้างคริสตจักรของคนพื้นเมือง** หรือกล่าวว่า การสร้างคริสตจักรเป็นของคนไทย ที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อลบภาพที่มองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของคนต่างชาติ แนวความคิดนี้ คณะธรรมการอเมริกันเพรสไบทีเรียนได้พยายามปลูกฝังเป็นเวลานาน แต่ก็มีปัญหาเรื่องความพร้อมและความเข้าใจ ทำให้ทั้งศิษยาภิบาล ธรรมทูต และคริสตชนเองประสบอุปสรรคต่าง ๆ เป็นเวลาเกือบ 40 ปี (ระหว่าง ค.ศ.1895 – 1934) นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการสร้างองค์กรในระดับชาติขึ้นด้วย เพราะคณะธรรมการนี้มีศูนย์กลางการทำงาน 2 แห่ง คือ ศูนย์กลางที่กรุงเทพฯ รับผิดชอบการทำงานในพื้นที่ภาคกลางและภาคใต้ คณะทำงานชุดนี้เรียกว่า **คณะธรรมการสยาม** ศูนย์กลางอีกแห่งหนึ่งอยู่ที่เชียงใหม่ รับผิดชอบงานในพื้นที่ภาคเหนือ คณะทำงานชุดหลังเรียกว่า **คณะธรรมการลาว** (ต่อมา คณะธรรมการสยามเปลี่ยนชื่อเป็น **คณะธรรมการสยามใต้** ส่วนคณะธรรมการลาวเปลี่ยนชื่อเป็น **คณะธรรมการสยามเหนือ** ภายหลังมีการเคลื่อนไหรรวมคณะธรรมการทั้งสองนี้เข้าด้วยกันเป็นคณะธรรมการสยาม(The Siam Mission)

ความคิดที่จะสร้างให้คริสตจักรเป็นของคนไทยมีความจำเป็นในขณะนั้น เพราะ กระแสความคิดเรื่องชาตินิยมที่แพร่หลายในหมู่คนไทย ประกอบกับประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและ อเมริกาประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ อันเนื่องมาจากภาวะหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้ การสนับสนุนด้านเศรษฐกิจเป็นไปได้อย่างจำกัด การสร้างคริสตจักรเป็นของคนไทย จึงรวมมิติ ด้านการพึ่งตนเองในทางเศรษฐกิจด้วย

การประชุมในปี ค.ศ. 1929 ได้ก่อกำเนิด “สยามคริสตสภา” (บางครั้งพบชื่อ เรียกว่า “ สยามคริสตศาสนกิจสภา ”) และได้ตั้งขึ้นมาอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1930 โดยให้ คริสตจักรมีลักษณะเป็น “แบบพื้นเมือง” หรือ “แบบสยามแท้” สยามคริสตสภามีธรรมชาติเป็นที่ เลี้ยงคอยช่วยเหลือในการทำงาน ความคิดดังกล่าวพัฒนาต่อไปจนถึงปี ค.ศ.1933 คณะกรรมการ สยาม คริสตสภาก็เตรียมการประชุมเพื่อตั้งคริสตจักรประจำชาติ ในปี ค.ศ. 1934 และในเดือน เมษายน ค.ศ.1934 ก็ได้มีการสถาปนา สภาคริสตจักรในประเทศไทย และมีการร่างคริสตธรรมนูญ ของ คริสตจักรด้วย ในยุคใหม่นี้เอง คณะกรรมการต่าง ๆ ได้เข้ามาทำงานเผยแพร่วิชายา มีการ ตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล สถานรักษาคนโรคเรื้อรัง โบสถ์ มีการบุกเบิกการทำงานออกไปในชนบท ทุกภาค และการทำงานกับชนกลุ่มน้อย เช่น ชาวเขา ชาวกะเหรี่ยง คนจีน เป็นต้น

3. ยุคปัจจุบัน (ค.ศ. 1934 – 1989) เป็นช่วงเวลาจากปีที่มีการก่อตั้งสภาคริสตจักร ในประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรทางการ (ที่จริง รัฐบาลได้ให้การรับรองในภายหลังเป็นรูป นิติบุคคล) ที่การบริหารงานเป็นคนไทยทั้งหมด แม้ว่าในทางปฏิบัติคณะกรรมการอเมริกันเพรสไบทีเรียน และคณะกรรมการดิไซเปิล จะทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงดูก็ตาม กระบวนการของการสร้าง คริสตจักรของคนไทยได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ในปี ค.ศ.1962 กล่าวคือ คณะกรรมการทั้งสองคณะได้ ประกาศสลายตัวเข้าสังกัดในสภาคริสตจักรฯ คณะกรรมการอเมริกันเพรสไบทีเรียสลายตัวใน ปี ค.ศ.1957 และคณะกรรมการดิไซเปิลสลายตัว ในปี ค.ศ.1962

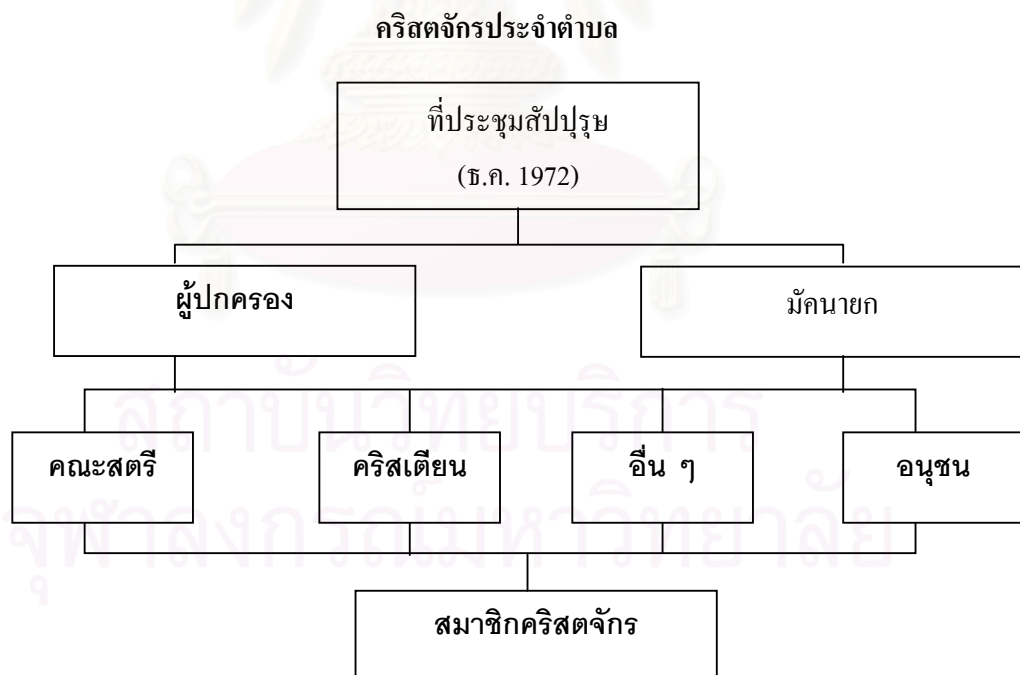
ในยุคนี้เอง มีการก่อตั้งองค์กรทางการของนิกายโปรเตสแตนต์อีก 3 องค์กร คือ สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย มูลนิธิคริสตจักรแบ็บติสต์ และมูลนิธิคริสตจักรวันเสาร์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะขอกล่าวถึงแต่ละองค์กรโดยสังเขป ดังนี้

1) สภาคริสตจักรในประเทศไทย (The Church of Christ in Thailand ย่อว่า CCT) นับตั้งแต่สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีการบริหารงานด้วยตนเองอย่างแท้จริง (ประมาณปี

ค.ศ. 1957) ได้มีความคิดเรื่องการให้ความสำคัญแก่คริสตจักรตำบล ซึ่งแต่เดิมนั้น เน้นความสำคัญของคริสตจักรภาคเป็นสำคัญ ทำให้คริสตจักรตำบลอ่อนแอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคริสตจักรภาคอ่อนแอด้วย การให้ความสำคัญแก่คริสตจักรตำบล ซึ่งเป็นหน่วยย่อยทำให้ลักษณะการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงจากการสั่งการไปจากส่วนกลาง ไปสู่รูปแบบของการประสานงานซึ่งทุกส่วนมีระบบการดำเนินงานในรูป “ธรรมเนียมการปกครองคริสตจักร” มีศูนย์กลางอยู่ที่สภาคริสตจักรในประเทศไทย

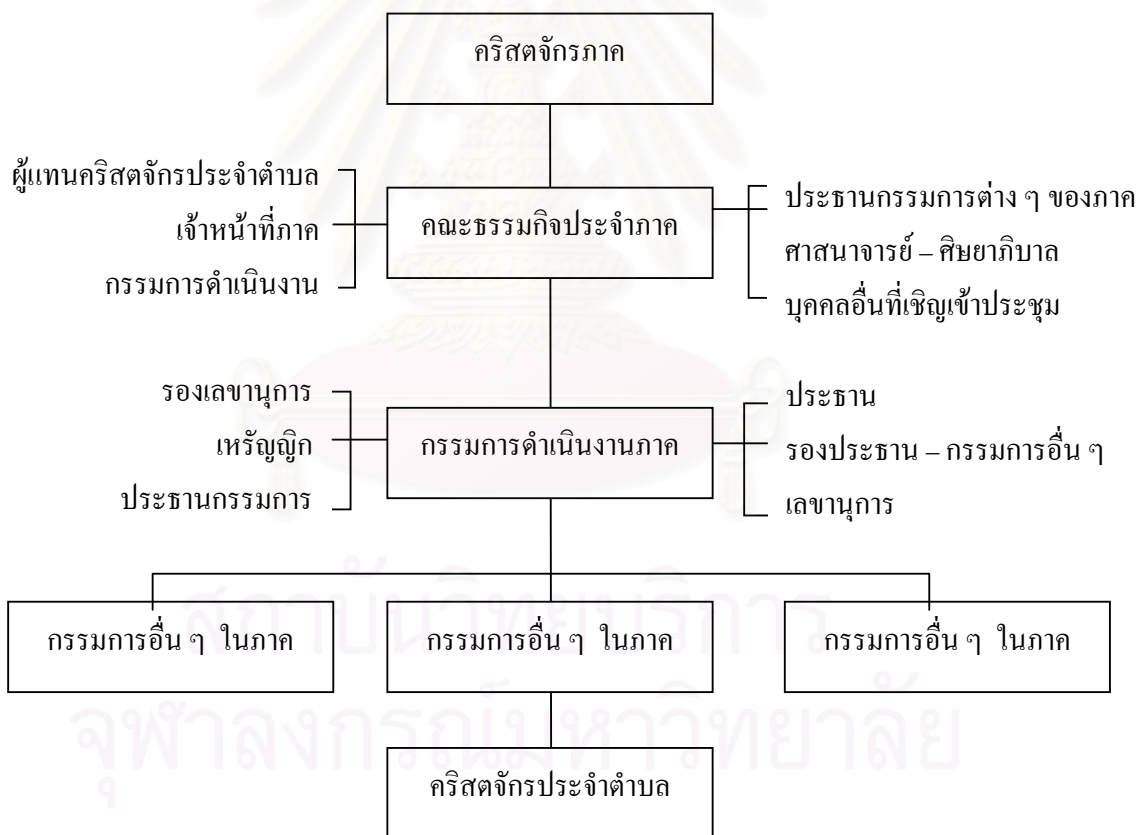
สภาคริสตจักรฯ จะมีการประชุมสามัญทุก 2 ปี และทุก 4 ปี เพื่อเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของสภาคริสตจักรฯ มี 4 ตำแหน่ง คือ ประธานสภาคริสตจักรฯ รองประธานสภาคริสตจักรฯ เลขานุการ และเหรัญญิก นอกจากนี้ ที่ประชุมจะกำหนดนโยบายให้หน่วยงานต่างๆ ในสังกัดนำไปปฏิบัติ และจะเลือกคณะบุคคลขึ้นมาทำหน้าที่เป็นกรรมการอำนวยการของสภาคริสตจักรฯ ด้วย

แผนผังการบริหารงานในแต่ละระดับเป็นดังนี้

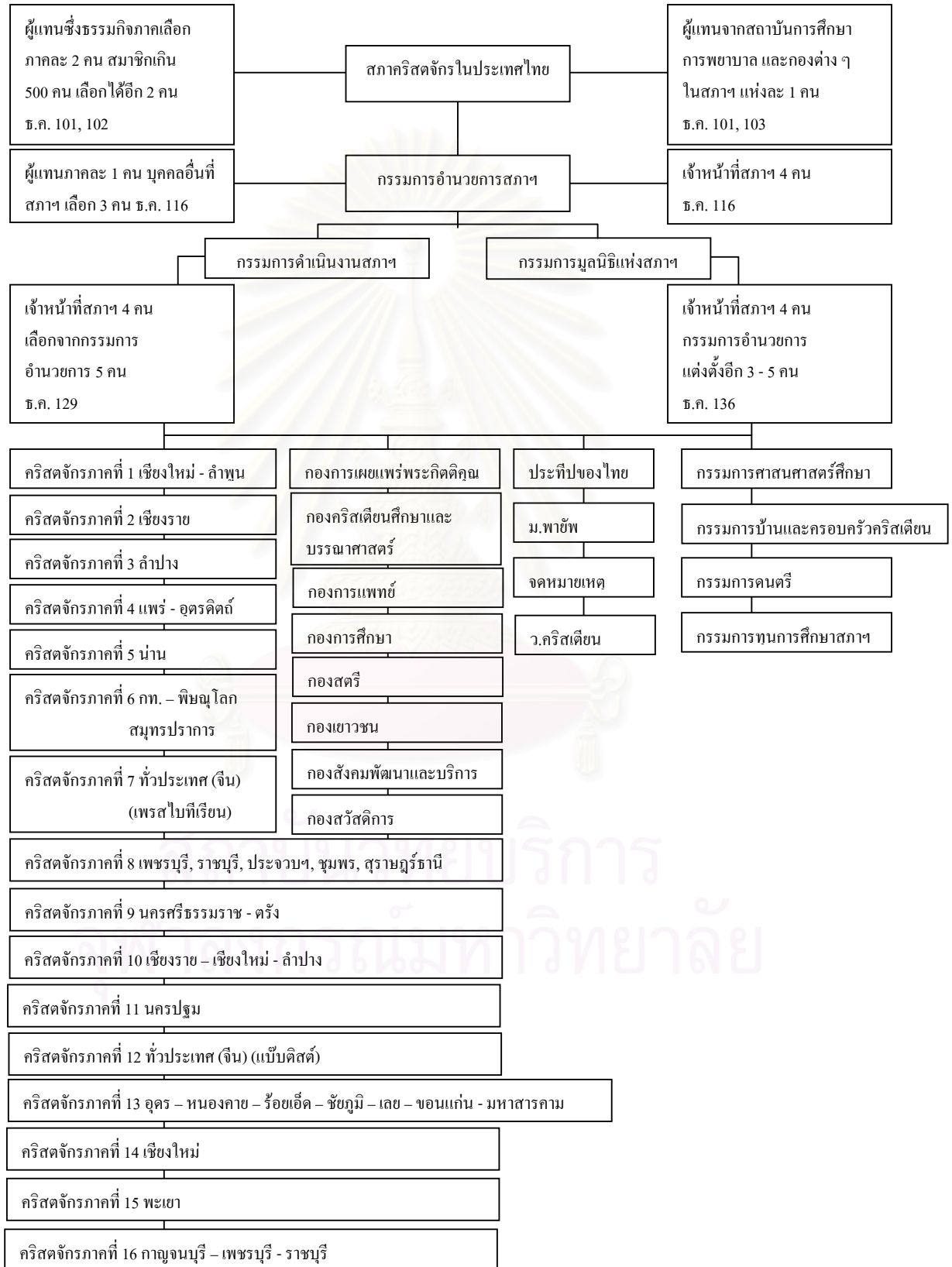
- ผู้ปกครองคริสตจักร และมัคทายก เป็นบุคคลที่สมาชิกคริสตจักรเลือกตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลืองานของศิษยาภิบาล โดยศิษยาภิบาลเป็นประธาน ผู้ปกครองคริสตจักร เป็นกรรมการเรียก คณะกรรมการคริสตจักร มีมัคทายกเป็นผู้ช่วยเหลืออีกตามความจำเป็น
- ธ.ค. คือชื่อย่อของ ธรรมนูญแห่งคริสตจักรในประเทศไทย ในมาตราที่ 72 กำหนดให้ คริสตจักรประจำตำบลมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของตนเอง

คริสตจักรประจำตำบลจะขึ้นกับคริสตจักรภาค ซึ่งมีแผนผังบริหารงานดังนี้

คริสตจักรภาคจะขึ้นตรงต่อสภาคริสตจักรฯ ซึ่งปัจจุบันมีทั้งหมด 16 ภาค และมีหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัด แสดงเป็นแผนผังการบริหารงานได้ดังนี้

แผนภูมิการบริหารของสภาคริสตจักรฯ

2) สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย (The Evangelical Fellowship of Thailand ย่อว่า EFT) เป็นองค์กรของนิกายโปรเตสแตนต์ที่รัฐบาลรับรองเป็นองค์กรที่ 2 สังกัดกรมการศาสนา ได้รับการรับรองเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 1969 ต่อมาในปี ค.ศ. 1976 ได้ก่อตั้งมูลนิธิขึ้นชื่อว่า “มูลนิธิสหกิจคริสเตียน” (The Evangelical Fellowship Foundation ย่อว่า EFF)

ทุกปีจะมีการประชุมสมาชิกของสหกิจคริสเตียน เรียกว่า การประชุมสามัญประจำปี มีการกำหนดนโยบายแผนการดำเนินงาน และเลือกตั้งกรรมการอำนวยการ มีวาระ 3 ปี

ลักษณะแผนผังการบริหารงานไม่ชัดเจนเท่าสภาคริสตจักรฯ แต่ลักษณะการทำงานเหมือนกัน คือ มีทั้งการประกาศเผยแผ่ศาสนาและการให้บริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ

3) มูลนิธิคริสตจักรคณะแบ็บติสต์ (Foreign Mission Board) คริสตจักรแบ็บติสต์มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองริชมอนด์ รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งสังกัดสหพันธคริสตจักรแบ็บติสต์ทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา ได้ส่งคณะธรรมทูตเข้ามาทำงานในประเทศไทยตั้งแต่ ค.ศ. 1949 มีธรรมทูต 13 คน จนถึงปี ค.ศ. 1951 ได้ตั้งคริสตจักรแห่งแรกขึ้น ชื่อ คริสตจักรแบ็บติสต์กรุงเทพฯ ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น คริสตจักรพระคุณคณะแบ็บติสต์

จากข้อมูลในปี ค.ศ. 1982 คณะนี้ได้ทำงานเผยแผ่ศาสนาใน 11 จังหวัด มีคริสตจักรอยู่ 29 แห่ง และกลุ่มคริสเตียนอีก 53 แห่ง

การบริหารงานแยกเป็น 2 ส่วน คือ

ก) หน่วยงานส่วนกลาง มีหน่วยงานย่อย 6 หน่วยงาน คือ

- 1) สื่อมวลชนแบ็บติสต์
- 2) คริสเตียนศึกษา
- 3) โรงเรียนพระคริสตธรรม
- 4) ศูนย์รวมนักศึกษาแบ็บติสต์
- 5) ร้านหนังสือแบ็บติสต์บุคส์โตร์
- 6) ศูนย์ช่วยเหลือผู้อพยพในกรุงเทพฯ

ข) หน่วยงานส่วนภูมิภาค มีหน่วยงานย่อย 4 หน่วยงาน คือ

- 1) โรงพยาบาลคริสเตียนบางคล้า ฉะเชิงเทรา
- 2) คลินิกโรคเรื้อรัง ชลบุรี
- 3) ค่าอบรมคริสเตียน บางละมุง ชลบุรี
- 4) ศูนย์ช่วยเหลือผู้อพยพต่างจังหวัดที่จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด และสงขลา

4) มุลินิทธิคริสตจักรวันเสาร์แห่งประเทศไทย (Seventh Day Adventists of Thailand) คณะกรรมการคริสตจักรวันเสาร์มีสำนักงานใหญ่เรียกว่า คริสตจักรวันเสาร์ทั่วโลก (บางครั้งก็เรียกว่า คริสตจักรทั่วโลก) มีสำนักงานอยู่ที่ วอชิงตัน ดี ซี สหรัฐอเมริกา เข้ามาทำงานในประเทศไทย เมื่อ ค.ศ. 1906 โดยมีธรรมทูต ชื่อ อาร์ เอ คาร์คเวลล์ เข้ามาจำหน่ายและแจกหนังสือในหมู่คนจีน จนถึงปี ค.ศ.1919 จึงมีการตั้งสำนักงานของมิชชันขึ้น โดย ศจ. อี. แอล. ลองเวย์ และ ศจ. ฟอว์เรส เอ. แพร์รีต

ในปี ค.ศ. 1932 ได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้น เพื่อสอนหนังสือและศาสนาแก่นักเรียนจนถึงปี ค.ศ. 1937 ณะก็ได้เปิดคลินิกรักษาโรค โดยมีนายแพทย์ รัลฟ รัคเดล และภรรยา เป็นผู้ดำเนินงาน ต่อมาคลินิกแห่งนี้กลายเป็น โรงพยาบาลมิชชัน และการให้บริการด้านการแพทย์ได้ขยายไปสู่ ภูมิภาค เช่น ที่อุบลราชธานี ภูเก็ต และหาดใหญ่ รวมถึงการให้บริการด้านทันตแพทย์ที่เชียงใหม่ด้วย

ในปี ค.ศ. 1948 คริสตจักรวันเสาร์ได้เปิดสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ทางไปรษณีย์ทำให้คนรู้จักศาสนาคริสต์และคริสตจักรวันเสาร์มากขึ้น งานด้านนี้ต่อมามีชื่อว่า “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ”

ในด้านการบริหารงาน คริสตจักรแต่ละแห่งจะมีโบสถ์ ซึ่งจะขึ้นต่อมิชชัน แต่ละมิชชัน (เทียบได้กับสังฆมณฑล หรือคริสตจักรภาค) จะขึ้นต่อกับยูเนียนมิชชัน ซึ่งจะขึ้นกับดิวิชัน ปัจจุบันทั่วโลกมีทั้งหมด 13 ดิวิชัน และทุกดิวิชัน จะขึ้นกับสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรวันเสาร์ (General Conference) ดังแสดงเป็นแผนผังได้ดังนี้

ในทุกระดับของการทำงานตั้งแต่ระดับมิชชั่นขึ้นไป จะมีแผนกต่าง ๆ อยู่ 1 แผนก การบริหารงานแผนกขึ้นกับ แผนกเดียวกันในระดับที่สูงกว่า แผนกต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

- 1) แผนกประชาสัมพันธ์
- 2) แผนกยูวคริสตอาสา
- 3) แผนกต่อต้านยาเสพติด
- 4) แผนกโรงเรียนวันสะบาโต
- 5) แผนกกิจกรรมสมาชิกอาสาสมัคร
- 6) แผนกการศึกษา
- 7) แผนกนันทนาการ
- 8) แผนกการพิมพ์
- 9) แผนกศาสนาจารย์
- 10) แผนกศาสนสัทธา
- 11) แผนกสุขภาพอนามัย

บทบาทขององค์กรศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย

1. สภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรฯ มีกองและหน่วยงานที่มีบทบาททางสังคม ที่ควรกล่าวถึงมีดังนี้

1.1 กองการแพทย์ มีโรงพยาบาลต่าง ๆ ในสังกัด 7 แห่ง (รวมสถาบันสงเคราะห์ผู้ป่วยโรคเรื้อนแมคเคนเชียงใหม่อด้วย) โรงพยาบาลทุกแห่งมีอิสระในการบริหารงานมีเจตนารมณ์ร่วมกัน คือ การให้บริการด้านการแพทย์ และการเป็นพยานถึงความรักของพระเยซูคริสต์ โรงพยาบาลที่เด่น ๆ เช่น โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน โรงพยาบาลแมคคอร์นิก เชียงใหม่ เป็นต้น

1.2 กองการศึกษา มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 34 แห่ง กระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ มีการปรับปรุงหลักสูตร และการบริหารงานเป็นระยะ ๆ โดยร่วมมือกับกองคริสเตียนศึกษา โรงเรียนที่เด่น ๆ เช่น โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบรินส์รอยแยลล์วิทยาลัย โรงเรียนดาราวิทยาลัย โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เป็นต้น

1.3 กองสังคมพัฒนาและบริการ มี 3 แผนก คือ

1) แผนกพัฒนาในเมืองหลวง มีหน่วยงาน

- ศูนย์บริการคลองเตย เริ่มให้บริการแก่ชุมชนแออัดคลองเตยในปี ค.ศ. 1971 ให้บริการด้านการฝึกอาชีพแก่แม่บ้าน ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดประชาชนและศูนย์บริการเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

- หน่วยงานบริหารและพัฒนาแรงงาน ตั้งในปี ค.ศ. 1978 เพื่อบรรเทาปัญหาของชาชนบทที่อพยพมาหางานทำในเมืองหลวง โดยการจัดโครงการฝึกอาชีพให้ และการให้ความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน เป็นต้น

2) แผนกพัฒนาชนบท แต่เดิมสภาคริสตจักรฯ มีแผนกชุมชนชนบท ซึ่งทำงานพัฒนาชนบท ตั้งแต่ปี ค.ศ.1961 แต่การทำงานประสบปัญหาจึงเลิกไป และกลับมาดำเนินงานใหม่เป็นแผนกพัฒนาชนบทในปี ค.ศ. 1977 แต่ทิศทางการทำงานยังมีลักษณะสังคมสงเคราะห์อยู่มาก และยังปิดแคบในหมู่คริสตชนเท่านั้น ปัจจุบันทิศทางการทำงานและขอบเขตได้เปิดกว้างมากขึ้น โครงการต่าง ๆ ที่น่าสนใจมีธนาคารข้าว ธนาคารวัว - ควาย การอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การฝึกอบรมวิชาชีพเคลื่อนที่ โครงการหัตถกรรม (ถ้าวโซ่ง) เป็นต้น

3) แผนกบรรเทาทุกข์และลี้ภัย แยกเป็น 2 ส่วน คือ การช่วยเหลือผู้อพยพจากประเทศอินโดจีน และการช่วยเหลือคนไทยบริเวณรอบศูนย์อพยพ เป็นการทำงาน

ร่วมกับสภาคริสตจักรสากล (WCC) งานโดยมากเป็นการฝึกอบรมอาชีพ งานด้านการสาธารณสุข การช่วยเหลือลูกเงิน งานด้านจริยธรรม และการแจกอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เป็นต้น

1.4 กองสตรีคริสเตียนมุ่งที่การพัฒนาสตรีคริสเตียนให้ตื่นตัวต่อความรับผิดชอบในปัญหาสังคม และเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ เช่น ปัญหาโสเภณี การว่างงานในชนบท การถูกเอาเปรียบค่าแรงของสตรี เป็นต้น โดยมากลักษณะกิจกรรมเป็นรูปของการณรงค์และการปลูกสร้างจิตสำนึก

1.5 กองเยาวชน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1) ส่วนอนุชน พยายามสร้างความรับผิดชอบต่อคริสตจักร และต่อสังคมให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่าง ๆ

2) ส่วนนักศึกษา (ระดับอุดมศึกษา) พยายามเข้ากับนักศึกษาด้วยคำสอนและวิถีชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและตอบสนองของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ตามวิถีทางที่พึงจะกระทำได้ หน่วยงานที่รองรับคือ สำนักงานเพื่อนนักศึกษา สำนักงานกลางนักเรียนคริสเตียนและสวนประทีป (นครปฐม)

1.6 มหาวิทยาลัยพายัพ แต่เดิมเป็นโรงเรียนชื่อ โรงเรียนพระคริสตธรรมแมคกิลวารี สภาคริสตจักรฯ ตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งให้เป็นวิทยาลัยเอกชน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 และแล้วเสร็จเป็นวิทยาลัยพายัพ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1974 และจากนั้นอีก 10 ปี ก็ได้ขยายการศึกษาจนยกระดับขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยพายัพ ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1984

คณะที่สำคัญต่อคริสตจักรมากที่สุด ในมหาวิทยาลัยพายัพ คือ คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี ซึ่งปัจจุบันเปิดสอนถึงระดับปริญญาโทมี 2 สาขา คือ สาขาศาสนศาสตร์ (สำหรับผู้ต้องการเป็นศาสนาจารย์) และสาขาปรัชญาและศาสนาคริสต์ คณะศาสนศาสตร์ของมหาวิทยาลัยพายัพ จึงเทียบได้กับวิทยาลัยแสงธรรมของคริสตจักรคาทอลิกในแง่ที่เป็นแหล่งผลิตศาสนบริกรให้แก่คริสตจักร

2.

สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย

เนื่องจากสหกิจคริสเตียนฯ เป็นองค์กรที่มีโครงสร้างการบริหารงานแบบให้สมาชิกมีอิสระ การทำงานต่าง ๆ จึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งมีทีมงานด้านสังคม

สงเคราะห์ งานพัฒนาชนบท งานพัฒนาชาวเขา การฝึกอาชีพ การสอนภาษาอังกฤษ และการสอนดนตรี แต่กิจกรรมหลักมักจะเป็นการเผยแพร่ศาสนา

งานของสหกิจคริสเตียนฯ ด้านการศึกษาจึงมีโรงเรียนเพียง 2 แห่ง คือ โรงเรียนกิตติคุณวิทยา กรุงเทพฯ และโรงเรียนประทีปศึกษา สุพรรณบุรี นอกจากนี้มี **มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย** จะให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากจนทั่วประเทศ ตั้งแต่ระดับอนุบาล – อุดมศึกษา ประมาณ 6,000 ทุน/ปี

สำหรับสถาบันที่สอนศาสนศาสตร์ของสหกิจคริสเตียนฯ มี 7 แห่ง เช่น วิทยาลัยพระคริสตธรรม กรุงเทพฯ โรงเรียนพระคริสตธรรมพระกิตติคุณสมบูรณแห่งประเทศไทย สุราษฎร์ธานี เป็นต้น

3. มูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์

นอกเหนือจากการเผยแพร่ศาสนาซึ่งเป็นกิจกรรมโดยตรงแล้ว มูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์ได้ให้บริการแก่สังคมคือ

3.1 โรงพยาบาลคริสเตียนบางคล้า ฉะเชิงเทรา มีแผนกโรคเรื้อนด้วย โรงพยาบาลมีทุนในการรักษาคอนยากจนปีละ 700,000 บาท ซึ่งเป็นเงินที่คริสตชนในสหรัฐอเมริกาบริจาคให้ นอกจากนี้ยังมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ไปให้บริการแก่ประชาชนในถิ่นทุรกันดารด้วย และปัจจุบันได้ตั้งคลินิกรักษาคอนโรคเรื้อนที่ชลบุรีอีก 1 แห่ง

3.2 งานด้านการสังคมสงเคราะห์ เป็นการให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ เสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค เครื่องมือการเกษตร แก่คนในชุมชนแออัดและคนชนบท นอกจากนี้ยังได้ช่วยเหลือผู้ลี้ภัย โดยร่วมมือกับ “ศูนย์ดำเนินการเกี่ยวกับผู้อพยพ” กระทรวงมหาดไทย ตั้งศูนย์ช่วยเหลืออยู่ที่จังหวัดตรัง จันทบุรี ระยอง และสงขลา ซึ่งนอกจากการให้เครื่องอุปโภค บริโภค ยารักษาโรคแล้ว ทางมูลนิธิได้ติดต่อแพทย์และพยาบาลอาสาสมัครจากสหรัฐอเมริกามาช่วยเหลือผู้ลี้ภัยด้วย

3.3 งานด้านการพัฒนาและช่วยเหลือเกษตรกรในชนบท ได้เริ่มการพัฒนาการเกษตร โดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้าไปอาศัยในพื้นที่ ตามโครงการได้เริ่มที่ปราจีนบุรี มีการให้อุปกรณ์

การเกษตร เช่น รถแทรกเตอร์ เครื่องมือ เมล็ดพันธุ์ และสัตว์เลี้ยง เป็นต้น โครงการยังอยู่ในขั้นทดลองเท่านั้น

3.4 การสอนภาษาอังกฤษ จัดขึ้นที่ศูนย์รวมนักศึกษาแบ็บติสต์ พญาไท กรุงเทพฯ โดยขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป

4. มูลนิธิคริสตจักรวันเสาร์แห่งประเทศไทย

นอกเหนือจากการเผยแผ่ศาสนาซึ่งเป็นกิจกรรมโดยตรงแล้ว มูลนิธิคริสตจักรวันเสาร์ฯ ยังมีงานด้านต่างๆต่อสังคม 3 ด้าน คือ

4.1 ด้านการแพทย์ มูลนิธิมีโรงพยาบาล 3 แห่ง และคลินิกอีก 1 แห่ง คือ

- โรงพยาบาลมิชชั่น กรุงเทพฯ
- โรงพยาบาลมิชชั่น ภูเก็ต
- โรงพยาบาลมิชชั่น หาดใหญ่ สงขลา
- ทันตกรรมคลินิก เชียงใหม่

4.2 ด้านการศึกษา มีโรงเรียน 8 แห่ง เพื่อให้การศึกษาแก่นักเรียนที่เด่น ๆ ได้แก่ โรงเรียนแอ๊ดเวนตีส เอกมัย โรงเรียนอังกฤษแอ๊ดเวนตีส โรงเรียนศูนย์ชาวเขา (เป็นโรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ) และโรงเรียนพยาบาล (อยู่ในโรงพยาบาลมิชชั่น)

4.3 งานด้านสังคมสงเคราะห์ เป็นการช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ โดยตั้งเป็นมูลนิธิคริสตจักรวันเสาร์ (มูลนิธิเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส) ซึ่งตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1963 กิจกรรมที่ทำ คือ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ เช่น อัครภิกษุ อุทกภัย เป็นต้น การให้ทุนการศึกษาแก่เด็ก นักเรียนยากจน การให้เสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค และการนำคณะแพทย์ออกให้บริการแก่ประชาชนในชนบทโดยไม่คิดมูลค่า (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535 : 431-453)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ชุมชนคริสตจักรใจสมาน

ประวัติคริสตจักรใจสมาน

คริสตจักรใจสมาน มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Jai Samarn Full Gospel Church ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 10-12 ซอยใจสมาน (ซอย 6) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย จังหวัด กรุงเทพมหานคร คริสตจักรใจสมานเป็นสมาชิกของคณะพระกิตติคุณสมบูรณสัมพันธในประเทศไทย (พ.ส.ท.) และสังกัดอยู่ในสหกิจคริสเตียน ชื่อของคริสตจักรใจสมานมาจากการที่ คริสตจักรใจสมานถือกำเนิดจากการรวมกันระหว่าง “ คริสตจักรพระเจ้าทรงเรียก ” และ “ คริสตจักรสยาม ” ประกอบกับซอยที่คริสตจักรตั้งอยู่ชื่อ ใจสมาน ซึ่งมีความหมายดี ในด้านที่ว่า พันธกิจของคริสตจักร คือ การสมานใจผู้คนทั้งหลาย องค์ประกอบภายในคริสตจักรใจสมานจะ ประกอบไปด้วย คณะศิษยาภิบาล คณะผู้ปกครอง คณะธรรมกิจ คณะมัคนายก และสมาชิก

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งคริสตจักรก็เพื่อ 1. ประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ 2. สั่งสอนผู้เชื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตามหลักคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ 3. จัดให้มีการประชุมนมัสการ และประกอบศาสนพิธีแก่มวลสมาชิก 4. ทำการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ 5. ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านการเมือง หรือพรรคการเมืองใดๆ

ในช่วงเริ่มต้นคริสตจักรมีสมาชิกจำนวน 38 คน คริสตจักรได้ประชุมนมัสการครั้งแรก เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2515 ซึ่งตรงกับวันอีสเตอร์ สถานที่ที่ใช้เป็นห้องประชุมใหญ่นั้น ได้ดัดแปลงมาจากห้องรับแขกบ้านไม้เก่าๆที่ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 10-12 สุขุมวิท ซอย 6 ซึ่งผู้คนได้ประมาณ 50 คน สมาชิกรุ่นแรกประมาณ 90% เป็นคนหนุ่มสาว และเป็นนิสิต นักศึกษา การเทศนาส่วนมากจะเน้นไปในการประกาศศาสนา ทุกวันเสาร์-อาทิตย์จึงมีทีมประกาศไปตามที่ต่างๆ ในปลายปี 2515 คริสตจักรจึงมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 80 คน ในปี 2517 มีการขยายห้องประชุมเพื่อรองรับจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันคริสตจักรยังคงจัดการประกาศอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย อีกทั้งจัดให้มีการอธิษฐานเวลา 6 โมงเช้าที่คริสตจักรทุกวัน สมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆสิ้นปี 2517 สมาชิกเพิ่มเป็น

150 คน และในสิ้นปี 2519 สมาชิกได้เพิ่มเป็นประมาณ 400 คน ทางคณะศิษยาภิบาลและกรรมการของคริสตจักรมีความเห็นว่าห้องประชุมได้ขยายเต็มที่แล้ว จึงไม่สามารถขยายได้อีก จะต้องรื้ออาคารเก่าสร้างอาคารโบสถ์ใหม่แทนโดยให้สามารถจุคนได้ประมาณ 1000 คน ดังนั้น ในวันที่ 18 กันยายน 2540 คริสตจักรจึงได้ย้ายไปใช้ห้องประชุมของโรงเรียนมาร์แตเดอ ที่ถนนเพลินจิตเป็นการชั่วคราวในระหว่างการก่อสร้างโบสถ์ใหม่ซึ่งใช้เวลาในการก่อสร้างประมาณ 1 ปี ในวันที่ 1 ตุลาคมของ ปี 2522 คริสตจักรได้จัดงานเปิดอาคารใหม่ โดยมีสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมารเสด็จเป็นองค์ประธาน นับจนถึงปัจจุบันนี้ คริสตจักรได้ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลา 30 ปี

ย้อนเวลากลับไปในช่วง 20 แรก นับตั้งแต่คริสตจักรใจสมานได้ก่อตั้งขึ้น เมื่อปี 2515 จะเห็นได้ว่าคริสตจักรก็มีการขยายตัวเสมอมา ซึ่งพอที่จะลำดับเหตุการณ์ได้ดังนี้ ในปี 2515 หลังจากวันสถาปนาเป็นคริสตจักร ได้มีการจัดประชุมในวันอาทิตย์เป็น 2 รอบ คือ เวลา 10.00-12.00 น. และ 16.00-18.00 น. ปรากฏว่าผู้มาประชุมในรอบบ่ายมากกว่ารอบเช้า ทั้งนี้เนื่องจากในตอนบ่ายหลังการประชุมสมาชิก หลังอาหารกลางวัน ได้พากันออกไปเป็นพยาน (ประกาศศาสนา) และ เชิญชวนญาติมิตรที่สนใจมาร่วมประชุมในภาคบ่าย นอกนั้นยังมีอนุชนจากคริสตจักรต่างๆ ได้พาเพื่อนๆ มาในการประชุม ในปลายปีนี้ คริสตจักรมีสมาชิกมาร่วมอธิษฐานเพิ่มมากขึ้น ทางคริสตจักร ได้จัดให้มีการประชุมอนุชนขึ้นวันเสาร์ มีการประชุมสอนพระคัมภีร์คืนวันพฤหัสบดี การประชุมอธิษฐานคืนวันพุธ ในปี 2516 ซึ่งเป็นช่วงที่บ้านเมืองมีความวุ่นวายทางการเมือง ระหว่างทหารกับนักศึกษา ในปีนี้คริสตจักรได้ร่วมมือกับองค์การประกาศ จัดการอบรมและพาสมาชิกออกเป็นพยานตามสถานที่ต่างๆ มากยิ่งขึ้น คริสตจักรเน้นประกาศในสถาบันการศึกษา ร่วมกับคริสเตียนตามสถาบันต่างๆ มีสมาชิกมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปีนี้คริสตจักรได้เริ่มก่อตั้งกลุ่มเซล (Cell group) ซึ่งหมายถึง กลุ่มย่อยที่ร่วมสามัคคีธรรมทางศาสนา เริ่มแรกมีการก่อตั้งกลุ่มเซลขึ้นประมาณ 5-6 กลุ่ม ในจำนวนนี้บางกลุ่มก็อยู่ได้นานบางกลุ่มก็เลิกไปในเวลาไม่นานเนื่องจากในช่วงแรก คริสตจักรยังไม่ได้กำหนดรูปแบบที่ชัดเจน ไม่ได้มีการเตรียมผู้นำหรือการวางระบบให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน และทุกกลุ่มมีการประชุมโดยผู้นำกลุ่มเป็นผู้เตรียมพระคัมภีร์เอง ในด้านการบริหารงานคริสตจักร ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานคริสตจักร ได้เชิญนักธุรกิจ คริสเตียน (บางท่านเป็นสมาชิกโบสถ์อื่น) มาเป็นที่ปรึกษา ขณะนั้นคริสตจักรยังเล็ก ผู้นำคริสตจักรบางคนยังไม่คุ้นเคยกับการบริหารในแนวทางหรือระบบทันสมัย บางครั้งก็ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ในทัศนคติที่แตกต่างกันแต่ด้วยความรักพระเจ้า ทุกคนก็พยายามทำความเข้าใจและร่วมกันรับใช้พระเจ้าต่อไป ในช่วงปีนี้คริสตจักรได้หันมาทำงานด้านสังคม

สงเคราะห์บ้าง เช่น การส่งปัจจัย ไปช่วย ผู้ประสบอัคคีภัย ที่อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ และนำท่วมภาคใต้ แต่ไม่นานก็เลิกไปเพราะยังขาดบุคลากรและทุนทรัพย์ (สมาชิกที่มาช่วยส่วนใหญ่มีอาชีพการงานล้มมือ ซึ่งอาสาสมัครช่วยได้บางครั้งเท่านั้น) นอกจากนี้ในปีที่คริสตจักรได้เริ่มมีการจัดค่ายคริสตจักรขึ้นเป็นครั้งแรก ที่จังหวัดเพชรบุรี มีสมาชิกไปประชุมในค่ายเกือบ 200 คน ในปี 2517-2518 เป็นปีที่อนุชนของคริสตจักรมีบทบาทในการรับใช้พระเจ้าสูงมาก เพราะกิจกรรมทุกอย่างของคริสตจักรอนุชนมีส่วนร่วมทั้งหมด ถึงแม้ว่าบ้านเมืองในยุคนี้จะหวั่นเกรงว่าประเทศไทยจะเป็นคอมมิวนิสต์ตามทฤษฎีโดมิโน (เวลานั้นลาว เขมร และเวียดนาม ได้กลายเป็นคอมมิวนิสต์กันหมดแล้ว) ภายในประเทศก็มีการเรียกร้องเดินขบวนจนเกิดเหตุวุ่นวายขึ้นหลายครั้ง คริสตจักรได้ก่อตั้งกลุ่ม “คอมมานโด” ขึ้นในปี 2517 โดยจะนำอนุชนมาฝึก ศึกษาพระคัมภีร์ กินอยู่ด้วยกันและออกประกาศ โดยทุกเช้าตั้งแต่ 8 โมงถึงบ่าย 3 ออกประกาศแจกใบปลิวเป็นพยานหนุนใจ และอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน (ในช่วงปิดภาคเรียนเดือนเมษายน) ขณะที่พวกหนึ่งออกไปประกาศเป็นพยานข้างนอก สมาชิกส่วนหนึ่งเข้ามาช่วงหุงหาอาหารและซักรีดเสื้อผ้าให้กับผู้ที่ออกไป ซึ่งคริสตจักรได้ยึดแบบอย่างนี้ในช่วงเวลาหลายปีต่อมา คริสตจักรได้เน้นในการประกาศทั้งกลางแจ้ง และการเป็นพยานส่วนตัว สำหรับการประกาศใหญ่ๆนั้น แต่ละครั้งแม้จะมีรายชื่อของผู้รับเชื่อ(หมายถึงการมาเชื่อพระเยซูคริสต์)เป็นจำนวนมาก แต่สถิติการเพิ่มของสมาชิกในคริสตจักรกลับไม่ได้มาจาก ผู้เชื่อเหล่านี้เป็นหลัก แต่มาจากการที่เพื่อนนำเพื่อนมา แต่ในทางอ้อมทุกคนถือว่าคริสตจักรเป็นบ้านที่สอง ดังนั้นหลังจากเลิกเรียนหรือเลิกงาน จะต้องแวะเข้ามาที่โบสถ์ เพื่ออธิษฐาน อ่านหนังสือ สนทนา ศึกษาหรือช่วยติวให้กับผู้ที่เข้าสอบมหาวิทยาลัย และมานั่งชมวีว เมื่อมีใครคนหนึ่ง เต็มคร้อนเกือบทั้งคริสตจักรจะทราบจะอธิษฐานเผื่อและให้ความช่วยเหลือตามกำลัง ในช่วงปลายปีศึกษาภาค(ผู้นำคริสตจักร) ได้เดินทางไปเทศนาในประเทศแคนาดา 3 เดือน เพื่อเตรียมระดมทุนทรัพย์ในการเตรียมสร้างอาคารโบสถ์ใหญ่ ในปี 2519 คริสตจักรได้ก้าวหน้าในการประกาศอีกขึ้นหนึ่ง คือ การจัดรายการวิทยุ ใช้ชื่อรายการว่า “เพื่อนคุณ” ในระยะแรกเป็นรายการเพลงสลับคำบรรยาย แต่ต่อมาเปลี่ยนเป็นการสนทนา โดยใช้แนวทางของพระคัมภีร์ รายการนี้ได้รับการต้อนรับจากผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ในปีนี้ได้มีการก่อตั้งกลุ่มหนุ่มสาว โดยแยกจากอนุชนที่ทำงานแล้ว กับอนุชนที่อยู่ในวัยศึกษา นอกจากนี้ก็ได้มีการแต่งตั้งผู้ปกครองคริสตจักรขึ้นเป็นครั้งแรก และในปีต่อมาก็ได้มีการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นอีก 4 ท่าน ปี 2520 คริสตจักรได้ระดมทุนทรัพย์เพื่อโครงการในการสร้างโบสถ์ใหม่ โดยได้ย้ายสถานที่ประชุมไปใช้ที่โรงเรียนมาแตร์ในวันอาทิตย์ มูลค่าในการก่อสร้าง(เฉพาะค่าโครงการไม่รวมตกแต่ง) เป็นเงิน 5,500,000บาท ซึ่งได้รับเงินจากพี่น้อง คริสเตียนในแคนาดาประมาณ 2,300,000บาท ในปีนี้ได้เริ่มให้มีการอธิษฐานไถ่รุ่งทุกๆวันศุกร์ (รายการนี้ได้ยกเลิกไปในปี 2521 จนเริ่มใหม่อีก

ครั้งในปี 2530) ในปี 2521 เป็นปีที่คริสตจักรอยู่ในลักษณะชะงักการเจริญเติบโต เพราะคริสตจักรอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ทำให้สมาชิกหลายท่านงดมาโบสถ์ หรือบางท่านก็ย้ายไปอยู่คริสตจักรอื่น ในปี 2522 มีเหตุการณ์ที่ถือว่า เป็นประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ในวันจันทร์ที่ 30 เมษายน 2522 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารและพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชาฯเสด็จพระราชดำเนินแทนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เปิดอาคารใหม่ คริสตจักรใจสมาน โดยในวันนี้มีผู้นำคริสตจักรและองค์การต่างๆของคริสตียนตลอดจนบรรดามิชชันนารี และสมาชิกของคริสตจักรมาจนเต็มห้องประชุม ปี 2523 คริสตจักรได้ขยายการประกาศโดยจัดรายการโทรทัศน์ ด้วยความริเริ่มและตั้งใจของศิษยาภิบาล รายการชื่อ สวรรค์ในบ้าน เป็นรายการที่ตอบสนองความต้องการของสังคมไทย ที่ได้รับคำชมเชยจากราชการเป็นรายการสร้างสรรค์สังคม มีผู้ชมจำนวนมากที่มาโบสถ์ และต่อมาได้กลายเป็นสมาชิกที่เข้มแข็ง รายการนี้ได้รับการสนับสนุนทุนทรัพย์จากคริสตียนในประเทศและต่างประเทศซึ่ง ได้แก่ สวีเดนและแคนาดา ในปี 2524-2525 เป็นช่วงที่คริสตจักรเจริญขึ้น มีสมาชิกเพิ่มขึ้น ปี 2526-2527 เป็นระยะที่คริสตจักรได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่ง เช่น จากการที่เคยเน้นด้านการประกาศก็หันกลับมาเน้นการพัฒนาสมาชิก เน้นการสร้างสาวก และสร้างผู้นำ คริสตจักร เริ่มมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้านการนมัสการในโบสถ์จากการใช้เพลงชีวิตคริสตียนเป็นหลักหันมานมัสการแบบมีเครื่องดนตรีเพิ่มขึ้น มีผู้นำประชุมและต้นเสี้ยง นอกจากนั้นยังมีการร่วมมือกับคริสตจักรในประเทศ เช่น รายการ “สิ้นกระแสกรรม” “วันแห่งชัยชนะ” และ “ฤทธิ์เดช 85” คริสตจักรหันมาเน้นในด้านการตั้งเขตตามบ้าน (ปัจจุบัน คือกลุ่ม กพข.) ได้มีการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อเตรียมเป็นผู้รับใช้พระเจ้า โดยการเปิดสถาบันใจสมานขึ้น มีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ และแบ่งแยกการเลี้ยงดูและติดตามผลสมาชิกผู้เชื่อออกเป็นเขตต่างๆได้ก่อตั้งงานพันธกิจ และเปิดคริสตจักรสาขาที่จังหวัดตรัง ปี 2533-2535 ได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้นำ คริสตจักร ซึ่งเป็นศิษยาภิบาลมาจนถึงปัจจุบันนี้(ปี 2546) ในปีนี้ได้เปิดสาขาอีก 2 แห่ง คือ คริสตจักรสมุทรสาคร และคริสตจักรใจสมานชลบุรี หลังจาก 20 ปีแรกผ่านไปคริสตจักรได้ขยายตัวเรื่อยมา มีการเปิดสาขาตามส่วนต่างๆของประเทศและนอกประเทศซึ่งได้แก่ กัมพูชา สิงคโปร์และฮ่องกง มีจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นกว่า 1,000 คน มีกลุ่มเขตเพิ่มขึ้นกว่า 100 กลุ่ม นับจนถึงปี 2545 คริสตจักรได้ก่อตั้งมาครบรอบ 30 ปี

คริสตจักรใจสมานเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยมีนิมิตและปรัชญาที่สำคัญ คือ “สร้างสาวกให้เป็นแสงสว่าง เพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้าในประเทศไทยและที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กล่าวคือ คริสตจักรใจสมานมีเป้าหมายในการสร้างสาวกโดยใช้ยุทธวิธีในการประกาศข่าว

ประเสริฐแบบเน้นสายสัมพันธ์ ซึ่งจะเป็นการประกาศกับคนที่รู้จักคุ้นเคย เช่น เพื่อน ครอบครัว เป็นต้น สำหรับผู้ที่รับเชื่อ หรือเป็นคริสเตียนแล้วคริสตจักรก็จะเลี้ยงดูให้เติบโตเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ ซึ่งหมายถึงการดูแลผู้เชื่อให้พัฒนาชีวิตคริสเตียนโดยผ่านทางกลุ่มย่อยหรือที่เรียกว่ากลุ่มพัฒนาชีวิต(กพช.) นอกจากนี้ทางคริสตจักรก็จะเตรียมธรรมิกชนให้รับใช้ตามของประทาน ซึ่งหมายถึงการเตรียมและส่งเสริมสมาชิกที่มีความสามารถเฉพาะตัวให้สามารถออกไปทำงานเพื่อพระเจ้าได้ เช่นผู้ที่เป็นแพทย์ทางคริสตจักรก็จะเตรียมให้มาช่วยงานในหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อบริการประชาชนตามชุมชนต่างๆ หรือถ้าสมาชิกคนใดมีความสามารถในการร้องเพลง ก็จะเตรียมให้มาเป็นนักร้องในทีมนมัสการ นอกจากนี้ทางคริสตจักรจะขยายงานและสร้างสาวกโดยตั้งคริสตจักรลูกในกรุงเทพมหานคร,ปริมณฑล, ประเทศไทยและต่างประเทศ ที่ผ่านมาคริสตจักรใจสมานมีความมุ่งมั่นในการประกาศข่าวประเสริฐ และการตั้งคริสตจักร โดยถือว่านี้คือ พระมหาบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า และขณะนี้ได้ขยายสาขาไปตามที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพมหานคร เมือง จังหวัดใกล้เคียงและในต่างประเทศ สำหรับสาขาในประเทศได้แก่ คริสตจักรใจสมานรามคำแหง68 คริสตจักรใจสมานวิภาวดี 9 คริสตจักรใจสมานธนบุรี คริสตจักรใจสมานสมุทรปราการ คริสตจักรใจสมานนนทบุรี คริสตจักรใจสมานนวนคร คริสตจักรใจสมานชลบุรี คริสตจักรใจสมานลาดหลุมแก้ว คริสตจักรใจสมานหัวหิน คริสตจักรใจสมานสมุทรสาคร และ คริสตจักรใจสมานแม่กลอง คริสตจักรในต่างประเทศได้แก่ คริสตจักรใจสมานที่ประเทศฮ่องกง สิงคโปร์และกัมพูชา

งานพันธกิจด้านต่างๆของคริสตจักรใจสมาน

ในส่วนของงานพันธกิจด้านต่างๆของคริสตจักรใจสมาน คริสตจักรใจสมานมีงานหลักสำคัญ 6 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. การประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งหมายถึงการประกาศศาสนาคริสต์ให้คนอื่นรู้ว่าพระเยซูคริสต์ลงมาประสูติบนโลกมนุษย์ และยอมสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อให้มนุษย์ทุกคนรอดสมัยเมื่อคริสตจักรใจสมานเริ่มก่อตั้งขึ้นใหม่ ๆ นั้น การประกาศข่าวประเสริฐนับว่าเป็นงานสำคัญอย่างมาก สมาชิกของคริสตจักรออกไปประกาศข่าวประเสริฐนำคนมากมายมาสู่ความรอดในพระเยซูคริสต์ เริ่มต้นจากสมาชิกเพียง 30 คน ซึ่งเป็นคนหนุ่มสาว จำนวนสมาชิกจึงเพิ่มขึ้นเป็น 100, 200, 300, 400, 500 ในเวลาเพียงไม่กี่ปี จนกระทั่งบ้านไม้หลังเล็กขยายต่อไปอีกไม่ได้แล้วจึงต้องรื้อทิ้งและสร้างเป็นตึกใหญ่ ใช้เป็นที่ประชุมนมัสการจนถึงทุกวันนี้ การประกาศข่าวประเสริฐ

ในสมัยนั้น ทำทุกรูปแบบ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการประกาศแบบตัวต่อตัว ไปเคาะประตูตามบ้าน ตามแฟลตต่าง ๆ แม้กระทั่งในสลัมต่าง ๆ สมาชิกเกือบทุกคนมีส่วนในการประกาศข่าวประเสริฐทั้งสิ้น ปัจจุบันพันธกิจด้านการประกาศข่าวประเสริฐ คริสตจักรใจสมานได้จัดตั้งขึ้นเป็นแผนกส่งเสริมการประกาศ โดยมีงานหลักที่สำคัญ คือ การประกาศทางรายการทีวี, วิทยุ, และเทป การประกาศใหญ่ในส่วนกลางคริสตจักร เช่น ประกาศในวันวาเลนไทน์, ประกาศในวันคริสต์มาส เป็นต้น และการประกาศตามเขตต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล งานในปัจจุบัน ทางคริสตจักรได้จัดให้มีการอบรมหลักสูตรในการประกาศแบบตัวอย่าง หรือการประกาศพระกิตติคุณแบบทวีคูณ (EE III) ซึ่งนับว่าได้ผลสามารถนำคนมาสู่ความรอดได้วิธีหนึ่งด้วย

2. การเลี้ยงดูและติดตาม หน่วยงานที่สำคัญในด้านการเลี้ยงดูและติดตามผลของคริสตจักรในปัจจุบัน คือ (1) กลุ่มพัฒนาชีวิต (การประชุมสามัคคีธรรมตามบ้าน) ปัจจุบันมีประมาณ 100 กลุ่มทั่วกรุงเทพฯ (2) กลุ่มชมรมพี่เลี้ยง ประกอบด้วยสมาชิกในเขตต่าง ๆ ที่ถวายตัวเป็นพี่เลี้ยง มีจำนวนพี่เลี้ยงในปัจจุบันประมาณ 355 คน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตามวัยต่าง ๆ แบ่งออกเป็นกลุ่มบุรุษ, กลุ่มสตรี, กลุ่มหนุ่มสาว, กลุ่มอนุชน, กลุ่มชมรมครอบครัว, กลุ่มเยาวชน และกลุ่มประสานใจ แม้ว่าปัจจุบันทางคริสตจักรได้ยกเลิกกลุ่มเหล่านี้แล้วแต่สมาชิกก็ยังคงมีการรวมกลุ่มกันอยู่อย่างไม่เป็นทางการ

3. การสร้างสาวก หน่วยงานที่สำคัญในการสร้างสาวกของคริสตจักรใจสมาน คือ (1) สถาบันพระคริสตธรรมใจสมาน ปัจจุบันมีนักศึกษาที่จบ หลักสูตรทางพระคริสต์ไปแล้วจำนวน 6 รุ่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการอบรมในระดับผู้นำ (2) แผนกคริสตศาสนศึกษา จัดอบรมพระคัมภีร์แก่สมาชิกทุกคน ทุกเช้าวันอาทิตย์และในคืนวันพุธ แบ่งออกเป็นระดับชั้น ต่าง ๆ ประมาณ 10 ชั้น และมีครูผู้สอนประมาณ 20 คน (3) การอบรมและสัมมนาทางวิชาการ จัดเป็นระยะ ๆ ในเนื้อหาต่าง ๆ ตลอดทั้งปี โดยมีวิทยากรพิเศษทั้งในและต่างประเทศมาให้การอบรมและสัมมนา นอกเหนือจากการสร้างสาวกในส่วนกลางแล้ว ตามเขตต่าง ๆ ซึ่งมีศิษยาภิบาลเขตดูแลสมาชิกในพื้นที่ต่าง ๆ ก็มีการจัดอบรมสาวกขึ้นในเขตของตน โดยศิษยาภิบาลเขต หรือผู้ทำการเขต จะเป็นผู้เลือกสรรกลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่ง เพื่อสร้างให้เป็นสาวก ผู้นำในเขตและในคริสตจักรต่อไปอีกด้วย

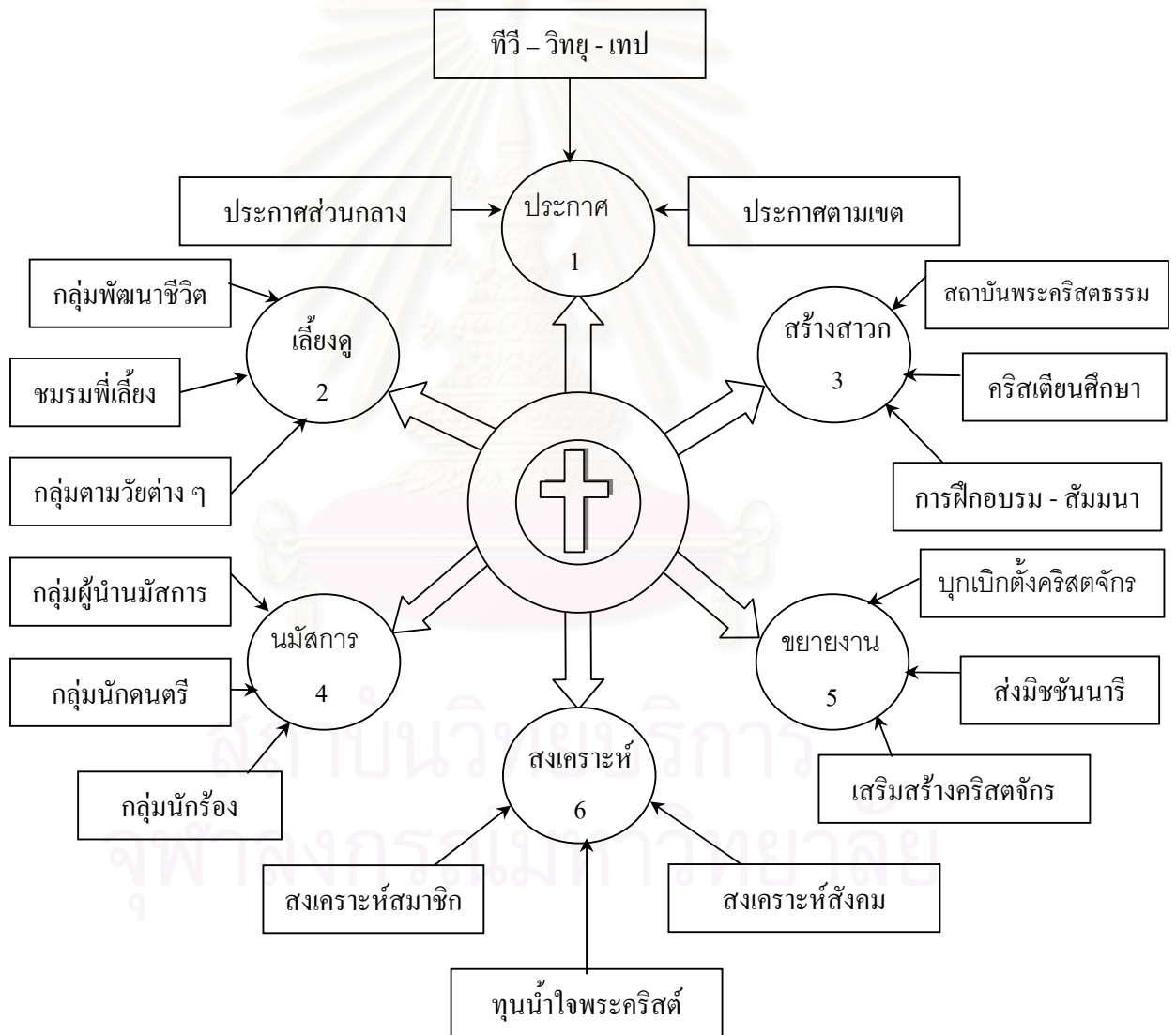
4. การนมัสการพระเจ้า งานแผนกนมัสการฯ มีกลุ่มบุคคลสำคัญ 3 กลุ่มที่สำคัญ คือ กลุ่มผู้นำนมัสการ, กลุ่มนักดนตรี, และกลุ่มคณะนักร้องประสานเสียง ในปัจจุบันงานด้านการนมัสการนับได้ว่าประสบความสำเร็จและก้าวหน้าไปอย่างมากทีเดียว

5. การขยายงานคริสตจักร หน่วยงานสำคัญที่ทำหน้าที่ในการสร้างและขยายงานคริสตจักรในขณะนี้คือ แผนกพันธกิจ คริสตจักรใจสมาน มีศิษยาภิบาลเป็นประธานกรรมการของ

แผนก งานที่สำคัญของแผนกนี้ คือ 1. การบุกเบิกตั้งคริสตจักรลูก โดยมีเป้าหมายบุกเบิกตั้งคริสตจักรลูกปีละ 2 แห่ง 2. ส่งมิชชันนารี โดยมีเป้าหมายส่งผู้รับใช้ไปเป็นมิชชันนารีทั้งในและต่างประเทศ สำหรับคริสตจักรที่ตั้งใหม่และคริสตจักรในต่างประเทศ เช่น ลาว และฮ่องกง 3. เสริมสร้างคริสตจักร โดยจัดทีมออกไปเยี่ยม หนุนใจคริสตจักรลูกในเครือข่ายของคริสตจักรใจสมาน และสนับสนุนผู้รับใช้ในคณะพระกิตติคุณสมบูรณสัมพันธในประเทศไทย รวมถึงการเยี่ยมเยียนและช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ 6. การสงเคราะห์ งานด้านการสงเคราะห์ ถือเป็นงานพันธกิจอีกด้านหนึ่ง ซึ่งช่วยเหลือสมาชิกและคนในสังคมที่มีความเดือดร้อนหรือขัดสนในด้าน ต่าง ๆ เพื่อหนุนน้ำใจ และมีจุดมุ่งหมายในการนำคนมาถึงพระเยซูคริสต์อีกด้านหนึ่งด้วย ทางคริสตจักรจะช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาชีวิตในด้านความเป็นอยู่โดยจัดบริการสิ่งจำเป็นพื้นฐานให้ โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่กำหนดไว้ ปัจจุบัน คริสตจักรมีแผนกสงเคราะห์สมาชิก โดยให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล, ค่าเล่าเรียนบุตร, และอื่น ๆ นอกจากนี้ ยังมีโครงการที่สำคัญอีกโครงการหนึ่ง คือ โครงการทุนน้ำใจพระคริสต์ ซึ่งให้ความช่วยเหลือในด้านทุนการศึกษาแก่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่อยู่ในวัยเรียน ปัจจุบันมีเด็กที่ได้รับทุนจากโครงการนี้ ประมาณ 400 คน อีกทั้งทางคริสตจักรยังได้ร่วมมือกับมูลนิธิสันติสุข ซึ่งมีหน้าที่จัดหาทุนเพื่อมอบโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กยากจนในชุมชนแออัด เพื่อสร้างอนาคตให้กับเด็กไทยในวันหน้า ปัจจุบันให้ทุนการศึกษาประมาณ 1500 ทุน นอกจากนี้ทางคริสตจักรจัดให้มีการให้คำปรึกษา เนื่องจากคริสตจักรได้ตระหนักถึงสภาวะทางอารมณ์ ในยามที่กำลังประสบกับปัญหาต่าง ๆ คริสตจักรจึงมุ่งเน้นให้มีการบำบัดภายในด้านการให้คำปรึกษาด้านต่างๆ เช่น ปัญหาครอบครัวเพื่อช่วยให้ผู้มีปัญหา มีแนวทางที่ถูกต้องในการแก้ไข นอกจากนี้ ในคู่ที่กำลังจะสมรส คริสตจักรยังให้คำแนะนำตามหลักคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อสร้างครอบครัวที่มั่นคงสืบไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พันธกิจด้านต่าง ๆ
ของคริสตจักรใจสมาน

หลักข้อเชื่อของคริสตจักรใจสมาน

สำหรับหลักข้อเชื่อของคริสตจักรใจสมานเป็นหลักข้อเชื่อเดียวกันกับของคณะพระกิตติคุณสัมพันธ์ในประเทศไทย กล่าวคือ มีหลักข้อเชื่อทั้งหมด 12 ข้อ ดังนี้

1. พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า เขียนขึ้นโดยการคลใจของพระองค์ ซึ่งหาที่ผิดพลาดมิได้ทรงไว้ซึ่งสิทธิอำนาจสูงสุดแห่งความเชื่อ และการประพฤติปฏิบัติของคริสตชน
2. มีพระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว ซึ่งเป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ทรงสำแดงพระลักษณะเป็นตรีเอกานุภาพ คือ พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์
3. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ แต่มนุษย์ได้กระทำความผิดบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า
4. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์จากหญิงพรหมจารีโดยฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงปราศจากบาป ทรงกระทำการอัศจรรย์ ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปให้มวลมนุษยชาติ ทรงถูกฝังไว้แล้ว วันที่สามทรงฟื้นคืนพระชนม์ แล้วเสด็จสู่สวรรค์ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา และจะเสด็จกลับมาในอนาคตเพื่อครอบครองประชากรชาติทั้งมวล
5. ทางเดียวเท่านั้นที่มนุษย์ได้รับความรอด คือ กลับใจใหม่และต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
6. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในผู้เชื่อทุกคน
7. การบัพติสมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อทุกคน โดยมีเครื่องหมายที่แสดงออก คือ การพูดภาษาแปลกๆ
8. คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์เป็นที่ประทับของพระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ผู้เชื่อที่แท้จริงทุกคนและคริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งล้วนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในคริสตจักรสากลอันเป็นชุมชนและครอบครัวของพระเจ้าซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์
9. พิธีบัพติสมาในน้ำเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่าผู้เชื่อได้เข้าส่วนกับพระคริสต์ในความตาย การถูกฝังไว้และการเป็นขึ้นมาใหม่ พิธีนี้กระทำขึ้นโดยการจุ่มตัวลงในน้ำ

10. พิธีมหาสนิทเป็นพิธีระลึกและประกาศการวายพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา

11. การบำบัดโรคภัยไข้เจ็บและการอภัยโทษได้มีอยู่ในการไถ่บาปของพระเยซูคริสต์แล้วซึ่งผู้เชื่อทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับ

12. พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกเพื่อรับผู้ที่เชื่อในพระองค์ ทั้งที่ล่วงลับไปแล้ว และที่ยังเป็นอยู่ไปกับพระองค์ พระเยซูจะปกครองโลกพันปี ร่วมกับบรรดาธรรมิกชน ของพระองค์และจะพิพากษาพยานารกับพรรคพวกของมัน และบรรดาผู้ที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต โดยทิ้งลงในบึงไฟซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง ส่วนบรรดาธรรมิกชนจะรอคอยฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่

จากหลักข้อเชื่อของคริสตจักร โจสมานข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าคริสเตียนมีความเชื่อในเรื่องที่เกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระเจ้า พระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ มนุษย์ การพิพากษาและความรอด คริสตจักร การนมัสการ พิธีบัพติศมาในน้ำ พิธีมหาสนิท การอภัยโทษและการรักษาโรค ในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ คริสเตียนมีความเชื่อว่าพระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า เป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้าเป็นบรรทัดฐานของความเชื่อและการดำเนินชีวิตของผู้ที่เชื่อ และเป็นแหล่งแห่งการสำแดงความจริงทุกประการ ในเรื่องพระเจ้า คริสเตียนจะเชื่อว่าพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เป็นนิรันดร์ มีพระองค์เดียว ทรงเป็นผู้สร้างสิ่งสารพัดทั้งสิ้น ทรงสำแดงพระองค์เป็นสามพระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามพระภาคเท่าเทียมกัน ในเรื่องพระเยซูคริสต์ คริสเตียนเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงบังเกิดในครรภ์ของหญิงพรหมจารี ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ และเป็นมนุษย์แท้ ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของมนุษย์ และทรงฟื้นขึ้นจากความตายในวันที่สามเพื่อคนที่บังพวngที่เชื่อจะรอดพ้นจากบาป พระองค์เสด็จ ลอยสู่สวรรค์ทั้งร่างกายต่อหน้าคนจำนวนมาก และวันหนึ่งจะเสด็จกลับมาเพื่อพิพากษาคคนทุกชาติ ทุกภาษา ในเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนเชื่อว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า ผู้ดลใจให้มนุษย์สำนึกบาปและบังเกิดใหม่ ทรงสถิตในผู้ที่เชื่อทุกคนเพื่อช่วยในการดำเนินชีวิต คริสเตียนเชื่อว่าของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ ซึ่งผู้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีหมายสำคัญ หรือสัญลักษณ์บ่งบอกในเบื้องต้นคือการพูดภาษาแปลกๆ ในเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ คริสเตียนมีความเชื่อว่ามนุษย์คู่แรกถูกสร้างมาโดยปราศจากบาปในพระฉายของพระเจ้า มนุษย์ไม่ได้มีเพียง ร่างกายจิตใจ แต่มีจิตวิญญาณด้วย แต่มนุษย์คู่แรกทำบาป ทำให้มนุษย์ถูกตัดขาดในความสัมพันธ์ กับ

พระเจ้าและตกอยู่ใต้อำนาจของบาป ดังนั้นจำเป็นต้องได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ และกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีก ในเรื่องการศึกษาและความรอด คริสเตียนเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนล้วนทำบาป ไม่สามารถรอดพ้นจากบึงไฟนรก ยกเว้น ผู้ที่เชื่อวางใจใน การไถ่ของพระเยซูคริสต์ และมีท่าทีกลับใจจากบาปจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ในวันสุดท้าย พระเจ้าจะทรงพิพากษาโลก ผู้ที่เชื่อจะได้อยู่กับพระเจ้าในสวรรค์เต็มด้วยพระพรนิรันดร และผู้ที่ปฏิเสธการช่วยให้รอดจะไปอยู่ในนรกชั่วนิรันดร ในเรื่องคริสตจักร คริสเตียนเชื่อว่าคริสตจักรประกอบด้วยคนที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ทั่วโลก โดยปกติคริสเตียนทุกคนต้องเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่น เปรียบเสมือนอวัยวะซึ่งต้องผูกพันในพระกายของพระคริสต์ ผู้ที่เชื่อจะมาร่วมกันและจัดการประชุมเพื่อนมัสการพระเจ้า ฟังพระวจนะ ในเรื่องการนมัสการ คริสเตียนเชื่อว่าการนมัสการพระเจ้าต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง การนมัสการพระเจ้าเป็นการเห็นคุณค่าของพระเจ้า จึงต้องมีการแสดงออกของท่าทีในใจที่ถูกต้องต่อพระเจ้า ดังนั้นการแสดงออกใดๆ ที่อยู่ใกรอบพระคัมภีร์ควรได้รับการสนับสนุน เช่นการร้องเพลง การตบมือ การใช้เครื่องดนตรี การรำรำ การใช้ของประทานในที่ประชุม เป็นต้น ในเรื่องพิธีบัพติศมาในน้ำ คริสเตียนเชื่อว่าพิธีบัพติศมาต้องปฏิบัติโดยวิธีจุ่มกายลงมิดน้ำ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการตาย การฝังชีวิตเก่า และการกลับฟื้นคืนชีพร่วมกับพระคริสต์ ผู้ที่รับการบัพติศมาต้องเป็นผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ สำแดงชีวิตของคนที่กลับใจจากบาป ตายต่อตัวเก่าหรือตายต่อบาป การบัพติศมาเป็นการแสดงออกและประกาศตัว ของผู้ที่เชื่อว่าชีวิตนี้จะติดตามพระเยซูคริสต์ ในเรื่องพิธีมหาสนิท คริสเตียนเชื่อว่า พิธีมหาสนิท เป็นพิธีระลึกถึงการตายของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้คริสเตียนปฏิบัติ โดยการรับประทานขนมปังซึ่งเสด็จถึงพระกายของพระเยซูที่ได้แตกหักบนไม้กางเขน เพื่อรับโทษบาปของมนุษย์เป็นพิธีที่ควรทำเป็นประจำเสมอ จนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา ในเรื่องการอัครรรย และการรักษาโรค คริสเตียนเชื่อว่าคริสตจักรทุกยุคทุกสมัยทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เชื่อในฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมีประสบการณ์การสำแดงของพระเจ้าโดยหมายสำคัญการอัครรรยทั้งสิ้น คริสเตียนสามารถอธิษฐาน ด้วยความเชื่อ ขอให้พระเจ้าทรงรักษาโรคได้ และคริสเตียนไม่ปฏิเสธการรักษาโรคทางการแพทย์

โครงสร้างการบริหารภายในคริสตจักรใจสมาน

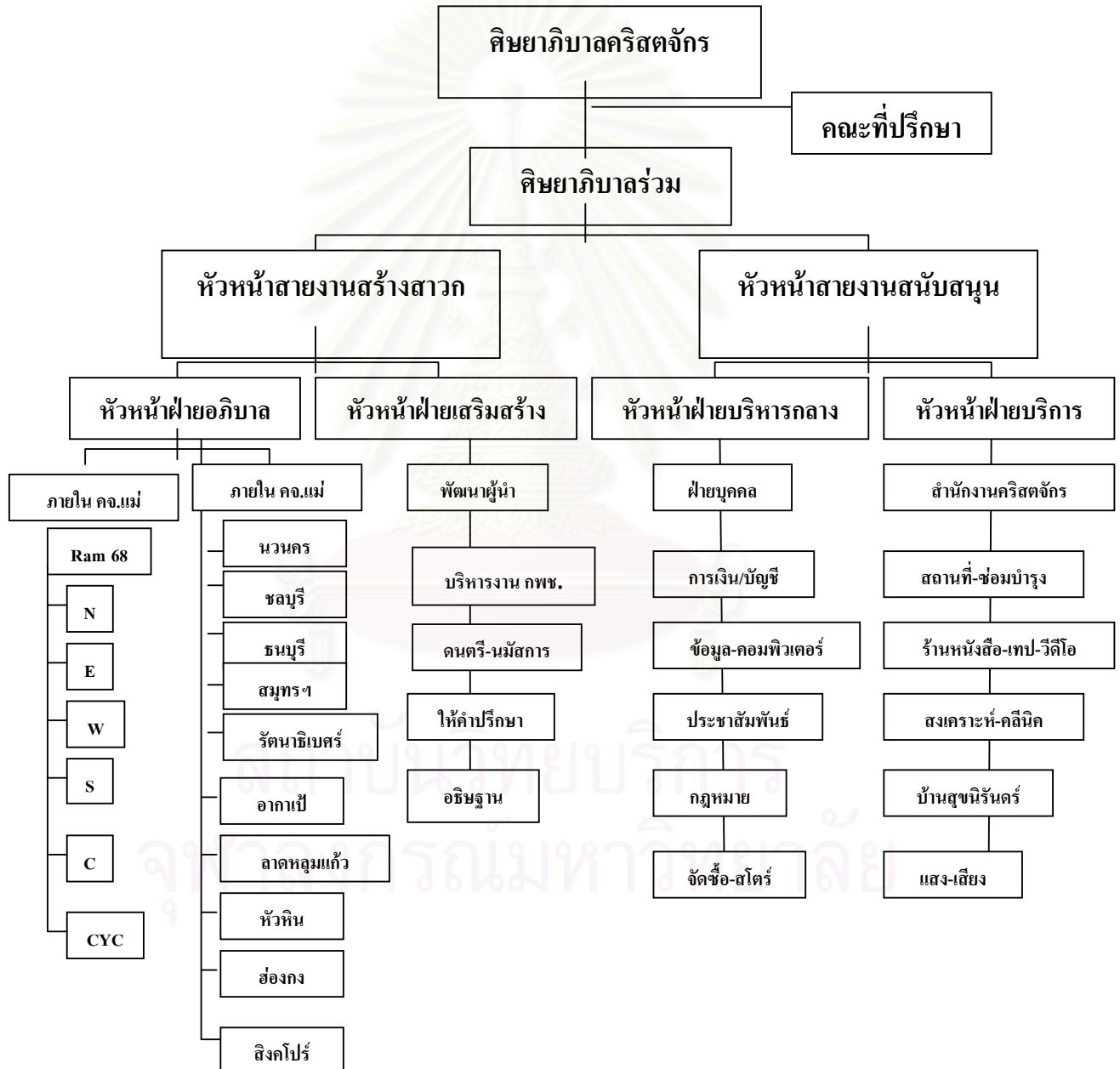
แม้ว่าคริสตจักรใจสมานจะเป็นชุมชนเล็กๆ แต่ก็มีโครงสร้างการบริหารภายใน คริสตจักรที่ชัดเจน กล่าวคือ ผู้มีอำนาจสูงสุดและเป็นผู้นำคริสตจักร ได้แก่ศิษยาภิบาลคริสตจักร 1 คน รองลงมา ก็จะเป็นศิษยาภิบาลร่วม 1 คน และมีคณะที่ปรึกษา ศิษยาภิบาลร่วมจะควบคุม

หัวหน้าสายงานสร้างสาวกและหัวหน้าสายงานสนับสนุน หัวหน้าสายงานสร้างสาวกก็จะควบคุมงานฝ่ายอภิบาลและควบคุมงานฝ่ายเสริมสร้าง โดยงานฝ่ายอภิบาลจะดูแลเกี่ยวกับคริสตจักรแม่และคริสตจักรลูกตามสาขาต่างๆ ส่วนงานฝ่ายเสริมสร้างจะเป็นงานควบคุมเกี่ยวกับการพัฒนาผู้นำกลุ่มพัฒนาชีวิต กลุ่มนมัสการ การให้คำปรึกษาแก่สมาชิกและการอธิษฐาน สำหรับหัวหน้าสายงานสนับสนุนจะควบคุมงานฝ่ายบริหารกลางและฝ่ายบริการ โดยงานฝ่ายบริหารกลางจะครอบคลุมงานในด้านฝ่ายบุคคล การเงิน/บัญชี ข้อมูล-คอมพิวเตอร์ ประชาสัมพันธ์ กฎหมาย จัดซื้อ-สโตร์ สำหรับงานฝ่ายบริการจะดูแลเกี่ยวกับสำนักงานคริสตจักร สถานที่- ซ่อมบำรุง ภัตตาคาร-เทป-วีดีโอ สงเคราะห์-คลินิก บ้านสุขนิรันดร์(เป็นสุสาน) แสง-เสียง โครงสร้างการบริหารงาน คริสตจักรใจสมาน แสดงเป็นแผนผังได้ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

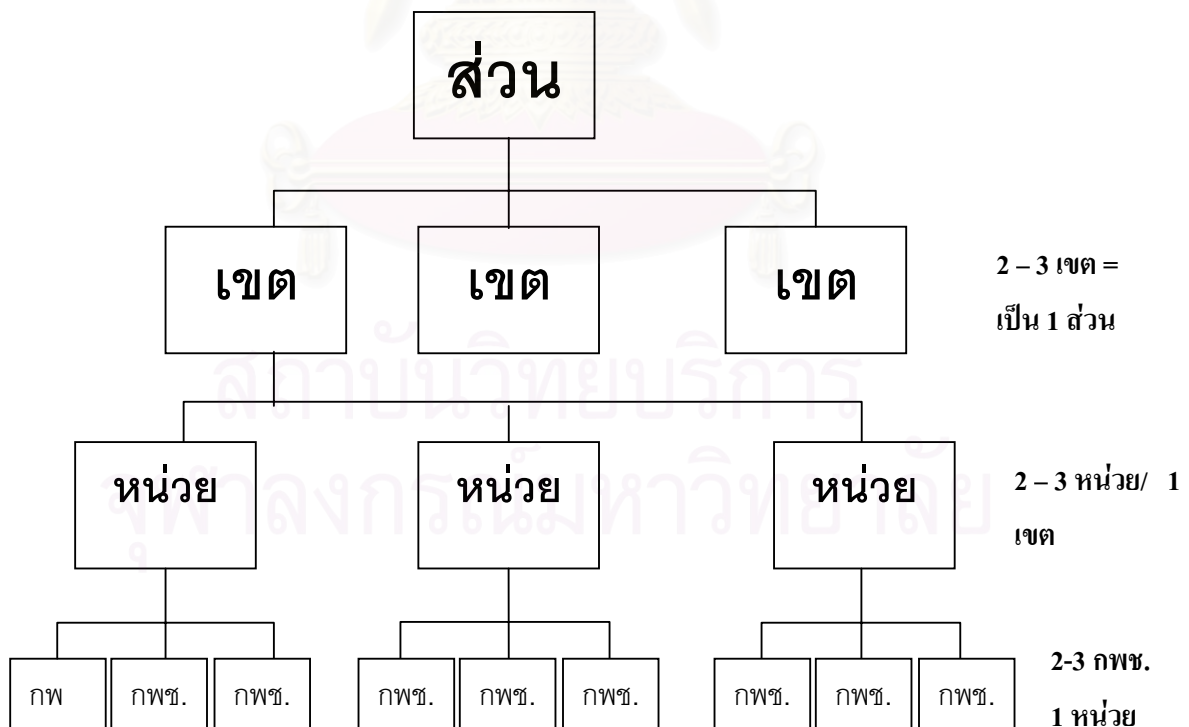
โครงสร้างบริหารงานคริสตจักรใจสมาน

โครงสร้างการบริหารงานกลุ่มพัฒนาชีวิต(กพช.)และระดับการดูแลของส่วนต่างๆ

ในส่วนของโครงสร้างการบริหารงานกลุ่มพัฒนาชีวิต(กพช.)และระดับการดูแลของส่วนต่างๆ คริสตจักรจะแบ่งโครงสร้างการบริหารงาน โดยแบ่งเป็นส่วน เขต หน่วย และกลุ่มพัฒนาชีวิต(กพช.) คริสตจักรจะแบ่ง“ส่วน”ตามพื้นที่ โดยจะแบ่งได้เป็น 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนเหนือ ส่วนกลาง และส่วนตะวันออก ส่วนใต้ ส่วนตะวันตก ส่วนรามคำแหง(ชอย)68 หนึ่งส่วนจะประกอบไปด้วย 2-3 เขต เช่น ส่วนเหนือ จะประกอบด้วยเขตบางเขน นนทบุรี จตุจักร เป็นต้น หนึ่งเขตจะประกอบด้วย 2-3 หน่วย และหนึ่งหน่วยจะประกอบด้วย 2-3 กพช. มีแผนผังดังต่อไปนี้

โครงสร้างการบริหารงานกลุ่มพัฒนาชีวิต(กพช.)และ ระดับการดูแลของส่วนต่างๆ

การแบ่งส่วนต่างๆของคริสตจักร

คริสตจักรใจสมานจะมีการแบ่งส่วนต่างๆของคริสตจักร แบ่งออกเป็น 6 ส่วนได้แก่ ส่วนเหนือ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่เขต บางเขน นนทบุรี จตุจักร ดอนเมือง บางซื่อ คูสิต, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ นวนคร ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์, ประเทศไทยทางภาคเหนือ, ต่างประเทศคือทวีปยุโรป ส่วนกลาง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตปทุมวัน พญาไท ราชเทวี ป้อมปราบ พระนคร สัมพันธวงศ์ ห้วยขวาง ดินแดง, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ ธนบุรีและอากาเป้, ประเทศไทยทางภาคกลาง, ต่างประเทศคือ ทวีปแอฟริกา ส่วนตะวันออก ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สมุทรปราการ เขตพระ โขนง คลองเตย สวนหลวง, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ สมุทรปราการ, ประเทศไทยทางภาคอีสาน, ต่างประเทศคือ ทวีปเอเชียเหนือ ส่วนใต้ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่เขต ยานนาวา บางรัก บางคอแหลม สาทร, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ สมุทรสาคร ประเทศไทยทางภาคใต้, ต่างประเทศคือทวีปอเมริกาใต้ ส่วนตะวันตก ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่ บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ตลิ่งชัน บางพลัด คลองสาน ธนบุรี ภาษีเจริญ บางขุนเทียน ราษฎร์บูรณะ หนองแขม จอมทอง, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ รัตนธิเบศร์ และอ้อมน้อย, ประเทศไทยทางภาคตะวันตก, ต่างประเทศคือทวีปอเมริกาเหนือ ส่วนรามคำแหง(ชอย) 68 ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร ได้แก่เขตบางกะปิ ลาดพร้าว บึงกุ่ม มีนบุรี ประเวศ ลาดกระบัง หนองจอก, คริสตจักรในพันธกิจ ได้แก่ ชลบุรี, ประเทศไทยทางภาคตะวันออก, ต่างประเทศคือ ทวีปเอเชียใต้

ในส่วนของกลุ่มพัฒนาชีวิต (กพช.) ซึ่งเมื่อก่อนเรียกว่ากลุ่มเซลล์ (cell group) เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับคริสตจักร เนื่องจากเป้าหมายหลักของการดำเนินชีวิตคริสเตียนต้องได้รับการพัฒนาชีวิตให้เติบโตขึ้น ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ เพื่อเป็นคนที่มีความดีของสังคม ภายในโครงสร้างของกลุ่มพัฒนาชีวิต จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพัฒนาชีวิตปิด และกลุ่มพัฒนาชีวิตเปิด (ซึ่งต่อไปนี้จะใช้คำว่ากพช.ปิดและกพช.เปิด) กพช.ปิด และ กพช.เปิดมีกิจกรรมที่คล้ายกันแต่ต่างกันที่เนื้อหาสาระและระดับของผู้เข้าร่วม กพช.ปิดจะเป็นการประชุมในระดับผู้นำหรือสมาชิกคริสเตียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นพิเศษ กพช.เปิดจะเป็นการประชุมรวมกลุ่มกันในระดับสมาชิกทั่วไป ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้แม้ว่าจะไม่ได้เป็นคริสเตียน กิจกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มกพช. ได้แก่ การนมัสการพระเจ้า การเสริมสร้าง(หรือพัฒนาสมาชิก) มีการเรียนบทเรียน การอธิษฐาน การสื่อสารเป้าหมาย นโยบายและแผนงานต่างๆของคริสตจักร กพช.ปิดจะเป็นการประชุมของกลุ่มในระดับผู้นำ กล่าวคือในส่วนของกพช.ปิดจะประกอบด้วย

ศิษยาภิบาลคริสตจักร ศิษยาภิบาลส่วน หัวหน้าเขต หัวหน้าหน่วย หัวหน้ากพข. รองหัวหน้ากพข. และพี่เลี้ยง ในการประชุมกพข.ปิด จะมีการวางนโยบายและแผนงานจากผู้นำระดับสูงและส่งต่อแผนงานของคริสตจักรลงมาสู่ผู้นำในระดับล่าง เช่น ศิษยาภิบาลคริสตจักรและศิษยาภิบาลส่วนจะประชุมกันเพื่อกำหนดแผนงานต่างๆ และก็จะถ่ายทอดแผนงานนั้นลงไปยัง ศิษยาภิบาลส่วนและหัวหน้าเขต และแผนงานนั้นก็จะถูกส่งต่อเรื่อยไปจนถึงผู้นำระดับล่างซึ่งได้แก่ หัวหน้ากพข. รองหัวหน้ากพข. และพี่เลี้ยง และผู้นำระดับล่างเหล่านั้นก็จะนำนโยบายหรือแผนงานที่ผู้นำระดับบนกำหนดส่งต่อไปหรือนำไปปฏิบัติกับสมาชิกและผู้เชื่อใหม่ ซึ่งในส่วนนี้จะเป็นส่วนของกพข.เปิด การขยายตัวของกพข.จะมีอยู่ตลอดเวลาเมื่อมีสมาชิกในแต่ละกพข.เพิ่มขึ้นและมีสมาชิกสามารถพัฒนาจนสามารถเป็นผู้นำกลุ่มได้ก็จะมีการแยกกลุ่มออกไปตั้งกพข.ใหม่อยู่เรื่อยๆ ฉะนั้นกพข.จึงเป็นกลุ่มที่มีการเจริญเติบโต ปัจจุบันกพข.เปิดมีทั้งหมดประมาณ 100 กลุ่ม มีชื่อเรียกแตกต่างกันแต่มีเป้าหมายเหมือนกันคือการประกาศข่าวประเสริฐตามชุมชนต่างๆ กพข.มีชื่อต่างๆกัน แต่ละกพข.จะอยู่ในส่วนต่างๆเช่น ส่วนเหนือจะมีกพข.ชื่อ นำพระพร ส่องแสงสว่าง ชีวิตใหม่ ฯลฯ ส่วนใต้มีกพข. ชื่อ กรุงเทพรศิเตียน กิตติพร ชวนชื่น ฯลฯ ส่วนตะวันออก มีกพข. ชื่อ บ้านพระคริสต์ เพิ่มพูน หนุ่มสาว ฯลฯ ส่วนกลาง มีกพข.ชื่อ เบธเอล เรเบคาห์ หนึ่งเดียว เป็นต้น

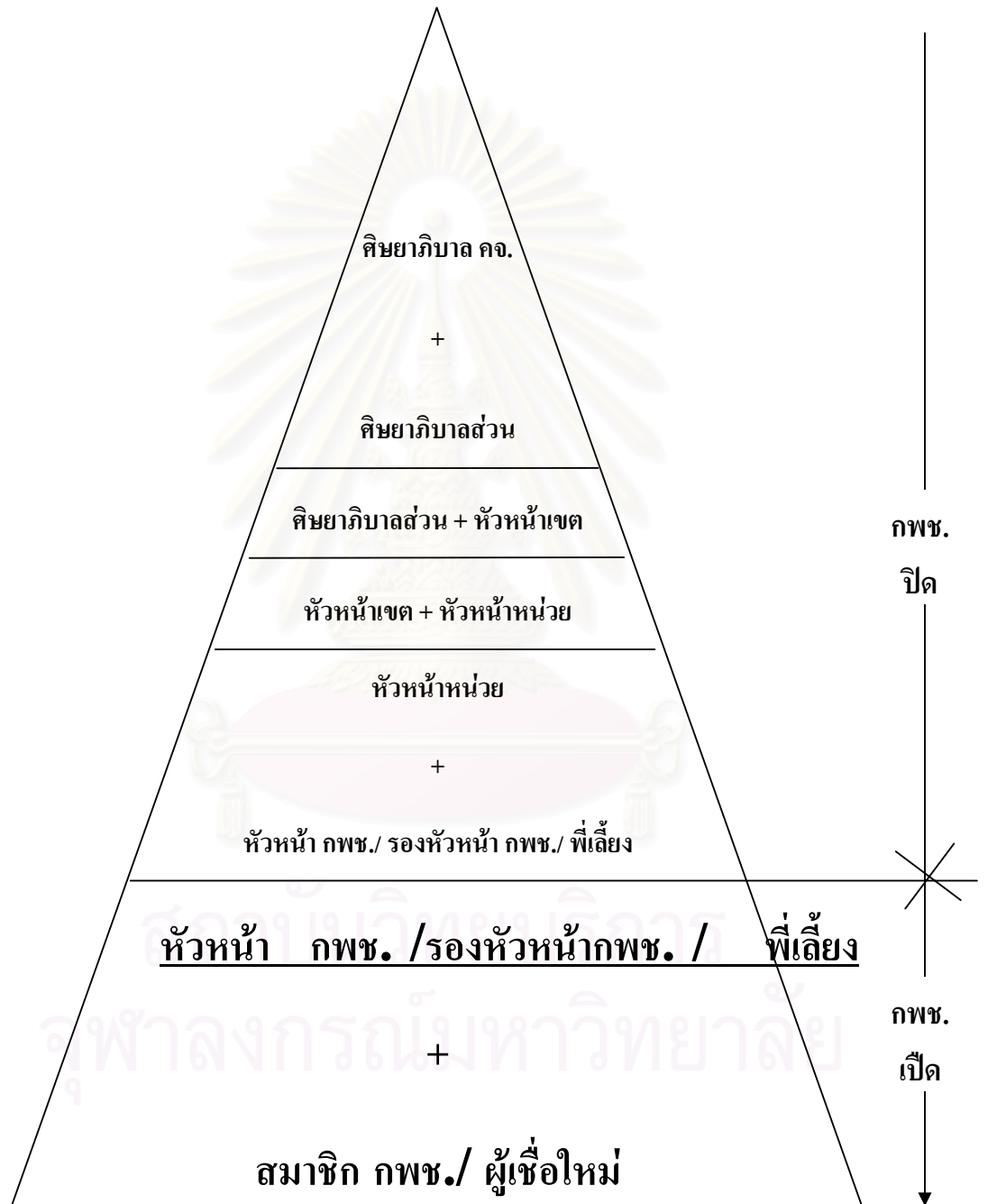
กิจกรรมในกพข. จะเน้นถึงการพัฒนาซึ่งกันและกัน และถ้าใครมีปัญหาใดก็จะมีการช่วยอธิษฐานเผื่อกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความเชื่อร่วมกัน ซึ่งจะเรียกว่า การเป็นพยาน กพข.จะมีสมาชิกเข้าร่วม7-10 คน การเข้าร่วมกลุ่มกพข.จะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยชั่วโมงแรกจะเป็นการนมัสการ และชั่วโมงที่สองจะเป็นการสอนพระคัมภีร์ ถ้าสมาชิกเริ่มมากกว่านั้นก็แยกกลุ่มเซลไปอีกกลุ่ม ผู้ที่เข้าร่วมกพข.นอกจากจะเป็นคริสเตียนแล้ว ผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนก็สามารถเข้าร่วมได้ โดยมากผู้ที่เป้นคริสเตียนก็มักจะพาคนไม่เป็นคริสเตียนมาร่วมด้วยเพื่อที่จะให้คนอื่นได้รู้จักพระเจ้า และเมื่อมีสมาชิกใหม่เข้ามาก็จะได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากสมาชิกเดิมไม่ว่าคนนั้นจะเป็นคริสเตียนหรือไม่ หัวหน้ากลุ่มเซลจะให้สมาชิกทุกคนแนะนำตนเอง เพื่อให้สมาชิกใหม่ได้รู้จัก และมีการพูดคุยกันเพื่อสร้างความสนิทสนม กิจกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มเซล ได้แก่ การร้องเพลงนมัสการร่วมกัน หลังจากนั้น ก็มีการอธิษฐานร่วมกัน และอธิษฐานเผื่อกัน โดยหัวหน้ากลุ่มเซลจะถามว่าใครมีปัญหาอะไรให้อธิษฐานเผื่อ สมาชิกก็จะบอก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสุขภาพ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มทุกคน ก็จะร่วมกันอธิษฐานเผื่อบุคคลนั้น ถ้าเป็นปัญหาใหญ่หัวหน้าเซลก็จะส่งเรื่องไปให้ผู้นำระดับสูงกว่าให้ช่วยอธิษฐาน ภายในกลุ่มเซลจะมีการเป็นพยานแก่กัน ซึ่งหมายถึง การเล่าประสบการณ์ในความเชื่อให้คนอื่นฟัง เช่น ที่ผ่านมาพระเจ้าได้ช่วยอะไรบ้าง อาจจะช่วยให้อาการเจ็บป่วยหายไป หรือช่วยเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจให้

คลี่คลายไปได้ การเป็นพยานถือว่าการให้เกียรติ สรรเสริญ และขอบพระคุณพระเจ้า ซึ่งควรจะมีการแบ่งปันคำพยานแก่กันเพื่อสร้างความเชื่อให้แก่ผู้อื่นเพิ่มขึ้น กลุ่มเซลล์ถือเป็นกลุ่มที่สำคัญมากเป็นหัวใจของคริสตจักร เพราะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้แก่สมาชิกด้วยกันและคริสตจักรยังสามารถควบคุมสมาชิกผ่านทางกลุ่มเซลล์ โดยการติดตาม ดูแล และช่วยเหลือสมาชิกได้อย่างทั่วถึง แผนผังของโครงสร้างกลุ่มพัฒนาชีวิต(ปิด) ระดับต่างๆ มีดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างกลุ่มพัฒนาชีวิต(ปิด) ระดับต่างๆ

สมาชิกคริสตจักรใจสมาน

สำหรับสมาชิกคริสตจักร ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของคริสตจักร และเป็นสิ่ง que ผู้นำคริสตจักรใจสมานให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากนิมิต-ปรัชญาของคริสตจักรที่ว่า “สร้างสาวกให้เป็นแสงสว่าง เพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้าในประเทศไทยและที่สุดปลายแผ่นดินโลก” คริสตจักรเน้นการสร้างสาวกโดยจะพยายามพัฒนาสมาชิก คอยดูแลและติดตามสมาชิกทุกคนเพื่อให้อยู่ในทางของพระเจ้าและสามารถที่จะประกาศเรื่องของพระเจ้าให้กับคนอื่นในสังคมภายนอกได้ ตามธรรมนูญคริสตจักรใจสมาน ได้แบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้เชื่อใหม่ หมายถึง บุคคลที่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว มีชื่อปรากฏในการติดตามเลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตจักรอย่างเป็นทางการแล้ว แต่ยังไม่ได้รับบัพติสมาในน้ำ
2. สมาชิกสมบูรณ์ หมายถึง ผู้เชื่อใหม่ที่รับบัพติสมาในน้ำแล้วหรือบุคคลที่คริสตจักรยอมรับให้เข้าเป็นสมาชิก ซึ่งได้ผ่านการพิสูจน์ว่า มีความศรัทธาเชื่อในการร่วมการนมัสการ ร่วมกิจกรรมกับคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ และผ่านการรับรองของคณะศิษยาภิบาลและมีชื่อในทะเบียนสมาชิกของคริสตจักรใจสมานแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคริสตจักร คือ ต้องยึดถือพระวจนะของพระเจ้าเป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นพยานอย่างศรัทธาเชื่อ และเกิดผลตลอดจนสำแดงลักษณะชีวิตของพระคริสต์ ต้องสนับสนุนคริสตจักรด้วยการถวายสิบลด มาร่วมนมัสการเป็นประจำสม่ำเสมอ เข้าร่วมกลุ่มพัฒนาชีวิตเป็นประจำสม่ำเสมอ และรับใช้พระเจ้าตามของประทาน(ตามความสามารถ)อย่างเต็มที่ ภายใต้การนำของศิษยาภิบาล สมาชิกต้องเชื่อฟัง ศิษยาภิบาลและผู้นำของคริสตจักร หากมีการลงวินัยเนื่องจากความผิดที่ตนเองก่อขึ้น ยินดีรับการลงวินัยจากคริสตจักร และกลับใจใหม่ สมาชิกสมบูรณ์ของคริสตจักรจะได้รับสิทธิ ดังนี้คือ มีสิทธิเข้าร่วมการประชุมและลงคะแนนเสียงในการประชุมสมัชชาของคริสตจักร มีสิทธิได้รับเป็นผู้นำในระดับต่างๆ และในแผนกต่างๆ ตามโครงสร้างการบริหารงานของคริสตจักร มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือในด้านสวัสดิการใดๆ ที่คริสตจักรจัดขึ้นสำหรับสมาชิกตามระเบียบของแผนกนั้นๆ มีสิทธิชักจูง ร้องเรียน นำเสนอข้อคิดเห็นของตนต่อศิษยาภิบาลที่ตนสังกัดอยู่

ปัจจุบันคริสตจักรใจสมานมีสมาชิกทั้งหมดประมาณ 700 คน จากการเลือกตัวอย่างจำนวน 100 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบจงใจ (Purposive Selection) โดยผู้วิจัยจะเลือกตัวอย่างสมาชิกใจสมานที่มาคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการสังเกตและอนุมานจากความคุ้นเคยกับสมาชิกในชุมชนคริสตจักรใจสมาน จากการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลจำนวนสมาชิกของคริสตจักร ทำให้ผู้วิจัยสามารถแบ่งสมาชิกเพศหญิง เป็นร้อยละ 65 และเพศชาย ร้อยละ 35

(ข้อมูลที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ได้จากตารางในภาคผนวก) จากการวิจัย ผลข้อมูลที่ได้คือ สมาชิกส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยทำงาน โดยมากจะอยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี รองลงมาคือ 41-50 ปี และน้อยที่สุดคือ 20-30 ปี มีร้อยละ 54 , 31 , 15 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่พบว่าสมาชิกมีสถานภาพสมรสคือ สมรส ร้อยละ 58 รองลงมาคือ สถานภาพโสด ร้อยละ 40 และหย่า ร้อยละ 2 สมาชิกของคริสตจักรมีเชื้อสายไทย ร้อยละ 72 และมีเชื้อสายจีนร้อยละ 28 นอกจากนี้ จากการเก็บข้อมูลพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 73 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 24 และปริญญาโท ร้อยละ 3 สมาชิกส่วนใหญ่เป็นพนักงานและลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้อยละ 56 รองลงมา คือ ประกอบกิจการส่วนตัว ร้อยละ 33 เช่น ประกอบธุรกิจส่งออก ธุรกิจ ก่อสร้าง ธุรกิจอาหาร เป็นต้น ส่วนอาชีพอิสระ มีร้อยละ 9 เช่น นักแปลหนังสือ แพทย์ สถาปนิก โปรแกรมเมอร์ ฯลฯ และน้อยที่สุดคือ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีร้อยละ 2 สมาชิกส่วนใหญ่จะมีรายได้ ประมาณ 10,000-30,000 บาท ร้อยละ 58 รองลงมาคือ 30,001-50,000 บาท มีร้อยละ 30 โดยมากเป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก และเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชนหรือองค์กรขนาดใหญ่ รายได้ 5,000-10,000 บาท มีร้อยละ 6 มักเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนขนาดเล็ก และรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 6 ซึ่งมักได้แก่ แพทย์ วิศวกรและ ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวขนาดใหญ่ หรือเป็นผู้บริหารระดับสูงในองค์กร

สมาชิกมีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 55 รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ร้อยละ 12 และภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ร้อยละ 12,7,6, และ 3 ตามลำดับ สมาชิกมักอาศัยอยู่ตามพื้นที่ส่วนต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร สมาชิกใน ส่วนตะวันตกซึ่งได้แก่เขตบางขุนเทียน บางพลัด จอมทอง ฯลฯ ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย สมาชิกใน ส่วนกลาง ซึ่งได้แก่เขตพญาไท ปทุมวัน ป้อมปราบ ฯลฯ ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน สมาชิกในส่วนตะวันออก ซึ่งได้แก่เขต คลองเตย พระโขนง สมุทรปราการ ฯลฯ ส่วนใหญ่มีอาชีพทำงานโรงงานและเป็นแม่บ้าน จากการเก็บข้อมูลพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตึกแถวมากที่สุด มีร้อยละ 69 รองลงมาคือ บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้าส์ คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนต์ คิดเป็นร้อยละ 13 ,9,7 และ 1 ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออาศัยอยู่หอพักหรืออื่นๆ

ในด้านครอบครัวของสมาชิก จากการเก็บข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่บิดาเสียชีวิต ร้อยละ 43 รองลงมาคือ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 24 มารดาเสียชีวิต ร้อยละ 14 ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว ร้อยละ 11 และบิดามารดามีชีวิตอยู่แต่หย่าร้าง ร้อยละ 8 บิดาส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบกิจการส่วนตัว ร้อยละ 69 โดยมากเป็นธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก เช่น ขายของชำ ขายผ้า

ขายยา เป็นต้น รองลงมาคือ อาชีพอิสระ ร้อยละ 13 ลูกจ้างธุรกิจเอกชน ร้อยละ 8 และข้าราชการ ร้อยละ 4 เช่น ครู ทหาร เป็นต้น ทำเกษตรกรรมร้อยละ 1 เช่น ทำสวน ทำไร่ เป็นต้น มารดาส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 73 เช่น เย็บผ้า ขายอาหาร เป็นต้น รองลงมาเป็น ลูกจ้างธุรกิจเอกชน อาชีพอิสระข้าราชการและทำเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 7 ,9 ,4 และ1 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 80 รองลงมาคือ ปริญญาตรี ร้อยละ 17 และปริญญาโท ร้อยละ 3 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมักเป็นอาจารย์หรือข้าราชการ ระดับสูง ส่วนมารดามักมีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 84 และจบปริญญาตรี ร้อยละ 16 ไม่พบว่าจบปริญญาโท

นอกจากนี้ เพื่อศึกษาการเลื่อนชั้นทางสังคมในระหว่างรุ่นอายุ ซึ่งได้แก่ รุ่นบิดากับ รุ่นลูก ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาและระดับการศึกษาของสมาชิกใจสมาน พบว่า รุ่นลูกมีการศึกษาสูงกว่ารุ่นบิดา กล่าวคือ สมาชิกใจสมานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีบิดาที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีและจบ ม.1-ม.6 และต่ำกว่าป. 6 ร้อยละ 30 , 17, 14 และ 11 ตามลำดับ ส่วนสมาชิกใจสมานที่มีศึกษาระดับอนุปริญญา มีบิดาที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ม.1-ม.6 และต่ำกว่าป.6 ร้อยละ 10, 6 , 6 ตามลำดับ ส่วนสมาชิกใจสมานที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีบิดามีการศึกษาระดับปริญญาโทและต่ำกว่าป.6 ร้อยละ 2 , 1 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่ารุ่นลูกมักมีการศึกษาที่สูงกว่ารุ่นบิดาหรือมีการศึกษาในระดับเดียวกัน ส่วนรุ่นลูกที่มีการศึกษาค่ำกว่ารุ่นบิดา ได้แก่ สมาชิกใจสมานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งมีเพียงร้อยละ 1 ดังจะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาและระดับการศึกษาของสมาชิกใจสมาน

ระดับการศึกษา ของบิดา	ระดับการศึกษาของสมาชิกใจสมาน (ทั้งหมด 100 คน)					รวม
	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	อนุปริญญา	ม.1-ม.6	ต่ำกว่าป.6	
ปริญญาโท	2	1	-	-	-	3
ปริญญาตรี	-	17	-	-	-	17
อนุปริญญา	-	30	10	-	-	40
ม.1-ม.6	-	14	6	2	-	22
ต่ำกว่าป.6	1	11	6	-	-	18
รวม	3	73	22	2	-	100

ผู้วิจัยได้ทำตารางเปรียบเทียบลักษณะอาชีพของบิดาและลักษณะอาชีพของสมาชิกใจสมาน พบว่า สมาชิกใจสมานที่มีอาชีพเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน มีบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 40 และ รองลงมาคือ สมาชิกใจสมานที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีบิดาที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวด้วยเช่นกัน ร้อยละ 28 ส่วนสมาชิกใจสมานที่มีอาชีพรับราชการ มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับอาชีพอื่นๆ คือมีเพียงร้อยละ 2 ซึ่งเป็นผู้ที่มีบิดารับราชการด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะลูกมีแนวโน้มที่จะมีอาชีพตามพ่อ นอกจากนี้การที่บุคคลเกิดและเติบโตในครอบครัวข้าราชการย่อมมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ดีทั้งในบ้านและในโรงเรียนมากกว่าคนรุ่นเดียวกัน ซึ่งอยู่ในครอบครัวอาชีพอื่น ภูมิหลังของครอบครัวและอาชีพของบิดาจึงบดบังอย่างมาก ในการสร้างความสำเร็จทางการศึกษาและอาชีพของลูก ดูรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบลักษณะอาชีพของบิดาและลักษณะอาชีพของสมาชิกใจสมาน

ลักษณะอาชีพของบิดา	ลักษณะอาชีพของสมาชิกใจสมาน (ทั้งหมด 100 คน)					รวม
	ข้าราชการ	ลูกจ้างเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	อาชีพอิสระ	เกษตรกร	
ข้าราชการ	2	-	2	-	-	4
ลูกจ้างเอกชน	-	2	1	5	-	8
ธุรกิจส่วนตัว	-	40	28	1	-	69
อาชีพอิสระ	-	10	2	1	-	13
เกษตรกร	-	1	-	-	-	1
ไม่ตอบ	-	3	-	2	-	5
รวม	2	56	33	9	-	100

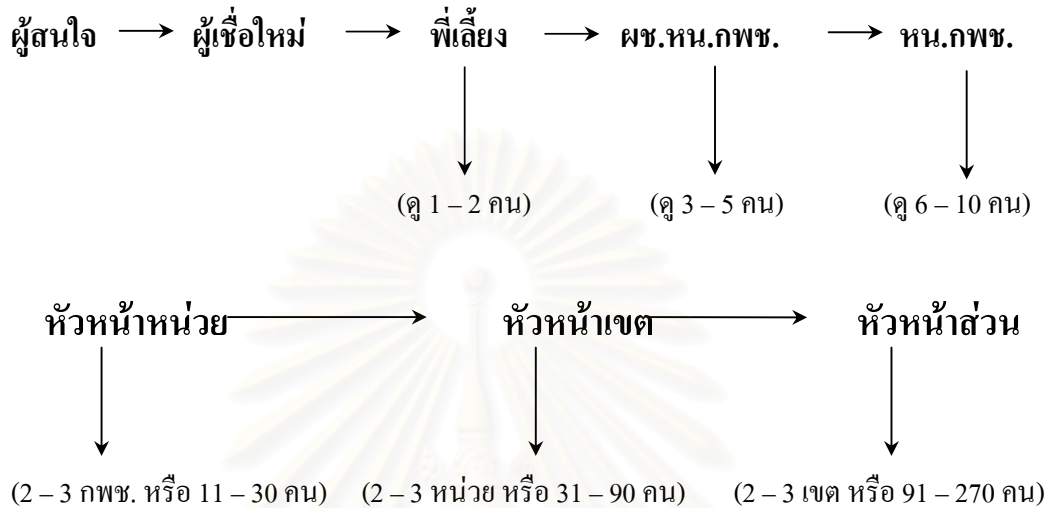
ในการแบ่งกลุ่มสมาชิกใจสมาน สามารถพิจารณาได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคริสตจักร ซึ่งสามารถแบ่งสมาชิกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เข้าร่วมระดับสูง ซึ่งจะ ได้แก่ คริสเตียนที่มานมัสการทุกอาทิตย์ และเข้าชั้นเรียนเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ เข้ากลุ่มเชล และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางคริสตจักรจัดขึ้น เช่น ค่ายคริสตจักร การประชุมอธิษฐานตามส่วนซึ่งมักจัดทุกวันศุกร์ สมาชิกในกลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ 70 อีกกลุ่มได้แก่กลุ่มที่มีการเข้าร่วมในระดับต่ำ คือ มานมัสการบางอาทิตย์หรือทุกอาทิตย์ แต่ไม่เข้าชั้นเรียนพระคัมภีร์ ไม่เข้ากลุ่มเชล ไม่ค่อยได้เข้าร่วมกิจกรรมกับคริสตจักรหรือเข้าร่วมน้อยมาก สมาชิกในกลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ 30

กระบวนการพัฒนาสมาชิกของคริสตจักรอิสลาม

กระบวนการพัฒนาสมาชิกของคริสตจักร จะเริ่มจากมีผู้สนใจที่ยังไม่เป็นคริสเตียนได้เข้ามาคริสตจักรและเกิดความสนใจอยากจะเป็นคริสเตียน ก็จะต้องผ่านพิธีการ ที่เรียกว่า การออกไปรับเชื่อ ซึ่งหมายถึงการยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทุกวันอาทิตย์หลังจากการนมัสการเสร็จสิ้นถ้ามีผู้ใดที่อยากจะรับเชื่อก็จะออกไปหน้าเวที ให้ศิษยาภิบาลนำอธิษฐานสำหรับการรับเชื่อ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่คริสตจักรจะพาผู้รับเชื่อใหม่ไปพูดคุยทำความเข้าใจและลงทะเบียนเป็นผู้เชื่อใหม่ของคริสตจักร ดังนั้น เมื่อผ่านขั้นตอนนี้ไปผู้สนใจก็จะกลายเป็นผู้เชื่อใหม่ ซึ่งทาง คริสตจักรก็จะดูแลผู้เชื่อใหม่โดยการจัดเตรียมพี่เลี้ยงให้ ซึ่งพี่เลี้ยงในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่เป็นผู้ดูแลผู้เชื่อใหม่ในด้านต่างๆ เช่น ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือผู้เชื่อใหม่ ถ้าผู้เชื่อใหม่มีปัญหาหรือไม่เข้าใจอะไรก็จะสามารถมาปรึกษาพี่เลี้ยงได้เสมอ ส่วนมากทางคริสตจักรจะจัดให้พี่เลี้ยงเป็นเพศเดียวกันกับผู้เชื่อใหม่เพื่อความเหมาะสม ผู้ที่เป็นพี่เลี้ยง จริงๆแล้วก็คือ เป็นผู้เชื่อแก่นั่นเอง ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่พอจะรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคริสตจักร และมีความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนา พี่เลี้ยงหนึ่งคนก็อาจจะได้รับหน้าที่ในการดูแลผู้เชื่อใหม่(หรือบางครั้งเรียกว่าน้องเลี้ยง หรือ ลูกแกะ) หนึ่งหรือสองคน สำหรับผู้ที่เป็นพี่เลี้ยงถ้าพัฒนาชีวิตคริสเตียนได้ในระดับหนึ่งก็อาจได้รับเลือกให้ขึ้นมาเป็นผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่มกพช. และหลังจากนั้นถ้าสามารถพัฒนาตนเองและสามารถสละเวลาส่วนหนึ่งเพื่อมาทำงานให้คริสตจักรได้ ก็จะสามารถเลื่อนขึ้นมาเป็นหัวหน้ากพช. หัวหน้าหน่วย หัวหน้าเขต และหัวหน้าส่วนได้ตามลำดับ ทั้งนี้ต้องได้รับการเห็นชอบและคัดเลือกจากผู้นำระดับสูง อย่างไรก็ตาม กระบวนการพัฒนาสมาชิกนี้ไม่จำเป็นต้องมีการพัฒนาไปจนถึงระดับผู้นำเสมอไป เพราะส่วนใหญ่แล้วสมาชิกมักจะอยู่ขั้นเป็นผู้เชื่อทั่วไป ซึ่งอาจไม่ก้าวไปถึงการเป็นพี่เลี้ยงหรือหัวหน้าของส่วนต่างๆในคริสตจักร ดูจากแผนผังกระบวนการพัฒนาสมาชิกดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการพัฒนาสมาชิก

ความสัมพันธ์ภายในชุมชนคริสเตียนคริสตจักรใจสมาน

ความสัมพันธ์ภายในชุมชนคริสตจักรใจสมานจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ภายในชุมชนเกิดจากการที่สมาชิกมีการเข้ากลุ่มกพช. ทำให้สมาชิกมีโอกาสได้รู้จักกันและผู้นำก็สามารถดูแลสมาชิกได้อย่างทั่วถึง ทางคริสตจักรจะเน้นในด้านความสัมพันธ์ จะเห็นได้จากความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับสมาชิกจะเป็นลักษณะที่ใกล้ชิดกัน ผู้นำจะดูแลสมาชิกเสมือนเป็นคนในครอบครัว มีการช่วยเหลือแก้ปัญหาให้กัน ผู้นำจะพยายามประสานความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับสมาชิก มีการสื่อสารกันส่งข่าวหากันตลอด กล่าวคือ ในรอบหนึ่งสัปดาห์นอกจากวันจันทร์ซึ่งถือเป็นวันหยุดของคริสตจักร นับแต่วันอังคารถึงวันศุกร์เป็นวันที่ทางคริสตจักรจะทำงานกันตลอด ผู้นำจะมีการติดต่อกับสมาชิกตลอดโดยจะไปเยี่ยมเยียนที่บ้าน ที่สำนักงาน เข้าร่วมกลุ่มกพช. หรือมีติดต่อกันทางแฟกซ์ อินเทอร์เน็ต หรือแม้กระทั่งการโทรศัพท์หากันเป็นการส่วนตัว ผู้นำจะเปิดโอกาสให้จะทำให้สมาชิกสามารถติดต่อหรือปรึกษาปัญหาต่างๆ ได้ตลอดเวลา ส่วนใหญ่สมาชิกคนใดสังกัดอยู่ในส่วนใดก็จะติดต่อกับผู้นำในส่วนนั้น เช่น สมาชิกที่อาศัยอยู่ในเขตพญาไท ซึ่งถือว่าอยู่ในส่วนกลาง ก็จะติดต่อกับศิษยาภิบาลส่วนกลาง หรือสมาชิกที่อยู่เขตบางรักซึ่งถือว่าอยู่ในส่วนใต้ ก็จะติดต่อกับศิษยาภิบาลส่วนใต้ได้ อย่างไรก็ตามก่อนที่สมาชิกจะติดต่อหรือปรึกษาปัญหากับศิษยาภิบาลส่วน สมาชิกอาจจะปรึกษากับพี่เลี้ยงก่อนแต่ถ้าพี่เลี้ยงแก้ปัญหาให้ไม่ได้ หัวหน้ากพช. จะเข้าไปช่วย ถ้าหัวหน้ากพช. ช่วยไม่ได้หัวหน้าหน่วยจะเข้าไปแทนและถ้าหัวหน้าหน่วยยังแก้ไข

ไม่ได้อีกหัวหน้าเขตก็จะเข้ามาช่วยดูแล แต่ถ้าสุดท้ายแล้วถ้าไม่มีใครช่วยได้ ปัญหาต่างๆก็จะถูกส่งไปที่ศิษยาภิบาลส่วนที่จะเข้ามาคลี่คลายและแก้ไขปัญหาต่างๆ นอกจากนี้ในด้านการเตรียมเทศนาซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สมาชิกจะได้เรียนรู้ เพื่อพัฒนาชีวิตคริสเตียน ผู้นำจะคำนึงถึงระดับการศึกษาและวัยของสมาชิก ผู้นำจะพิจารณาว่าสมาชิกเป็นคนกลุ่มใดและจะสื่อสารอย่างไรเพื่อให้สมาชิกเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ผู้นำจะมีการวางแผนและวางเป้าหมายในแต่ละปีว่าในปีนี้จะนำคริสตจักรไปในทิศทางไหน ผู้นำก็จะเตรียมคำเทศนาหลักคั่นให้ไปสู่เป้าหมายนั้น ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันนั้น สมาชิกส่วนใหญ่จะรวมกลุ่มหรือเริ่มรู้จักติดต่อกันโดยผ่านทางกลุ่มกพช. ซึ่งคริสตจักรพยายามปรับให้กลุ่มกพช.เป็นคนที่อยู่ในวัยเดียวกัน มีความใกล้เคียงกันในด้านชนชั้น ระดับการศึกษา อาชีพ เพื่อให้เป็นคนแบบเดียวกัน เพื่อที่จะเข้าใจและพูดคุยกันได้ง่าย เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มวัยทำงาน เป็นต้น แต่ในปัจจุบันจากการที่ คริสตจักรมีจำนวนสมาชิกมากและสมาชิกมาจากเขตต่างๆกันจึงอาจจะรวมกลุ่มตามรูปแบบ ดังกล่าวได้ยาก คริสตจักรจึงต้องแบ่งกลุ่มกพช.ตามเขตดังเช่นปัจจุบัน เพื่อความสะดวกในการคมนาคมของสมาชิกและง่ายต่อการดูแลสมาชิกได้อย่างทั่วถึง

ภาษาของคริสเตียน

เมื่อดูภายนอกแล้วคริสเตียนจะไม่แตกต่างจากคนอื่นทั่วไปในสังคมเพราะคริสเตียนจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับคนทุกคนได้ แต่อย่างไรก็ตามคริสเตียนก็มีเอกลักษณ์ ซึ่งคนอื่นสามารถสังเกตหรือรู้ได้ว่าคนนั้นเป็นคริสเตียน ไม่ว่าจะเป็นจากวิถีชีวิตคริสเตียนที่แสดงออกมาเช่นการอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าก่อนรับประทานอาหาร หรือจากภาษาที่คริสเตียนใช้พูดสื่อสารกันซึ่งจะเป็นถ้อยคำที่แตกต่างจากสังคมภายนอก คริสเตียนจะมีภาษาที่พูดคุยเข้าใจกันเองในกลุ่มคริสเตียนด้วยกัน เช่น

ความรอด หมายถึง รอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าในอนาคต
 รับเชื่อ หมายถึง การยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
 กลับใจใหม่ หมายถึง การยอมรับต่อพระเจ้าว่าตนเองทำผิดและจะไม่หันกลับไปทำสิ่งที่ผิดๆอีก
 บาป หมายถึง การกระทำผิดต่อพระเจ้า(ต่อบัญญัติของพระองค์)โดยรู้ตัวและเต็มใจ
 ชีวิตฝ่ายโลก หมายถึง การมีชีวิตอยู่ตามมาตรฐานและความต้องการของโลกที่เต็มไปด้วยบาปและไม่เชื่อพระเจ้า

หนุนใจ หมายถึง การพูดให้กำลังใจต่อกันด้วยพระคำพระเจ้า
 สัตย์ซื่อ หมายถึง ความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า
 เพื่อนชาวโลก หมายถึง เพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน
 อธิษฐานเผื่อ หมายถึง การอธิษฐานให้บุคคลอื่นในเรื่องต่างๆ
 ดิสนิทกับพระเจ้า หมายถึง การมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า
 ฮาเลลูยา หมายถึง สรรเสริญพระเจ้า
 รวีวารศึกษา หมายถึง การศึกษาพระคัมภีร์ในวันอาทิตย์ หรือบางครั้งมักเรียกสั้นๆ ว่า
 เรียนรวี

การถวายสิบลด(สิบชักหนึ่ง) หมายถึง การนำรายได้สิบเปอร์เซ็นต์ที่ได้จากการทำงาน
 ถวายให้กับพระเจ้าโดยทางคริสตจักรจะมีการเดินถวายเป็นวันอาทิตย์เพื่อให้สมาชิกนำเงินใส่ใน
 ถุงนั้น

การจัดกิจกรรมของคริสตจักร

ทางคริสตจักรได้จัดให้มีโครงสร้างเวลาประจำสัปดาห์ที่ทำให้สมาชิกได้มีโอกาสพบปะ
 ร่วมทำกิจกรรมกันและง่ายต่อการดูแลติดตามสมาชิก ทางคริสตจักรได้จัดตารางเวลาประจำสัปดาห์
 ดังต่อไปนี้ ในวันจันทร์เป็นวันหยุดของเจ้าหน้าที่คริสตจักร ส่วนวันอังคารถึงวันอาทิตย์ เป็นวัน
 ทำการของคริสตจักร วันพุธเป็นวันเข้าร่วมกพช.ตามพื้นที่กล่าวคือสมาชิกจะเข้าร่วมกลุ่มกพช.
 ตามพื้นที่ที่ตนเองพักอาศัย ส่วนวันศุกร์เป็นวันประชุมอธิษฐานตามส่วน สมาชิกที่สังกัดอยู่ส่วน
 ไคก็จะไปรวมกลุ่มกันอธิษฐานตามส่วนนั้น เช่น ส่วนกลางจะใช้คริสตจักรเป็นสถานที่ประชุม
 อธิษฐาน สมาชิกที่อยู่ส่วนกลางก็จะมารวมกลุ่มเพื่ออธิษฐานกันที่คริสตจักร เป็นต้น ส่วนวันเสาร์
 คริสตจักรมักจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาโดยมีหัวข้อต่างๆแล้วแต่ทางคริสตจักรจะจัดขึ้นเพื่อให้
 สมาชิกเข้ารับการอบรมพัฒนาศักยภาพ วันอาทิตย์ เวลา 8.00 – 8.30 น. ทาง คริสตจักรจัดให้เป็น
 เวลาของการอธิษฐานก่อนที่จะมีการนมัสการ ในกรณีนมัสการทางคริสตจักรจะจัดให้มีการ
 นมัสการ สองรอบ โดยรอบแรก ซึ่งเริ่มตั้งแต่ 8.30 – 10.30 น. ทางคริสตจักรจัดให้เป็นการ
 นมัสการของกลุ่มสมาชิกที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนกลาง(C) ส่วนใต้(S) และส่วนตะวันออก(E)
 การนมัสการรอบที่สองจะเริ่มตั้งแต่ 10.30 – 12.30 น.ทางคริสตจักรจัดให้เป็นการนมัสการของ
 กลุ่มสมาชิกที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนตะวันตก(W) และส่วนเหนือบางส่วน และ CYC (ซึ่งเป็นกลุ่ม
 นักศึกษา(campus) ยูวชน(youth)และเด็ก(children)) นอกจากนี้ยังมีมิชชันนารีจากต่างประเทศและ
 กลุ่มอัฟริกาซึ่งมาจากประเทศไนจีเรียมาร่วมนมัสการในรอบสองด้วย เพราะทางคริสตจักรมีการ

แปลภาษาเพื่อบริการชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่แล้วมิชชันนารีที่ทางคริสตจักรติดต่อและทำงานร่วมด้วยมักจะเป็นมิชชันนารีจากประเทศ แคนาดาและสิงคโปร์ มีมิชชันนารีจากประเทศสหรัฐอเมริกาบ้างแต่จำนวนไม่มาก กิจกรรมในการนมัสการได้แก่ มีการร้องเพลง การอธิษฐาน การถวายสวด และการฟังเทศนา นอกจากการนมัสการแล้วทางคริสตจักรยังจัดให้มีการเรียนการสอนพระคัมภีร์โดยจะเรียกว่า **การเสริมสร้าง** ได้แก่ การเรียนพระคัมภีร์ซึ่งทางคริสตจักรได้จัดหลักสูตรการศึกษาต่างๆเพื่อบริการสมาชิกและบุคคลทั่วไป โดยมุ่งเน้นด้านความรู้ในพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งปัจจุบันจะเรียกการเข้าเรียนว่า “เข้าสถานี่” ซึ่งจะแบ่งออกเป็นสถานี่สมาชิกใหม่และสถานี่สมาชิกเก่า สำหรับสมาชิกที่มานมัสการในรอบแรกก็จะเข้าสถานี่หลังจากนมัสการเสร็จซึ่งกำหนดเป็นช่วงเวลา 10.30-12.00 น. ส่วนสมาชิกที่มานมัสการรอบสอง ถ้าอยากเข้าสถานี่ก็ต้องมาเร็วกว่าปกติ ซึ่งกำหนดเป็นช่วงเวลา 8.30-10.30 น. สถานี่สมาชิกใหม่จะสอนให้กับผู้ที่เพิ่งรับเชื่อใหม่ โดยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อพื้นฐานและพิธีกรรมของคริสเตียน รวมทั้งมีการแนะนำเกี่ยวกับหลักข้อเชื่อ ประวัติ ปรัชญาของคริสตจักร และสิทธิของการเป็นสมาชิกภาพของคริสตจักร สำหรับสมาชิกใหม่ที่เรียนในสถานี่นี้จนจบหลักสูตรก็จะสามารถเข้ารับพิธีบัพติศมาด้วยน้ำได้ ส่วนสถานี่สมาชิกเก่าจะมีหลายบทเรียนที่ทางคริสตจักรจัดสอนให้ เช่น การเรียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์เดิม พระคัมภีร์ใหม่ การตีความในพระคัมภีร์ ฯลฯ โดยจะเริ่มลงลึกในเนื้อหาที่เกี่ยวกับพระคัมภีร์ซึ่งจะต่างกับสถานี่สมาชิกใหม่ สำหรับในภาคบ่าย หลังจากเวลา 13.30 น. เป็นต้นไป ผู้ที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าร่วมการอบรมต่าง ๆ ที่คริสตจักรจัดขึ้น หรือร่วมกลุ่มสวดคึกคึกธรรมกับสมาชิกอื่น ๆ

นอกจากนี้ทางคริสตจักรได้มีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาคริสต์เพื่อให้สมาชิกได้มีกิจกรรมร่วมกันและเป็นการดำเนินชีวิตตามความเชื่อของคริสเตียน วันสำคัญต่างๆของศาสนาคริสต์ที่ควรรู้คือ **วันอาทิตย์** คริสเตียนถือว่าวันนี้เป็นวันสะบาโต ซึ่งคริสเตียนต้องถือรักษาวันนี้เพื่อระลึกการที่องค์พระเยซูเจ้าทรงฟื้นคืนพระชนม์ ขึ้นมาจากความตายในวันอาทิตย์ อันเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดของศาสนาคริสต์ ในวันนี้คริสเตียนจึงพากันไปประชุม นมัสการ สรรเสริญ และอธิษฐานขอต่อพระเจ้า ตลอดจนถวายทรัพย์ เพื่อช่วยในกิจการงานของพระองค์ **วันคริสต์มาส** เป็นวันประสูติของพระเยซูคริสต์ ตรงกับวันที่ 25 ธันวาคม ทุกปีจะจัดงานเฉลิมฉลองในวันนี้ขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่นิรันดร ผู้เสด็จลงมายังโลกรับสภาพเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหลายให้รอดจากความผิดบาปของเขา สำหรับคริสตจักรใจสมาน จะจัดกิจกรรมทั้งในวันที่ 24 และ 25 ธันวาคม โดยในวันที่ 24 ธันวาคมถือว่าเป็นวันคริสมาสต์อีฟ ทางคริสตจักรจะจัดเป็นวันคริสต์มาสภายใน กล่าวคือ จะให้สมาชิกของคริสตจักร

มาร่วมนมัสการพระเจ้าเวลาหนึ่งทุ่มถึงสามทุ่มซึ่งจะมีการร้องเพลงและเทศนา พอเวลาสามทุ่มหลังจากที่นมัสการเสร็จสิ้นสมาชิกคริสเตียนก็จะรวมตัวกันแล้วแบ่งเป็นเขตต่างๆเพื่อออกไปร้องเพลงอวยพรตามบ้าน แต่ในวันที่ 25 ทางคริสตจักรจะเน้นให้สมาชิกชวนบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็น คริสเตียนมางานคริสต์มาสซึ่งในวันนี้จะมีการเลี้ยงอาหารฟรี มีการเล่นเกม แจกของขวัญ นมัสการด้วยการร้องเพลงและมีการเทศนาความหมายของวันคริสต์มาส **วันศุกร์ประเสริฐ** เป็นวันสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะตรงกับวันศุกร์(ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน) เป็นวันที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขน เป็นวันที่พระองค์ทรงวางชีวิตของพระองค์ลงเพื่อมนุษยโลกทั้งปวง พระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานที่ไม้กางเขนนั่นจนสิ้นพระชนม์ ดังนั้นวันศุกร์นี้ คริสเตียนทุกคนควรจะรำลึกถึงพระองค์ด้วยความสงบกายใจ ไตร่ตรองถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เพื่อเรา สำหรับคริสตจักรใจสมานได้จัดให้สมาชิกเข้ามาร่วมนมัสการพระเจ้า มีการร้องเพลงเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ มีการเทศนาโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่พระเยซูถูกตรึงบนกางเขน นอกจากนี้ในวันนี้ทางคริสตจักรได้จัดให้มีพิธีมหาสนิทด้วยเพื่อรำลึกถึงพระเยซูคริสต์ **วันอีสเตอร์** เป็นวันที่พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝังไว้ แต่แล้วในวันที่สามหลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ขึ้นมามีชีวิตด้วยเหตุนี้เองพระองค์จึงทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และศาสนาคริสต์ก็ตั้งอยู่บนรากฐานอันมั่นคงนี้ วันอีสเตอร์เป็นวันสำคัญในทางศาสนาคริสต์เพราะเป็นวันฉลองชัยชนะเหนือศัตรูสุดท้ายของพระคริสต์ คือ ความตาย ในวันที่คริสตจักรจะจัดกิจกรรมให้สมาชิกรวมตัวกันในเวลาหกโมงเช้าที่คริสตจักร แล้วก็ร่วมกันเฉลิมฉลองเพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตาย โดยจะมีการร้องเพลงซึ่งเนื้อหาของเพลงก็จะเกี่ยวกับการที่พระเยซูมีชัยชนะเหนือความตาย คำเทศนาก็จะเกี่ยวกับการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์เจ้า นอกจากนี้ก็จะมีการเล่นเกมสหาไข่อีสเตอร์ซึ่งอาจจะเป็นไข่นกกระทาหรือไข่ไก่โดยจะนำไข่ไปซ่อนตามที่ต่างๆแล้วให้สมาชิกช่วยกันหาเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกัน เมื่อเสร็จจากกิจกรรมเหล่านี้ก็จะมีการรับประทานอาหารร่วมกันเพื่อเฉลิมฉลอง **วันผู้เลี้ยง** เป็นวันที่ทางคริสตจักรจัดขึ้นมาเพื่อขอบคุณบรรดาพี่เลี้ยงซึ่งผู้ที่เป็นพี่เลี้ยงก็คือบรรดาสมาชิกที่ได้รับการเสริมสร้างหรือพัฒนาให้มีความเข้าใจในเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าแล้วสามารถที่จะสอนหรือถ่ายทอดคนอื่นได้ ในวันที่บรรดาพี่เลี้ยงก็จะมารวมตัวกันในวันนี้ โดยทางคริสตจักรจะกล่าวขอบคุณพี่เลี้ยงเหล่านี้และจะมีการเทศนาหนุนใจแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่พี่เลี้ยงทำเป็นสิ่งที่ดีแล้วและก็จะมาพูดคุยว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขซึ่งจะเป็นลักษณะของการมาประชุมกัน โดยมากวันผู้เลี้ยงมักจะตรงกับวันอาทิตย์แต่จะอยู่ในเดือนใดขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของคริสตจักร

นอกจากกิจกรรมที่ทางคริสตจักรได้จัดขึ้นในวันสำคัญทางศาสนาแล้ว คริสตจักรยังได้จัดกิจกรรมต่างๆให้สมาชิกสามารถมีส่วนร่วมได้ดังนี้คือ การถืออด ก็คือ การอดอาหารและอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้า ทางคริสตจักรจะกำหนดหัวข้อในการถืออดว่าถือเพื่ออะไรซึ่งจะดูจากสถานการณ์ของคริสตจักร, ประเทศไทยและสถานการณ์โลกที่กำลังเผชิญปัญหาอะไร ยกตัวอย่างเช่น ปัจจุบันอิรักกับสหรัฐอเมริกามีปัญหากันจะมีการทำสงคราม คริสเตียนก็จะถืออดและอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าไม่ให้สงครามเกิดขึ้น นอกจากนี้ที่ผ่านมาคริสตจักรได้จัดให้มีการถืออดเพื่ออวยพรประเทศไทย เช่นอธิษฐานเพื่อเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ปัญหายาเสพติด ปัญหาสังคมต่างๆ ส่วนใหญ่ทางคริสตจักรจะจัดให้มีการถืออดเดือนเว้นเดือน จุดประสงค์หลักของการถืออดและการอธิษฐานนั้นก็เพื่อให้คริสเตียนตระหนักถึงปัญหาสังคมและให้คริสเตียนได้มีส่วนร่วมกับสังคม โดยการอธิษฐานเพื่อและออกไปสู่สังคมเพื่อที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคม นอกจากนี้ในวันแม่ซึ่งตรงกับวันที่ 12 สิงหาคม คริสตจักรจะจัดให้มีการอธิษฐานอวยพรพระราชินีและจัดให้มีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อบริการชุมชนที่พลัดถิ่นแดงเป็นประจำทุกปี ส่วนวันที่ 5 ธันวาคม คริสตจักรจัดให้มีการอธิษฐานอวยพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและให้คริสเตียนได้ออกไปมีส่วนร่วมกับหน่วยงานราชการเช่นการเดินทางเฉลิมพระเกียรติ การปลูกต้นไม้ โดยคริสตจักรมีจุดประสงค์ให้สมาชิกได้ออกไปมีส่วนร่วมกับสังคมมากขึ้น **ค่ายคริสตจักร** ในหนึ่งปีคริสตจักรจะจัดให้มีค่ายคริสตจักร 2 ค่าย ได้แก่ ค่ายรวม และค่ายผู้นำ สำหรับค่ายรวมจะเป็นค่ายสำหรับสมาชิกทั่วไปสมาชิกทุกระดับทั้งที่เป็นผู้นำและไม่ใช่นำหรือแม้กระทั่งไม่ได้เป็นคริสเตียนก็สามารถเข้าร่วมได้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันและเสริมสร้างพัฒนาชีวิตคริสเตียนให้แก่สมาชิก กิจกรรมในค่าย ได้แก่ การร้องเพลงนมัสการ การแข่งขันกีฬา ระหว่างสมาชิกด้วยกัน การสัมมนาซึ่งทางคริสตจักรจะจัดหัวข้อสัมมนาทุกปี ยกตัวอย่างเช่น ค่ายคริสตจักรประจำปี 2545 จัดเมื่อวันที่ 4-7 พฤษภาคม ณ โรงแรมทวาราวดี รีสอร์ท จังหวัดปราจีนบุรี วิทยากรค่าย ได้แก่ ดร. โจ โอซาวา (เป็นมิชชันนารีชาวญี่ปุ่นที่คริสตจักรเชิญมา) หัวข้อการสัมมนา คือ “ชีวิตที่เกิดผล” เป็นต้น ค่ายรวมมักจะจัดซึ่งจะจัดขึ้นช่วงต้นเดือนพฤษภาคมของทุกปี โดยจะใช้ระยะเวลาประมาณสามคืนสี่วัน ค่ายรวมจะมีสมาชิกเข้าร่วมประมาณ 700-1000 คน สำหรับค่ายผู้นำจะเป็นค่ายสำหรับสมาชิกที่อยู่ในระดับผู้นำ ซึ่งได้แก่ ศึกษานิบาลคริสตจักร ศึกษานิบาลส่วนหัวหน้าเขต หัวหน้าหน่วย หัวหน้าภพ. รองหัวหน้าภพ. พี่เลี้ยง จุดประสงค์ของการจัดค่ายผู้นำก็เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้นำให้มีคุณภาพมากขึ้น หัวข้อสัมมนาค่ายผู้นำจะเน้นเฉพาะเรื่องเพื่อสามารถนำเรื่องนั้นมาเสริมสร้างหรือสอนสมาชิกอื่นๆได้ เช่น ปี 2545 มีค่ายผู้นำที่วังรี รีสอร์ท จังหวัดนครนายก หัวข้อสัมมนาของค่ายจะเกี่ยวกับเรื่องการเผยพระวจนะ คือเน้นการถ่ายทอด การสื่อสารเรื่องราวของพระเจ้าให้แก่บุคคลอื่น เป็นต้น ส่วนใหญ่ค่ายผู้นำมักจะจัดในเดือนกรกฎาคม

ของทุกปีโดยใช้ระยะเวลาประมาณสองคืนสามวัน ค่ายผู้นำจะมีสมาชิกเข้าร่วมประมาณ 300 คน **วันพันธกิจ** เป็นวันที่ทางคริสตจักรจะรายงานให้สมาชิกทราบเกี่ยวกับการขยายงานของคริสตจักร ในวันนี้ทางคริสตจักรจะจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องพันธกิจและจะนำวิดิทัศน์มาฉายให้สมาชิกดูว่า ในหนึ่งปีที่ผ่านมาที่คริสตจักรได้ขยายไปตามต่างจังหวัดหรือต่างประเทศนั้นได้ก้าวหน้าไปถึงไหนเพื่อให้สมาชิกได้เห็นว่าเป็นเงินที่พวกเขาได้บริจาคนั้นได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ทำให้คริสตจักรเติบโตและขยายงานออกไป ส่วนใหญ่วันพันธกิจจะจัดให้ตรงกับวันอาทิตย์ในเดือนกันยายนของทุกปี

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

โดยทั่วไปหลักข้อเชื่อและหลักปฏิบัติต่างๆทางศาสนา มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคริสเตียนเป็นอย่างมาก สำหรับคริสเตียนคริสตจักรใจสมานนั้นเมื่อเริ่มเข้ามาในคริสตจักร และได้รับเชื่อจนมีสถานภาพเป็นสมาชิกใหม่จะได้รับข้อแนะนำจากทางคริสตจักรเกี่ยวกับหลักพื้นฐานต่างๆไปในการดำเนินชีวิตคริสเตียน เช่น มีการให้บทสวดสำหรับอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร การนมัสการพระเจ้าเป็นต้น นอกจากนี้ทางคริสตจักรก็จะเน้นให้สมาชิกใหม่เข้ากลุ่มพัฒนาชีวิตเพื่อจะได้รู้จักกับเพื่อนคริสเตียนคนอื่นๆและให้สมาชิกเก่าได้ดูแลแนะนำสมาชิกใหม่ได้ ดังนั้น โดยทั่วไปของแบบการดำเนินชีวิตคริสเตียนของคริสตจักรใจสมาน คือ คริสเตียนจะอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร เข้ากลุ่มพัฒนาชีวิต การนมัสการพระเจ้าส่วนตัวและการมานมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ที่โบสถ์ การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางคริสตจักรบ้างตามโอกาส แต่โดยมากทางคริสตจักร มักเน้นให้คริสเตียนเข้ากลุ่มพัฒนาชีวิต เพราะเชื่อว่าการเข้ากลุ่มพัฒนาชีวิตจะทำให้คริสเตียนมีพัฒนาการทางความเชื่อและเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของคริสตจักรได้

คริสเตียนคริสตจักรใจสมาน จะถูกปลูกฝังทางความคิดพื้นฐานในการเป็นคริสเตียนว่าการเป็นคริสเตียน หมายถึงการตัดสินใจ และการตั้งใจจะดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในทางของพระเจ้า การเป็นคริสเตียนที่แท้จริงจึงจำเป็นต้องเข้าใจหลักการพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้ โดยการศึกษา ฟังคำเทศนา เรียนพระคัมภีร์ สำนึกศีลธรรมและใคร่ครวญศึกษาพระคัมภีร์ นมัสการพระเจ้าส่วนตัวเสมอ พระคัมภีร์สอนให้รักพระเจ้าสิ้นสุดจิต สุดใจ สุดกำลัง สุดความคิด และสอนให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง และนั่นเป็นหลักพื้นฐานและมาตรฐานวัดความสมดุลในชีวิตคริสเตียน นอกจากนี้ยังเน้นสอนให้รักพระเจ้า ซึ่งการรักพระเจ้าคริสเตียนจะแสดงออกมา โดยการถวายเกียรติแด่พระเจ้าในการทำงานอย่างดี ซื่อสัตย์ ขยันขันแข็ง รับผิดชอบในครอบครัว ในการเรียน

ในสังคมอย่างเต็มที่ตามบทบาทหน้าที่อันสมควรในทุกด้าน ส่วนการรักเพื่อนบ้านนั้น นอกจากช่วยเหลือยังรวมไปถึงการไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่นในสังคมด้วย คริสเตียนโดยทั่วไปจะมองตนเองว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์รู้จักกับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ และได้รับการอภัยจากความผิดบาป เพื่อจะสามารถดำเนินชีวิตในความชอบธรรมบริสุทธิของพระเจ้า มีประสบการณ์แห่งสันติสุข และความชื่นชมยินดีซึ่งพระพรที่ได้รับนั้นประเสริฐกว่าสิ่งอื่นสิ่งใดในชีวิต คริสเตียนถูกสอนให้รักเพื่อนบ้าน คริสเตียนส่วนใหญ่จึงปรารถนาที่จะบอกให้ผู้อื่นทราบถึงข่าวประเสริฐ เพื่อเขาจะได้รับสิ่งที่ดีเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นพระเยซูคริสต์มีพระมหาบัญชาให้คริสเตียนเล่าเรื่องนี้ให้คนทั้งโลกได้ฟัง พระเจ้า ได้ให้อิสระแก่มนุษย์ทุกคนทุกชาติภาษา ในการที่จะตัดสินใจตอบสนองด้วยความเต็มใจของตนเอง เมื่อได้ฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เจ้า สำหรับทางคริสตจักรใจสมานยิ่งเน้นการประกาศข่าวประเสริฐแก่บุคคลอื่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นนิมิตและปรัชญาของทาง คริสตจักรที่จะสร้างสาวกเพื่อประกาศเรื่องของพระเจ้า

สำหรับคริสเตียนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียนเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมและประเพณีความเชื่อต่างๆของไทยอยู่มาก คริสเตียนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ในการวางตัวและวิธีปฏิบัติและท่าทีต่างๆที่เขาจะต้องระวังเมื่ออยู่ในสังคมภายนอก คริสเตียนคริสตจักรใจสมานได้รับการถ่ายทอดแนวคิดและวิธีปฏิบัติต่างๆตามหลักการดำเนินชีวิตคริสเตียนจากทางคริสตจักร โดยผ่านทาง การเทศนา การเรียนพระคัมภีร์ การเข้ากลุ่มพัฒนาชีวิต การปฏิสังสรรค์กับเพื่อนคริสเตียนด้วยกันซึ่งโดยทั่วไปการดำเนินชีวิตคริสเตียนของพวกเขามีหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้ กล่าวคือวิธีปฏิบัติของคริสเตียนโดยทั่วไปในสังคมไทยในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญทางศาสนาในสังคมไทย เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษาที่ถือเป็นวันสำคัญตามความเชื่อของพุทธศาสนามีการปฏิบัติศาสนพิธีที่วัดหรือพุทธศาสนสถานต่างๆ คติความเชื่อเหล่านี้ต่างจากความเชื่อของคริสเตียน คริสเตียนจึงไม่เข้าร่วมกิจกรรมของวันเหล่านี้ นอกจากนี้ยังมีวันสำคัญต่างๆ เช่น วันตรุษจีน ซึ่งถือเป็นวันปีใหม่ของชาวจีน ธรรมเนียมปฏิบัติที่สำคัญคือ หยุดพักจากการงาน ทำความสะอาดบ้าน ทำอาหาร ไหว้เจ้า ให้เงินเป็นของขวัญแก่ลูกหลานหรือพ่อแม่ และไปเที่ยว สำหรับคริสเตียนไทยเชื้อสายจีนทำได้ทุกอย่างยกเว้นการไหว้เจ้า ส่วนวันสงกรานต์ ซึ่งถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ตามธรรมเนียมดั้งเดิมของไทย แบบแผนประเพณีที่ปฏิบัติกันในเทศกาลสงกรานต์ ได้แก่ การทำบุญใส่บาตร การสงฆ์น้ำพระ การแห่นางแมว การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ การสาดน้ำเล่นสนุกกัน การกลับไปบ้านเพื่ออยู่กับครอบครัว พ่อแม่ สำหรับคริสเตียนสามารถเข้าร่วมได้ โดยเลือกกระทำเฉพาะสิ่งที่ดีงาม และไม่เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา เช่น สามารถรดน้ำอวยพรผู้ใหญ่

การสาดน้ำเล่นสนุก แต่จะไม่แห่นางแมว ทำบุญ หรือสร้างพระ เป็นต้น สำหรับ วันลอยกระทง ซึ่งเป็นประเพณีที่ทำเพื่อแสดงการขอขมาต่อพระแม่คงคา ขณะเดียวกันก็เชื่อว่าการลอยกระทงจะนำความทุกข์หรือโชคร้ายของเราลอยไปกับสายน้ำ ความเชื่อเหล่านี้ไม่ถูกต้องตามพระวาระของพระเจ้าดังนั้นคริสเตียนจะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการลอยกระทง

นอกจากวันสำคัญต่างๆทางสังคมไทยที่คริสเตียนควรระวังในการเข้าร่วมยังมีประเพณีต่างๆที่คริสเตียนควรหลีกเลี่ยง ได้แก่ การไหว้บูชาพระพุทธรูป, มงคลวัตถุ, รวมทั้งการแขวนพระ คริสเตียนจะไม่ไหว้เจ้า เช่นไหว้พระภูมิเจ้าที่ ไหว้ผี วิญญาณ เทพเทวดาทั้งปวง แต่จะบูชาพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นและไม่กราบไหว้รูปเคารพทุกรูปแบบโดยเด็ดขาด และจะไม่นมัสการวิญญาณอื่นอีกเลยแม้แต่ทูตสวรรค์ซึ่งเป็นวิญญาณที่ทำหน้าที่ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าคริสเตียนก็จะไม่กราบไหว้นมัสการ การทำบุญ การทำบุญสำหรับคนไทยทั่วไปมีความหมายสองประการ ประการแรกหมายถึงการปฏิบัติศาสนพิธีในทางพุทธศาสนา และประการที่สองหมายถึงการทำดี เชื่อกันว่าการทำบุญทั้งสองประการนี้จะส่งผลให้เกิดเป็นผลประโยชน์ต่อชีวิตในโลกนี้และสะสมไว้เป็นประโยชน์ในชาติหน้า รวมทั้งสะสมไว้เพื่อช่วยเราให้ได้ไปสวรรค์เมื่อเราเสียชีวิต นอกจากนี้ยังเชื่อว่าสามารถอุทิศส่วนบุญให้กับคนที่ตายไปแล้ว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเขาในอีกภพหนึ่ง สำหรับ คริสเตียนจะไม่ทำบุญในแง่ของศาสนพิธีทุกชนิด เช่นการใส่บาตร การกรวดน้ำ การทอดกฐินทอดผ้าป่า ฯลฯ เนื่องจากคริสเตียนจะมีความเชื่อว่า เราไม่สามารถรอดไปสวรรค์โดยการกระทำ (ซึ่งรวมทั้งการทำบุญและศาสนพิธีทุกชนิดด้วย) แต่เราสามารถรอดได้โดยการมาเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ส่วนการทำบุญในแง่ของการทำความดีนั้น คริสเตียนจะถูกสอนให้ทำความดีและแสดงความรักต่อผู้อื่นอยู่แล้ว และไม่ใช้ทำเพื่อหวังจะได้บุญ แต่ทำเพราะเป็นสิ่งที่พระเจ้าอยากให้เราทำ และทำดีเพราะเราได้รับการเปลี่ยนแปลงชีวิตจากพระเยซูแล้ว เราจึงพยายามทำแต่ความดี ไม่ทำบาปอีกต่อไป การทำดีของคริสเตียนสามารถแสดงออกมาในรูปของการช่วยเหลืองานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น การบริจาคสร้างโรงเรียน โรงพยาบาล มากกว่าที่จะนำเงินไปทำบุญในแง่ของการทำศาสนพิธี การถือโซ่กลาง ถืออุกษยาม ดูดวงชะตา คริสเตียนจะไม่เชื่อถือในเรื่องเหล่านี้เพราะจากคำสอนของพระเจ้าจะบอกว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มาจากมาร ดังนั้นคริสเตียนจึงไม่ควรตกอยู่ภายใต้อำนาจของเวลา สถานที่ หรือดวงชะตาแต่อยู่ในการดูแลของพระเจ้า วันทุกวันนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าสร้างจึงล้วนแต่ดี ไม่ว่าจะเป็วันหรือเวลาไหน หากเรากระทำด้วยการเชื่อฟังพระเจ้าและพิจารณาด้วยสามัญสำนึกและเหตุผลอย่างเหมาะสมแล้ว ก็ล้วนแต่ดีทั้งสิ้น จะสังเกตว่าการแต่งงานของคริสเตียนจะไม่มีพิธีการดูฤกษ์ยาม แต่จะถือเอาวันที่สะดวกในการจัดงานแต่งงาน ซึ่งส่วนใหญ่ คริสเตียนจะจัดงานแต่งงานกันวันเสาร์ การถือเคล็ด ถือความเชื่อโบราณ

สำหรับคริสเตียนจะไม่ถือเคล็ดที่ขัดแย้งกับหลัก พระวาจาหรือเกี่ยวข้องกับพวกผีวิญญาณหรือที่ขัดกับหลักเหตุผล คริสเตียนไม่ควรที่จะตกอยู่ใต้การเป็นทาสของความกลัวตามความเชื่อที่ผิดๆ และขาดเหตุผลหรือส่งเสริมความเชื่อเหล่านั้นต่อไป การดูวงจู้ย ดูโหงวเฮ้ง การดูวงจู้ย ดูโหงวเฮ้งก็เช่นเดียวกับการถือฤกษ์ยาม โชคลาง หรือดวงชะตา เพียงแต่เป็นความเชื่อแบบจิน การดูวงจู้ยเป็นการดูความเป็นสิริมงคลของสถานที่ ส่วนโหงวเฮ้งดูความเป็นสิริมงคลของหน้าตา คริสเตียนจะไม่ไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้เช่นเดียวกันแต่จะกระทำโดยใช้สามัญสำนึกและเหตุผล ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับ **ไสยศาสตร์** ไสยศาสตร์ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เวทมนต์คาถา สักยันต์ ผ้ายันต์ เครื่องรางของขลัง เข้าเจ้าเข้าทรง เล่นผีถ้วยแก้ว สะเดาะเคราะห์ ผูกดวง ต่ออายุ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่ง พระเจ้าทรงห้ามอย่างเด็ดขาด ดังนั้นคริสเตียนจะไม่กระทำหรือมีส่วนร่วมอย่างเด็ดขาด การตั้งชื่อให้**เป็นสิริมงคล** การตั้งชื่อให้**เป็นสิริมงคล**ก็เช่นเดียวกับการถือฤกษ์ยาม โชคลางหรือดวงชะตา เป็นการตั้งชื่อให้สอดคล้องกับวันเวลาที่เกิด คริสเตียนจะไม่ปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ แต่ถ้าหากการตั้งชื่อนั้นมุ่งเพียงเพื่อให้มีความหมายที่ดี เพื่อให้เด็กรู้สึกดีต่อตนเอง และให้เป็นพรแก่ตัวเด็ก รวมทั้งจะเป็นสิ่งที่คอยเตือนใจเด็กให้คิดถึงแต่สิ่งที่ดี ก็เป็นสิ่งที่คริสเตียนพึงกระทำอยู่แล้ว เพราะพระคัมภีร์มีธรรมเนียมปฏิบัติให้ตั้งชื่อเด็กให้มีความหมายที่ดี มีความหมายที่เป็นพร การ**ทอดกลืน ทอดผ้าป่า** แต่เดิมนั้นเป็นลักษณะของการทำบุญอย่างหนึ่ง แต่เป็นการทำบุญแก่พระสงฆ์โดยตรง เป็นการนำผ้าจีวรซึ่งเป็นเครื่องนุ่งห่มของพระไปถวายให้ พร้อมกับนำเงินที่เรียไรได้ไปถวายบำรุงวัดนั้นๆด้วย ในลักษณะนี้คริสเตียนจะไม่ร่วมกระทำ ไม่ควรให้เงินสนับสนุนด้วย แต่ในสมัยต่อมามีการประยุกต์การทอดผ้าป่า โดยมีการเรียไรเงินเพื่อนำไปบำรุงโรงเรียน โรงพยาบาล ให้ทุนการศึกษา และ สาธารณประโยชน์อื่นๆ หากเป็นการทอดผ้าป่าเพื่อการนี้คริสเตียนสามารถร่วมได้ โดยไม่ได้ทำเพื่อหวังจะได้บุญ แต่เพราะเรามีใจที่อยากจะทำดีช่วยเหลือผู้อื่นอยู่แล้ว **พิธีอุปสมบท(งานบวช)** คริสเตียนจะนมัสการพระเจ้าองค์เดียวและเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นทางเดียวที่รอดพ้นบาป และไม่ ปฏิบัติเรื่องการทำบุญ ฉะนั้นคริสเตียนจึงไม่บวช ไม่ว่าจะเป็นการบวชพระ บวชเณร บวชชี บวชชีพรหมณ์ สำหรับการร่วมงานบวชนั้นโดยปกติคริสเตียนควรหลีกเลี่ยงเพราะไม่ได้มีคติความเชื่อตรงกัน แต่บางครั้งเพื่อเห็นแก่ความสัมพันธ์กับผู้ที่บวช หรือเจ้าภาพ ก็สามารถเข้าร่วมงานได้ โดยจะหลีกเลี่ยงการร่วมในศาสนพิธี ที่ต้องไหว้พระ แต่เข้าร่วมในส่วนอื่นที่ไม่ใช่ศาสนพิธี เช่น ร่วมในงานเลี้ยง ร่วมขบวนแห่ناق ซึ่งคริสเตียนจะต้องวางตัวอย่างสำรวม

ส่วนประเพณีที่คริสเตียนควรเลือกกระทำ ได้แก่ งานศพ พิธีศพประเพณีไทยเป็นพิธีที่มีรายละเอียดของแบบแผนมากมายหลายอย่าง เช่น การเตรียมศพ ซึ่งจะมีการอาบน้ำศพ นุ่งผ้าให้

ศพ หัวผมศพ รดน้ำศพด้วยน้ำหอม เอาเงินใส่ปากศพ มัดตราสังข์ ใส่เครื่องสักการะในมือศพ ปิดปากปิดตาศพ ยกศพใส่หีบปิดฝาผนึก สำหรับคริสเตียนสามารถร่วมกระทำได้ในเรื่องอาบน้ำศพ นุ่งผ้าให้ศพและรดน้ำศพ ส่วนอื่นมีความเชื่อที่ไม่สอดคล้องกับพระวณะก็จะไม่นำ นอกจากนี้ ในส่วนของการฝังศพพระอภิธรรมหน้าศพ คริสเตียนอาจจะเข้าร่วมด้วยการนั่งในอาคารสวดรวม แต่ไม่พนมมือ และให้เกียรติต่อพระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีและต่อสถานที่ด้วยใจสงบ สำหรับการไหว้ศพหรือรูปภาพของผู้ตาย คริสเตียนจะกราบศพเพื่อแสดงความเคารพต่อผู้ตายก็สามารถกระทำได้แต่จะไม่ใช้รูปเทียน เพราะไม่ใช่การติดต่อวิญญาณหรือการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์และในส่วนของพิธีกรวดน้ำซึ่งเป็นความเชื่อตามคติพุทธศาสนาคริสเตียนจะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในพิธีนี้ด้วย **พิธีกบเต็ก** เป็นพิธีศพตามคติความเชื่อของจีน มีการเซ่นไหว้เผากระดาษเงินกระดาษทอง และข้าวของเครื่องใช้อื่นๆ ที่ทำด้วยกระดาษเพื่อเป็นการส่งอาหาร เงินทองและข้าวของเครื่องใช้ไปให้แก่ผู้ตาย สำหรับคริสเตียนความเชื่อดังกล่าวไม่ถูกต้องตามพระวณะ ดังนั้น คริสเตียนจะไม่เข้าร่วมพิธีนี้แต่ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็จะเข้าร่วมด้วยการนั่งเฉยๆ ด้วยอาการสวดรวม การเผา การฝัง การเก็บ คริสเตียนสามารถร่วมได้ ไม่ว่าจะเป็นเผาหลอก เผาจริง ฝังหรือเก็บ และสามารถใช้ดอกไม้จันทน์ในการร่วมเผาได้ **การไหว้ศพ หลุมศพ หรือรูปภาพของผู้ตาย** ในเรื่องนี้เป็นกรณีที่มีข้อถกเถียงกันมากที่สุดเรื่องหนึ่งในหมู่คริสเตียนว่าคริสเตียนไหว้ศพได้หรือไม่ ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายที่เห็นว่าได้และไม่ได้ ฝ่ายที่ว่าไม่ได้มีแนวคิดว่าการไหว้ศพเหมือนกับการไหว้รูปเคารพเพราะศพคือร่างคนที่ไม่มีความรู้แล้ว เป็นเสมือนวัตถุเท่านั้น ดังนั้นคริสเตียนไม่กราบไหว้รูปเคารพที่เป็นวัตถุนั้นใดก็ไม่ควรกราบไหว้ร่างกายไร้วิญญาณเช่นเดียวกับวัตถุนั้น ส่วนฝ่ายที่ว่าได้มีแนวคิดว่าการไหว้ก็เพื่อแสดงการระลึกถึงและแสดงการเคารพต่อผู้ตาย โดยเฉพาะถ้าเป็นศพบิดามารดาหรือผู้มีพระคุณ หากไม่ไหว้ แล้วจะถูกผู้คนตราหน้าว่าเนรคุณอย่างไรก็ตามสำหรับ คริสเตียนในสังคมไทย การถูกตราหน้าว่าเนรคุณ ถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมากและแทบจะปิดโอกาสที่จะประกาศเรื่องพระเจ้าให้หมู่ญาติพี่น้อง ดังนั้นคริสเตียนสามารถที่จะไหว้ศพผู้ตายได้ แต่การไหว้ของคริสเตียนจะไม่ใช้รูปเทียน เพราะไม่ใช่การติดต่อวิญญาณหรือการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คริสเตียนจะไหว้หลุมศพหรือรูปของผู้ตายในลักษณะของการระลึกถึงเคารพนับถือกัน อาลัยกัน อาจแสดงด้วยการยื่นไหว้ คุกเข่าไหว้หรือยื่นโถงค้ำน้ำหนักหน้าศพหรือหน้ารูปของผู้ตาย **การทำบุญให้ผู้ตาย, เซ่นไหว้บรรพบุรุษ** คริสเตียนจะไม่เซ่นไหว้ดวงวิญญาณของผู้ตาย เนื่องจากคริสเตียนจะเชื่อว่าเมื่อมนุษย์เสียชีวิต จิตวิญญาณของเขาได้ออกจากร่างและไปอยู่ ณ แดนผู้ตายแล้ว ไม่สามารถเกี่ยวข้องกับเราได้ ฉะนั้นคริสเตียนจะไม่กระทำการเซ่นไหว้ดวงวิญญาณของผู้ตาย ไม่ทำบุญหรือพิธีใดๆ ในลักษณะที่จะส่งผลประโยชน์ไปให้แก่วิญญาณของผู้ตาย โดยอาจจัดดอกไม้ที่หน้าหลุมศพหรือหน้ารูปเพื่อให้แลดูสวยงาม แต่ไม่ต้องจุดรูปเทียนหรือเซ่นไหว้

ด้วยอาหาร หรือเผอะไรให้ การแต่งงาน พิธีแต่งงานของไทยประกอบด้วยรายละเอียดมากมาย สำหรับแบบแผนที่สำคัญ เช่น การแห่ขันหมาก ขันหมากที่ใส่หมากพลู ลินสอดทองหมั่น อาหาร และขนม เป็นเครื่องหมายแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ อยู่ดีกินดี ไม่เกี่ยวข้องกับรูปเคารพ คริสเตียน สามารถเข้าร่วมได้ แต่ควรระวังกิริยาและไม่ดื่มเหล้า สำหรับพิธีรดน้ำสังข์ คนไทยถือว่าหอยสังข์ เป็นสิ่งมงคล ส่วนน้ำก็จะใช้ น้ำนมต้มมารด เพื่อเป็นสิริมงคลแก่คู่บ่าวสาว คริสเตียนอาจร่วมรดน้ำสังข์ได้โดยถือว่าน้ำ หมายถึงพระพรของพระเจ้าให้อยู่เย็นเป็นสุข และคริสเตียนควรเอ่ยอ้างพระนามพระเจ้าในการอวยพรแก่คู่สมรสด้วยตัวอย่างเช่น “ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้ทั้งสองรักกัน ตลอดไป” การปฏิบัติตัวต่อพระสงฆ์ ในกรณีการฟังสวดอภิธรรม คริสเตียนไม่ต้องฟังสวดพระอภิธรรม แต่หากมีกรณี ที่ จำเป็นที่รับฟังโดยนั่งในอาคารสำรวมและไม่ต้องพนมมือ เนื่องจากคริสเตียนไม่ได้ขอรับศีลจากพระสงฆ์ ในการถวายของแก่พระสงฆ์ หาก คริสเตียนจำเป็นต้องถวายของแก่พระสงฆ์ ก็ให้ทำตามรูปแบบที่คนทั่วไปกระทำได้เลย ไม่ผิดอะไรถือเป็นการกระทำต่อบุคคล และเป็นกรกระทำในรูปแบบที่ผู้รับสามารถรับได้ด้วย ในเรื่องการพบปะสนทนากับพระสงฆ์ คริสเตียนสามารถพบปะสนทนากับพระสงฆ์ได้อย่างปกติเช่นที่เรากระทำต่อบุคคลทั่วไป กระทำโดยแสดงความเคารพด้วยการไหว้ปกติ ไม่ต้องคุกเข่า เมื่อสนทนากันก็ใช้คำสรรพนามแทนตัวพระสงฆ์ตามที่คนทั่วไปเรียกกันได้ การอวยพร คนทั่วไปจะฟังโชคชะตา หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เขานับถือ แต่สำหรับคริสเตียนจะเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของสรรพสิ่ง พระองค์จึงเป็นผู้อวยพรที่แท้จริง คริสเตียนจึงขอพรหรืออวยพรแก่กัน ในโอกาสต่างๆ โดยขอพรจากพระเจ้าให้แก่กัน ตัวอย่างเช่น เวลาจะลากันคริสเตียนจะใช้คำว่า “ขอพระเจ้าอวยพระพร ” แทนคำว่า “โชคดี” หรือแทนวลี “ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกจงบันดาลให้.....”

นอกจากนี้ การดำเนินชีวิตคริสเตียนยังมีตัวกำหนดมาตรฐานการประพฤติที่ถือว่าเป็นความดีตามแนวทางของคริสเตียน หรือเรียกว่า จริยธรรมคริสเตียน ซึ่งจะครอบคลุมในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จากหนังสือจริยธรรมคริสเตียน (ซิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์, 2543:49-56) ได้อธิบายถึงจริยธรรมคริสเตียนในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. จริยธรรมในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

1) จริยธรรมในงานอาชีพ คริสเตียนจะถือว่าการทำงานเป็นความดี สำหรับคนที่ไม่ทำงานเลี้ยงชีพ คนเกียจคร้าน และไม่รับผิดชอบต่อตัวเองไม่ควรได้รับการช่วยเหลือ นอกจากนี้คริสเตียนยังถูกสอนให้ทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียรไม่เกียจคร้าน แต่ในการทำงาน ต้องมีการพักด้วย ตามพระบัญญัติแห่งสะบาโต ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ ซึ่งคริสเตียนควรหยุดการ

งานทั้งปวงเพื่อมานมัสการพระเจ้า ในการพักนี้ ไม่ใช่หมายถึงเราเท่านั้น แต่รวมถึงคนที่ทำงาน ภายใต้อำนาจเราและสัตว์ของเราด้วย คริสเตียนมีความเชื่อว่า ในการทำงานทำให้เราสามารถช่วย ผู้อื่นและสังคมได้ คนที่ทำงานไม่เพียงแต่ช่วยตัวเองแต่จะช่วยผู้อื่นได้ด้วย งานที่เราทำจะสร้าง ประโยชน์ให้แก่สังคมในทางใดทางหนึ่ง คริสเตียนควรมีหลักในการเลือกงาน คือ เป็นงานที่ สุจริต เลือกทำงานที่ไม่เป็นโทษต่อสังคม แต่ให้ประโยชน์แก่สังคม ไม่ใช่เพียงแ่งงานที่ไม่คิด กฎหมายหรืองานสุจริตเท่านั้นเพราะงานสุจริตบางอย่างก็เป็นโทษต่อสังคมได้ เช่น ขายเหล้า บุหรี่ การเปิดสถานบริการอบอบนวด เป็นต้น คริสเตียนควรเลือกงานที่ไม่ขัดแย้งกับพระวจนะหรือ ส่งเสริมให้คนทำผิดพระวจนะ เช่น ขายรูปเคารพ เป็นต้น ในการทำงาน คริสเตียนไม่ควรเลือก งานว่างานสูงงานต่ำทำได้ทุกอย่างและไม่ควรเกี่ยงงานด้วยทำอะไรได้ก็ควรทำ สำหรับคริสเตียน ที่ทำการค้าจะต้องค้าขายอย่างตรงไปตรงมาจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยแล้วพระเจ้าจะอวยพระพร ให้ คริสเตียนมีความเชื่อว่าธุรกิจการค้าหรือการงานของคนจะก้าวหน้าและรุ่งเรือง เมื่อดำเนินตาม หลักคำสอนของพระเจ้า คือ มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม มีความอดทนเป็นเลิศ ลงทุนอย่างชาญฉลาด จงถวายสิบเปอร์เซ็นต์ของรายได้แก่พระเจ้า เอาใจใส่ดูแลลูกน้องให้ดี อย่าลืมนักงานเพราะถ้า เราแจกจ่ายให้กับคนที่ทุกข์ยากลำบากขัดสนพระเจ้าจะอวยพระพรเรา ในเรื่องทำที่ต่อ ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา สำหรับคริสเตียนที่อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเป็นลูกน้อง ควรที่ จะเชื่อฟังผู้บังคับบัญชาเหมือนกับเชื่อฟังพระเจ้าและเชื่อฟังแม้ว่าเขาจะปฏิบัติต่อเราไม่ดี แต่จะหยุด เชื่อฟังต่อเมื่อสิ่งนั้นขัดต่อพระเจ้า คริสเตียนควรทำงานให้ผู้บังคับบัญชาคดีที่สุดเหมือนทำถวายแก่ พระเจ้า ทำดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง ให้เกียรติผู้บังคับบัญชาเสมอทุกกรณี สำหรับคริสเตียนที่เป็น ผู้บังคับบัญชาหรือเป็นหัวหน้า ไม่ควรขู่เข็ญ แต่ให้มีเมตตาต่อลูกน้อง และปฏิบัติต่อลูกน้องด้วย ความยุติธรรม ไม่ลำเอียง จ่ายค่าตอบแทนอย่างเป็นธรรม

2) จริยธรรมในด้านทรัพย์สินเงินทอง คริสเตียนจะมีท่าทีในการครอบครอง ทรัพย์สินว่า ทรัพย์สินทุกอย่างที่ตนมีอยู่เป็นของพระเจ้าและพระองค์ให้สิทธิเราที่จะครอบครอง ทรัพย์สินเพราะพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง พระองค์จึงเป็นเจ้าของสรรพสิ่งโดยชอบธรรม มนุษย์ เข้ามาในโลกนี้แต่ตัว ไม่ได้นำอะไรเข้ามา แต่พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้มนุษย์ครอบครองสรรพ สิ่งของพระองค์ คริสเตียนต้องใช้ทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ต่อพระเจ้า ตนเอง และผู้อื่น เพราะพระ เจ้าทรงประทานสิ่งที่ดีแก่เราทุกอย่างเพื่อให้เราใช้ในการดีเพื่อพระเจ้า ตนเองและผู้อื่น คริสเตียน เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงพอพระทัยในการที่เราแบ่งปันการทรัพย์สินและสิ่งของต่างๆแก่กันและกัน โดยเฉพาะการช่วยเหลือผู้ที่ยากๆไว้และด้อยโอกาส นอกจากนี้คริสเตียนต้องไม่ละเมิดทรัพย์สิน ของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการขโมย การเอาเปรียบหรือความไม่ซื่อสัตย์ในทางใดทางหนึ่ง คริสเตียน จะถูกสอนไม่ให้โลภ แต่ให้รู้จักพอใจในสิ่งที่เป็นความจำเป็นพื้นฐานของชีวิต เช่น ปัจจัยสี่ และ

คริสเตียนไม่ควรเป็นคนเห็นแก่เงิน แต่ให้พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมั่งมีไม่ใช่เรื่องผิด แต่การอยากมั่งมีเป็นเรื่องผิด สำหรับคริสเตียนที่มั่งมีจะถูกสอนไม่ให้มีมานะทิฐิในความมั่งมีของตน หรือไว้วางใจในความมั่งมีของตน แต่ให้มีชีวิตที่ไว้วางใจพระเจ้าว่าพระองค์ต่างหาก ที่ทรงเป็นผู้ประทานทุกสิ่งให้แก่เขาและต้องใช้ทรัพย์สินของเขาไปกระทำความดีมากมาย มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัว คริสเตียนเมื่อเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจไม่ควรกระวนกระวายถึงเรื่องทรัพย์สินจนกระทั่งขาดความไว้วางใจและเชื่อฟังพระเจ้า คริสเตียนไม่ควรให้เงินเป็นพระเจ้า หรือเป็นเจ้านายในชีวิตแต่ให้พระเจ้าเป็นเจ้านายแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้คริสเตียนต้องไม่มุงสะสมทรัพย์สมบัติในโลกนี้จนไม่ได้ใช้ทรัพย์ไปทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า ซึ่งถือเป็นการสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ เช่น การถวายสิบลด เป็นต้น

2. จริยธรรมในด้านการเมือง คริสเตียนถูกสอนให้มีหน้าที่ต่อรัฐบาลดังนี้ คริสเตียนควรยอมรับอำนาจของรัฐบาลที่ปกครองอยู่ คือ เป็นการยอมรับว่าทุกสังคมจำเป็นต้องมี สถาบันการปกครอง มิฉะนั้น สังคมจะวุ่นวาย คริสเตียนถือว่าพระเจ้าสถาปนาอำนาจรัฐขึ้น ฉะนั้น คริสเตียนจะยอมรับอำนาจรัฐนั้น แม้ว่าผู้ถืออำนาจรัฐอาจเป็นคนชั่วก็ขยับนิ้วว่าดีกว่าการที่สังคมไร้ระเบียบโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม ไม่ได้แปลว่าคริสเตียนจะเห็นด้วยกับผู้มีอำนาจรัฐเสมอไป คริสเตียนถูกสอนให้รักประเทศชาติของตนเอง เป็นพลเมืองที่ดีและเคารพให้เกียรติแก่รัฐบาลเสมอ โดยเชื่อว่าเป็น ผู้ที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ คริสเตียนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับของบ้านเมือง ต้องเสียภาษีอย่างสัตย์ซื่อ ต้องช่วยต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่ดีกินดีของประเทศชาติและความเจริญของประเทศชาติ อธิษฐานเผื่อประมุขและผู้นำต่างๆของประเทศชาติ และพยายามรับใช้ประเทศชาติทุกวิถีทาง คริสเตียนจะต้องรับผิดชอบหน้าที่ต่อรัฐ และรับผิดชอบต่อพระเจ้าด้วย แต่ถ้าหากหน้าที่ต่อรัฐขัดแย้งต่อหน้าที่ต่อพระเจ้า คริสเตียนจะต้องเลือกการเชื่อฟังพระเจ้า ในเรื่องระบอบการปกครอง จริยธรรมคริสเตียนจะสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากกว่าเผด็จการ เนื่องจากคริสเตียนถือว่าเสรีภาพและความเสมอภาคเป็นความดี และแม้แต่ระบบการบริหารคริสตจักรก็มีการยึดถือความเท่าเทียมกันของผู้เชื่อ แม้คริสเตียนจะถูกสอนให้เคารพต่อผู้มีอำนาจรัฐและให้อยู่อย่างสงบกับผู้อื่น แต่คริสเตียนก็สามารถประท้วงได้เพราะเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งการประท้วงยังเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยป้องกันและแก้ไขความผิดพลาดของรัฐบาลและสังคมทุกแห่งได้ แต่ในการประท้วง มีหลักดังนี้ คือ คริสเตียนต้องยึดข้อมูลที่เป็จริงมากกว่าข่าวลือ ต้องใช้เหตุผลไม่ใช่อารมณ์ ต้องแสดงจุดยืนของตนโดยต้องเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้อื่น ใช้สันติวิธีไม่ใช้ความรุนแรง

3. จริยธรรมในด้านสังคม คริสเตียนมีหน้าที่ต่อสังคมดังนี้ คือ คริสเตียนต้องรักเพื่อนมนุษย์ในสังคมดังเช่นที่พระบัญญัติข้อใหญ่บอกว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” คริสเตียนต้องช่วยเหลือคนในสังคมโดยไม่เลือกหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น คนจน เด็กกำพร้า หญิงม่าย ผู้ที่ได้รับความอยุติธรรม คริสเตียนมุ่งที่จะทำให้ผู้คนในสังคมพอใจและนำไปประโยชน์และการพัฒนามาให้แก่สังคม โดยคริสเตียนจะมีวิธีช่วยเหลือสังคมที่มีประสิทธิภาพ คือ 1. ช่วยเหลือผู้อื่นให้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น ไม่ใช่ช่วยเหลือเงินไปเรื่อยๆ แต่ควรฝึกอาชีพให้เขา หรือหาอาชีพให้เขาเพื่อให้เขาหารายได้เลี้ยงตัวได้ตลอดไป 2. ช่วยเหลือผู้อื่นไม่ทำให้ร้ายตัวเอง เช่น ถ้ามีคนมาขอเงินซื้อเหล้า คริสเตียนจะไม่ให้ เพราะถ้าให้เท่ากับสนับสนุนให้เขาทำร้ายตัวเอง 3. ช่วยเหลือเขาเพื่อให้เขาช่วยคนอื่นต่อไป 4. ช่วยเหลือหลายคนเป็นความดีสูงกว่าช่วยเหลือคนเดียว 5. ช่วยเหลือแล้วจะเกิดผลดีในระยะยาวเป็นความดีสูงกว่าช่วยเหลือให้ได้ผลดีในระยะสั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

กรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1 : กรแก้ว (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	หญิง
อายุ	24 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
อาชีพ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน ฝ่ายประสานงาน
รายได้ต่อเดือน	10000 บาท

ประวัติชีวิต

กรแก้วเกิดและเติบโตที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวของกรแก้วเป็นครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงกรแก้วและน้องสาวที่นับถือศาสนาคริสต์ กรแก้วเติบโตในครอบครัวคนจีน ทั้งอาม่าและอาของพ่อกับแม่มาจากเมืองจีน พ่อของกรแก้วจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรแก้วเป็นลูกคนโตและมีน้องสาวหนึ่งคนอายุน้อยกว่ากรแก้ว 2 ปีจบการศึกษาระดับปริญญาตรีปัจจุบันทำงานเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน พ่อของกรแก้วมีอาชีพรับจ้างดูแลโรงงานให้กับทางฝั่งเขมร ส่วนแม่มีอาชีพค้าขายของชำ พ่อกับแม่ของกรแก้วหย่ากันเมื่อกรแก้วอายุได้ 11 ปี เมื่อก่อนกรแก้วอาศัยอยู่แถวเยาวราชต่อมาเมื่อพ่อแม่แยกทางกัน กรแก้วจึงย้ายมาอยู่แถวสวนหลวงซึ่งเป็นที่อยู่ปัจจุบัน โดยอยู่ติดแถวกับแม่และน้องสาว ชั้นล่างของตึกแถวเปิดร้านขายของชำ ญาติพี่น้องฝ่ายแม่อาศัยอยู่ละแวกเดียวกันมีอาชีพขายอะไหล่แถวเซียงกง กรแก้วเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนจีน เนื่องจากเป็นคนจีนและโรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน โดยเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนดั้งเดิมทั้งพ่อ แม่ อาเจ็ก อาแปะและญาติพี่น้องก็เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ตอนอนุบาลกรแก้วเรียนอยู่

แถวตรอกจัน พอชั้นมัธยมก็ย้ายมาเรียนที่โรงเรียนมหาพุทธาราม ม.1 ถึง ม.3 แล้วย้ายมาเรียนต่อที่โรงเรียนราชมงคลพิตรจักรวรรดิถึง ม.6 เพื่อที่จะแยกสายออกมาเรียนปวช. กรแก้วไม่เคยเรียนโรงเรียนคริสต์เลย ตอนที่อยู่โรงเรียนจีนก็จะมีการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนต่างๆ สอนเกี่ยวกับการไหว้เจ้าและประเพณีจีนรวมทั้งงานเทศกาลต่างๆ ของจีน ปัจจุบันกรแก้วอาศัยอยู่กับแม่และน้องสาว สภาพบ้านที่กรแก้วอาศัยเป็นตึกแถวหนึ่งคูหา ตั้งอยู่แถวสวนหลวงซึ่งเป็นย่านธุรกิจการค้า มี 2 ชั้นครึ่ง มีห้องนอน 2 ห้อง ในบ้านของกรแก้วมีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 21 นิ้ว 1 เครื่อง และขนาด 14 นิ้ว 1 เครื่อง ตู้เย็น 1 เครื่อง สเตริโอ 1 เครื่อง เครื่องปรับอากาศ 1 เครื่อง เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง โทรศัพท์มือถือ 2 เครื่อง(เป็นของกรแก้วและน้องสาวคนละเครื่อง) โทรศัพท์บ้านหนึ่งเบอร์ 2 เครื่อง เกรดการ์ด 1 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

กรแก้วเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 3 ปี กรแก้วรับเชื่อและรับบัพติศมาที่คริสตจักรใจสมาน โดยน้องสาวมีบทบาทในการชักชวนกรแก้วให้มาโบสถ์ น้องสาวมักพูดเกี่ยวกับพระเจ้าให้ฟังบ่อยๆ กรแก้วเล่าว่า “เค้าก็จะบอกว่าพระเจ้ามีจริงนะ มีอะไรก็ให้อธิษฐาน ได้จริงๆนะ” กรแก้วจึงเกิดความสนใจว่าพระเจ้ามีจริงหรือไม่ ก็อยากลอง กรแก้วเล่าว่า “เราเริ่มอธิษฐานพระเจ้าครั้งแรกตอนที่ใกล้สอบ รู้สึกว่าเราอ่านหนังสือไม่ทันเลย ขอพระเจ้าดีกว่าเราก็รู้สึกว่าเออวันนั้นทำไมทำข้อสอบแบบทั้งไม่ได้ดู ดูก็ใช้เวลาไม่นานเลย ข้อสอบเป็นข้อเขียน แต่ไอ้ที่เราดูน้อย มันตรง เราก็รู้สึกเอะใจ ตอนแรกก็คิดว่าฟรุ๊ก อ่านนิดเดียวแต่ออกหมดเลย ตอนนั้นเราก็รู้สึกแปลกใจ แล้วหลังจากนั้น เราก็ลองอธิษฐานแบบนี้มาเรื่อยๆ แล้วมันก็บ่อยๆขึ้น เช่น ครั้งนึง ตอนที่ฟังต่อตา เราก็อธิษฐานพระเจ้าว่า พระเจ้าช่วยด้วยอย่าให้บวมนะ แล้วมันก็ไม่บวม ตอนนั้นเราก็รู้สึกว่าพระเจ้าเข้ามาในใจเราแล้ว หลังจากนั้นเราก็อธิษฐานบ่อยขึ้น” กรแก้วเล่าว่า ภายหลังจากน้องสาวก็ชักชวนมาโบสถ์ น้องพูดว่าพระเจ้าช่วยให้สอบได้แล้ว แล้วเมื่อไหร่จะมาโบสถ์ กรแก้วจึงตัดสินใจมาโบสถ์ แล้วพอมาโบสถ์ครั้งที่ 3 ก็รับเชื่อ

กรแก้วเล่าว่าช่วงแรกที่มาเป็นคริสเตียนชีวิตประจำวันทั่วไปกับชีวิตคริสเตียนไม่ได้แตกต่างกันช่วงแรกอาจจะอธิษฐานก่อนรับประทานอาหารเพราะคนที่โบสถ์บอกให้ทำซึ่งกรแก้วก็ทำเป็นพิธีกรรมโดยท่องตามบทสวดที่เขาให้มา ส่วนการอ่าน พระคัมภีร์ก็อ่านเหมือนหนังสืออ่านเล่น กรแก้วเล่าว่าคนที่โบสถ์บอกว่าต้องจัดเวลาให้กับพระเจ้าไม่ว่าจะเป็นการอธิษฐานหรือนมัสการหรือการเฝ้าเดี่ยว ตอนนั้นกรแก้วคิดในใจว่าระหว่างอาทิตย์ต้องไปเซล วันอาทิตย์ต้องไป

โบสถ์ตอนเช้าต้องจัดเวลาอธิษฐานสิ่งเหล่านี้ กรแก้วรู้สึกว่าคุณเองถูกลิตรอนสิทธิ์ ถูกบีบคั้นทำให้เวลาเหลือน้อยลง ตอนนั้นยังคิดในใจว่าถ้ารู้ว่าเป็นคริสเตียนแล้วต้องทำอย่างนี้ก็จะไม่มาเป็นคริสเตียนแต่ภายหลังกรแก้วบอกว่าไม่ได้รู้สึกอึดอัดเหมือนแต่ก่อน ที่จะทำอะไรก็ทำเป็นพิธีกรรมในการอธิษฐานเมื่อก่อนก็ท่องๆพูดๆไปตาม บทสวดแต่ภายหลังมันมาจากใจที่ตนเองอยากมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า กรแก้วอุปมาว่า เหมือนกับถ้าอยากสนิทกับใครก็ต้องพูดคุยกับเขาบ่อยๆ กรแก้วรู้สึกว่าคุณหลายสิ่งหลายอย่างที่เคยทำเป็นพิธีกรรมกลับกลายเป็นทำไปอย่างเป็นธรรมชาติไม่ได้ฝืนใจ การดำเนินชีวิตคริสเตียนประจำวันของแก้วคือกรแก้วจะพยายามอ่านพระคัมภีร์ทุกวันแต่ก็มีขาดบ้าง ในระหว่างสัปดาห์มีพบปะหรือติดต่อกับเพื่อนๆ คริสเตียนบ้าง ร่วมกิจกรรมที่ทาง คริสตจักรจัดขึ้น เช่นการเข้าค่าย คริสตจักร การสัมมนา การออกไปช่วยเหลือสังคม เช่น การออกไปแจกของขวัญให้เด็กในวันคริสต์มาสตามชุมชนต่างๆ

กรแก้วทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งย่านสุขุมวิท โดยกรแก้วจะทำทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์และหยุดเสาร์-อาทิตย์ งานเริ่มตั้งแต่ 9:00-17:30 น. หลังเลิกงานก็จะกลับบ้าน ยกเว้นทุกวันพุธกรแก้วจะเข้ากลุ่มเซลล์ที่โบสถ์และวันศุกร์จะมาประชุมอธิษฐานที่โบสถ์ ส่วนวันหยุดสุดสัปดาห์เช่นวันเสาร์ กรแก้วจะไม่ไปไหนแต่จะอยู่บ้านเพื่อจะได้อยู่เป็นเพื่อนแม่และช่วยแม่ขายของชำ วันอาทิตย์กรแก้วจะไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ในรอบเช้าคือ 8:30-10:30 น. แล้วก็เข้าเรียนพระคัมภีร์ที่โบสถ์เวลา 11:00-12:00 น. และรับประทานอาหารเที่ยงกับเพื่อนๆ ที่โบสถ์ ส่วนตอนบ่ายๆก็จะเข้าเซสชันซึ่งจะเสร็จสิ้นเวลาประมาณ 4 โมงเย็น หลังจากนั้นก็จะไปทานอาหารเย็นกับเพื่อนๆ คริสเตียนซึ่งส่วนมากจะเป็นร้านอาหารในห้างสรรพสินค้า ถ้าเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์กรแก้วจะอยู่บ้านเพื่อที่จะได้มีเวลาให้แม่มากขึ้น กรแก้วมีโอกาสไปต่างจังหวัดบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นการไปสัมมนาที่ทางบริษัทหรือถ้ามีค่ายของคริสตจักรที่ต่างจังหวัด กรแก้วก็จะไป กรแก้วชอบดูโทรทัศน์ส่วนใหญ่มักจะเป็นรายการละคร ข่าว และเกมโชว์ หนังสือที่ชอบอ่าน ได้แก่ วรรณกรรมคริสเตียน นิตยสาร MBA , Corporate Thailand ในเรื่องการช้อปปิ้งส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าต่างๆตามห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน เช่น มาตรฐานครอง สยามเซ็นเตอร์ เพราะสะดวกเนื่องจากไปที่เดียวแต่สามารถเลือกซื้อสินค้าได้หลายอย่าง บางครั้งก็ซื้อตามตลาดนัด กรแก้วจะไปช้อปปิ้งหนึ่งครั้งต่อสัปดาห์ สินค้าส่วนใหญ่ที่ซื้อจะเป็นเสื้อผ้า เครื่องใช้ส่วนตัว การเลือกซื้อสินค้ากรแก้วจะพิจารณาที่ความคุ้มค่าในเรื่องราคากับคุณภาพและความชอบ บางครั้งก่อนซื้อสินค้าก็จะอ่านโบรชัวร์ราคาหรือแผ่นพับก่อนตัดสินใจซื้อ

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

กรแก้วรู้สึกว่าการคบหาของครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลาง แล้วก็คิดว่าคนอื่นก็มองครอบครัวของกรแก้วว่าอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน กรแก้วมองว่าครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลางและคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในฐานะปานกลางเช่นกัน เนื่องจากเห็นว่าทางบ้านไม่ได้ลำบากหรือเดือดร้อน ถ้าเปรียบเทียบฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านของกรแก้ว กรแก้วคิดว่าครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง เนื่องจากละแวกบ้านของกรแก้วมีทั้งครอบครัวที่มาฐานะร่ำรวยและยากจน ครอบครัวของกรแก้วเป็นครอบครัวคนจีน ที่นับถือศาสนาพุทธ กรแก้วเล่าว่าครอบครัวไม่ยอมรับที่กรแก้วเป็นคริสเตียน ทั้งนี้คิดว่าคงเป็นเพราะตนเองเกิดและเติบโตในครอบครัวคนจีนซึ่งจะมีวัฒนธรรมจีนเข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก กรแก้วเล่าว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแย่มากเมื่อที่บ้านรู้ว่ากรแก้วมาเป็นคริสเตียน กรแก้วรู้สึกตัวเองถูกกดดันและถูกต่อต้านอย่างมากจากครอบครัวโดยเฉพาะแม่และป้า แม่ทั้งตีและไม่พูดคุยด้วย ส่วนป้าก็ทำท่ามีนตึงไม่พูดคุยด้วย กรแก้วคิดว่าทั้งแม่และป้ากำลังมองว่ากรแก้วนอกรีตและกำลังออกนอกรอบประเพณีและวัฒนธรรมจีน กรแก้วเล่าว่า “แม่เคยได้อินมาว่าคริสเตียนถูกสอนให้รักพระเจ้าที่สุด อะไร อะไรก็พระเจ้า ไม่เอาพ่อเอาแม่ ไม่ไหวบรรพบุรุษ แม่ก็คิดว่าถ้าแม่ตายไปแล้วใครจะจูดรูปให้ ใครจะมาเซ่นไหว้” แต่ปัจจุบันนี้กรแก้วรู้สึกว่าแม่และป้ายอมรับมากขึ้น “ตอนนี้ท่าทีของเค้าอ่อนลงแล้วเพราะเราทำให้เค้าเห็นว่าเราไม่ได้ประพฤติชั่วเสียหาย เรายังไม่ได้ไปไหน พระเจ้าไม่ได้ดึงเราไปจากแม่ เรารู้ว่าเค้าเห็นว่าเราดีขึ้นแต่เค้าไม่พูดเพราะคนจีนจะไม่ชมลูก ถึงจะดีอย่างไรก็ต้องตีไว้ก่อน” กรแก้วอยากให้คนในครอบครัวและญาติพี่น้องยอมรับที่กรแก้วเป็นคริสเตียนไม่มองว่ากำลังนอกรีตหรือทำอะไรที่ออกนอกกลุ่มนอกทางและอยากให้มองว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น และถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้ครอบครัวเป็นคริสเตียนกันทุกคน

กรแก้วรู้สึกตัวว่าเป็นคนชั้นกลางของสังคม และคิดว่าคนอื่นก็มองว่ากรแก้วเป็นคนชั้นกลางเช่นกัน เพราะฐานะทางบ้านไม่ได้ลำบากและตนเองก็มีการศึกษา มีงานประจำและมีรายได้ที่แน่นอน กรแก้วบอกว่า ในช่วงแรกที่เป็นคริสเตียนกรแก้วรู้สึกว่าตัวเองดูดีแล้วตนเองก็ภูมิใจที่จะบอกใครๆว่าเป็นคริสเตียน กรแก้วบอกว่า “คงเป็นเพราะศาสนาคริสต์ดูเป็นศาสนาของชาวตะวันตกซึ่งอะไรอะไรที่เป็นของตะวันตกก็จะดูดีมั่ง” แม้ว่ากรแก้วจะมาโบสถ์ทุกอาทิตย์ ซึ่งแตกต่างกับคนพุทธที่ไม่ได้ไปวัดทุกอาทิตย์ แต่กรแก้วก็ไม่ได้มองว่าตัวเองเคร่งศาสนา

กรแก้วกล่าวว่า “เราไม่ได้มองว่าเราเคร่งแต่วิถีชีวิตคริสเตียนไม่เหมือนกับศาสนาอื่นแต่การเป็นคริสเตียนเป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิต ไม่ใช่เชื่อแล้วก็เสร็จไปแต่ต้องพัฒนาชีวิตไปเรื่อยๆ ชีวิตเราต้องเปลี่ยนแปลง” สำหรับชีวิตในปัจจุบันนี้กรแก้วมองว่าตนเองยังไม่ประสบความสำเร็จแต่ต้องพัฒนาตนเองทั้งเรื่องการเรียนรู้และการงาน กรแก้วรู้สึกว่าคุณค่าของตนเองเป็นคริสเตียนตอนที่อยากจะทำสิ่งที่ดี ๆ ให้พระเจ้าได้รับเกียรติ กรแก้วให้เหตุผลว่า “เหมือนกับเราได้รับอะไรหลายอย่างที่พระเจ้าให้เรา เรา ก็อยากจะทำอะไรเพื่อพระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิต ถ้าเราทำดีพระเจ้าก็ได้รับเกียรติ” กรแก้วอยากให้ตนเองมองตัวเองในแบบที่ยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ ไม่ว่าจะตัวเองจะรู้สึกว่ามีส่วนน้อยหรือมีส่วนไม่คิดในด้านใดก็ตาม กรแก้วบอกว่า “พอเราเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้สึกว่าถึงเราจะไม่ดียังไงแต่ก็ยังมีความหมายในสายตาของพระเจ้าอยู่เสมอ” เมื่อมาเป็นคริสเตียนกรแก้วคิดว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นตรงที่เมื่อตนเองเจอกับปัญหาแล้วสามารถตั้งสติได้ มีภาวะความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น นอกจากนี้การเป็นคริสเตียนทำให้มุมมองของชีวิตเปลี่ยน รู้สึกว่าตัวเองเป็นอิสระมากขึ้น และรู้สึกถึงความเท่าเทียมกัน กรแก้วเล่าให้ฟังว่า เมื่อก่อนตนเองและครอบครัวจะเชื่อในเรื่องดวงจัญจนมากถึงกับต้องหมดเงินไปเป็นจำนวนมากเพื่อสร้างและแก้ไขดวงจัญจนให้ถูกต้องตามตำรา โดยหวังว่าบรรพบุรุษจะอวยพรให้มีชื่อเสียงเกียรติยศ ร่ำรวย ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ความเชื่อนี้มันผูกมัดและทำให้ชีวิตกรแก้วไม่เป็นอิสระและกรแก้วก็รู้สึกว่ามันไม่ยุติธรรม “ถ้าใครไม่มีเงินที่จะสร้างดวงจัญจนก็ไม่สามารถมีชีวิตดีได้ ไม่มีใครอยากเกิดมาจน” กรแก้วคิดว่าชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่เท่าเทียมกัน กรแก้วให้เหตุผลว่า “ไม่ว่าเราจะรวยหรือจะจนแต่ถ้าเราเชื่อจะได้รับพระพร ความเชื่อทุกคนมีไม่ว่าจะรวยหรือจะจนก็สามารถมีได้ พระเจ้าให้ยุติธรรมเท่าเทียมกัน” เวลาที่กรแก้วไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ กรแก้วบอกว่า ช่วงแรกก็รู้สึกกังวลใจเหมือนกันไม่รู้ว่าจะวางตัวอย่างไรแต่ไม่รู้สึกว่าตนเองน้อยหรืออึดอัด ที่ไม่ได้ทำเหมือนที่คนอื่นเขาทำกัน กรแก้วบอกว่า ตอนแรกยังไม่ได้รู้สึกมั่นใจในความเป็นคริสเตียนหรือมั่นใจในสิ่งที่ตนเองเชื่อมากนัก แต่ตอนหลัง รู้สึกว่าการเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่ดีทำให้ชีวิตเป็นอิสระ และได้รับการปลดปล่อยจากความเชื่อเดิมที่เคยผูกมัด หลักคำสอนที่กรแก้วยึดถือ คือ รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจ สิ้นสุดกำลังและความคิด รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

ในการคบเพื่อนของกรแก้ว กรแก้วมีทั้งเพื่อนที่เป็นคริสเตียนและที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน แต่กลุ่มเพื่อนที่กรแก้วจะไปไหนมาไหนด้วยส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนคริสเตียนเพราะมีกิจกรรมทำร่วมกันหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาทุกวันพุธ ประชุมอธิษฐานวันศุกร์และการมานับสการพระเจ้าวันอาทิตย์ที่โบสถ์ ทำให้ชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ต้องติดต่อกับเพื่อนคริสเตียน กรแก้วบอกว่าการมีเพื่อนคริสเตียนและการเข้าร่วมในสังคมคริสเตียน มันทำให้กรแก้วรู้สึกอบอุ่นใจ

เมื่อกรแก้วมีปัญหาส่วนใหญ่ก็จะปรึกษาเพื่อนคริสเตียนเพราะมีค่านิยมและความเชื่อที่เหมือนกัน แต่ที่ปรึกษาปัญหากับเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนบ้างถ้าเป็นเรื่องงาน สำหรับเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนที่กรแก้วคบอยู่ในปัจจุบันกรแก้วคิดว่าเพื่อนๆ ไม่ได้มองแก้วแตกต่างอะไรมากนักจากพวกเขาและคนรอบข้างทุกคนยอมรับที่แก้วเป็นคริสเตียน กรแก้วเล่าว่า “ช่วงแรกคนอื่นๆ อาจเห็นว่าการอธิษฐานก่อนรับประทานอาหารเป็นเรื่องแปลกแต่พออยู่ด้วยกันนานๆ แล้วก็เริ่มรู้ว่าคนที่เป็นคริสเตียนทำอะไรบางอย่างและไม่ทำอะไรบางอย่าง” อย่างไรก็ตาม ในการคบเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนทำให้กรแก้วต้องหลีกเลี่ยงตัวเองในสถานการณ์บางอย่าง เช่น การไปเที่ยวผับหรือ ดิสโกเทค กรแก้วกล่าวว่า “เราไม่ยอมมาสถานที่แบบนี้เพราะรู้สึกไม่ดี ทำไปก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร พระเจ้าให้เสรีภาพที่เราจะทำได้ทุกอย่าง แต่ไม่ใช่ทุกอย่างที่เราทำจะเป็นประโยชน์ถ้าเราจะทำอะไรก็จะถามตัวเองก่อนว่าได้ประโยชน์อะไรมั๊ย” กรแก้วคิดว่าเพื่อนๆ มองว่า กรแก้วเคร่งศาสนาและมองกรแก้วด้วยความสงสัยในความเป็นคริสเตียนและอยากรู้ว่าพระเจ้าเป็นอย่างไรคริสเตียนเป็นอย่างใดซึ่งเพื่อนร่วมงานก็มักจะมาถามอยู่เรื่อยๆ กรแก้วอยากให้เพื่อนๆ มองว่ากรแก้วสามารถเป็นที่พึ่งเป็นที่น่าไว้วางใจที่จะปรึกษาเวลามีปัญหา และอยากให้คนอื่นเห็นว่ากรแก้วเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

กรแก้วมองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก และสังคมคริสเตียนก็เป็นสังคมแห่งความรัก สิ่งที่แก้วสัมผัสคือ ความรัก การดูแลเอาใจใส่และการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากคริสเตียนด้วยกัน กรแก้วเล่าว่าตอนที่เข้ามาในสังคมคริสเตียนรู้สึกแปลกๆ เพราะมีคนมารุมล้อมเอาใจใส่มากผิดปกติ มาติดด้วย ทั้งๆ ที่เพิ่งรู้จักกันจนตัวเองรู้สึกไม่ไว้วางใจ แล้วคิดว่าเขาคงแกล้งทำ แต่พอเวลาผ่านไประยะหนึ่งกรแก้วรู้สึกว่าเขาไม่ได้แกล้งทำ “เราารู้สึกว่าเค้าไม่ได้แกล้งทำ มันเป็นชีวิตของเค้าที่ดูแลเทคแคร์คนอื่น เค้าจะเข้ามาติดด้วยเยอะ เราก็รู้สึกดีแล้วก็รู้สึกแปลก เพราะไม่เคยได้รับจากข้างนอก ก็ข้างนอกไม่มีอย่างนี้หนิ” กรแก้วบอกว่าตนเองรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเมื่ออยู่ในสังคม คริสเตียน กรแก้วรู้สึกว่าตนเองเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ไม่ยาก “อาจจะมีกรปรับตัวบ้างแต่ก็ไม่ยากอะไรเพราะในความต่างก็มีจุดร่วมเดียวกันคือเชื่อพระเจ้าเหมือนกันทำให้สามารถสื่อสารกันได้แต่ในเรื่องนิสัยใจคอก็ต้องปรับกันเหมือนสังคมอื่นๆ ทั่วไป” ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคมคริสเตียน กรแก้วบอกว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ ไม่ได้มาจากกลุ่มคริสเตียนกำหนดแต่มาจากพระเจ้าซึ่ง กรแก้วพร้อมที่จะปฏิบัติตามโดยไม่รู้สึกลัวว่าเป็นการบังคับแต่รู้สึกว่าการปฏิบัติตามตนเองก็จะได้รับประโยชน์ กรแก้วคิดว่า สังคมคริสเตียนแตกต่างจากสังคมภายนอกตรงที่ความเชื่อ “เราเชื่อพระเจ้า ความเชื่อสี่อออกมาเป็นการปฏิบัติ เมื่อเราเชื่ออย่างนี้แล้วเราทำตามอย่างนี้เราก็แตกต่างจากคนข้างนอก ที่เค้าเห็นว่าบาปเล็กน้อยไม่เป็นไร ถ้าคนข้างนอกมี

กฎแบบพระเจ้าก็คือจะเป็นแบบเราแต่เราไม่เชื่อพระเจ้า ก็เลยปฏิบัติแตกต่างกันไป” กรแก้วคิดว่าสังคมคริสเตียนมีความหวังดีต่อกรแก้วไม่ต่างจากสังคมภายนอกแต่ให้คำแนะนำต่างกัน เพราะมีความเชื่อไม่เหมือนกัน กรแก้วคิดว่าสังคมคริสเตียนมองว่า กรแก้วมีความเชื่อขึ้นๆ ลงๆ ต้องคอยช่วยเหลือคอยดูแลเอาใจใส่ต่อกัน เพื่อประคองความเชื่อกันไปไม่ให้มีความเชื่อที่เพี้ยนไป ถ้าสังคมแวดล้อมภายนอกดึงทำให้หลุดจากความเชื่อก็ต้องช่วยกันดึงกลับเข้ามา

โลกทัศน์

ในการประกอบอาชีพงาน กรแก้วคิดว่างานที่ดีควรเป็นงานสุจริตและไม่ทำให้ใครเดือดร้อน กรแก้วคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน คือ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า “ ถ้าความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าดีพระเจ้าก็จะส่งเสริมให้ทุกอย่างรอบข้างมันดีไปหมด พระเจ้าเป็นจุดของความสำเร็จ เราเชื่อว่าทุกอย่างมาจากพระเจ้าแล้วก็ความสัมพันธ์ที่ดีของเรากับพระเจ้า จะทำให้เรามีจิตใจที่เบิกบานแจ่มใสทำอะไรได้ดีและเมื่อเราทำอะไรได้ดีโอกาสที่ดีก็จะเข้ามาคนอื่นก็จะเห็นว่าเรามีความรับผิดชอบมากพอสามารถที่จะก้าวหน้าในการงานได้ คือทุกอย่างเริ่มจากพระเจ้าแล้วสิ่งต่างๆมาจากพระเจ้าอวยพร คนอื่นเรียกว่าโอกาส แต่เราเรียกว่า พระเจ้า ” เป้าหมายที่สำคัญของกรแก้ว คือ การนำครอบครัวมาเชื่อพระเจ้าซึ่งกรแก้วคิดว่าการที่จะไปถึงเป้าหมายนั้นได้มาจากการที่กรแก้วสามารถที่จะเลี้ยงดูครอบครัวได้ กรแก้วจึงอยากให้ตนเองมีความก้าวหน้าในการงานเพื่อที่จะมีรายได้สูงๆ กรแก้วบอกว่าการเป็นคริสเตียนทำให้กรแก้วอยากที่จะพัฒนาตัวเอง คิดที่จะเรียนต่อเพื่อที่จะได้ก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน “ตอนแรกที่มาเป็น คริสเตียนเราไม่คิดที่จะเรียนต่อ เราารู้สึกว่าเรามีงานทำมีเงินเดือนประจำแล้วก็มีพระเจ้าที่จะอวยพรไม่ต้องกังวลอะไรแล้วแต่ตอนหลังเรารู้ว่าเราคิดผิด มีพี่ที่โบสถ์บอกว่าไม่ใช่เป็นคริสเตียนแล้วก็หยุดชีวิตแค่นี้แต่ต้องพัฒนาชีวิตต่อไปเรื่อยๆ ไม่งั้นพระเจ้าจะได้รับเกียรติได้ยังไง เราก็เลยคิดที่จะเรียนต่อ” กรแก้วบอกว่า หลักที่ยึดในการทำงานของกรแก้วคือทำทุกอย่างให้เต็มที่ไม่ว่าจะกับใครก็ตามให้เหมือนทำให้กับพระเจ้าเพราะในพระคัมภีร์ก็สอนไว้อย่างนั้น “เมื่อก่อนจะคิดว่ามันไม่ใช่หน้าที่ที่เราต้องทำ คนอื่นไม่ทำแล้วทำไมเราต้องทำด้วยแต่ตอนนี้กลับคิดว่าถ้าเราช่วยอะไรได้ก็ควรช่วย” การที่กรแก้วมีวิถีชีวิตแบบคริสเตียนมีผลต่อการทำงานทำให้หัวหน้าไว้ใจ กรแก้วเล่าว่า “หัวหน้าคงเห็นการดำเนินชีวิตของเรา เขาไม่รู้ว่าเราทำอย่างนี้ เพราะยำเกรงพระเจ้าแต่เขาจะรู้ว่าเราทำอย่างนี้ ดำเนินชีวิตอย่างนี้เขาเลยไว้ใจ โอนเงินเข้าบัญชีเราเป็นแสนให้เราดูแลเรื่องการเงินเวลาที่เค้าไปต่างประเทศ” ในเรื่องการทำงานวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันสะบาโตที่คริสเตียนเชื่อว่าต้องหยุดการงานทั้งปวงเพื่อนมัสการพระเจ้า กรแก้วบอกว่า ในพระคัมภีร์

กล่าวไว้ว่าพระเจ้าสร้าง วันสะบาโตเพื่อมนุษย์ ไม่ใช่สร้างมนุษย์เพื่อวันสะบาโต ดังนั้น ถ้ามีความจำเป็นจริงๆ ก็หยุดได้ ครกแก้วไม่ได้มองว่าการไม่ไปโบสถ์ในวันอาทิตย์เป็นเรื่องที่ผิดแต่รู้สึกว่าการไปโบสถ์คงจะรู้สึกสดชื่นมีกำลังมากกว่านี้ “เรารู้สึกว่าการมานมัสการ พระเจ้าเป็นกำลัง มันสดชื่น ถึงแม้วันนั้นเรามาเราจะเหนื่อยมาก เราก็จะสดชื่น ไม่ว่าจะจากการนมัสการ การอธิษฐานหรือการหนุนใจจากพี่น้องเรารู้สึกว่ามาแล้วมันได้อะไร” ซึ่งครกแก้วก็จะพยายามไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ ในเรื่องการเลี้ยงชีพ ครกแก้วบอกว่าเดิมตัวเองก็ไม่ซื้อล็อตเตอรี่อยู่แล้วเพราะคิดว่าเปอร์เซ็นต์ที่จะถูกรางวัลน้อยมาก แต่พอเป็นคริสเตียนไม่ซื้อ เพราะคิดว่าไม่ควรหวังในสิ่งเหล่านี้ ครกแก้วพูดว่า “มันเหมือนกับเป็นการหวังลอยๆ ในที่สุดก็จะทำให้ไม่วางใจ พระเจ้าแล้วก็จะถลาลึกจนกลายเป็นความบาป” ครกแก้วคิดว่าการทำงานหนักเป็นการถวายเกียรติพระเจ้าวิธีหนึ่งแต่ว่าต้องสามารถแบ่งเวลาในการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน “เราคิดว่าจะทำงานหนักก็คิดแต่ต้องสามารถแบ่งเวลาให้พระเจ้าได้ ไม่ใช่ทำงานหนักจนไม่มีเวลาให้พระเจ้า” ครกแก้วคิดว่าการทำงานหนัก และมีเงิน มีฐานะที่ดีขึ้นก็เป็นการถวายเกียรติพระเจ้าอย่างหนึ่ง ครกแก้วบอกว่า “คนอื่นจะได้รู้ว่าคนที่เชื่อพระเจ้า พระเจ้าจะอวยพรทำให้มีงาน มีเงิน” ในเรื่องทรัพย์สินต่างๆ เช่น เงินเดือน ครกแก้วจะนำมาถวายสิบลดทุกเดือนไม่มีเดือนไหนที่ไม่ถวายสิบลดและทุกเดือนครกแก้วก็จะออมทรัพย์ส่วนหนึ่งโดยเก็บไว้ในธนาคารเอาไว้ใช้ในยามจำเป็น ในเรื่องการบริจาค เช่น ทำบุญเกี่ยวกับศาสนาอื่นๆ เช่น ทอดกฐิน ครกแก้วจะไม่ทำแต่ถ้าเป็นการช่วยเหลือเด็กกำพร้า คนพิการก็จะบริจาค

ครกแก้วไม่สนใจเกี่ยวกับการเมืองมากนัก มองว่าการเมืองไทยมีแต่การคอร์รัปชั่น เล่นพรรคเล่นพวกมีสิทธิพิเศษ ครกแก้วมองว่าสังคมการเมืองไทยเป็นสังคมที่มีโอกาสหุบเงินของคนอื่นได้ง่ายดาย อย่างไรก็ตาม ครกแก้วบอกว่าตนเองก็ไม่รู้สึกขมขื่นกับสิ่งเหล่านั้น ครกแก้วบอกว่า “สังคมไทยเปิดโอกาสให้คนที่เข้าไปอยู่ตรงนั้น มีโอกาสที่จะทำได้ซึ่งเป็นจุดที่คนที่ไม่มีพระเจ้า พอเห็นเงินทอง อำนาจก็อยากจะได้อยากครอบครอง ใครเข้าไปตรงนั้นถ้าไม่มีความเชื่อในพระเจ้า เมื่ออยากได้ก็จะทำหมดทุกอย่างไม่ว่าจะผิดหรือถูก แต่ถ้าเป็นคนที่เชื่อพระเจ้างี้จะรู้ว่าสิ่งที่เขาอยากได้นั้น พระเจ้ามิให้มากกว่านั้นอีกถ้าเชื่อฟังพระเจ้า การเชื่อฟังพระเจ้านั้นมีค่ามากกว่าทรัพย์สินเงินทอง ” ครกแก้วไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยนักแต่ช่วงที่มีการเลือกตั้งหรือการหาเสียงก็มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองบ้างเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจส่วนใหญ่ ครกแก้วก็จะติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อวิทยุเป็นหลัก เพราะที่บ้านคุณแม่ชอบฟังวิทยุอยู่แล้ว ที่ผ่านมารกแก้วไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ล่าสุดเลือกพรรคไทยรักไทย ส่วนใหญ่ครกแก้วจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคล เนื่องจากไม่

รู้จักใคร ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง กรแก้วพิจารณาจากนโยบายพรรคและกระแสในช่วงนั้น โดยจะดูจากข่าวสารข้อมูลในช่วงที่มีการเลือกตั้ง กรแก้วบอกว่าถึงแม้บางครั้งไม่อยากจะเลือกใครก็จะไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงในช่องไม่เลือกใคร กรแก้วคิดว่า การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องออกไปใช้สิทธิใช้เสียงที่ตนเองมีอยู่ กรแก้วคิดว่าถ้ามีการเลือกตั้งครั้งหน้ากรแก้วก็จะไปเลือกตั้งอีก กรแก้วยอมรับว่าการเป็นคริสเตียนมีส่วนผลักดัน ทำให้กรแก้วออกไปเลือกตั้งเหมือนกัน กรแก้วบอกว่า “ การเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้สึกว่าเราควรที่จะมีส่วนรับผิดชอบในบ้านเมืองมากขึ้น ถ้าทุกคนต่างทำหน้าที่ช่วยกันออกไปเลือก มันก็อาจช่วยให้บ้านเมืองดีขึ้นได้แล้วก็จะส่งผลดีต่อตัวเราเองด้วย ” ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้กรแก้วออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา คือ อยากให้ความร่วมมือกับสังคม อยากทำตามหน้าที่ที่ตนเองมีอยู่ กรแก้วมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองไม่มากนัก ส่วนใหญ่ก็ได้แต่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองกับสมาชิกในครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนในช่วงที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น เมื่อถามถึงความเห็นในเรื่อง การเข้ามามีอำนาจของผู้นำเผด็จการ กรแก้วบอกว่า “ เราเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานอำนาจให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงโปรด เมื่อเป็นคริสเตียนเราก็ควรให้เกียรติเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ถือว่าเป็นคนที่พระเจ้าแต่งตั้งขึ้น ” และถึงแม้รู้สึกไม่เห็นด้วยกับผู้ปกครองเผด็จการ กรแก้วก็จะไม่ใช้วิธีต่อต้านอย่างรุนแรง “ เราคงไม่ไปประท้วงกับเค้า แต่จะอธิษฐานขอผู้นำคนใหม่จากพระเจ้า ”

กรแก้วมองว่าปัจจุบันสังคมไทยเต็มไปด้วยปัญหา กรแก้วมีความเห็นว่าปัญหาสังคมที่รัฐบาลควรเร่งแก้ไขคือปัญหายาเสพติด เพราะเป็นสิ่งที่ทำลายตั้งแต่ระดับครอบครัวไปจนถึงระดับประเทศ กรแก้วมีความสนใจในปัญหาต่างๆหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม กรแก้วเล่าว่าการเข้ามาอยู่ในสังคมคริสเตียน มีส่วนทำให้กรแก้วตระหนักถึงปัญหาต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมไทยเพราะเวลาที่มาโบสถ์ ที่โบสถ์จะมีการอธิษฐานเพื่อประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการฆ่าตัวตายหรือแม้กระทั่งถ้ามีการทำสงครามระหว่างประเทศ อย่างในกรณีที่สหรัฐฯถูกโจมตีด้วยการใช้เครื่องบินชนตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ ทางคริสตจักรก็จะให้มีการอธิษฐานเพื่อประธานาธิบดีสหรัฐฯ เพื่อที่จะไม่ให้ทำสงคราม อธิษฐานและไว้อาลัยแก่ผู้ที่เสียชีวิต กรแก้วบอกว่า การเข้ามาเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้ว่า ศาสนาคริสต์ต่างจากศาสนาอื่น กรแก้วบอกว่า “ ศาสนาคริสต์ไม่ใช่ศาสนาที่รักสันติอย่างเดียวแต่ให้สร้างสันติด้วย ศาสนาอื่นอาจสอนไม่ให้เราไปทำใคร แต่ศาสนาคริสต์ต่างจากศาสนาอื่นคือให้เราออกไปเพื่อจะทำ ทำให้สังคมดีขึ้นให้คริสเตียนแต่ละคนที่เป็นหน่วยย่อยๆ ไปอยู่ในแต่ละสังคมเพื่อที่จะแทรกซึมและก็ทำให้สังคมนั้นดีขึ้น ” นอกจากนี้คริสเตียนจะต้องอธิษฐานเพื่อผู้ปกครองประเทศ “ไม่ว่าเราจะอยู่ส่วนไหนก็ให้ อวยพรตรงที่เราอยู่แม้ว่าคนนั้นจะไม่เชื่อพระเจ้าแต่ก็ให้อวยพรเค้าเพื่อเราจะ

ได้อยู่อย่างสันติเพราะถ้าเกิดว่าเรามีความสุขแต่คนรอบข้างไม่มีความสุขเราก็อาจจะไม่มีความสุขด้วยก็ได้ ถ้าเราอยู่ที่ไหนก็ให้อิทธิฐานเพื่อทุกคนเพื่อให้เค้ามีความสุขเราจะมีความสุข” กรแก้วเล่าว่า สิ่งใดที่กรแก้วจะช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือแก่สังคมได้กรแก้วก็จะทำแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ เช่นวันต่อต้านยาเสพติด รัฐบาลจะรณรงค์ให้ใส่เสื้อสีขาวกรแก้วก็จะให้ความร่วมมือ นอกจากนี้กรแก้วเคยออกไปแจกของขวัญให้เด็กในวันคริสมาสต์ตามชุมชนต่างๆ กรแก้วคิดว่าการทำงานที่ตนเองและคริสเตียนทั่วไปเข้าไปรวมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่างๆทางสังคมเป็นวิธีหนึ่งในการประกาศเรื่องของพระเจ้า “วิธีที่จะประกาศให้คนอื่นรู้ว่าพระเจ้าเป็นความรัก ก็ต้องทำให้คนอื่นเห็นว่าพระเจ้าเป็นความรักผ่านทางชีวิตของเรา เพราะพระเจ้าไม่มีตัวตนให้คนอื่นสัมผัสได้ว่าเมื่อมาเชื่อพระเจ้าแล้วจะดี พระเจ้าสามารถสำแดงผ่านทางร่างกายของเราผ่านทางผู้เชื่อให้คนอื่นได้รับรู้ว่าพระเจ้าเป็นยังไง” กรแก้วจึงคิดว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้คริสเตียนเข้าไปช่วยเหลือสังคมก็เพื่อที่จะให้คนอื่นได้รู้จักกับพระเจ้าเห็นความรักของพระเจ้าจะได้มาเชื่อพระเจ้า

กรณีศึกษาที่ 2 : ลินดา (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	หญิง
อายุ	28 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาตรี
อาชีพ	เลขานุการ
รายได้ต่อเดือน	13000 บาท

ประวัติชีวิต

ลินดาเกิดที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ครอบครัวของลินดาเป็นคนจีนนับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงลินดาและพี่สาวคนที่สี่ ที่เป็นคริสเตียน ทั้งพ่อและแม่ของลินดามีเชื้อสายจีนทั้งคู่ ลินดาเล่าว่าทั้งพ่อและแม่ไม่ได้จบการศึกษาอะไร พ่อของลินดาเสียชีวิต ตอนลินดาอายุ 1 ขวบ หลังจากที่พ่อเสียชีวิตครอบครัวลำบากมาก แม่ก็ต้องทำงานหนักเพื่อเลี้ยงลูก 5 คน ภายหลังแม่ไปทำงานเป็นแม่ครัวที่ประเทศฝรั่งเศสจึงสามารถเก็บเงินได้จำนวนหนึ่ง ทำให้ฐานะดีขึ้นจึงกลับมา

เมืองไทยแล้วก็มีเงินมาซื้อบ้านและก็มีมาก่อร่างสร้างตัวที่กรุงเทพฯ ครอบครัวของลินดา มีพี่น้องรวมทั้งหมด 5 คน ลินดา มีพี่สาว 3 คน และพี่ชายหนึ่งคน ลินดา เป็นลูกคนสุดท้อง ทุกคนยังโสด ยกเว้นพี่สาวคนโตที่แต่งงานและมีลูกสองคน พี่สาวคนโตเรียนจบ ป.4 ปัจจุบันเป็นผู้จัดการหน่วยอยู่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง พี่สาวคนที่สองเรียนจบ ม.3 พี่คนที่สามซึ่งเป็นพี่ชายเรียนจบ ม.3 ปัจจุบันเปิดร้านค้าแถวประตูน้ำ พี่สาวคนที่ 4 เรียนจบสูงที่สุด คือ จบปริญญาโท สาขาบริหาร จากประเทศออสเตรเลีย ปัจจุบันเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ลินดาเล่าว่า ตอนเด็กๆแม่ส่งให้ ลินดา ไปเรียนโรงเรียนจีนซึ่งเป็นโรงเรียนประจำที่จังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่ชั้น ป. 1 ถึง ป.6 เพราะหวังจะให้ ลินดาพูดภาษาจีนได้ หลังจากนั้นจึงย้ายมาเรียนต่อในกรุงเทพฯที่ โรงเรียนเทพสัมฤทธิ์วิทยา ชั้น ม.1-ม.3 แล้วย้ายมาเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ชั้น ม.4 หลังจากนั้นก็สอบเทียบม.6 ได้ จึงลาออกจากโรงเรียนสตรีประเทืองวิทย์ ลินดาจบปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม แล้วมาทำงานขายอุปกรณ์มือถือได้ 1 ปี หลังจากนั้นก็มาทำงานเลขานุการ ที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ลินดาเล่าว่าที่จริงแล้วแม่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษามากเท่าไร เพราะคิดว่าเป็นลูกผู้หญิงเรียนสูงไปก็เท่านั้น เพราะในที่สุดก็ต้องแต่งงานออกไปแต่ที่ ลินดาเรียนสูงขนาดนี้เป็นเพราะมีพี่สาวคนโตเป็นผู้ส่งเสียให้เรียน ปัจจุบันลินดาอาศัยกับแม่ที่ตึกแถว ย่านท่าพระ สภาพบ้านที่ลินดาอาศัยเป็นตึกแถว 4 ชั้น หนึ่งคูหา ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจพาณิชย์ มีห้องนอน 2 ห้องใหญ่ ชั้น 3 กั้นบริเวณไว้ให้เช่า ปัจจุบันในบ้านของลินดา มีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 14 นิ้ว 1 เครื่อง และขนาด 21 นิ้ว 1 เครื่อง ตู้เย็น 1 เครื่อง สเตอริโอ 1 เครื่อง เครื่องปรับอากาศ 3 เครื่อง รถยนต์ 4 คัน (เป็นของครอบครัว) ยี่ห้อ บีเอ็มดับเบิล 2 คันและโตโยต้า 2 คัน เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง โทรศัพท์บ้าน 2 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง วิทยุ 1 เครื่อง โทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง เกรดการ์ด 1 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ลินดาเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 5 ปีแล้ว โดยมีพี่สาวคนที่สี่ เป็นคนแนะนำให้มาเป็นคริสเตียน พี่สาวชวณลินดา มาโบสถ์และเข้ากลุ่มเซลล์ที่โบสถ์ทำให้ลินดาได้รู้เรื่องพระเจ้า การเข้ามาอยู่ในสังคมคริสเตียน ทำให้ลินดาสัมผัสความรักของพระเจ้าผ่านทางคริสเตียน ลินดาประทับใจสังคมคริสเตียนมาก ทุกคนดีต่อลินดา และรับลินดาอย่างทีลินดาเป็น จุดสำคัญที่ทำให้ลินดาเป็นคริสเตียน เนื่องจากลินดาเชื่อว่าพระเจ้าช่วยให้ลินดาเรียนจบมหาวิทยาลัย ลินดาเล่าว่า ตอนที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัย ตนเองกลัวเรียนไม่จบ กลัวโดนretire ทำให้ว่าุ่นใจมาก ไม่รู้จะพึ่งใคร ก็เลยอธิษฐานขอกับพระเจ้า และพี่ๆในเซลล์ก็ช่วยอธิษฐานให้ด้วย ในที่สุดพระเจ้าก็ช่วยให้ลินดา

เรียนจบ ลินดาจึงเชื่อว่าพระเจ้าที่จริงและฟังคำอธิษฐานของลินดา ตั้งแต่นั้นมาลินดาก็เปิดใจรับเชื่อพระเจ้าและเป็นคริสเตียนเรื่อยมา

การดำเนินชีวิตคริสเตียนของลินดาคือลินดาจะอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานทุกวัน อธิษฐานก่อนรับประทานอาหารทุกมื้อ ทุกวันพุธจะเข้าเซส วันศุกร์มาอธิษฐานที่โบสถ์ วันอาทิตย์มานับสการพระเจ้าที่โบสถ์และช่วยสอนรวีให้เด็กๆที่โบสถ์ นอกจากนี้ทุกครั้งที่คริสตจักรมีการประชุมพิเศษ(งานฟื้นฟู) ลินดาจะไปร่วมด้วยหรือถ้าเป็นกิจกรรมอะไรที่คริสตจักรจัดขึ้นเป็นพิเศษ ถ้าว่างก็จะไปร่วมด้วย เช่น กิจกรรมเก็บขยะรอบชุมชนต่างๆแจกของในวันคริสต์มาส วันหยุดนักขัตฤกษ์ทางคริสตจักรมักจัดกิจกรรมเข้าค่ายลินดาก็จะไปร่วมด้วย

ลินดาทำงานเป็นเลขานุการที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งย่านสาทร ทำงานทุกวันจันทร์ถึงศุกร์และวันเสาร์-อาทิตย์บ้างบางครั้ง งานเริ่มเวลา 10.00-17.00 น. หลังเลิกงานลินดาจะกลับบ้านหรืออาจไปเล่นกีฬาที่โบสถ์ โดยจะตีปิงปองกับเพื่อนๆที่โบสถ์ งานอดิเรกคือ เล่นกีฬาปิงปอง คูโรททัศน์ คูวีดีโอ ส่วนใหญ่จะดูละคร หนังสือที่ชอบอ่านจะเป็นพระคัมภีร์ นอกนั้นก็จะเป็นพวกหนังสือบันเทิงต่างๆ ในเรื่องการช้อปปิ้ง ลินดาไม่ค่อยซื้อของบ่อย ถ้าจะซื้อก็จะเป็นตามร้านค้าทั่วไปที่ตนเองสะดวกหรือเดินทางผ่าน ถ้าเห็นแล้วถูกใจก็ซื้อเลยในการซื้อของก็ดูที่ราคาและความพอใจ ของที่ชอบซื้อก็คือ เสื้อผ้า ถ้าซื้อพวกเครื่องใช้ที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ ก็มักจะหาข้อมูลก่อนตัดสินใจซื้อ ส่วนเรื่องร้านอาหารส่วนใหญ่จะชอบไปร้านอาหารที่อยู่ในห้างสรรพสินค้าเพราะมีให้เลือกหลายร้านและเพื่อนๆ พี่ๆ ที่โบสถ์ก็ชอบไป สิ่งที่ลินดาให้ความสนใจที่สุด คือเรื่องพระเจ้า รองลงไปคือ เรื่องครอบครัว เรื่องการงาน

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

ลินดาคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลาง แล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของลินดาอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน ลินดาคิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของลินดาอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างร่ำรวยเพราะคนอื่นคงจะมองจากข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ แต่ลินดากลับมองว่าครอบครัวตัวเองอยู่ในฐานะปานกลางเนื่องจากรู้ว่าที่บ้านมีหนี้สิน ถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านของลินดา ลินดาคิดว่าครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง ครอบครัวของลินดาเป็นครอบครัวคนจีน ที่เคร่งศาสนาพุทธโดยเฉพาะพี่สาวคนโตและคนรอง ส่วนลินดาและพี่สาวคนที่ 4 เป็นคริสเตียน ตอนที่ลินดามาเป็นคริสเตียนมีเพียงแม่ พี่ชายและ

พี่สาว(คนที่เป็นคริสเตียน)ที่ยอมรับการเป็นคริสเตียนของลินดา ถึงแม้แม่กับพี่ชายจะไม่เห็นด้วยมากนักแต่ก็ไม่ได้ว่าอะไร ส่วนพี่สาวคนโตและคนรองไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก พี่สาวคนโตถึงกับไล่ออกจากบ้านและไม่ส่งเสียให้เรียนต่อ จนลินดาต้องออกมาทำงานหาเงินส่งให้ตนเองเรียนจนจบ ลินดาคิดว่าการเป็นคริสเตียน ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวแยกลงโดยเฉพาะกับพี่สาว ลินดา คิดว่าครอบครัวมองว่าลินดาเคร่งศาสนา ลินดาบอกว่า “แรกๆครอบครัวจะมองว่าเราเคร่ง ผ่าเหล่าผ่ากอ ออกตัณยู” ลินดาให้เหตุผลว่าเป็นเพราะตนเองไม่เข้าพิธีไหว้บรรพบุรุษ ทำให้ครอบครัวมองว่าออกตัณยูต่อบรรพบุรุษซึ่งเขายอมรับไม่ได้อย่างมากแต่ปัจจุบันนี้ครอบครัวยอมรับที่ ลินดาเป็นคริสเตียนมากขึ้น ไม่มองว่าลินดาออกตัณยู ลินดาบอกว่า “เค้าก็ยอมรับเรามากขึ้นคงเป็นเพราะเราทำตัวดีให้เค้าเห็น ที่ผ่านมาระก็รักเคารพแม่มาก เรายังเอาเงินเดือนทุกเดือนให้แม่ “ลินดาบอกว่าการ เป็นคริสเตียนมีผลต่อความสัมพันธ์ของตนเองกับครอบครัวเพราะพมาเป็น คริสเตียนทำให้ลินดาร์ักครอบครัวมากขึ้น “ ตอนที่เรายังไม่เป็นคริสต์ บางทีเรารู้ว่าเราต้องรักครอบครัวเรานะแต่ว่าเราจะไม่ค่อยรักเพราะถ้าเกิดเค้าทำอะไร เค้าทำอะไรเรามาเราจะตอบได้แล้ว เราจะคำในใจถ้าเราตอบโต้อะไรไม่ได้ ความรักตรงนั้นมันก็จะหมดไปกลายเป็นทิวี เป็นความเยอหยิ่ง คล้ายกับว่าถ้าเธอไม่พูดกับฉันก่อนฉันก็ไม่พูดกับเธอ แต่พอเรารู้จักพระเจ้า เรายังรักครอบครัวมากขึ้นแล้วเรียนรู้ที่จะรักคนอื่นที่ไม่ใช่คนในครอบครัว” ลินดาอยากให้ครอบครัวมองว่า คริสเตียนไม่ได้ทิ้งครอบครัว และอยากให้เขาเห็นว่าคนที่เป็คริสเตียนจะไม่ได้ตอบแทนสิ่งที่คนอื่นทำไม่ดีกับเรา มองว่าการเป็น คริสเตียนทำให้ชีวิตเปลี่ยนไป รู้จักรักคนอื่น “ พระเจ้าไม่ได้สอนให้เราไม่รักครอบครัว พระเจ้าไม่ได้สอนให้เราตอบแทนสิ่งที่เค้าทำกับเราอย่างที่เราทำกับเราว่าเราต้องทำกับเค้าแบบเหมือนกับที่สังคมภายนอกบอกว่า ตาต่อตาฟันต่อฟันและสอนให้เราทำที่อีกแบบหนึ่งกับเค้า อยากให้เค้าเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้สอนให้เราไม่รักครอบครัว แม่เราจะไม่ให้บรรพบุรุษแต่ว่าเราก็คงตัณยูกับแม่เรา อยากให้เค้าเข้าใจว่าพระเจ้าสอนให้เรารักพ่อแม่และครอบครัวและกตัณยูกับพ่อแม่”

ลินดาบอกว่าตนเองอยู่ชั้นกลางของสังคม เนื่องจากตนเองมีความเป็นอยู่ไม่เดือดร้อนและตนเองก็มีการศึกษา ทางบ้านก็มีฐานะมีรายได้ที่มั่นคง อย่างไรก็ตาม ลินดาก็มองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางระดับไม่สูงนัก เพราะคิดว่าการศึกษานี้ควรจะจบปริญญาโท การที่ลินดาเป็นคริสเตียน ทำให้ลินดาารู้สึกว่าตัวเองภูมิใจแต่ไม่ได้คิดว่า การเป็นคริสเตียนจะทำให้สถานภาพทางสังคมสูงขึ้น ลินดาคิดว่าเพื่อนๆ ก็ไม่ได้มองว่า ลินดาดูรวยขึ้นหรือดูดีขึ้นจากแต่ก่อนแต่ถ้าเป็นคนอื่นอาจจะมองอย่างนั้น สำหรับตัวลินดาเองกลับรู้สึกแยกลง เพราะตอนที่มาเป็นคริสเตียนใหม่ๆ ถูกที่บ้านต่อต้านไล่ออกจากบ้าน “ตอนที่มาเป็นคริสเตียนไม่รู้สึกว่าตัวเองไฮแต่กลับรู้สึกว่

ตัวเองโลเลด้วยซ้ำเพราะที่บ้านต่อต้านมากไล่ออกจากบ้าน” การเป็นคริสเตียนทำให้ลินดาารู้สึกว่าตนเองมีเป้าหมายในชีวิต รู้ว่าตนเองเกิดมาจากอะไรแล้วก็จะดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร “เรามองว่าเรามีเป้าหมายในชีวิตแล้วเรารู้ว่าใครสร้างเรา แล้วคนที่สร้างเราอยากให้เราใช้ชีวิตยังไง แล้วชีวิตเราก็ดีขึ้น พอเรามีเป้าหมายในชีวิตแล้วเรารู้ว่าเราต้องดำเนินชีวิตยังไง มันก็ทำให้เรามีความหวังใจ” การเป็นคริสเตียนทำให้มุมมองชีวิตของลินดาเปลี่ยนไป ลินดาพูดว่า “เรารู้ว่าเราต้องดำเนินชีวิตที่เราจะไม่ได้อยู่เพื่อตัวเองแล้วแต่เพื่อพระเจ้า พอเรามาเชื่อพระเจ้าเรารู้ว่าเรารอดแล้ว เราก็ออยากจะมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะมีโอกาสพากันในครอบครัวมารู้จักกับพระเจ้าเพราะเรารู้ว่าเรารอดแล้ว เราก็ออยากให้คนที่เรารักไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือคนในครอบครัวได้มีโอกาสได้รู้จักกับพระเจ้า” ลินดาเล่าว่าคนอื่นอาจจะมองว่าลินดาเป็นคนเคร่งศาสนา แต่สำหรับลินดา ลินดาบอกว่าคนที่เป็นคริสเตียนทุกคนมีความแตกต่างจากคนที่ไม่เป็นคริสเตียนอยู่แล้ว ถ้าคนอื่นมาเป็นคริสเตียนก็จะเข้าใจ ลินดาพูดว่า “สำหรับคริสเตียนถ้ามองกันเองก็จะรู้ว่า มันคือวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ทุกคนที่เป็นคริสเตียนก็จะเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเคร่งศาสนา” ลินดาบอกว่าชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ “คนทั่วไปก็จะมองว่าเป้าหมายคือต้องมีบ้าน มีรถ แต่งงานมีครอบครัวแต่เรายังไม่มีสิ่งเหล่านั้น เราเชื่อว่าถ้าพระเจ้าเมตตา เราก็คจะมี แต่ถ้าจะให้ได้มาด้วยความสามารถของเราเอง ยาก ความสามารถเราคงมีไม่ถึง” อย่างไรก็ตาม ชีวิตปัจจุบันนี้ก็ถือว่าตนเองสำเร็จไปส่วนหนึ่งเพราะลินดาก็มีบ้านอยู่อาศัยกับแม่ มีงานทำ มีครอบครัวที่เข้าใจกันมากขึ้น ลินดาบอกว่า “ตอนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าเราไม่รู้ที่เราเรียนไป แล้วจะจบมาเพื่อทำงานอะไร เพราะเราไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไร แต่พอเรารู้จักพระเจ้า เออ...เรารู้ว่าเรามีเป้าหมาย ทุกวันนี้เราก็ออยู่เพื่อพระเจ้า เราก็อขอให้เรามีงาน มีรายได้ที่จะดูแลตัวเอง เราดำเนินชีวิตให้พระเจ้านำเพราะเรารู้ว่าความสามารถเราไม่ได้มีมากถึงกับเป็นผู้จัดการ เป็นอะไรที่มีตำแหน่งสูงๆ แต่เรารู้ว่าพระเจ้าให้เราทำงานทำให้เรามีเงินที่จะดูแลตัวเอง แล้วก็มาให้แม่ เพราะเป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้แม่ทุกวันนี่ทุกอย่างที่เราได้มาเรารู้ว่าความสามารถเราไปไม่ถึง แต่เรารู้ว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราทุกอย่างที่เราได้มาเพราะพระคุณพระเจ้า เรารู้ว่าความสามารถเราไม่ได้มีมาก ถามว่าประสบความสำเร็จหรือยัง คนที่อยู่ในโลกนี้ คนทั่วไป เป้าหมายเค้าก็คือ มีบ้าน มีรถ มีครอบครัว แต่เราก็อยังไม่มื่ออะไรที่เป็นความสำเร็จอย่างที่เค้ายอมรับกันแต่เรารู้ว่าถ้าพระเจ้าจะให้ ถ้าพระเจ้าจะเมตตา เราก็อจะมีตรงนี้ แต่ถ้าถามว่าความสามารถเรามีถึงที่เรายะได้มาหรือเปล่า...ยาก” ลินดาารู้สึกว่าตัวเอง เป็นคริสเตียนตอนที่ตนเองคิดว่าจะเลิกทำบาป ลินดาไม่คิดว่าการเป็นคริสเตียนต้องได้รับบัพติศมา ลินดาเล่าว่า “ตอนที่เรารับบัพติศมาแล้วเราก็อยังคิดจะทำบาปอยู่ พอเราเป็นคริสเตียนซัักพักหนึ่งก็รู้สึกว่พระคุณพระเจ้ามามากจนทำให้เราไม่อยากจะบาปหรือทำสิ่งที่ไม่ดีแล้วก็มาสารภาพบาป มันทำให้เรารู้สึกละอายใจแล้วก็ออยากจะเลิกทำบาป ทุกครั้งที่ทำอะไรผิดๆ เราก็อจะรู้สึกไม่

สบายใจ” ลินดาบอกว่าชีวิตคริสเตียนทุกคนมีความอยากที่จะเติบโตขึ้นกับพระเจ้า “เราอยากจะทำให้ตัวเองเติบโตขึ้นไปกับพระเจ้าทุกๆวัน ทุกเวลาที่ผ่านไป โตขึ้นจนมีชีวิตที่ไพบูลย์เหมือนพระเยซูคริสต์ อยากให้ชีวิตของตัวเองเป็นชีวิตที่เติบโตแล้วก็อยู่ในทางของพระเจ้า” การเป็นคริสเตียนทำให้ ลินดาบอกว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น “พอมาเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้ว่ามาจากไหน แล้วจะไปไหน รู้เป้าหมายในชีวิต รู้ว่าความสุขอยู่ที่ไหนโดยไม่ต้องไปแสวงหาแบบคนอื่น มองว่าตนเองไม่ตกอยู่ในอำนาจของความบาปเพราะชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่มีชัยชนะเหนือความบาป” ลินดาเล่าว่า ตนเองเคยสูบบุหรี่แต่พอมาเป็นคริสเตียนก็เลิก “พอมาเชื่อพระเจ้า พระเจ้าทำให้เรามีชัยชนะเหนือสิ่งนั้น ในขณะที่คนอื่นยังเป็นทาสของสิ่งนั้นอยู่” ลินดาบอกว่า ตนเองต่างจากคนส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาพุทธ ลินดาบอกว่า “เราต่างจากคนพุทธตรงที่เราได้รับความรัก ทำให้เราเรียนรู้ที่จะรักคนอื่น แต่คนพุทธยังไม่ได้ได้รับความรักที่สมบูรณ์ ทำให้เค้าไม่เรียนรู้ที่จะรักคนอื่นได้” เวลาที่ลินดาไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ ลินดาบอกว่า “เราไม่ได้รู้สึกอึดอัดหรือรู้สึกด้อยแต่กลับรู้สึกขอบคุณพระเจ้าเหมือนกับเราได้รับ พระคุณจาก พระเจ้าที่ได้มาเป็นคริสเตียน” อย่างไรก็ตาม ลินดาจะอธิบายให้คนอื่นเข้าใจจะทำตัวให้ดี มีท่าทีที่ดีไม่ให้ใครตำหนิคริสเตียนได้ หลักคำสอนที่ยึด คือแสวงหาพระเจ้าและมีชีวิตที่ถวายเกียรติพระเจ้า

ในเรื่องการคบเพื่อน ส่วนใหญ่ลินดาจะคบเพื่อนที่เป็นคริสเตียน เพราะชีวิตส่วนใหญ่จะอยู่ในสังคมคริสเตียน ในหนึ่งสัปดาห์ก็จะโทรคุยหากัน นัดกันออกไปกินข้าวหรือเล่นตีปิงปองด้วยกันที่โบสถ์ เวลาที่มีปัญหาลินดาจะปรึกษาเพื่อนคริสเตียน ถ้าเป็นปัญหาหนักๆ ก็จะปรึกษาพี่เลี้ยง(รุ่นพี่ที่เป็นคริสเตียน) ลินดาบอกว่า การปรึกษากับคริสเตียนด้วยกันก็จะได้ทางออกของปัญหาที่มาจากพระเจ้า เพื่อนคริสเตียนจะให้คำสอนของพระเจ้าซึ่งจะหนุนใจ และเป็นทางออกทำให้ตนเองรู้ว่าเหตุการณ์อย่างนี้ควรจะทำอย่างไร ลินดาบอกว่า “เรารู้สึกว่าเราอยู่กับคนที่เป็คริสเตียนแล้วมันเหมือนครอบครัว มันเหมือนพี่น้องมันต่างกับข้างนอก เราบอกไม่ถูก ตอนนีส่วนใหญ่เพื่อนๆ เค้าเราก็ทำงานไปหมดแล้ว เวลาที่จะเจอกันก็น้อยลงแล้วเราก็ตุเป็นใหญ่แล้วมันไม่มีมาแบบว่า dance dance dance แล้ว ออจันด์ไปกินข้าวบ้าง แต่ถ้าจะไปเที่ยวแบบเดิมคงไม่แล้ว” ลินดารู้สึกว่าเพื่อนๆ ยอมรับ ไม่ต่อต้าน แม้ว่าลินดาจะทำตัวแตกต่างจากเพื่อนๆ เช่น เมื่อก่อนลินดาเคยสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าแต่เมื่อมาเป็นคริสเตียนก็เลิก เพื่อนๆ ก็มองว่าดีที่เลิกได้ ลินดารู้สึกว่าเพื่อนๆ ไม่มองว่าลินดาแตกต่างหรือมองด้วยความตำหนิว่าทำไมต้องทำตัวดี แต่จะมองว่าลินดาเคร่งศาสนา ลินดาไม่เคยทะเลาะ หรือมีความขัดแย้งกับเพื่อนในเรื่องความแตกต่างทางศาสนา เพราะสิ่งใดที่ลินดาทำตามเพื่อนไม่ได้ ลินดา ก็จะอธิบายให้เพื่อนเข้าใจ อย่างในเรื่องการกินเหล้า

สูบนุหรี ลินดาารู้สึกว่าสิ่งนั้นทำไปก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร ลินดาพูดว่า “ในพระคัมภีร์ก็บอกว่าสามารถทำสิ่งสารพัดได้ไม่มีใครห้าม แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะมีประโยชน์” ลินดาคิดว่าเพื่อนมองว่าลินดาเป็นผู้ใหญ่ขึ้น “เค้าก็มองว่าเรามีความคิดมากขึ้น พุดจามีหลักการมากกว่าแต่ก่อน พุดแล้วสมเหตุสมผลซึ่งจริงๆ แล้วเราก็คือคำพูดที่มาจากพระคัมภีร์” ลินดาอยากให้เพื่อนมองแล้วตั้งคำถามว่าทำไมลินดาถึงเปลี่ยนไป แล้วอะไรที่ทำให้เปลี่ยนแปลงอยากให้เพื่อนๆ เห็นพระเจ้าในตัวของลินดา

ลินดาบอกว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก และสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรักและความช่วยเหลือซึ่งลินดาารู้สึกเช่นนั้นเพราะได้รับจากพี่น้องคริสเตียนไม่ใช่จากคำสอน ลินดาบอกว่า “เราสัมผัสความรักของพระเจ้าจากพี่น้องคริสเตียน ถ้าเค้าบอกว่าพระเจ้าสอนให้รัก แต่เราไม่เห็นชีวิตของคนที่เชื่อพระเจ้าว่ารักเราก็ไม่สัมผัส” ลินดาารู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน “พอมาเป็นคริสเตียนแล้วเรารู้สึกว่าเหมือนมีครอบครัวใหญ่..แล้วมันก็ happy” ลินดาารู้สึกว่าตนเองเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ง่ายและคิดว่าสังคมคริสเตียนพร้อมที่จะยอมรับลินดาอย่างที่ลินดาเป็น ลินดาเล่าว่า “เราไม่น่ารักเลยตอนมาเป็นคริสเตียน เป็นคนหัว เป็นคนตรงเป็นคนทะเล้ง เป็นคนไม่ดี แต่พอเรามาแล้วเค้าสามารถยอมรับเราได้แล้วรักเราได้ในขณะที่เราเป็นแบบนี้” ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมคริสเตียนกำหนด ลินดาไม่รู้สึกรู้สึกถูกบังคับแต่คิดว่าถ้าทำตามก็เป็นสิ่งที่ดี ลินดาให้เหตุผลว่า “พระเจ้าให้เสรีภาพที่เราจะทำ ถ้าเราทำเราก็จะได้รับพระพร เราถ้าไม่ทำเราก็ไม่ได้รับพระพรแล้วเราก็คงเป็นเหมือนเดิม” ลินดาคิดว่าสังคมคริสเตียนต่างจากสังคมภายนอก คือ เป็นสังคมที่มีความรักเต็มไปด้วยการช่วยเหลือ “สังคมข้างนอกถ้าเค้าดีกับเรา เรารู้สึกว่ามันดีแบบมีผลประโยชน์อยู่ข้างในรีเปล่า เค้าทำดีโดยไม่หวังผลมันน้อยอะ... แต่ถ้าสังคมคริสเตียนเรารู้ว่ามันไม่มีอะไรข้างใน เรารู้ว่าเค้าไม่ได้มาเอาอะไรจากเรา” ลินดาารู้สึกว่าสังคมคริสเตียนปฏิบัติต่อลินดาต่างจากสังคมภายนอก “เค้าพร้อมที่จะให้ความรัก การช่วยเหลือ การให้อภัยและการหนุนใจ...สังคมข้างนอกจะเป็นเพื่อนเล่นคุย แต่ความสัมพันธ์มันก็ไม่ได้ลึกเหมือนในสังคม คริสเตียน” ลินดาคิดว่าสังคมคริสเตียนมองว่าลินดาพัฒนาชีวิตคริสเตียน “เค้าก็จะมองว่าเราโตขึ้นนะ จากที่แต่ก่อนที่มาแล้วแบบไม่มีมารยาท พุดจาไม่ดี พอเริ่มหลายๆ ปีแล้วการเปลี่ยนแปลงเริ่มมีแบบพัฒนาขึ้นนะ” ลินดาอยากให้สังคมคริสเตียนมองว่าลินดาสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการอธิษฐานหรือเรื่องต่างๆ ที่คิดว่าจะช่วยได้

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ ลินดาคิดว่าอาชีพที่ดี ไม่จำเป็นต้องเป็นอาชีพที่รายได้สูงแค่เป็นรายได้ที่พอเลี้ยงตัวเองได้ และที่สำคัญต้องไม่ต้องเสี่ยงต่อการทำบาป และควรจะมีหลักเลี้ยงชีพที่ต้องมีความเสี่ยงต่อการทำไม่ดี เช่น โกงหก อย่างเช่นอาชีพพนักงานขาย ลินดาคิดว่าอาชีพที่ต้องเสี่ยงต่อในเรื่องของการพูด การโกหก ลินดาคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานคือ สติปัญญา ลินดาคิดว่าถ้ามีสติปัญญาก็จะทำให้สามารถแก้ไข เรียนรู้ที่จะพัฒนาตัวเองได้ ทำให้ได้ทำงานดีแล้วก็มีโอกาสตามมา มีเงินเดือนเพิ่มขึ้นหรือมีโบนัสตามมา เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตของลินดา คือ ลินดาต้องการให้ครอบครัวมารู้จักกับพระเจ้า ส่วนในเรื่องงานก็อยากให้มีเวลาก้าวหน้าในชีวิตการงาน ลินดาคิดว่าที่จะไปถึงเป้าหมายเหล่านั้นได้มาจากพระเจ้า “เราต้องแสวงหาพระเจ้า และสัตย์ซื่อในการดำเนินชีวิตแล้วด้วยพระเจ้าก็จะ อวยพรให้เอง” ลินดาคิดว่าศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตและแนวคิดในการทำงานของลินดา คือ ทำให้ลินดาอยากจะทำแต่สิ่งที่ดีๆ รับผิดชอบในงานที่ทำ ทำงานอย่างเต็มที่เพราะลินดาเชื่อว่าพระเจ้าจะอวยพรให้กับคนที่แสวงหาพระเจ้า และดำเนินชีวิตที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้า เมื่อขออะไรจากพระเจ้าก็จะได้สิ่งนั้น ลินดารู้ว่าความสามารถของตนเองมีขีดจำกัด แต่โอกาส เงินทอง การงาน หรือสิ่งต่างๆ ที่ได้มาก็มาจากพระเจ้าที่จะอวยพรพระพรให้ตามความเชื่อสัตย์ที่ลินดามี “พระสัญญาของพระเจ้าเป็นตัวกำหนดชีวิตในการทำงานของเรา ถ้าเราสัตย์ซื่อ เราแสวงหาพระเจ้า เมื่อเราขอสิ่งใดเราก็ได้สิ่งนั้น เรารู้ว่าความสามารถเรามีขีดจำกัด แต่ถ้าสัตย์ซื่อในการทำงานในการรับใช้ทุกอย่างที่เราได้มาก็ได้มาจากพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็งาน เป็นเงิน เป็นบ้าน เป็นครอบครัว” หลักที่ลินดายึดในการทำงาน คือ มีความสัตย์ซื่อในงานที่ทำ ไม่โกงหรือทำสิ่งผิดๆ มีความรับผิดชอบ มีการเรียนรู้และพัฒนา การเป็นคริสเตียนมีผลต่อการทำงานของลินดาคือ ทำให้หัวหน้าไว้ใจลินดามากขึ้น ลินดาเล่าว่า “งานของเราต้องยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ก็ทำให้พี่เราไว้ใจเรามากขึ้น แต่ก่อนพี่เราจะระวังเรื่องเงินถึงเราจะเป็นน้องแต่เค้าเป็นหัวหน้าเรา เค้าก็จะระมัดระวังแต่ตอนนี้เค้าก็ให้เราเขียนเช็ค ให้อยู่เกี่ยวกับเรื่องเงิน” ในเรื่องการทำงานวันอาทิตย์ ซึ่งทางศาสนาคริสต์ถือเป็วันสะบาโต ลินดาคิดว่าวันนี้เป็นวันที่ควรมานมัสการพระเจ้าและหยุดการทำงานต่างๆ และถ้ามีใครนำสิ่งของต่างๆ มาขายในโบสถ์ลินดาขี้รู้สึกไม่ชอบ ลินดาคิดว่าการนับถือวันสะบาโต โดยการหยุดการทำงานต่างๆ เป็นกฎง่ายๆ ที่น่าจะทำได้ ถ้าเรื่องง่ายๆ แค่นี้ไม่สามารถทำได้ก็ไม่ต้องไปทำเรื่องอื่นแล้ว ลินดาเล่าว่า แม้ว่าบางครั้งลินดามีงานต้องไปต่างจังหวัด วันเสาร์-อาทิตย์ ลินดาก็จะไม่ไป ลินดานับถือวันสะบาโตมาก ลินดาคิดว่าวันสะบาโตเป็นวันที่จะต้องให้พระเจ้า ในเรื่องการเสี่ยงโชคและการพนันขันต่อในรูปแบบต่างๆ ลินดาไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ถ้าเกี่ยวข้องด้วยก็จะเป็นเรื่องการชิงโชคแต่ก็ไม่ได้หวังอะไรมาก แค່ทำไปเพื่อความสนุก ลินดาเล่าว่า “เมื่อก่อนที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียนเราชอบเล่นหวย เล่นบอล แต่พอเป็นคริสเตียนแล้วก็เลิก

แต่บางทีก็มีส่งคู่มือซึ่งโชคบ้าง เราเคยเล่นห่วย แต่พอเรามาเชื่อพระเจ้าเรารู้สึกว่ามันไม่ดีเราก็เลยไม่ซื้อ มันเหมือนกับเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องของโชคหรือดวงเราก็เลยเลิก” ลินดาคิดว่าการทำงานหนักและหากำไรมากๆ ไม่ใช่เป็นการบูชาพระเจ้า “ถ้าเราทำงานหนักเวลาที่จะให้กับพระเจ้าก็จะน้อยลง สำหรับเรา เราจะทำงานเต็มที่แต่ไม่ทำงานหนักและรับผิดชอบในงานที่ทำ ทำงานให้ดีที่สุดก็จะเป็นการถวายเกียรติพระเจ้าแต่บางคนอาจจะมิของประทาน(ความสามารถ) ในการถวาย ในการทำงาน เพื่อที่จะสามารถถวายสิบลดได้มากๆ” ในเรื่องการออมทรัพย์ ลินดาจะออมทรัพย์ในรูปแบบการประกันภัย ส่วนในเรื่องการถวายสิบลด ลินดาไม่คิดว่าเป็นการออมทรัพย์ในสวรรค์ แต่เป็นการคืนสิ่งของที่พระเจ้าได้ให้มาหรืออวยพระพรมา และเป็นการช่วยงานพันธกิจของพระเจ้าซึ่งลินดาจะให้สิบเปอร์เซ็นต์ของเงินเดือนทุกเดือน

ลินดาไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับการเมืองมากนัก และไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองบ่อยนัก แต่ช่วงที่มีการเลือกตั้งหรือการหาเสียงก็มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองบ้างเพราะเป็นกระแสนิยม และมักจะติดตามจากโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ลินดาจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในระดับชาติแต่ไม่ค่อยสนใจระดับท้องถิ่น เพราะจะไม่ค่อยรู้ว่ามีการเลือกตั้ง มีการรณรงค์กันน้อยล่าสุดเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากชอบหัวหน้าพรรคเพราะดูเป็นคนซื่อ สมถะ โกงกินน้อย และก็ชอบนโยบายของพรรค ลินดาจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคล เนื่องจากไม่รู้จักว่าแต่ละคนเป็นใคร ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งลินดาจะดูว่าพรรคไหนที่คอร์รัปชันหรือโกงกินน้อยที่สุดก็จะเลือกพรรคนั้น ศาสนามีส่วนทำให้ลินดาออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ลินดาบอกว่า “การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ในสังคมที่ทุกคนควรทำ เมื่อก่อนเราไม่สนใจการเมืองเลย ไม่เลือกตั้งเลยแต่พอเราเป็นคริสเตียนเรารู้ว่าเราอยู่ในประเทศนี้ มันก็เป็นหน้าที่ที่ควรจะทำ มันเป็นเรื่องที่เราควรจะทำ เพราะนั่นคือถ้าเราเลือกเค้าก็ต้องเข้ามาบริหารประเทศแล้วเราก็อยู่ในประเทศนี้ ถ้าเราไม่สนใจตรงนี้เลยในที่สุดมันก็จะกระทบมาถึงตัวเราเอง” ดังนั้นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ลินดาออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งคือการเป็นคริสเตียน “พอเราเป็นคริสเตียนเรารู้ว่าเราต้องทำ มันเป็นหน้าที่ที่เราต้องทำ เป็นความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม” ลินดามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในลักษณะที่ลินดาจะพยายามชวนให้ญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ไปเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ก็จะคุยกันว่าเลือกใครแต่จะไม่ชี้แนะให้เลือกใครเป็นพิเศษ “ช่วงเลือกตั้งจะชวนเค้าไปเลือกตั้ง แล้วก็คุยกันว่าใครเลือกอะไรแต่ก็ไม่ได้ไ้ไ้ไ้แล้วแต่ว่าใครจะเลือกอะไร บางทีก็ดูโทรทัศน์ว่าใครเป็นยังไง พรรคไหนเป็นยังไง” ในเรื่องผู้นำเผด็จการที่เข้ามาใช้อำนาจปกครอง ลินดารู้สึกไม่ยอมรับและไม่เห็นด้วย ลินดาบอกว่า “ถ้ามีคนที่ไม่ โอเค ไม่ดีในสายตาเรา ใจเราก็ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วยแต่ถ้าพระเจ้าให้ใครเป็นผู้นำ เราก็จะต้องอวยพรเขาให้เขาเป็นคนสัตย์ซื่อในการทำงานที่เขาได้รับ

แล้วให้พระเจ้าเมตตาที่เขาจะรู้จักพระเจ้า เพราะเรารู้ว่าเราเปลี่ยนเค้าไม่ได้แต่พระเจ้าจะเปลี่ยนเค้าได้” แม้ลินดาจะไม่เห็นด้วยแต่ก็ไม่คิดจะต่อต้านด้วยวิธีรุนแรง หรือไปชุมนุมประท้วงแต่จะใช้วิธีอธิษฐานพระเจ้าเพื่อเปลี่ยนผู้นำคนใหม่ หรือให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงบุคคลคนนั้นให้เป็นคนดี และบริหารบ้านเมืองในทางที่ดี

ในเรื่องที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ทางสังคม ลินดามีความสนใจและวิตกเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่ทวีมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน ลินดาบอกว่า “เราสนใจเกี่ยวกับปัญหาสังคม ถ้าเรารู้ว่าตอนนี้สังคมมีปัญหาอะไรเราก็จะอธิษฐานเพื่อไม่ว่าจะเป็นปัญหาในเรื่องความยากจน ปัญหาสุขภาพจิต หรือปัญหาทางเพศ” ลินดาคิดว่าปัญหาทางสังคมที่น่าจะเป็นห่วงและควรเร่งแก้ไขคือ เรื่องความยากจน ปัญหาการศึกษา ลินดาตระหนักในปัญหาเหล่านี้ เพราะลินดามีโอกาสเข้าไปช่วยสอนรวิให้กับเด็กที่โบสถ์ได้ประมาณ 6 เดือนแล้ว ซึ่งบางครั้งเด็กๆ เหล่านั้นก็มาจากชุมชนแออัดซึ่งทำให้ขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากทางบ้านยากจน ขาดเงินที่จะส่งบุตรหลานเรียนหนังสือทำให้ลินดารู้สึกว่า ถ้าเด็กเหล่านี้มีได้เรียนก็จะมีโอกาสในชีวิตมากขึ้น และสามารถพัฒนาชีวิตตนเองได้ดีกว่านี้ ซึ่งจะสามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมในภายหน้าได้ หรือเมื่อโตขึ้นจะได้ไม่เป็นปัญหาของสังคม “ตอนนี้เราทำรวิทำให้เรามีโอกาสสอนเด็กๆ ซึ่งเป็นเด็กกลุ่มที่ด้อยโอกาสอยู่ในสังคมที่พูดจาไม่ดี เราจะสอนเรื่องราวของพระเจ้าแล้วขอพระเจ้าที่จะสอนเค้า ที่เค้าจะรู้ว่าเวลาที่เค้าเติบโตขึ้นมาในสังคม เค้าก็จะไม่เป็นปัญหาของสังคม นี่คือสิ่งที่เราทำได้” นอกจากการสอนรวิให้กับเด็กๆ แล้วลินดาก็จะทำกิจกรรมร่วมกับคริสตจักร เพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน คือ การเก็บขยะรอบชุมชน ลินดาคิดว่าการที่คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม เป็นสิ่งที่จะทำให้คนอื่นรู้จักพระเจ้าผ่านทางสิ่งที่คริสเตียนทำ “เรารู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เรารักเพื่อนบ้านให้ช่วยเหลือคนอื่น เราก็จะได้สร้างความสัมพันธ์กับเค้า เราอยากให้เค้ารู้ว่าพระเจ้ารักเขาและหวังดีต่อเขา ถ้าเราทำอะไรได้เราก็จะทำ” ลินดาคิดว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม เป็นเพราะศาสนาคริสต์สอนให้รักคนอื่นเหมือนรักตนเองและให้คริสเตียนมีโอกาสดำเนินชีวิตสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อประกาศความรักของพระเจ้า

กรณีศึกษาที่ 3 : อนงค์ (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	หญิง
อายุ	32 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาตรี
อาชีพ	ขายประกันชีวิต
รายได้ต่อเดือน	20000 บาท

ประวัติชีวิต

อนงค์เกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวของอนงค์เป็นคนจีนนับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงอนงค์คนเดียวที่เป็นคริสเตียน พ่อและแม่ของอนงค์เป็นคนกรุงเทพฯ บรรพบุรุษของทั้งพ่อและแม่มาจากเมืองจีน ทั้งพ่อกับแม่จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 มีอาชีพค้าขายปลาหนึ่งโดยขายส่งมาเป็นเวลา 20 กว่าปี ครอบครัวของอนงค์มีพี่น้องทั้งหมดรวม 5 คน อนงค์มีพี่ชาย 2 คน น้องสาว 1 คนและน้องชาย 1 คน อนงค์เป็นลูกคนที่ 3 อนงค์ยังไม่ได้แต่งงาน ในครอบครัวมีเพียงพี่ชายคนที่ 2 และน้องชายคนสุดท้ายที่แต่งงานไปแล้ว น้องชายคนสุดท้ายมีลูกสาว 2 คน ในบรรดาพี่น้องอนงค์เป็นคนที่ยืนจบสูงที่สุด อนงค์เริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียน ครุณวิทยาจนถึงชั้น ป.2 ต่อจากนั้นย้ายไปเรียนที่โรงเรียนวัดโพธิ์นิมิตร ในชั้น ป.3 – ป.4 แล้วเรียนที่โรงเรียนสตรีจารุวัตร ชั้น ป. 5 – ป.6 และไปเรียนต่อที่โรงเรียนศึกษานารี ม.1-ม.6 ต่อจากนั้นอนงค์ก็มาเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหงและจบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจการเงินการธนาคาร ส่วนพี่ชายคนโตเรียนจบ ม.3 พี่ชายคนที่สองเรียนจบ ปวส. น้องสาวเรียนจบม.3 ส่วนน้องชายเรียนจบปวส. พี่น้องทุกคนช่วยธุรกิจที่บ้านคือขายปลา หนึ่ง มีแต่อนงค์ที่ทำงานอื่นคือหลังจากเรียนจบอนงค์ไปทำงานที่สำนักงานบัญชีเล็กๆ แห่งหนึ่งประมาณ 2-3 เดือน แล้วก็ย้ายมาอยู่บริษัทไทยวาโก้ 6 ปี แล้วก็ออกมาทำงานเป็นตัวแทนประกันชีวิตได้ประมาณ 2 ปี จนถึง ปัจจุบันอนงค์อาศัยอยู่ย่านบางแคกับพ่อแม่และพี่น้องทั้งหมด ยกเว้น

น้องสาวซึ่งแต่งงานแล้วแยกออกไป สภาพบ้านที่น้องอาศัยเป็นตึกแถว 3 ชั้นครึ่ง มีแดดฟ้าและมี
ชั้นลอย 2 คูหา มีห้องนอน 5 ห้อง ชั้นล่างทำธุรกิจนั่งปลาทุขายส่ง ละแวกบ้านเป็นตึกแถวที่
สร้างใหม่ ประมาณ 2-3 ปี แต่ละบ้านจะมีอาชีพกึ่งอุตสาหกรรม เช่น ทำโรงกลึง ย่างปลาหมึก
ในบ้าน ของน้องก็มีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 21 นิ้ว 2 เครื่อง ตู้เย็น 2 เครื่อง
เครื่องปรับอากาศ 2 เครื่อง รถกระบะ 2 คัน เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง โทรศัพทบ้านหนึ่งเบอร์ 2
เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โทรศัพทมือถือในครอบครัวยมี 4 เครื่อง มีโทรศัพทมือถือส่วนตัว 1
เครื่องเครื่องคิดการด์ส่วนตัว 3 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

น้องเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 3 ปี น้องรับเชื่อที่คริสตจักรสะพานเหลือง แต่ปัจจุบัน
มานับสการที่คริสตจักรใจสมาน เนื่องจากกลุ่มเพื่อนมานับสการที่คริสตจักรนี้เองจึงตามมาด้วย
และชอบการนับสการและคำเทศนาของคริสตจักรใจสมาน จึงมานับสการทุกวันอาทิตย์ที่คริสตจักร
ใจสมาน แต่หลังจากนับสการในวันอาทิตย์เสร็จช่วงเช้า ช่วงบ่ายน้องและกลุ่มเพื่อนคริสเตียนจะ
ไปช่วยงานของคริสตจักร ที่คริสตจักรสะพานเหลือง เช่น สอนพระคัมภีร์ให้เด็กๆ ในวันอาทิตย์
(สอนรวีวารศึกษา) และเป็นฝ่ายสัมพันธ์กิจ น้องเริ่มรู้จักพระเจ้าจากลูกค้าที่ตนเองไปขายประกัน
ลูกค้าชื่อน้องมาที่คริสตจักรสะพานเหลือง น้องอยากเข้ากับลูกค้าให้ได้และหวังว่าจะได้รู้จัก
คนมากขึ้นในคริสตจักรเพื่อจะได้ขายประกัน น้องจึงไปโบสถ์ น้องเล่าว่า “ ลูกค้าชื่อน้องมางาน
ประกาศที่โบสถ์พี่ก็มา ตอนนั้นก็ฟังคำเทศนาที่รู้สึกว่ามีอะไรที่ใจนั้นๆ ก็ไฉนนะ พอประกาศเสร็จ วันนั้นก็
มีการเชิญชวนให้รับเชื่อ แต่เรารู้สึกเหมือนมีการต่อสู้อยู่ข้างใน ก็คิดว่าไม่เอาดีกว่า รู้สึกตัวเองไม่
ปลอดภัย ก็เหมือนเราปิดตัวเองนะ แล้วเราก็กลับบ้าน แต่ตอนนั้นเค้าก็จะให้หนังสือเกี่ยวกับพระเจ้า
คือใคร อะไรเงี้ย พี่ก็เอาไปอ่าน อ่านแล้วก็รู้สึกว่าเออ...มันมีอะไรหลายๆอย่างนะ แต่ก็ยังไม่
ตัดสินใจจะเชื่อซะทีเดียว แต่ก็มีโอกาสได้มาโบสถ์อีกหลายๆครั้ง มาฟังเทศน์อีกหลายๆครั้ง ก็รู้สึก
ว่า เออ...มันเหมือนพระเจ้าตอบ ตอบในสิ่งที่ป็นquestionอยู่ในใจ แต่เราไม่ได้บอกใคร เช่นในเรื่อง
ของการที่เรามาโบสถ์ คือ พี่คิดว่าการมาโบสถ์เหมือนการทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง เหมือนมันมีอะไรทำ
เพราะวันอาทิตย์ถ้าอยู่ในห้องพี่ก็นอนมั่ง อ่านหนังสือมั่ง แต่ถ้ามาโบสถ์ก็เหมือนเราได้ทำกิจกรรม
แต่พอมาฟังเทศน์ อาจารย์เค้าก็พูดเรื่องนี้ว่า การมาโบสถ์ไม่ใช่การทำกิจกรรม เราก็คิดว่าเอ๊ะอะไร
รู้ได้ไงว่าเราคิดอย่างนี้ เหมือนในสิ่งที่เราสงสัย เค้าตอบเรา....หลังจากมาโบสถ์ปลายเดือนตุลาคมที่มี
งานประกาศฯ พอปลายเดือนมกราคมพี่ก็มารับเชื่อ มันเหมือนกับที่เราเจอกับสิ่งที่เราเคยแสวงหา

เราค้นหาอยากรู้ว่าชีวิตจริงๆคืออะไร เพราะพี่จะserious กับเรื่องที่บ้านมาก ที่บ้านจะสับสน วุ่นวายมาก”

การดำเนินชีวิตคริสเตียนของอนงค์ คือ หลังจากรับเชื่อเดือนสองเดือน อนงค์ก็เข้ากลุ่ม เซล ทำให้รู้จักเพื่อนคริสเตียนมากขึ้น อนงค์จะอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานเกือบทุกวัน อธิษฐาน ก่อนรับประทานอาหารทุกมื้อและก่อนที่จะเข้าพบลูกค้าหรือการจะทำอะไรก็ตามก็อธิษฐานขอการ ทรงนำจากพระเจ้าเสมอ ให้พระเจ้านำในคำพูดที่จะพูดกับลูกค้า ในระหว่างที่ขายก็อธิษฐานกับ พระเจ้าไปด้วยเพื่อเพิ่มความมั่นใจ อนงค์บอกว่าอาจเป็นเพราะพี่เลี้ยงเคยสอนว่าทุกๆ อย่างเรา สามารถอธิษฐานกับพระเจ้าได้ แล้วเราก็ทำให้ดีที่สุด แล้วพระเจ้าจะทำงานที่เหลือให้กับเรา อนงค์ เล่าว่าก่อนเข้าพบลูกค้าหรือโทรนัดลูกค้าอนงค์ก็อธิษฐานขอให้พระเจ้านำให้อยู่ในน้ำพระทัยพระ เจ้า อนงค์เข้าเซลวันเสาร์ วันอาทิตย์อนงค์ก็จะพาหลานสาวสองคนมาคริสตจักรใจสมานด้วยทุก ครั้ง อนงค์บอกว่าควรที่จะปลูกฝังให้เขารู้จักพระเจ้าตั้งแต่เด็ก ๆ อนงค์เคยเป็นสัมพันธ์กิจ เคยทำ หน้าที่ต้อนรับ เช็กชื่อผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นการจัดการประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ต้องขังที่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ เคยออกไปประกาศข่าวประเสริฐที่นวนคร ที่บุรีรัมย์กับทางคริสตจักร โดยจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่นเข้าไปร้องเพลง เล่นเกมส์ เล่นละคร แจกของ เช่นข้าวสาร และก็ ประกาศศาสนาแก่ชุมชนที่นั่น

อนงค์มีอาชีพขายประกัน จึงทำให้เวลาในการทำงานของอนงค์ไม่ค่อยแน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าจะนัดลูกค้าได้ หรือไม่แต่อนงค์ก็จะจัดเวลาให้วันจันทร์ถึงศุกร์เป็นวันทำงาน ส่วนวันเสาร์ จะเข้ากลุ่มเซลตามบ้าน วันอาทิตย์ก็จะมานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์และทำกิจกรรม โดยช่วยสอนวิธี ให้แก่เด็กๆ ถ้ามีเวลว่างงานอดิเรกส่วนใหญ่คือ การอ่านหนังสือและพักผ่อน หนังสือที่ชอบ อ่านจะวรรณกรรมเกี่ยวกับคริสเตียนและพระคัมภีร์ นอกนั้นก็เป็พวกหนังสือประเภท How to เช่น ศิลปะการขาย การบริหาร อ่านเพื่อนำมาใช้ในการทำงาน เนื่องจากงานที่ต้องอ่านหนังสือ มาก อนงค์เล่าว่าเมื่อก่อนชอบอ่านนิยาย แต่พอเป็นคริสเตียนก็หันมาอ่านพระคัมภีร์และ วรรณกรรมคริสเตียนแทน เพราะตนเองอยากรู้จักพระเจ้ามากขึ้น อยากเข้าใจเกี่ยวกับชีวิต คริสเตียนมากขึ้น เมื่อก่อนอนงค์จะอ่านหนังสือประเภท How to กับพระคัมภีร์มากพอๆ กันแต่ ภายหลังไม่ค่อยมีเวลาจึงอ่านแต่พระคัมภีร์เป็นส่วนใหญ่ ในเรื่องการช้อปปิ้ง ส่วนใหญ่อนงค์จะ ใช้จ่ายในเรื่องอาหารของกินเป็นหลัก ส่วนเสื้อผ้าหรือของใช้ซึ่งจะซื้อบ้างตามความจำเป็น ในการเลือกซื้อสินค้าอนงค์จะเปรียบเทียบราคาก่อนตัดสินใจซื้อ ในเรื่องร้านอาหาร การเลือก ร้านอาหารก็จะเลือกตามสะดวก หรือบางทีก็เลือกที่มีบรรยากาศดี ๆ แต่อนงค์ไม่ชอบไป

ดิสโกเทคหรือผับเพราะร้านเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล้า บุหรี่ เดิมตนเองก็ไม่ชอบเรื่องเหล้านี้อยู่แล้ว พอมาเป็นคริสเตียนก็ยิ่งไม่อยากข้องเกี่ยว ซึ่งเพื่อนๆ ก็ารู้แล้วก็จะไม่ชวนไปที่แบบนั้น สิ่งที่คุณให้ความสำคัญที่สุดคือ เรื่องพระเจ้า อดทนบอกว่าอยากรู้จักพระเจ้ามากขึ้น รองลงไปคือ เรื่องครอบครัวและการงาน ซึ่งอดทนให้ความสำคัญและให้ความสำคัญพอๆ กัน อดทนก็อยากให้ครอบครัวมารู้จักกับพระเจ้า อดทนก็จะคอยอธิษฐานเพื่อครอบครัวตนเองอยู่เสมอ

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

อดทนคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลาง แล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของ อดทนก็อยู่ชั้นกลางเหมือนกัน อดทนคิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของอดทนก็อยู่ในฐานะปานกลาง ถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านของอดทน อดทนคิดว่า ครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างสูง ครอบครัวของอดทนเป็นครอบครัวคนจีนที่ไม่เคร่งศาสนาพุทธ ในครอบครัวจะมีประเพณีจีน เช่น การไหว้บรรพบุรุษ การเชื่อในเรื่องดวงจู้ยี้ ไม่ได้เคร่งมากแต่ทำไปตามธรรมเนียม สำหรับตัวอดทนก่อนจะมาเป็นคริสเตียนก็มีความเชื่อเรื่องโชคลาง อดทนเล่าว่า “เมื่อก่อนเวลาเปิดหนังสือนิเทศสารหรือเปิดหนังสือพิมพ์ ก็จะเปิดหน้าดวงก่อน หรือเวลาช่วงตรุษจีนคนจีน จะเชื่อว่าถ้าไหว้ดีๆ ก็จะได้รับสิ่งดีๆ เราก็จะคันหามาก เช่น กระจายเงินกระจายทอง เราก็จะซื้อใหญ่ๆ เลย คนอื่นว่าทำอย่างนี้ดีเราก็ทำ” ครอบครัวของอดทนไม่ได้เป็นคริสเตียน ในครอบครัวมีเพียงอดทนและน้องสะใภ้ที่เป็นคริสเตียน ซึ่งน้องสะใภ้เพิ่งเริ่มเป็นคริสเตียนได้ไม่นาน อดทนเล่าว่า แต่เดิมตนเองเป็นคนที่เขาแต่ใจตัวเองมาก ทางบ้านให้สิทธิเสรีภาพแก่อนึ่งก่อนข้างมากจะตัดสินใจอะไรก็ได้ ไม่มีใครว่า ในช่วงแรกที่พ่อแม่รู้ว่าอดทนเป็น คริสเตียน อดทนเล่าว่า พ่อก็ไม่เห็นด้วยคิดว่าเป็นพุทธก็ได้อยู่แล้ว พ่อจะใช้คำพูดว่า “มันไม่ใช่ของเรา ตั้งแต่เราเป็นพุทธ” ถึงแม้พ่อแม่จะไม่ได้เคร่งพุทธแต่ก็ไม่อยากให้อนทนเปลี่ยนศาสนาเพราะไม่รู้ว่าจะเปลี่ยนแล้วจะเป็นอย่างไร อะไรที่เป็นการเปลี่ยนแปลงก็จะระวังไว้ก่อน พ่อจะมีความคิดว่า ทุกศาสนาก็สอนให้คนเป็นคนดีเหมือนกันไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนศาสนาก็ได้ สำหรับอดทน อดทนก็ไม่สนใจคำคัดค้านของครอบครัวเพราะถือว่าตนเองตัดสินใจไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ในครอบครัวไม่มีความขัดแย้งกันรุนแรงในเรื่องการเปลี่ยนศาสนาครอบครัวสามารถยอมรับในการเป็นคริสเตียนของอดทนก็ได้ ไม่ว่าจะพ่อแม่หรือพี่น้อง อดทนเล่าว่าหลังจากที่อดทนมาเป็น คริสเตียนทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้น เนื่องจากการใช้ชีวิตของอดทนเปลี่ยนแปลงไป “พี่รู้ว่าพระเจ้าเปลี่ยนแปลงพี่มากในชีวิตของการเป็นคริสเตียน ที่บ้านจะรู้ว่าพี่จะเป็นจีโมโห โมโหร้ายมาก เป็นคนเอาแต่ใจตัวเองอันดับหนึ่งคนที่

บ้านต้องยอมเรา แต่พอเรามาเชื่อพระเจ้า เรารู้จักพระเจ้ามากขึ้น พระเจ้าสอนเรามากขึ้น เราก็คิดว่าเราเป็นแบบนี้ไม่ได้เพราะถ้าเราอยากให้คนอื่นมารู้จักพระเจ้าเราต้องทำตัวให้ทุกคนเห็นความเปลี่ยนแปลงของเราในชีวิตของเราเพราะเรามาเชื่อพระเจ้า” เมื่อก่อนองงค์เอาแต่ใจตัวเอง พ่อแม่ต้องฟังองงค์ ถ้าไม่ฟังองงค์ก็จะเถียงและไม่ยอมแพ้ คิดว่าความคิดตนเองถูกเสมอ แล้วก็เกิดการทะเลาะกัน องงค์มักไม่ยอมใครเพราะองงค์ถือว่าตนเองเรียนสูงที่สุดในบ้าน ตอนเด็กๆ ใครๆ ก็บอกวว่าองงค์เรียนดี เรียนเก่ง ทำให้องงค์คิดว่าคนอื่นต้องยอมฟังองงค์ แต่พอมาเป็นคริสเตียนองงค์เปลี่ยนไป “เดี๋ยวนี้พอเราโมโหก็จะเงียบ แล้วค่อยๆ พูดกับครอบครัวด้วยเหตุและผล พี่ว่าพี่ใจเย็นขึ้น ควบคุมอารมณ์ได้และยอมรับฟังเหตุผลของคนอื่นมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้นไม่ค่อยทะเลาะกันเหมือนเมื่อก่อน พี่น้องก็กล้าที่จะเข้ามาปรึกษา ถ้าเป็นเมื่อก่อนจะไม่มีใครกล้ามาคุยมาปรึกษาด้วยเลย คิดว่าปรึกษาไปก็เท่านั้น เพราะเราเอาแต่ความคิดตนเองเป็นใหญ่” องงค์คิดว่า เมื่อมาเป็นคริสเตียนทำให้ครอบครัวมองว่า องงค์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ครอบครัวเห็นว่าองงค์มีทำที่ที่เปลี่ยนไป เช่น อยากให้คนอื่นทำอะไรให้ก็จะค่อยๆ บอก ขอคำปรึกษาว่าดีไหมซึ่งเมื่อก่อนองงค์จะไม่เคยปรึกษาเลย ถ้าองงค์จะเอาอะไรอยากให้เป็นอย่างไรก็ต้องให้ได้อย่างนั้น ไม่สนใจความคิดของคนอื่น องงค์อยากให้อครอบครัวมองว่าการที่องงค์มีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเป็นเพราะมีพระเจ้าอยู่เบื้องหลัง นอกจากนี้อยากให้อครอบครัวเห็นว่าองงค์มีความก้าวหน้าในการทำงานมาจากการที่พระเจ้าอวยพระพร องงค์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องงานมากและอยากให้อพระเจ้าอวยพรในงานที่องงค์ทำ เพราะองงค์ไม่แน่ใจว่าจุดไหนที่จะทำให้อครอบครัวมาเชื่อพระเจ้าแต่คิดว่าถ้าองงค์สามารถก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน สามารถหารายได้ที่สูงๆ สิ่งเหล่านี้เป็นรูปธรรมทำให้อครอบครัวจะให้เห็นว่าเป็นเพราะพระเจ้าอวยพระพรองงค์ซึ่งอาจจะทำให้อครอบครัวมาเชื่อพระเจ้าได้ องงค์พูดว่า “ พี่ไม่รู้ว่าจะจุดไหนที่จะทำที่ที่บ้านมาเชื่อพระเจ้าแต่พี่คิดว่า เออถ้าเราประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เราดูแลเค้าได้ มันเห็นเป็นรูปธรรม เค้าก็จะเห็นว่าพระเจ้าอวยพรเรา เราก็จะได้มีช่องทางที่จะนำเค้ามารู้จักกับพระเจ้า ”

องงค์มองว่าตนเองอยู่ชั้นกลางของสังคมเนื่องจากตนเองมีความเป็นอยู่ไม่เดือดร้อน ไม่ลำบากและคิดว่าคนอื่นก็มองว่าองงค์อยู่ชั้นกลางเหมือนกัน การที่องงค์เป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้อองงค์รู้สึกว่ามีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้นแต่องงค์เล่าว่าคนอื่นก็จะมองว่ายังไม่เคยเห็นคริสเตียนคนไหนจน ซึ่งองงค์ก็จะบอกว่าใช่เป็นเพราะพระเจ้าจะอวยพระพร องงค์บอกว่าการที่องงค์มา เป็นคริสเตียนไม่ใช่เพราะอยากจะให้ตนเองมีสถานภาพสูงแต่มาเป็นคริสเตียนเพราะมีความเชื่อซึ่งมันคนละเป้าหมายกัน การเป็นคริสเตียนทำให้อองงค์รู้สึกตัวเองมีเพื่อนมากขึ้นมีความมั่นคงในชีวิต “ พี่รู้สึกว่ามีเพื่อนมากขึ้นและมีที่ปรึกษามหัศจรรย์ หลายครั้งที่พี่เปิด

พระคัมภีร์ที่ก็จะได้รับคำตอบ ทำให้พี่รู้สึกว่าคุณไม่ได้เป็นคนเดียวและในทุกๆ ปัญหาเราก็จะมีพระเจ้าอยู่ด้วย พี่รู้สึกว่าตัวเองมีชีวิตที่มั่นคง พี่เชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเป็นแผนการของพระเจ้า เมื่อก่อนเราจะทำทุกอย่างด้วยกำลังของตัวเองแล้วก็รู้สึกไม่มั่นใจเลยว่าอนาคตเราจะเป็นยังไง พี่ชอบไปดูหมอดูดวง จริงๆ ก็ไม่ได้ชอบแต่รู้สึกไม่มั่นใจแต่พอมาเป็นคริสเตียนเรารู้ว่าเราสามารถพึ่งพาพระเจ้าได้แล้วก็รู้สึกมั่นคงในชีวิตมากขึ้น เมื่อเจอกับปัญหาอะไรก็จะสามารถตั้งสติได้เพราะรู้ว่าจะมีใครคนหนึ่งคอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาซึ่งนั่นก็คือ พระเจ้า” สำหรับชีวิตในปัจจุบันน้องก็มองว่าตนเองประสบความสำเร็จไปส่วนหนึ่งแล้วเรียนจบ มีงานทำ แต่ก็ยังอยากมีความก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้นเพราะตนเองให้ความสำคัญกับเรื่องงาน ส่วนในเรื่องของชีวิตน้องก็เล่าว่า “หลังจากเป็นคริสเตียนแล้วมุมมองเปลี่ยนไป เมื่อก่อนเราจะคิดว่าถ้าเราแต่งงานเราจะได้ผู้ชายที่รวย เราจะได้ไม่ทำงานนะ แต่ตอนนี้ความคิดเราเปลี่ยนไป เราอยากได้คนที่จิตวิญญาณเขาเข้มแข็ง เพราะเรารู้ว่าการที่เดินกับพระเจ้านั้นไม่ใช่่ง่ายๆ แล้วเราก็ไม่ได้เป็นคนเข้มแข็ง เราก็อยากได้คนที่แบบเป็นผู้นำ เพราะในพระคัมภีร์บอกมาให้ฝ่ายภรรยาเชื่อฟังสามี ก็อยากได้สามีที่เข้มแข็ง รักพระเจ้า และเดินอยู่ในทางของพระเจ้า แต่ถ้าไม่มีคู่พระพร(คู่ชีวิต) พี่ก็ ok พี่ก็ยอมรับได้ว่าพี่จะต้องเดินคนเดียว แต่พี่ก็ไม่ได้เดินคนเดียวแต่มีพระเจ้าอยู่ด้วยคิดอย่างนี้มากกว่า ซึ่งเมื่อก่อนพี่จะเป็นคนซีเรียสเรื่องนี้มากเลย แต่พอเราเดินกับพระเจ้า เรารู้ว่าเอ...พระเจ้าจะให้เราในเวลาที่เหมาะสม” น้องก็รู้สึกว่าตัวเองเป็นคริสเตียนตอนที่ตนเองตัดสินใจที่จะเชื่อและเดินตามพระเจ้า ถ้าพระเจ้าให้องค์ทำอะไรองศาจะทำ “ตอนที่เรารู้สึกจะเชื่อพระเจ้าจะเดินตามพระเจ้า ตอนออกไปรับเชื่อหรือรับ บัพติสมาพี่ไม่รู้สึกละไรเลย ตอนนั้นพี่รู้สึกอยากจะทำแสงหาพระเจ้าเพราะพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้เรารอด ตอนนั้นเรารู้สึกว่าเราอยากได้คนช่วยอยากได้คนมาดูแลเรา สิ่งที่เราทำเราอยากมีที่พึ่ง เราก็เลยอยากติดตามพระเจ้า การเดินไปกับพระเจ้า คืออย่างหลายๆ เรื่องถ้าพระเจ้าบอกให้เราทำแบบนี้เราก็จะทำตามพร้อมที่จะเชื่อฟังพระเจ้า” การเป็น คริสเตียนมีผลผูกมัดต่อชีวิตของน้องก็คือน้องก็บอกว่า “เรารู้สึกว่าถ้าเราไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า เราก็จะไม่รู้จักพระเจ้ามากขึ้น และเราก็จะไม่มีความสุขอย่างจึ ถ้าถามว่ามันเป็นกรอบมัย เป็นสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกอึดอัดมัย ก็ไม่นะ เพราะมันก็เพื่อตัวเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเราเองบางคนรู้สึกว่าพอมาเป็นคริสเตียน ใอนันก็ทำไม่ได้ ใอนี้ก็ทำไม่ได้ แต่เรารู้สึกว่าไอ้ที่มันทำไม่ได้ มันก็ ok มันก็เป็นเรื่องที่เราไม่สมควรทำอยู่แล้ว เราก็จะไม่ซีเรียส” การเป็นคริสเตียนทำให้้องมองว่าตนเองมีชีวิตมีจุดหมายมากขึ้น “เรามีจุดหมายมากขึ้น ชีวิตเราไม่ได้เป็นแบบเมื่อก่อนซึ่งอะไรก็ไม่มี ไม่มีจุดหมาย เราไม่รู้ว่าจะแต่ละวันเราจะไปไหน คือว่าจากโลกนี้ไปแล้วเราจะไปไหน แต่ละวันในชีวิตเราคืออะไร เราต้องการอะไร คือเราไม่รู้ใจ แต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่าทุกวันนี้เราจะทำเพื่อพระเจ้า เราจะดำเนินชีวิตคริสเตียนเพื่อเราจะมึบาเหน็จในสวรรค์มากขึ้น

แล้วเราจะได้ไปอยู่สวรรค์“ การเป็นคริสเตียนทำให้องค์คิดว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นมากในเรื่องการดำเนินชีวิต ในเรื่องเป้าหมายในชีวิต วิธีคิดในการมองโลก บางอย่างที่องค์กรคิดว่ามันไม่ถูกต้องแต่คนอื่นจะมองเป็นเรื่องธรรมดา เช่น การพูดจาสองแง่สองง่าม พูดประชดประชัน ซึ่งเมื่อก่อนองค์กรก็ทำแบบนี้แต่พอเป็นคริสเตียนก็จะพยายามไม่ทำเพราะทำให้พระเจ้าไม่ได้รับเกียรติในชีวิตขององค์กร องค์กรเล่าว่า “พอเราไปเจอคนอื่นซึ่งเค้าแปลกใหม่เข้ามา แล้วเราไม่เคยเจอเค้ามาก่อน เราารู้สึกว่า อู๋หูทำไมแตกต่างกันขนาดนี้ การใช้ชีวิตของเค้า เค้าบอกว่าพอทำงานเสร็จเค้าก็ไปฟังเพลงไปนั่งร้านอาหาร สวนอาหาร กินเหล้า สูบบุหรี่กันอะโรอย่างเงี้ย เราก็รู้สึกว่ามันเป็นอะไรที่มันแตกต่างเยอะมากซึ่งแบบเรารู้สึกได้เลย เค้าคิดว่าต้องใช้ชีวิตให้คุ้ม อยากมีความสุข อยากหาความสุขให้เต็มที่ ในเรื่องความคิดก็ต่างกันเยอะมากเลยอย่างบางเรื่องที่เราคิดว่ามันไม่ ok นะแต่เค้าคิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาหลาย เช่นเรื่องการพูดจาสองแง่สองง่าม พูดจาประชดประชัน ซึ่งเราจะระวังไม่ทำให้พระเจ้าเสียพระเกียรติเพราะร่างกายเป็นพระวิหารของพระเจ้า เราต้องระวังในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ในขณะที่สิ่งพวกนี้เค้าจะพูดกันเป็นเรื่องปกติ แต่เราจะรู้สึกว่าเอ๊ทำไมเพื่อนเราเป็นแบบนี้ พูดจาแบบนี้ ซึ่งจริงๆ แล้วเมื่อก่อนเค้าก็เป็นแบบนี้แหละแต่เรารู้สึกเฉยๆ แต่พอเรามาเป็นคริสเตียน คำพูดบางคำที่เค้าพูดเรากลับรู้สึกว่าพูดแบบนี้ได้ไง มันไม่ ok เลยนะ แต่พอมามองแล้วเราก็รู้สึกว่าเราแตกต่างจากเค้าเยอะมาก” นอกจากนี้องค์กรเล่าว่า “เรื่องที่คนอื่นมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาแต่พอมามาเป็นคริสเตียนแล้วมันไม่ธรรมดา เราไม่ทำ เช่น ในเรื่องของการเล่นโซเชียล คนอื่นจะคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา การอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง ทำใจผู้ชายจะชอบอะโรอย่างเงี้ย เมื่อก่อนเราก็มองเป็นเรื่องธรรมดาแต่พอเรารู้จักกับพระเจ้า เราก็รู้สึกว่าเรื่องนี้มันไม่ธรรมดา เพราะพระเจ้าบอกว่าร่างกายเราเป็นพระวิหารของพระเจ้า เรารู้สึกว่าในเรื่องเหล่านี้เราต้องใช้เวลาต่อสู้ว่าเป็นสิ่งไม่ควรทำ ไม่ใช่พอเรารู้ปุ๊บเราก็เลิกได้ เราต้องใช้เวลาต่อสู้แต่ก็ไม่มันนานนะในการต่อสู้เพื่อเราจะคืนรนตรงนี้ให้มันหลุดออกจากตัวเรา” เวลาที่องค์กรไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่าง เช่น การไหว้เจ้าของชาวจีน องค์กรก็โดนตำหนิว่าอกตัญญู ซึ่งองค์กรก็รู้สึกแยเหมือนกัน หรือบางครั้งก็ไปงานศพ องค์กรจะไม่เคารพศพทำให้คนอื่นมองว่าไม่ให้เกียรติผู้ตาย ซึ่งทำให้องค์รู้สึกอึดอัดที่คนอื่นไม่เข้าใจในความเป็นคริสเตียนว่าไม่สามารถเข้าร่วมในพิธีกรรมบางอย่างได้ องค์กรก็พยายามอธิบายว่าทำไมเข้าร่วมด้วยไม่ได้แต่คนอื่นก็จะไม่เข้าใจไม่ยอมรับเพราะความเชื่อต่างกัน อย่างคนจีนจะมองว่าถ้ากินของที่ไหว้เข้ามาแล้วเป็นของดีจะมีโชคมีลาภ ในขณะที่ คริสเตียนจะไม่กินของที่ไหว้คนตายแล้ว หลักคำสอนที่องค์กรยึดถือ คือ รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตสิ้นสุดใจและแสวงหาพระเจ้า

ในเรื่องการคบเพื่อน ส่วนใหญ่ของนงค์จะคบเพื่อนที่เป็นคริสเตียน และมีเพื่อนร่วมงานบ้าง ถ้าไปต่างจังหวัดเพื่อสัมมนาจะไปกับเพื่อนร่วมงาน แต่ถ้าไปช้อปปิ้งต่างๆ ไปก็ไปกับเพื่อนคริสเตียน เวลาที่มีปัญหาของนงค์จะปรึกษาทั้งเพื่อนร่วมงานและเพื่อนคริสเตียนขึ้นอยู่กับว่าเป็นปัญหาอะไร ถ้าเป็นปัญหาเรื่องงานก็จะปรึกษาเพื่อนร่วมงาน แต่ถ้าเป็นปัญหาชีวิตก็จะปรึกษาเพื่อนคริสเตียนเพราะจะคุยกันเข้าใจกว่า นงค์รู้สึกว่าการคบเพื่อนๆ ยอมรับในการที่นงค์เป็นคริสเตียนขณะเดียวกันนงค์คิดว่าเพื่อนๆ ก็จะมองนงค์แตกต่างจากพวกเขา นงค์คิดว่าเพื่อนๆ มองว่านงค์เคร่งศาสนาเพราะเห็นนงค์ไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ ทำกิจกรรมต่างๆ ที่โบสถ์และนงค์รู้สึกว่าการคบเพื่อนๆ มองว่านงค์เปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเป็นความคิดและวิถีชีวิตต่างๆ “เพื่อนๆ จะเห็นว่าเราอธิษฐานฝากเรื่องงานไว้กับพระเจ้า อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารแต่ละมื้อ เคี้ยวจะไม่เข้าใจว่าทำไมเราต้องอธิษฐาน เราก็จะอธิษฐานให้เคี้ยวฟังว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นเพราะพระเจ้าประทานให้” นงค์เคยมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนๆ บ้าง นงค์เล่าว่างานของนงค์ต้องไปสัมมนาที่ต่างจังหวัดบ่อยๆ ซึ่งมักจะจัดอบรมวันอาทิตย์ ซึ่งเพื่อนๆ ก็จะให้นงค์ไปร่วมอบรมด้วยแต่นงค์ปฏิเสธ เพราะต้องไปโบสถ์ เพื่อนๆ ก็จะตำหนิและมองว่านงค์ไม่ให้ความสำคัญกับงานแต่นงค์ก็ยืนยันที่จะไปโบสถ์ทำให้ต้องทะเลาะและเถียงกับเพื่อนพอสมควร แต่หลังจากนั้นเพื่อนๆ ก็จะไม่วุ่นหรือให้นงค์ทำอะไรวันอาทิตย์อีกเลย นงค์คิดว่าความแตกต่างทางศาสนาไม่มีผลต่อการคบเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนเพราะเพื่อนๆ ก็ยอมรับได้ แม้จะเคยมีความขัดแย้งกันบ้างแต่เดี๋ยวนี้เพื่อนก็จะเข้าใจในความเป็นคริสเตียนของนงค์มากขึ้น นงค์คิดว่าเพื่อนมองว่านงค์เปลี่ยนแปลงไปมากจนนงค์เล่าว่า “เมื่อก่อนเวลาถ้าเพื่อนพูดอะไรให้เราไม่พอใจ เราก็จะไม่ยอม แล้วก็จะมีการทะเลาะกันตามมา แต่เดี๋ยวนี้เพื่อนๆ จะเห็นว่าถ้าพี่เริ่มรับไม่ได้ก็จะเดินหนีไปไม่ทะเลาะ” นงค์บอกว่าถ้านงค์ทะเลาะกับเพื่อน นงค์รู้สึกเป็นสิ่งที่ไม่ดีพระเจ้าคงไม่ชอบ “ถ้าเรารู้ว่าสิ่งที่เราทำพระเจ้าไม่ชอบและไม่ได้รับเกียรติเราก็จะไม่ทำสิ่งนั้น เราอยากให้เพื่อนๆ มองเห็นพระเจ้าในชีวิตของเราและอยากให้เขาเห็นว่าสิ่งที่เราเปลี่ยนแปลงไปเป็น เพราะเรารักพระเจ้า พระเจ้าเป็นพระเจ้าที่มองไม่เห็นแต่คนอื่นจะรู้จักพระเจ้าได้ก็โดยผ่านชีวิตคริสเตียนของเรา” ดังนั้นทุกวันนี้นงค์จะประกาศเรื่องพระเจ้า โดยใช้ชีวิตของตนเองที่เปลี่ยนแปลงไปให้คนอื่นได้เห็นพระเจ้าในชีวิตของนงค์

นงค์มองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก และสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรัก นงค์กล่าวว่า “ตอนที่พี่เข้ามาในสังคมคริสเตียนพี่ไม่รู้หรือว่าพระเจ้าเป็นความรัก แต่ครั้งแรกที่พี่เข้ามาในสังคมคริสเตียน ก็จะมีพี่น้องคริสเตียนรุมล้อมดูแลเอาใจใส่จนเรารู้สึกเป็นคนสำคัญ ทำให้พี่รู้สึกดีที่ได้รับบริการต้อนรับอย่างอบอุ่น” นงค์รู้สึกมีความสุขเวลาที่เข้ากลุ่ม

เซลและรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเซลและตนเองก็อยากเข้าเซลและอยากให้พี่น้องคริสเตียนในกลุ่มเซลอธิษฐานเผื่อ การอยู่ในสังคมคริสเตียนไม่ได้ทำให้องค์รู้สึกเป็นคนกลุ่มน้อยของสังคมแต่รู้สึกว่าเป็นคนพิเศษ “พี่รู้สึกเป็นคนพิเศษเพราะพระเจ้ารักทุกๆ คนแต่พระเจ้าเลือกเราให้มารู้จักกับพระเจ้าก่อนคนอื่น” องค์กรคิดว่าในการที่ตนเองมาอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้องค์ต้องปรับตัวในบางอย่างเช่น ภาษาต่างๆ ของคริสเตียนที่พูดกันในกลุ่ม แต่พออยู่ไปนานๆ ก็เริ่มคุ้นเคย ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมคริสเตียนกำหนด องค์กรมองว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นข้อบังคับที่ทำให้รู้สึกอึดอัดใจ “พี่ก็ไม่อึดอัดใจนะแต่รู้สึกกลับรู้สึกว่าตัวเองอยากเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นอยากทำในสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย” องค์กรคิดว่าสังคมคริสเตียนแตกต่างจากสังคมภายนอก คือ “พี่คิดว่าสังคมคริสเตียนต่างจากข้างนอกมากเลย สังคมภายนอกมีแต่การแก่งแย่งชิงดีและวัดความสำเร็จที่ผลของงาน ค่าของคนจะอยู่ที่ความสำเร็จแต่สังคมคริสเตียนจะไม่ใช่ออย่างนั้นถึงสังคม คริสเตียนไม่ใช่ทุกคนจะดีหมดแต่สังคมคริสเตียนจะมีการช่วยเหลือกันและสามารถปรึกษากันได้อย่างสบายใจและให้ความเข้าใจมากกว่าคนในสังคมภายนอก” องค์กรรู้สึกว่าสังคมคริสเตียนสามารถที่จะให้ความไว้วางใจได้ “เราไว้วางใจได้เพราะเรารู้ว่าคนที่มิพระเจ้าจะไม่มีการหักหลังกันได้ ซึ่งต่างกับสังคมภายนอกซึ่งหาความไว้วางใจได้ยาก” องค์กรคิดว่าสังคมคริสเตียนมองว่าองค์กรมีชีวิตคริสเตียนที่พัฒนาขึ้น องค์กรอยากให้สังคมคริสเตียนมองว่าองค์กรรักพระเจ้าและเป็นคนที่ใช้งานได้ในสายตาของพระเจ้า “พี่อยากให้คนอื่นมองว่าพี่รักพระเจ้า บางครั้งก็มีคนบอกว่าพี่ไม่รักพระเจ้าคำพูดนี้ทำให้เราอึ้งแล้วก็สงสัยตัวเองว่าที่ผ่านมาเราทำตัวไม่ดีหรือเค้าถึงคิดว่าเราไม่รักพระเจ้า เราอยากให้เค้ามองว่าเราเป็นคนที่ใช้งานได้ ในสายตาของพระเจ้า”

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ องค์กรมองว่างานที่ดีคืองานที่มีรายได้มั่นคงเพราะถ้าตนเองมีรายได้มั่นคงแล้วก็สามารถที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่นได้ ในเรื่องของการเลือกงาน ศาสนามีผลต่อการเลือกงานขององค์กร องค์กรเล่าว่า “เคยมีคนมาเสนองานใหม่ให้พี่ทำ พี่ก็จะอธิษฐานพระเจ้าเพื่อรอคำตอบว่าพระเจ้าจะให้ทำหรือเปล่า ถ้าพระเจ้าทรงนำให้ทำงานนั้นพี่ก็พร้อมที่จะเปลี่ยนงาน” แต่โดยรวมองค์กรก็จะเลือกทำงานที่พระเจ้าจะได้รับเกียรติคือต้องเป็นงานที่สุจริตไม่คดโกงหรือเอาเปรียบใคร องค์กรคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานคือไม่คดโกง โกหก องค์กรบอกว่า “พระเจ้ายุติธรรม พระเจ้าสัตย์ซื่อ พระเจ้าไม่ชอบการคดโกง การโกหก ถ้าเราทำงานด้วยความซื่อสัตย์ มีคุณธรรมไม่คดโกง ไม่โกหก พระเจ้าก็จะอวยพระพรในงานที่ทำทำให้ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะประสบผลสำเร็จ” เป้าหมายที่สำคัญที่สุดในชีวิตขององค์กร

คือ อนาคตอยากให้ครอบครัวมีแต่ความรักความอบอุ่นกัน อนาคตคิดว่าถ้าครอบครัวและคนรอบตัวให้ให้มาเชื่อพระเจ้า ครอบครัวอนาคตก็จะเป็นครอบครัวที่มีแต่ความรักเพราะพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกสิ่งทุกอย่าง อนาคตเคยคิดว่าถ้าครอบครัวมีเงินทองมากมายคงจะรักกันมากขึ้นแต่พอมาถึงจุดหนึ่งที่อนาคตคิดว่าสามารถหาเงินทองได้พอสมควรมันก็ได้เป็นสิ่งที่จะทำให้ครอบครัวอบอุ่นหรือรักกันมากขึ้น ศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตในการทำงานของอนาคตคือทำให้อนาคตมีความซื่อสัตย์ “พี่เชื่อว่าถ้าเราทำงานอย่างซื่อสัตย์พระเจ้าก็จะอวยพระพรในงานที่เราทำ” ดังนั้นหลักที่อนาคตยึดถือในการทำงานคือ ความซื่อสัตย์ เช่นการซื่อสัตย์ในเรื่องการถือเงินลูกค้า “การขายประกันบางครั้งลูกค้าจะให้เงินสดมาเป็นจำนวนมากเป็นหมื่นเป็นแสน ถ้าเราไม่ซื่อสัตย์ทำการแก้ไขเอาเงินของคนอื่นมาเป็นของตัวเองก็ทำได้” ซื่อสัตย์ในเรื่องการให้ผลประโยชน์แก่ลูกค้าให้ครบถ้วน “แบบของประกันจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะกับลูกค้า ถ้าไม่แจ้งข้อเสียให้ลูกค้าทราบลูกค้าก็จะเสียประโยชน์ แต่บางครั้งถ้าบอกข้อเสียไปลูกค้าก็อาจไม่ทำประกันด้วย งานนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์มากแต่เราก็เลือกที่จะบอกลูกค้าหมดทั้งข้อดีและข้อเสีย เราก็คิดว่าถ้าเราบอกไม่หมดแล้ววันนึงลูกค้ารู้ก็เหมือนเราโกหก ลูกค้าก็คงไม่ทำกับเราคงยกเลิก” นอกจากนี้ศาสนามีผลต่อวิธีการขายของอนาคต “หลักการขายต่างๆ ไปถ้าสามารถโจมตีคู่แข่งได้ก็จะได้เปรียบ แต่พอมาเป็นคริสเตียนที่รู้สึกว่ามันไม่ถูกต้องเราก็ไม่ทำแต่ก็จะใช้วิธีการบอกแต่ส่วนดีของบริษัทแต่จะไม่โจมตีคู่แข่ง” ในเรื่องการหยุดทำงานในวันสะบาโตซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ อนาคตเล่าว่า เมื่อก่อนตนเองก็ทำงานวันอาทิตย์ แต่พอเข้ามาในสังคมคริสเตียนทำให้อนาคตเรียนรู้ว่าวันนี้เป็นวันที่ควรหยุดงานทั้งปวงเพื่อมานมัสการพระเจ้า “แรกๆ พี่ก็ทำงานวันอาทิตย์แต่พอมีคนมาบอกว่าวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้าพระเจ้าทรงตั้งเอาไว้ให้เราที่จะบริสุทธิ์กับพระเจ้านามัสการพระเจ้า พี่ก็คิดว่าเราต้องมาโบสถ์” ดังนั้นในวันอาทิตย์อนาคตก็จะไม่ทำงานใดๆ ไม่นัดลูกค้า ไม่ไปสัมมนา ถ้าเลี้ยงไม่ได้ก็ต้องพยายามจัดเวลามานมัสการพระเจ้าให้ได้ อนาคตเล่าว่าถ้าตนเองต้องไปสัมมนาต่างจังหวัดอนาคตก็จะต้องรีบกลับมากรุงเทพฯ ก่อนเพื่อมานมัสการพระเจ้า ในเรื่องการเลี้ยงชีพเช่น ซื่อสัตย์ต่อเดอลี่ เล่นหวยปกติอนาคตจะไม่ยุ่งอยู่แล้ว อนาคตบอกว่า “พี่เชื่อว่าพระเจ้าจะไม่อวยพรในสิ่งเหล่านี้ถ้าอยากรวยก็ต้องทำงาน” ในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน อนาคตจะถวายสิบลดให้พระเจ้าทุกเดือนแต่ถ้าเดือนไหนเงินไม่พอใช้จ่าย ก็จะไม่ถวายสิบลดในเดือนนั้นแต่เดือนหน้าก็จะถวายสิบลดชดเชยเป็นสองเท่า ในเรื่องการบริจาคที่เกี่ยวกับการทำบุญทางศาสนาอนาคตจะไม่ทำ แต่ถ้าทำบุญช่วยเหลือคนพิการเด็กกำพร้าก็จะทำบุญบ้าง

อนาคตไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับการเมืองมากนัก อนาคตมองว่าการเมืองไทยมีแค่คอร์รัปชัน อนาคตไม่ค่อยได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองแต่ก็จะติดตามข่าวสารการเมืองบ้างจากหนังสือพิมพ์

โดยมากจะอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ส่วนใหญ่องค์จะไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งในระดับชาติแต่ไม่ค่อยสนใจระดับท้องถิ่น ถ้าสุดเลือกพรรคไทยรักไทยเพราะชอบหัวหน้าพรรคมองว่าเขาเป็นคนเก่งและเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจะมาบริหารประเทศให้ประสบความสำเร็จได้ อีกทั้งคิดว่ามันเป็นพรรคที่ใหญ่คงจะช่วยเหลือสังคมได้มาก ส่วนใหญ่ถ้าเลือกตั้งองค์จะเลือกเป็นพรรคเพราะคิดว่าคนเราควรจะทำงานกันเป็นทีมจึงจะประสบผลสำเร็จ และคิดว่าถ้าเลือกเป็นพรรคหัวหน้าพรรคก็จะสามารถนำทีมได้ องค์กรคิดว่ากาเลือกตั้งเป็นหน้าที่เป็นสิ่งที่ต้องรับผิดชอบและคิดว่าทุกคนควรไปใช้สิทธิ์ของตนเอง แม้ว่าจะเลือกหรือไม่เลือกใครก็ตามก็ควรไปใช้สิทธิ์ บางครั้งองค์ก็ไปใช้สิทธิ์แต่ก็ไม่เลือกใครเลย องค์กรคิดว่าถ้าคราวหน้าถ้ามีการเลือกตั้งก็จะไปใช้สิทธิ์อีกโดยจะเลือกพรรคไทยรักไทยเพราะเห็นว่ามีโครงการหลายอย่างที่ช่วยสังคมได้ เช่น โครงการสามสิบบาทรักษาทุกโรค องค์กรบอกว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งขององค์มากที่สุดคือ ความสำนึกรับผิดชอบว่าควรต้องไปใช้สิทธิ์ใช้เสียงเลือกตั้ง องค์กรจะมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่จะชักชวนให้คนอื่นเช่นเพื่อนหรือคนในครอบครัวไปเลือกตั้งอาจมีการพูดคุยกันบ้างว่าจะเลือกพรรคไหนแต่จะไม่ชี้นำให้เลือกพรรคใด องค์กรคิดว่าทุกคนควรจะไปเลือกตั้งเพราะการที่จะได้คนมาบริหารประเทศดีหรือไม่ดีมันเป็นผลมาจากการเลือกของเราเอง ซึ่งทุกคนควรจะออกไปใช้สิทธิ์ที่ตนมีอยู่ ในเรื่องผู้นำเผด็จการที่เข้ามามีอำนาจปกครอง องค์กรรู้สึกยอมรับแต่ก็ไม่เห็นด้วย แต่องค์คิดว่าพระเจ้าคงจะมีแผนการลึกลับๆ อยู่ องค์กรเล่าว่า พอมาเป็นคริสเตียน องค์กรยอมรับว่าความคิดเปลี่ยนไป ถ้าเป็นเมื่อก่อนคนที่เข้ามามีอำนาจทางการเมืองเป็นคนที่ไม่ค่อยดี เผด็จการ องค์กรจะไม่เห็นด้วยมากๆ ไม่ยอมรับ องค์กรบอกว่า “เมื่อก่อนที่ก็คิดว่าคนนี้มีอำนาจได้ยังไง ในใจก็จะต่อต้านมาก แต่พอมาเป็นคริสเตียนมุมมองก็จะเปลี่ยนไป ก็จะรู้สึกว่าในสิ่งที่ไม่ดี พระเจ้าจะให้มื่ออะไรซ่อนอยู่ ให้เรามองลึกลับๆ ว่ามันจะมีผลดีอะไร เราเองก็ควรที่จะเชื่อฟังผู้นำเพราะเป็นคนทีพระเจ้าประทานมาให้ ”

องค์กรตระหนักถึงปัญหาทางสังคม องค์กรบอกว่าปัญหาที่น่าเป็นห่วงคือ ปัญหา ยาเสพติดและปัญหาการกดขี่ทางเพศ เช่น ปัญหาโสเภณี การข่มขืน องค์กรไม่ยอมให้มีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เวลาที่องค์เห็นข่าวเหล่านี้จากหนังสือพิมพ์ก็จะรู้สึกไม่ดี คิดว่าไม่น่าจะเกิดขึ้นสำหรับ กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่องค์เข้าไปมีส่วนร่วมก็ได้แก่ การสอนรวิเด็กๆ องค์กรเล่าว่า ปัจจุบันนี้องค์มาทำวิคือ สอนหนังสือและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้าให้เด็กๆ วันอาทิตย์ ซึ่งเด็กๆ ที่องค์สอนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มาจากชุมชนแออัด องค์กรบอกว่า “เด็กๆ เหล่านี้วันข้างหน้าต้องโตเป็นผู้ใหญ่ ถึงแม้ตอนนี้เค้ายังไม่เชื่อพระเจ้าแต่ถ้าโตไปเค้าโตขึ้นแล้วทำอะไรที่ผิดพลาดไปเมื่อเค้ารู้สึกไม่มีใครแต่เค้าจะรู้ว่าพระเจ้าจะช่วยเค้าได้ เค้าจะนึกถึง

พระเจ้า แล้วเค้าจะได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น” นอกจากนี้อนงค์ก็มักจะไปช่วยงานกับทางคริสตจักรเวลาที่ออกไปประกาศศาสนา โดยมากอนงค์จะทำหน้าที่เป็นฝ่ายสัมพันธ์กิจ คือ เป็นฝ่ายต้อนรับผู้ที่มาร่วมงาน เช่นที่โบสถ์เคยออกไปประกาศศาสนากับผู้ต้องขังอนงค์ก็จะไปช่วยในงานนี้ด้วย คอยดูแลตรวจเช็ครายชื่อ ดูแลความเรียบร้อยต่างๆ หรือเมื่อคริสตจักรออกไปแจกของหรือจัดกิจกรรมประกาศศาสนาตามชุมชนต่างๆ อนงค์ก็ไปช่วย เช่น เคยไปแจกของให้ชุมชนแถวๆ นวนคร เป็นต้น อนงค์คิดว่าการที่คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม เป็นสิ่งที่คริสเตียนทำมาจากใจมากกว่าเป็นเรื่องของหน้าที่ที่จะต้องประกาศศาสนา “สำหรับคริสเตียนการมาเชื่อพระเจ้า เราารู้สึกว่าเรารอดแล้วแล้วก็อยาก让别人รอดด้วย คริสเตียนจึงอยากประกาศศาสนาด้วยการทำความดีต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อคนอื่นจะได้เห็นความรักของพระเจ้าผ่านทางสิ่งต่างๆที่คริสเตียนทำ” อนงค์คิดว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม เป็นเพราะว่าคริสเตียนรักพระเจ้าและที่ต้องการที่จะประกาศศาสนาให้คนอื่นได้รู้จักกับความรักของพระเจ้า

กรณีศึกษาที่ 4 : นิตยา (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	หญิง
อายุ	45 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาตรี
อาชีพ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายนำเข้า-ส่งออก
รายได้ต่อเดือน	25000 บาท

ประวัติชีวิต

นิตยาเกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวของนิตยาเป็นคนจีนนับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงนิตยาคนเดียวที่เป็นคริสเตียน พ่อและแม่ของนิตยาไม่ได้จบการศึกษา พ่อมีอาชีพค้าขายส่งยาสมุนไพรจีน ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน นิตยามีพี่น้องทั้งหมด 7 คน นิตยาเป็นลูกคนที่ 4 พี่คนโตและพี่คนรองเป็นพี่สาว คนที่สามเป็นพี่ชายและที่เหลือเป็นน้องชายอีก 3 คน พี่สาวคน

โตทำงานเลขานุการ พี่สาวคนที่สองทำงานเป็นแคชเชียร์บริษัทหลักทรัพย์ พี่ชายทำกิจการที่บ้าน น้องชายคนหนึ่งเป็นหมอ อีกคนเป็นนักบัญชี ส่วนอีกคนเป็นวิศวกร ในครอบครัวมีเพียงนิตยาที่เป็นคริสเตียน นิตยาเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนจีนซึ่งตั้งอยู่ในคริสตจักรไมตรีจิต โดยเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นจนถึง ป.4 แล้วไปต่อที่โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา ถึงมศ.3 แล้วก็ไปเรียนต่อที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นิตยาจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีที่คณะศิลปศาสตร์ สาขาสถิติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลังจากเรียนจบทำงานที่บริษัทประกันภัยหนึ่งเดือน แล้วก็ย้ายมาเป็นโปรแกรมเมอร์ที่ธนาคารกสิกรไทย หลังจากนั้นก็ย้ายแผนกมาทำเกี่ยวกับเรื่องเอกสารการนำเข้าส่งออก ปัจจุบันนิตยาอาศัยอยู่คนเดียว สภาพบ้านที่นิตยาอาศัยเป็นตึกแถว 3 ชั้น มีห้องนอน 3 ห้อง ตั้งอยู่แถวถนนไมตรีจิต ละแวกบ้านเป็นตึกแถวย่านการค้าธุรกิจยาจีน ปัจจุบันในบ้านของนิตยามีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 21 นิ้ว 2 เครื่อง ตู้เย็น 2 เครื่อง เครื่องปรับอากาศ 2 เครื่อง เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง เครื่องกรองน้ำ 1 เครื่อง โทรศัพท์บ้านหนึ่งเบอร์ 2 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โทรศัพท์มือถือส่วนตัว 1 เครื่อง เกรดดีการ์ด 1 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ครอบครัวของนิตยานับถือศาสนาพุทธ ส่วนนิตยาเปลี่ยนมาเป็นคริสเตียนตอนเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น นิตยามาเป็นคริสเตียนและรับเชื่อที่คริสตจักรไมตรีจิต เนื่องจากได้รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าจากโรงเรียนจีน ซึ่งตั้งอยู่ในคริสตจักรไมตรีจิต นิตยาเล่าว่า “ ตอนนั้นเราก็เรียนอยู่โรงเรียนจีน มันเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในคริสตจักร เราก็โตจากที่นั่น รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้ายกจากที่นั่น เราถูกเรียนถูกสอนมาๆ ในทางนี้ พอวันหนึ่ง ตอนนั้นจำได้ว่าอยู่ชั้นประถม เพื่อนก็ออกไปรับเชื่อเราก็ออกไปด้วย เราก็รู้สึกตอนนั้นเลยว่าอ้อ เราเป็นคริสเตียน จริงๆเราก็เชื่อพระเจ้ามาในใจตั้งนานแล้ว เราก็เชื่อว่าพระเจ้ามิจริงและพระเจ้าก็อยู่กับเรา แล้วพระเจ้าก็เลือกให้เราเป็นคริสเตียน”

นิตยาเคยเป็นสมาชิกของสมาคมนิมไทยและเป็นสมาชิกของสมาคมนักศึกษาคริสเตียนไทย(นคท.) งานอดิเรกคือ ฟังวิทยุ รายการประจำคือ วิทยุจุฬาเพราะเป็นรายการที่หลากหลายมีทั้งดนตรี บันเทิง สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจ นิตยาเป็นคนสนใจเกี่ยวกับเรื่องทันโลกทันเหตุการณ์ต่างๆ บางครั้งก็ดูโทรทัศน์ ถ้าเป็นรายการละครก็จะดูละครที่เด่นๆ หรือเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ ชอบดูช่อง 9 มากที่สุด แล้วก็ดูรายการที่นี้เมืองไทย รายการเมืองไทยรายวัน ในเรื่องการซื้อปิ้งก็จะไปหลายที่เช่นที่ท่าพระจันทร์ ท่าช้าง เขาวราชจนไปถึงห้างสรรพสินค้าเช่นเอ็มโพเรียม ร้านอาหารที่ชอบคือวิทยาลัยในวังหญิงซึ่งอยู่ในวัดพระแก้ว นิตยาชอบร้านอาหารที่

บรรยากาศเป็นกันเองไม่หรูหราแต่เรียบง่าย วันหยุดเช่นวันอาทิตย์ก็จะไปโบสถ์ ส่วนช่วงบ่ายก็จะไปพบปะเพื่อนๆ หรือไปเยี่ยมญาติ ส่วนวันอื่นถ้าว่างนิตยาจะชอบไปฟังสัมมนา เช่น สัมมนาเกี่ยวกับSME สิ่งที่นิตยาให้ความสนใจมากคือเรื่องของธุรกิจเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับเรื่องที่ทันโลกทันเหตุการณ์ ในเรื่องพระเจ้านิตยาสนใจในส่วนที่เกี่ยวกับการนำมาใช้เป็นแนวปฏิบัติในชีวิต

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

นิตยาคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลางระดับกลางๆ ไม่สูงและไม่ต่ำ นิตยาบอกว่าถ้าเป็นรุ่นพ่อแม่จะอยู่ในระดับกลางล่าง นิตยาพูดว่า“พ่อแม่ของพี่ไม่มีการศึกษาและพุดจาแบบคนไม่มีการศึกษา ชีวิต-บุคลิกภาพของเค้าก็แบบคนไม่มีการศึกษาแต่พวกพี่เป็นรุ่นลูกที่มีการศึกษาแล้ว พวกเราก็จะอยู่ในระดับกลางๆ ไม่ใช่กลางล่างแล้วก็ไม่ใช่กลางบน” นอกจากนี้นิตยาจะใช้เกณฑ์ของชาติตระกูลเป็นตัวตัดสินว่าตนเองอยู่ในระดับใดของสังคม นิตยาไม่คิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในระดับกลางชั้นบนเนื่องจากคิดว่าครอบครัวมีมารยาทปานกลาง ส่วนในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ นิตยาก็คิดว่าครอบครัวตนเองอยู่ในระดับกลางเพราะไม่รวยและไม่จนมาก นิตยาเล่าให้ฟังถึงการเลี้ยงดูจากครอบครัวว่า “ที่บ้านของพี่ พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น ไม่เคยเข้ามา สร้างความสัมพันธ์กับลูกเลย มีแต่ตรวจสอบลูก สนใจแต่เรื่องปัจจัยสี่ไม่สนใจเรื่องจิตใจ” นิตยาบอกว่าพ่อแม่ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษากับลูก เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญก็จะส่งเสริมลูกด้านนี้ นิตยาเป็นคนเดียวในครอบครัวที่เป็นคริสเตียนจึงถูกต่อต้านจากครอบครัว พี่ชายก็ต่อต้านมากไม่ให้หลานมาคลุกคลีกับนิตยาเพราะเกรงว่าจะพาไปเป็นคริสเตียน นอกจากนี้นิตยาก็ถูกตำหนิในเรื่องการไม่ไหว้เจ้า อย่างไรก็ตาม นิตยาบอกว่า “แต่เนื่องจากพี่มีความเป็นผู้นำสูงเลยทำให้คนไม่ค่อยกล้าทำอะไรพี่” เมื่อก่อนนิตยาอยากให้อครอบครัวยอมรับในการเป็นคริสเตียนของตนเองแต่ตอนนี้ที่บ้านก็ยอมรับแล้ว เพียงแต่ก็ไม่ยอมให้ญาติพี่น้องคนอื่นหรือหลานมาเป็นคริสเตียน

นิตยาไม่คิดว่าการเป็นคริสเตียนจะทำให้สถานภาพทางสังคมสูงขึ้นเพราะตอนที่ตัดสินใจมาเป็นคริสเตียน เป็นเพราะเชื่อว่ามีพระเจ้า นิตยาคิดว่าตนเองประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเพราะเรียนจบและทำงานแล้วซึ่งตนเองก็พอใจกับผลงานแต่ยังไม่ถึงระดับที่ตนเองคาดหวังไว้ เป้าหมายที่นิตยาวางไว้ว่าอยากจะประสบความสำเร็จ คือ ทำธุรกิจส่งออกโดยใช้ศักยภาพของตนเองให้เต็มที่ เป้าหมายรองคือมีครอบครัวที่ดี เข้าใจกัน นิตยารู้สึกว่าตนเองเป็นคริสเตียนตอนที่ตนเองมีความเชื่อเรื่องพระเจ้า “ก็รู้สึกตัวเองเป็นคริสเตียนตอนที่รับเชื่อ พระเจ้าในใจ” การเป็นคริสเตียนทำให้นิตยารู้สึกตัวเองถูกผูกมัดในเรื่องการประพฤติตัว “ก็ตอนนั้นพอรับ

เชื่อในใจแล้วเราก็มีความตั้งใจว่าจะทำดี ประพฤติดีแต่บางครั้งก็มีทำไม่ดีเหมือนกัน อย่างพี่น้องก็มีคุณธรรมน้อยกว่าเราซึ่งเราที่ต้องอดทนด้วย เมื่อก่อนเราก็ทำไม่ดีกับพวกเค้าแต่เดี๋ยวนี้เราเริ่มเปลี่ยน” การเป็นคริสเตียนทำให้นิตยาคิดว่าตนเองต่างจากคนอื่น “คือถ้าโดยทั่วๆ ไปเราก็ต่างจากคนส่วนใหญ่ที่มาตรฐานศีลธรรมไม่ได้อยู่ในระดับมาตรฐาน แต่เราเป็นคริสเตียนเราก็เป็นคนที่มีมาตรฐานทางศีลธรรมที่อยู่ในระดับมาตรฐาน” นิตยาเล่าว่าตอนเด็กๆ รู้สึกอึดอัดใจเวลาที่ไม่สามารถเข้าร่วมประเพณีหรือพิธีกรรมไทยบางอย่าง “สมัยเด็กๆ จะรู้สึกว่าเครียดเพราะเราวางตัวไม่ถูกแต่ตอนนี้เราเป็นผู้ใหญ่แล้วเราก็วางตัวถูกแล้ว แล้วเราก็เข้าใจเรื่องพระเจ้าถูกต้อง เราก็เลยไม่เครียด เราก็บอกเค้าว่าอันนี้เราทำได้แค่นี้ สังคมสมัยนี้เค้ารับได้แต่สมัยก่อนโดยเฉพาะในสังคมจีนเค้าไม่รับฟังเลย”

ในเรื่องการคบเพื่อน นิตยามีเพื่อนที่เป็นคริสเตียน และไม่เป็นคริสเตียนมากพอๆ กัน นิตยามีเพื่อนสนิทที่ไม่เป็นคริสเตียนแต่มีความเข้าใจ และยอมรับในการเป็นคริสเตียนของนิตยา “เพื่อนแท้จะรู้ว่าเรายังมีนิสัยที่ไม่ดีถึงเราจะเป็นคริสเตียนเพื่อนก็ยอมรับกัน เพื่อนก็จะมองว่าถ้าเราไม่ดี เราก็จะไม่ดีในระดับหนึ่งไม่ใช่เป็นคนที่ไม่ดีมาก” เวลาที่นิตยามีปัญหา ก็จะปรึกษาเพื่อนทั้งที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียนแต่ส่วนใหญ่จะพยายามแก้ปัญหาด้วยตัวเอง นิตยาคิดว่าเพื่อนๆ มองว่านิตยาเป็นคนใจกว้าง “เพื่อนมันจะมองเห็นเราใจกว้าง มีความจริงใจ” นิตยาบอกว่า บางครั้งก็มีปัญหากับเพื่อนในเรื่องความแตกต่างทางศาสนา “เพื่อนบอกว่า ฉันไม่มาเป็นคริสเตียนหรอกเธอไม่ต้องมาพูดเรื่องพระเจ้านะ” ความแตกต่างทางศาสนามีผลต่อการคบเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนเหมือนกัน นิตยากล่าวว่า “ถ้าเพื่อนเป็นคนที่มีความใจกว้างก็คบกันได้แต่เพื่อนที่มีใจคับแคบก็คบกันไม่ได้” นิตยาคิดว่าเพื่อนมองว่าตนเองเคร่งศาสนา “เพื่อนมันมองว่าเราเคร่ง มันเห็นว่าเราไม่ได้ทำพิธีกรรมของเค้าที่เกี่ยวข้องกับทางด้านศาสนาของเค้า”

นิตยาคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่สอนให้คนรักกัน นิตยาคิดว่าสังคมคริสเตียนเพียงจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีซึ่งเมื่อก่อนไม่ค่อยรักกันเท่าไร นิตยาไม่ค่อยรู้สึกมีความสุขกับสังคมคริสเตียนเท่าไร นิตยาเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ไม่ยาก อย่างไรก็ตาม นิตยาบอกว่า “ถ้าพี่น้องคริสเตียนที่มีระดับมาตรฐานการเป็นคริสเตียนที่เท่ากันก็เข้ากันได้ดี ถ้าระดับมาตรฐานต่างกันก็เข้ากันไม่ค่อยดี” นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องของพฤติกรรมแต่ละคนมีนิสัย มีความสนใจในเรื่องต่างๆ แตกต่างกัน ถ้านิสัยเข้ากันได้ก็เป็นเพื่อนสนิทกันได้แต่ถ้าเข้ากันไม่ได้ก็เป็นเพื่อนกันไม่ได้ ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคมคริสเตียนนิตยามองว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ บางครั้งก็เป็นประโยชน์แต่บางครั้งก็จำเป็นต้องยืดหยุ่นขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยของคน นิตยาบอกว่า “อย่างการ

ให้ความรู้ในเรื่องเทศน์สำคัญ ขึ้นอยู่กับคนว่าคนๆ นั้นอยากรู้แล้วถ้าเค้ารู้แล้วเค้าจะระวังตัวได้ ถูกต้อง เค้าจะไม่ได้รู้แล้วอยากเข้าไปลอง เราก็ต้องยอมให้เค้าดูว่าอินเทอร์เน็ตไปเป็นไงก็อธิบายให้เค้าฟังจะได้ทันโลกทันเหตุการณ์ไม่ถูกคนหลอก” นิตยารู้สึกว่าการอยู่ในสังคมคริสเตียนเป็น คนกลุ่มน้อยในสังคม “เราเป็นคนกลุ่มน้อยจริงแต่ว่าในสังคมไทยยังเป็นสังคมที่ดี คนไทยมีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คนไทยที่อยู่ในกลุ่มของคนดีมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกับคริสเตียนก็มีเยอะทำให้ คริสเตียนไม่ลำบากที่จะปรับตัวเข้ากับคนกลุ่มนี้” นิตยามองว่า คนในสังคมคริสเตียนจะดีหรือไม่ ดีขึ้นอยู่กับระดับคุณธรรมของคริสเตียนแต่ละคน และเมื่อเทียบกับคนในสังคมภายนอกนิตยบอก ว่า “คนสังคมในคริสเตียนและคนในสังคมข้างนอกล้วนหวังผลประโยชน์เหมือนกัน พี่เจอ คริสเตียนที่หวังแต่ผลประโยชน์เยอะ ถ้าเทียบก็50-50 ก็พอๆ กัน” เมื่อถามถึงวิธีปฏิบัติที่สังคม คริสเตียนมีต่อนิตยา นิตยบอก ว่า “มันอยู่ที่นิสัยของคนไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะเข้ากับคริสเตียน ทุกคนได้ดีหมดเพราะแต่ละคนมีความสนใจในเรื่องต่างๆ มีข้อดีข้อเสียความคิดความซื่อที่แตกต่าง กัน” นิตยามองว่าสังคมคริสเตียนมองว่าตนเองหัวแข็ง “เค้ามองว่าเราหัวแข็งคือเราไม่รับใช้ (ทำงาน) ในคริสตจักรเลย”

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ นิตยามองว่าอาชีพที่ดีคืออาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ ของคนๆ นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นอาชีพที่รวย นิตยามองว่าปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน คือ การทำงานให้เต็มที่กับความสามารถที่มีอยู่ นิตยากล่าวว่า “ถ้าเรามีความสามารถในเรื่องไหนแล้วเราทำได้เต็มที่เราก็จะประสบความสำเร็จในเรื่องนั้น” นอกจากนี้ นิตยาเชื่อว่าการเป็น คริสเตียนมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการทำงานด้วย “พี่คิดว่าพระเจ้าจะเปิดทางให้เราเข้าไปสู่อชีพที่เราใช้ความสามารถของเราได้เต็มที่” นิตยบอก ว่าศาสนามีส่วนกำหนดแนวคิดและ ชีวิตการทำงาน “มันก็มีผลต่อการทำงานนะ คือ เราก็ทำมาตรฐานการทำงานที่ดีคือพี่จะทำทุกอย่างที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้วก็ทำการค้าอย่างจิตใจกว้างขวางไม่เอาไรต์เอาเปรียบ ราคายุติธรรม ตรงไปตรงมา มีความจริงใจกับลูกค้ามีความจริงใจต่อทุกคนที่เราเกี่ยวข้องต่อลูกน้องให้ความเข้าใจ ให้ความเป็นธรรมมากที่สุดให้ผลตอบแทนเค้าให้ดีที่สุด แต่ว่าในทั้งหมดนี้เราก็อาจจะทำไม่ได้เต็มที่บ้างทำผิดต่อเค้าบ้างเพราะความบาปที่เรามีอยู่ในตัวบางครั้งมันก็ผิดขึ้นมา” หลักที่นิตยยึด ในการทำงาน คือ รักพระเจ้าล้ำสุดใจและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง นิตยบอก ว่า “สองบัญญัติ นี้มันคลุมหมด ถ้าคริสเตียนพยายามทำอะไรก็ตามแต่ในชีวิตโดยยึดหลักสองข้อนี้มันทำได้หมดแหละ” นิตยามีทัศนคติเกี่ยวกับการหยุดทำงานในวันสะบาโต (วันอาทิตย์) “คิดว่ามันต้องมีการ

ยึดหยุ่นเพราะสังคมมันเปลี่ยนไปแต่ตัวพี่เองพี่มาโบสถ์พี่มาเพื่อจะเติมพลังไปฟังเรื่องของพระเจ้า เราจะได้รู้ว่าพระเจ้าอยากให้เราทำแบบนี้ละไม่ทำแบบนี้ละ” ในเรื่องการการเลี้ยงชีพการพนันชั้นต่อ นิตยาบอกว่าตนเองไม่เล่นการพนันไม่ซื้อล็อตเตอรี่หรือเล่นหวยแต่จะซื้อสลากกาชาด สอยดาว “เราก็ออยากได้กับเค้าเหมือนกันแต่ไม่ได้ลุ่มหลง เอาสนุกๆ เช่นจับฉลาก สอยดาว แต่การพนันเราไม่ยุ่งเพราะพระเจ้าสอนเราเป็นคริสเตียนเราก็อไม่อยากขัดกับคำสอนของพระเจ้า ถ้าเราไม่เป็นคริสเตียนเราอาจจะไปลองเล่นๆ พี่เชื่อว่าพระเจ้าไม่อยากจะให้เราเกี่ยวข้อง พี่เชื่อว่าพระเจ้าไม่อยากจะให้เราไปทำแม้จะเป็นการทดลองเล่นๆ” นิตยาจะถวายทรัพย์ให้ทางคริสตจักรทุกวันอาทิตย์ที่ไปโบสถ์ นิตยามีแนวคิดว่า “เราถวายคืนให้กับพระเจ้าเพราะพระเจ้าให้มา เงินที่เราได้มาเพราะพระเจ้าอวยพระพรเราก็ให้คืนกลับพระเจ้า พี่ไม่ได้ให้ถึงสิบเปอร์เซ็นต์แต่พี่ให้ตามกำลังทรัพย์ที่เรามีอยู่”

นิตยาสนใจในเรื่องการเมือง นิตยากล่าวว่า “พี่สนใจการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา บางครั้งงานยุ่งก็อาจจะสนใจการเมืองน้อยลงแต่ก็ไม่ถึงกับทิ้งเพราะการเมืองมันเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันการเป็นอยู่ของเรา” นิตยามองการเมืองไทยในแง่บวก “ตอนนี้การเมืองไทยดีขึ้นเยอะ มีการปฏิรูปทุกอย่างเลย พี่มีความเชื่อมั่นรัฐบาลในระดับนี้ รัฐบาลกำลังทำไปในทางที่ดีขึ้นแต่คิดว่ารัฐบาลหน้าน่าจะให้คนอื่นทำ” นิตยาบอกว่าเวลาเลือกตั้งนิตยาจะเลือกพรรคที่ตรงกันข้ามกับพรรคที่หน้าจะเป็นรัฐบาลเพื่อให้ไปคนอำนาจกัน “พี่จะดูว่าพรรคไหนที่มีแนวโน้มเป็นรัฐบาล พี่ก็จะเลือกอีกพรรคหนึ่งที่เป็นฝ่ายตรงข้ามเสมอเพื่อให้ไปคนอำนาจกันเพื่อไปจับผิดเพราะคนเรายังมีความชั่วอยู่ ถึงแม้จะมีอุดมการณ์แค่นั้นก็ทำชั่วได้เสมอต้องเอาไปจับผิด” ส่วนใหญ่ นิตยาจะติดตามข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ นิตยาจะไปเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคลเพราะเชื่อมั่นในการทำงานเป็นทีม เกณฑ์ในการพิจารณาในการเลือกตั้งก็จะเลือกพรรคที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับพรรคที่น่าจะเป็นรัฐบาลเสมอ นิตยาคิดว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่และถ้าคราวหน้ามีการเลือกตั้งก็จะออกไปเลือกตั้งอีก นิตยาบอกว่า การเป็นคริสเตียนก็มีผลทำให้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเหมือนกัน “เราจะได้สำแดงให้คนทั่วไปเห็นว่าคริสเตียนก็ห่วงใยบ้านเมืองไม่ใช่ว่าคริสเตียนไม่ร่วมกิจกรรมกับเค้าเลย” แต่ปัจจัยหลักที่ทำให้ นิตยาออกไปเลือกตั้ง นิตยาบอกว่า “เราอยากให้เป็นประชาธิปไตยของเราดีขึ้น เราต้องรวมใจกันออกไปทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสเตียนต้องมีสำนึกในเรื่องนี้ไม่ใช่ปล่อยให้ประเทศชาติไปตามยถากรรม” นิตยาเคยมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะคือไปฟังอภิปรายบางครั้งและออกไปเลือกตั้งทุกครั้ง ในเรื่องการเข้ามามีอำนาจของผู้นำเผด็จการ นิตยาบอกว่า “เราไม่ยอมรับคือเค้าทำเพื่อตัวเค้าเองเราก็อไม่ยอมรับ พี่ก็ออกไปประท้วง พี่ว่าคริสเตียนทำ

ได้แต่ต้องเอาตัวรอดให้ได้ ต้องไปกับกลุ่มที่ใช้ปัญญาแต่ไม่ใช่อารมณ์ เราก็จะไปกับกลุ่มคนที่มีแนวคิดแบบเดียวกัน มีแนวคิดแบบสันติภาพเหมือนกันไม่จำเป็นต้องเป็นกลุ่มคริสเตียน”

นิตยามีความสนใจในปัญหาสังคม นิตยากล่าวว่า“เราก็สนใจปัญหาสังคมเหมือนกันแต่ไม่ใช่จะเป็นผู้ทิ้งมือออกไปแก้ไขปัญหาสังคมแต่ว่ารู้แล้วก็อาจจะช่วยในทางอ้อมเช่นช่วยสนับสนุนทางการเงินให้คนเดือดร้อนยืมเงินบริจาคเงิน” นิตยาคิดว่าปัญหาสังคมที่ควรเร่งแก้ไขคือปัญหาด้วยการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ในเรื่องเพศ “เรื่องเพศต้องมีการสอนตั้งแต่เด็กให้ถูกต้อง เรื่องการมีเพื่อนต่างเพศหรืออะไรเพื่อไม่ให้นำไปสู่ปัญหาหย่าร้าง ปัญหาครอบครัวแตกแยก แต่งงานผิดคู่” นิตยามีส่วนช่วยสังคมในรูปของการบริจาค เช่น การช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ที่เดือดร้อน “บางครั้งพี่ก็ให้เงิน พี่ก็คิดว่าให้เค้าไปเหอะ ถ้าไม่ให้เค้าก็อาจไปทำไม่ดี” นอกจากนี้ นิตยากล่าวว่า “บางทีพี่ก็ช่วยคนที่พี่เห็นซัดๆ เช่นเวลาที่พี่ไปนั่งกินข้าวตามที่ต่างๆ บางทีมีคนอุ้มเด็กมาเลยบอกว่าไม่มีเงินซื้อนมให้ลูกพี่ก็พาไปซื้อเลย” นิตยาบอกว่าที่ตนเองทำอย่างนั้นเป็นเพราะ “การเป็นคริสเตียนทำให้เราอยากช่วยเหลือคนอื่น คนที่อยู่ใกล้ตัว เราช่วยเค้าเราก็ไม่ใช่อยากให้เค้ามาเป็นคริสเตียนแต่ช่วยเค้าเพราะเค้าเป็นเพื่อนมนุษย์ พระเจ้าสอนจงเรารักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง บางครั้งคนที่เราไม่ชอบเราก็ต้องฝัน แต่เราก็ช่วยเค้าเหมือนกันเพราะพระเจ้าสอนเราต้องฝันเป็นการฝึกหัด”

กรณีศึกษาที่ 5 : วิไล (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	หญิง
อายุ	34 ปี
สถานภาพสมรส	สมรส
การศึกษา	ปริญญาโท
อาชีพ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน ฝ่ายโฆษณา
รายได้ต่อเดือน	35000 บาท

ประวัติชีวิต

วิไลเกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวของวิไลเป็นคนจีนและเป็นครอบครัวคริสเตียนทั้งครอบครัว พ่อและแม่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พ่อเกิดที่กรุงเทพฯ แต่แม่เกิดที่เมืองจีน พ่อทำธุรกิจหลายอย่างเช่น ค้าขายชา เคยทำงานธนาคาร ส่วนแม่เป็นแม่บ้าน วิไลมีพี่

น้องทั้งหมด 5 คน เป็นผู้หญิงหมดทุกคน วิไลเป็นลูกคนที่ 4 พี่น้องทุกคนเรียนจบปริญญาตรี มีเพียงวิไลที่เรียนจบปริญญาโท พี่สาวคนที่ 3 ยังไม่ได้แต่งงาน พี่สาวคนโตทำงานบริษัทเอกชน พี่สาวคนที่สองทำงานอยู่ที่อเมริกาแต่งงานมีลูกแล้ว น้องคนสุดท้องแต่งงานแล้ว พ่อแม่ของวิไล จะให้ความสำคัญกับการศึกษาจะให้เข้าโรงเรียนที่ดีๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นโรงเรียนคริสต์แต่ที่ผ่านมา วิไลได้เรียน โรงเรียนคริสต์มาโดยตลอดซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น โรงเรียนคาทอลิก วิไลเริ่มต้นการศึกษา ที่โรงเรียนเซนโยเซฟ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึง ม.3 แล้วไปเรียนสายพาณิชย์ซึ่งเป็นโรงเรียนพาณิชย์ ของคาทอลิก แล้วก็ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คณะบริหารธุรกิจ จบระดับปริญญาตรี หลังจากเรียนจบ ทำงานที่บริษัทโฆษณา 2 ปี แล้วไปเรียนต่อ MBA แล้วกลับมาทำงานด้านการตลาด 5 ปี แล้วก็กลับไปทำงานบริษัทโฆษณาอีก วิไลแต่งงานได้ประมาณ 2 ปีแล้วมีบุตรชาย 1 คน อายุ 1 ขวบ สามีมองวิไลอายุ 40 ปี สามีเป็นคริสเตียน มีอาชีพเป็นแพทย์ สภาพบ้านที่วิไลอาศัย เป็นตึกแถว 3 ชั้น ตั้งอยู่แถวปิ่นเกล้า หนึ่งคูหา ชั้น 1 และชั้น 2 ทำเป็นคลินิก ส่วนชั้น 3 เป็น ห้องนอน ละครเวกบ้านเป็นตึกแถว ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจพาณิชย์มีร้านค้ามากมาย ปัจจุบันในบ้านของ วิไลมีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 21 นิ้ว 1 เครื่อง ตู้เย็น 2 เครื่อง เครื่องปรับอากาศ 6 เครื่อง รถยนต์ 2 คัน ยี่ห้อโตโยต้าและฮอนด้า เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง โทรศัพทบ้าน สองเบอร์ 4 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โทรศัพทมือถือในครอบครัวยมี 2 เครื่อง มีโทรทัศน์มือถือส่วนตัว 1 เครื่อง เครดิทการ์ดส่วนตัว 2 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ครอบครัวของวิไลเป็นครอบครัวคริสเตียน แม่และพี่สาวจะเคร่งศาสนามาก วิไลถูกเลี้ยงดูภายในกรอบของศาสนาโดยตลอด แต่พออายุ 15 ปี วิไลก็ตัดสินใจออกไปรับเชื่อเอง โดยรับเชื่อครั้งแรกที่โบสถ์พระคุณ วิไลเล่าว่า “เราจะถูกสอนตั้งแต่เด็กๆ และถูกเลี้ยงดูมากๆ ให้มาทางนี้ (ทางศาสนาคริสต์) ตอนนั้นเรากับเพื่อนๆ ก็ออกไปรับเชื่อกันเองอายุก็ประมาณ 15 ตอนนั้นก็ จะรู้สึกมากๆ เลยว่าเราเป็นคริสเตียน” หลังจากที่วิไลตัดสินใจออกไปรับเชื่อเพื่อเป็นคริสเตียน วิไลบอกว่า กว่าที่ตนเองจะเป็นคริสเตียนอย่างเต็มตัวก็ต้องใช้เวลาพอสมควร “ตอนนั้นเราจะใสมากเลย เรายังไม่รู้เรื่องอะไร เราแค่อยากจะเชื่อเพราะเราถูกสอนมาทุกอย่างมาทางด้านนี้ พอเราเชื่อไปแล้ว แต่พอเข้ามาหลาย อ้าว! ใจไปแล้ว ถึงจะมาโบสถ์ทุกอาทิตย์แต่หัวใจไปอยู่ข้างนอก”

เดิมวิไลและครอบครัวไปโบสถ์พระคุณ ซึ่งตั้งอยู่ที่ซอย 19 แล้วย้ายมานัสนาคารพระเจ้าที่คริสตจักรไมตรีจิตตามสามี ตอนที่วิไลอยู่ที่คริสตจักรพระคุณวิไลทำงานให้คริสตจักรหลายอย่าง

เนื่องจากเป็นโบสถ์เล็กๆ แต่ต่อมาเมื่อแต่งงานแล้ววิไลก็เปลี่ยนมานับสการพระเจ้าที่คริสตจักร
 ไนโตริจิตเป็นส่วนใหญ่ บางอาทิตย์วิไลและสามีจะมานับสการพระเจ้าที่คริสตจักรใจสมานเพราะ
 ชอบการเทศนา แต่ก็มักจะกลับไปทำกิจกรรมที่คริสตจักรไนโตริจิตโดยวันเสาร์วิไลจะไปสอน
 ภาษาอังกฤษให้เด็กๆ ซึ่งจะแต่งเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าไปในบทเรียน นอกจากนี้วิไลยังเป็น
 อาสาสมัครช่วยเขียนคำราเกี่ยวกับคริสเตียนเช่น หนังสือฟ้าเดียว เป็นต้น สำหรับชีวิตประจำวัน
 ของวิไล นอกจากวิไลจะทำงานประจำที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งแล้ว วิไลก็จะดูแลการเงินและ
 บัญชีของคลินิก ดูแลลูกจ้าง ในเรื่องการซื้อปิ้งวิไลจะซื้อปิ้งที่เซ็นทรัลปิ่นเกล้าเนื่องจากใกล้
 บ้าน ร้านอาหารที่ชอบร้านอาหารที่บรรยากาศดี ๆ ชอบอาหารอิตาเลียน เช่น ร้านปิ่นปิ่น ในการ
 เลือกซื้อของวิไลจะพิจารณาจากความจำเป็นในการนำไปใช้ ถ้าราคาถูกแต่ซื้อไปแล้วไม่ได้ใช้ก็จะ
 ไม่ซื้อ บางครั้งก็ต้องซื้อของมีที่ห่อเช่นเครื่องสำอาง ถ้าซื้อแบบไม่มีที่ห่อก็ไม่แน่ใจในคุณภาพ
 งานอดิเรกวิไลจะเรียนภาษาจีน เล่นเปียโน เล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลแล้วคุยกับเพื่อนๆ วิไล
 ชอบอ่านหนังสือประเภทนิยายสารพัดชั้น หนังสือฟ็อกเก็ตบุค หนังสือลิทลีสืบสวนสอบสวนการ
 ผจญภัยเช่น The Lord of the Rings นอกจากนี้วิไลก็จะอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน สิ่งที่วิไลให้
 ความสำคัญมากที่สุดคือ พระเจ้า รองลงไปคือเรื่องครอบครัวและเรื่องงาน ในระหว่างสัปดาห์วิไล
 ก็จะติดต่อเพื่อนคริสเตียนทางโทรศัพท์ทางอินเทอร์เน็ตและการส่งข้อความสั้น (SMS)

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

วิไลคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลางแล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของ
 ตนเองก็อยู่ชั้นกลางเหมือนกัน วิไลคิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง
 ถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านของวิไล วิไลคิดว่า
 ครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างสูง ครอบครัวของวิไลเป็นครอบครัวคริสเตียน พ่อ
 ของวิไลไม่ได้เป็นคริสเตียนแต่แม่เป็นคริสเตียนที่เคร่ง แม่มาเป็นคริสเตียนหลังจากที่แต่งงานกับ
 พ่อของวิไล ลูกๆ ทุกคนก็เป็นคริสเตียนตามการปลูกฝังของแม่ พ่อของวิไลก็ไม่ได้ว่าอะไรที่ลูกๆ
 จะไปโบสถ์ พ่อจะมองว่าลูกๆ ดีทุกคน ปัจจุบันพ่อของวิไลเสียชีวิตแล้วแต่ก่อนเสียชีวิตก็มาเป็น
 คริสเตียน ตอนที่วิไลเด็กๆ ก็จะมีแม่ที่พาไปโบสถ์ โบสถ์แรกที่วิไลไปคือโบสถ์พระคุณเพราะเป็น
 โบสถ์ของคนจีน เนื่องจากแม่พูดภาษาไทยไม่คล่อง นอกจากแม่ วิไลก็มีพี่สาวที่คอยปลูกฝังในการ
 เป็นคริสเตียนเพราะพี่สาวอายุห่างจากวิไลมาก วิไลเล่าว่าพี่สาวจะคอยตักเตือนอยู่เสมอเช่นในเรื่อง
 การคบเพื่อนต่างเพศ พี่สาวก็จะคอยเตือนให้คบแต่เพื่อนต่างเพศที่เป็นคริสเตียน “อย่างตอนเรามี
 แฟนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนเค้าก็จะเตือนว่าอย่าทำอย่างนี้ เค้าจะไม่ยอมให้เราคบเลย” วิไลบอกว่า

เรื่องนี้จะโดนที่บ้านคุณมากที่สุด เพราะพี่น้องทุกคนมีแฟนเป็นคริสเตียนแต่การวิไลออกไปทำงานนอกบ้านมีเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนเยอะ บางครั้งก็คบกับเพื่อนที่ไม่ใช่ คริสเตียนก็จะโดนคุณอย่างไรก็ตาม วิไลบอกว่าตนเองก็เชื่อฟังครอบครัว “เราก็เชื่อนะบางคนถ้าเราไม่ได้ชอบมาก เราก็เลิกคบเลย” สำหรับประเพณีจีนเช่น ตรุษจีน ครอบครัวของวิไลก็จะไม่ทำพิธีอะไรนอกจากออกไปรับประทานอาหารข้างนอกบ้าน กินเลี้ยงด้วยกัน อย่างไรก็ตามครอบครัวทางฝ่ายพ่อเป็นคนจีนทำให้ต้องเข้าร่วมพิธีกรรมจีนเหมือนกันเช่น ต้องไปเซ็งเม้งทุกปี วิไลเล่าว่าแม่จะสอนให้ซื้อพวงมาลัยแล้วไปไหว้แต่ไม่ต้องจุดธูป อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพ่อของวิไลจะเสียชีวิตแล้วแต่แม่ของวิไลก็ไปเซ็งเม้งอากงอาม่าทุกปีวิไลบอกว่า “แม่เป็นคริสเตียนที่ดี อยากให้ทางญาติเห็นว่าถึงเราจะ เป็น คริสเตียนก็ไม่ได้รังเกียจอะไร คนอื่นจะได้เห็นว่าคริสเตียนเป็นความรัก ถ้าเราไม่ไปไหว้คนอื่นก็อาจจะตำหนิได้ แม่ก็จะวางตัวดีมาก ทำในส่วนที่ทำได้แค่ไหว้ไม่ได้จุดธูป” ในวันคริสต์มาส พี่น้องที่แต่งงานแยกตัวออกไปแล้วก็จะมารวมกัน มากินข้าวร่วมกัน มีการหาของขวัญมาแลกเปลี่ยนกัน เวลาที่วิไลมีปัญหาเรื่องงานก็จะมาปรึกษาแม่ แต่ถ้าเป็นเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศวิไลก็จะปรึกษาพี่สาว วิไลเล่าให้ฟังว่าชีวิตก่อนที่วิไลแต่งงานจะแตกต่างจากหลังแต่งงานมาก “ก่อนแต่งงานเราจะอยู่ในอิทธิพลของครอบครัวค่อนข้างเยอะ เราไม่ค่อยมีอิสระที่จะเป็นตัวของตัวเอง เท่าไหร่ บางครั้งถ้าเราแย้งอะไรเค้าก็จะคิดว่าเราไม่เชื่อฟังเค้า แต่พอเราแต่งงานแล้วเราจะทำอะไรเค้าก็จะเคารพสิทธิของเราเห็นว่าเราเป็นอยู่ใหญ่แล้ว”

วิไลมองว่าตนเองอยู่ชั้นกลางของสังคม เนื่องจากตนเองมีความเป็นอยู่ไม่เดือดร้อน มีพอกินไม่ขาดสน “เราไม่ได้มีเหลือเฟือเท่าคนอื่นแต่เราก็ไม่ได้เดือนร้อนอยากจะได้มาก” วิไลคิดว่าคนอื่นก็มองว่าวิไลอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน การที่วิไลเป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้วิไลรู้สึกว่ามีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น วิไลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเองในการเป็นคริสเตียนว่า “การที่เราอยู่ในสังคมคริสเตียนหมดครอบครัวก็คริสเตียนหมด เพื่อนส่วนใหญ่ก็เป็นคริสเตียน มันก็ได้เหมือนเราได้เปรียบคนอื่นเยอะ แต่มันก็มีข้อเสียเพราะเราจะไม่ค่อยกระตือรือร้นฝ่ายจิตวิญญาณถ้าเทียบกับคนที่มาจากครอบครัวที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน” ในปัจจุบันวิไลมองว่าตนเองประสบความสำเร็จไปส่วนหนึ่งแล้วเรียนจบ มีงานทำ มีครอบครัวแล้ว วิไลคิดว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน วิไลบอกว่า “เรามีความมั่นใจในชีวิต เราเคยผ่านช่วงชีวิตที่ไม่มีใครแต่เรายังมีพระเจ้าแต่ในขณะที่เพื่อนเราเค้ามีปัญหาเค้าผิดหวัง เค้าไปนั่งสมาธิแต่เราร้องให้กับพระเจ้าเรารู้สึกว่า พระเจ้าอยู่กับเราไม่ว่าเราจะไปไหนเราก็จะอบอุ่นใจมีความมั่นใจหรือเราอยู่กับพี่น้องคริสเตียนเราก็สบายใจ” เวลาที่วิไลไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างเช่น การเคารพศพ วิไลบอกว่า “บางครั้งเราก็อึดอึดใจในแง่ที่ว่าบางครั้งเราไม่ร่วมกับเค้าทุกอย่าง แล้วเค้าจะรู้สึกที่เรา

เป็นคนมีน้ำใจหรือเปล่า ตรงนี้เราจะรู้สึกไม่สบายใจว่าเราต้องแสดงน้ำใจกับเค้ามากกว่านี้ เช่นเราต้องไปงานศพญาติเค้าหลายๆ คิน หรือโทรไปแสดงความเสียใจ คือเราจะซดเซยให้เค้า” หลักคำสอนที่วิไลยึดถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิต คือ พระเจ้าสถิตกับเรา

ในเรื่องการคบเพื่อน ส่วนใหญ่วิไลจะสนิทกับเพื่อนคริสเตียนแต่เพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนก็คบบ้างเพราะเป็นเพื่อนร่วมงาน เวลามีปัญหาก็จะปรึกษาเพื่อนคริสเตียนเป็นส่วนใหญ่ วิไลบอกว่าเป็นเพื่อนๆ จะยอมรับในความเป็นคริสเตียนแต่เพื่อนๆ จะมองว่าตนเองอ่อนต่อโลก “เค้าจะมองว่าเราอ่อนต่อโลก ทุกอย่างบริสุทธิ์ผุดผ่อง เราไม่เทียว ไม่ดื่ม เค้าก็จะไม่ค่อย respect มองว่าเราผ่านโลกมาน้อย เค้าจะรู้สึกว่าชีวิตเราไม่มีสีสันเลยเพราะที่บ้านเราเค้าก็เลี้ยงเราแบบอยู่ในกรอบจะไม่ให้ไปเทียวไหน” วิไลเล่าว่าเมื่อก่อนทุกอย่างจะอยู่ในกรอบที่ครอบครัววางเอาไว้แต่พออายุมากขึ้นวิไลก็เริ่มเข้าใจชีวิต วิไลบอกว่ามีคนสอนว่า “เค้าจะสอนเราว่าเธอต้องทำตัวให้เข้ากับเค้าให้ได้แต่เธอต้องแตกต่างจากเค้า...อย่างตอนหลังเราทำงานเราก็กินเลี้ยงไปเกี่ยวกับเพื่อนๆ ทุกทีแต่ถ้าเค้ากินเหล้าเราก็กินหรือถ้าเค้าเล่นไพ่เราก็เล่นแต่ถ้าเล่นแบบเป็นการพนันมีเงินมากเกี่ยวข้องกับเค้าก็ไม่เล่น” วิไลบอกว่าเพื่อนๆ จะมองว่าวิไลเคร่ง “เราไปโบสถ์ทุกอาทิตย์เค้าจะมองว่าเราเคร่งมากเลย เค้าก็จะถามว่าเราต้องไปทุกอาทิตย์เลยหรือ” วิไลอยากให้เพื่อนๆ มองตนเองในทางที่ดี “อยากให้เค้ามองเราเหมือนเราเป็นป้าขี้ทางว่าไปทางพระเยซูนี้ดี คืออยากให้เห็นว่าพระเจ้าอยู่ในเราแต่มันก็วางตัวลำบาก อย่างบางทีไปทำงานสายบ่อยๆ เราก็กินพนักงานที่ไม่ดีแล้วคือมันเครียดเหมือนกันนะเป็นคริสเตียน แบบว่าต้องดี”

วิไลคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรักและวิไลก็รู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน วิไลคิดว่าตนเองปรับตัวเข้ากับคนในสังคมคริสเตียนได้ไม่ยาก แต่ก็ขึ้นอยู่กับคนหรือกลุ่มที่จะคบหา “บางทีเราไปเข้ากลุ่มเซลเราก็กินกับเค้าไม่ได้ เค้าดี รักพระเจ้าแต่ก็ไม่รู้ยังงไรเราก็กินกับเค้าไม่ได้ เข้ากับเค้าไม่ได้” วิไลคิดว่า สังคมคริสเตียนไม่ได้แตกต่างจากสังคมภายนอก วิไลบอกว่า “สังคมคริสเตียนก็เหมือนสังคมภายนอกมีทั้งคนที่ดีและไม่ดี มันขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนแต่ละคน ก็เคยเจอบางคนที่เป็นคริสเตียนแต่ไม่ดีก็มี” วิไลคิดว่าคนในสังคมคริสเตียนจะมองว่าวิไลดี “เค้าก็จะมองว่าเราเป็นคริสเตียนที่ดี เป็นคนดี รักพระเจ้าแล้วก็ไม่เคยออกนอกทาง” วิไลไม่อยากจะให้คนในสังคมคริสเตียน มาคอยจับตาหรือจับผิดอะไรเพราะตนเองก็โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ วิไลมองว่างานที่ดีคืองานที่เป็นอาชีพที่สุจริต ถูกกฎหมายและสามารถช่วยคนอื่นได้ วิไลเล่าว่า “อย่างตอนทำงาน งานที่เราทำเป็นงานโฆษณา ถ้าเป็นเรื่องหลอกลวงผู้บริโภคเราก็ไม่ทำคือถ้าเราอยู่ในอำนาจที่หลีกเลี่ยงได้เราก็ไม่ทำแต่บางครั้งเราเป็นลูกน้องเค้าให้ทำเราก็เลี่ยงไม่ได้แต่พอดีพระเจ้าคุ้มครองไม่มีอะไรที่เราต้องไปโกหกคนอื่นเค้า” วิไลคิดว่าปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานคือ “ความจริงใจต่อลูกค้า เจ้านาย แล้วสัจย์ชื่อต่อการทำงานคือเป็นคนที่ทำอะไรแล้วต้องทำให้เสร็จ ต่อแล้วต้องทำให้จบ เราต้องรับผิดชอบในงานที่ทำ” วิไลคิดว่าถ้าเรามีความตั้งใจก็จะประสบความสำเร็จ วิไลบอกว่า “เราต้องตั้งใจทำงาน พระเจ้าช่วยเราอยู่แล้ว คือ พระเจ้าอยากให้เราประสบความสำเร็จพระเจ้าจะได้รับเกียรติในสิ่งที่เราเป็นแต่ถ้าเราเป็นคนแบบว่าสอบไม่อ่านหนังสือมันก็ไม่ผ่าน ถ้าเราทำดีที่สุดแล้วแต่ไม่ได้ก็คือว่าพระเจ้าไม่ให้” เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของวิไลจะเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวเนื่องจาก วิไล บอกว่า “ตอนนี้อยากเลี้ยงลูกให้เป็นคนที่พระเจ้าใช้ได้แล้วเป็นคนที่ดีกว่าเราหลายๆ เราเป็นคริสเตียนเรายังมีจุดยืนไม่ค่อยแน่นอนเท่าไร เราอยากให้ลูกเราเป๊ะเลย อยู่ในทางของพระเจ้าเลย ในเรื่องการเรียนก็ไม่จำเป็นต้องเรียนโรงเรียนคริสต์ ก็อยากให้ลูกเป็นคนที่มีความสามารถรู้จักทำมาหากินเลี้ยงตัวเองได้หรือถ้าเค้าจะเป็นผู้รับใช้พระเจ้า (ทำงานให้คริสตจักร) ก็ได้” ศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตในการทำงานของวิไล วิไลบอกว่า “ตอนนี้เราก็มียุติธรรม เราก็ต้องให้ความรักให้ความ ยุติธรรม เราต้อง treat กับเค้าให้ fair คือเราก็เป็นคริสเตียน เราจะเป็นคนดีกับเค้า เราก็ต้องยุติธรรมไม่เอาเปรียบเค้า” หลักที่ยึดในการทำงานของวิไลคือทำให้ดีที่สุดและรับผิดชอบต่องานที่เราทำ “พระเจ้าให้เราทำ จะช่วงเวลาเท่าไร เราไม่รู้แต่ตอนที่เรทำงานเราต้องทำให้ดีที่สุด ต้องลุยกับมันคือถ้าพระเจ้าให้เราอยู่ตรงนั้นก็ทำอย่างเต็มที่ แต่ถ้าพระเจ้าเปิดทางให้เราไปทำอย่างอื่นเราก็ไป” ในเรื่องการหยุดทำงานในวันสะบาโตซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ วิไลคิดว่าสามารถยืดหยุ่นได้ซึ่งบางครั้งวิไลก็ต้องไปทำงานในวันอาทิตย์ “เราก็ไปทำงานวันอาทิตย์นะ มันอยู่ที่วิจารณ์ญาณของเราคือว่าเรารู้ว่าอะไรสำคัญคือถ้าเราไม่เข้าไปทำ เค้าจะมองว่าเราไม่มีน้ำใจเราไม่มีความรักของพระเจ้า คนอื่นจะมองว่าเค้าทำงานแทบตาย เค้าก็ต้องไปช่วยเค้า” วิไลบอกว่า ถ้าตนเองมีลูกก็จะไม่ให้ลูกเรียนพิเศษวันอาทิตย์ ในเรื่องการเสียโชค การพนันต่างๆ วิไลจะไม่สนใจ เพราะครอบครัวสั่งห้ามไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งๆ วิไลไม่คิดว่าการทำงานหนักๆ จะเป็นการบูชาพระเจ้า วิไลบอกว่า “เราต้องรักษาสุขภาพเพราะร่างกายเป็นพระวิหารของพระเจ้า ถ้าเราเป็นมะเร็งก็ไม่ถูกแล้ว เราต้องพักผ่อน กินดี อยู่ดี หลับสบายและรับผิดชอบต่องานให้ได้ด้วย” ในเรื่องการใช้จ่าย วิไลจะถูกปลุกฝังจากครอบครัวไม่ให้ใช้เงินเกินตัว ไม่ให้ยืมเงินใคร วิไลจะเก็บเงินเดือนทุกเดือนและส่วนหนึ่งของเงินเดือนก็จะถวายสิบลด ในเรื่องการถวายสิบลดวิไลมักจะถวาย

มากกว่า 10% วิไลบอกว่า “มีคนสอนมาว่าสิบลดนี้คือ minimum ถ้าเกิดเราสามารถให้ได้มากกว่านี้เราก็กินได้บ้าง บางทีกินเราไม่ได้ถวายที่โบสถ์แต่เราให้คนให้ผู้ที่รับใช้ (คนที่ทำงานให้คริสตจักร) หรือบางทีก็บริจาคให้คนท. (สมาคมนักศึกษาคริสเตียนไทย)” นอกจากนี้วิไลยังถูกปลุกฝังจากครอบครัว โดยเฉพาะพี่สาวที่สอนให้ถวายเงินทั้งหมดจากเงินเดือนที่ได้ในการทำงานครั้งแรก “พอเราทำงานครั้งแรกเค้าก็จะบอกเราว่าเงินเดือนครั้งแรกให้ถวายให้พระเจ้าเลย ถวายทั้งก้อนเลย เค้าจะเป็นคนสอนเรา” วิไลมีแนวคิดเกี่ยวกับการถวายสิบลดหรือบริจาคมว่า “เงินที่เราได้มาทุกวันนี้มันเป็นเงินของพระเจ้าเรามีหน้าที่ดูแล มันไม่ใช่ของเรา พระเจ้าสั่งว่าส่วนนี้ใช้ได้ อีกส่วนหนึ่งก็ให้คืนกลับพระเจ้า”

วิไลสนใจเกี่ยวกับเรื่องการเมืองน้อยแต่ก็ให้ความสนใจอยู่บ้าง วิไลมองการเมืองไทยในแง่ลบ “สมัยก่อนก็จะคิดว่าไม่มีคนดีเลยในรัฐบาล แต่ว่าตอนนี้เราจะรู้สึกว่าจะพยายามทำดีคือเรามีหน้าที่ไปเลือกตั้ง เลือกคนที่เราคิดว่าดี เราต้องทำหน้าที่ของประชาชน” ส่วนใหญ่วิไลจะติดตามข่าวสารการเมืองบ้างจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งปกติที่บ้านจะอ่านหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ เดลินิวส์ บางกอกโพสต์ นอกจากนี้ก็รู้ข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์แต่ส่วนใหญ่จะได้ข้อมูลจากการพูดคุยกับเพื่อนๆ มากกว่า ส่วนใหญ่วิไลจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในระดับชาติแต่ไม่ค่อยสนใจระดับท้องถิ่น ล่าสุดเลือกพรรคไทยรักไทยเพราะชอบหัวหน้าพรรค วิไลบอกว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของอนงค์มากที่สุด คือ ความสำนึกรับผิดชอบว่าควรต้องไปใช้สิทธิใช้เสียงเลือกตั้ง ส่วนปัจจัยทางด้านศาสนาไม่ได้มีส่วนผลักดันให้ตนเองออกไปเลือกตั้ง วิไลจะมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่จะชักชวนให้คนอื่น เช่น แม่และพี่น้องไปเลือกตั้งแต่ในครอบครัวก็จะเลือกกันคนละพรรคแล้วแต่ว่าใครชอบพรรคอะไรแต่จะไม่มีการชี้แนะให้เลือกพรรคใดพรรคหนึ่ง โดยเฉพาะ ส่วนใหญ่วิไลจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคล เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาในการเลือกตั้งคือคุณลักษณะและนโยบายของพรรคเป็นหลัก ในเรื่องผู้นำเผด็จการที่เข้ามาใช้อำนาจปกครอง วิไลรู้สึกยอมรับแต่ก็ไม่เห็นด้วยมากนัก วิไลบอกว่า “เหตุการณ์ในโลกนี้พระเจ้าอนุญาตให้เกิดขึ้น แม้จะเป็นเรื่องไม่ดีแต่พระเจ้ายกอนุญาตให้เกิดขึ้น ฉะนั้นเราก็ต้องยอมรับ แต่ถ้ามันเลวร้ายเราก็กต้องอธิษฐานขอการเปลี่ยนแปลงจากพระเจ้า หรือขอผู้นำคนใหม่”

วิไลสนใจเกี่ยวกับปัญหาสังคม และคิดว่าปัญหาหนักของสังคมในตอนนี้ คือ เรื่องของการที่คนขาดคุณธรรมกันมากขึ้น “เด็กสมัยนี้ขาดคุณธรรมกันมาก เน้นแต่เรื่องความเก่ง เอาตัวรอดโดยไม่สนใจว่าชื่อเสียงหรือเปล่า” วิไลบอกว่า ตัวเองจะทำตัวให้มีประโยชน์ต่อสังคมถ้าช่วยอะไรได้ก็จะช่วย “อย่างตอนนี้เรามีคลินิกเราก็อยากช่วยคนจน เราก็ลดราคาให้เค้าก็เป็นสิ่งที่เราทำ

ให้กับสังคมที่เราอยู่ กับท้องถิ่นที่เราอยู่” นอกจากนี้วิลัยบอกว่ “แฟนพี่บอกว่า เธอไม่ต้องไปซื้อของในห้างๆ ให้ซื้อร้านแถวนี้ กระจายรายได้ให้ท้องถิ่นถึงจะแพงกว่าแต่เราก็ต้องช่วยเค้าด้วย” วิลัยยังมีส่วนช่วยเหลือสังคมโดยการบริจาคหนังสือ เสื้อผ้าให้กับที่โบสถ์ นอกจากนี้ก็มีการบริจาคเงินให้กับผู้ทำงานให้คริสตจักรและองค์กรคริสเตียน ในเรื่องความสัมพันธ์กับครอบครัวกับสามี วิลัยบอกว่าการแต่งงานกับคริสเตียนมีระดับความเชื่อเหมือนกัน ทำให้ปัญหาต่างๆ น้อยลงแต่อาจมีปัญหาคัดแย้งในเรื่องนิสัยที่แตกต่างกันบ้าง ในเรื่องความสัมพันธ์ของวิลัยกับพระเจ้าวิลัยบอกว่ “พระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของพี่ ไม่ว่าจะทำอะไรก็จะนึกถึงว่พระเจ้าจะพอพระทัยมั๊ย พระเจ้าสอนให้เรารักคนอื่น ถ้าเรารักพระเจ้าเราก็ต้องรักคนอื่น เราก็มองคนอื่นเหมือนพี่น้องเรา ทำอะไรให้ได้ดีก็ต้องทำ”

กรณีศึกษาที่ 6 : เอก (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	ชาย
อายุ	40 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาโท
อาชีพ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน ฝ่ายขาย
รายได้ต่อเดือน	40000 บาท

ประวัติชีวิต

เอกเกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร คุณพ่อและคุณแม่มีเชื้อสายไทยปนจีน นับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเอกคนเดียวที่เป็นคริสเตียน พ่อจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทด้านการศึกษา ส่วนแม่เรียนจบอนุปริญญาด้านการศึกษา พ่อรับราชการเป็นอาจารย์ ส่วนแม่เป็นครูโรงเรียนเอกชน เอกมีพี่สาว 1 คนและน้องชาย 1 คน พี่สาวเรียนจบปริญญาตรีจากต่างประเทศส่วนน้องชายเรียนจบปริญญาตรีที่จังหวัดขอนแก่น พี่สาวแต่งงานแล้วมีลูกชาย 2 คน ส่วนน้องชายแต่งงานแล้วมีลูกชาย 1 คนลูกสาว 1 คนเอกไม่เคยเข้าเรียนโรงเรียนคริสต์เลย เอกเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนสตรีจตุรวัตร ชั้น ป.1-ป.7 แล้วมาเรียนต่อชั้น มศ.1-มศ.5 ที่โรงเรียนวัดนวลนรดิศ

จังหวัดกรุงเทพฯ เอกเรียนจบการศึกษาาระดับปริญญาตรีวิศวกรรมไฟฟ้าจากลาดกระบัง และจบปริญญาโทด้านการบริหารจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปัจจุบันเอกอาศัยอยู่คนเดียวที่ คอนโดมิเนียมส่วนตัว บางครั้งก็ไปพักที่บ้านพ่อแม่ซึ่งอยู่แถวท่าพระ สภาพบ้านของพ่อเอกจะเป็นบ้านเดี่ยวสองชั้น มี 4 ห้องนอน ส่วนที่เอกพักอาศัยจะเป็นคอนโดมิเนียม ซึ่งเอกซื้อเอาไว้มีหนึ่งห้องอยู่แถวพระราม 3 เป็นห้องสตูดิโอขนาด 55 ตร.ม. ปัจจุบันในคอนโดมิเนียมของเอกมีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สี 29 นิ้ว 1 เครื่อง เครื่องเสียง 1 ชุด เครื่องเล่นวีซีดี 1 เครื่อง ตู้เย็น 1 ตู้ เครื่องปรับอากาศ 1 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โทรศัพท์บ้านมี 2 เครื่อง ไมโครเวฟ 1 เครื่อง โทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง รถยนต์ยี่ห้อเปอร์โย 406 1 คัน เกรดบัตรเครดิต 3 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

เอกมาเป็นคริสเตียนได้ 5 ปี โดยเริ่มจากเพื่อนคริสเตียนที่ชักชวนมาโบสถ์ เอกรับเชื่อที่คริสตจักรใจสมาน เอกเล่าถึงการเริ่มเข้ามาเป็นคริสเตียนว่า “ตอนนั้นเรียนจบปริญญาโทได้ไม่นาน ก็เปิดบริษัทกับเพื่อน ตอนนั้นชีวิตก็วุ่นวายกับการงานมากก็หวังว่าจะได้เงินหนึ่งล้านอย่างรวดเร็ว แต่ปรากฏว่ามันเป็นความเหนื่อย เหนื่อยมากๆ แล้วเราก็อ้อแท้กับปัญหาหลายๆ เราก็ไปนั่งสมาธิ การนั่งสมาธิมันก็จะทำให้ชีวิตเราหยุดนิ่งพักนึง แล้วก็เกิดความสุขเล็กๆ ในจิตใจ เสร็จแล้วพอเรามีความสุขเราก็มองหาเพื่อนกินเหล้า สังคมวิเศษจะเป็นอย่างงี้ แต่แล้วเรายังคงเหนื่อยอย่างบอกไม่ถูก แล้วพอวันหนึ่งเราได้มาเจอเพื่อนคริสเตียน เขาก็ให้หนังสือมาเล่มนึง ชื่อ สันติสุขที่เกิดขึ้นในจิตใจ หนังสือนั้นเขียนเกี่ยวกับว่าจะมีสันติสุขได้ ต้องมีชีวิตที่ยอมให้พระเจ้าเข้ามาเป็นผู้นำ และให้พระเจ้าเข้ามาดูแลชีวิตของเรา โดยเราไม่ต้องดูแลชีวิตของเราเอง แล้วก็มียุคหนึ่งในหนังสือ ที่ว่า ผู้ที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา เราจะให้ท่านทั้งหลายเหนื่อยและเป็นสุข อ่านแล้วก็คิดว่าจริงหรือเปล่า แล้วพอดีก็กลับบ้านกินวันนั้นวันเสาร์ นัดเพื่อนว่าจะมาที่โบสถ์ใจสมานวันอาทิตย์ พอคืนนั้นก่อนนอนเราก็อธิฐานบ้าง สวดมนต์บ้าง ยังไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นพุทธหรือเป็นคริสต์ ตีกันไปตีกันมา แต่พอตื่นขึ้นมาตอนเช้า แต่ก็ยังหลับตาอยู่ ก็พูดกับพระเจ้าในใจว่า พระเจ้าถ้าพระเจ้าทำให้หายเหนื่อย จะเชื่อพระเจ้า จริงหรือเปล่าที่ว่ามาเชื่อพระเจ้าแล้วจะหายเหนื่อย แล้วจากที่เราดูแลตัวเอง ไม่ดูแล้วยะ พระเจ้าเอาไปเลย.... เสี่ยววินาทีเองนะ ความอ่อนล้า ความเหนื่อย ความกดดัน หายไปเลย มันเหมือนเรานั่งสมาธิแต่เราไม่ถึงระดับนั้น มันเป็นความสิ้นบาน ตอนนั้นก็ตัดสินใจว่าเราต้องเป็นคริสเตียนแล้วนะ แล้ววันนั้นเป็นวันอาทิตย์พอเราไปโบสถ์ก็รับเชื่อ”

การดำเนินชีวิตคริสเตียนของเอก คือ เอกจะพยายามอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ไปโบสถ์ ทุกอาทิตย์ และเข้ากลุ่มเซลล์ทุกสัปดาห์ ประชุมอธิษฐานทุกวันศุกร์ วันอาทิตย์ก็มาโบสถ์ เอกบอกว่าการที่ตนเองเข้ากลุ่มเซลล์และมาโบสถ์ไม่ได้มาเพราะต้องการสังคมหรือต้องการเพื่อน “ผมไม่จำเป็นต้องมาเพราะต้องการเพื่อน เพื่อนผมเยอะมาก ถ้าเล่นกอล์ฟก็มีเพื่อน 20-30 คน แต่ที่ผมมาโบสถ์เพราะเรารู้สึกว่าเราสบายใจ มันไม่เหนื่อยไม่ปวดหัว”

ชีวิตประจำวันของเอก เอกจะทำงานสัปดาห์ละ 5 วัน หยุดงานวันเสาร์-อาทิตย์ เริ่มงาน 8 โมง เลิกงาน 5 โมงบ้างหรือบางครั้งก็ 2 ทุ่ม เวลาว่างจะชอบอ่านหนังสือ อ่านหนังสือต่างๆ ไป เช่นเรื่องลึกลับ หนังสือพิมพ์ หนังสือการเมือง หนังสือกีฬา หนังสือเรื่องกลิ้ง หนังสือเกี่ยวกับคนตรี อ่านด้วยตนเอง อ่านนิยายจีนบ้าง แต่โดยมากจะอ่านพระคัมภีร์ ส่วนเรื่องร้านอาหารที่ชอบ เอกบอกว่า “หลายแบบมากตั้งแต่ส้มตำ ยันอาหารอิตาเลียน ญี่ปุ่น กินทุกอย่างแล้วแต่จืดจางแล้วแต่เพื่อนด้วย” ร้านอาหารที่เลือกรับประทานบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับว่าจะไปสังสรรค์กับเพื่อนที่ไหน เอกยกตัวอย่างว่า “อย่างบางทีเล่นกอล์ฟเสร็จแทนที่จะไปกินข้าวกลับเข้าหรรุๆ สบายๆ ก็ไปกินก๋วยเตี๋ยวเนื้อก็ขับรถตามกันไปสี่ห้าคันจอดข้างถนน” กีฬาที่เล่นคือกอล์ฟ กลุ่มที่ไปเล่นด้วยส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนที่เรียนด้วยกันหรือเพื่อนร่วมงานแต่จะไม่ใช่เพื่อนคริสเตียน ในเรื่องการซื้อของ เอกบอกว่า “นานๆ จะซื้อที การซื้อของก็จะเฉื่อยๆ เท่าๆ กันเช่นเดือนนี้ถ้าซื้อหนังก็ซื้อไปเลยแล้วก็ได้ซื้ออีกนาน ถ้าเดือนไหนซื้อเสื้อก็ซื้อแต่เสื้อผ้า” ในการซื้อของสิ่งที่พิจารณาเป็นอันดับแรกคือความชอบ อันดับสองคือราคา แต่เอกบอกว่าบางครั้งก็ไม่สนใจเรื่องราคาถ้าชอบก็ซื้อเลยแต่ก็ต้องพิจารณาความเหมาะสม ผล คุณภาพด้วย ไม่จำเป็นต้องเป็นของที่มี brand name ชอบซื้อปิ้งที่ห้างสรรพสินค้าและร้านค้าต่างๆ ไปตามจังหวะและโอกาส ภาพยนตร์ที่ชอบดูเป็นภาพยนตร์ต่างประเทศ รายการวิทยุที่ฟังส่วนใหญ่จะเป็นข่าวกับกีฬา รายการโทรทัศน์ที่ชอบเป็นรายการข่าว ส่วนรายการกีฬาจะชอบดูกอล์ฟและฟุตบอล นอกจากนี้ก็จะดูเคเบิลทีวีช่อง Discovery เอกเป็นคนชอบเที่ยว ในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ก็อาจไปต่างจังหวัดหรือบางครั้งไปต่างประเทศ แต่ถ้าไม่ได้ไปไหนก็จะอยู่บ้าน นอนอ่านหนังสือ เล่นอินเทอร์เน็ต ดูหนัง ฟังเพลงอยู่กับเพื่อนในกรุงเทพฯ วันเสาร์ก็มักจะอยู่บ้านพักผ่อนและออกมาเที่ยวกับเพื่อนคริสเตียน ในหนึ่งสัปดาห์เอกจะติดต่อกับเพื่อนๆ คริสเตียนบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะเจอกันเวลาเข้ากลุ่มเซลล์ เนื่องจากเอกจะเข้ากลุ่มเซลล์ทุกวันพุธซึ่งกลุ่มเซลล์ที่เอกเข้าจะอยู่แถวคลองเตย ส่วนวันศุกร์จะมาประชุมอธิษฐานที่โบสถ์ วันเสาร์ก็จะดูภาพยนตร์กับเพื่อนคริสเตียนเพราะเพื่อนที่อื่นก็เลิกคยไปเรื่อยๆ เนื่องจากมีครอบครัวกันแต่ เพื่อนคริสเตียนยังไม่มีครอบครัวทำให้ไปไหนมาไหนก็ได้

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

เอกมองว่าครอบครัวตนเองอยู่ในชั้นกลางของสังคม และก็คิดว่าคนอื่นก็มองครอบครัวตนเองว่าไม่รวยไม่จน มีเงินใช้มีเงินเก็บอยู่ในชั้นกลางเหมือนคนอื่นๆ แม้ว่าในครอบครัวมีเพียงเอกคนเดียวที่มาเป็นคริสเตียน แต่ที่บ้านไม่ต่อต้านในการเปลี่ยนศาสนาของเอก อาจเป็นเพราะตอนที่เอกมาเป็นคริสเตียนก็อายุ 30 กว่าแล้ว เอกบอกว่า “เค้าปล่อยให้คิดเอง ก่อนข้างให้อิสระและให้เกียรติในความคิด” แม้ว่าเอกจะมีเชื่อสายจีน แต่ที่บ้านไม่ค่อยเน้นพิธีกรรมเงินเท่าไรทำให้ไม่เกิดความขัดแย้งในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ทุกปีครอบครัวก็จะไปไหว้เจ้าที่บ้านยายซึ่งเอกก็จะไม่ร่วมกิจกรรมด้วยเพียงแต่อาจจะช่วยขับรถไปให้ เมื่อเอกมาเป็นคริสเตียนความสัมพันธ์ในครอบครัวดี ราบรื่นไม่มีปัญหาอะไร คนในครอบครัวทุกคนยอมรับที่เอกเป็นคริสเตียน ตอนที่เอกเป็น คริสเตียนเอกรู้สึกว่าคุณในครอบครัวจะมองว่าเอกเปลี่ยนไป “เข้าใจว่าเค้ารู้สึกว่าเป็นคนอารมณ์เย็นลงเพราะเมื่อก่อนโมโหร้ายอารมณ์เสื่อง่ายแต่ช่วงหลังพอเป็นคริสเตียนจะใจเย็น เค้ามองว่าอารมณ์เราเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ” เอกเล่าว่า สมัยก่อนทำงานหาเงิน อยากรวย ดิ้นรนเอาแต่วัตถุ เอกให้ความสำคัญกับเรื่องงานมากกว่าเรื่องอื่น เอกบอกว่า “90% ที่คุยกับที่บ้านจะเป็นเรื่องงาน เราจะเหนื่อยกลับไปเพราะเราทุ่มเทกับงานแล้วก็จะถอนหายใจ พ่อก็จะคอยสอนเกี่ยวกับชีวิตว่า การงาน ความร่ำรวยมันไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิตอยู่กับบ้านมีครอบครัวที่ดีจะดีกว่า เค้าพยายามพูดเรื่องนี้แต่เราก็ไม่ get” แต่ภายหลังเมื่อเอกมาเป็นคริสเตียน เอกให้ความสำคัญกับครอบครัวมากขึ้น เอกบอกว่า “แต่ช่วงหลังพอมาโบสถ์ เป็นคริสเตียน เราก็เริ่มให้ความสำคัญกับครอบครัว การพูดคุย ความสนิทสนมกับพี่กับน้องกับหลานมากขึ้น เรื่องงานก็ได้เป็นจุดใหญ่ของชีวิตเหมือนเมื่อก่อน เหมือนกับเราว่าอะไรคือชีวิตมากขึ้น” เอกอยากให้ครอบครัวมีความรักและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เอกเล่าว่า “ที่บ้าน พ่อเป็นคนรับราชการ เข้าใจชีวิตทุกอย่างเรียบง่ายแต่มีระเบียบสูง แม้ก็เป็นคนมีระเบียบสูงในเรื่องการใช้จ่ายเงิน ดังนั้น พ่อเราเป็นคริสเตียนเราก็อยากให้เค้าเห็นว่าบางครั้งขอบเขตในชีวิตหรือระเบียบในชีวิตที่เค้าสอนเรามันก็ดีเป็นวินัยให้เราแต่หลายครั้งมันไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความรักที่ควรจะมีมากขึ้น”

เอกมองว่าตนเองอยู่ชั้นกลาง และก็คิดว่าคนอื่นมองว่าเอกอยู่ในชั้นกลางเช่นกัน เอกบอกว่าเกณฑ์ที่ใช้คือ “เราเทียบกับสังคมที่เราใช้ชีวิตอยู่ด้วย เราเรียนจบออกมาเหมือนกัน ใช้ชีวิตเหมือนกัน ซื้อมัน ซื้อรถ เรามีเหมือนอย่างที่คนอื่นมีกัน” เอกไม่คิดว่าการเป็นคริสเตียนจะทำให้ตนเองมีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น แต่คิดว่าการเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของปัจเจกชน ในเรื่องของความเชื่อ เอกมองว่าตัววัดสถานภาพทางสังคม น่าจะเป็นเรื่องของการศึกษาและเงินเดือนมากกว่า

การเป็นคริสเตียนทำให้เรามองตนเองแตกต่างจากแต่ก่อนที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางเปลี่ยนเป็นการหันกลับไปมองคนอื่น เอกเล่าว่า “ก่อนมาเป็นคริสเตียนจะคิดว่าชีวิตเรามีความสามารถสูง มั่นใจ aggressive เราอยู่ในสังคมที่แข่งขันกันด้วยความสามารถ เรื่องการแข่งขันแก่งแย่งเราก็ไม่เคยแพ้ใครแต่พอเป็นคริสเตียนเราก็คิดอีกแบบจากที่คิดว่าเราเก่งจริงๆ แล้วมันไม่มีค่าอะไรเลย เราไปแข่งขันในสิ่งที่ไม่มีความหมาย ความมีค่าของมนุษย์มันเป็นอีกแบบหนึ่ง ไม่ได้อยู่กับวัตถุ เงิน ความคิดอีกแบบหนึ่งที่ใหม่คือชีวิตของเรา เราจะช่วยให้ใครสักคนหนึ่งมีความสุขได้มั้ย คุณค่าของเรามันอยู่ที่ตรงนี้หรือเปล่า ชีวิตหนึ่งที่เกิดมาแล้วตายไป คนๆ นั้นจะเขียนอะไรไว้ในกระดาษว่าชีวิตของเค้าเกิดมาแล้วตายไปเพื่ออะไร เราเข้าใจชีวิตเราแล้วว่าวันหนึ่งถ้าเราตายไปเราจะเขียนกระดาษแผ่นหนึ่งว่าเราทิ้งอะไรไว้ นี่คือความหมายของชีวิตผม” เอกมองว่าคุณค่าของตนเองเปลี่ยนไปเมื่อมาเป็นคริสเตียน “เมื่อก่อนมีคุณค่ามากที่ความสามารถและเงินทองของตัวเองแต่ตอนนี้คุณค่ามันเปลี่ยนออกจากวัตถุไปอยู่ที่คุณค่าของการดำเนินชีวิตที่เรายากจะช่วยเหลือคนอื่น” เอกคิดว่าชีวิตในปัจจุบันประสบความสำเร็จไปได้ส่วนหนึ่ง เพราะเมื่อก่อนตั้งเป้าไว้ว่าจะประสบความสำเร็จในการทำงานตอนนี้ก็คิดว่าตนเองไปถึงจุดนั้นแล้ว เอกรู้สึกที่ตนเองเป็นคริสเตียนตอนที่ออกไปรับเชื้อ ซึ่งมันมีผลผูกมัดคือทำให้เอกรู้สึกที่ตนเองต้องมาโบสถ์ อยากรู้ก็ตาม เอกเล่าว่าตอนนั้นเอกติดกอล์ฟมาก (ซึ่งปกติจะเล่นกอล์ฟวันอาทิตย์) แต่ก็คิดว่าตนเองจะทุ่มเทเกี่ยวกับเรื่องคริสต์ก่อนเพราะอยากรู้ก็เลยตัดสินใจว่าจะไม่ตีกอล์ฟช่วงหนึ่ง แล้วถ้ารู้เรื่องคริสต์เยอะแล้วค่อยกลับไปตีกอล์ฟ แต่ภายหลังเอกบอกว่า “พอมารู้เรื่องอะไรเยอะๆ แล้ว ความรู้สึกที่ว่าคุณค่าของการที่เรามาโบสถ์กับที่เราไปตีกอล์ฟมันเทียบกันไม่ได้ ตีกอล์ฟใช้เวลา 10 ชั่วโมง แต่มันสู้ 2 ชั่วโมงที่มาโบสถ์ไม่ได้เลย มาโบสถ์ทำให้เรารู้สึกมีความสุขมากขึ้น เรารู้สึกว่าปัญหาที่เราไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้แต่ถ้าเรามาโบสถ์ มาอธิษฐานก็จะได้คำตอบ พอเรากลับไปเราก็มีความสุข” เอกบอกว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ชีวิตของตนเองเปลี่ยนไป และการดำเนินชีวิตก็แตกต่างจากคนอื่น “สมัยก่อนจะกิน ดื่มและเที่ยว ก็จะมองว่าเป็นเรื่องปกติ ผมไม่ได้ทำให้ใครเดือนร้อน เงินทองก็ไม่ได้ปล้นใครมานานนี่คือสิ่งที่เราคิด แต่พอมาเป็นคริสเตียนก็คิดว่าไอ้ที่เราเคยใช้เงินไปอย่างนั้นมันทำให้สังคมเลวร้ายยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เราก็เลยเลิกทำ การเลิกทำก็ทำให้เรามีความสุขมากกว่าการที่เราไปทำ” นอกจากนี้ เอกบอกว่าเป้าหมายในชีวิตของตนเองเปลี่ยนไป “เมื่อก่อนเราจะให้ความสำคัญกับเรื่องงาน กับการตั้งเป้าหมายที่จะ make money สมัยก่อนจะมีความสุขมากกับการนั่งคิดตัวเลขแต่เดี๋ยวนี้มันไม่ใช่แล้ว ตอนนี้ชีวิตเราอยู่เพื่อพระเจ้าพอใจชีวิตเรา” เวลาที่เอกไม่สามารถเข้าร่วมประเพณีไทยหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้เอกไม่รู้สึกเป็นปมด้อยหรืออึดอัดใจอะไร เอกบอกว่าคงเป็นเพราะตนเองมีความมั่นใจสูง เอกมีหลักคำสอนหรือข้อพระคัมภีร์ที่ตนเองตั้งใจว่าจะเป็คือ “ข้าพเจ้าและครอบครัวจะปรนนิบัติพระเจ้า”

ในเรื่องการคบเพื่อน เพื่อนส่วนใหญ่ที่เอกคบจะเป็นเพื่อนร่วมงาน และเพื่อนเรียนมากกว่าเพื่อนคริสเตียน เวลามีปัญหาเรื่องงานก็จะปรึกษาเพื่อนร่วมงาน แต่บางครั้งถ้ามีปัญหาอย่างอื่นที่สร้างความกังวลใจก็จะปรึกษาอาจารย์ที่โบสถ์และพี่เลี้ยงให้เขาช่วยอธิษฐานเพื่อ เอกบอกว่าเพื่อนๆ ส่วนใหญ่ก็ยอมรับที่เอกเป็นคริสเตียนแต่ช่วงแรกเพื่อนก็ถามว่า “มีงมาเป็นทำไมวะ อย่างเดิมก็ได้อยู่แล้ว” อย่างไรก็ตามเพื่อนๆ ก็ยอมรับ ทุกอย่างเหมือนเดิม ยังไปร่วมกลุ่มกับเพื่อนๆ ได้ตามปกติ สำหรับเอกแล้วความแตกต่างทางศาสนาไม่มีผลในการคบเพื่อน เพราะเอกจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ และดำเนินชีวิตกลางๆ เอกไม่เคยมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนๆ ในการที่ตนเองเป็นคริสเตียนเอกบอกว่า “ที่ทำงานเก่าและใหม่ก็จะรู้ว่าวันนี้วันพุธเราต้องเข้ากลุ่มเซลไม่ต้องมาเรียก ถ้ามีอะไรก็โทรมาจะโทรกลับหลังเลิกเซล ถ้าบริษัทจะแจ้งก็ให้มันแจ้งไป นี่เป็นเวลาที่เรากันเอาไว้ให้กับพระเจ้า” เอกคิดว่าเพื่อนๆ มองว่าเอกเคร่งศาสนาแต่เอกบอกว่า “ผมก็มองว่าชีวิตผมก็ไม่เห็นจะเคร่งอะไรเลย มีอะไรที่ผมคิดปกติจากมนุษย์” นอกจากนี้เอกบอกว่า “คนอื่นจะมองว่าเรามีความสุข ถึงเราจะมีปัญหาเราก็ไม่ต้องวิตกกังวล เพราะเราก็มีคำตอบหลายๆ อย่างในชีวิต” เอกอยากให้เพื่อนๆ มองว่าชีวิตของเอกเปลี่ยนแปลงเมื่อมาเป็นคริสเตียน “อยากให้เค้ามองว่าชีวิตของเรามีอะไรที่แตกต่างจากการดำเนินชีวิตทั่วๆ ไป แล้วมองเห็นการเปลี่ยนแปลงว่าเราเลือกมาทางนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับเค้า อยากให้เค้ารู้สึกว้าว..มาดูซิว่าทำไมเราเปลี่ยนไปไดขนาดนี้”

ในเรื่องสังคมคริสเตียน เอกมองว่าเพื่อนส่วนใหญ่ที่ตนเองคบหาดีกว่าเพื่อนคริสเตียนอีกหลายๆ คน แต่เพื่อนคริสเตียนจะมีจุดยืนร่วมกันคือการเชื่อพระเจ้าซึ่งสังคมภายนอกจะไม่เข้าใจในเรื่องนี้ เอกมองว่า สังคมคริสเตียนเป็นสังคมหมุ่มมากที่มาจากพื้นฐานที่แตกต่างกัน บางคนก็หยาบกระด้างแต่บางคนก็อ่อนโยน เอกคิดว่าตนเองเข้ากับเพื่อนๆ ในสังคมคริสเตียนได้ง่ายและไม่ค่อยมีปัญหากัน เอกรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ในสังคมคริสเตียนเอกบอกว่าบางครั้งก็รู้สึกอึดอัด แต่ก็มองว่าทุกสังคมก็ต้องมีกฎเกณฑ์ เอกบอกว่าถึงตัวเองจะรู้สึกอึดอัดแต่ก็ไม่มีปัญหา เอกบอกว่า “คุณค่าของเราอยู่ที่การดำเนินชีวิตอยู่กับพระเจ้า เราก็ต้องยอมอยู่ในทางของพระเจ้าต้องยอมแลกอะไรบางอย่างซึ่งมันเป็นอุปสรรคอาจทำให้เราอาจอึดอัดใจบ้างแต่ก็ไม่มีปัญหาอะไร” เอกมองว่า คนในสังคมคริสเตียนกับสังคมภายนอกก็ไม่ได้แตกต่างกันมีทั้งคนดีและไม่ดีเหมือนกัน เอกบอกว่า “คนในสังคมคริสเตียนจะมีโอกาสได้รับการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น แต่ถ้าเป็นคนในสังคมภายนอกเป็นยังไงก็เป็นอย่างนั้น เพราะเมื่อมาอยู่ร่วมกันในสังคมคริสเตียนก็จะมีการพัฒนาซึ่งกันและกัน สภาพการพึ่งพาซึ่งกันและกันภายในสังคม คริสเตียนจะสูงกว่าการที่เราอยู่ข้างนอกคนเดียว” เอกคิดว่าตนเองได้รับเกียรติจากคนใน

สังคม คริสเตียนให้ตนเองได้เข้าไปมีส่วนในการทำงานให้คริสตจักรในหลายๆ ด้าน เอกคิดว่าพวกเขาคงเห็นว่าเอกดำเนินชีวิตคริสเตียนได้ดีเขาก็เลยไว้ใจ เอกเล่าว่า“เมื่อก่อนเราอยากให้คนอื่นมองว่ามีความสามารถสูง มีอาชีพการงานสูง แต่ตอนนี้ความคิดเปลี่ยนไป เราอยากให้เขามองว่าเราเป็นคนคนหนึ่งที่จะช่วยเหลือคนอื่น ที่เราจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม ที่ให้โดยไม่ต้องการการตอบแทนกลับ ที่เราหวังใจในสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในโลกนี้”

โลกทัศน์

ในเรื่องการประกอบอาชีพ เอกมองว่าอาชีพที่ดีคืออาชีพที่มีค่าตอบแทนที่ดีที่ได้สัดส่วนกับสิ่งที่เราลงแรงไป ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงาน เอกมีความเชื่อส่วนตัวว่าคนเรามีสิทธิ์ที่จะเลือกจะทำอะไรและไม่ทำอะไร เอกบอกว่า “บางตำแหน่งถ้าเราเข้าไปทำแล้วจะต้องทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ขอมตงงานดีกว่า แล้วผมก็เชื่อว่าแล้วงานที่ดีก็จะมาเองและเป็นงานที่ดีกว่า” เอกคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงานคือโอกาสที่มาจากพระเจ้า ไม่ได้มาจากความรู้ความสามารถหรือสติปัญญาของตนเอง “ความรู้ความสามารถเรามีแต่บางครั้งเราไม่มีโอกาสหรือโอกาสมันไม่ได้มีทุกคน แต่วันที่เราอยู่กับพระเจ้าขอเพียงแค่เราศรัทธาเชื่อในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ความรู้ความสามารถบางอย่างเรามีข้อจำกัดแต่พระเจ้าจะให้โอกาสได้ง่ายๆ โอกาสมาจากพระเจ้าไม่ได้มาจากความสามารถของตัวเราที่จะไขว่คว้าหา” เป้าหมายที่สำคัญที่สุดในชีวิตเอกคือการมีชีวิตคริสเตียนที่ดี ทำงานให้คริสตจักรบ้างตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเอกอยากจะทำและรับผิดชอบในงานเหล่านี้ ส่วนเป้าหมายรองของเอกคือการมีชีวิตครอบครัวที่ดีและรองลงไปคือเรื่องการงาน “เป้าหมายหลักของผมคือมีชีวิตในการรับใช้ในโบสถ์ที่ดี ผมอยากมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างแก่คนอื่น และเป็นชีวิตที่มีผลกระทบต่อคนอื่น ที่สามารถทำให้เค้าเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ไม่ว่าจะโดยการดำเนินชีวิตของเราหรืออะไร สมัยก่อนผมกินและเที่ยว ใจร้อนเห็นแก่เงิน คนอื่นดูว่าเรามีความสุขแต่จริงๆ แล้วเราไม่มีความสุข ความสุขจริงๆ มันอยู่ด้านนี้ (คือการช่วยคนอื่น) คนที่เคยติดบ่วงแบบเราวันหนึ่งชีวิตเค้าก็จะได้หลุดออกจากบ่วงนั้น มาใช้ชีวิตแบบใหม่ที่มีความสุขที่แท้จริง” เอกบอกว่า การที่จะไปถึงเป้าหมายนั้นตนเองจะต้องพัฒนาชีวิตคริสเตียน “เราต้องมีคุณภาพชีวิตคริสเตียนที่ดี คือ เราดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์มากน้อยแค่ไหน การมีชีวิตที่ติดสนิทกับพระเจ้า ต้องแสดงออกถึงชีวิตที่เป็นแบบอย่างให้คนเห็นว่าถ้ามีข้อบกพร่องเราก็เอาไปแก้ไขให้สอดคล้องกับพระคัมภีร์มากขึ้น เารู้ว่าเราไม่ได้มีชีวิตที่สมบูรณ์แต่เราก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง” ศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตในการทำงานของเอกสูงมาก โดยจะกำหนดท่าทีในการทำงานต่อผู้ได้บังคับบัญชา เอกบอกว่า บางครั้งตนเองก็ทำผิดต่อลูกน้อง เช่น ต้าหนิลูกน้องต่อหน้าคนอื่นทำให้เขาต้องเสียหน้าซึ่งเอกก็รู้สึกผิดแล้วก็จะหาวิธีอื่นแทนการตำหนิ

คือเรียกมาคุยและชี้จุดอ่อนให้เค้าพัฒนาโดยไม่ต่อว่ามากนัก “ ศาสนามีสวนกำหนดชีวิตการทำงานของผมสูงมากคือพอเจอลูกน้องที่มันไม่ได้เรื่อง เราก็ควรที่จะมีท่าทีกับบุคคลอื่นไม่ใช่สิ่งที่เค้าทำแต่สิ่งที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าเราควรจะมีท่าทีต่อเขาอย่างไร ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำได้ทุกครั้ง เราทำผิดก็หลายครั้ง ผมก็เคยตำหนิลูกน้องต่อหน้าธารกำนัล เราก็รู้ว่าเราผิดแต่เราก็จะพยายามที่จะทำในสิ่งที่ถูกคือถ้าเขาทำผิดพลาดเราควรจะมีท่าทีที่ให้ความรักมากกว่านี้” หลักที่เอยกยึดในการทำงานคือความไม่ลำเอียงเพราะเขามีลูกน้อง มีทีมงานฉะนั้นต้องยึดหลักการไม่ให้เอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง สำหรับความคิดเห็นของเอกในเรื่องการทำงานวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันสะบาโตที่ควรหยุดงานทุกอย่าง เอกไม่ได้คิดว่าการมาโบสถ์เป็นข้อบังคับแต่ไปโบสถ์เพราะมีความสุขและความผูกพันที่จะไป ที่ผ่านมเอกไม่ไปโบสถ์ในวันอาทิตย์เฉพาะเวลาที่เจ็บป่วยหรือต้องเดินทางไปต่างประเทศหรือถ้ามีงานเข้ามาวันอาทิตย์ก็จะรีบทำงานให้เสร็จเพื่อที่จะไปโบสถ์ในช่วงบ่าย เอกให้ความสำคัญกับการมาโบสถ์ในวันอาทิตย์มาก “ตลอดระยะเวลาของการเป็นคริสเตียนมา 5 ปีถามว่ามีงานเข้ามามัย...ก็มี แต่เราก็ปฏิเสธเพื่อจะได้ไปโบสถ์วันอาทิตย์ หลายคนรู้เลยว่าวันอาทิตย์อย่ามายุ่งกับผม” เอกไม่สนใจในเรื่องการเสี่ยงโชคเป็นเพราะรู้สึกว่าคุณเองไม่มีโชคในด้านนี้และถ้าเป็นเรื่องของเกมการพนันเอกจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเลยเพราะตนเองเป็นคริสเตียน เอกคิดว่าการทำงานหนักเป็นเรื่องที่ดี อย่งไรก็ตาม เอกบอกว่า “แต่ต้องไม่ให้งานนั้นอยู่ในระดับความสำคัญกว่าที่เรามีพระเจ้า” ในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลทรัพย์สิน เอกบอกว่าตนเองจะถวายเป็นสิบลดทุกเดือน ในการถวายเป็นสิบลดของเอกเอกไม่ได้ถวายเป็นเปอร์เซ็นต์แต่จะถวายเป็นมากกว่านั้นเพราะคิดว่าสิบเปอร์เซ็นต์เป็นอัตราขั้นต่ำซึ่งถ้าใครที่มีพอที่จะถวายเป็นมากกว่านั้นก็ควรที่จะถวายเป็น เอกบอกว่า “ที่ผมถวายเป็นสิบลดคิดว่าสิ่งที่เราได้เราได้เปล่าๆ พระเจ้าให้แล้วสิ่งนั้นพระเจ้าบอกให้เราเชื่อฟังว่าเราสามารถเอาสิ่งที่พระเจ้าให้ 10% กลับไปให้พระเจ้าได้มัย ” เอกสรุปว่าที่เอกถวายเป็นสิบลดเป็นเพราะแสดงความเชื่อฟังพระเจ้าและเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเงินทองไม่มีอำนาจเหนือชีวิตของเราแต่พระเจ้ามีอำนาจเหนือชีวิตของเรา

เอกบอกว่าตนเองเป็นคนสนใจเกี่ยวกับเรื่องการเมืองมาก เอกมองว่าการเมืองไทยที่ผ่านมามีการพัฒนาเรื่อยๆ และคิดว่าตนเองในฐานะเป็นพลเมืองควรมีส่วนร่วมในทางการเมืองในลักษณะที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองบ้าง “ผมจะไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์แบบที่มันไม่ได้อะไร แต่ผมจะทำในสิ่งที่แบบชี้ประเด็นให้เห็นในส่วนของพัฒนาบ้าง เช่น เราจะต้องมานั่งคุยกันว่าเราจะเลือกพรรคไหน มันเป็นเรื่องจำเป็น” เอกคิดว่า เมื่อตนเองไปเลือกตั้งก็ควรที่จะชวนคนอื่นให้ไปเลือกด้วย โดยเอกจะเสนอข้อมูลเพื่อที่จะให้คนที่เอกสนับสนุนเข้ามามีโอกาสบริหารประเทศ ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งก็จะมาคุยกันในครอบครัว คุณพ่อของเอกจะชอบพรรค

ประชาธิปไตย ส่วนตัวเองก็จะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไม่มีคิดพรรคใดๆ แต่จะดูที่นโยบายพรรค การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเองเลือกพรรคประชาธิปไตย ส่วนใหญ่เองจะเลือกเป็นพรรคมากกว่า รายบุคคลเพราะเชื่อในการทำงานเป็นทีมและคิดว่าคนๆ เดียวเข้าไปในสภาฯก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าคราวหน้ามีการเลือกตั้งเองก็จะไปเลือกอีก เอบอกว่าคงจะเลือกพรรคไทยรักไทยเพราะดูจาก ผลงานที่ผ่านมาคิดว่าน่าจะพัฒนามาเมืองได้ ส่วนใหญ่เองจะติดตามข่าวสารทางการเมืองจาก เพื่อนๆ และนักธุรกิจที่คุยกัน หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ ส่วนใหญ่เองจะอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และก็จะอ่านคอลัมภ์วิเคราะห์การเมือง ที่ผ่านมามีเองเลือกตั้งทุกครั้งยกเว้นเวลาไป ต่างประเทศ เอบอกว่าเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งเกณฑ์ที่ เอบอกใช้ในการพิจารณา คือ จะดูจากประวัติและความน่าเชื่อถือของการบริหาร เอบอกว่าการ เลือกตั้งเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีที่ไม่ใช่คิดแค่เสียแต่ภาษีเพียงอย่างเดียว เอบอกว่าการที่ตนเอง ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้งและ สนใจการเมืองไม่ใช่เป็นเพราะได้รับอิทธิพลอะไรจากการเป็นคริสเตียน แต่เป็นเพราะตนเองมีความสนใจอยู่แล้วตั้งแต่ตอนอยู่วัยเรียน อีกทั้งเอบอกว่า “ผมอยู่ใน ครอบครัวที่ถูกอบรมมาตั้งแต่เด็ก พ่อจะมีอิทธิพลมากเวลาพ่อไปเจอญาติพี่น้องก็จะคุยแต่เรื่อง การเมือง พ่อไปหาญาติที่ต่างจังหวัดก็คุยเรื่องการเมืองท้องถิ่น” ในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง นอกจากเอบอกจะพูดคุยและชักชวนคนในครอบครัวและเพื่อนๆ ไปเลือกตั้ง ออกยังเคยไปร่วม ประท้วงในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ เอบอกว่าการไปร่วมประท้วงเป็นเรื่องที่ถูกต้องที่จะแสดงออก ตามความคิด เอบอกว่า “ที่ผมไปเพราะต้องการไป demonstration คือไปแสดงตัวว่าเราอยู่ฝั่งนี้ แต่ ไม่ได้ไปบราฆ่าฟันกับใคร” ในเรื่องการเข้ามีอำนาจของผู้ปกครองเผด็จการ เอบอกว่าในพระ คัมภีร์เขียนไว้ว่าอำนาจทุกอำนาจมาจากพระเจ้าให้เราเชื่อฟังในกฎเกณฑ์ อย่างไรก็ตามเอบอกกล่าวว่า “เรามีสิทธิ์ที่จะที่แสดงออกว่าเราเห็นด้วยสิ่งใดและไม่เห็นด้วยกับสิ่งใด แต่เราไม่มีสิทธิ์ที่จะไป ละเมิดสิทธิอำนาจของเขา จะไปประท้วงได้ แต่จะไปขัดขวางระเบียบบ้านเมืองมันไม่ได้”

เอบอกไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับปัญหาสังคมมากเท่าไรหรอกแต่ติดตามข่าวสารแล้วก็รับรู้ ว่า สังคมเป็นอย่างไร เอบอกว่าตนเองไม่อยู่ในวิสัยที่จะทำอะไรได้มากนัก นอกจากว่าถ้ามีโอกาส ไปตามมูลนิธิ เอบอกก็จะช่วยเหลือ เอบอกคิดว่าปัญหาสังคมที่รัฐบาลควรเร่งแก้ไขคือเรื่องยาเสพติด รongลงมาคือปัญหาเศรษฐกิจเพราะถ้าคนกินคืออยู่ดี ไม่ต่งงาน ปัญหาสังคมก็จะลดลง เอบอกว่า ตนเองไม่ค่อยได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมมากนัก แต่ก็เคยออกไป ร่วมกับคริสตจักรในการแจกของขวัญให้แก่คนยากจนในวันคริสมาสต์ อย่างไรก็ตาม การเป็น คริสเตียนก็มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมของเอบอกมากแม้ว่าจะเป็นเรื่องง่ายๆ เช่นการเข้าแถวเพื่อ ซื้อสินค้า เอบอกว่า “การดำเนินชีวิตของเรา เราไม่จำเป็นต้องเอาเปรียบซะทุกอย่าง หรือเรื่องการ

อดทนในการเข้าคิว เข้าแถว เราอยู่ในสังคมบางที่เค้าแย่งกันอยู่ แย่งกันนอน แต่ผมก็จะยืนอยู่ตรงเนี่ยแล้วเดินต่อไปตามแถวเรื่อยๆ ไปอย่างเงี้ยแล้วถ้าจะมีใครมาตัดหน้า เราก็ขอพระเจ้าอวยพรเขามันอาจเป็นสิ่งที่ง่ายๆ แต่ก็ เป็น discipline ในสังคม มันเป็นเรื่องของระบบระเบียบและวินัยในสังคมที่เราต้องทำแล้วให้เขาเห็นว่าคริสเตียนแตกต่าง ไม่ใช่ต้องมาแย่งกันกิน ต้องมาแก่งแย่งกันถึงจะอยู่ได้ เราก็จะเข้าคิวได้ไม่ว่าใครจะมาแย่งมาแซงก็ไม่ใช่ไร ก็อดทนไป” นอกจากนี้ เอยังบริจาคเงินให้มูลนิธิสันติสุขเดือนละ 500 บาท เป็นเวลา 2 ปีแล้วซึ่งเงินบริจาคนี้ก็เพื่อให้เป็นค่าอาหารกลางวันแก่เด็กที่ยากจน สำหรับเงินที่บริจาค เอยบอกว่า“สำหรับเรามันนิดหน่อย แต่สำหรับคนที่ไม่มีมันช่วยได้เยอะมาก” การที่เอยเลือกที่จะบริจาคเงินให้กับองค์กรของคริสเตียน เอยให้เหตุผลว่า “ผมเชื่อว่ามูลนิธิคริสเตียนพระเจ้าอยู่ด้วย ถ้าเราทำงานร่วมกับพระเจ้าผลที่ออกมาจะได้ออกมามากกว่า ผลที่ออกมามันไม่ใช่ทำให้ใครซักคนนึงมีเงินไปโรงเรียนแต่สิ่งที่เกิดกับเค้าคือ เค้าจะได้รับการพัฒนาแล้ววันนึงเค้าจะเป็นคนที่ดีในสังคม คนที่อยู่รอบข้างเค้าก็จะได้รับชีวิตที่ดีด้วย สิ่งที่เราทำมันไม่ใช่เรื่องเงินแต่มันเหมือนกับเป็นการสร้างคนคนนึง” เอยบอกว่าบางครั้งตนเองก็ให้คนอื่น ยืมเงิน เอยบอกว่า“พระเจ้าสัญญาว่าใครให้คนจนยืม เท่ากับให้พระเจ้ายืมถ้าเราให้ด้วยความเชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าก็จะให้คืนกลับ ถ้าเราไม่รู้จักให้คนอื่นพระเจ้าก็ไม่รู้จะอวยพรเรายังไง” นอกจากนี้ บางครั้งเอยก็จะบริจาคเงินช่วยเหลือให้กับองค์กรคริสเตียน เพื่อนำไปใช้ในส่วนของงานพันธกิจหรืองานที่นำไปประกาศเรื่องพระเจ้า เอยมองว่า การที่คริสเตียนออกไปทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมถือเป็นหน้าที่ของคริสเตียนและการที่คริสเตียนออกไปทำประโยชน์เพื่อสังคมก็เพื่อจะได้พาคนมาเชื่อพระเจ้าและออกไปบอกคนอื่นว่าพระเจ้ามีจริง “การที่เราจะนำคนมาเชื่อพระเจ้าเราไม่ได้ถือปืนถือไม้ไป แต่เราถือความรักไปด้วยวิธีเข้าไปช่วยเหลือเขาในสิ่งที่เขาต้องการความช่วยเหลือ เขาจะรู้ว่าพระเจ้ามีจริง”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 7 : ธวัช (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	ชาย
อายุ	28 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาโท
อาชีพ	ทำงานเกี่ยวกับโรงงานผลิตเชื้อเพลิง(ธุรกิจครอบครัว)
รายได้ต่อเดือน	20000 บาท

ประวัติชีวิต

ธวัชเกิดที่จังหวัดชลบุรี ครอบครัวของธวัชนับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงธวัชคนเดียวที่เป็นคริสเตียน พ่อของธวัชเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนแม่เป็นคนจังหวัดสงขลา พ่อของธวัชจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท แม่ของธวัชจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีพยาบาล พ่อของธวัชทำงานเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ส่วนแม่ทำงานเป็นพยาบาล ธวัชมีน้องสาว 1 คน ธวัชเป็นพี่คนโต น้องสาวเรียนจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ(ABAC) ตอนนี้กำลังไปเรียนต่อระดับปริญญาโทที่ประเทศออสเตรเลีย ธวัชเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลวุฒิโชค จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ชั้นอนุบาลหนึ่งถึงอนุบาลสอง หลังจากนั้นไปเรียนต่อที่โรงเรียนอัสสัมชัญศรัทธา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วสอบโควต้าได้ที่มหาวิทยาลัยบูรพา จบระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ แล้วไปเรียนต่อในระดับปริญญาโทที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ปัจจุบันธวัชอาศัยอยู่กับ ครอบครัว ได้แก่พ่อและแม่ สภาพบ้านที่ธวัชอาศัยเป็นบ้านเดี่ยว ตั้งอยู่แถวบางนา มีห้องนอน 3 ห้อง ห้องน้ำ 2 ห้อง ระเบียงบ้านเป็นบ้านเดี่ยวอยู่ในหมู่บ้าน ปัจจุบันในบ้านของธวัชมีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 29 นิ้ว 1 เครื่อง และขนาด 21 นิ้ว 2 เครื่อง ตู้เย็น 3 ตู้ สเตริโอ 2 ชุด เครื่องปรับอากาศ 5 เครื่อง รถยนต์ 4 คัน (เป็นของครอบครัว 3 คัน ส่วนอีกหนึ่งคันเป็นรถประจำตำแหน่งของพ่อของธวัช) ยี่ห้อโตโยต้า สปอร์ตไรเดอร์เป็นของธวัช ส่วนยี่ห้อฮอนด้า (แอกคอร์ด) ของแม่และมิตซูบิชิ (แลนเซอร์) เป็นของน้องสาว ไมโครเวฟ 2 เครื่อง เครื่องซักผ้า 1

เครื่อง โทรศัพทบ้านมี 5 เบอร์ 5 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง โทรศัพทมือถือที่ใช้ส่วนตัว 2 เครื่อง และที่เป็นของ ครอบครัว 4 เครื่อง บัตรเครดิต 1 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ธวัชเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 1 ปีแล้ว ธวัชรับเชื่อที่คริสตจักรใจสมาน ธวัชมีโอกาสมา คริสตจักรเกือบทุกอาทิตย์ เนื่องจากแฟนเป็นคริสเตียน จึงชักชวนให้มาโบสถ์ด้วย ธวัชเล่าถึงการ ตัดสินใจมาเป็นคริสเตียนว่า “ตอนแรกที่มาโบสถ์ก็รู้สึกดี ฟังเทศน์แล้วก็ดี ได้คำตอบอะไรหลายๆ อย่าง พอมาโบสถ์หลายๆอาทิตย์ มาบ้างไม่มาบ้างร่วมปี บางครั้งพอมมาโบสถ์ติดต่อกัน ก็เกิดความ เคยชิน พอไม่มาก็รู้สึกว่ามันขาดๆอะไรไป แต่เราก็ไม่ได้รับเชื่อทันทีนะ แต่ตอนหลังเราเริ่มมี ประสบการณ์กับพระเจ้ามากขึ้น พออธิษฐานขอก็ได้ พระเจ้าก็ตอบ เรารู้สึกว่าเออ...พระเจามีจริง พระเจ้าช่วยเราได้ เราก็เริ่มเปิดใจ ก็ตอนนั้นก็มีปัญหาหลายอย่าง ไม่รู้จะทำยังไงก็ลองอธิษฐาน พระเจ้า แล้วก็รู้สึกว่าสบายใจ มีกำลังมากขึ้นทันที เป็นเรื่องประหลาดมาก ตอนนั้นก็ตื่นเต้นมาก พอกลับบ้านก็ไปเปิดพระคัมภีร์ ก็รู้สึกว่าพระเจ้าตอบในสิ่งที่ติดอยู่ในใจเรา ทำให้อยากรู้จักพระเจ้า มากขึ้น ก็เริ่มอ่านพระคัมภีร์แล้วก็จริงจังกับพระเจ้ามากขึ้น ...ตอนนั้นก็ได้มีโอกาสมาประชุม อธิษฐานคืนวันศุกร์ อาจารย์ที่โบสถ์ก็ถามว่ามีใครจะรับเชื่อบ้าง นี่เป็นโอกาสที่ดี ตอนนั้นเราก็คิด ว่าเราพร้อมเราก็เลยออกไปรับเชื่อ ”

ชีวิตประจำวันของธวัช ธวัชจะไปสั่งงานหรือตรวจงานที่โรงงาน 3 วัน/สัปดาห์ ส่วนวันอื่นจะทำงานที่บ้าน หลังเลิกงานจะกลับบ้าน บางครั้งก็นัดพบปะเพื่อนๆ ทานข้าวด้วยกัน งานอดิเรกที่ชอบคือ อ่านพระคัมภีร์ เล่นอินเทอร์เน็ต ดูหนังที่โรงภาพยนตร์ซึ่งส่วนใหญ่จะดู ภาพยนตร์ต่างประเทศ ดูภาพยนตร์ไทยบ้างบางครั้งที่เป็นเรื่องที่กำลังได้รับความนิยม ธวัชชอบดู โทรทัศน์มาก ส่วนใหญ่ ดูรายการประเภทตลก สารคดีทางวิทยาศาสตร์ ฟังเพลงและหาข้อมูลใน อินเทอร์เน็ต หนังสือที่ชอบอ่านที่สุดจะเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนั้นก็ชอบอ่าน พระคัมภีร์ ปัจจุบันหนังสือที่อ่านอยู่คือ หนังสือเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และหนังสือประเภท ตำรา (Text book) ที่บ้านของธวัชจะรับหนังสือพิมพ์รายวัน ได้แก่ไทยรัฐ ในเรื่องการซื้อของ ธวัชจะพิจารณาจากความจำเป็นของการใช้งานและยี่ห้อประกอบด้วย ด้านราคาจะไม่ค่อยมีส่วน สำคัญมากนักถ้าหากธวัชชอบและตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ก่อนจะซื้อสินค้าธวัชเปรียบเทียบรุ่น และ ศึกษารายละเอียดคุณสมบัติต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการใช้งานและมองไปถึงอนาคตว่ามีความจำเป็นมาก น้อยเพียงใด ธวัชคิดว่าถ้าของที่ซื้อมีความจำเป็นจะต้องใช้งาน ก็จะเลือกรุ่นที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุด

เพื่อเป็นการลงทุนครั้งเดียว ส่วนเรื่องร้านอาหาร รัชชั้เข้าร้านอาหารหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นร้านแฟรนไชน์ ร้านอาหารในห้างสรรพสินค้าหรือร้านอาหารทั่วไปแล้วแต่ความสะดวกในแต่ละวัน ร้านอาหารที่ชอบจะเป็นร้านที่มีบรรยากาศดี ๆ มีอาหารอร่อย ๆ กิจกรรมในวันหยุด คือ เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือและนอนพักผ่อน ส่วนวันอาทิตย์ ก็จะมานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ เวลา 8:30 - 10:30 น. พ่อโบสถ์เล็กก็จะไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าแล้วจึงกลับบ้าน รัชชั้เคยไปต่างประเทศ เช่น ฮองกง เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย จีน อิสราเอล รัชชั้ให้ความสนใจที่สุดคือ เรื่องพระเจ้า รองลงไปคือ เรื่องครอบครัว เรื่องการงาน

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

รัชชั้คิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลางแล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของรัชชั้อยู่ชั้นกลางเหมือนกัน รัชชั้คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของรัชชั้อยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างร้ายเพราะเห็นจากทรัพย์สินที่มีอยู่แต่รัชชั้คิดว่าครอบครัวตนเองอยู่ในชั้นกลางเพราะครอบครัวก็ยังมีหนี้สินอยู่ และถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านรัชชั้คิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง ครอบครัวของรัชชั้เป็นครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อในเรื่องพิธีกรรมไสยศาสตร์ต่างๆ รัชชั้เล่าว่าครอบครัวของรัชชั้จะเน้น ในเรื่องพิธีกรรม ความเชื่อ การทรงเจ้าและการดูดวงโดยเฉพาะพ่อกับแม่จะเชื่อเรื่องเหล่านี้มาก อย่งไรก็ตาม เมื่อครอบครัวรู้ว่ารัชชั้เป็นคริสเตียนครอบครัวก็ยอมรับไม่ต่อต้านแต่จะสงสัยว่าคริสเตียนทำอะไรได้บ้างทำอะไรไม่ได้บ้างซึ่งรัชชั้ก็จะอธิบายให้ครอบครัวเข้าใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงไม่มีปัญหา รัชชั้พูดว่า “บางอย่างที่มันขัดกับพระคัมภีร์เราก็ไม่ทำ ก็จะไม่วุ่นวายที่บ้าน ที่บ้านก็เข้าใจไม่มีปัญหาอะไรเพราะเค้าก็คิดว่าศาสนาทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี” รัชชั้คิดว่าครอบครัวมองว่ารัชชั้เปลี่ยนไป “เค้าก็มองว่าเราอารมณ์เย็นลง เมื่อก่อนถ้าเราไม่พอใจ เราจะทำท่าทางไม่พอใจออกมา แต่เดี๋ยวนี้เราก็จะไม่แสดงท่าทางที่ทำให้พ่อแม่รู้สึกไม่ดี” รัชชั้อยากให้ครอบครัวมองว่า “เชื่อพระเจ้าแล้วดี พระเจ้าจะเลี้ยงดู ไม่ต้องไปพึ่งพวกหมอ ดูให้พึ่งพระเจ้านี่พอแล้ว ก็อยากให้เค้ามองชีวิตเราว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปจากชีวิตเดิม ในทางที่ดีขึ้น ดีกว่าที่เป็นพุทธ มองว่าชีวิตเราเป็นแบบอย่าง เพื่อที่เค้าจะได้สนใจมารู้จักกับพระเจ้า”

รัชชั้มองว่าตนเองอยู่ชั้นกลาง และคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางเช่นกัน “คนอื่นเค้าก็จะมองว่าเรามีการศึกษาดี มีงาน มีรายได้ดี มีชีวิตความเป็นอยู่ดี” รัชชั้ไม่คิดว่าการเป็นคริสเตียนจะทำให้ตนเองมีสถานภาพสูงขึ้น รัชชั้มองตนเองว่าชีวิตมีความหวังได้รับความรอด

ธวัชกล่าวว่า “พอเราเป็นคริสเตียนเราก็รู้สึกว่ามีความหวัง เราได้รับความรอด ชีวิตนี้สั้น เราก็อยู่เพื่อทำสิ่งต่างๆ ให้ดีที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เหมือนกับว่าพระเจ้าให้เราเกิดมาแล้วทุกคนก็ถูกกำหนดมาแล้วแต่ละคนจะต้องทำหน้าที่อะไร” ธวัชมองว่าชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตนเองตั้งเป้าไว้เพราะว่างานที่ตั้งใจไว้งานยังไม่สำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ ส่วนเป้าหมายหลักของธวัช ธวัชอยากมีครอบครัวที่อบอุ่นมีเวลาให้ครอบครัว ธวัชบอกว่าตัวเองรู้สึกว่าเป็นคริสเตียนตอนที่เปิดใจเชื่อพระเจ้า “รู้สึกว่าเป็นคริสต์ตอนที่เราเปิดรับพระเจ้าเข้ามาในใจ และพร้อมที่จะติดตามพระเจ้า” พอรู้สึกว่าเป็นคริสเตียนธวัชกล่าวว่ามันมีผลผูกมัดต่อการดำเนินชีวิต คือ ทำให้ไม่อยากทำผิดบาป “มันเหมือนกับว่าพอเรารู้ว่าอะไรที่ผิดต่อทบบัญญัติเราก็จะไม่ทำ ที่ผ่านมามีอะไรที่ไม่เป็นไรแต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่า พระเจ้าอยากให้เราทำอะไร ไม่ทำอะไร เราไม่อยากทำผิดต่อพระเจ้า” ธวัชคิดว่าการที่ตนเองเป็น คริสเตียนทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่น ธวัชพูดว่า “เราจะมี ความระมัดระวังในการคิด การพูดมากขึ้นเพื่อจะได้ไม่ทำความผิดบาปเพื่อจะได้เป็นการถวายเกียรติพระเจ้า เราจะมี ความหวังในการดำเนินชีวิตเพราะเรามีพระเจ้าเป็นผู้นำในชีวิตเราและช่วยแก้ไขปัญหามากมาย” เวลาที่ธวัชไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ ธวัชไม่รู้สึกอึดอัดใจ ธวัชกล่าวว่า “ก็รู้สึกเฉยๆ เรามีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ไม่จำเป็นต้องแคร์สายตาของคนอื่น ถ้าเค้าสงสัยเราก็จะอธิบายให้เค้าฟังว่าเราเป็นคริสเตียน” หลักคำสอนที่ธวัชยึดถือ คือ มีชีวิตอยู่เพื่อทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

ในเรื่องการคบเพื่อน ส่วนใหญ่ธวัชจะคบเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน ซึ่งเพื่อนๆ ส่วนใหญ่ก็ยอมรับในการเป็นคริสเตียนของธวัช ธวัชคิดว่าเพื่อนไม่ได้มองว่าธวัชแตกต่างจากพวกเขา เพราะเมื่อก่อนธวัชเคยทำตัวกับเพื่อนอย่างไรก็ทำตามนั้น อาจจะมีแตกต่างบ้างบางอย่างที่เกี่ยวกับเรื่องทางศาสนา “เค้าก็ไม่ได้มองว่าเราต่างจากพวกเค้า เราอาจจะต่างกับเค้าในเรื่องพิธีกรรมหรือแนวคิดในการดำเนินชีวิตบางอย่าง อย่างบางทีไปเที่ยวถ้าเพื่อนแวะไปไหว้พระ เราก็จะไปด้วยแต่เราก็จะไม่ไหว้กับเค้า” ธวัชไม่มีความขัดแย้งกับเพื่อนในเรื่องความแตกต่างทางศาสนา ธวัชยังคงไปร่วมกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มเพื่อนตามเดิม ธวัชเล่าว่า “อย่างเพื่อนชวนไปเที่ยวผับ เราก็ไป เราก็จะกินเหล้าด้วยแต่เราก็รู้ว่าเราจะไม่กินจนคุมสติไม่ได้ แล้วเราก็จะไม่พูดคำหยาบคาย” ธวัชอยากให้เพื่อนๆ มองว่าธวัชเหมือนกับคนอื่นๆ แม้ว่าจะต่างศาสนากัน ธวัชพูดว่า “ก็” ไม่อยากให้เพื่อนมองว่าเราเป็นคริสต์แล้วแตกต่างจากเค้า อยากให้เค้ามองว่าเราก็ไม่ได้แตกต่างจากเค้าแต่ถ้าเค้ามองว่าเราดีเพราะเราเป็นคริสต์มันก็ดีไป เราจะได้เป็นแบบอย่าง เค้าจะได้มาเชื่อพระเจ้า ”

ธวัชมองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก ธวัชบอกว่า “คิดว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรักแต่ก็ยังเป็นความรักที่ไม่สมบูรณ์ เพราะคนแต่ละคนก็แตกต่างกันไปตามพื้นฐาน ฐานะ ชนชั้น บางทีก็ทำให้ไม่เข้าใจกัน” ธวัชมองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมที่อบอุ่น ธวัชกล่าวว่า “สังคมคริสเตียนก็อบอุ่นดี พร้อมทั้งจะต้อนรับเราเสมอแต่มันก็ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการจะเข้ากลุ่มกับพวกเค้ามั๊ย แต่ถึงเราจะไม่เข้ากลุ่มเราก็ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว เพราะเราก็เป็นตัวของตัวเอง” ธวัชรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน และเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ง่าย “ก็รู้สึกว่าเราเข้ากับเค้าได้ไม่ยาก ขึ้นอยู่กับกลุ่มที่เราเข้าร่วม ว่าเค้ามีพื้นฐาน แนวคิดใกล้เคียงเราแค่ไหน ถ้าใกล้เคียงกันก็เข้ากันได้ ” ธวัชมองว่าสังคมคริสเตียนแตกต่างจากสังคมภายนอก ธวัชบอกว่า “สังคม คริสเตียนก็จะมีความรัก และการให้อภัยกันมากกว่าคนในสังคมภายนอกคือถ้ามีความขัดแย้งกันก็พร้อมจะให้อภัยกันเสมอ เพราะเราก็มีความเชื่อพระเจ้าเหมือนกัน” ธวัชอยากให้สังคมคริสเตียนมองว่าธวัชเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา “ก็อยากให้เค้ามองว่าเราเป็นคนที่มาเชื่อพระเจ้า คนหนึ่งไม่ได้แตกต่างจากเค้า ไม่อยากให้มาคาดหวังอะไรจากเรา เรายังไม่ได้ดีพร้อม เรายังต้องได้รับการพัฒนาอีก”

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ ธวัชคิดว่า อาชีพที่ดีคืออาชีพที่มั่นคง รายได้ดีและสุจริต นอกจากนี้ธวัชเสริมว่า “ที่ดีที่สุดคือต้องเป็นอาชีพที่ถวายเกียรติพระเจ้า คือเราสามารถที่จะสร้างงานและสร้างความมั่นคงให้กับคนอื่นได้” ธวัชบอกว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานนั้นมาจากโอกาสและความสามารถ ธวัชบอกว่า “งานของเราจะประสบความสำเร็จได้มาจากสองส่วนประกอบกัน คือ ส่วนที่มาจากพระเจ้าและส่วนที่มาจากเราเองคือเราต้องได้โอกาสและสติปัญญาจากพระเจ้า ส่วนที่สองเป็นส่วนที่เราจะต้องทำเอง เราต้องใช้กำลังกาย กำลังใจ ใช้ความมานะอดทน” เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตของธวัช ธวัชบอกว่า “เมื่อก่อนตอนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน ก็มีเป้าหมายว่าจะทำงานให้ได้เงินเยอะๆ แต่พอเป็นคริสเตียนเป้าหมายก็เปลี่ยนไป เราได้รับความรอดแล้ว ดังนั้น เราก็จะดำเนินชีวิตให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเมื่อเราอยู่ในโลกนี้ ไม่ทำสิ่งที่ผิดต่อบัญญัติพระเจ้า เรายังจะตั้งใจทำงานหรือไม่ว่าจะทำงานต่างๆเราก็จะทำให้ดีที่สุด” หลักที่ธวัชยึดในการทำงาน คือ เอาใจเขามาใส่ใจเรา ธวัชบอกว่า “ศาสนาทำให้เรานึกถึงและพยายามเข้าใจจิตใจของคนอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะคนที่เป็นลูกน้องเรา เรายังจะเอาใจเค้ามาใส่ใจเรา” ธวัชเล่าว่าการเป็นคริสเตียนมีผลต่อการทำงานของธวัช คือ “ทำให้เรา

มีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ไม่เอาเปรียบลูกน้อง เช่นเรื่องของวันหยุด เราก็จะไม่เรียกลูกน้องมาใช้งาน ถึงงานจะเร่งด่วนแต่เราก็จะให้เค้าหยุดงาน” ในเรื่องการทำงานวันอาทิตย์ซึ่งทางศาสนาคริสต์ถือเป็นวันสะบาโต ธวัชคิดว่า วันนี้ควรที่จะหยุดงานเพื่อมานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ “ส่วนของลูกน้องเราก็จะให้เค้าหยุดงาน โดยส่วนตัวเรา เราก็จะหยุดงานแล้วไปโบสถ์ นอกจากจะมีธุระจริงๆเราก็อาจจะไม่ไปโบสถ์ซึ่งเราก็ยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นแต่เราก็พยายามมาทุกอาทิตย์เพื่อแสดงความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าแล้วพอเรามาก็รู้สึกมีความสุขกับบรรยากาศที่โบสถ์” ในเรื่องการเสี่ยงโชคและการพนันขันต่อในรูปแบบต่างๆ ธวัชไม่ชอบเรื่องของความเสี่ยงโชคต่างๆ แต่ธวัชเชื่อในเรื่องการทำงาน “การทำงานจะทำให้ได้รายได้ที่มั่นคงมากกว่า ดีกว่าเงินที่มาจากการเล่น ถึงจะได้มาเป็นก้อนในบางครั้งแต่มันก็ไม่มั่นคง” ธวัชคิดว่าการทำงานหนักๆหากำไรมากๆเป็นการถวายเกียรติพระเจ้าอย่างหนึ่ง ธวัชบอกว่า “เราก็คิดว่าถ้าพระเจ้าให้เราสามารถทำงานได้มากๆ หากำไรได้เยอะๆ เราก็จะได้นำรายได้ส่วนหนึ่งมาถวายคืนกลับไปให้พระเจ้าเพื่อใช้ในพระราชกิจของพระเจ้า” ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินธวัชบอกว่าตนเองฟุ่มเฟือยบ้างในบางครั้งแต่ส่วนใหญ่จะประหยัด ธวัชจะนำเงินส่วนหนึ่งของเงินเดือนไปใช้ในการถวายสิบลด โดยธวัชจะหักเงินสิบเปอร์เซ็นต์จากเงินเดือนที่ได้ให้โบสถ์ ธวัชบอกว่า “เงินที่เราได้มา มาจากเงินที่พระเจ้าให้เราพระเจ้าจะดูว่าเราซื่อสัตย์แค่ไหนที่เราจะถวายคืนกลับไปให้พระเจ้า เราก็ไม่เสียดายเพราะเราคิดว่าพระเจ้าก็จะให้เราทวีมากขึ้นอีกเพราะเราได้แสดงความซื่อสัตย์ในความเชื่อต่อพระเจ้า”

ธวัชมีความสนใจในเรื่องการเมืองมาก ธวัชมองการเมืองไทยในแง่บวก ธวัชบอกว่า “การเมืองไทยปัจจุบันก็พัฒนาดีขึ้น ถึงจะมีการคอร์รัปชันแต่ก็ไม่มากเพราะ รัฐบาลปัจจุบันมีการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันกันมากขึ้น” ธวัชจะติดตามข่าวสารทางการเมืองทุกวันจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ธวัชบอกว่า “เศรษฐกิจและการเมืองสัมพันธ์กัน เราอยู่ในแวดวงธุรกิจ เราก็ต้องติดตามข่าวสารการเมืองเพื่อดูว่ามีนโยบายอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างเพื่อเราจะได้นองตอบนโยบายและทำให้เศรษฐกิจของประเทศขับเคลื่อนไปในแนวทางเดียวกัน” ช่วงที่มีการเลือกตั้งหรือการหาเสียงธวัชก็มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์และวิทยุ ที่ผ่านมามีธวัชไปเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ล่าสุดเลือกพรรคไทยรักไทย เพราะต้องการลองเลือกพรรคใหม่ๆ ส่วนใหญ่ธวัชจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคลเพราะไม่รู้จักใครเป็นการส่วนตัว ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งธวัชพิจารณาจากนโยบายว่าดีแค่ไหน ธวัชคิดว่า การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนดังนั้นทุกคนควรจะไปเลือกตั้ง ” ในครอบครัวของธวัชจะมีการคุยเรื่องการเมืองในส่วนของนโยบายทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ “เราก็จะมีการคุยกันในครอบครัวถึงนโยบายทางการเมืองที่อาจจะกระทบกับธุรกิจของเราเพื่อเตรียมความพร้อมหรือปรับเปลี่ยนการ

ทำงาน” ในเรื่องผู้นำเผด็จการที่เข้ามาใช้อำนาจปกครอง ธวัชไม่ยอมรับและไม่เห็นด้วยเลย ธวัชเชื่อในระบบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามธวัชบอกว่า “ถ้าเป็นเผด็จการที่มีประโยชน์ต่อบ้านเมืองก็เห็นด้วยที่จะมีผู้นำเผด็จการในช่วงเวลานั้น แต่ถ้าไม่เป็นประโยชน์ก็ไม่เห็นด้วย”

ธวัชจะสนใจปัญหาสังคมมาก ธวัชคิดว่าปัญหาสังคมที่สำคัญและรัฐบาลควรเร่งพัฒนา คือ การด้อยการศึกษาและความยากจน ธวัชบอกว่า “ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนคนหนึ่งเราก็จะมีใจที่จะช่วยเหลือสังคมโดยการบริจาคเงินส่วนหนึ่งให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม มันเหมือนกับการถวายคืนให้กับพระเจ้า” ธวัชไม่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมแต่ส่วนใหญ่ช่วยเหลือสังคมโดยสนับสนุนทางการเงินและสิ่งของบริจาค ธวัชกล่าวว่า “ผมเคยไปบริจาคหนังสือบ้าง เงินบ้างตามมูลนิธิต่างๆ เราก็เห็นว่าสิ่งที่เราไม่ได้ใช้ได้ถ้าเป็นประโยชน์กับคนอื่นได้บ้างก็ดี หรือเงินของเราถ้าเราอมลคความฟุ่มเฟือยในบางวันลงแล้วเอาเงินส่วนนั้นไปบริจาคแทนก็จะเป็นประโยชน์กว่า ล่าสุดผมก็โอนเงินเข้าบัญชีของมูลนิธิสันติสุข 500 บาทและตั้งใจว่าจะโอนให้ประจำทุกๆเดือนเพื่อช่วยเหลือเด็กกำพร้าเด็กด้อยโอกาสทางสังคม” นอกจากนี้ธวัชจะบริจาคโลหิตเป็นประจำ ธวัชบอกว่า “ การเป็นคริสเตียน มีผลผลักดันทำให้เราอยากจะมีส่วนช่วยเหลือสังคม ช่วยคนที่ด้อยโอกาสเพราะพระเจ้าได้ประทานทั้งโอกาสทั้งเงินให้เรา เราก็อยากจะปันส่วนหนึ่งของเราให้กับเค้าบ้าง” ธวัชคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์เพราะ “เราได้รับโอกาสอันดีจากพระเจ้า แล้วเราก็อยากจะแบ่งปันสิ่งเหล่านี้ให้กับคนที่เขายังไม่มีให้ได้รับสิ่งเหล่านี้ด้วย”

กรณีศึกษาที่ 8 : ณรงค์ (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	ชาย
อายุ	40 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาตรี
อาชีพ	ค้าขาย
รายได้ต่อเดือน	40000 บาท

ประวัติชีวิต

ณรงค์เกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร พ่อและแม่เป็นคนกรุงเทพฯ ครอบครัวของณรงค์เป็นคนจีนที่นับถือศาสนาคริสต์ทั้งครอบครัว พ่อและแม่ของณรงค์จบการศึกษาสูงสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ณรงค์มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ณรงค์เป็นลูกคนโต น้องคนที่สองและสามเป็นน้องชาย คนที่สี่เป็นน้องสาว ทุกคนเป็นคริสเตียน ณรงค์เริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนศรีตบุตรบำรุง อยู่แถวถนนรองเมือง เรียนชั้น ป.1-ป.7 ณรงค์เล่าว่าตอนที่อยู่โรงเรียนนี้ซึ่งเป็นโรงเรียนพุทธก็รู้สึก ขัดแย้งในใจ “เราเป็นคริสเตียนแล้วทุกเช้าทำไมเราต้องฟังเค้าสวดมนต์ เรายังรู้สึกว่าไอ้เนี่ย มันไม่เหมาะกับเรา” หลังจากนั้นก็ย้ายมาอยู่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โดยเรียนตั้งแต่ ม.1-ม.5 หลังจากนั้นก็มาเรียนต่อระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ปัจจุบันณรงค์ประกอบธุรกิจส่วนตัวและมีสำนักงานอยู่ที่บ้าน (home office) ปัจจุบันณรงค์อาศัยเขตป้อมปราบ ที่อยู่เป็นตึกแถว 2 ชั้น มีห้องนอน 1 ห้อง ชั้นล่างทำเป็นสำนักงานในบ้านของณรงค์มีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สี 3 เครื่อง เครื่องเสียง 2 ชุด ตู้เย็น 1 ตู้ เครื่องปรับอากาศ 2 เครื่อง เครื่องดูดฝุ่น 1 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 2 เครื่อง โทรศัพท์บ้านมี 5 เครื่อง โทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง รถกระบะ 2 คัน รถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า 1 คัน เกรดการ์ด 1ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ครอบครัวณรงค์เป็นครอบครัวคริสเตียน ตั้งแต่รุ่นคุณปู่ คุณย่า คุณย่ามีบทบาทอย่างมากในการปลูกฝังให้ณรงค์เป็นคริสเตียนตั้งแต่เด็กๆ โดยคุณย่าจะพาณรงค์ไปคริสตจักรไม่ตรีจิต ทุกอาทิตย์ ซึ่งเป็นคริสตจักรจีน ที่อยู่ใกล้บ้าน อย่างไรก็ตาม ณรงค์ไม่คิดว่าการเติบโตในครอบครัวคริสเตียนแล้วจะทำให้ตนเองเป็นคริสเตียน แต่การเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของการตัดสินใจ ณรงค์กล่าวว่า “ไม่ใช่การเกิดในครอบครัวคริสเตียนแล้วจะเป็นคริสเตียน มันไม่ใช่เป็นอย่างนั้นแต่คนส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาไม่มีความรู้ไม่มีการตัดสินใจว่าจะเชื่อพระเยซูเพราะถ้ามาเชื่อ พฤติกรรมหลายอย่างต้องเปลี่ยนแปลง ต้องละทิ้งบาปหลายๆ อย่างทำไม่ได้ เราไม่สามารถจะพูดได้ว่าเราจะไม่ทำบาปทุกอย่างแต่เรา พยายามจะไม่ทำแต่เรายังติดกับบางอย่างแต่การตัดสินใจเป็นคริสเตียนแปลว่านั่นต้องเลิกนี้ต้องเลิกอย่างจริงจังอย่างงี้ใช้ไม่ได้แล้ว ต้องเปลี่ยนแปลง” ณรงค์เล่าให้ฟังว่าในช่วงมัธยมต้นเคยเข้ากลุ่มคริสเตียน เช่น กลุ่มนักเรียนนักศึกษาคริสเตียนไทย (นคท.) กลุ่มนี้จะมิมบทบาทสอนให้รู้ว่า พระเยซูคือใครเพื่อให้ตัดสินใจเลือกเดินตามพระเยซู และนั่นเป็นจุดตัดสินใจของณรงค์ในการจะเป็นคริสเตียน “.....นั่นเป็นจุดตัดสินใจของผมที่เอาล่ะจะ

ติดตามพระเยซูแล้วนะ คือไม่เชื่อว่าจะไปโบสถ์เรื่อยจะดำเนินชีวิตตามปกติ ทุกอย่างราบรื่นโดยไม่มีการตัดสินใจครั้งสำคัญ..ไม่ใช่” ณรงค์จึงรับเชื่อและรับบัพติศมาที่คริสตจักรไมตรี เมื่ออายุ 19 ปี

การเติบโตในครอบครัวคริสเตียน ทำให้ณรงค์ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเป็นคริสเตียน และบางช่วงของชีวิตก็มีการออกนอกกรอบของศาสนา ณรงค์เล่าเกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนของตนเองว่า “คืนมาไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานบ้างบางวันก่อนนอนก็จะอธิษฐานบ้าง” ในเรื่องการอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร ณรงค์บอกว่าตนเองจะอธิษฐานเฉพาะเวลาที่อยู่กับเพื่อนทั้งที่เป็นคริสเตียน และไม่เป็นคริสเตียนแต่ถ้าอยู่คนเดียวก็จะไม่อธิษฐาน ณรงค์ให้เหตุผลว่า “เราไม่อยากจะไปโบสถ์กับคนอื่น เราไม่อยากจะไปโบสถ์กับเพื่อนที่เป็นคริสเตียนหรือไม่เป็นคริสเตียนสะดวก ไม่อยากให้เกิดข้อสงสัยว่า you เป็นคริสเตียนแต่ทำไมไม่อธิษฐานก่อนกินข้าว” ณรงค์เล่าว่า ชีวิตคริสเตียนของณรงค์ มีการออกนอกทางคริสเตียนบ้าง เช่น ไม่ไปโบสถ์ ณรงค์พูดว่า “ตอนนั้นไม่อยากจะไปโบสถ์ รู้สึกชีวิตล้มเหลว ชีวิตคริสเตียนไม่เห็นดีขึ้นเลย ไปโบสถ์กับไม่ไปโบสถ์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ไปโบสถ์ก็แล้วกัน คือ เรามองตัวเองกับเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนชีวิตเค้าก็คิดอาจจะดีพอกับเรา” เมื่อถามถึงเหตุผลของการหันกลับมา เป็นคริสเตียนอีกครั้ง ณรงค์ตอบว่า “นี่เป็นข้อดีข้อหนึ่งของการรู้จักพระเจ้าตั้งแต่เด็กๆ คือ เราจะไม่มีลืมความรักดั้งเดิมที่พระเจ้ามีต่อเราเหมือนกับลูกที่ดิ้อแล้วหนีออกจากบ้าน สุดท้ายเค้าจะรู้ว่ายังมีพ่อแม่ที่รักเค้าอยู่ สุดท้ายเค้าก็จะกลับมาหาพ่อแม่เค้า” การกลับมาเป็นคริสเตียนอีกครั้ง ณรงค์บอกว่าไม่ได้กลับมาเพราะความรู้สึกว่าต้องการที่พึ่งทางใจ “จริงๆ ก็ไม่ได้คิดว่าต้องการที่พึ่งทางใจแต่เรารู้ว่าไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนไม่ว่าเราจะไปทำอะไรจะเป็นคริสเตียนหรือไม่พระเจ้ายังรักเราอยู่ เพราะฉะนั้น เราสามารถกลับมาหาพระเจ้าที่รักเราได้”

ชีวิตประจำวันโดยทั่วไปของณรงค์ คือ ทำงานสัปดาห์ละ 6 วัน เริ่มงาน 8 โมงเช้า เลิกงานประมาณ 2 ทุ่ม หยุดวันอาทิตย์ ณรงค์บอกว่า “วันอาทิตย์ต้อง It's a MUST ไม่หยุดไม่ได้ ส่วนลูกน้องก็ต้องหยุดด้วย คือเราเห็นว่าทำงานอาทิตย์ละ 6 วัน มันก็เหนื่อยหนักหนาแล้ว เพราะฉะนั้นต้องมีวันหยุดเพื่อพักผ่อนเพื่อวันรุ่งขึ้นจะได้มีแรงมาทำงาน” ณรงค์ไม่ได้เข้ากลุ่มเซลล์ของ คริสตจักร ในวันธรรมดาณรงค์จะออกกำลังกายบ้าง เช่นวันจันทร์ พุธ ศุกร์ก็จะไปเรียนเทนนิส วันอาทิตย์จะมาโบสถ์ทุกอาทิตย์โดยจะเข้านมัสการรอบ 10:30 น.- 12:30 น. ส่วนช่วงบ่ายก็จะกลับบ้านไปพักผ่อนหรือเดินเล่นศูนย์การค้าบ้างหรือ ไปจตุจักรบ้าง ส่วนมากจะซื้อของตามห้างสรรพสินค้า เช่น เซ็นทรัล โรบินสัน ณรงค์บอกว่า “ไม่ชอบซูเปอร์สโตร์ ผูกขาด แม็คโคร โลตัส

คาร์ฟูร์ เกลียคมากทำลายธุรกิจรายย่อยจะต่อต้าน” ส่วนใหญ่สินค้าที่เลือกซื้อจะเป็นของใช้จำเป็น ภายในบ้านมากกว่าเครื่องใช้ส่วนตัว การเลือกซื้อสินค้าไม่จำเป็นจะต้องเป็นของ brand name ณรงค์บอกว่า “ส่วนตัวแล้วผมเป็นคน low profile คือถึงเราจะมีหรือไม่มีเราไม่จำเป็นต้องแสดงออกให้คนอื่นรับรู้ว่าคุณต้องใช้ของมีชื่อ ปากกาแพงๆ นาฬิกาแพงๆ ขับรถหรูเหล่านี้เป็นเรื่องไม่จำเป็นสำหรับผม” ณรงค์บอกว่า สิ่งเหล่านี้เป็นนิสัยส่วนตัวไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นคริสเตียน ณรงค์อาจเลือกซื้อสินค้าที่มีชื่อบ้างเมื่อชอบสินค้านั้นๆ การเลือกซื้อจะพิจารณาความชอบ ความเหมาะสมและราคาแต่จะเน้นความชอบอันดับหนึ่งและราคาอันดับสอง กิจกรรมยามว่าง ณรงค์ก็จะอยู่บ้านพักผ่อนดูทีวี ฟังเพลง อ่านหนังสือ บางครั้งก็จะเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูล ณรงค์จะไม่ค่อยออกไปไหนในวันหยุดเพราะเหนื่อยจากการทำงานมาแล้วก็จะใช้เวลาพักผ่อนอยู่กับบ้าน รายการโทรทัศน์ที่ชอบดูรายการเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ อภิปราย วิเคราะห์การเมือง รายการวิทยุที่ชอบฟังคือ รายการเพลงส่วนใหญ่ฟัง FM105 ชอบดูภาพยนตร์ต่างประเทศประเภท หนังตลก หนังaction และหนังdrama หนังสือที่ณรงค์ชอบอ่านคือหนังสือเกี่ยวกับเครื่องเสียง วรรณกรรมคริสเตียน (แต่จะไม่ค่อยอ่านพระคัมภีร์) และหนังสือจิตวิทยา

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

ณรงค์คิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลางแล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของตนเองอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน ณรงค์คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง เช่นเดียวกัน ถ้าเปรียบเทียบฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้าน ณรงค์คิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง ณรงค์เกิดและเติบโตในครอบครัวคนจีนที่นับถือศาสนาคริสต์มาตั้งแต่รุ่นคุณปู่คุณย่า พอมาถึงรุ่นพ่อและแม่ก็เป็นคริสเตียน ส่วนณรงค์เป็นรุ่นที่ 3 ที่เป็นคริสเตียน เมื่อก่อนที่ณรงค์และครอบครัวจะเข้าคริสตจักรจีนซึ่งอยู่แถวบ้านชื่อคริสตจักรไมตรีจิต แต่ปัจจุบันมีเพียงณรงค์ที่ย้ายมาสมัครที่คริสตจักรใจสมานได้ประมาณ 4-5 ปีแล้ว ณรงค์พูดถึงเหตุผลที่ย้ายคริสตจักรว่า “ผมไม่ชอบให้ใครมาคอยเช็คชื่อ มาคอยจับตาดูว่าวันนี้เรามาโบสถ์หรือเปล่าหรือพอเลิกโบสถ์แล้วต้องมาคอยรายงานตัวให้คนอื่นหรือคนที่บ้านเห็นว่าเรามาโบสถ์จริงๆ โบสถ์กับบ้านผมห่างกันนิดเดียวเดิน 5 นาที 10 นาทีก็ถึงแต่เราก็ไม่อยากไปไม่อยากให้ใครมาคอยจับตา” ณรงค์เล่าว่า การเกิดในครอบครัวคริสเตียน ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี แต่การเติบโตในครอบครัวคริสเตียนทำให้บางครั้งทำอะไรก็เหมือนเป็นพิธีกรรม ณรงค์พูดว่า “ความสัมพันธ์ดี ไม่มาโบสถ์นี่โดนตำหนิที่บ้านจะคอยถามว่าทำไมไม่ไปโบสถ์ มีดวงอาทิตย์รัยยัง เอาไปด้วยนะ อะไรทำนองนั้น เราโตมาแบบพิธีกรรมแบบคนจีน โดยพื้นฐานเรา

ก็เรียนรู้ความเชื่อจากเค้าแต่พอเราโตขึ้นเราก็ศึกษาเองด้วย เช่น ของไหว้ที่คนอื่นเอามาให้กินที่บ้าน บางคนอาจจะกินแต่เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์สอนไม่ให้เรากิน เราก็จะไม่กิน นี่เป็นส่วนปลีกย่อยที่แตกต่างกัน”

ณรงค์มองว่าตนเองอยู่ชั้นกลาง และก็คิดว่าคนอื่นมองณรงค์อยู่ในชั้นกลางเช่นกัน ณรงค์บอกว่าการเป็นคริสเตียนไม่ได้มีผลต่อสถานภาพทางสังคมของตนเอง ณรงค์กล่าวว่า “การเป็น คริสเตียน ไม่ได้สร้างสถานภาพทางสังคมของผมให้สูงขึ้น” ณรงค์เล่าถึงทักษะต่อตัวเอง ก่อนและหลังเป็นคริสเตียนว่า “เมื่อก่อนก็จะมองว่าตัวเองก็อยู่ไปเรื่อยๆ ไม่ได้มีค่ามากมายนักแต่เมื่อมาเป็นคริสเตียนรับรู้ว่าพระเจ้ารักเรา เรามีคุณค่ามากในสายตาของพระเจ้าเราเป็นคนมีค่าแล้ว เรารู้สึกว่าเรามีค่ามากขึ้นจริงๆ การเป็นคริสเตียนทำให้มองตัวเองมีคุณค่ามากขึ้น” การเป็นคริสเตียนทำให้ณรงค์อยากมองตัวเองให้มีค่ามากขึ้น เพราะที่ผ่านมามณรงค์รู้สึกว่าตนเองยังไม่ได้ทำตัวให้มีค่าสมกับที่พระเจ้ารัก ณรงค์บอกว่า “ผมอยากให้ตัวเองมีค่ามากขึ้นจากที่พระเจ้ายอมรับว่าผมมีค่า ผมเป็นคนที่พระเจ้าสร้างแล้วผมมีค่าแต่เนื่องจากผมยังไม่ได้ทำตัวให้สมกับฐานะใหม่ของผม อย่างเช่น การเป็นคริสเตียนเราควรจะอธิษฐานทุกๆ วันอ่านพระคัมภีร์ทุกๆ วันใช้เวลากับพระเจ้ามากขึ้นสิ่งนี้ผมยังบกพร่องอยู่มาก การมีชีวิตที่เป็นแสงสว่างที่จะประกาศเรื่องของพระเจ้าให้กับเพื่อนๆ ที่ไม่รู้จักแล้วก็ทำอย่างที่เราเชื่อต้องการคือรักพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิต รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็ยังเป็นเรื่องที่ทำได้ ผมอยากมองตัวเองมีค่าเพื่อผมต้องการจะบอกกับตัวเองจะบอกพระเจ้าว่าผมทำตัวให้สมกับที่พระเจ้ารักเหมือนกับเราจะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่เพราะพ่อแม่รักเรา” ณรงค์คิดว่าชีวิตปัจจุบันประสบความสำเร็จไปครึ่งหนึ่งแล้ว “ผมเชื่อว่าผมประสบความสำเร็จระดับครึ่งหนึ่งแล้วจากการงาน การศึกษา อาชีพ” ณรงค์รู้สึกว่าตนเองเป็นคริสเตียนเมื่อผ่านพิธีกรรมการรับบัพติสมา (รับบัพติสมาที่คริสตจักร ไนตรีจิต) ซึ่งตอนนั้นณรงค์อยู่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 “ตอนนั้นรับบัพติสมาเองครอบครัวไม่มีส่วนในการตัดสินใจกับเรา ผมเชื่อในพิธีบัพติสมา เมื่อเราตัดสินใจจะเป็นคริสเตียนเราต้องตัดสินใจรับบัพติสมาเพื่อจะบอกกับมนุษย์กับฟ้าสวรรค์กับตัวเราเองว่าเราเป็นคริสเตียน เราจะหันหลังกลับจากการทำบาปและดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม” เมื่อถามถึงผลผูกมัดจากการรับบัพติสมา ณรงค์ตอบว่า “ผลผูกมัดกับชีวิตส่วนตัวคือ ไม่ทำบาป เราไม่อยากจะทำบาป เราพยายามไม่ทำ จำนวนครั้งที่ทำบาปหลังจากเป็นคริสเตียนจะน้อยลงเพราะเราตั้งใจที่จะไม่ทำบาป” ณรงค์มองว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่น ณรงค์กล่าวว่า “ก่อนที่เราจะตัดสินใจรับเชื่อ ขณะนั้นเราคิดว่าเราเป็นคริสเตียนอยู่แล้ว วิธีชีวิตของผมแตกต่างจากวิธีชีวิตของเพื่อนๆ ในขณะที่เรียนมัธยมด้วยกัน เช่น มัธยมต้นมีเพื่อนหลายคนหัดสูบบุหรี่ หัดกินเหล้าแต่เราไม่เคยมีความคิดแบบนั้นเลยทั้งก่อนตัดสินใจ

รับบัพติสมาและหลังการตัดสินใจรับบัพติสมาเพราะเรารู้จักกับพระเจ้า เราเป็นคริสเตียน” เวลาที่ณรงค์ไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ ณรงค์บอกว่า “ผมรู้สึกอึดอัด แต่ไม่รู้สึกด้อย เช่นผมไปงานพิธีรดน้ำศพ ผมเข้าไปร่วมในพิธีคือไปนั่งเฉยๆ ขณะที่ทุกคนยกมือพนมสวดมนต์ ผมไม่ได้ยกมือพนม ผมรู้สึกอึดอัดที่ไม่เหมือนชาวบ้านแต่ผมก็รู้สึกในใจลึกๆ ว่าผมทำถูกแล้ว เพราะผมเป็นคริสเตียนเรามั่นใจในสิ่งที่เราเชื่อเราคิดว่าการไหว้พระเป็นสิ่งที่ผิดสำหรับเรา”

ในเรื่องการคบเพื่อน ณรงค์จะมีเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนมากกว่าเพื่อนที่เป็นคริสเตียน ส่วนใหญ่จะคบเพื่อนกับที่ทำงานด้วยกันและเวลามีปัญหาที่จะไม่ปรึกษากับใคร ณรงค์ บอกว่า “เวลามีปัญหาจะคิดคนเดียว เพื่อนมีไว้สังสรรค์แต่ก็จะอธิษฐานกับพระเจ้า” สำหรับณรงค์ความแตกต่างทางศาสนาไม่ได้ทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงกับเพื่อนแต่อาจมีความแตกต่างกันบ้างในการดำเนินชีวิตหรือแนวคิด เช่น “เพื่อนบอกว่ากินเหล้าได้ ในขณะที่เราคิดว่าต้องไม่กินเหล้า” การเป็นคริสเตียนทำให้นรงค์ อาจต้องหลีกเลี่ยงตัวเองจากกลุ่มเพื่อนในบางสถานการณ์ ณรงค์ บอกว่า “ในความเป็นคริสเตียนทำให้เรามีปัญหากับเพื่อนบางกลุ่ม บางเวลา เช่นตอนที่เอ็นๆ คิดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี 1 เค้าจะพาไปรบกวนไปกินเหล้า ไปเที่ยวผู้หญิง เราเลือกที่จะไม่เข้ากลุ่มเพื่อจะไม่ต้องไปกินเหล้ากับเค้าเพื่อที่จะไม่ต้องไปเที่ยวกับเค้า นั่นก็ทำให้สังคมส่วนนี้ของเราขาดหายไปเหมือนกัน ที่ไม่ทำเพราะเราเห็นว่ามันเป็นบาป ผิดต่อพระเจ้า ผิดต่อตัวเองและมีบาปหลายๆ อย่างในชีวิตที่เรามีอำนาจที่จะหลีกเลี่ยงได้ เช่น การโกหกกับปัญหาเฉพาะหน้าบางครั้งเราหลีกเลี่ยงไม่ได้แต่เรื่องของการตัดสินใจเพื่อจะเดินไป เพื่อจะไปทำบาปเราตัดสินใจใหม่ได้ตั้งแต่อยู่ในบ้านคือไม่ออกไปเลย” ณรงค์คิดว่าเพื่อนๆ จะมองว่าณรงค์เคร่งศาสนา “เค้าคงมองว่าเราเคร่งศาสนาทุกอาทิตย์ต้องไปโบสถ์ ทำไมจะไปเที่ยวกับเค้าบ้างไม่ได้” ณรงค์บอกว่าอยากจะให้คนอื่นมองว่าณรงค์เป็นคริสเตียนที่ดี “เราอยากจะเป็น คริสเตียนที่ดีสัตย์ซื่อ และเป็นเกลือเป็นแสงสว่างให้คนรอบข้างได้เห็นชีวิตของเรา ว่าเราเป็นคริสเตียนแล้วดี ชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง แล้วเค้าควรจะตัดสินใจเชื่อเหมือนที่เราเชื่อ”

ณรงค์รู้สึกว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก แต่ณรงค์ไม่ค่อยรู้สึกมีความสุขกับสังคมคริสเตียนเท่าไร ณรงค์คิดว่าตนเองไม่ค่อยได้รับการต้อนรับที่ดีหรือการช่วยเหลือจากคริสเตียนในคริสตจักรใจสมาน อาจเป็นเพราะตนเองมาจากคริสตจักรอื่น “คือเรามาแบบนี้ใช้เวลาแบบนี้ บางที่เราถามตัวเองว่า เรา need ความเป็นเพื่อนจากคนกลุ่มนี้มั๊ย บางครั้งเราก็ไม่ได้need บางครั้งเรารู้ว่าถึงเรา need เราก็ไม่ได้ เรารู้สึกว่าเรามีความแตกต่างจากบางคนหรือจากคนส่วนใหญ่

คนส่วนใหญ่อาจจะคิดคล้ายๆ กัน พุคคล้ายๆ กัน ทำคล้ายๆ กันเค้าจะเข้ากันได้ดี ขณะที่เราอาจจะมาจากสังคมอื่นมาจากโบสถ์อื่น เราารู้สึกว่าเรามีความแตกต่างจากเค้าอยู่บ้าง” ฌรงค์บอกว่าตนเองสามารถเข้ากับคนในสังคมคริสเตียนได้ง่าย แต่ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ลึกกับคนกลุ่มนี้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ฌรงค์บอกว่า “แต่ทุกครั้งที่ผมเข้ากับคนอื่นไม่ได้ผมต้องมองว่าตนเองปัญหา มีข้อบกพร่องในการปรับตัวหรือการเรียนรู้ เราไม่ได้โทษเค้า เพราะเค้าเป็นสังคมส่วนใหญ่แล้วเค้าไปกันได้แต่เราไปกับเค้าไม่ได้แต่เราก็ไปได้ในระดับหนึ่ง” ในความรู้สึกของฌรงค์ ฌรงค์คิดว่า สังคมคริสเตียนแตกต่างสังคมภายนอก “สังคมคริสเตียนไม่ดีเท่ากับสังคมภายนอกที่ผมคบหาอยู่ เพื่อนที่ไม่เป็น คริสเตียนด้วยกันดูแลเอาใจใส่เรามากกว่าคริสเตียนที่เจอใน โบสถ์วันอาทิตย์” ฌรงค์บอกว่าคนในสังคมจะมองว่าฌรงค์มาโบสถ์ พอถึงแล้วก็กลับไม่สูงลิบกับใคร อยากรู้ก็ตาม ฌรงค์บอกว่า “แต่ถ้ามีคนมาคุยด้วยผมก็อยากคุยกับเค้าเพราะผมก็อยากมีเพื่อน” เมื่อถามถึงความต้องการจากสังคมคริสเตียน ฌรงค์ตอบว่า “ผมอยากให้สังคมคริสเตียนมองว่าผมเป็นส่วนหนึ่งของคริสเตียนที่นี่ นั่นแปลว่าถึงแม้ว่าผมจะมาบ้าง ไม่มาบ้างหรือผมจะทักทายบ้างไม่ทักทายบ้าง ผมน่าจะได้รับการทักทายหรือได้รับการยอมรับเหมือนกับคริสเตียนใหม่ที่ใครๆ หอมล้อมดูแลเอาใจใส่เหมือนกับเด็กแรกเกิดที่ทุกคนแย่งกันอุ้ม ในขณะที่เราเข้ามา ก็มองเราด้วยสายตากลางๆ แล้วก็ไม่มีความสัมพันธ์ส่วนตัว คงคิดว่าเราก็ออยู่มานานแล้ว อยู่ได้ก็ดีแล้วหนิ”

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ ฌรงค์คิดว่าอาชีพที่ดีที่สุดคืออาชีพที่มีรายได้ปานกลางแต่มั่นคง ฌรงค์มีทัศนคติเกี่ยวกับหลักในการเลือกอาชีพว่าคริสเตียนสามารถเลือกทำงานได้ทุกอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมายแม้บางคนอาจจะมองว่าการเป็น Sale เป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการผิดในเรื่องคำพูดแต่ ฌรงค์พูดว่า “ผมคิดว่าทุกอาชีพมันมีมุมมืดและมุมสว่างของมัน เราอยู่ในอาชีพไหนก็ได้แต่เราก็ทำตัวกลางๆ คนที่เป็น Sale ก็ไม่จำเป็นต้องกะล่อนมากหรือพนักงานบัญชีก็มีโอกาสคดโกงมากพอๆ กับ Sale” ฌรงค์บอกว่าความเป็นคริสเตียนมีผลต่อการเลือกประกอบอาชีพคือตนเองจะไม่เลือกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำลายคนอื่น อาชีพที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข เช่น ขายบุหรี่ ขายเหล้า ขายกาวที่คนใช้ดม “ถ้าเราจำเป็นต้องเลือกระหว่างการดำรงชีวิตอยู่กับการขายเหล้า เราเลือกที่จะไม่ขายเหล้าแล้วยอมที่จะอด” ฌรงค์เชื่อว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานคือพระเจ้า “จริงๆ แล้วปัจจัยที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้าคือพระเจ้าเป็นคนกำหนดให้ เป็นคนที่ประทานให้แต่แรก ส่วนของเราก็คือขยัน ซื่อสัตย์ มุมนานะแล้วก็ทำงานหนักด้วยระยะเวลาที่ยาวนานมากพอเราก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ” ฌรงค์บอกว่า

มนุษย์ทุกคนมีสิทธิ์ขั้นแต่มนุษย์บางคนเท่านั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า และณรงค์เชื่อว่าการติดสนิทกับพระเจ้าจะทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ณรงค์เล่าถึงชีวิตในการทำงานของตนเองว่า “ก่อนผมไปหาลูกค้าใหม่ผมจะอธิษฐานขอพระเจ้านำให้เค้าซื้อกับผม โดยส่วนตัวผมไม่ได้คิดว่าผมมีความสามารถหรือราคาของผมถูกกว่าแต่ผมเชื่อว่าขายได้หรือไม่ได้เป็นเพราะพระเจ้าประทานให้หรือไม่ให้ ถ้าได้ลูกค้าก็จะคิดว่าพระเจ้าประทานให้และถ้าไม่ได้ลูกค้าก็ยังคงคิดว่าพระเจ้าอาจจะยังไม่ให้ มันคงไม่เหมาะสมหรือไม่ดี” ณรงค์ไม่เชื่อในเรื่องของการทำงานหนักว่าจะเป็นการบูชาพระเจ้าหรือเป็นการถวายเกียรติพระเจ้าแต่ต้องทำงานอย่างสมคณ์และมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วย “จริงๆ แล้วการทำงานหนักๆ อาจจะไม่ใช่การถวายเกียรติกับพระเจ้าในรูปร่าง เพราะเราอาจจะให้งานเป็นรูปเคารพ เป็นพระเจ้าอีกองค์หนึ่งแทนพระเจ้าที่เที่ยงแท้ ผมคิดว่าชีวิตคริสเตียนต้องสมคณ์ถ้าเราทำงานหนักแล้วคนภายนอกชื่นชมเรา มองว่าเราประสบความสำเร็จพระเจ้าอาจจะได้รับเกียรติแล้วชีวิตส่วนตัวเรามีเวลากับพระเจ้ามากเพียงพอมั้ย เราออกกำลังกายดีหรือไม่ เรากินอาหารดีมั๊ย ผมว่าเราต้องตอบอันนั้นก่อน เราต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยและเราต้องมีความสุขกับงานกับชีวิตส่วนตัว” เป้าหมายที่สำคัญที่สุดในชีวิตของณรงค์คือการทำงานการมีเงินเก็บ “ผมอยากให้งานมันคง มีเงินเก็บระดับหนึ่งเพื่อจะไป safety ในอนาคต” ณรงค์คิดว่าจะไปสู่เป้าหมายได้โดยคือมีความขยัน ทุ่มเทและพัฒนาตัวเอง ณรงค์ยอมรับว่าศาสนามีส่วนในการกำหนดชีวิตหรือแนวคิดในการทำงานของเขา “ศาสนามีส่วนอย่างมากในการกำหนดแนวคิดในการดำเนินชีวิตในการทำงานของผม ผมเชื่อในความขยันเหมือนมด ผมเชื่อในความสัตย์ซื่อพระเจ้าสอนให้เราเป็นคริสเตียนที่สัตย์ซื่อต่อคนอื่น ไม่เอาเปรียบไม่คดโกง ยุติธรรม ไม่ฉวยโอกาสแล้วนี่ก็เป็นแนวคิดในการดำเนินชีวิตของผมด้วย” ในเรื่องทำที่ต่อผู้ได้บังคับบัญชาหรือลูกจ้างณรงค์จะให้ความสำคัญกับงานมากกว่าลูกน้อง ณรงค์บอกว่าระหว่างคนกับงาน ณรงค์เน้นงานมากกว่า “ในเรื่องลูกน้องผมอาจสอบตกในเรื่องนี้ผมคิดว่าบางครั้งคนต้องเสียสละเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ” อย่างไรก็ตามในเรื่องการดูแลลูกน้องณรงค์บอกว่า “เราจะดูแลลูกน้องอย่างยุติธรรม เราจะเฉลี่ยงานกัน จะไม่มีใครทำงานหนักเกินไปหรือเบาเกินไป ไม่เอาเปรียบเค้าเพื่อให้เค้าอยู่ได้เราก็จะอยู่ได้” ณรงค์พูดถึงทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานในวันสะบาโตว่า “พระคัมภีร์กำหนดให้วันสะบาโตเป็นวันที่ต้องมานับสการพระเจ้าต้องไม่ทำงาน โดยส่วนตัวผมก็เชื่อตามพระคัมภีร์ข้อนี้ด้วยและเราเชื่อว่าพระเจ้าจะอวยพรคนที่ไม่ทำงานวันอาทิตย์” ด้วยความเชื่อดังกล่าวจึงทำให้ณรงค์ไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ ในเรื่องของการถวายสิบลด ณรงค์บอกว่าเมื่อก่อนตอนที่ทำงานประจำณรงค์ก็จะถวายสิบเปอร์เซ็นต์ของเงินเดือนทุกเดือนแต่ปัจจุบันเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวทำงานเหมือนไม่มีเงินเดือน รายได้และรายรับไม่แน่นอนทำให้การถวายสิบลดจะไม่มีตัวเลขที่นำมาคิดเป็นสิบเปอร์เซ็นต์ที่ชัดเจนแต่ตนเองก็ตั้งเงินเดือนให้ตัวเองและก็ถวายสิบลด ณรงค์

บอกว่า “บ่อยครั้งที่ถ้าเราจะถวายเป็นถ้าเรารู้สึกเสียดยเราจะไม่ถวายเป็นเลย” ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินทองณรงค์บอกว่าการเป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้ตนเองประหยัดมากขึ้น แต่โดยพื้นฐานตนเองเป็นประหยัดอยู่แล้วและมีแนวคิดที่จะไม่ใช้จ่ายในเรื่องที่ฟุ่มเฟือยเกินตัว อย่างไรก็ตามณรงค์บอกว่า “บางครั้งผมก็ประหยัดในหลายๆ เรื่อง เพื่อจะฟุ่มเฟือยในบางเรื่อง เราอาจจะไม่สามารถฟุ่มเฟือยได้ทุกเรื่องแต่เราก็ยังมีบางเรื่องที่เรา happy ที่จะฟุ่มเฟือย”

ณรงค์มีความสนใจในเรื่องการเมืองค่อนข้างมาก ณรงค์คิดว่าการเมืองไทยเป็นเรื่องของการคานอำนาจของผลประโยชน์ “สำหรับผมผมยังมองการเมืองไทยในแง่ลบ ทุกคนที่เข้ามาล้วนหวังผลประโยชน์แต่เพื่อให้เค้าสามารถรักษาผลประโยชน์อยู่ได้ในระยะยาวเค้าจำเป็นต้องสร้างผลงานเพื่อได้รับการยอมรับ” ณรงค์ยกตัวอย่างการทำงานของรัฐบาลปัจจุบันว่า “ไทยรักไทย เค้าช่วยเหลือคนจน เค้าเอาเงินคลังออกมาใช้จ่าย หรือเอาเงินที่สะสมในธนาคารมาใช้จ่ายในปัจจุบันเพื่อทำให้ธุรกิจมันเดิน มันอาจจะดีในแง่หนึ่ง แต่ในอนาคตเค้าก็จะขาดเงินอีก มันเป็นปัญหาทาง การที่เค้าเป็นรัฐบาล ทำให้เค้าสามารถคอร์รัปชันในระดับนโยบายให้คนนั้นขึ้นมาไม่ให้คนนั้นขึ้นมาให้โครงการนั้นผ่านไม่ให้โครงการนั้นผ่าน ฉะนั้นการเมืองไทยยังเป็นเรื่องของผลประโยชน์อยู่” ณรงค์จะติดตามข่าวสารทางการเมือง จากหนังสือพิมพ์โดยณรงค์จะอ่านหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจทุกวัน อาจจะดูโทรทัศน์บ้างแต่ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า ณรงค์ไปเลือกตั้งทุกครั้ง ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ณรงค์บอกว่าการเป็นคริสเตียนหรือศาสนาไม่ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง หรือเป็นปัจจัยที่ทำให้ตนเองออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งแต่ที่ตนเองออกไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง มาจากความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองที่อยากจะหาคนดีเข้ามาบริหารประเทศ “การเลือกตั้งเป็นการแสดงออกที่ง่ายที่สุดในการรับผิดชอบต่อสังคม ผมไปเลือกตั้งทุกครั้งพยายามจะเลือกคนดี เข้าสภาฯ ผมมองว่าการเมืองเป็นเรื่องสำคัญและจะกระทบกับคนส่วนใหญ่ถึงเราจะเป็นแค่คะแนนเสียงเดียวเราก็ควรใช้สิทธิ์” การไปเลือกตั้งครั้งล่าสุดณรงค์เลือกพรรคไทยรักไทย ณรงค์บอกว่า “ตอนนั้นที่เลือกไม่ได้ชอบผู้นำแต่ด้วยหวังว่าคนรุ่นใหม่จะได้มีโอกาสขึ้นมาบริหารประเทศ” ณรงค์มักเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคลเพราะ “ผมเชื่อว่าการทำงานเป็นทีมจะทำให้เห็นนโยบายที่เค้าวางเอาไว้สำเร็จ” ณรงค์จะเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในลักษณะติดตามข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ชวนเพื่อนให้ไปเลือกตั้ง ณรงค์บอกว่า ตนเองจะชักนำให้เพื่อนเลือกตามที่ตนเองเลือก ณรงค์ให้เหตุผลว่า “เราเชื่อว่าคนส่วนมากจะไม่ติดตามการเมือง เค้าจะไม่รู้ข้อเท็จจริง เค้าจะมองว่าทุกคนไม่แตกต่างกัน ทุกคนดีหมดแต่เราจะรู้ว่าอันไหนดีคนไหนดี” ณรงค์ไม่เห็นด้วยกับการเข้ามามีอำนาจปกครองของผู้นำ

เผด็จการ ณรงค์บอกว่า “เราจะต้องมีส่วนต่อต้านแต่ต้องไม่ใช่วิธีรุนแรงเช่นไปเผาทำลายทรัพย์สิน ถ้ามีการแสดงความคิดเห็นออกเวทีกลางแจ้งก็จะไปเข้าร่วม”

ณรงค์เป็นคนที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัญหาสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องข้าง เด็กกำพร้า คนยากจน ณรงค์คิดว่าปัญหาสังคมที่สำคัญที่ควรเร่งแก้ไข คือ ปัญหาความยากจน ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม ณรงค์บอกว่า การเป็นคริสเตียนทำให้ตนเอง มีความสนใจเกี่ยวกับสังคมไม่ว่าจะเป็นปัญหาสังคมหรือเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม ณรงค์กล่าวว่า “การเป็นคริสเตียนมันทำให้เราสนใจสังคมและสิ่งรอบตัวเรา มันทำให้เรารับรู้ความต้องการของคนรอบข้าง ศาสนาทำให้เรามองคนอื่นแล้วอยากจะช่วยแล้วเราก็ออยู่ในจุดที่เราทำได้ เพราะเราประสบความสำเร็จไปขึ้นนี้ทำให้มีเวลาคิดถึงคนอื่นแล้วก็อยากจะช่วยคนอื่นได้บ้าง” ณรงค์จะช่วยเหลือสังคมโดยการบริจาคเงินผ่านหน่วยงานของคริสเตียนเช่น การบริจาคเงินให้มูลนิธิ World Vision, มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทยซึ่งจะไปช่วยเหลือเด็กช่วยเหลือคนจน ณรงค์บอกว่า “ผมมักบริจาคให้การกุศลผ่านหน่วยงานคริสเตียนเพราะผมเชื่อว่าหน่วยงานของคริสเตียนน่าจะไม่มีคอร์รัปชัน” นอกจากนี้ณรงค์ก็จะบริจาคหนังสือให้เด็กยากจน โดยผ่านหน่วยงานคริสเตียนแล้วก็จะบริจาคเงินให้กับผู้ที่ทำงานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักร ณรงค์ยังมีส่วนช่วยสังคมโดยการบริจาคผ่านการจัดกิจกรรมของมูลนิธิ ณรงค์เล่าให้ฟังว่า “มูลนิธิไวแวมเป็นมูลนิธิช่วยเหลือคนจน เก็บจาดคอนเสิร์ตที่โรงแรมดุสิตธานีเพื่อระดมทุนช่วยเหลือคนจน ผมก็เคยซื้อบัตรไปนั่ง 2,000 บาท ผมไม่ได้ไปฟังคอนเสิร์ตผมไปว่ายน้ำแต่ผมก็ซื้อบัตรเพราะผมต้องการให้เงินส่วนหนึ่งของผมมีส่วน support เก็บบ้างแล้วผมก็เอาบัตรนี้ให้คริสเตียนคนอื่นที่เค้าอยากไปงานนี้ แต่ไม่มีเงินซื้อบัตรได้มีโอกาสไปดู” ณรงค์ไม่คิดว่าการทำประโยชน์เพื่อสังคมจะเป็นหน้าที่ของคริสเตียน หรือเป็นการประกาศเพื่อให้เห็นว่าคริสเตียนทำดีใจกว้างเพื่อที่คนอื่นมาเชื่อพระเจ้า แต่ณรงค์บอกว่า “ที่ผมทำ(บริจาค) เพราะเรารับผิดชอบกับพระเจ้าโดยตรง มันเป็นเรื่องระหว่างเรากับพระเจ้า เหมือนกับคนสองคนถ้าเราอยากเอาใจเค้าเราก็จะทำอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ต้องแคร้สังคมว่าสังคมจะคิดยังไงกับเรา ถ้าเราบริจาคเงินให้กับองค์กรการกุศล เราก็ไม่จำเป็นต้องออกไปเสิร์จในนามของเรา เราก็ไม่จำเป็นต้องให้คนอื่นถ่ายรูปเพราะมันไม่สำคัญว่าคนอื่นจะเห็นว่าคริสเตียนบริจาคเยอะ แต่มันสำคัญว่าเรากับพระเจ้ารู้จักกัน” ณรงค์บอกว่าสิ่งที่ณรงค์ทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อสังคม ไม่ใช่เพราะความเป็นคริสเตียนแต่ณรงค์บอกว่า “เป็นเพราะ พระเจ้ารักเรา เราควรรักพระเจ้าตอบ แล้ววิธีที่เราแสดง คือ เราก็ไปช่วยคนอื่น เรารักพระเจ้าโดยการรักคนอื่นเพราะพระเจ้ารักคนอื่น พระเจ้ารักเราเหมือนที่พระเจ้ารักเค้าแล้วพระเจ้าก็รักเค้ามากเท่ากับที่รักเรา แต่บังเอิญพระเจ้าให้เรามากกว่าเค้า ฉะนั้นถ้าเราทำอะไรได้บ้างเราก็ต้องทำ”

กรณีศึกษาที่ 9 : วิจิต (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	ชาย
อายุ	29 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาโท
อาชีพ	ลูกจ้างบริษัทเอกชน ฝ่ายขาย
รายได้ต่อเดือน	30000 บาท

ประวัติชีวิต

วิจิตเกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวของวิจิตเป็นคนจีน นับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงวิจิตคนเดียวที่เป็นคริสเตียน พ่อของวิจิตเป็นคนจังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนแม่เป็นคนจังหวัดลำปาง พ่อของวิจิตจบการศึกษาสูงสุดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แม่ของวิจิตจบการศึกษาสูงสุดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พ่อของวิจิตทำงานเป็นผู้จัดการบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ส่วนแม่ทำงานเกี่ยวกับผ้าเนื่องจากมีญาติทำโรงงานผ้า วิจิตมีพี่สาว 2 คนและพี่ชาย 1 คน วิจิตเป็นลูกคนสุดท้อง พี่สาวคนโตแต่งงานแล้วมีลูก 2 คน พี่สาวคนที่สองยังไม่ได้แต่งงาน ทำธุรกิจส่วนตัวโดยเปิดร้านค้าขายนพทุมวัน ส่วนพี่ชายยังไม่ได้แต่งงาน ปัจจุบันยังว่างงานอยู่ วิจิตเริ่มต้นการศึกษาที่โรงเรียนอนุบาลบ้านบาตร ซึ่งเป็นโรงเรียนจีน ตั้งแต่ชั้นอนุบาลหนึ่งถึงอนุบาลสอง หลังจากนั้นไปเรียนต่อที่โรงเรียนบุปผานุกูล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 แล้วไปเรียนต่อที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เทอมหนึ่งแล้วลาออกมาเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งจนจบระดับปริญญาตรีและไปเรียนต่อปริญญาโทที่ต่างประเทศด้านการจัดการ ปัจจุบันวิจิตอาศัยอยู่กับครอบครัว ได้แก่ พ่อ แม่และพี่ๆ รวมทั้งหมด 5 คน สภาพบ้านที่วิจิตอาศัยเป็นทาวเฮ้าส์ 2 หลังตั้งอยู่แถวสาทร มีห้องนอน 5 ห้อง ห้องน้ำ 5 ห้อง ระเบียงบ้านเป็นทาวเฮ้าส์เหมือนกันหมดแต่ไม่ได้เป็นหมู่บ้าน ในบ้านของวิจิตมีทรัพย์สิน คือโทรทัศน์สีขนาด 27 นิ้ว 1 เครื่อง และขนาด 14 นิ้ว 1 เครื่อง ตู้เย็น 2 ตู้ สเตริโอ 3 ชุดใหญ่ เครื่องปรับอากาศ 7 เครื่อง รถยนต์ 3 คัน (เป็นของครอบครัว 2 คัน) ยี่ห้อเปอร์โยเป็นของวิจิต ส่วนยี่ห้อโตโยด้า(แคมรี่) และฮอนด้า(ซีวิค) เป็นของครอบครัว ไมโครเวฟ 1 เครื่อง เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง โทรศัพท์บ้านมี

3 เบอร์ 5 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 2 เครื่อง โทรศัพท์มือถือที่ใช้ส่วนตัว 2 เครื่องและที่เป็นของครอบครัว 4 เครื่อง

แบบการดำเนินชีวิต

วิจิตเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 10 ปีแล้ว วิจิตมาเป็นคริสเตียนได้จากการประกาศศาสนาจากญาติ โดยญาติประกาศว่าหลังความตายพระเยซูทำให้ไปสวรรค์ได้วิจิตก็เลยเชื่อและเริ่มที่จะสนใจและอยากเข้ามารู้จักกับพระเจ้า วิจิตพูดว่า “ ตอนนั้น อาเป็นคริสเตียน เขาก็มาบอกว่าถ้าเป็นคริสเตียนตายแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ เราก็รู้สึกว่เรื่องนี้แปลกคินะ เราไม่เคยได้ยินเรื่องแบบนี้เราก็รู้สึกสนใจ เราก็อยากรู้จักมากขึ้น ก็เริ่มไปโบสถ์ แล้วตอนนั้นก็เริ่มรู้จักพระเจ้ามากขึ้น เริ่มอธิษฐาน แล้วก็พบว่าพระเจ้าตอบ พระเจ้าช่วย อย่างตอนนั้นที่เอ็น (เอ็นทรานซ์หรือสอบเข้ามหาวิทยาลัย) พระเจ้าก็ช่วยให้เราเอ็นติด แล้วพระเจ้าก็ให้โอกาสเราหลายๆอย่าง ” ในเรื่องการดำเนินชีวิตคริสเตียนของวิจิต วิจิตบอกว่า “การเป็นคริสเตียนไม่จำเป็นต้องแสดงออกว่าเราเป็นคริสเตียนด้วยวิธีการอธิษฐานก่อนรับประทานอาหารสามมื้อแต่วิถีคิดและการดำเนินชีวิต บางทีก็เป็นการบ่งบอกความเป็นคริสเตียนได้ดีกว่าและในการดำเนินชีวิตคริสเตียนอะไรที่ไม่ดีที่ควรเลี่ยงก็ต้องเลี่ยงไม่งั้นชีวิตจะแย่” วิจิตไม่ค่อยได้อธิษฐานทุกวันแต่จะอ่านพระคัมภีร์ทุกวันและเน้นที่จะใกล้ชิดกับพระเจ้าโดยการนำพระคำหรือคำสอนมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน

ชีวิตประจำวันโดยทั่วไปของวิจิต คือ ทำงานบริษัทเอกชนย่านสาทร ทำทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ งานเริ่ม 8:30-17:30 น. หลังเลิกงานก็จะพบปะเพื่อนๆ ทานข้าวด้วยกัน งานอดิเรกที่ชอบคือดูหนังที่โรงภาพยนตร์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดูภาพยนตร์ต่างประเทศจะไม่ชอบดูภาพยนตร์ไทย ยกเว้นบางเรื่องที่เพื่อนแนะนำ วิจิตไม่ชอบดูโทรทัศน์เลยถ้าจะดูโทรทัศน์จะดูช่องเดียวคือ ดูเคเบิลทีวีช่อง X-zyte เวลาว่างก็จะชอบเล่นกีตาร์ ฟังเพลงและหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต หนังสือที่ชอบอ่านที่สุดจะเกี่ยวกับเทคโนโลยี นอกจากนั้นก็ชอบอ่านพระคัมภีร์ ปัจจุบันหนังสือที่อ่านอยู่คือ The Lord of the Rings , หนังสือเกี่ยวกับการบริหารจัดการและหนังสือประเภทตำรา(Text book) ที่บ้านของวิจิตจะรับหนังสือพิมพ์รายวัน ได้แก่ มติชน ไทยรัฐและกรุงเทพธุรกิจแต่วิจิตจะอ่านหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมากที่สุด ในเรื่องการซื้อของ วิจิตจะพิจารณาจากการใช้งาน ค่ายี่ห้อที่ดังๆ (brand name)และรุ่นที่ดีที่สุด ไม่สนใจในเรื่องราคาแม้ว่าจะแพงแต่ถ้าสินค้านั้นตนเองชอบ เป็นสินค้าที่ดีและตรงกับความต้องการก็จะซื้อ ก่อนจะซื้อสินค้าวิจิตจะศึกษาของเป็นอย่างดีและเลือกที่มียี่ห้อและทุกครั้งที่จะซื้อก็จะซื้อรุ่นที่ดีที่สุด วิจิตคิดว่าของที่ซื้อเป็นของที่ต้องใช้ตาม

ความจำเป็นอยู่แล้วซึ่งวิชิตก็จะเลือกที่ดีที่สุด ส่วนเรื่องร้านอาหาร วิชิตเข้าร้านอาหารหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นร้านแฟรนไชส์ ร้านอาหารในห้างสรรพสินค้า หรือร้านอาหารทั่วไป แต่ร้านอาหารที่ชอบมากที่สุดจะเป็นร้านที่บรรยากาศดี ๆ เยียบ ๆ คนไม่มาก กิจกรรมในวันหยุด คือ วันเสาร์วิชิตจะไปเที่ยวกับเพื่อน เช่น ดูภาพยนตร์ ทานอาหาร ช่วงเย็นก็จะมาซ้อมดนตรีกับเพื่อน คริสเตียนที่โบสถ์ เนื่องจากวิชิตเล่นดนตรีนั้สการ พระเจ้าในวันอาทิตย์ ส่วนวันอาทิตย์ก็จะมาเล่นดนตรีและนั้สการพระเจ้าที่โบสถ์ พอโบสถ์เลิกก็จะไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า แล้วก็รับประทานอาหารแล้วจึงกลับบ้าน ถ้าเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ วิชิตจะอยู่บ้านพักผ่อน เมื่อก่อนถ้าคริสตจักรมีงานหรือมีกิจกรรมต่างๆ วิชิตจะไปร่วมด้วยบ่อยครั้ง แต่ปัจจุบันไปเข้าร่วมน้อยลง เนื่องจากต้องทำงาน วิชิตเคยไปต่างประเทศ เช่น ฮองกง ญี่ปุ่น อเมริกา และอังกฤษ สิ่งที่วิชิตให้ความสนใจที่สุดคือ เรื่องพระเจ้า รองลงไปคือ เรื่องครอบครัว เรื่องการงาน

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

วิชิตคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลาง แล้วก็คิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของวิชิตอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน วิชิตคิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของวิชิตอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างร้ายเพราะเห็นจากทรัพย์สินที่มีอยู่แต่วิชิตคิดว่าครอบครัวตนเองอยู่ในชั้นกลางเพราะครอบครัวมีทุกอย่างตามความจำเป็นไม่ได้มีเหลือเฟือและไม่ได้มั่งมีมากหรือจนไปเลยและถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเองกับครอบครัวอื่นในละแวกบ้าน วิชิตคิดว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในฐานะปานกลาง ครอบครัวของวิชิตเป็นครอบครัวคนจีนที่นับถือศาสนาพุทธ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อในเรื่องพิธีกรรม ไสยศาสตร์ต่างๆ วิชิตเล่าว่าครอบครัวของวิชิตจะเน้นในเรื่องพิธีกรรมเงิน ความเชื่อ วัฒนธรรมเงินต่างๆ ทำให้บางครั้งวิชิตก็จะถูกต่อต้านถ้าไม่เข้าร่วมพิธีกรรมเหล่านี้ เช่นการไม่ไหว้บรรพบุรุษ วิชิตบอกว่า “ผมจะไม่ทะเลาะกับคนในครอบครัวในเรื่องที่ความเชื่อที่ไม่เหมือนกันแต่จะใช้วิธีหลีกเลี่ยงไม่เข้าร่วม” วิชิตเล่าว่าตอนที่วิชิตมาเป็นคริสเตียนความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความขัดแย้งกันบ้างแต่ก็ไม่มาก วิชิตเล่าว่า “คงเป็นเพราะเราทำอะไรก็สำเร็จไปหมดไม่ว่าเรื่องการเรียนหรือเรื่องงานทำให้ไม่ได้เป็นภาระให้พ่อแม่” วิชิตคิดว่าครอบครัวมองว่าวิชิตไม่เคารพบรรพบุรุษ “เค้ามองว่าเราไม่เคารพบรรพบุรุษ คงเป็นเพราะเราไม่เข้าร่วมพิธีไหว้บรรพบุรุษ” วิชิตบอกว่าอยากให้ครอบครัวมองว่าคนที่ เป็นคริสเตียนแตกต่างจากคนอื่น “อยากให้เค้าเห็นว่าเราซึ่งเป็นคริสเตียนเป็นคนที่มีพระเจ้าอยู่ด้วย เป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น แต่มีพลังภายในที่พระเจ้าเป็นผู้เสริมกำลัง ซึ่งเป็นสิ่งที่หาไม่ได้จากเงินทองหรือจากสิ่งๆ ที่เห็นได้ด้วยตา”

วิชิตมองว่าตนเองอยู่ชั้นกลาง และคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางเช่นกัน วิชิตเล่าว่าคนอื่นจะมองว่าวิชิตมีครบหมด คือ มีการศึกษาดี มีงานมีรายได้ดี อีกทั้งครอบครัวก็อยู่ในฐานะที่ดีด้วย วิชิตไม่คิดว่าการเป็นคริสเตียนจะทำให้ตนเองมีสถานภาพสูงขึ้นเพราะการเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของความเชื่อ มากกว่าการยกฐานะหรือระดับของสถานภาพทางสังคม วิชิตมองตนเองว่าเคร่งศาสนา “ผมคิดว่าผมเป็นคนเคร่งนะเพราะว่าอะไรที่เราคิดว่าผิดก็จะไม่ทำ” วิชิตคิดว่าการที่ตนเองเป็นคริสเตียนทำให้คนอื่นมองว่าเราแตกต่างทั้งความคิด มโนธรรม จริยธรรมและการดำเนินชีวิต วิชิตบอกว่า “คนอื่นจะมองเราแปลกคือไม่ทำตามอย่างที่คนอื่นทำ หรือว่าคิดไม่เหมือนคนอื่นคือเป็นคนที่มีมโนธรรมไม่โกหก” วิชิตมองว่าชีวิตในปัจจุบันเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตนเองตั้งเป้าไว้ วิชิตบอกว่าเป้าหมายหลักของเขา คืออยากให้ครอบครัวมาเชื่อพระเจ้า ส่วนเป้าหมายรองคือวิชิตอยากให้ตนเองสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ ให้พ่อแม่อยู่อย่างสบาย อยากทำงานอย่างมีความสุขและไม่เครียดกับงานมาก วิชิตบอกว่าตัวเองรู้สึกถึงความเป็นคริสเตียนตอนที่ตัวเองรู้สึกว่าพระเจ้านำอิทธิพลในชีวิต “พอพระเจ้าเข้ามามีอิทธิพลในชีวิตก็ทำให้รู้สึกว่าเออ ตอนนี้นะเราเป็นคริสต์แล้ว ซึ่งมันมีผลทำให้เราไม่อยากจะทำอะไรที่ผิดเหมือนพระเจ้าจะมาคอยเตือน” การเป็นคริสเตียนทำให้วิชิตมองว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น “ผมมองว่าชีวิตโดยรวมของเราดีกว่าคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโอกาส สติปัญญา ความรอบรู้” เวลาที่วิชิตไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ วิชิตเล่าว่า “บางครั้งผมก็รู้สึกแย่มากเหมือนกันเพราะคนอื่นจะมองว่าเราไม่ทำตามระเบียบสังคมแล้วก็มองว่าทำไมเราไม่ทำตามพิธีกรรมเหมือนพวกเขา สังคมรอบข้างจะดูว่าเราแปลก” แม้ว่าวิชิตจะรู้สึกแย่มากแต่ไม่รู้สึกว่าตัวเองด้อยกว่าคนอื่น “ผมเชื่อว่าพระเจ้าเตรียมที่ไว้สำหรับเราในอนาคตอยู่แล้วโดยที่เราไม่ต้องไปทำพิธีกรรมต่างๆ เหล่านั้น” วิชิตมองว่าอนาคตของตนเองเป็นอนาคตที่มีความหวัง วิชิตกล่าวว่า “พระเจ้าให้ความหวังแล้วเราก็รู้สึกว่าเราได้เปรียบ ไม่เสียเปรียบ อนาคตสดใส ไม่รู้ว่าจะกังวลอะไร เราก็ภูมิใจว่าพระเจ้าเราเจ๋ง เตรียมที่ไว้สำหรับเราแล้ว” หลักคำสอนที่วิชิตยึดถือ คือ พระเจ้าเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต วิชิตกล่าวว่า “การดำเนินชีวิตคริสเตียนเป็นการเดินไปกับพระเจ้า เป็นการเดินไปกับคนที่รักเราและเราก็รักเขา และนี่เป็นสิ่งที่มีความหมายที่สุด”

ในเรื่องการคบเพื่อน วิชิตจะมีเพื่อนมากทั้งที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียน วิชิตมองว่าเพื่อนคริสเตียนจะดีตรงที่จะมีพระคำของพระเจ้าคอยมาสอนมาบอกเราควรจะทำอะไร อย่างไร ส่วนถ้าเป็นเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนก็จะแนะนำด้วยประสบการณ์ของเขา วิชิตไม่เคยทะเลาะหรือขัดแย้งกับเพื่อนในเรื่องความแตกต่างทางศาสนาแต่บางครั้งถ้ามีค่านิยมที่แตกต่างกัน

ในการดำเนินชีวิต วิชิตจะใช้วิธีหลีกเลี่ยง ถ้าเลี่ยงไม่ได้จริงๆ ก็ต้องยืดหยุ่น เช่นการกินเหล้า บางครั้งก็ต้องกินเวลาออกงานสังคม วิชิตบอกว่า “ที่เรากินเหล้าก็เพื่อรักษาสถานภาพทางสังคม เพราะสังคมทั่วไปจะมองว่ากินเหล้าถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วหรือบ่งบอกความเป็นชายแต่อย่างบางเรื่องที่ต้องเลี่ยงไม่มียืดหยุ่นก็เช่นการสูบบุหรี่ การไปเที่ยวผู้หญิง” วิชิตคิดว่าความแตกต่างทางศาสนามีผลต่อการคบเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความคิดไม่เหมือนกัน วิชิตเล่าว่า เพื่อนๆ ที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนจะมองว่าการที่วิชิตเล่นดนตรีให้คริสตจักรในวันอาทิตย์ โดยไม่ได้ค่าตอบแทนเป็นสิ่งที่เป็นการแค้น วิชิตบอกว่า “การทำอะไรเพื่อคนที่รัก(หมายถึงพระเจ้า)มันไม่ใช่การแค้นและไม่ขาดทุนอะไร” วิชิตคิดว่าบางครั้งเพื่อนๆ มองว่าวิชิตเคร่งศาสนาบ้าง “เพื่อนๆ จะเห็นว่าเราจะเครียดกับบางเรื่องที่เราขอมไม่ได้เพราะเป็นสิ่งที่ผิดต่อพระเจ้า เขาก็เลยมองว่าเราเคร่ง” วิชิตอยากให้เพื่อนๆ สนใจในชีวิตคริสเตียนของวิชิต “ผมอยากให้เขามองและสงสัยในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของผม ผมจะได้ถือโอกาสประกาศเรื่องพระเจ้าให้คนอื่นเห็นว่าคนที่ทำให้เราเปลี่ยนแปลงไปและดีขึ้นก็คือพระเจ้า”

วิชิตมองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรัก วิชิตบอกว่า “พระเจ้ารักเราทุกคน แม้ว่าเราจะไม่ดีแต่พระเจ้าก็รักเราอย่างที่เรานั้น มนุษย์ไม่สามารถทำอย่างนั้นได้ มนุษย์มีความรักที่จำกัด มนุษย์จะรักใคร่ก็มีเงื่อนไขเช่นต้องเป็นคนดี เป็นคนที่น่ารัก” วิชิตมองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมที่อบอุ่น วิชิตบอกว่า “สังคมในโบสถ์ก็ดี อบอุ่นดีจริงๆ แล้วโบสถ์ก็เหมือนโรงพยาบาล โบสถ์ก็คือที่ที่คนป่วย หรือมีปัญหา มารวมกัน คนที่เป็นหมอก็คือ พระเจ้า” วิชิตรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน และรู้สึกว่าตนเองเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ง่าย วิชิตเล่าว่า “การอยู่ในสังคมคริสเตียน ทำให้ผมสามารถเข้ากับคนได้ทุกประเภท เพราะสังคมคริสเตียนไม่ได้สอนให้เราเลือกเฉพาะคนที่เราต้องเข้าหา แต่ให้คบทุกคน ทุกคนในโบสถ์ก็เหมือนเป็นพี่น้องกันทางความเชื่อในพระคริสต์ทำให้เราไม่มีความกระดากกระเดื่องใจเมื่อจะเข้าไปคุยกับคนที่เราไม่รู้จักซึ่งมันก็มีผลต่อการทำงานที่เราทำด้วยเพราะทำให้เรามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้น” วิชิตบอกว่าสังคมคริสเตียนต่างกับสังคมภายนอก คือเป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นมีความรักซึ่งกันและกัน วิชิตกล่าวว่า “สังคมในโบสถ์ก็เป็นสังคมที่รักกัน เป็นความรักที่มาจากข้างใน เราสามารถสัมผัสได้ ในขณะที่สังคมภายนอกไม่มีอย่างนี้” วิชิตคิดว่าสังคมคริสเตียนมองว่าวิชิตมี ชีวิตคริสเตียนที่พัฒนามากขึ้น วิชิตอยากให้สังคมคริสเตียนมองว่า “ในชีวิตของความเป็นคริสเตียนมันมีบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่ต้องออกแรงมาก ไม่ต้องเหนื่อยมาก ไม่ต้องอดทน กล้ากลืนมาก แต่ว่าเรามีพระเจ้าเป็นผู้ให้ พระเจ้าเป็นผู้ประทานหนทางให้ แม้ว่ามนุษย์ไม่เคยให้โอกาสแต่พระเจ้าเป็นผู้ที่ให้โอกาส”

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ วิชิตคิดว่าอาชีพที่ดีคืออาชีพที่สุจริต มั่นคง วิชิตบอกว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานนั้น ไม่ใช่มาจากการที่เราพยายาม “ผมว่าการจะประสบความสำเร็จเรื่องงานไม่ใช่ที่เราพยายามแล้วเราก็ได้ หรือเราทำด้วยกำลังเราเองแต่ความสำเร็จมันมาจากโอกาสที่พระเจ้าประทานให้ นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด พี่ของผมเรียนจบปริญญาโทแต่ตอนนี้ว่างงาน เค้าไม่ได้เป็นคริสเตียน แต่ผมเคยว่างงานแค่ 7 วันแล้วก็ได้งาน ผมว่าผมได้งานเพราะพระเจ้าเป็นคนให้โอกาสผม” เป้าหมายที่สำคัญในชีวิตคืออยากมีความสุขในชีวิต ครอบครัวและอยากให้พ่อแม่มาเชื่อพระเจ้า วิชิตคิดว่าการที่จะไปถึงเป้าหมายเหล่านั้นได้มาจากการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ดีมีภาระงานที่ดี อย่างในเรื่องการงาน วิชิตบอกว่า “ถ้าเราประสบความสำเร็จในการทำงานก็อาจจะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้ครอบครัวมาเชื่อพระเจ้าได้เพราะถ้าไปบอกว่าพระเจ้าคิดจะไม่มีใครเข้าใจแต่ถ้ามีความสำเร็จในหน้าที่การงาน มันก็จะเป็นสิ่งที่เค้าเห็นเป็นรูปธรรม เค้าจะเห็นว่าคนที่เป็นคริสเตียน พระเจ้าจะอวยพระพร ก็อาจจะเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้เราสามารถประกาศเรื่องของพระเจ้าได้” วิชิตคิดว่าศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตและแนวคิดในการทำงานของวิชิตคือ ทำให้วิชิตอยากเรียนรู้ให้มากขึ้น วิชิตพูดว่า “ในพระคัมภีร์พระเจ้าบอกว่า ถ้าเราหว่านสิ่งใดเราก็จะได้เก็บเกี่ยวในสิ่งนั้นแต่ถ้าเราไม่หว่านเราก็ไม่ได้เกี่ยว ฉะนั้นถ้าเราขยันแสวงหาความรู้มากขึ้นเราก็จะพัฒนา” หลักที่วิชิตยึดในการทำงาน คือมีความมั่นใจ ตั้งใจ ซื่อสัตย์และอดทน วิชิตบอกว่า การวางแผนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและมีความตั้งใจแล้วเดินไปตามสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าไว้ วิชิตเล่าว่าการเป็นคริสเตียน มีผลต่อการทำงานของวิชิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคำพูด วิชิตบอกว่า “คำพูดของเรามันเหมือนมีพลังลูกคำจะเชื่อถือเรามาก ถึงเราจะไม่ได้บอกว่าเราเป็นคริสเตียนแต่ลูกคำบางคนจะรู้ได้จากคำพูดและการแสดงออกของเราว่าเราเป็นคริสเตียน” วิชิตบอกว่าหัวหน้างานก็จะเชื่อว่าวิชิตมีจินตนาการและมองว่าวิชิตเป็นคนเก่งและสามารถทำในสิ่งที่เขาทำไม่ได้ ในการทำงานวิชิตเล่าว่า “ผมยึดหลักพูดความจริงให้ลูกคำฟังเพื่อให้เค้าได้สิ่งที่ดีที่สุด บางครั้งสินค้าที่เราขายจะมีข้อเสียแต่เราก็จะไม่โกหกหรือบิดเบือนความจริงแต่จะใช้วิธีหลีกเลี่ยงไม่พูดถึงข้อเสียของสินค้า จะพูดแต่ในส่วนที่ดีของสินค้านั้น” ในเรื่องการทำงานวันอาทิตย์ซึ่งทางศาสนาคริสต์ถือเป็นวันสะบาโต วิชิตคิดว่าวันนี้ควรที่จะหยุดงานเพื่อมานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์แต่ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากที่ทำงานบังคับต้องมาทำงาน วิชิตก็จะพยายามหาเวลาอื่นมาโบสถ์ให้ได้ วิชิตพูดว่า “การมาโบสถ์เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าผมติดงานจริงๆ ก็จะมาโบสถ์เวลาอื่น” ในเรื่องการเสี่ยงโชคและการพนันขันต่อในรูปแบบต่างๆ วิชิตไม่ชอบเรื่องของการเสี่ยงโชคต่างๆ แต่วิชิตเชื่อในเรื่องการทำงาน “ผมไม่สนใจเรื่องการเสี่ยงโชค ซื่อสัตย์ต่อรี

เล่นห่วย เพราะผมเห็นพ่อแม่ทำงานเหนื่อยถึงสามารถหาเงินได้ ไม่ใช่หวังรวยทางลัดแบบนี้” วิชิตไม่คิดว่าการทำงานหนักๆ หากทำไปเรื่อยๆ จะเป็นการถวายเกียรติพระเจ้า วิชิตกล่าวว่า“ผมคิดว่าการทำงานหนักจนไม่มีเวลาให้กับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มันเหมือนกับถ้าเราทำงานหนักเพื่อหาเงินมาซื้อของให้แฟนแต่ไม่มีเวลาอยู่กับแฟนเลยก็ไม่มีประโยชน์อะไร ไม่ได้ทำให้แฟนรักมากขึ้น เราแต่ละคนควรมีชีวิตที่รับใช้พระเจ้าและทำงานไปด้วย ทำงานอย่างสัตย์ซื่อสุจริตให้พระเจ้าได้รับเกียรติ” ในเรื่องของการใช้จ่ายเงิน วิชิตบอกว่าตนเองฟุ่มเฟือยบ้างในบางครั้งคือถ้าชอบอะไรก็จะซื้อเลยแต่บางครั้งก็ประหยัด วิชิตจะไม่ออมทรัพย์แต่ทุกเดือนวิชิตจะนำเงินส่วนหนึ่งของเงินเดือนไปใช้ในการถวายสิบลด โดยวิชิตจะหักเงินสิบเปอร์เซ็นต์จากเงินเดือนที่ได้ให้โบสถ์ วิชิตบอกว่า “ผมไม่รู้สึกเสียดายกับเงินจำนวนนั้น เพราะพระเจ้าเป็นผู้ที่ให้โอกาสผมทุกอย่างไม่ว่าจะเรื่องงานหรือเรื่องอะไร แล้วเงินนั้นก็จะเป็นไปใช้ในพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจะนำคนมาเชื่อพระเจ้า”

วิชิตมีความสนใจในเรื่องการเมืองบ้าง วิชิตมองการเมืองไทยในแง่ลบ วิชิตบอกว่า “การเมืองไทยเป็นเรื่องที่เอาแต่ได้ และเป็นการลงทุนเพื่อหาผลกำไรและนักการเมืองไม่มีสามัญสำนึกและไม่มีการยบยรรณ” ช่วงที่มีการเลือกตั้งหรือการหาเสียง วิชิตก็มีโอกาสติดตามข่าวสารทางการเมืองบ้างจากหนังสือพิมพ์และฟังจากบุคคลรอบข้าง ส่วนใหญ่ก็จะเป็นพ่อกับแม่ ที่ผ่านมามีวิชิตไปเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ล่าสุดเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะชอบหัวหน้าพรรค ส่วนใหญ่วิชิตจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคล ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งวิชิตพิจารณาว่าเป็นพรรคที่น่าสนใจหรือเปล่าและมีนโยบายที่เหมาะสมแค่ไหน วิชิตคิดว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน ดังนั้นทุกคนควรจะไปเลือกตั้ง วิชิตบอกว่า “ศาสนามีส่วนทำให้ผมออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะเราจะถูกสอนมาว่าคริสเตียนก็อยู่ในบ้านเมืองเหมือนคนอื่นๆ และต้องอยู่ภายใต้กฎหมายของพระเจ้าที่พระเจ้ากำหนดไว้ ดังนั้นเราก็ต้องใช้สิทธิที่เรามีอยู่” วิชิตบอกว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้วิชิตออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คือความเป็นคริสเตียน “ การที่ผมเป็นคริสเตียนมันทำให้เราได้เรียนรู้ว่า คริสเตียนต้องมีหน้าที่ต่อสังคมและประเทศชาติที่เราอยู่แล้วพระเจ้าก็ต้องการให้เราใช้สิทธิที่เรามีอยู่” การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของวิชิตนอกจากจะมีโอกาสชักชวนคนอื่นไปเลือกตั้งแล้ว วิชิตยังเคยเข้าไปร่วมในเหตุการณ์ พฤษภาทมิฬ แต่ไม่ได้ทำประท้วงอย่างรุนแรงเพียงแค่อเข้าไปสังเกตการณ์เพื่ออยากรู้ว่าเขาคิดกันยังไงและมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ในเรื่องผู้นำเผด็จการที่เข้ามามีอำนาจปกครอง วิชิตไม่ยอมรับและไม่เห็นด้วยเลย วิชิตเชื่อในระบอบประชาธิปไตย วิชิตบอกว่า “พระเจ้าให้เสรีภาพให้

ประชาธิปไตย ดังนั้น ถ้าจะมาปกครองแบบเผด็จการผมไม่ยอมรับและไม่เห็นด้วย แล้วยังเป็นเผด็จการที่ข่มเหงประชาชนผมขอประท้วง ผมจะไปชุมนุมและยื่นซองใส่ผู้นำออก”

วิชิตจะสนใจในสิ่งใหม่ๆ และเหตุการณ์ทางสังคมต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว วิชิตคิดว่าปัญหาสังคมที่สำคัญและรัฐบาลควรเร่งพัฒนาคือ การด้อยการศึกษา วิชิตคิดว่าการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ส่วนเรื่องปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเป็นเรื่องรองและในการศึกษาต้องมีการสอนจริยธรรมด้วยเพราะแม้ว่าการศึกษาทำให้คนรอบรู้ได้แต่คนเราถ้าไม่มีจริยธรรมก็จะทำให้ทำสิ่งที่ไม่ดี และเป็นปัญหาของสังคมตามมาได้ วิชิตบอกว่า “ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนถึงแม้เราจะเป็นคนเพียงแค่นึงหนึ่งของสังคมแต่ก็สามารถช่วยสังคมได้จากการดำเนินชีวิตที่ดี ไม่ปล่อยโอกาสดี ให้ผ่านไปถ้าเราทำประโยชน์อะไรได้ก็ควรที่จะทำ” วิชิตเคยเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม โดยการเข้าไปช่วยเหลือคนพิการเช่นทำโปรแกรมสำเร็จรูปเฉพาะสำหรับคนหูหนวกในการใช้มือถือ เพราะพวกเขาพูดไม่ได้ต้องส่งข้อความกันซึ่งวิชิตก็จะเข้าไปประสานงานด้านนี้และทำให้สำเร็จ เพื่อช่วยให้คนหูหนวกสามารถสื่อสารด้วยข้อความกันได้ วิชิตบอกว่า “ถึงสิ่งที่ผมทำไปจะเป็นรายได้เข้าบริษัทแต่ผมก็ไม่สนใจ ผมอยากให้คนกลุ่มนี้สื่อสารกันมากขึ้นและเข้าใจกันมากขึ้น” นอกจากนี้วิชิตยังเคยไปช่วยประสานงานให้กับเด็กที่ปากแห้งเพดานโหว่ วิชิตเล่าว่า “ผมได้มีโอกาสเข้าไปช่วยเด็กกลุ่มนี้ เพราะพระเจ้าได้ให้โอกาสและปูทางหลายๆ อย่างเพื่อที่ผมจะสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้” วิชิตทำหน้าที่ประสานงานกับท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยและติดต่อกับนักการเมือง เพื่อประสานงานในการนำแพทย์จากต่างประเทศเข้ามารักษาค่าศัลยกรรมให้กับเด็กที่ปากแห้งเพดานโหว่ วิชิตพูดว่า “การที่คริสเตียนเข้าไปทำประโยชน์ให้สังคมมันเป็นหน้าที่ถ้าใครที่มีโอกาสก็ควรเข้าไปทำ คริสเตียนไม่ควรปล่อยให้โอกาสดี ที่จะทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นหลุดลอยไป ถ้าทำได้ก็ต้องทำ” วิชิตคิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้คริสเตียนเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ เพราะการทำประโยชน์ให้สังคมเป็นช่องทางหนึ่งหรือเป็นสื่อในการประกาศเรื่องของพระเจ้า และทุกอย่างที่คริสเตียนทำหรือออกไปสู่สังคม ก็เพื่อที่จะประกาศศาสนา และเปิดช่องทางให้คนอื่นได้รู้จักกับพระเจ้า

กรณีศึกษาที่ 10 : ดำรง (นามสมมุติ)

ประวัติส่วนตัว

เพศ	ชาย
อายุ	43 ปี
สถานภาพสมรส	โสด
การศึกษา	ปริญญาตรี
อาชีพ	ขายประกัน
รายได้ต่อเดือน	35000 บาท

ประวัติชีวิต

ดำรงเกิดที่จังหวัดอุดรธานี ครอบครัวของดำรงเป็นครอบครัวคนจีน นับถือศาสนาพุทธ ในครอบครัวมีเพียงดำรงคนเดียวที่เป็นคริสเตียน ทั้งพ่อและแม่ของดำรงมีเชื้อสายจีนทั้งคู่ พ่อและแม่ของดำรงจบการศึกษาสูงสุดชั้นป.4 ครอบครัวของดำรงมีพี่น้องรวมทั้งหมด 7 คน ดำรงเป็นลูกคนที่ 5 พี่คนโตและคนรองเป็นพี่สาว พี่คนที่ 3 เป็นพี่ชาย พ่อและแม่เป็นคนที่ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก พี่สาวคนโตเรียนด้านตัดเสื้อและเคยเปิดร้านตัดเสื้อแต่ปัจจุบันทำงานโรงงาน มีลูกผู้หญิง 2 คน พี่สาวคนรองจบปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นครูยังไม่ได้แต่งงาน พี่ชายคนที่ 3 จบปวส. ทำงานรับเหมาก่อสร้างและเป็นสมาชิกสภาจังหวัด พี่สาวคนที่ 4 จบมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทำงานปั้มน้ำมัน ยังไม่ได้แต่งงาน น้องชายคนที่ 5 จบพาณิชย์ทำงานปั้มน้ำมัน แต่งงานแล้วมีลูกแล้วมีลูกผู้หญิง น้องคนสุดท้องจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงปัจจุบันทำงานบริษัท เอกชน ในด้านการศึกษา ดำรง เคยเรียนโรงเรียนฝรั่งตั้งแต่เด็กๆ แต่ก็เคยเรียนภาษาจีนช่วงเย็นบ้าง ประมาณปีสองปี ดำรงเริ่มต้นการศึกษา ที่โรงเรียนคอนบอสโกเรียนตั้งแต่อายุ 6 ขวบจนถึงป.7 ที่จังหวัดอุดรธานี แล้วมาต่อม.1-ม.5 ที่โรงเรียนประจำจังหวัด ชื่ออุดรพิทยานุกูล แล้วมาเรียนต่อระดับอุดมศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พอเรียนจบดำรงก็มาทำงานเป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน เป็นฝ่ายขายอุปกรณ์ทางด้านวิศวกรรม นอกจากนี้ ดำรงเคยทำงานเป็นผู้จัดการฝ่ายขายเกี่ยวกับเคมี แต่ปัจจุบันทำงานขายประกัน สภาพที่พักอาศัยที่ดำรงอยู่ เป็นคอนโดมิเนียมซึ่งดำรงซื้อไว้ มีหนึ่งห้องอยู่แถวห้วยขวาง เป็นห้องสตูดิโอขนาด 60 ตร.ม. ในบ้านของดำรงมีทรัพย์สิน คือ โทรทัศน์สีขนาด 21 นิ้ว 1 เครื่อง ตู้เย็น 1 เครื่อง สเตอริโอ 1 เครื่อง เครื่องปรับอากาศ 2 เครื่อง

รถยนต์ 1 คัน ยี่ห้อมิตซูบิชิ เครื่องซักผ้า 1 เครื่อง เตามิโครเวฟ 1 เครื่อง โทรศัพท์บ้าน 2 เครื่อง คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง โทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง เครดิตการ์ด 1 ใบ

แบบการดำเนินชีวิต

ดำรงเป็นคริสเตียนได้ประมาณ 16 ปีแล้ว โดยมีญาติเป็นคนแนะนำให้มาเป็นคริสเตียน ดำรงมีโอกาสได้มาโบสถ์หลายครั้ง จุดเปลี่ยนที่สำคัญที่ทำให้ดำรงมาเป็นคริสเตียน ดำรงบอกว่า “เราเห็นชีวิตที่เปลี่ยนไปของคริสเตียน คนที่เป็นคริสเตียนชีวิตดีขึ้น เคี้ยวสิ่งต่างๆ เป็นชีวิตที่มีหวัง เป็นชีวิตที่เราอยากเป็น เราต้องการความช่วยเหลือจากความบาป ต้องการความรอด ต้องการให้ชีวิตของเราดีขึ้น ” การดำเนินชีวิตคริสเตียนของดำรง คือ ทุกเช้าดำรงจะเฝ้าเดี่ยว (การอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์เพียงลำพัง) วันอาทิตย์มาโบสถ์เป็นประจำ ทุกวันพุธเข้ากลุ่มเซลล์ และวันศุกร์มาประชุมอธิษฐานที่โบสถ์ ในวันอาทิตย์ดำรงจะมาโบสถ์รอบเช้าคือ 8.30-10.30 น. แล้วหลังจากนั้นจะเข้าเรียนพระคัมภีร์ที่โบสถ์จนถึงเที่ยงแล้วก็รับประทานอาหารที่โบสถ์กับเพื่อนๆ คริสเตียน หลังจากนั้นในช่วงบ่ายดำรงก็จะเข้าประชุมในกลุ่มเซลล์ปิดหรือบางครั้งก็ออกไปสังสรรค์กับเพื่อนคริสเตียนขึ้นอยู่กับว่ากลุ่มที่ดำรงอยู่นั้นจะไปไหนดำรงก็จะไปด้วยหรือถ้าไม่มีอะไรทำก็จะเล่นปิงปองกับเพื่อนๆ คริสเตียนที่โบสถ์จนถึงเย็นแล้วก็กลับบ้าน

ดำรงเป็นสมาชิกของGCF (Graduate Christian Fellowship) เป็นกลุ่มของคริสเตียนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ซึ่งจะมีการจัดกิจกรรมแบบอบรม อภิปราย จัดค่าย ดำรงชอบเล่นกีฬา กีฬาที่เล่นคือ ปิงปองซึ่งจะเล่นกับเพื่อนคริสเตียน งานอดิเรกคือ อ่านหนังสือ หนังสือที่ชอบจะเกี่ยวกับการออกกำลังกาย หนังสือคริสเตียน บางครั้งก็อ่านการ์ตูนเพื่อคลายเครียด ดูภาพยนตร์บ้าง แต่จะไม่ดูหนังผีและหนังที่ไร้สาระ ดำรงบอกว่า ถ้าดูหนังผีจะทำให้เกิดความเชื่อในด้านลบและการดูหนังถือเป็นการรับรู้ อย่างหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ ดำรงจะระวังในเรื่องนี้ แล้วก็เลือกรับรู้ในสิ่งที่ดีๆ ในเรื่องการซื้อของ ดำรงบอกว่า พอมาเป็นคริสเตียนก็ไม่ค่อยสนใจว่าต้องซื้อของที่มียี่ห้อต่างๆ แต่จะซื้อตามความเหมาะสมและตามความจำเป็น โดยจะพิจารณาทั้งราคาและคุณภาพอย่างไรก็ตาม ดำรงบอกว่า การเลือกซื้อของก็ต้องอยู่ในจุดที่สมดุลเพราะการแสดงออกทางสังคมก็เป็นเรื่องที่สำคัญไม่อย่างนั้นก็จะเข้ากับสังคมไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานของดำรงเกี่ยวกับการขายที่จะต้องพบปะลูกค้าซึ่งเขาก็มักจะดูจากสิ่งภายนอกดังนั้นบางครั้งการใช้สินค้าที่ดีหรือมียี่ห้อ ก็จำเป็นเหมือนกัน ของที่ชอบซื้อ ส่วนใหญ่จะเป็นของใช้ที่ใช้ประจำวัน ส่วนใหญ่จะไปโลดตัด เพราะสินค้าราคาถูก เวลาซื้อแทบจะไม่ต้องดูราคา แต่ถ้าซื้อเสื้อผ้าใส่ทำงานก็จะซื้อตาม

ห้างสรรพสินค้าเพราะได้คุณภาพดีทำให้ประหยัดเพราะใส่ได้ทน ส่วนเรื่องร้านอาหารดำรงจะเลือกร้านอาหารที่สะดวกสบาย แต่ถ้ามีโอกาสพิเศษก็จะเลือกร้านที่บรรยากาศดีหน่อย สิ่งที่ดำรงให้ความสำคัญที่สุดคือ เรื่องพระเจ้า รองลงไปคือ เรื่องครอบครัว เรื่องการงาน

ความคิดเห็นในด้านการมองตนเอง

ดำรงมองว่าครอบครัวของตนเองอยู่ในชั้นกลางระดับบน และคิดว่าคนอื่นมองว่าครอบครัวของดำรงอยู่ในชั้นกลางระดับบนเช่นกัน ดำรงคิดว่า คนอื่นมองว่าครอบครัวของดำรงอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างสูง ถ้าเปรียบเทียบกับฐานะทางครอบครัวตนเอง กับครอบครัวอื่นในละแวกบ้านของดำรง ดำรงคิดว่า ครอบครัวตนเองอยู่ในฐานะปานกลางค่อนข้างสูง ครอบครัวของดำรงเป็นครอบครัวคนจีนที่นับถือศาสนาพุทธ ดำรงเล่าว่า ตอนที่ดำรงมาเป็นคริสเตียนที่บ้านต่อต้านกันทุกคนทั้งพ่อแม่และพี่น้อง ด้วยความที่เป็นคนจีนทำให้มีประเพณีและวัฒนธรรมจีนเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ดำรงต้องคอยหลีกเลี่ยงพิธีกรรมต่างๆที่คริสเตียนเข้าร่วมไม่ได้ แต่ถ้ามีสิ่งใดที่ดำรงช่วยได้ก็จะช่วย ครอบครัวจะไม่เข้าใจว่าคริสเตียนเป็นอย่างไร ครอบครัวของดำรงไม่อยากให้ดำรงเป็นคริสเตียน เพราะการเป็นคริสเตียนทำให้ดำรงแตกต่างจากพวกเขา ครอบครัวพยายามโน้มน้าวให้ดำรงเลิกเป็นคริสเตียน แล้วกลับไปมีชีวิตเหมือนเดิมแต่ดำรงเชื่อว่าการเป็น คริสเตียนเป็นสิ่งที่ดีต่อชีวิตตัวเอง และทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ดำรงเล่าว่า “ครอบครัวจะไม่รู้ว่าคริสเตียนเป็นยังไง เราจะมีสิ่งที่ต่างจากเค้า เค้าอยากให้เราเหมือนเค้า แต่เมื่อเรามาพบสิ่งหนึ่งที่เรารู้ว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา แล้วพระเจ้ามีจริงเปลี่ยนแปลงชีวิต แล้วชีวิตเราก็ตีขึ้น” ครอบครัวจะต่อต้านที่ดำรงเป็นคริสเตียน ทำให้ดำรงรู้สึกอึดอัดบ้างแต่ก็ไม่มากนักเพราะตอนที่ดำรงมาเป็นคริสเตียน ดำรงเรียนจบแล้วและมีงานทำสามารถเลี้ยงดูตนเองได้ อีกส่วนหนึ่งคือดำรงมีความเป็นตัวของตัวเองสูงและมีจุดยืนของตัวเอง ดำรงกล่าวว่า “ครอบครัวพยายามโน้มน้าวให้เรากลับไปเหมือนเดิม แต่เราจะมีความเป็นตัวของตัวเองสูง คือเราทำอะไรก็ทำด้วยตัวของเราเอง ตัดสินใจเอง และมีความมั่นใจในตัวเอง แล้วเรามีจุดยืนของตัวเอง เมื่อเรามีจุดยืนที่มั่นคงเค้าก็ยอมรับเราใน ส่วนนี้” ดำรงมองว่า คริสเตียนควรมีชีวิตเปลี่ยนแปลงซึ่งคนภายนอกสามารถเห็นได้ ขณะเดียวกันคริสเตียนไม่ควรมีความขัดแย้งกับคนอื่นในเรื่องความเชื่อที่แตกต่างกัน

ดำรงคิดว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางค่อนข้างสูง โดยดูจากระดับการศึกษา อาชีพและคุณภาพชีวิต การเป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้ดำรงรู้สึกว่าตนเองมีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้นแต่รู้สึกว่าตนเองก็อยู่ในสถานภาพเดิมคือไม่ได้สูงขึ้นหรือต่ำลง ดำรงคิดว่าการเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของความเชื่อ

มากกว่าจะเป็นการยกสถานภาพทางสังคม การเป็นคริสเตียนทำให้ดำรงมองว่า ตนเองเป็นคนที่มีคุณค่า ดำรงพูดว่า “พอมาเป็นคริสเตียนแล้วself imageเราดีมากเลย เมื่อก่อนเราจะมองตัวเองไว้ค่า เรามองตัวเองไม่ประสบความสำเร็จบางอย่าง เรารู้สึกว้าว เอ! ทำไมหน้าตาเราไม่เหมือนคนนั้นคน นี้ ทำไมเราไม่เกิดมารวยมากๆ แต่พอมาเป็นคริสเตียนแล้วเข้าถึงพระเจ้าจริงๆ เราจะพอใจตนเอง ถ้าเราไม่พอใจในตัวเองเราก็จะขาดสันติสุขในพระเจ้า และขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า เราก็ มองตัวเองว่าเราเป็นคนมีคุณค่า เราเป็นคนที่พระเจ้ารักและเลือก การเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้จักพอใจในตัวเอง ความสุขไม่ได้อยู่ที่ว่าเรามีมากแค่ไหน แต่อยู่ที่เราพอใจในสิ่งที่เรามีอยู่” ดำรงบอกว่าชีวิตคริสเตียนของตนเองก็เหมือนคนอื่น ๆ ก็คือก็ยังดำเนินชีวิตเหมือนคนธรรมดาแต่ ส่วนหนึ่งชีวิตคริสเตียนจะเป็นชีวิตที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง อยู่ในทางของพระเจ้าและภายในจิตใจจะมีความมั่นคงมากกว่าคนอื่นเพราะรู้ว่าพระเจ้ามีจริงและเป็นผู้ดูแลคอยช่วยเหลืออยู่ “ภายนอกเราก็ ทำตัวเหมือนคนธรรมดา แต่ในส่วนนี้เรามีชีวิตที่สำแดงว่าเรามีชีวิตคริสเตียนที่ถูกต้อง ภายในจิตใจเราจะมีความมั่นคงกว่าคนอื่นเพราะเรารู้ว่าพระเจ้ามีจริงพระเจ้าจะช่วยเหลือเรา” ดำรงคิดว่าชีวิตในปัจจุบันประสบความสำเร็จไปได้ส่วนหนึ่งเพราะเรียนจบและมีงานทำแล้วแต่ดำรงให้ความเห็นว่า “สำหรับชีวิตคริสเตียน ความสำเร็จของเราไม่เหมือนคนอื่น คนทั่วไปจะมองที่มีเงินเยอะ ร่ำรวย วัตถุนิยม มีรถดีๆ ในขณะที่ชีวิตคริสเตียนของเราความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่จุดนั้นจุดเดียว พระพรของเจ้ามีหลายอย่าง พระพรเรื่องการเงินเป็นพระพรอันดับที่ห้า-หก แต่อันดับแรกคือ ความรอด อันดับสองคือสันติสุขในพระเจ้า อันดับสาม คือสุขภาพแข็งแรง สำหรับที่ความสำเร็จอยู่ที่ความรอด และการติดสนิทกับพระเจ้าแล้วเราก็จะได้สิ่งที่ดีๆเยอะ” ดำรงรู้สึกว่าตนเองเป็นคริสเตียน ตั้งแต่ตอนที่ดำรงออกไปรับเชื่อและเมื่อเริ่มออกไปทำงานให้พระเจ้า เช่น ประกาศข่าวประเสริฐ ช่วยเหลือผู้ที่ลำบากกว่าทำให้ดำรงรู้สึกว่าชีวิตตนเองมีคุณค่า ดำรงเล่าว่า “ช่วงแรกๆที่มาเป็นคริสเตียนเราก็รู้สึกอึดอัด ที่ไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจชอบได้ บางทีเรารู้สึกลักษณะที่เรียกว่าริษยาคนชั่ว เช่นเค้าโกง ตุ๊กตักได้แล้วได้เงินเยอะ ทูจจริตนิดหน่อยแล้วได้เงินเยอะได้ผลประโยชน์ซึ่งเราเองก็รู้สึกอยากทำแต่จิตสำนึกมันฟ้องแต่ภายหลังเมื่อเรายอมพระเจ้าจริงๆจะมั่นใจ มีความปลอดภัยและมีพระพร” ดำรงเชื่อว่าถ้าตนเองดำเนินชีวิตที่ถูกต้องพระเจ้าก็จะปกป้องอวยพระพรให้เราทุกอย่างโดยที่เราไม่ต้องไปแสวงหาหรือทำสิ่งที่ทุจริต “ถ้าเราทำสิ่งที่ถูกต้องไม่ทุจริตนะพระพรของพระเจ้าจะมาเพิ่มเติม คลุมได้หมด” ดำรงอยากให้ตนเองมีชีวิตที่ทำงานเพื่อพระเจ้าได้และมีชีวิตครอบครัวที่ถูกต้องแล้วก็ทำงานสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ ดำรงคิดว่า การ เป็นคริสเตียนทำให้แตกต่างจากคนอื่น ดำรงพูดว่า “เรามีโอกาสดีกว่าคนอื่น คือเราจะมีที่ปรึกษาที่อยู่กับเราตลอดทุกสถานการณ์ เรามีผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่กับเราก็เหมือนกับเราไปไหนแต่ บางครั้งก็เจอปัญหาเยอะ แต่ถ้าเกิดเรามีพ่อเป็นอธิบาศิกรมตำรวจ เราไปไหนก็ปลอดภัยคนอื่นทำ

อะไรเราไม่ได้ ชีวิตคริสเตียนก็จะมีพระเจ้าไปกับเราทุกที่ เรามีปัญหาเราก็อธิษฐาน พระเจ้าจะอยู่กับเราทุกที่เป็นเพื่อนตลอด ไม่ว่าเราจะหัวเราะหรือร้องไห้ สำเร็จหรือล้มเหลวเรามีพระเจ้าขณะเดียวกัน เมื่อเรามีความทุกข์มากที่สุดถ้าเป็นเมื่อก่อนเราจะไม่มีใครแต่เดี๋ยวนี้เรามีพระเจ้า พระองค์เป็นSenior Partnerในทุกเรื่อง เวลาเราเค็ดคร้อนเราก็อธิษฐาน เรามีความมั่นใจ เราได้คำตอบ การเป็น คริสเตียนเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตเรา สิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิตของเราคือ การได้มารู้จักพระเจ้า เพราะทำให้ชีวิตมีความหมายมีความหวัง เพราะเรารู้ว่ามีคนหนึ่งรักเรามาก ดีต่อเราอยู่กับเรา และให้อภัยเราตลอด ก็คือพระเจ้า เพราะฉะนั้นคนที่มีโอกาสรู้จักพระเจ้าจะดีที่สุด ชีวิตในอดีตบางครั้งเราแสวงหาความสุข แต่บางทีเราไม่พบ บางครั้งเรารู้สึกว่าเรามีทุกอย่าง แต่บางครั้งในจิตใจมันรู้สึกเหงา หรือขาดอะไรบางอย่างพระเจ้าเหมือนจิ๊กซอชิ้นสุดท้ายที่มาต่อ” เวลาที่ดำรงไม่สามารถเข้าร่วมในประเพณีหรือพิธีกรรมบางอย่างของสังคมไทยได้ ดำรงรู้สึกอึดอัดบ้างที่คนอื่นไม่เข้าใจแล้วมองด้วยสายตาที่ตำหนิว่า ทำไมไม่ทำแบบที่คนอื่นทำกัน แต่ด้วยความที่ดำรงมีความมั่นคงในจิตใจและมีความมั่นใจในตัวเอง จึงวางตัวได้ดีทำให้ไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องนี้ “เราก็ก๊ไปงานศพงานอะไรเราก็ก๊ไป อะไรที่เราก๊ทำไม่ได้เราก็ก๊บอกเค้าแต่บางครั้งเราก็ก๊อึดอัดกับสายตาคนอื่น คนที่ไม่เข้าใจเราก็ก๊จะมองเรากด้วยสายตา ตำหนิว่าทำไมไม่ทำแต่เราก็ก๊มีความมั่นใจในตัวเอง ถ้าเรามีความมั่นคงในจิตใจมั่นคงในตัวเอง เราก็ก๊จะวางตัวได้ดี” หลักคำสอนที่ดำรงยึดถือคือการจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมก่อนแล้วพระเจ้าจะประทานให้เราทุกอย่าง

ในเรื่องการคบเพื่อน ส่วนใหญ่ดำรงจะคบเพื่อนที่เป็นคริสเตียน สำหรับเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนก็มักจะเป็นเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเวลาที่มีปัญหาส่วนใหญ่ดำรงมักปรึกษาเพื่อนคริสเตียน แต่บางครั้งจะปรึกษาเรื่องงานกับเพื่อนร่วมงาน ดำรงเล่าว่า เพื่อนบางคนต่อต้านบ้างที่ดำรงเป็นคริสเตียนเพราะเขาคิดว่าสิ่งที่เขาเชื่อมั่นคืออยู่แล้ว ในขณะที่ดำรงคิดว่า การเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่ดีกว่า แม้ว่าความคิดจะไม่ตรงกันแต่ดำรงจะไม่ทะเลาะกับเพื่อนในเรื่องความแตกต่างทางศาสนา เพราะจะทำให้เป็นศัตรูกัน ความแตกต่างทางศาสนา ทำให้บางครั้งดำรงต้องอยู่ห่างๆหรือหลีกเลี่ยงจากเพื่อนบางกลุ่ม ดำรงเล่าว่า “บางครั้งเราต้องหลีกเลี่ยงตัวเองกับเพื่อนบางกลุ่ม เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตอยู่ในทางที่ถูกต้องและก็ต้องคบเพื่อนกลุ่มคริสเตียนมากขึ้น” ดำรงคิดว่า การเป็น คริสเตียนทำให้บางครั้งเพื่อนๆจะมองว่าดำรงเคร่งศาสนา “เค้าก็จะมองว่าเราเคร่ง เราเพื่อนถูกล้างสมอง มองว่าแปลก แต่บางคนก็มองด้วยความสนใจ และคอยดูชีวิตเราว่าเปลี่ยนไปเพราะเมื่อก่อนเพื่อนชวนไปไหนเราก็ก๊จะไปด้วยตลอด แต่พอมาเป็นคริสเตียนก็เปลี่ยนไป” ดำรงบอกว่า การที่เพื่อนๆมองตนเองแปลกไปก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะถ้าเราพัฒนาชีวิตของเราให้ดีขึ้นแล้ว เราชวนเพื่อนมาโบสถ์หรือคุยเรื่องพระเจ้าเขาจะได้สนใจฟัง จะได้มีโอกาสพาเขามาเชื่อพระเจ้าได้ ดำรง

อยากให้เพื่อนมองเห็นความเปลี่ยนแปลงในตัวของตัวเอง เพื่อจะได้มีโอกาสประกาศเรื่องของพระเจ้า

ดำรงมองว่า ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรักและโดยรวมสังคมคริสเตียนก็เป็นสังคมแห่งความรัก แต่อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับกลุ่มที่เข้าร่วม ดำรงบอกว่า ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะดีหมดเพราะชีวิตคริสเตียนของแต่ละคนยังไม่สมบูรณ์ ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ฉะนั้นก็ต้องพยายามเข้าใจ ดำรงอุปมาว่า เหมือนกับซื้อส้มหนึ่งเซ่งก็ไม่ใช่จะดีหมดทุกลูก ก็ต้องมีบางลูกที่เน่าแล้วถ้าบังเอิญไปกินลูกที่เน่าก็อาจบอกว่ามันเน่าทั้งหมด ซึ่งความจริงมันก็ไม่เป็นเช่นนั้น ดำรงกล่าวว่า “ภายในสังคมคริสเตียนมีกลุ่มย่อยๆ หลายกลุ่ม ดังนั้น ถ้าเข้าไปในกลุ่มที่เจอคริสเตียนที่ดีก็จะเกิดความประทับใจแต่ถ้าเข้าไปในบางกลุ่มที่มีคริสเตียนที่ไม่ค่อยดี เพราะชีวิตยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงก็อาจจะรู้สึกไม่ดีหรือรู้สึกสะอึด” อย่างไรก็ตาม ดำรงรู้สึกว่าการที่ตนเองเข้าร่วมด้วยนั้นเป็นกลุ่มที่มีความรักและการช่วยเหลือกัน ดำรงรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน และรู้สึกว่าตนเองเข้ากับสังคมคริสเตียนได้ง่าย เพราะมีความเชื่อที่เหมือนกันและโดยพื้นฐานคนที่มาเชื่อพระเจ้า ชีวิตเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น ถึงแม้ยังเปลี่ยนไม่หมดก็ตาม ในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมคริสเตียนกำหนด บางครั้งทำให้ดำรงรู้สึกอึดอัด ในขณะที่เดียวกันก็คิดว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ดี ดำรงคิดว่าสังคมคริสเตียนต่างจากสังคมภายนอก ดำรงบอกว่า “คนในสังคมภายนอกบางคนไม่มีมโนธรรมไม่มีจิตสำนึก บางคนไม่มีศาสนาหรือบางคนนับถือศาสนาแต่เปลือก เขาก็จะหวังผลประโยชน์ มีความเห็นแก่ตัวแต่ในสังคมคริสเตียนส่วนใหญ่จะมีจิตสำนึกเพราะเขามีพระเจ้า ถ้าทำไม่ดีเขาจะรู้ว่าพระเจ้ากำลังมองอยู่ เขาจะยำเกรง พระเจ้าและเกรงกลัวที่จะทำความผิด ฉะนั้นคริสเตียนไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลังถ้าคนที่มีความเกรงกลัวพระเจ้าก็จะไม่กล้าทำบาป” ดำรงรู้สึกว่าสังคมคริสเตียนปฏิบัติต่อดำรงต่างจากสังคมภายนอก ดำรงบอกว่า “โดยพื้นฐานทางศาสนาทำให้คริสเตียนถูกสอนให้รักคนอื่นเหมือนรักตนเองจึงทำให้คริสเตียนเอาใจใส่ต่อคนอื่น ปรารถนาดีและจริงใจเพราะการมาอยู่รวมกันใน คริสตจักรก็เหมือนอยู่ในครอบครัวใหญ่เหมือนกับเป็นพี่น้องกันมีอะไรก็ช่วยเหลือกัน” ขณะเดียวกันดำรงก็มองว่ายังมีคริสเตียนบางส่วนที่อาจจะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงในชีวิตและนิสัยแต่คนกลุ่มนี้จะมีไม่มาก ดำรงคิดว่า สังคมคริสเตียนประกอบด้วยคริสเตียนหลายแบบ ดำรงกล่าวว่า “สังคมคริสเตียนมีทั้งคนที่ยังเป็นเด็กฝ่ายวิญญาณ(ขาดความเข้าใจ) และคนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ(คนที่มีความเข้าใจมาก) สำหรับคนที่เป็เด็กฝ่ายวิญญาณก็จะคอยมองและจับผิดผู้อื่น ในขณะที่คนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณก็จะคอยดูชีวิตแล้วก็คอยหนุนใจ(ให้กำลังใจ)และคอยช่วยเหลือเรา”

ดำรงคิดว่าคนในสังคม คริสเตียนจะมองพัฒนาการของชีวิตคริสเตียนของดำรงว่าเป็นอย่างไร เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ดำรงอยากให้สังคมคริสเตียนเห็นว่าดำรงสามารถทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นได้

โลกทัศน์

ในเรื่องของการประกอบอาชีพ ดำรง บอกว่า “อาชีพที่ดีเป็นอาชีพที่สุจริต ถูกกฎหมาย ไม่ทำร้ายคนอื่น เช่น ขายยาบ้าและเป็นอาชีพที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย จนเจือครอบครัวยุติ ถวายเกียรติพระเจ้าได้และมีส่วนในการรับใช้(หมายถึงทำงานร่วมกับคริสตจักร) อีกทั้งต้องเป็นอาชีพที่ไม่แย่งเวลาในการมาโบสถ์วันอาทิตย์ การเข้ากลุ่มเซลล์และเวลาของครอบครัว ส่วนในเรื่องรายได้ ถ้าได้เยอะก็ดี แต่ก็ต้องผ่านข้อแรกๆมาก่อน” ดำรงคิดว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน คือ การมีความรู้เฉพาะทาง มีความชำนาญ มีความรับผิดชอบและมีลักษณะนิสัยที่ดีไม่คดโกง และต้องพัฒนาตัวเองขึ้นเรื่อยๆ ดำรงบอกว่า ศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตในการทำงานเป็นอย่างมาก “ศาสนาจะช่วยทำให้จิตใจสงบไม่วิตกกังวลสุขภาพก็ดีเพราะไม่กินเหล้าสูบบุหรี่แล้วก็จะทำให้มีสมาธิในการทำงานดี” งานของดำรงเกี่ยวกับงานขาย ดังนั้นหลักที่ดำรงยึดในการทำงานคือ พูดความจริง จริ่งใจ และให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูกค้า เพราะดำรงมองว่าถ้าตนเองเป็นลูกค้าก็ต้องการเช่นนี้ ในเรื่องการทำงานวันสะบาโต ดำรงมีความคิดว่าคริสเตียนควรทำงานแค่หกวัน ส่วนวันอาทิตย์ควรมานับสการพระเจ้า แล้วพระเจ้าจะอวยพรในงานที่ทำ ดำรงบอกว่า “ทำงานแค่หกวันแล้วพระเจ้าอวยพระพรดีกว่าทำงานเต็มทีเจ็ดวันแต่พระเจ้าไม่อวยพระพร” ดำรงจึงให้ความสำคัญสำหรับวันสะบาโต ดำรงมักจะหลีกเลี่ยงงานที่ตรงกับวันอาทิตย์ เพื่อที่จะมานับสการพระเจ้าที่โบสถ์แต่ถ้าจำเป็นจริงๆ ก็อาจหยุดได้ ดำรงไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับเรื่องการเงิน โชค ดำรงบอกว่านานๆที่จะซื้อล็อตเตอรี่ แต่ไม่เคยเล่นการพนันในรูปแบบต่างๆ ดำรงคิดว่าการทำงานที่หนักมากไปไม่ใช่การถวายเกียรติพระเจ้า แต่ควรให้สมบูรณ์ทุกส่วน ดำรงบอกว่า “เราควรมีเวลาให้กับพระเจ้าคือมาโบสถ์ได้ เข้ากลุ่มเซลล์ได้และต้องมีเวลาให้กับครอบครัว ถ้างานหนักจนไม่มีเวลาให้ครอบครัว ก็ควรจะเปลี่ยน ควรเลือกครอบครัวก่อน” ดำรงจะให้ความสำคัญกับพระเจ้าอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเรื่องครอบครัวและงาน อยากรู้ก็ตาม ดำรงบอกว่า “ ถ้าให้เวลากับพระเจ่มากไปจนทำให้เสียงานก็ไม่ดี เพราะจะไม่ถวายเกียรติพระเจ้า ฉะนั้นต้องมีชีวิตที่สมดุล” ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ดำรงจะออมทรัพย์ทุกเดือนและจะถวายสิบลดทุกเดือน ดำรงบอกว่า “ถ้าถวายเงินให้พระเจ้า เราก็จะมีความมั่นใจว่าพระเจ้าจะดูแลแต่ถ้าเราไม่ถวายความมั่นใจในส่วนนี้จะไม่มี และนี่ก็เป็นกฎของพระพรคือถ้าเราถวายให้กับพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อพระเจ้าจะเลี้ยงดู เราจะไม่ขาดสน” ดำรงเล่าว่า ช่วงแรกที่เป็นคริสเตียนก็ไม่ได้ถวายสิบลด

ทุกเดือนเพราะกลัวเงินไม่พอใช้ แต่ถึงแม้จะไม่ถวายสิบลดก็ยังมีเงินไม่พอใช้อยู่ดี ดังนั้นภายหลังดำรงก็ถวายอย่างซื่อสัตย์ แล้วดำรงก็รู้สึกว่พระเจ้าอวยพระพรทำให้ตนเองมีกินมีใช้ไม่เดือดร้อน

ดำรงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการเมืองบ้างเหมือนกัน ดำรงมองการเมืองไทยในแง่บวก ดำรงบอกว่า “ตอนนี้การเมืองไทยดีขึ้นมากและนักการเมืองรุ่นใหม่ เป็นคนที่มีความสามารถ ซื่อสัตย์และทำงานเพื่อประเทศ ส่วนนักการเมืองรุ่นเก่าที่ใช้อิทธิพลหรือทำเพื่อผลประโยชน์ตัวเอง ก็จะลดลง นอกจากนี้ การตรวจสอบของสื่อมวลชนก็มีผลทำให้การเมืองมีความโปร่งใสและนักการเมืองคอร์รัปชันได้ยากขึ้น” ส่วนใหญ่ดำรงจะติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ดำรงจะอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน หนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านคือไทยรัฐ ถ้าไม่คิดงานจริงๆดำรงก็จะไปเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ล่าสุดดำรงเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เพราะมองว่าเป็นพรรคที่มีรากฐานทางการเมืองที่ยาวนานเป็นพรรคที่เก่าแก่ อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ดำรงบอกว่ากรอบความคิดของตนเองเปลี่ยนไป เพราะว่าบางพรรคมีศักยภาพและมีความสามารถในการจัดการสูงซึ่งถ้ามีโอกาสพรรคเหล่านี้เข้ามาบริหาร ก็จะทำให้ประเทศเปลี่ยนแปลงเร็ว ส่วนใหญ่ดำรงจะเลือกเป็นพรรคมากกว่ารายบุคคล เพราะคิดว่าการบริหารงานถ้ามีเสียงข้างมากการจัดการก็จะดีกว่า แต่บางครั้งถ้าเห็นว่าบางคนในพรรคไม่น่าเลือกก็จะไม่เลือก ในการเลือกตั้งถ้าเลือกเป็นพรรค ดำรงจะพิจารณาจากผลงานและนโยบายที่ผ่านมา ถ้าเลือกเป็นรายบุคคลก็จะดูว่าเป็นคนที่มีประวัติที่ดี ใสสะอาดไม่โกงกินเป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องความสามารถ ก็จะพิจารณาเป็นอันดับรอง ดำรงคิดว่า การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี ดำรงบอกว่าถ้าคราวหน้ามีการเลือกตั้งดำรงก็จะไปเลือกตั้งอีก แม้ดำรงจะไปเลือกตั้งทุกครั้งแต่พอมาเป็นคริสเตียนดำรงให้ความเห็นว่าความเป็นคริสเตียนมีส่วน ทำให้ดำรงอยากออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งมากขึ้น “การเป็นคริสเตียนมันทำให้มีจิตสำนึกหรือมโนธรรมที่อยากจะไปเลือกมากขึ้น เพราะในพระคัมภีร์ก็บอกไว้ว่าให้เราอธิษฐานเพื่อผู้ปกครองบ้านเมืองให้เป็นคนดี เพื่อเราจะได้อยู่อย่างสงบสุขแล้วถ้าคนดีออกไปเลือกคนดีๆเข้ามาการเมืองก็จะนิ่ง ประเทศจะดีซึ่งมันก็ดีต่อส่วนรวม แต่ถ้าต่างคนต่างไม่ออกไปเลือกตั้งถ้าคนไม่ดีเข้ามาก็จะลำบาก” ดำรงเคยเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ในลักษณะที่ชักชวนคนในบ้านหรือเพื่อนๆ ให้ไปเลือกตั้ง เคยฟังการอภิปรายหาเสียงตามที่สาธารณะและในโทรทัศน์ ในการที่เข้ามามีอำนาจปกครองของผู้นำเผด็จการ ดำรงบอกว่าไม่เห็นด้วย แต่จะต้องมีส่วนร่วมในสิ่งที่ถูกต้องคือถ้าจะต่อต้าน ก็จะทำในลักษณะของการใช้สิทธิ์ที่ถูกต้อง โดยคราวหน้าก็จะไม่เลือกคนกลุ่มนี้อีกและจะชักชวนให้คนอื่นเลือกกลุ่มที่ถูกต้อง หรือถ้ามีโอกาสแสดงความคิดเห็นก็จะแสดงออกและถ้าจะประท้วงก็จะต้องมีหลักที่ถูกต้อง

ดำรงสนใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในสังคม และติดตามอยู่บ้าง ดำรงคิดว่าสิ่งที่ เป็น
 ปัญหาของประเทศที่ควรได้รับการแก้ไขก่อน คือ ปัญหาทางการเมือง ดำรงมองว่าการเมืองเป็น
 เรื่องที่สำคัญมาก เพราะปัญหาระดับประเทศจะมีปัญหาการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสังคม
 ถ้าแก้ปัญหาการเมืองไม่ได้ก็จะทำให้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมพังไปด้วย ดำรงได้มีโอกาสเข้าไป
 ร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมหลายอย่าง โดยส่วนใหญ่จะเป็นการออกไปทำงาน
 เพื่อชุมชนกับทางคริสตจักร เช่น การจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ออกไปบริการชุมชน ซึ่งที่ผ่านมา
 ทางคริสตจักรจะเข้าไปบริการชุมชนชาวแพลดเขตดินแดง นอกจากนี้ ดำรงเคยไปร่วมเติมเฉลิม
 พระเกียรติในวันพ่อ ร่วมปลูกต้นไม้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลถวายแด่ในหลวง ไปแจกของขวัญ
 ในวันคริสต์มาส เยี่ยมเยียน อธิษฐานเพื่อและช่วยเหลือผู้ยากไร้ตามชุมชนแออัด ดำรงพูดว่า “การที่
 ออกไปร่วมทำกิจกรรมต่างๆเหล่านี้เพราะมีความคิดว่าคริสเตียนไม่ควรอยู่แต่ในกลุ่มคริสเตียน
 ด้วยกันแต่ควรออกไปสู่สังคมเพื่อช่วยเหลือสังคม พระเยซูก็สอนว่าให้เราออกไปประกาศไปหาคน
 ที่อยู่ในความมืดให้เข้าสู่ความสว่าง ถ้าเรามีสิ่งที่ดีแล้วไม่บอกใครมันก็ไม่ใช้ลักษณะของคริสเตียน
 ที่ดี” นอกจากนี้การที่ดำรงออกไปทำกิจกรรมต่างๆเหล่านี้ ดำรงบอกว่ามันเป็นผลมาจาก
 วิสัยทัศน์ของตนเองด้วย เพราะดำรงรู้สึกว่าการอยู่แต่ในคริสตจักรมันรู้สึกอึดอัด “การที่เราออก
 ไปสู่สังคมมันทำให้เรามองสังคมคริสเตียนได้กว้างขึ้นไม่ถูกจำกัดความคิดหรือข้อมูล ซึ่งจะทำให้
 เข้าใจชีวิตเข้าใจสังคมคริสเตียนแล้วก็มองภาพได้ชัด และการตัดสินใจอะไรก็จะถูกต้อง มันก็
 เหมือนคอมพิวเตอร์ถ้ามีเครื่องเดียวข้อมูลก็จะจำกัดอยู่แค่นั้นแต่ถ้ามีหลายเครื่องที่เชื่อม โยกันแบบ
 อินเทอร์เน็ตก็จะได้ข้อมูลที่เยอะกว่า” นอกจากนี้ดำรงเสริมต่อว่า การออกไปสู่สังคมภายนอกจะ
 ทำให้เรามีความสัมพันธ์กับพี่น้องคริสเตียนด้วยกัน และยังได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมอีกด้วย ดำรง
 อธิบายให้ฟังว่าการที่คริสเตียนออกไปทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์มีหลายมุมมองคือถ้าออกไป
 เพื่ออุทิศหรือแจกจ่ายช่วยเหลือคนยากจนตามหลักศาสนา ก็จะเป็นลักษณะพันธกิจ แต่อีกอย่าง
 ถ้าในกลุ่มคริสเตียนซึ่งโดยปกติจะเน้นการประกาศข่าวประเสริฐแบบเน้นสายสัมพันธ์(คือประกาศ
 ทั่วกับคนใกล้ตัวญาติพี่น้องและเพื่อนๆ)จนหมดแล้วก็จะขยายวงกว้างออกไป คือ การเข้าสู่ชุมชน
 หรือเรียกอีกอย่างว่า “การตะต่องชุมชน” เช่น ออกไปในลักษณะเป็นหน่วยแพทย์เพื่อช่วยเหลือ
 เอาขนมเค้กไปแจกเพื่อนบ้าน ล้างรถให้ฟรี ฯลฯ โดยการทำสิ่งเหล่านี้ คริสเตียนจะไม่พูดอะไร
 เกี่ยวกับศาสนาเลยแต่จะเข้าไปเรื่อยๆจนถึงจุดหนึ่งที่คนอื่นเปิดใจอยากรับรู้ และเริ่มถามสงสัยว่าทำ
 ไปทำไม พอถึงเวลานี้เมื่อ คริสเตียนพูดอะไรแล้วเขาจะฟังคริสเตียนก็จะใช้โอกาสนี้ เพื่อจะ
 ประกาศว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นความรัก การประกาศในลักษณะนี้ จะเรียกว่า การประกาศโดย
 การบริการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้ผลมากที่สุด เพราะถ้าบริการชุมชนพร้อมกับพูดเรื่องพระเจ้า ก็จะทำให้

คนอื่นคิดว่าคริสเตียนทำไปก็เพื่อจะให้คนอื่นมาเชื่อพระเจ้า ซึ่งจะทำให้เขาต่อต้านในใจ คำรงพูดว่า“ที่ผ่านมาก็จะออกไปกับคริสตจักร ไปประกาศพร้อมกับบริการตามชุมชน ถ้าเค้าสนใจเรื่องพระเจ้าเราก็จะเล่าให้เค้าฟัง การที่เรามีโอกาสได้ช่วยเหลือสังคมบ้าง เราก็รู้สึกที่ตัวเรามีค่า ทำประโยชน์ให้คนอื่นได้ ที่คริสตจักรเค้ามีอะไร ทำอะไร เราก็ไปกับเค้า เราช่วยอะไรได้ก็ช่วย ก็อยากให้คนอื่นสัมผัสความรักของพระเจ้าอย่างที่เราได้สัมผัส”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางสรุปการศึกษาเฉพาะกรณี

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
กรแก้ว	24	หญิง	ปวส.	ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ฝ่ายประสานงาน	10000	<p>ครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ แต่ภายหลังก่อนสาวเปลี่ยนมาเป็น คริสเตียนแล้วมาพูดเรื่องพระเจ้าให้ฟัง กรแก้วอยากทราบว่าพระเจ้ามีจริงหรือไม่ จึงลองอธิษฐาน แล้วก็ได้รับคำตอบหลายอย่างทำให้เชื่อว่าพระเจ้ามีจริง โดยเริ่มตั้งแต่อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้สอบผ่าน ซึ่งตนเองก็สอบผ่าน และเริ่มอธิษฐานขอในหลายๆเรื่อง แล้วก็พบว่าพระเจ้าก็ตอบคำอธิษฐาน ซึ่งตอนนั้นตนเองก็รู้สึกทึ่งว่าพระเจ้าได้เข้ามาในใจแล้ว</p>	<p>-ครอบครัวเป็นคนจีนจึงถูกต่อต้านอย่างมาก ไม่ยอมรับในการเป็นคริสเตียน ถูกมองว่านอกรีต ภายหลังกครอบครัวยอมรับได้มากขึ้น ความสัมพันธ์ดีขึ้น</p> <p>-มองว่าตัวเองคู่อิทธิภูมิใจที่เป็นคริสเตียน มองตัวเองมีคุณค่า มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น รู้สึกว่าตนเองเป็นอิสระมากขึ้นจากที่เคยถูกผูกมัดด้วยความเชื่อเดิม มองว่าชีวิต คริสเตียนเป็นชีวิตที่เท่าเทียมกันเพราะพระเจ้าอวยพระพรทุกคน ไม่ว่าจะรวยหรือจน</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนคริสเตียนด้วยกัน มีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนคริสเตียนเพราะมีความเชื่อเหมือนกัน เพื่อนๆจะมองว่าเคร่งศาสนาและสงสัยว่าชีวิตคริสเตียนเป็นอย่างไร</p> <p>- มองสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรัก เพราะได้รับการดูแลเอาใจใส่ และการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากสังคมคริสเตียน คิดว่าสังคมคริสเตียนแตกต่างจากสังคมภายนอก</p>	<p>-คิดว่าความสำเร็จในหน้าที่การงานมาจากพระเจ้าอวยพระพร คิดว่าการทำงานหนักและมีรายได้สูงๆเป็นสิ่งที่ดีเพราะพระเจ้าจะได้รับเกียรติและจะทำให้ครอบครัวยอมรับในการเป็นคริสเตียน</p> <p>-มองการเมืองไทยในแง่ลบ มีการคอร์รัปชัน แต่ไปเลือกตั้งทุกครั้งโดยส่วนหนึ่งคิดว่า การเป็นคริสเตียนทำให้รู้สึกว่าคุณธรรมมี ส่วนรับผิดชอบต่อบ้านเมืองมากขึ้นเพราะถ้าทุกคนออกไปเลือกตั้งก็จะช่วยที่บ้านเมืองดีขึ้น</p> <p>- มองว่าสังคมเต็มไปด้วยปัญหา ต้องให้ความร่วมมือช่วยเหลือสังคมแม้เป็นเรื่องเล็กน้อยๆ คิดว่าการออกไปทำประโยชน์ให้สังคมจะทำให้คนอื่นเห็นความรักของพระเจ้าและการเป็นคริสเตียนทำให้ถูกสอนให้อยู่อย่างสันติและทำประโยชน์ให้สังคมให้อวยพรประเทศที่เราอยู่</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
ลินดา	28	หญิง	ปริญญาตรี	เลขานุการ	13000	<p>ครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ แต่มีพี่สาวเป็นคริสเตียน จึงชวนลินดาไปโบสถ์ การมาโบสถ์และเข้ากลุ่มเซสทำให้ลินดาได้รู้เรื่องพระเจ้ามากขึ้น และ ลินดาประทับใจสังคมคริสเตียนมากที่ทุกคนคิดถึงลินดา จุดตัดสินใจที่สำคัญที่ทำให้ลินดาเป็น คริสเตียน เนื่องจากลินดาเชื่อว่าพระเจ้ามีจริง และ ช่วยให้ ลินดา เรียนจบมหาวิทยาลัยซึ่งตอนนั้น โอกาสเรียนจบมีน้อยมาก ตั้งแต่นั้นมาก็เปิดใจเชื่อพระเจ้าแล้วก็มาเป็นคริสเตียนได้ 5 ปีแล้ว</p>	<p>-ครอบครัวเป็นคนจีนจึงต่อต้านอย่างมากและเคย ถูกไล่ออกจากบ้าน คิดว่าครอบครัวมองว่าตนเองฝ่าเหล่าฝ่ากอกอกคดียุเพราะไม่ให้บริบูรณ์ตามประเพณีจีน แต่ภายหลังกครอบครัวยอมรับในการเป็น คริสเตียน</p> <p>-มองว่าตนเองมีเป้าหมายในชีวิต มุมมองชีวิตเปลี่ยนไป ไม่คิดว่าตนเองมีความสามารถมากแต่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้าอวยพร</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนคริสเตียนด้วยกัน เพื่อนๆมองว่าวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เครื่องศาสนา มีความคิดมากขึ้น เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น</p> <p>-มองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรักเป็นเสมือนครอบครัวใหญ่ที่เต็มไปด้วยความรักและการช่วยเหลือกันเป็นสังคมที่ไม่หวังผลประโยชน์เหมือนสังคมภายนอก</p>	<p>-คิดว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน คือสติปัญญาที่จะสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้และต้องทำงานอย่างซื่อสัตย์ รับผิดชอบ คิดว่าการทำงานอย่างซื่อสัตย์พระเจ้าจะอวยพรทั้งเรื่องงาน เรื่องเงิน เรื่องครอบครัว</p> <p>- ไม่สนใจการเมืองมากนัก แต่ไปเลือกตั้งเพราะการเป็นคริสเตียนทำให้ตระหนักว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ที่ทุกคนควรทำและคริสเตียนควรมีความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม</p> <p>-มองว่าสังคมเต็มไปด้วยปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น คิดว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมเป็นสิ่งที่ดีเพราะจะได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นและเพื่อให้อื่นรู้ว่าพระเจ้ารักเขา การออกไปทำประโยชน์เพื่อสังคมก็เป็นเพราะคริสเตียนถูกสอนให้รักคนอื่น ให้ช่วยเหลือคนอื่น</p>

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
อนงค์	32	หญิง	ปริญญาตรี	ขายประกัน	20000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ รู้จักเกี่ยวกับพระเจ้าจากลูกค้าที่ตนเองไปขายประกัน ลูกค้าชวนไปโบสถ์ อนงค์ได้ไปโบสถ์หลายครั้งและได้ฟังคำเทศนา อนงค์รู้สึกว่ พระเจ้าตอบหลายสิ่งหลายอย่างที่เป็นคำถามอยู่ในใจ ทำให้เริ่มรู้สึกว่าพระเจ้ามีจริง จึงเริ่มสนใจและไปโบสถ์บ่อยขึ้น แล้วยังรู้สึกว่าตนเองเจอกับสิ่งที่เคยแสวงหามาตลอด อยากรู้ว่าชีวิตจริงๆคืออะไรเพราะตอนนั้นครอบครัวสับสนวุ่นวายมาก</p>	<p>-ครอบครัวเป็นคนจีน ช่วงแรกครอบครัวไม่ค่อยเห็นด้วยที่เป็นคริสเตียนแต่ภายหลังยอมรับมากขึ้น คิดว่าครอบครัวมองว่าตนเองมีนิสัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ใจเย็น ควบคุมอารมณ์ได้ ขอรับฟังเหตุผลมากขึ้น</p> <p>-มองว่าตนเองมีชีวิตที่มั่นคงกว่าเดิม วิถีชีวิตเปลี่ยนไป มีเพื่อนมากขึ้น มีเป้าหมายในชีวิตและวิธีคิดในการมองโลกแตกต่างจากคนอื่น</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนคริสเตียน คิดว่าเพื่อนมองตนเองแตกต่างทั้งความคิดและวิถีชีวิต คิดว่าเพื่อนมองว่าตนเองมีนิสัยเปลี่ยนแปลงไป ใจเย็นมากขึ้น อดทนมากขึ้น</p> <p>- มองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมที่อบอุ่น มีการช่วยเหลือกัน มีความเข้าใจ สามารถปรึกษาได้ ให้การต้อนรับ อย่างอบอุ่นรู้สึกเป็นคนสำคัญ</p>	<p>-คิดว่าถ้ามีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม ไม่โกหก ไม่คดโกงพระเจ้าจะอวยพร ในการทำงานไม่ว่าจะทำสิ่งใดก็จะประสบความสำเร็จ มองว่าการเป็นคริสเตียนมีผลต่อการทำงานทำให้ตนเองมีความซื่อสัตย์</p> <p>-ไม่ค่อยสนใจการเมือง แต่ไปเลือกตั้งทุกครั้งและครั้งหน้าถ้ามีการเลือกตั้งก็จะไปใช้สิทธิ์แม้ไม่เลือกใครก็ตาม เพราะคิดว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญรับผิดชอบในฐานะพลเมือง</p> <p>-มองว่าตัวเองได้รับความรอดจากการเป็นคริสเตียนแล้วจึงควรทำประโยชน์ให้แก่สังคมเพื่อให้อื่นๆรู้จักพระเจ้าผ่านสิ่งๆที่คริสเตียนทำ</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
นิตยา	45	หญิง	ปริญญาตรี	ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ฝ่ายนำเข้า-ส่งออก	25000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ ตอนเด็กๆ ได้เรียน โรงเรียนจีนซึ่งอยู่ในคริสตจักร ทำให้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า นิตยาถูกสอนและปลูกฝังความเชื่อของคริสเตียนจากโรงเรียนนี้มาโดยตลอด จนในที่สุดเชื่อพระเจ้าในใจ เชื่อว่าพระเจ้ามีจริง และก็มีโอกาสออกไปรับเชื่อพร้อมกับเพื่อนๆเมื่อตอนอยู่ชั้นประถม</p>	<p>-ครอบครัวเป็นคนจีน ถูกต่อต้านที่เป็นคริสเตียนและ ถูกตำหนิที่ไม่ไหว้เจ้า ภายหลังกครอบครัวยอมรับมากขึ้นแต่ไม่ให้ชักชวนคนในครอบครัวมาเป็นคริสเตียน</p> <p>-มองว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น มีคุณธรรม มีชีวิตตามมาตรฐานของศีลธรรมมากกว่าคนส่วนใหญ่ในสังคม</p> <p>-คบเพื่อนที่เป็นคริสเตียนและไม่เป็นคริสเตียนมากพอๆกัน มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนบ้างในเรื่องความแตกต่างทางศาสนา เพื่อนมองว่าเคร่งศาสนา เพราะตนเองไม่ร่วมพิธีกรรมของศาสนาอื่น</p> <p>-ไม่ค่อยมีความสุขกับสังคมคริสเตียนแต่เข้ากับคนในสังคมคริสเตียนได้ไม่ยาก มองว่าสังคมคริสเตียนกับสังคมนอกอหวัง ผลประโยชน์พอๆกัน คิดว่าสังคมคริสเตียนจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับระดับคุณธรรมของคริสเตียนแต่ละคน</p>	<p>-คิดว่าการทำงานต้องทำอย่างเต็มความสามารถ จึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพ มองว่าศาสนามีส่วนกำหนดมาตรฐานในการทำงานของตนเองเพื่อให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>-สนใจการเมือง มองการเมืองไทยในแง่บวก คิดว่าการเมืองไทยมีการปฏิรูปทุกอย่าง ไปเลือกตั้งทุกครั้งโดยส่วนหนึ่งคิดว่าเป็นการแสดงให้คนทั่วไปเห็นว่าคริสเตียนห่วงใยบ้านเมือง</p> <p>-การเป็นคริสเตียนทำให้อยากช่วยเหลือคนอื่น คนที่เดือนร้อน ช่วยในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์เหมือนกัน ไม่ได้หวังให้คนอื่นมาเป็นคริสเตียนช่วยเหลือคนอื่นเพราะพระเจ้าสอนให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง แม้ไม่ชอบก็ต้องฝืน ต้องฝึกหัด</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
วิไล	34	หญิง	ปริญญาโท	ลูกจ้างบริษัทเอกชน	35000	เติบโตในครอบครัวคริสเตียนที่แม่และพี่สาวเคร่งศาสนา มาก จึงถูกปลูกฝังความเชื่อแบบคริสเตียนมาตั้งแต่เด็กๆ และถูกเลี้ยงดูในครอบครัวทางศาสนาตลอด สังคมเพื่อน หรือคนรอบตัวเป็น คริสเตียนหมด นอกจากนี้ก็ยังได้เรียนโรงเรียนคริสต์มาตลอด จนในที่สุดออกไปรับเชื่อเองพร้อมกับเพื่อนๆเมื่ออายุ 15 ปี แล้วก็รู้สึกว่าเป็นคริสเตียนตั้งแต่นั้นมา	<p>-ครอบครัวเป็นคริสเตียนที่เคร่ง มองว่าตนเองถูกเลี้ยงดูให้อยู่ในครอบครัวทางศาสนา ไม่ค่อยมีอิสระ ให้อยู่ภายใต้อิทธิพลของครอบครัวแต่พอแต่งงานแล้วรู้สึกมีอิสระมากขึ้น</p> <p>-มองว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่น คือมีความมั่นใจและมีความอบอุ่นใจในชีวิต อีกอัศจรรย์บางอย่างเมื่ออยู่ในสังคมภายนอกเพราะมีความแตกต่างกันในเรื่องการดำเนินชีวิต และพิธีกรรมต่างๆ</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนคริสเตียน คิดว่าเพื่อนๆมองว่าตนเองอ่อนต่อโลก ชีวิตไม่มีสีสัน ถูกเลี้ยงดูในครอบครัวของศาสนา มักถูกเพื่อนๆมองว่าเคร่งศาสนาเพราะไปโบสถ์ทุกอาทิตย์</p> <p>-มีความสุขเมื่ออยู่ในสังคม คริสเตียน คิดว่าสังคมคริสเตียนมองว่าตนเองเป็นคนดี เป็นคริสเตียนที่ดี ไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง</p>	<p>-คิดว่าจะประสบความสำเร็จในการทำงานได้จะต้องจริงจังต่อลูกค้า ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ เชื่อว่าถ้าตั้งใจทำงานอย่างดีที่สุดแล้วพระเจ้าจะช่วย</p> <p>-ไม่ค่อยสนใจการเมือง มองการเมืองไทยในแง่ลบคิดว่าไม่มีคนดีในรัฐบาล แต่ส่วนใหญ่จะ ไปเลือกตั้งระดับชาติทุกครั้งถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนแต่ไม่ค่อยสนใจการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ความเชื่อทางศาสนาไม่มีส่วนผลักดันให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง</p> <p>-มองว่าการเป็นคริสเตียนถูกสอนให้รักคนอื่นเหมือนรักตนเองแล้วถ้าเรา รักพระเจ้าเราก็ต้องรักคนอื่นด้วย จึงคิดว่าทำอะไรให้สังคมได้ก็ต้องทำเช่น บริจาคเงิน หนังสือ เสื้อผ้า</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
เอก	40	ชาย	ปริญญาโท	ลูกจ้างบริษัท เอกชน/ ฝ้ายขาย	40000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ มีเพื่อนคริสเตียนชักชวนให้มาโบสถ์เพื่อนให้หนังสือคริสเตียนมาอ่าน ซึ่งพูดเกี่ยวกับว่าการมาเชื่อพระเจ้าแล้วจะทำให้หายเหนื่อย จึงเกิดคำถามในใจว่าจริงหรือ เอกเลยลองอธิษฐาน โดยคิดว่าถ้าพระเจ้าทำให้หายเหนื่อยได้ จะมาเชื่อพระเจ้าปรากฏว่าในสัปดาห์ที่นั้น ตนเองรู้สึกหายเหนื่อย ไม่กดดัน ไม่อ่อนล้า ตั้งแต่ตอนนั้นจึงตัดสินใจว่าจะมาเป็นคริสเตียน</p>	<p>-คิดว่าครอบครัวมองว่าเมื่อตนเองมาเป็นคริสเตียนมีนิสัยเปลี่ยนไป อารมณ์เย็นลง เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ให้เวลาและให้ความสำคัญกับครอบครัวมากขึ้น</p> <p>-มองตนเองแตกต่างจากเมื่อก่อนที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางเปลี่ยนเป็นการหันกลับไปมองคนอื่นมากขึ้น อยากช่วยเหลือคนอื่น มองว่าคุณค่าของตัวเองเปลี่ยนไปเมื่อก่อนเน้นเรื่องความสามารถและเงินทองแต่ปัจจุบันอยากช่วยเหลือคนอื่น</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนร่วมงานและเพื่อนเรียนมากกว่าเพื่อน คริสเตียนคิดว่าเพื่อนมองว่าเคร่งศาสนาทั้งที่ตนเองรู้สึกว่าตัวเองดำเนินชีวิตกลางๆ เพื่อนจะมองว่าตนเองมีความสุข ถึงแม้มีปัญหาที่ไม่รู้สึกรวดทึงวล</p> <p>-มองว่าตนเองอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้เกิดการพัฒนาซึ่งกันและกันซึ่งจะดีกว่าเมื่ออยู่ในสังคมภายนอกคนเดียว มีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียนและคิดว่าคนในสังคม คริสเตียนมองตนเองดีและได้รับเกียรติเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน</p>	<p>-คิดว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการทำงาน คือโอกาสที่มาจากพระเจ้า เพราะความรู้ความสามารถของแต่ละคนมีจำกัดแต่ก็ต้องดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์พระเจ้าจะได้ช่วยพร</p> <p>-สนใจการเมืองมองว่าการเมืองไทยที่ผ่านมามีพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ไปเลือกตั้งทุกครั้งเพราะได้รับการปลุกฝังจากครอบครัวตั้งแต่เด็กๆและคิดว่าเป็นหน้าที่ของทุกคน คิดว่าการประท้วงไม่ใช่สิ่งที่ผิด</p> <p>-มองว่าการเป็นคริสเตียนมีผลต่อชีวิตทางสังคมของตนเองแม้ในเรื่องง่ายๆ เช่นการมีวินัย คิดว่าการช่วยเหลือคนอื่น เช่นการบริจาคเงิน พระเจ้าจะอวยพร แต่ถ้าไม่ช่วยเหลือคนอื่นพระเจ้าก็ไม่อวยพระพร</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
ธวัช	28	ชาย	ปริญญาโท	ค้าขาย	20000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ ธรรมิโกโอกาสได้มาโบสถ์หลายครั้งเพราะแฟนเป็นคริสเตียน พอมาฟังคำเทศนาที่รู้สึกดีได้คำตอบหลายๆอย่าง แล้วตนเองก็มีประสบการณ์กับพระเจ้า เช่น อธิษฐานขอแล้วก็ได้ ทำให้เริ่มรู้สึกว่าพระเจ้ามีจริง แต่จุดที่สำคัญคือ ตอนที่ปัญหาชีวิตมากๆ พออธิษฐานแล้วก็รู้สึกสบายใจมีกำลังใจขึ้นทันที พอเปิดพระคัมภีร์ก็พบว่าพระเจ้าตอบหลายสิ่งที่คิดอยู่ในใจ ในที่สุดก็เลยตัดสินใจรับเชื่อเป็นคริสเตียน</p>	<p>-ครอบครัวยอมรับและไม่ต่อต้านที่เป็นคริสเตียนแต่จะสงสัยว่าคริสเตียนเป็นอย่างไร ครอบครัวมองว่าตนเองเปลี่ยนไปคืออารมณ์เย็นลง อยากให้ชีวิตตนเองเป็นแบบอย่างเพื่อให้คนในครอบครัวสนใจและอยากมารู้จักกับพระเจ้า</p> <p>-มองว่าตนเองระวังตัวมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น เรื่อง การคิด การพูด เพื่อที่จะไม่ทำในสิ่งที่ผิดเพราะเกรงว่าพระเจ้าจะไม่ได้รับเกียรติในชีวิต มองว่าชีวิตมีความหวัง เพราะมีพระเจ้าเป็นผู้นำและช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียน คิดว่าตนเองแตกต่างจากเพื่อนในเรื่องพิธีกรรมและแนวคิดในการดำเนินชีวิต</p> <p>-มองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมที่อบอุ่นให้การต้อนรับดี เข้ากันได้ง่ายแต่ยังขาดความรักที่สมบูรณ์ เพราะคนแต่ละคนก็แตกต่างกันไปตามพื้นฐาน ฐานะ ชนชั้นบางทีก็ทำให้ไม่เข้าใจกัน</p>	<p>-คิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานมาจากโอกาส ความสามารถและสติปัญญาจากพระเจ้า และอีกส่วนคือ ต้องใช้กำลังกาย กำลังใจ ใช้ความมานะอดทน จึงจะประสบความสำเร็จ</p> <p>-มองการเมืองไทยให้แง่บวกแม้ว่าจะมีการทุจริตคอร์รัปชันแต่รัฐบาลปราบปรามไปได้มาก ไปเลือกตั้งทุกครั้ง สนใจการเมืองเพราะเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในครอบครัวจะมีการคุยเรื่องการเมืองในส่วนของนโยบายทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ</p> <p>- การเป็นคริสเตียนมีผลผลักดันทำให้อยากจะมีส่วนช่วยเหลือสังคม ช่วยคนที่ด้อยโอกาสเพราะคิดว่าพระเจ้าได้ประทานทั้ง โอกาสทั้งเงินให้จึงอยากแบ่งส่วนหนึ่งที่ได้ให้กับคนอื่น</p>

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
ณรงค์	40	ชาย	ปริญญาตรี	ค้าขาย	40000	เติบโตในครอบครัวคริสเตียน คุณย่าปลูกฝังความเชื่อทางศาสนา มาตลอด ทุกอาทิตย์ต้องไปโบสถ์ ต้องถวายทรัพย์สิน ตอนอยู่ชั้นมัธยม ได้เข้ากับกลุ่มนักศึกษาคริสเตียน ไทย กลุ่มนี้จะมิบทบาทสอนให้รู้ว่า พระเยซูคือใครเพื่อให้ตัดสินใจ เลือกเดินตามพระเยซูและนั่นเป็น จุดตัดสินใจของณรงค์ในการจะ เป็นคริสเตียน ณรงค์จึงรับเชื่อเมื่อ อายุ 19 ปี	<p>-ครอบครัวเป็นคริสเตียนตั้งแต่รุ่น ปู่ย่าทำให้ ความสัมพันธ์ใน ครอบครัวดีแต่รู้สึกว่าการดำเนิน ชีวิตคริสเตียนเป็นเหมือนพิธีกรรม ที่ต้องทำเป็นประจำ</p> <p>-มองว่าตนเองมีคุณค่ามากเพราะ พระเจ้ารัก พระเจ้าสร้าง แต่ตนเอง ยังประพฤติตัวไม่สมกับการเป็น คริสเตียนที่ดี มองว่าตนเอง ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมาก เพื่อที่จะไม่ทำสิ่งที่ผิด</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อนที่ไม่เป็น คริสเตียนมองว่าวิถีชีวิตของตนเอง แตกต่างจากเพื่อนคนอื่นที่ไม่ได้ เป็นคริสเตียน เพื่อนๆมองว่าเคร่ง ศาสนาเพราะทุกอาทิตย์จะต้องไป โบสถ์</p> <p>-ไม่ค่อยมีความสุขกับสังคม คริสเตียนรู้สึกที่ไม่ได้รับการต้อนรับที่ดี แต่สามารถเข้ากับคนในสังคม คริสเตียนได้ง่าย รู้สึกถูกมองว่า ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของสังคมคริสเตียน</p>	<p>-มองว่าความสำเร็จในอาชีพการงาน มา จากพระเจ้าแม้ว่าจะขยัน ซื่อสัตย์แต่ บางคนเท่านั้นที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ขึ้นกับพระเจ้าจะอวยพร</p> <p>-มองการเมืองไทยในแง่ลบเป็นเรื่อง ของผลประโยชน์ แต่ไปเลือกตั้งทุกครั้ง เพราะคิดว่าการเลือกตั้งเป็นการ แสดงออกที่ง่ายที่สุดในการรับผิดชอบ ต่อสังคมและมองว่าการเมืองเป็นเรื่องที่ สำคัญและจะกระทบกับคนส่วนใหญ่</p> <p>- มองว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ ตระหนักถึงปัญหาสังคมและอยาก ช่วยเหลือสังคม คิดว่าการทำดีต่อสังคม เป็นการทำให้ตอบแทนในสิ่งที่พระเจ้า อวยพร ไม่ได้คิดว่า เป็นหน้าที่หรือทำ ความดีเพื่อให้คนอื่นมาเชื่อพระเจ้า</p>

วิจิต	29	ชาย	ปริญญาโท	ลูกจ้าง บริษัท เอกชน/ ฝ่ายขาย	30000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ รู้จักเกี่ยวกับพระเจ้าจากญาติที่เป็นคริสเตียน ญาติบอกว่าหลังความตายพระเยซูทำให้ไปสวรรค์ได้วิจิตก็เลขชื่อและเริ่มที่จะสนใจและอยากเข้ามารู้จักกับพระเจ้า เริ่มอธิษฐานแล้วก็พบว่าพระเจ้าตอบ คำอธิษฐาน พระเจ้าช่วยเหลือ เช่นตอนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย ก็เชื่อว่าพระเจ้าช่วยให้สอบได้ หรือตอนที่ว่างงานพระเจ้าก็ทำให้ได้งาน มองว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้โอกาสหลายอย่าง</p>	<p>-ครอบครัวมีความเชื่อในเรื่องพิธีกรรม ไสยศาสตร์และเน้นในเรื่องพิธีกรรมจีน ทำให้บางครั้งตนเองรู้สึกถูกต่อต้านถ้าไม่เข้าร่วมพิธีกรรมเหล่านี้ และถูกมองว่าไม่เคารพบรรพบุรุษ</p> <p>-มองตนเองว่าเคร่งศาสนา คิดว่าพอมานับถือศาสนาทำให้คนอื่นมองว่าตนเองแตกต่าง ทั้งความคิด มโนธรรม จริยธรรมและการดำเนินชีวิต และคิดว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นคือมีโอกาสสติปัญญา ความรอบรู้มากกว่าคนอื่น</p> <p>-เพื่อนมองว่าเคร่งศาสนา คิดว่าความแตกต่างทางศาสนามีผลต่อการคบเพื่อนที่ไม่เป็น คริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความคิดไม่เหมือนกัน และค่านิยมที่แตกต่างกันในการดำเนินชีวิต</p> <p>-มองว่าสังคมคริสเตียนอบอุ่น เป็นสังคมที่รักกันซึ่งต่างจากสังคมภายนอก มองว่าการอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้ตนเองปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ซึ่งมีผลต่องานเพราะทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้น</p>	<p>-มองว่าความสำเร็จเรื่องงานไม่ได้มาจากความพยายามอย่างเดียวนอกจากโอกาสที่พระเจ้าประทานให้ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ศาสนามีส่วนกำหนดชีวิตและแนวคิดในการทำงานคือ ทำให้ตนเองอยากเรียนรู้มากขึ้น</p> <p>-มองการเมืองไทยในแง่ลบ เป็นเรื่องที่เขาแต่ได้และเป็นการลงทุนเพื่อหาผลกำไร แต่ไปเลือกตั้งทุกครั้ง การเป็น คริสเตียนมีส่วนผลักดันทำให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะเรียนรู้ว่าคริสเตียนต้องมีหน้าที่ต่อสังคมและประเทศชาติและคิดว่าพระเจ้าก็ต้องการให้ใช้สิทธิที่มีอยู่</p> <p>-คิดว่าในฐานะที่เป็นคริสเตียนควรมีส่วนช่วยสังคมได้จากการดำเนินชีวิตที่ดี ไม่ปล่อยโอกาสดี ๆ ให้ผ่านไป ถ้าทำประโยชน์อะไร ได้ก็ควรที่จะทำ มองว่าการเข้าไปทำประโยชน์ให้สังคมเป็นหน้าที่และเป็นช่องทางหนึ่งในการประกาศเรื่องของพระเจ้า</p>
-------	----	-----	----------	--	-------	--	--	--

ชื่อ	อายุ	เพศ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ /เดือน	จุดเปลี่ยนศาสนา	การมองตนเอง	โลกทัศน์
คำรง	43	ชาย	ปริญญาตรี	ขายประกัน	35000	<p>เดิมนับถือศาสนาพุทธ คำรงเห็นชีวิตที่เปลี่ยนไปของคริสเตียน ซึ่งเป็นชีวิตดีขึ้น เป็นชีวิตที่มีหวัง เป็นชีวิตที่คำรงอยากเป็น ต้องการได้รับความรอด และอยากให้ชีวิตของตัวเองดีขึ้นเหมือน คริสเตียนคนอื่นๆ ในที่สุดคำรงก็รับเชื่อและเป็นคริสเตียนมา 16 ปีแล้ว แล้วก็คิดว่าชีวิตของตนเองดีขึ้นจริงๆ</p>	<p>-มองว่าครอบครัวพยายามโน้มน้าวให้กลับไปนับถือศาสนาเดิมแต่ตนเองมีความเป็นตัวของตัวเองสูงตัดสินใจเองและมีความมั่นใจในตัวเองจนครอบครัวยอมรับในการเป็น คริสเตียน</p> <p>-เมื่อก่อนมองว่าตนเองไร้ค่าแต่พอมาเป็นคริสเตียนมองว่าตนเองมีคุณค่าและพอใจในตัวเอง รู้สึกว่าการเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความหวัง</p> <p>-ส่วนใหญ่คบเพื่อน คริสเตียน มีปัญหาที่จะปรึกษาเพื่อนคริสเตียน คิดว่าคนอื่นมองว่าเคร่งศาสนา มองว่าแปลก พิเศษ ถูกล้างสมอง</p> <p>-มองสังคมคริสเตียนเหมือนครอบครัวใหญ่ที่มีการช่วยเหลือกัน คิดว่าเป็นสังคมแห่งความรัก แต่ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะดีหมด ทุกคนแต่ละคนยังต้องการพัฒนา</p>	<p>- คิดว่าปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานคือ การมีความรู้เฉพาะทาง มีความรับผิดชอบ ไม่คดโกง คิดว่าศาสนากำหนดชีวิตการทำงานของตนเองเป็นอย่างมาก คือ ทำให้จิตใจสงบ ไม่วิตกกังวล ทำให้มีสมาธิการทำงานดี</p> <p>- มองการน้การเมืองรุ่นใหม่เป็นคนที่มีความสามารถ ซื่อสัตย์และทำงานเพื่อประเทศ สนใจการเมืองและไปเลือกตั้งทุกครั้ง การ เป็นคริสเตียนทำให้มีจิตสำนึกที่อยากจะไปเลือกตั้งมากขึ้น</p> <p>-คิดว่าคริสเตียนไม่ควรอยู่แต่ในกลุ่มคริสเตียนแต่ควรออกไปสู่สังคมเพื่อช่วยเหลือสังคม มองว่าการออกไปช่วยเหลือสังคมทำให้เข้าใจชีวิต และทำให้รู้สึกตัวเองมีค่า ทำประโยชน์ให้คนอื่นได้และทำให้คนอื่นได้รู้จักความรักของพระเจ้า</p>

บทที่ 5

บทวิเคราะห์

ในการศึกษาครั้งนี้ ชนชั้นกลางคริสเตียนได้เข้ามาอยู่รวมกันภายในคริสตจักรใจสมาน ซึ่งเป็นชุมชนทางความเชื่อร่วมกัน ภายในชุมชนแห่งนี้ พวกเขาได้สร้างวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มขึ้นมา โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะในกลุ่มของตน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษา แบบแผนชีวิต ความคิดและค่านิยมซึ่งแตกต่างจากสังคมภายนอกที่เป็นคนส่วนใหญ่ในสังคม การเข้ามาอยู่รวมกันภายในชุมชนแห่งนี้ ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียน เกิดการสร้างและเรียนรู้แบบแผนวัฒนธรรมเฉพาะของกลุ่มตน จึงทำให้วิถีชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียนต้องเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะส่งผลให้การมองตนเอง และ โลกทัศน์เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งช่วงชั้นทางสังคม แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นกลาง แนวคิดเกี่ยวกับศาสนาและวิถีชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับการมอง ตนเอง และ โลกทัศน์มาใช้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง และ โลกทัศน์ของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียนเพื่อศึกษาถึงลักษณะเฉพาะและการปรับตัวของเขาภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมไทย ในขณะที่คงความเป็นกลุ่มคริสเตียน ซึ่งจากการศึกษาสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ชนชั้นกลาง

ภายใต้บริบทของสังคมเมือง และระบบทุนนิยมสมัยใหม่ ที่ภาคบริการได้เติบโตขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ไม่น้อยไปกว่าภาคอุตสาหกรรม แรงงานในกลุ่มอาชีพใหม่ๆ จึงเกิดขึ้นในสาขาวิชาชีพที่หลากหลาย ดังนั้นชนชั้นกลางในสังคมทุนนิยม จึงรวมถึงแต่ผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้าย่อย อาชีพอิสระ ปัญญาชน ข้าราชการ รวมทั้งพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทห้างร้าน(วารวิทย์ เจริญเลิศ, 2536:130-133) สำหรับชุมชนคริสเตียนคริสตจักรใจสมาน ซึ่งเป็นชุมชนคริสเตียนไทยที่นับถือศาสนาคริสต์ที่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ในเขตกรุงเทพมหานคร มาเป็นระยะเวลากว่า 30 ปี ภายใต้อิทธิพลของสังคมที่สลับซับซ้อนของสังคมเมือง และกระแสทุนนิยมในยุคนี้ ทำให้คริสตจักรใจสมาน ประกอบด้วยสมาชิกคริสเตียนที่มีความหลากหลาย ทั้งระดับการศึกษา อาชีพ ชนชั้น รายได้ แต่โดยส่วนใหญ่สมาชิกคริสตจักรจัดอยู่ในกลุ่มชนชั้นกลาง กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายในด้าน ระดับการศึกษา ประเภทอาชีพ รายได้ต่อเดือนและการมีชื่อเสียง

แต่ไม่แตกต่างกันมากในเรื่อง ลักษณะของรายได้ และภูมิปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาตัวบ่งชี้สถานภาพเศรษฐกิจในสังคมไทย (พินิจ ลากชนานนท์, 2535) สมาชิกใจสมาน ส่วนใหญ่ เป็นผู้มีความรู้ มีการศึกษา หรือตามแนวคิดเวเบอร์ อาจเรียกว่าเป็นพวก *Intelligentsia* ซึ่งได้แก่ นิสิตนักศึกษา นักวิชาการ ปัญญาชน โดยส่วนใหญ่จะจบการศึกษาสูง เช่น ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยต่างๆ

ในงานศึกษา Thai Middle Classes : Between Class Ambiguity and Democratic Propensity. ของ Prudhisan and Chantana (1997: 17) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะโดยทั่วไปของชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานคร โดยใช้อาชีพเป็นเกณฑ์ในการลำดับชั้น สรุปว่า ชนชั้นกลางได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อย เทคโนโลยี บุโรคราต ผู้จัดการ รวมถึงคนงานปกขาว หรือกล่าวโดยรวมว่าชนชั้นกลาง คือ คนทั่วไปที่ไม่ใช่ นายทุนหรือกรรมกร และภายในชนชั้นกลางด้วยกัน มีความหลากหลาย และมีลักษณะโดยทั่วไปที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา รายได้ อาชีพ ที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิม นอกจากนี้ในเอกสารงานวิจัย The Survey Middle Classes in Bangkok (Chulalongkorn University, Faculty of Political Science, 1997:3) ได้จัดแบ่งความแตกต่างทางชนชั้นบนพื้นฐานอาชีพ โดยแบ่งชนชั้นกลาง ออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้คือ 1. ชนชั้นกลางเก่า (old middle class) ได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้า เจ้าของธุรกิจขนาดย่อม หรือธุรกิจครอบครัว 2. ชนชั้นกลางใหม่ (new middle class) ได้แก่ นักธุรกิจ ผู้ที่มีความชำนาญในสาขาวิชาชีพงานที่เกี่ยวกับการจัดการและงานบริการทางสังคม Prudhisan and Chantana ได้สรุปว่า ชนชั้นกลางเก่า มีความแตกต่างจากชนชั้นกลางใหม่ กล่าวคือ ชนชั้นกลางเก่าเป็นกลุ่มที่สร้างรายได้ได้มากกว่าชนชั้นกลางใหม่ แต่พวกเขามีการศึกษาดำกว่า และแม้ว่ายากที่จะแยกความแตกต่างเกี่ยวกับที่พักอาศัยระหว่างชนชั้นกลางเก่ากับชนชั้นกลางใหม่ เนื่องจากกรุงเทพฯมีผังเมืองที่ไม่ดีนัก แต่พบว่าชนชั้นกลางเก่า มีแนวโน้มที่จะเข้ามารวมกลุ่มกันในเขตเมือง ที่เป็นย่านธุรกิจพาณิชย์เช่นเดียวกับชนชั้นกลางใหม่ ที่มักตั้งย่านพักอาศัยที่ดีและพัฒนา

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานส่วนใหญ่ มีลักษณะที่สอดคล้องกับลักษณะชนชั้นกลางตามงานศึกษาข้างต้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมาน เป็นกลุ่มคนชั้นกลางที่มีความหลากหลายในอาชีพ กล่าวคือ มีทั้งผู้ประกอบการรายย่อย พ่อค้า อาชีพอิสระ แต่โดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานลูกจ้างธุรกิจเอกชน ซึ่งจัดเป็นกลุ่มคนชั้นกลางใหม่ (new middle class) ที่มีการศึกษาสูงและทำงานสาขาวิชาชีพที่หลากหลาย เช่น แพทย์ ทนาย วิศวกร สถาปนิก และพนักงานขายประกัน เป็นต้น ส่วนข้าราชการมีน้อยมาก และถ้าเปรียบเทียบกับ

ด้านอาชีพกับรุ่นบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่บิดามารดา เป็นผู้ที่มีการศึกษาไม่สูงนัก แต่สามารถประกอบอาชีพที่สร้างรายได้มาก ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มคนชั้นกลางเก่า (old middle class) โดยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นผู้ประกอบการรายย่อย (petty bourgeoisie) พ่อค้า เจ้าของธุรกิจขนาดย่อม หรือธุรกิจครอบครัว เช่น ธุรกิจนั่งปลาทุ รานผ้า รานขายของชำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังอยู่ในอาชีพเกษตรกรรม ข้าราชการ ลูกจ้างธุรกิจขนาดย่อม และเมื่อพิจารณาถึงย่านพักอาศัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ส่วนใหญ่มักพักอาศัยย่านการค้าพาณิชย์ และพักอาศัยอยู่ตึกแถวเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการแบ่งช่วงชั้นทางสังคมภายในคริสตจักรแบบอัครวิสัย โดยให้คริสเตียนจัดชั้นให้กับตนเองว่าตนเองอยู่ในชั้นใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานสามารถระบุชั้นทางสังคมของตนเองได้สอดคล้องกับสถานภาพที่ตนเองเป็นอยู่ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานมีความสำนึกรับรู้และระบุว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางของสังคม และคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางเช่นกัน โดยส่วนใหญ่จะระบุว่าตนเองอยู่ในชนชั้นกลาง โดยดูจาก วิถีชีวิต ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และชาติตระกูล เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาจัดลำดับชั้นทางสังคม ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

กรแก้ว : “เราก็มองว่าตัวเองเป็นคนชั้นกลาง เพราะทางบ้านก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไรตอนนี้เราก็เรียนจบแล้ว มีการศึกษา มีงาน มีรายได้แน่นอน...ก็คิดว่าคนอื่นก็มองว่าเราอยู่ชั้นกลางเหมือนกัน”

ดำรง : “ก็คิดว่าเราก็เป็นคนชั้นกลางนะ ถ้าดูจากระดับการศึกษา อาชีพและคุณภาพชีวิต...คนอื่นเค้าก็มองเราอย่างนั้นเหมือนกัน”

เอก : “ผมก็มองว่าเราก็ไม่ต่างจากคนอื่น เราก็ชั้นกลาง เราเทียบกับสังคมที่เราใช้ชีวิตอยู่ด้วย เราเรียนจบออกมาเหมือนกัน ใช้ชีวิตเหมือนกัน ซื้อมัน ซื้อรถ เรามีเหมือนอย่างของคนอื่นมีกัน”

จากการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการแจกแบบสอบถาม พบว่า ผลที่ได้มีความสอดคล้องกับการศึกษาข้อมูลในเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ (ข้อมูลต่อไปนี้ดูได้จากตารางในภาคผนวก) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานโดยมากระบุตนเอง เป็นคนชั้นกลาง

ค่อนข้างสูง ร้อยละ 91 และเป็นคนชั้นกลางค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 9 และคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางค่อนข้างสูง ร้อยละ 93 และค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 7 นอกจากนี้ยังมองว่าครอบครัวตนเองเป็นคนชั้นกลางค่อนข้างสูง ร้อยละ 87 และเป็นคนชั้นกลางค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 13 จากการสัมภาษณ์ เจาะลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ จะระบุความเป็นคนชั้นกลางของตนเองว่าสูงหรือต่ำ โดยพิจารณาจาก การศึกษา อาชีพและรายได้ของตนเอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็น ผู้มีการศึกษาและมีอาชีพ และรายได้ที่มั่นคง ในขณะเดียวกันก็ระบุความเป็นคนชั้นกลางของครอบครัว จากเกณฑ์ดังกล่าวเช่นกัน ซึ่งโดยมากมักจะมองว่า ครอบครัวตนเองเป็นครอบครัว ชนชั้นกลางที่ไม่สูงมากนัก เนื่องจากพ่อและแม่จบการศึกษาระดับต่ำ

จากการศึกษาลักษณะโดยทั่วไปของสมาชิกคริสเตียนใจสมาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนส่วนใหญ่ จะอยู่ในวัยทำงาน โดยมากจะอยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี (54%) ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (73%) รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี (24%) และน้อยที่สุดคือ ปริญญาโท (3%) เนื่องจากผู้ที่จบปริญญาโท ส่วนใหญ่จะเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีอายุประมาณ 25-30 ปี ซึ่งสมาชิกคริสเตียนใจสมานในช่วงอายุนี้ มีเป็นจำนวนน้อย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวนน้อยลงไปด้วย นอกจากนี้ คริสเตียนใจสมานที่สมรส (58%) และเป็นโสด (40%) มีเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกันแต่หย่ามีจำนวนน้อยมาก (2%) แต่จากการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก มักพบ คริสเตียนที่เป็นโสด ทั้งนี้จากการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากศิษยาภิบาลคริสตจักรทำให้ได้คำอธิบายว่า บางคนที่ระบุว่าตนเองเป็นโสด อาจจะเคยผ่านการแต่งงานมาแล้ว แต่หย่าร้างจึงเป็นโสด (ซึ่งหย่าก่อนที่จะมาเป็นคริสเตียน แต่ถ้าเป็นคริสเตียนแล้วหย่าร้างน้อยมาก) และคนปัจจุบันนี้กลัวเรื่องการแต่งงาน เพราะสังคมทุกวันนี้มีการหย่าร้างกันสูง นอกจากนี้ คริสเตียนมีคำสอนว่า การแต่งงานต้องแต่งเพียงครั้งเดียว หย่าไม่ได้ การแต่งงานจึงเป็นเรื่องที่จริงจังต้องระมัดระวัง ต้องเลือกมาก และต้องรอบคอบสำหรับคนที่เป็นคริสเตียน สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อสายของสมาชิกใจสมาน จากการวิจัยพบว่า ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ จากการแจกแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานส่วนใหญ่มีเชื้อสายไทย ร้อยละ 72 และเชื้อชาติจีน ร้อยละ 28 แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมักมาจากครอบครัวคนจีนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกันดังกล่าว เป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยใช้คำว่า เชื้อชาติ ในแบบสอบถาม จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามแม้จะมาจากครอบครัวคนจีน แต่อาจจะระบุเชื้อชาติของตนเองตามสุติบัตร ซึ่งปัจจุบันนี้คนจีนส่วนใหญ่ก็ได้เชื้อชาติไทยตั้งแต่รุ่นพ่อแล้ว ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงเกิดความคลาดเคลื่อนกัน ซึ่งถ้าผู้วิจัยใช้คำว่า เชื้อสาย ผลข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่น่าจะสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตาม

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากคริสตจักร ทำให้ทราบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีน ผู้ที่มีเชื้อสายไทยจริงๆ มีน้อย เนื่องจาก สมัยก่อนคริสตจักร เคยตั้งอยู่ แถวเขาวราช ซึ่งเป็นย่านของคนจีน จึงทำให้สมาชิกในรุ่นแรกๆ ประมาณ 30 คน เป็นคนจีน และ พอ คริสตจักรย้ายมาตั้งที่ซอย ใจสมานคนจีนกลุ่มนั้นก็ย้ายตามมา นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตาม โครงสร้างอาชีพ พบว่า คนจีนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องตั้งหลักแหล่ง จึงทำให้คนจีนสามารถสืบต่อความเชื่อได้ง่ายว่าคนไทย เพราะคนไทยมักกราบราชการทำให้ต้องย้ายที่อยู่บ่อย ทำให้ไม่ได้มาโบสถ์ ความเชื่อในทางศาสนาจึงอาจขาดหายไปได้ จึงอาจพอสรุปได้ว่า สมาชิกใจสมานส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีน มากกว่าเชื้อสายไทย

การศึกษาเกี่ยวกับการเลื่อนชั้นทางสังคม (social mobility) ของกลุ่มตัวอย่างชนชั้น กลางคริสเตียน โดยเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงฐานะทางชนชั้นของบุคคลต่างรุ่นในครอบครัวนั้น (intergenerational mobility) ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบอาชีพและระดับการศึกษาของรุ่นบิดามารดากับ รุ่นลูกว่าอยู่ในระดับเดิมหรือสูงขึ้นต่ำลงอย่างไร เนื่องจากระดับการศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการ เข้าสู่อาชีพและการเลื่อนชั้นทางสังคม ส่วนอาชีพก็เป็นเกณฑ์ของการจัดลำดับชั้นและเป็นตัว ทำนายได้ดีที่สุดเพราะการศึกษา แบบแผนการดำเนินชีวิต มาตรฐานความเป็นอยู่ ค่านิยมความเชื่อ ต่างๆ ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งพ่อแม่มักจะพยายามผลักดันให้ลูกมีอาชีพที่ดีกว่าพ่อแม่ เพื่อ เลื่อนชั้นทางสังคมสูงให้ขึ้นไป จากการเก็บข้อมูล พบว่า สมาชิกใจสมานที่มีอาชีพเป็นลูกจ้าง ธุรกิจเอกชน จะมีบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 40 เมื่อพิจารณาถึง พื้นฐานทางชนชั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานมีพื้นฐานทางชนชั้นของครอบครัวมาจาก ครอบครัวชนชั้นกลางระดับล่าง ที่บิดามารดามีการศึกษาไม่สูงและส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย เป็นผู้ ประกอบธุรกิจขนาดย่อมหรือธุรกิจครอบครัว อาจเรียกว่า เป็นชนชั้นกลางเก่า (old middle class) เมื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษาของรุ่นลูกกับรุ่นบิดามารดา พบว่า รุ่นลูกมีระดับการศึกษาสูงกว่า บิดาและมารดา จากตารางเปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาและระดับการศึกษาของกลุ่ม ตัวอย่างสมาชิกใจสมาน พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่ารุ่นบิดา กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างสมาชิก ใจสมานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีบิดาที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีและจบ ม.1-ม.6 และต่ำกว่าป. 6 ร้อยละ 30, 17, 14 และ 11 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบิดามารดาจะ มีการศึกษาไม่สูงแต่สามารถประกอบอาชีพที่สร้างรายได้มากพอที่จะสนับสนุนให้ลูกเรียนอยู่ใน สถานศึกษาได้นานและได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อให้มีความรู้เพียงพอที่จะทำงานในระดับสูงได้ รุ่นลูกจึงมีการศึกษาที่สูงกว่าบิดามารดาทำให้ซึ่งส่งผลให้อยู่ในสายวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้านหรืออยู่ฝ่ายบริหารได้ เมื่อเปรียบเทียบอาชีพของรุ่นลูกกับรุ่นบิดามารดา พบว่า ส่วน

ใหญ่รุ่นลูกมักมีอาชีพเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน เช่น เลขานุการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาย ฯลฯ หรืออยู่ในสายวิชาชีพ เช่น เป็นวิศวกร ทั่วย สถาปนิก ฯลฯ ในขณะที่รุ่นบิดามารดามักประกอบกิจการส่วนตัว มีอาชีพ ก้าขาย เช่น ขายปลา ขายยา ขายของชำ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นของรุ่นลูกมีผลต่อการเข้าสู่อาชีพ เพราะ การศึกษาที่สูงขึ้นทำให้บุคคลสามารถอยู่ในตำแหน่งที่สูงในอาชีพของตนได้ กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานจึงมักทำงานในธุรกิจเอกชน บริษัทหรือองค์กรต่างๆ เนื่องจากอาชีพในธุรกิจเอกชนเป็นอาชีพที่ก่อให้เกิดการเลื่อนชั้นในตำแหน่งอาชีพที่สูงขึ้นได้มากกว่าเมื่อเทียบกับอาชีพธุรกิจส่วนตัวของรุ่นบิดา เนื่องจาก เป็นอาชีพที่ส่งเสริมความสามารถของปัจเจกบุคคล ให้คุณค่ากับบุคคล ผู้ที่มีการศึกษาและมีความสามารถสูงเท่านั้นจะมีโอกาสก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในองค์กรและทำให้ได้รับเกียรติสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้การทำงานในภาคเอกชนยังสอดคล้องจริยธรรมคริสเตียนอีกด้วย(ดังจะได้กล่าวต่อไป) จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนได้เลื่อนฐานะทางชนชั้นเป็นชนชั้นกลางระดับสูง โดยใช้การศึกษาเป็นตัวขับเคลื่อนทางชนชั้น ซึ่งทำให้พวกเขาหมักอยู่ในอาชีพสายวิชาชีพ (professional) คนงานปกขาว (white collars) หรือนักธุรกิจ อาจเรียกว่าเป็น ชนชั้นกลางใหม่(The new middle class)

กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมาน ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน มีกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางบางส่วนที่มาจากครอบครัวคริสเตียน แต่มีจำนวนไม่มากนักจากการสัมภาษณ์ศึกษาภิบาล ทำให้ทราบว่า เนื่องจากคริสตจักรใจสมานก่อตั้งมาเป็นระยะเวลาเพียง 30 ปี ทำให้สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นเดียว ยังไม่ได้ถ่ายทอดความเชื่อไปสู่รุ่นต่อไปหรือรุ่นลูกได้ ประกอบกับคริสตจักรเน้นการเผยแผ่ศาสนา จึงทำให้สมาชิกส่วนใหญ่มาเป็นคริสเตียนเอง ไม่ได้มาจากครอบครัวที่เป็นคริสเตียน โดยมากมักมีอายุ 30 ปีขึ้นไป และถ้าอายุต่ำกว่า 30 ปีลงไป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหรือคนที่เพิ่งเรียนจบ ก็มักจะมาจากครอบครัวที่เป็นคริสเตียนในเปอร์เซ็นต์ที่สูงขึ้น นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์เจาะลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางที่มาจากครอบครัวคริสเตียน มี เพียง 2 คน ส่วนอีก 8 คน มาจากครอบครัวที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า ในการเปลี่ยนศาสนาของคนกลุ่มนี้ไม่ได้มาจากความต้องการเลื่อนสถานภาพทางสังคมจากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างให้คำตอบที่ไม่แตกต่างกันว่า การมาเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของความเชื่อ ไม่เกี่ยวข้องกับความต้องการเลื่อนสถานภาพของตนเองให้สูงขึ้น และการมาเป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้รู้สึกว่าคุณมีสถานภาพหรือฐานะทางสังคมสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามพบว่า สำหรับบางคนที่เปลี่ยนศาสนาแล้วถูกต่อต้านจากคนในครอบครัว กลับรู้สึกว่าคุณตกต่ำลงและต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อให้ครอบครัวยอมรับในการเป็นคริสเตียน ดังนั้น จึงพอสรุป

ได้ว่า การเป็นคริสเตียนไม่ได้ก่อให้เกิดการเลื่อนสถานภาพทางสังคมหรือเลื่อนฐานะทางสังคมแก่กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนแต่อย่างใด การมาเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของความเชื่อและการมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับจุดเปลี่ยนศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนที่มาจากครอบครัวคริสเตียนและครอบครัวที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน ต่างก็มีจุดเปลี่ยนในการมาเป็นคริสเตียน กลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวคริสเตียน ไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นคริสเตียนตั้งแต่เกิด เนื่องจากถูกสอนว่า การมาเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องของการตัดสินใจ แม้จะถูกปลูกฝังทางความเชื่อตั้งแต่เด็กๆ แต่เมื่อถึงช่วงหนึ่งของชีวิต ก็ต้องมีการตัดสินใจด้วยตัวเองในการเป็นคริสเตียน โดยจะต้องออกไปรับเชื่อเองและรับบัพติศมาเองด้วยความสมัครใจ และตัดสินใจที่จะเดินในแนวทางของ คริสเตียน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวไม่เป็นคริสเตียน ได้หันมาเปลี่ยนศาสนาเนื่องจากเชื่อในประสบการณ์การอัศจรรย์ เกี่ยวกับพระเจ้า ได้รับคำตอบในชีวิตซึ่งเป็นสิ่งที่ตนเองเองแสวงหามาตลอด ได้รับความรักและความช่วยเหลือจากพระเจ้า ทำให้เกิดความมั่นคงภายใน เกิดที่พึ่งทางใจ รู้สึกสบายใจ หายเหนื่อย หลุดพ้นจากปัญหาต่างๆ เป็นต้น

การที่กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมาน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่เปลี่ยนศาสนา เนื่องจาก ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการประกาศศาสนา ซึ่งคริสตจักรใจสมานเน้นการประกาศศาสนาแบบสายสัมพันธ์ กล่าวคือ เป็นการประกาศกับคนใกล้ชิดตัว เช่น คนในครอบครัวหรือเพื่อนสนิท ด้วยการชักชวนคนในครอบครัวมาโบสถ์ มาเข้ากลุ่มกพช. หรือมางานคริสต์มาส เป็นต้น เพื่อจะได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า จนในที่สุด ผู้ที่สนใจก็จะเปิดใจรับเชื่อและเป็นคริสเตียนเอง อย่างไรก็ตาม ชนชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมานบางคนอาจไม่ได้เปลี่ยนศาสนาจากการประกาศศาสนาของคริสตจักรใจสมานโดยตรง แต่มาจากการประกาศศาสนาของคริสเตียนคริสตจักรอื่นๆหรือองค์กรคริสเตียนอื่นๆ เนื่องจาก ตามหลักความเชื่อของศาสนาคริสต์ มีความเชื่อว่าการประกาศศาสนาเป็นหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน ที่จะออกไปชักชวนให้คนที่ยังไม่เชื่อได้รู้จักกับพระเจ้า โดยจะออกไปประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งหมายถึง การประกาศศาสนาคริสต์ให้คนอื่นรู้ว่าพระเยซูคริสต์ลงมาประสูติบนโลกมนุษย์ และยอมสิ้นพระชนม์บนกางเขนเพื่อให้มนุษย์ทุกคนรอด

จากการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมาน และสอบถามข้อมูลจากศิษยาภิบาล พบว่า การเปลี่ยนศาสนาส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับกลุ่ม

คนชายขอบ หรือ Marginal groups ซึ่งได้แก่ กลุ่มคนที่มีปัญหาชีวิต ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ หรือปัญหาสุขภาพต่างๆ เป็นต้น กลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่ต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาเป็นเสมือนคนป่วยที่ต้องการหมอและพระเยซูคริสต์ก็เป็นหมอ การเข้ามาในสังคมคริสเตียน ทำให้พวกเขาได้สัมผัสถึงความรักและความช่วยเหลือของพระเจ้าผ่านทางคริสเตียน มีผู้ที่เปลี่ยนศาสนาหลายคนเข้ามาเชื่อเพราะมีประสบการณ์การอัศจรรย์ รักษาโรค เช่น เป็นเนื้องอกในสมองแล้วหาย หรือพิการก็สามารถเดินได้ หรือบางคนก็รู้สึกสัมผัสถึงความรักและความช่วยเหลือจากพระเจ้า เป็นต้น ดังนั้น Marginal group จึงเป็นกลุ่มที่เปลี่ยนศาสนามากกว่า Core groups ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้อยู่ในสถานะที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ เป็นผู้มีความรู้ การศึกษาดี ในกรณี Core group ที่มาเป็นคริสเตียน ยกตัวอย่างเช่น มีบางกลุ่มที่ไปเรียนต่อต่างประเทศ พวกเขาเปลี่ยนมาเป็นคริสเตียน เนื่องจากเห็นชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นของญาติที่เป็นคริสเตียน จึงสนใจชีวิตคริสเตียน และสุดท้ายก็มาเป็นคริสเตียน นอกจากนี้ เป็นกลุ่มคนที่เติบโตในครอบครัวคริสเตียน ซึ่งได้รับการปลูกฝังความเชื่อทางศาสนา คริสต์มาตั้งแต่เด็กๆ ทำให้พวกเขามารับเชื่อเพื่อเป็นคริสเตียนในภายหลัง

คนที่เปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ส่วนใหญ่มักอยู่ในกลุ่มคนชั้นกลาง และกลุ่มคนชั้นกลางที่เปลี่ยนมาเป็นคริสเตียนจะมีความมั่นคงในความเชื่อมากกว่าคนกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากกลุ่มคนชั้นกลางเป็นกลุ่มที่มีวิถีชีวิตราบเรียบ ไม่เดือนร้อนในปัญหาเศรษฐกิจมากนักเหมือนคนชั้นล่าง คนชั้นล่างจะถูกบีบคั้นจากปัญหาทางเศรษฐกิจจึงไม่มีเวลามากพอที่จะสนใจเรื่องทางศาสนา แต่สนใจในปัญหาปากท้องมากกว่า นอกจากนี้ คนชั้นกลางไม่ถูกกดดันจากสังคมเหมือนกับกลุ่มคนชั้นสูงที่ต้องพยายามรักษาชื่อเสียง เกียรติยศ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่า คริสเตียนส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มคนชั้นกลาง

Giddens (1997 : 285-286) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของแมกซ์ เวเบอร์ ในหนังสือ Sociology ว่าวิธีการแบ่งชนชั้นของเวเบอร์พัฒนามาจากทฤษฎีของมาร์กซ์ โดยเวเบอร์ได้พัฒนาให้มีความ ซับซ้อน และมีมิติทางสังคมมากยิ่งขึ้น ในขณะที่มาร์กซ์ให้ความสนใจเกี่ยวกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ ของการเป็นเจ้าของและไม่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต เป็นตัวกำหนดชนชั้น แต่เวเบอร์สนใจความหลากหลายของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีความสำคัญต่อการก่อตัวทางชนชั้น (class formation) เวเบอร์บอกว่ายังมีปัจจัยอื่นอีก ที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างทางสังคม เช่น คนที่มีวิชาชีพ เป็นช่างฝีมือ เป็นช่างชำนาญการ ถึงแม้จะไม่มีปัจจัยการผลิตแต่เป็นที่ต้องการของตลาด เพราะเขามีความสามารถ เวเบอร์เชื่อว่า ตำแหน่งทางการตลาดของแต่ละบุคคล (market position)

มีอิทธิพลอย่างมากต่อโอกาสในชีวิต (life chances) โดยรวมของปัจเจกชน ผู้ที่อยู่ในอาชีพการ
จัดการและกลุ่มวิชาชีพ จะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่เอื้อต่อเงื่อนไขการทำงาน และมีรายได้มากกว่า
พวกคอปฟ้า (blue collar) เนื่องจากพวกเขามีปริญญา และมีความสามารถจึงเป็นที่ต้องการของ
ตลาด (marketable) มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีคุณสมบัติเช่นนี้ (Giddens,1997:285) ตามแนวคิดของเว
เบอร์ เวเบอร์เห็นว่า ความแตกต่างทางชนชั้นมีลักษณะแยกได้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านหนึ่ง เป็น
ลักษณะของเศรษฐกิจหรือความมั่งคั่ง (wealth) ด้านที่สอง เป็นความแตกต่างในเรื่องของเกียรติ
หรือ ศักดิ์ศรี (prestige) และ ด้านที่สาม เป็นความแตกต่างในอำนาจ(power) (จำนง
อดิวัฒน์สิทธิ์, 2532:83) นอกจากนี้ เวเบอร์ได้กล่าวถึง เรื่องสถานภาพ (status) ว่าเป็นเรื่อง
ที่กำหนดชั้นของคนตามความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของคนในสังคม ตามทัศนะของเวเบอร์
สถานภาพสามารถแสดงให้เห็นได้ ผ่านแบบการดำเนินชีวิตของบุคคล (styles of life) โดย
เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถานภาพ คุได้จาก ที่พักอาศัย การแต่งกาย มารยาทในการพูดและ
อาชีพ (Giddens,1997:285) นอกจากนี้เวเบอร์ ได้กล่าวถึงสังคมสมัยใหม่ที่ การสร้างหมู่คณะ
(party formation) เป็นสิ่งที่สำคัญในแง่ของอำนาจ (power) หมู่คณะ (party) เป็นการรวมกลุ่มของ
บุคคลที่ทำงานร่วมกัน มีความสนใจหรือพื้นฐานร่วม ทำให้เกิดอำนาจ เวเบอร์บอกว่า หมู่
คณะ อาจจะมีพื้นฐานจากความผูกพันทางศาสนา (religious affiliation) หรือความคิดชาตินิยม
(Giddens, 1997:286)

จากแนวคิดของเวเบอร์ อาจกล่าวสรุปได้ว่า “ชนชั้น” คือ สิ่งที่ถูกกำหนดโดยปัจจัย
หลายอย่างผสมผสานกัน นับตั้งแต่เรื่องกรรมสิทธิ์ อาชีพ อำนาจหน้าที่ การศึกษา ไปจนถึง
สถานภาพทางสังคม หรือเกียรติยศ ชนชั้นเป็นเรื่องที่ครอบคลุมทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม
การเมือง และปัจจัยทางด้านจิตใจ ชนชั้นเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ในการผลิต ในการตลาด วิธี
ชีวิต และลีลาการบริโภค (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2536:76) แบบการดำเนินชีวิตมีความเกี่ยวข้องกับ
กับคุณค่าบุคลิกภาพ และชนชั้นของบุคคลเป็นการศึกษาว่า บุคคลมีการดำรงชีวิตอย่างไร หรือมี
รูปแบบ การใช้ชีวิตอย่างไร โดยจะแสดงออกมาในรูปของ กิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น
(Kotler,1997:180) แบบการดำเนินชีวิตของบุคคลจะได้รับการปรุงแต่งขัดเกลาโดยผ่านการ
ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction) ในการศึกษาผู้วิจัย ได้ศึกษาถึงแบบการดำเนินชีวิตของ
ชนชั้นกลางคริสเตียน โดยแบบการดำเนินชีวิตสามารถประเมินได้จากการวิเคราะห์
1. กิจกรรม (activities) เช่น การทำงาน งานอดิเรก วันหยุดพักผ่อน การเป็นสมาชิกสมาคมหรือ
ชมรม การจ่ายตลาด การเล่นเกม 2. ความสนใจ (interests) เช่น ครอบครัว งานอาชีพ ชุมชน

อาหาร ความสำเร็จ สันตนาการ เป็นต้น และ 3. ความคิดเห็น (opinions) เช่น ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ อนาคต การศึกษา เป็นต้น (Plummer, quoted in Assael, 1998:423)

แบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จะได้รับการปรุงแต่ง จัดเวลาโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction) ภายในสังคมคริสเตียน เมื่อพิจารณาแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน พบว่า ศาสนามีส่วนในทุกภาคของชีวิตคริสเตียน และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียน จากการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มคนที่ทำงานเป็นพนักงานในออฟฟิศทั่วไป หรือ คนงานปกขาว (white-collar workers) มากกว่าเป็นกลุ่มคนงานหรือผู้ใช้แรงงาน (blue-collar workers) ซึ่งโดยมากเป็นพนักงาน และลูกจ้างบริษัทเอกชน นอกจากนี้ยังเป็นผู้ประกอบกิจการส่วนตัว อาชีพอิสระ ข้าราชการ ปัญญาชน เช่น นิสิตนักศึกษา อาจารย์ นักเขียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง แนวคิดว่าด้วยชนชั้นกลางในสังคมไทย ที่พูดถึงคนงานปกขาวว่า เป็นกลุ่มชนที่มีความหลากหลายอยู่ในหลายสาขาวิชาชีพ นับตั้งแต่ ปัญญาชน ข้าราชการ ลูกจ้างในธุรกิจเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือ แม้แต่นักศึกษา และผู้ทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชน ตามแนวคิดแบบเวเบอเรียน ได้แสดงชัดถึงฐานะของคนงานปกขาวว่า สังกัดอยู่ในชนชั้นกลางโดยเชื่อว่า พัฒนาการเทคโนโลยี ได้ทำให้เกิดอาชีพใหม่ๆ ซึ่งผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพใหม่เหล่านี้ ก็คือ ชนชั้นกลาง (ศิริพร ยอดกมลศาสตร์, 2538:42-43)

วิถีชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนโดยทั่วไป ไม่แตกต่างจากชนชั้นกลางกลุ่มอื่นๆ คือ ในเรื่องการทำงาน กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนจะทำงานทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เมื่อเลิกงานในช่วงเย็น อาจนัดพบปะเพื่อนๆ บ้าง วันเสาร์และวันอาทิตย์ทำงานบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว มักหยุดงานวันอาทิตย์ซึ่งถือเป็นวันสะบาโตและมานมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ กิจกรรมในระหว่างหนึ่งสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานโดยทั่วไป คือ นอกจากนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรทุกวันอาทิตย์ ยังมีการเข้ากลุ่มพัฒนาชีวิต (กพช.) และประชุมอธิษฐานทุกวันศุกร์ ในเรื่องงานอดิเรก จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีงานอดิเรก เช่น อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุเอฟเอ็ม (FM.) เล่นกีฬา โดยส่วนใหญ่จะสนใจอ่านพระคัมภีร์ หรือวรรณกรรมคริสเตียน นิตยสาร หนังสือเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ส่วนรายการโทรทัศน์ ก็จะสนใจประเภทข่าว เหตุการณ์ทางสังคม และรายการวิทยุที่สนใจมักเป็นรายการที่ให้ความรู้ และความบันเทิง เช่น วิทยุสุขภาพ รายการเพลง ข่าววิทยุ เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยเกี่ยวกับ การตอบสนองของผู้บริโภคกลุ่มชนชั้นกลาง ซึ่งระบุว่า ชนชั้นกลางโดยทั่วไป จะ

ชอบอ่านหนังสือนิตยสาร และดูโทรทัศน์มากซึ่งต่างกับกลุ่มชนชั้นสูงที่ดูโทรทัศน์น้อยกว่า และชนชั้นกลางจะเป็นกลุ่มที่ฟังวิทยุเอฟเอ็มคล้ายกับชนชั้นสูง ในขณะที่กลุ่มชนชั้นล่างจะนิยมฟังวิทยุเอเอ็ม (AM) (ดารา ทีปะปาล, 2542:256-257)

การเป็นคนกลุ่มน้อย (Minority) ในสังคม ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียน รวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความเป็นพี่เป็นน้อง และผูกพันกันสูง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดในกลุ่มเล็กๆของสังคมคริสเตียน ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนรู้สึกถึงความ เป็นพวกเดียวกัน และแม้ว่าภายในสังคมคริสเตียนจะมีความหลากหลายสูง คือ มีความต่างในด้านอาชีพ อายุ รายได้ แต่การมีความเชื่อเดียวกันทำให้พวกเขาสามารถประสานความแตกต่างจนเป็นหนึ่งเดียวได้ และมีเอกลักษณ์เฉพาะในกลุ่มตนเอง ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีปฏิสัมพันธ์และสมาคมกับเพื่อนในสังคมคริสเตียนด้วยกัน เช่น ในเรื่องของการเล่นกีฬา กีฬาที่เล่น เช่น กอล์ฟ ปิงปอง เทนนิส ว่ายน้ำ เป็นต้น กีฬาที่มักนิยมเล่นกับเพื่อนคริสเตียนด้วยกัน คือ ปิงปอง โดยมากจะเล่นที่คริสตจักร ส่วนแบดมินตัน จะมีการรวมกลุ่มกันระหว่างเพื่อน คริสเตียนด้วยกัน เพื่อไปเล่นตามสนามต่างๆ ส่วนวันหยุดพักผ่อน หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนบางคนอาจไปต่างจังหวัด หรือถ้ามีวันหยุดหลายๆวัน ก็อาจไปเที่ยวต่างประเทศ หรือบางครั้งที่มีการจัดค่าย คริสตจักร คริสเตียนส่วนใหญ่มักไปร่วมด้วย เพราะ ได้ทั้งความรู้เกี่ยวกับศาสนา ได้พักผ่อนและได้สังสรรค์ระหว่างสมาชิกด้วยกันและผู้นำคริสตจักร จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นในกลุ่มคริสเตียนเกิดขึ้น จากการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่าง ต่อเนื่อง กล่าวคือ นอกจากการพบปะเจอกันในวันอาทิตย์ ยังมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างสัปดาห์และ ช่วงวันหยุดต่างๆ และความสัมพันธ์ภายในกลุ่มยังเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับแนวราบและแนวดิ่ง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนสามารถติดต่อทั้งกับสมาชิกด้วยกัน และติดต่อกับ อาจารย์ที่เป็นผู้นำคริสตจักรได้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมาก

ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างชี้ว่า ชนชั้นกลางคริสเตียนไม่ได้อยู่แต่ในสังคมคริสเตียนเท่านั้น แต่ด้วยคุณลักษณะของความเป็นชนชั้นกลาง ที่มีความรู้ มีการศึกษา และมีรายได้พอสมควร จึงทำให้พวกเขาอาจสังกัดเป็นสมาชิกองค์กรการค้า องค์กรเอกชน และสถาบันการศึกษา คริสเตียนบางคนเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆเช่น GCF (Graduate Christian Fellowship) ซึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มคริสเตียนที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย, สมาชิกกลุ่มนักศึกษาคริสเตียนไทย (นคท.) , สมาชิกนิคมไทย และสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น แต่โดยส่วนใหญ่ ชนชั้นกลางคริสเตียน ร้อยละ 80จะสังกัดอยู่กลุ่มพัฒนาชีวิต ซึ่งเป็นกลุ่มที่คริสตจักรใจสมานจัดขึ้น โดย

มีจุดประสงค์ให้สมาชิกได้รู้จักกัน และมีกิจกรรมร่วมกันเพื่อดูแลซึ่งกันและกัน ซึ่งปัจจุบันมีมากมายหลายกลุ่มให้ชนชั้นกลางคริสเตียนได้เลือกสังกัด ซึ่งโดยมากกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จะอยู่กลุ่มที่ใกล้กับพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่ เพื่อความสะดวกในการเข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งมักจะจัดให้มีการรวมกลุ่มกันหนึ่งครั้งในต่อสัปดาห์

ในเรื่องการบริโภค จากการศึกษาพฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน พบว่าไม่แตกต่างจากชนชั้นกลางทั่วไป ส่วนใหญ่จะซื้อของในห้างสรรพสินค้า และในการซื้อสินค้าจะมีการพิจารณาคูณภาพควบคู่กับราคา ความคุ้มค่า มีการเปรียบเทียบราคามีความถี่ในการออกไปจ่ายตลาดสูง มีการหาข้อมูลข่าวสารมาพิจารณาประกอบการซื้อ เช่น อ่านโบรชัวร์ แผ่นพับ ฯลฯ ขอบร้านค้า หรือร้านอาหารที่มีบรรยากาศดี คุณลักษณะดังกล่าวของชนชั้นกลางคริสเตียนมีความสอดคล้องกับ รายงานการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มผู้บริโภคชั้นกลางที่สรุปว่า ชนชั้นกลางยึดหลัก ราคากับคุณภาพมีความสัมพันธ์กัน คือ ผลิตภัณฑ์ยังมีราคาสูง คุณภาพก็ยิ่งสูงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามแม้เขาจะเชื่อว่า ราคากับคุณภาพมีความสัมพันธ์กัน แต่พวกเขาชอบที่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีราคาถูกกว่ามากกว่า (ดารา ทีปะปาล, 2542:257) นอกจากนี้ กลุ่มชนชั้นกลางจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญที่คุณค่าผลิตภัณฑ์ (value-conscious) และจะพยายามเลือกหาผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด ให้คุ้มค่ากับเงินที่ต้องจ่ายออกไป มีความถี่ในการซื้อของมากกว่ากลุ่มชั้นล่าง มีการแสวงหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อ เพื่อให้การตัดสินใจมีความสุขรอบคอบ และให้ความสนใจกับบรรยากาศในร้านค้า ที่ทำให้เกิดความสบายใจ (ดารา ทีปะปาล, 2542:253-255)

ในงานศึกษา Thai Middle Classes : Between Class Ambiguity and Democratic Propensity. ของ Prudhisan and Chantana ในหัวข้อ Middle Classes Lifestyles and Social Values (1997:19) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมบริโภคของชนชั้นกลางว่า ชนชั้นกลางมีลักษณะที่ใกล้เคียงนายทุน (capitalist) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ส่วนตัว โทรศัพท์มือถือและเพจเจอร์ ผลจากเศรษฐกิจฟองสบู่ และนโยบายเสรีทางการค้าในการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย ก่อให้เกิดกิจกรรมที่บ่งชี้สถานภาพชนชั้นกลางขึ้น ตัวอย่างเช่น ก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ เศรษฐีใหม่ (new rich) มักมีรสนิยมการบริโภคที่สูงกว่ามาตรฐาน เช่น การเที่ยวต่างประเทศ ชิมไวน์ เป็นสมาชิกสปอตคลับ หรือเล่นกอล์ฟ ซึ่งคนที่มีกิจกรรมลักษณะนี้ถูกจัดอยู่ในชนชั้นนายทุนหรือชนชั้นกลางใหม่ และมีบ้างในชนชั้นกลางเก่า แต่ไม่พบการมีกิจกรรมในลักษณะเช่นนี้ในชนชั้นแรงงาน (working class)

ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้ความสนใจเรื่องทางศาสนามากที่สุด กล่าวคือ สนใจเรื่องของพระเจ้า รองลงมาคือ เรื่องครอบครัวและเรื่องงานอาชีพ กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ มองว่าการมาเป็นคริสเตียนไม่ได้ทำให้พวกเขาคิดว่าตนเองมีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังสนใจในเรื่องของชุมชน กล่าวคือ คริสเตียนถูกสอนให้รักบ้านเมืองและรักชุมชนที่ตนอยู่ และทำประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นของตน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะตระหนักถึงปัญหาสังคมและชุมชน เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหายาเสพติด ปัญหาคอร์รัปชัน ซึ่งไม่ต่างกับชนชั้นกลางใน กรุงเทพมหานคร ตามรายงานการวิจัยเรื่อง The Survey Middle Classes in Bangkok (Chulalongkorn University, Faculty of Political Science, 1997:25) ซึ่งระบุว่าชนชั้นกลางในกรุงเทพฯ มักจะสนใจปัญหาคอร์รัปชันมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหายาเสพติดและโสเภณีซึ่งตระหนักมากกว่าปัญหาการว่างงานและสวัสดิการสังคม หรือปัญหาสิทธิมนุษยชน ซึ่งส่วนใหญ่ชนชั้นล่างมักจะเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ จากการเก็บข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนตระหนักในปัญหาสังคมเหมือนกับชนชั้นกลางทั่วไป โดยเห็นว่าปัญหาที่รัฐบาลควรเร่ง แก้ไข คือ ปัญหายาเสพติด ปัญหาต่อการศึกษาและปัญหาความยากจน กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนไม่เพียงแต่สนใจและรับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์และปัญหาสังคม แต่ยังมีส่วนพัฒนาสังคมด้วยการออกไปช่วยเหลือสังคมในส่วนที่ตนเองทำได้ เช่น การสอนหนังสือให้แก่เด็กยากจน การแจกของให้แก่ผู้ยากไร้ การบริจาคสิ่งของและเงินทอง ฯลฯ คริสเตียนใจสมานเป็นกลุ่มคนชั้นกลางที่มีความเชื่อในเรื่องการพัฒนา ซึ่งหมายถึง ความเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น โดยทั่วไปชนชั้นกลาง ถือว่าเป็นกลุ่มที่ประสบความสำเร็จไปส่วนหนึ่ง ไม่ต้องดิ้นรนเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเหมือนคนชั้นล่างทำให้ชนชั้นกลางพร้อมที่จะนึกถึงผู้อื่น สำหรับกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียน ยิ่งเป็นกลุ่มที่มีความสนใจเกี่ยวกับสังคม เนื่องจากความเชื่อและหลักคำสอนของคริสเตียน สอนให้คริสเตียนรักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง คริสเตียนจึงควรช่วยเหลือผู้ที่ยากลำบากต้องแบ่งปันผู้อื่น ไม่เอาเปรียบหรือกดขี่ผู้ที่ด้อยกว่า

อัตลักษณ์ชนชั้นกลางคริสเตียน

คริสตจักรใจสมาน เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่มีอุดมการณ์ทางศาสนา เป็นพลังรวมคนไว้ด้วยกัน ทำให้เกิดพลังกลุ่ม ความเชื่อทางศาสนาจึงเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน ชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมานรวมตัวกันและมีความผูกพันกัน โดยมีศาสนาเป็นแกน เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างคริสตจักร พบว่า คริสตจักรใจสมานมีผู้นำที่เข้มแข็ง และได้รับการยอมรับจาก

สมาชิก เป็นผู้นำที่มีความสามารถโน้มน้าวจิตใจสมาชิกได้เป็นพิเศษ (charismatic leadership) โดยผู้นำหรือที่เรียกว่า ศิษยาภิบาล จะพูดถึงความเชื่อและหลักคำสอนทางศาสนา โดยผ่านการเทศนา ซึ่งใช้เวลาถึงหนึ่งชั่วโมงในทุกวันอาทิตย์ คำเทศนาทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนได้เรียนรู้ถึงระบบความเชื่อกฎเกณฑ์และจริยธรรมคริสเตียน สิ่งเหล่านี้จึงทำให้คริสเตียนเกิดสำนึกรวมหมู่ หรือที่เรียกว่า collective consciousness กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจึงมีความสำนึกในความเป็นคริสเตียนสูง และความเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่มีความหมายมากสำหรับพวกเขา ความเป็นคริสเตียนได้แสดงผ่านการยึดถือในสัญลักษณ์ (symbols) ร่วมกัน ซึ่งได้แก่ การเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว ไม้มากงเบนที่แสดงถึงความรักและการเสียสละ และพระคัมภีร์ที่รวมหลักคำสอนต่างๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน รู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความรู้สึกของความเป็นญาติพี่น้องกันและความเป็นพวกเดียวกัน และนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้เดียวกัน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยผ่านสัญลักษณ์เหล่านี้นำไปสู่อัตลักษณ์ (identity) ของชนชั้นกลางคริสเตียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า อัตลักษณ์ของชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมบนอุดมการณ์ศาสนา พวกเขามีความเชื่อเป็นเกณฑ์นำไปสู่การปฏิบัติ และพยายามไปให้ถึงเป้าหมาย โดยเชื่อว่าพระเจ้าจะอวยพระพร ดังนั้น ความเป็นคริสเตียนจึงเป็นตัวกำหนดความคิด การกระทำ ทศนคติ การมองตนเองและโลกทัศน์ของเขา จากการศึกษาพบว่า ศาสนามีอิทธิพลต่อการมองตนเองและโลกทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ดังต่อไปนี้

การมองตนเอง

พัฒนาการของการรับรู้ เกี่ยวกับตนเองของชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เริ่มเกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในสังคมคริสเตียน และการอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้วิถีชีวิตคริสเตียน นอกจากนี้ปฏิกริยาของบุคคลอื่นในสังคมคริสเตียน เป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นเครื่องกำหนดการมองตนเองของพวกเขา ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการมองตนเองเกี่ยวกับครอบครัว ตนเอง เพื่อน และสังคมคริสเตียน พบว่า ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพื้นฐานครอบครัวมาจากทั้งครอบครัวที่เป็นคริสเตียน และครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ สำหรับกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนที่มีพื้นฐานครอบครัวเป็นคริสเตียน คนกลุ่มนี้ไม่มีโอกาสตัดสินใจในการเป็นคริสเตียนมากนัก เพราะได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวเกี่ยวกับความเชื่อและแบบแผนพฤติกรรมตามหลักศาสนามาตั้งแต่เด็กๆ ทำให้พวกเขาไม่ต้องดิ้นรนในความเชื่อหรือต้องต่อสู้กับครอบครัว ที่ไม่ยอมรับในความเป็นคริสเตียนของพวกเขา พวกเขามักมองว่า

ตนเองได้เปรียบคนอื่นที่เติบโตในครอบครัวที่เป็นคริสเตียนอยู่แล้ว ทำให้ไม่ต้องเจอกับการต่อต้านหรือไม่ยอมรับจากคนในครอบครัว แต่ก็มีข้อเสีย คือ คิดว่าตนเองไม่ค่อยกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต คริสเตียน เช่น วิลโล กล่าวไว้ว่า “ การที่เราอยู่ในสังคมคริสเตียนหมด ครอบครัวก็ คริสเตียนหมด เพื่อนส่วนใหญ่ก็เป็นคริสเตียน มันก็ได้เหมือนเราได้เปรียบคนอื่นเยอะ แต่มันก็มีข้อเสียเพราะเราจะไม่ค่อยกระตือรือร้นฝ่ายจิตวิญญาณถ้าเทียบกับคนที่มาจากครอบครัวที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน” ดังนั้น การดำเนินชีวิตคริสเตียนของพวกเขาจึงกลายเป็นพิธีกรรมที่ต้องทำโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ บางครั้งรู้สึกว่าการไปโบสถ์ก็เป็นเพียงไปตามหน้าที่เพราะคนในครอบครัวไปกันหรือเป็นเพียง พิธีกรรมที่ทุกอาทิตย์จะต้องไปโบสถ์ นอกจากนี้ การดำเนินชีวิตบางอย่างต้องถูกครอบครัวตีกรอบ เช่น ต้องถวายทรัพย์ ห้ามคบเพื่อนชายที่ไม่เป็นคริสเตียน เป็นต้น ทำให้บางครั้งรู้สึกอึดอัดใจและบางช่วงของชีวิตก็ออกนอกทางที่ครอบครัวตีกรอบไว้เพื่อให้เกิดความสบายใจ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมาน ส่วนใหญ่ก็มีพื้นฐานมาจากครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งคนกลุ่มนี้มักจะมาเป็นคริสเตียนจากการแนะนำของผู้อื่นและมีโอกาสตัดสินใจเข้ามาเป็น คริสเตียนด้วยตนเอง ชนชั้นกลางคริสเตียนกลุ่มนี้ต้องต่อสู้และอดทนต่อการไม่ยอมรับของ ครอบครัว ทำให้พวกเขามีความเชื่อค่อนข้างมั่นคง มีวิถีชีวิตคริสเตียนที่เข้มข้นและกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิตคริสเตียน มากกว่าชนชั้นกลางคริสเตียนกลุ่มแรก การเป็นคริสเตียนนั้นส่งผลให้แนวคิดและวิถีชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยมีหลักศาสนาคริสต์เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต การไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ การอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร การเข้ากิจกรรมกับทางคริสตจักรและการไม่สามารถเข้าร่วมพิธีกรรมบางอย่างที่ขัดกับหลักศาสนา สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าตนเองเริ่มแตกต่างจากคนอื่นๆในครอบครัวและส่งผลต่อความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัว บางครอบครัวก็ยอมรับ แต่บางครอบครัวนอกจากไม่ยอมรับแล้วยังต่อต้านในการเป็น คริสเตียนของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ที่ครอบครัวเป็นคนจีนมักถูกครอบครัวต่อต้านอย่างมาก ครอบครัวมองว่าการเปลี่ยนศาสนาเป็นเรื่องใหญ่และมีหลักศาสนาคริสต์บางอย่างขัดกับพิธีกรรมและวัฒนธรรมจีน ครอบครัวจึงไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับในการเป็นคริสเตียนของพวกเขา กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนกลุ่มนี้จึงรู้สึกแปลกแยกจากครอบครัวอย่างมาก ไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว รู้สึกว่าครอบครัวมองว่านอกกรีต อกตัญญู ทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ค่อยราบรื่นเท่าที่ควร เช่น ลินดา กล่าวไว้ว่า “เค้าจะมองว่าเราฝ่าเหล่าฝ่ากอ อกตัญญู ไม่ไหว้บรรพบุรุษ...ที่สาวเราพอรู้ว่าเราเป็นคริสต์ถึงกับไล่เราออกจากบ้าน” หรือ กรแก้ว กล่าวไว้ว่า “พอแม่รู้ว่าเราเป็นคริสต์แม่เสียใจมากแม่ทั้งดีและไม่คุยด้วย ป้าก็มึนตึ๊งไม่คุยด้วย” กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนกลุ่มนี้ ต้องการให้ครอบครัวยอมรับในสถานภาพใหม่ของพวกเขาและต้องการเป็นแบบอย่างคริสเตียนที่ดีเพื่อให้

ครอบครัวมาเป็นคริสเตียน เขาจึงพยายามพิสูจน์ตนเองให้ครอบครัวเห็นว่า การเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่ดี เช่น พยายามให้เวลากับครอบครัวมากขึ้น ตั้งใจทำงาน เปลี่ยนแปลงนิสัยส่วนตัวที่ไม่ดี เป็นต้น จากสิ่งเหล่านี้ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวระยะหลังดีขึ้นและได้รับการยอมรับจากครอบครัวมากขึ้น ตัวอย่างเช่น อดัม พุดว่า “ถ้าเราอยากให้คนอื่นมารู้จักพระเจ้าเราต้องทำตัวให้ทุกคนเห็นความเปลี่ยนแปลงของเราในชีวิตของเราเพราะเรามาเชื่อพระเจ้า...เดี๋ยวนี้พอเราเป็นคริสต์เวลาเราโมโหก็จะเงียบ แล้วค่อยๆ พุดกับครอบครัวด้วยเหตุและผล พี่ว่าพี่ใจเย็นขึ้น ควบคุมอารมณ์ได้และ ยอมรับฟังเหตุผลของคนอื่นมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้นไม่ค่อยทะเลาะกันเหมือนเมื่อก่อน”

จากการวิจัยสรุปได้ว่า ชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จะรู้สึกกว่าตนเองแตกต่างและแปลกแยกจากคนในครอบครัว พวกเขาต้องการการยอมรับในความเป็นคริสเตียนอย่างมาก และต้องการให้ครอบครัวมาเป็นคริสเตียน พวกเขาต้องปรับตัวหลายอย่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และพยายามหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งทางศาสนา แต่ก็มักได้รับการต่อต้านจากครอบครัว อย่างไรก็ตาม สุดท้ายพวกเขาสามารถสร้างการยอมรับในความเป็นคริสเตียนจากครอบครัวได้สำเร็จ

จากแนวคิดเกี่ยวกับตนเองของHurlock (1944 : 525-526 อ้างถึงในกรณีการคู่ประเสริฐ, 2517:2-3) ซึ่งได้กล่าวถึง ลักษณะของการมองตนเองว่าเป็น การรับรู้ตนเอง ทั้งกายใจ ทางด้านกายก็รับรู้ในทางรูปร่างหน้าตา สุขภาพ และทางด้านใจก็ ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด การรับรู้ การปรับตัวตน ความเชื่อมั่นในตนเองและอารมณ์ของตนเอง ซึ่งการรับรู้เกี่ยวกับตนนี้ในแต่ละคน อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลนั้นกับสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่และมีบทบาทอยู่ นอกจากนี้ Rogers (1951:36) ยังได้ให้ความหมายของการมองตนเองไว้ว่าเป็น โครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อตนเอง เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ ความสามารถ การรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม การรับรู้เกี่ยวกับ คุณค่าของตัวเอง โดยการมองตนเองจะพัฒนาขึ้นมาจาก ผลของการที่บุคคลได้มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ว่า ความเชื่อและหลักทางศาสนามีส่วนใน ทุกภาคของชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นพระศนะการเกิดเป็นมนุษย์ คำสอนเกี่ยวกับชาตินี้ ชาติหน้า และการร่วมพิธีกรรมทางศาสนา สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อโครงสร้างการรับรู้ที่ชนชั้นกลางคริสเตียนมีต่อตนเอง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะมองตนเองเปลี่ยนไปจากเมื่อก่อนที่ยังไม่ได้เป็นคริสเตียน โดยมองตนเองในทางที่ดีขึ้น มองเห็นคุณค่าใน

ตัวเองและมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปจากเดิม การเป็นคริสเตียนทำให้ชีวิตมีความมั่นคงมากขึ้น มีความหวัง และมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ความเชื่อทางศาสนาได้สร้างความอบอุ่นภายในให้แก่ผู้ที่เชื่อ ศาสนาได้สร้างความหมายและคุณค่าในการดำเนินชีวิต โดยเน้นให้มีชีวิตอยู่เพื่อถวายเกียรติพระเจ้าในการทำงานที่ตนเองทำ หรือในการดำเนินชีวิตและเพื่อนำคนอื่นมารู้จักกับพระเจ้า วิถีชีวิตคริสเตียนมีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางมองตนเองเปลี่ยนไป และมองว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นในสังคมภายนอก โดยส่วนใหญ่มองว่าตนเองดีกว่าคนอื่นในการดำเนินชีวิต ความคิด มโนธรรม จริยธรรมและมักมองว่าตนเองมีโอกาสดีกว่าคนอื่น ๆ เพราะตนเองมีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยพระพร

กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จะมองว่าการเป็นคริสเตียนเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต พวกเขาเชื่อว่า การเกิดเป็นมนุษย์เป็นสิ่งดีเป็นสิ่งประเสริฐ เป็นชีวิตที่มีความหวังและการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ก็เพื่อพระเจ้า พวกเขาตระหนักอยู่เสมอว่าชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ดังจะเห็นได้จากคำพูดที่ ลินดา กล่าวไว้ว่า “ คนที่เป็นคริสเตียนทุกคนมีความแตกต่างจากคนที่ไม่เป็นคริสเตียนอยู่แล้ว...แต่สำหรับคริสเตียนถ้ามองกันเองก็จะรู้ว่ามันคือวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป” กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่า วิถีชีวิตคริสเตียนทำให้ตนเองแตกต่างจากคนอื่นไม่ว่าจะเป็น ศิลธรรม วิถีชีวิต พิธีกรรม เช่น นิตยา พูดว่า “คือถ้าโดยทั่วๆ ไปเราก็ต่างจากคนส่วนใหญ่ที่มาตรฐานศีลธรรมไม่ได้อยู่ในระดับมาตรฐาน แต่เราเป็นคริสเตียน เราก็คือคนที่มีความมาตรฐานทางศีลธรรมที่อยู่ในระดับมาตรฐาน” และ ณรงค์ พูดว่า “วิถีชีวิตของผมแตกต่างจาก วิถีชีวิตของเพื่อนๆ ในขณะที่เรียนมัธยมด้วยกัน เช่น มัธยมต้นมีเพื่อนหลายคนหัดสูบบุหรี่ หัดกินเหล้าแต่เราไม่เคยมีความคิดแบบนั้นเลย...เพราะเรารู้จักกับพระเจ้า เราเป็นคริสเตียน”

การเป็นคริสเตียนทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงความเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนมีโอกาสได้รับความรักและพระพรจากพระเจ้า ทำให้รู้สึกอบอุ่นใจและมีความมั่นคงในชีวิตและจิตใจ และมองว่าชีวิตนี้เป็นชีวิตที่มีความหวัง การมาเป็นคริสเตียนทำให้พวกเขามองตนเองเปลี่ยนไปจากเดิม มีเป้าหมายในชีวิตและมีมุมมองชีวิตที่เปลี่ยนไป เมื่อก่อนพวกเขารู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่าหรือไม่พอใจในตัวเองแต่เมื่อมาเป็นคริสเตียนเขามองว่าตนเองเป็นคนมีคุณค่าและพอใจในตนเองด้วยเหตุผลที่ว่าพระเจ้ารักและเลือกให้มาเป็นคริสเตียนซึ่งถือว่าตนเองมีโอกาสดีกว่าอีกหลายคนที่ยังไม่รู้จักรับพระเจ้า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมีเป้าหมายในชีวิต คือ อยู่เพื่อพระเจ้าและเพื่อนำคนอื่นมารู้จักกับพระเจ้า ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

ณรงค์ พูดว่า “เมื่อก่อนก็จะมองว่าตัวเองก็อยู่ไปเรื่อยๆ ไม่ได้มีค่ามากมายนักแต่เมื่อมาเป็นคริสเตียน เราได้รับรู้ว่าพระเจ้ารักเรา เรามีคุณค่ามากในสายตาของพระเจ้าเราเป็นคนมีค่าแล้วเรารู้สึกว่าเรามีค่ามากขึ้นจริงๆ การเป็นคริสเตียนทำให้มองตัวเองมีคุณค่ามากขึ้น”

คำรงค์ พูดว่า “พอมาเป็นคริสเตียนแล้วself imageเราดีมากเลย เมื่อก่อนเราจะมองตัวเองไร้ค่า เรามองตัวเองไม่ประสบความสำเร็จบางอย่าง... แต่พอมาเป็นคริสเตียนแล้วเข้าถึงพระเจ้าจริงๆเราจะพอใจตนเอง... เราก็มองตัวเองว่าเราเป็นคนมีคุณค่า เราเป็นคนที่พระเจ้ารักและเลือก การเป็นคริสเตียนทำให้เรารู้จักพอใจในตัวเอง”

ลินดา พูดว่า “เรามองว่าเรามีเป้าหมายในชีวิต...พอเรามีเป้าหมายในชีวิตแล้วเรารู้ว่าเราต้องดำเนินชีวิตยังไง เรารู้ว่าเราต้องดำเนินชีวิตที่เราจะไม่ได้อยู่เพื่อตัวเองแล้วแต่เพื่อพระเจ้า พอเราเชื่อพระเจ้าเรารู้ว่าเรารอดแล้ว เราก็อยากจะมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะมีโอกาสพาคคนในครอบครัวมารู้จักกับพระเจ้า..ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือคนในครอบครัว”

ความเป็นคริสเตียนมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการกำหนดพฤติกรรมของชนชั้นกลาง คริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างคริสเตียน การทำงานและการมีดำเนินชีวิตบนโลกนี้ก็เพื่อให้พระเจ้าได้รับเกียรติ ดังนั้น เวลากระทำการสิ่งที่ไม่ดีเขาจะรู้สึกไม่สบายใจ และละอายใจเพราะเกรงว่าพระเจ้าจะไม่ได้รับเกียรติและผู้อื่นจะตำหนิพระเจ้าจากการกระทำไม่ดีของเขา ซึ่งทำให้พวกเขาไม่ได้รับพระพรจากพระเจ้าและยังเป็นอุปสรรคทำให้คนอื่นไม่สามารถมารู้จักกับ พระเจ้าได้ เขาจะระมัดระวังตนเองในการดำเนินชีวิตเมื่ออยู่ในสังคมภายนอกเพื่อไม่ให้ผู้อื่นตำหนิในการเป็นคริสเตียนของเขา เช่น ชวิช พูดว่า “เราจะมี ความระมัดระวังในการคิด การพูดมากขึ้น เพื่อจะได้ไม่ทำความผิดบาปเพื่อจะได้เป็นการถวายเกียรติพระเจ้า”

วิถีชีวิตและแนวคิดในการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลาง คริสเตียนมองว่าตนเองแตกต่างจากเพื่อนๆ ความเป็นคริสเตียนได้สร้างความรู้สึกรู้สึกของคุณค่าของการมีชีวิตที่แตกต่างจากคนอื่น ความเป็นคริสเตียนทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึง การเป็นคนใหม่ ความใหม่ของชีวิต ก็คือ ชีวิตที่พระเจ้าประทานให้แก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์ และปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ การเป็นคริสเตียนได้สร้างคุณค่าและความหมายใหม่ในการดำเนินชีวิต ทำให้กลุ่มตัวอย่างมองว่าตนเองดีกว่าเพื่อนๆในเรื่อง โอกาส สติปัญญา ความมั่นคง และความหวังในชีวิต พวกเขา มองว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ชีวิตโดยรวมของตนเองดีขึ้น ชนชั้น

กลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะรู้สึกว่าการที่เพื่อนมักจะมองว่าพวกเขาใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความแตกต่างจากเพื่อนๆ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้สึกแปลกแยก และมีความขัดแย้งกับกลุ่มเพื่อนเนื่องจากพวกเขาสามารถปรับตัวได้ดี เพราะคริสเตียนถูกสอนให้ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นให้ได้ โดยยึดหลักคือ คริสเตียนควรทำให้ผู้อื่นพอใจ สบายใจและอยู่ร่วมกับเราอย่างมีความสุข คริสเตียนอยากทำให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นเพื่อว่าเมื่อผู้อื่นพอใจ เขาก็จะได้มีโอกาสรับรู้ถึงความรักของพระเจ้า ผ่านทางชีวิตของคริสเตียน ดังนั้น วิถีชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจึงเปลี่ยนไปโดยจะพยายามปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นๆ และดำเนินชีวิตกลางๆ หรือถ้ามีสิ่งใดที่ขัดกับหลักศาสนา ซึ่งทำให้คริสเตียนไม่สามารถปฏิบัติได้เหมือนเพื่อนคนอื่นๆ พวกเขาก็จะใช้วิธีอธิบายให้เพื่อนๆ ฟัง หรือใช้วิธีหลีกเลี่ยงออกจากสถานการณ์ต่างๆ เช่น วิชิต พูดว่า “ที่เรากินเหล้าก็เพื่อรักษาสถานภาพทางสังคมเพราะสังคมทั่วไปจะมองว่ากินเหล้าถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วหรือบ่งบอกความเป็นชาย แต่อย่างบางเรื่องที่ต้องเลี่ยงไม่มียึดหยุ่นก็เช่นการสูบบุหรี่ การไปเที่ยวผู้หญิง” จะเห็นได้ว่า ความเป็นคริสเตียนกำหนดการกระทำของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ทำให้เขาต้องดำเนินชีวิตด้วยความระมัดระวัง เพราะเกรงว่าคนอื่นจะตำหนิในความเป็นคริสเตียนของเขา ดังนั้น เพื่อนๆ จึงมักเห็นชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลง เช่น จากที่เคยกินเหล้า สูบบุหรี่ก็เลิก หรือจากนิสัยที่อารมณ์ร้อนก็ใจเย็นลง การมีวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมจึงเป็นสิ่งที่มักพบในชีวิตคริสเตียนของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากพวกเขาอยากใช้ชีวิตของตนเองเพื่อประกาศความรักของพระเจ้า จึงต้องดำเนินชีวิตในทางที่ดีโดยหวังว่าจะทำให้คนอื่นรับรู้ความรักของพระเจ้าได้โดยผ่านการดำเนินชีวิตที่ดีของตนเอง ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้ วิชิต พูดว่า “ผมอยากให้เค้ามองและสงสัยในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของผม ผมจะได้ถือโอกาสประกาศเรื่องพระเจ้าให้คนอื่นเห็นว่าคนที่ทำให้เราเปลี่ยนแปลงไปและดีขึ้นก็คือพระเจ้า”

กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองปรับตัวได้ง่ายและมีความสุขเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน ความเป็นกลุ่มคนกลุ่มน้อย (minority) และเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย ทำให้พวกเขารวมกลุ่มกันอย่างแน่นหนา มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันสูง (unity) ความเป็นที่นี้น้อง พวกเขาจึงรู้สึกสนิทสนมและใกล้ชิดกัน และมักมีการช่วยเหลือกัน เมื่อมีสมาชิกคนใดเดือดร้อนก็จะได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งทำให้เกิดความอบอุ่นแก่สมาชิก กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนตระหนักถึงพื้นฐานที่แตกต่างกันภายในสังคมคริสเตียน พวกเขายอมรับว่า ในคริสตจักรประกอบไปด้วยคนหมู่มากที่มีพื้นฐานแตกต่างกันทั้งชนชั้น ฐานะ การศึกษาและคุณภาพชีวิต การที่จะเข้ากลุ่มกับคนในสังคมคริสเตียนอย่างไม่มีปัญหา พวกเขาจะต้องสังกัดอยู่ในกลุ่มที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกับตนเอง เช่น มีระดับการศึกษา วิถีชีวิตแนวคิดใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้

สื่อสารกัน เข้าใจ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่รู้สึกพอใจ มีความสุข รู้สึกอบอุ่นปลอดภัยเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางคริสตจักร เช่น เข้าค่าย เข้ากลุ่มพัฒนาชีวิต เป็นต้น ทำให้พวกเขาได้มีการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกันและช่วยเหลือกัน อย่างไรก็ตาม ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างบางคน รู้สึกว่าตนเองไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมคริสเตียน จากการเก็บข้อมูลพบว่า คนกลุ่มนี้มักมาจากคริสตจักรอื่นหรือรับเชื่อที่ คริสตจักรอื่นแต่มาไม่มีสภาระที่คริสตจักรใจสมาน หรือเป็นผู้ที่ไม่ค่อยได้ร่วมทำกิจกรรมกับทางคริสตจักร แต่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งและต้องการการยอมรับในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักร

การอยู่ในสังคมคริสเตียน กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนต้องปรับตัวเอง ค่านิยม และวิถีชีวิตให้มีความสอดคล้องกับบุคคลอื่นในสังคมคริสเตียนที่ตนสังกัดอยู่ และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคริสเตียนด้วยกันในกลุ่ม มีผลต่อแนวคิดในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลาง ทำให้พวกเขา รู้สึกอึดอัด และกดดันน้อยลงในหลักปฏิบัติหรือข้อบังคับต่างๆ ที่มีในสังคมคริสเตียน เนื่องจาก ภายในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยได้สร้างความหมายใหม่ในการดำเนินชีวิต ทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน รู้สึกว่าการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านั้นไม่ได้เป็นการบังคับ แต่ถ้าปฏิบัติก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง เป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย และพระเจ้าก็จะได้รับเกียรติในการดำเนินชีวิต การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกด้วยกันในสังคมคริสเตียน ช่วยสร้างความรู้สึกมีอิสระและเสรีภาพในการดำเนินชีวิต กฎเกณฑ์และหลักศาสนา จึงไม่ได้ทำให้ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกถูกตีกรอบอีกต่อไป เพราะศาสนาได้สร้างคุณค่าหรือหลักการใหม่ในการดำเนินชีวิต ทำให้พวกเขายอมรับ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

โลกทัศน์

โลกทัศน์เป็นภาพที่บุคคลในสังคมมองเห็นตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสภาพแวดล้อมรอบตัว ซึ่งส่งผลต่อการมองสังคมและโลกรอบตัว โลกทัศน์ของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง และความสัมพันธ์กับผู้อื่นภายใต้สภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ สำหรับโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน ส่วนใหญ่ถูกวางกรอบด้วยแนวความเชื่อทางศาสนาเป็นหลัก เนื่องจากหลักปฏิบัติและจริยธรรมของศาสนาคริสต์มีส่วนอยู่ในทุกภาคของการดำเนินชีวิต

ประจำวันของแต่ละบุคคล ศาสนาจึงมีอิทธิพลกำหนดแนวความคิดของชนชั้นกลางที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ความเชื่อทางศาสนามีผลอย่างมากในการกำหนดทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ดังจะเห็นได้จากโลกทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนในด้านต่างๆดังต่อไปนี้

ในด้านเศรษฐกิจ จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ด้านหนึ่งได้ทำให้สภาพแวดล้อมในสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะในเมือง และพร้อมๆกันนั้นก็ทำให้รูปแบบวิถีชีวิตและการกำหนดคุณค่าของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ การเข้ามาแทนที่อาคารร้านค้าของศูนย์การค้าขนาดใหญ่ มิได้เป็นเพียงการแทนที่ในฐานะคนกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้า แต่มันยังเป็นการหล่อหลอมวิถีชีวิตแบบใหม่ที่ช่วยให้คนสามารถสร้างจินตนาการแห่งการครอบครองสินค้าด้วยการมองและการกระตุ้นให้คนจำนวนหนึ่งใช้ความมุ่งมั่นในการเป็นเจ้าของให้กลายเป็นเป้าหมายของชีวิตและการทำงาน คนกลุ่มดังกล่าวก็คือ ชนชั้นกลาง (ศิริพร ยอดกมลศาสตร์, 2538 : 59)

แนวคิดของสำนักเวเบอร์แนวหนึ่ง คือ ความคิดที่ว่าความเชื่อทางศาสนา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดค่านิยมบรรทัดฐานในสังคม(อมรา พงศาพิชญ์, 2545:68) ความคิด ความเชื่อและค่านิยมของศาสนามีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมทางโลกของบุคคล โดยพลังทางศาสนามีอิทธิพลต่อการสร้างแบบแผนของบุคลิกภาพ โลกทัศน์ และความโน้มเอียงทางพฤติกรรมของบุคคล(อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2543:20) ดังจะเห็นได้จาก แนวคิดของเวเบอร์ ในหนังสือ The Protestant Ethic and The Spirit of Capitalism ได้ชี้ให้เห็นทัศนคติในแง่ที่ว่าความเจริญเติบโตของสังคม เกิดจากจริยธรรมของศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ลัทธิคาลวิน ทั้งนี้เพราะว่า จริยธรรมหลายอย่างทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไป เช่น คำสอนที่ว่าจงพอใจที่จะขยันขันแข็ง ทำงานหนัก การอดออมทรัพย์ การเกียจคร้านเป็นบาป ฯลฯ สิ่งเหล่านี้นำไปสู่การเจริญเติบโตของลัทธิทุนนิยม (วิเชียร รักการ, 2529:101-102)

การที่จริยธรรมคริสเตียน สอนไว้ว่า ให้คริสเตียนขยัน สุจริต ประหยัด ไม่หวังโชคลาภ หรือหวังรวยทางรัด ยินดีทำงานหนัก คริสเตียนถูกสอนให้ยำเกรงพระเจ้าจึงไม่กล้าทำสิ่งที่ผิด คดโกงหรือทุจริต ไม่คอร์รัปชัน เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ปฏิบัติกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม เมื่อพิจารณาในแง่นี้ อาจกล่าวได้ว่า จริยธรรมคริสเตียนมีสัมพันธ์กับการทำงานของคริสเตียนในภาคเอกชนมากกว่าภาคราชการ เนื่องจาก ในวงราชการของสังคมไทย ข้าราชการมีเงินเดือนน้อย

ทำให้มีปัญหาคอร์รัปชัน มีการเล่นพรรคเล่นพวก มีระบบอุปถัมภ์ เมื่อคริสเตียนเข้าไปอยู่ในอาชีพนี้ ถ้าไม่ทำตามคนอื่นก็จะถูกกดดัน และไม่มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่ง นอกจากนี้การทำงานราชการต้องถือทุกอย่างตามคัวบทกฎหมาย ตามลายลักษณ์อักษร ตามหน้าที่ ทำให้บางครั้งไม่คิดถึงจิตใจของบุคคลอื่น ผู้ที่เป็นคริสเตียนเมื่อเข้าไปอยู่ในอำนาจหน้าที่เช่นนี้ ก็จะรู้สึกอึดอัด กดดัน และวางตัวลำบาก เพราะคริสเตียนถูกสอนให้รักผู้อื่น นึกถึงจิตใจผู้อื่น และยังมีตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ ก็อาจต้องทำพิธีกรรมทางศาสนาพุทธ เช่น ต้องกราบไหว้พระพุทธรูปหรือศาลเจ้าประจำกระทรวง เป็นต้น เพราะอาชีพในภาคราชการยึดศาสนาพุทธเป็นหลัก แต่สำหรับอาชีพในภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นพนักงานลูกจ้างธุรกิจเอกชน อาชีพอิสระ อาชีพค้าขาย จริยธรรมคริสเตียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านี้มีความก้าวหน้า และมีอัตราเสี่ยงน้อยกว่ากับการขัดต่อหลักความเชื่อของคริสเตียนเมื่อเทียบกับอาชีพราชการ คริสเตียนสามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพการงาน เพราะอาชีพในภาคเอกชน ยึดหลักความสามารถ ความขยัน ความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สอดคล้องกับหลักความเชื่อของคริสเตียนอยู่แล้ว ดังนั้น คนที่มีคุณสมบัติเหล่านี้ก็จะมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งและประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน จากกรณีศึกษา จะเห็นได้ว่า อนงค์มีอาชีพขายประกัน อนงค์ยึดหลักความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าจึงทำให้ลูกค้ากลับมาซื้อประกันกับอนงค์อีก หรือ การที่กรแก้ว เป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน ยึดหลัก ขำเกรงพระเจ้าจึงทำงานอย่างซื่อสัตย์มาตลอด จนทำให้หัวหน้าไว้วางใจให้ดูแลเรื่องการเงิน ส่วนณรงค์ ซึ่งมีอาชีพค้าขาย ยึดหลักของความขยัน ความซื่อสัตย์ และทำงานหนัก โดยเชื่อว่าพระเจ้าจะอวยพรให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ จากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่จะอยู่ในอาชีพภาคเอกชนมากกว่าภาคราชการ โดยส่วนใหญ่พบว่า มีคริสเตียนที่รับราชการเพียง ร้อยละ 2 ในขณะที่กลุ่มพนักงานลูกจ้างธุรกิจเอกชน มีถึงร้อยละ 56

ฮาเบอร์มาสผสมผสานแนวคิดของเวเบอร์และมาร์กซ์ เขาเดินตามเวเบอร์ในความคิดว่า พฤติกรรมมนุษย์มีเป้าหมายและเหตุผล (rational-purposive action) คนเราทำงานเพราะมีเป้าหมายในชีวิต พฤติกรรม (action) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความรู้ (knowledge) พฤติกรรมและความรู้ที่มีเหตุผล (rational) จะนำไปสู่เป้าหมายได้ (อมรา พงศาพิชญ์, 2545:71) แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับพฤติกรรมการทำงานคริสเตียน กล่าวคือ สำหรับกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ความเป็นคริสเตียนมีความหมายและมีอิทธิพลต่อชีวิตการทำงานของพวกเขามาก การเป็นคริสเตียนทำให้เป้าหมายในชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนไป จากที่เคยเน้นความสำเร็จในอาชีพการงานเป็นการให้ความสำคัญกับครอบครัว เป้าหมายในชีวิตของเขา คือ อยากให้ครอบครัวมา

เป็นคริสเตียน และพวกเขามีความเชื่อว่าการไปสู่เป้าหมายเหล่านั้นได้ คือการทำงาน พวกเขาเชื่อว่าการพัฒนาตนเองและการประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน จะเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองสามารถนำครอบครัวมาเป็นคริสเตียนได้เพราะครอบครัวจะเห็นว่า คนที่เป็นคริสเตียนพระเจ้าจะอวยพร ชีวิตการทำงานของเขาจึงมีเป้าหมาย เพื่อนำให้คนอื่นมารู้จักกับ พระเจ้าและการทำงานอย่างซื่อสัตย์ ขยันขันแข็งก็เพื่อเป็นที่ถวายเกียรติพระเจ้า ดังจะเห็นได้จาก คำพูดต่อไปนี้

อนงค์ พูดว่า “ พี่ไม่รู้ว่าจะไหนที่จะทำให้ที่บ้านมาเชื่อพระเจ้าแต่พี่คิดว่า เออ ถ้าเราประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เราดูแลเค้าได้มันเห็นเป็นรูปธรรม เค้าก็จะเห็นว่าพระเจ้าอวยพรเรา เราก็จะได้มีช่องทางที่จะนำเค้ามารู้จักกับพระเจ้า ”

นอกจากนี้ เงินที่ได้จากการทำงาน กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่า เงินทองหรือทรัพย์สินที่ตนเองได้มานั้นเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าให้สิทธิเราที่จะครอบครอง ดังนั้นจะต้องใช้ทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ต่อพระเจ้า ตนเองและผู้อื่น ซึ่งพวกเขาก็จะนำเงินที่ได้จากการทำงานในแต่ละเดือนคืนให้กับพระเจ้า โดยผ่านทางคริสตจักร หรือที่เรียกว่าการถวายทรัพย์โดยเชื่อว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย พระเจ้าจะอวยพร และยังเป็นการแสดงความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครของ Prudhisan and Chantana(1997) ส่วนหนึ่ง ได้ศึกษาเกี่ยวกับแบบการดำเนินชีวิตและค่านิยมทางสังคมของชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในขณะที่ชนชั้นอื่นๆเชื่อว่าปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต คือทำงานหนัก มีการศึกษา มีสติปัญญา แต่ชนชั้นกลางทั่วไปจะเชื่อในเรื่องของโอกาสมากกว่าในเรื่องการศึกษา และเชื่อมั่นในความสามารถส่วนตัวมากกว่าปัจจัยทางระบบสังคมและการเมืองในการนำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ (Prudhisan and Chantana, 1997:19-20) สำหรับกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนนั้น ก็ไม่ต่างกับชนชั้นกลางทั่วไปที่เชื่อในเรื่องโอกาส ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ชนชั้นกลางทั่วไปมองว่าโอกาสมากจากความความสามารถส่วนตัว (personal ability) แต่กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนเชื่อว่า โอกาสเป็นของประทานจากพระเจ้า และความสำเร็จก็เป็นของประทานจากเบื้องบน ความเชื่อทางศาสนาได้สร้างคุณค่าของความสำเร็จในอาชีพการงานของชนชั้นกลางคริสเตียนว่า ความสำเร็จในอาชีพไม่ได้มาจากความสามารถของตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่มาจากสิ่งที่อยู่เบื้องบน ซึ่งก็คือ พระเจ้า ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคิดว่า ความสำเร็จเป็นของประทานจากพระเจ้า โอกาสที่เข้าสู่

การงานก็เป็นสิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้ให้ การทำงานต่างๆถ้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ไม่เกียจคร้านพระเจ้ำก็จะอวยพรทำให้ประสบความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

วิซิต พูดว่า “ผมว่าการจะประสบความสำเร็จเรื่องงานไม่ใช่ว่าเราพยายามแล้วเราก็ได้ หรือเราทำด้วยกำลังเราเองแต่ความสำเร็จมันมาจากโอกาสที่พระเจ้าประทานให้ นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด”

ณรงค์ พูดว่า “จริงๆ แล้วปัจจัยที่ประสบความสำเร็จในการทำงานมาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้าคือพระเจ้าเป็นคนกำหนดให้ เป็นคนที่ประทานให้แต่แรก ส่วนของเราก็คือขยัน ซื่อสัตย์ มุมนานะแล้วก็ทำงานหนักด้วยระยะเวลาที่ยาวนานมากพอเราก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ”

เอก พูดว่า “ความรู้ความสามารถเรามี แต่บางครั้งเราไม่มีโอกาสหรือโอกาสมันไม่ได้มีทุกคน แต่วันที่เราอยู่กับพระเจ้าขอเพียงแค่เราสัตย์ซื่อในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ความรู้ความสามารถบางอย่างเรามีข้อจำกัดแต่พระเจ้าจะให้โอกาสได้ง่ายๆ โอกาสมาจากพระเจ้าไม่ได้มาจากความสามารถของตัวเราที่จะไขว่คว้าหา”

นอกจากศาสนาจะมีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางเศรษฐกิจของชนชั้นกลางคริสเตียนแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ทางการเมืองของชนชั้นกลางคริสเตียนด้วย กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนให้ความสำคัญกับการเมือง โดยเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจและสังคม ความสนใจในเรื่องการเมืองของพวกเขาได้ถูกวางรากฐานจากครอบครัวและคริสตจักร เนื่องจากภายในครอบครัว มีการพูดคุยเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองและคริสตจักร ก็มีอิทธิพลทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ทางการเมืองในฐานะพลเมืองของประเทศ โดยเน้นสอนให้คริสเตียนต้องรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ด้วยการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งและให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในเรื่องต่างๆ นอกจากนี้ จริยธรรมคริสเตียนยังมีอิทธิพลต่อการกำหนดแนวความคิดทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จริยธรรมคริสเตียนจะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากคริสเตียนถือว่าเสรีภาพและความเสมอภาคเป็นความดี (คิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์, 2543:54) คริสเตียนจึงสนับสนุนการปกครองประชาธิปไตยมากกว่าเผด็จการ

ปัจจุบันนักสังคมวิทยาส่วนใหญ่ มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจาก โครงสร้างทางสถาบัน หรือโครงสร้างทางสังคมที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่ และเอกลักษณ์ของบุคคลถูก สร้างขึ้นมาจากกระบวนการทางสังคมที่ซับซ้อน ฮาร์รอปและมิลเลอร์ (Harrop and Miller 1987) มีความเห็นว่า เพศ ชนชั้นทางสังคม สถานที่ทางภูมิศาสตร์ ศาสนา รูปแบบของการบริโภคและ การผลิต และตัวแปรทางสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของบุคคลไม่มากนักน้อย (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัย สุวรรณ, 2541:20) จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ จะออกไป ใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับสูง กล่าวคือ โดยส่วนใหญ่จะออกไปเลือกตั้งเกือบทุกครั้ง และถึงแม้ว่า ไม่ศรัทธาพรรคการเมืองใดก็จะไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงในช่อง ไม่เลือกใคร และมีแนวโน้มจะ ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในครั้งหน้าด้วย อธิบายได้ว่า ความเป็นคริสเตียนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน กล่าวคือ ความเป็นคริสเตียนทำ ให้กลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองของประเทศ และสร้าง แนวคิดว่า คริสเตียนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในบ้านเมืองและ ควรให้ความร่วมมือกับรัฐบาล ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

ลินดา พูดว่า “การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ในสังคมที่ทุกคนควรทำ เมื่อก่อนเราไม่สนใจ การเมืองเลย ไม่เลือกตั้งเลย แต่พอเราเป็นคริสเตียนเรารู้ว่าเราอยู่ในประเทศนี้ มันก็เป็นหน้าที่ที่ ควรจะทำ มันเป็นเรื่องที่เราควรจะทำ มันเป็นหน้าที่ที่เราต้องทำเป็นความรับผิดชอบต่อในฐานะที่เป็น ส่วนหนึ่งของสังคม”

นิตยา พูดว่า “การเป็นคริสเตียนก็มีผลทำให้เราไปเลือกตั้งเหมือนกันเพราะเราจะ ได้ สำแดงให้คนทั่วไปเห็นว่าคริสเตียนก็ห่วงใยบ้านเมืองไม่ใช่ว่าคริสเตียนไม่ร่วมกิจกรรมกับเค้าเลย”

ดำรง พูดว่า “การเป็นคริสเตียนมันทำให้มีจิตสำนึกหรือมโนธรรมที่อยากจะไป เลือกตั้งมากขึ้นเพราะในพระคัมภีร์ก็บอกไว้ว่าให้เราอธิษฐานเพื่อผู้ปกครองบ้านเมืองให้เป็นคนดี เพื่อเราจะได้อยู่อย่างสงบสุขแล้วถ้าคนดีออกไปเลือกคนดีๆเข้ามาการเมืองก็จะนิ่ง...”

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของคริสเตียนกับชนชั้นกลางใน กรุงเทพมหานคร ตามรายงานการวิจัยเรื่อง The Survey of Middle Classes in Bangkok (Chulalongkorn University, Faculty of Political Science, 1997:27) พบว่า ชนชั้นกลางในกรุงเทพฯ

มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับไม่สูงนักและเข้าร่วมกับองค์กรทางการเมือง เช่น พรรคการเมือง องค์กรประชาธิปไตยและองค์กรเอกชนในเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลาง คริสเตียนมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการออกเสียงเลือกตั้ง ในระดับที่สูงกว่าชนชั้นกลางทั่วไปใน กรุงเทพฯ แต่มีบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ หรือองค์กรเอกชนในระดับต่ำพอๆกัน และในขณะที่ชนชั้นกลางทั่วไป มีสำนึกประชาธิปไตย ระดับปานกลางและมีความตระหนักในปัญหาการพัฒนาสังคมน้อย มีแนวคิดพึ่งอนุรักษนิยมและ เสรีนิยมประกอบกันโดยชนชั้นกลางใหม่มีความโน้มเอียงเป็นคนหัวใหม่ (progressive) มากกว่า ชนชั้นกลางเก่า (Prudhisana and Chantana, 1997:23-24) แต่กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะ ตระหนักในปัญหาการพัฒนาสังคมมากกว่าและมีส่วนออกไปช่วยเหลืองานทางสังคมสงเคราะห์ อย่างจริงจัง เนื่องจากการเข้าไปมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมเป็นงานหลักของคริสเตียน เพราะเป็น ช่องทางหรือเป็นสื่อในการประกาศศาสนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะของการออกไปใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การชักชวนให้ผู้อื่น โดยเฉพาะคนในครอบครัว ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การถกเถียงปัญหาทางการเมือง รวมถึงการชุมนุมทางการเมืองเป็นครั้ง คราว ซึ่งจัดอยู่ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับล่างหรือระดับของผู้ดูหรือผู้ชม (On-lookers หรือ Spectators) แต่ไม่ถึงขั้นการมีส่วนร่วมในระดับกลางหรือระดับผู้มีส่วนร่วม (Participants) เช่น การเป็นสมาชิกพรรคฯ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพรรคฯ หรือช่วยบริจาคเงินหรือ อาสาสมัครช่วยในการรณรงค์หาเสียงของพรรคฯ เป็นต้น (อ่านเพิ่มเติมใน Roth and Wilson , 1980:151 อ้างถึงในธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, 2541:12) ในการมีส่วนร่วม ร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการ ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่ได้มาจากความศรัทธาต่อระบบการเมือง หรือมีความ สำนึกประชาธิปไตย แต่ส่วนหนึ่งมาจากความผูกพันและความภักดีต่อกลุ่มศาสนา โดยการ ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผลมาจากคำสอนทางศาสนาที่มีส่วนผลักดันให้ออกไป แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้สังคมเห็นว่าคริสเตียนมีความห่วงใยบ้านเมือง ชนชั้นกลาง คริสเตียนซึ่งเป็นกลุ่มที่น่าจะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับต่ำ เหมือนกับชนชั้นกลางทั่วไปใน กรุงเทพมหานคร(อ่านเพิ่มเติมใน ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, 2541:156) แต่จากการเก็บข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งแทบ ทุกครั้ง จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน

ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกลุ่มศาสนา มากกว่าเป็นความผูกพัน หรือความภักดีต่อระบบการเมือง หรือความเข้าใจในระบบการเมือง

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า ศาสนามีอิทธิพลต่อท่าทีการยอมรับอำนาจของ รัฐบาลของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน แม้ว่าจะเป็นรัฐบาลเผด็จการ เนื่องจากคริสเตียน ถูกสอนให้ยอมรับอำนาจของรัฐบาลที่ปกครองอยู่ โดยคริสเตียนถือว่าพระเจ้าเป็นผู้สถาปนา อำนาจรัฐขึ้นมาและประทานอำนาจให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงโปรด คริสเตียนจึงควรให้เกียรติแก่ เจ้าหน้าทีของบ้านเมืองว่าเป็นผู้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระ เจ้า ดังนั้นชนชั้นกลางคริสเตียนแม้จะไม่เห็นด้วย กับการเข้ามามีอำนาจของรัฐบาลเผด็จการ แต่ก็ ยอมรับโดยเชื่อว่าเป็นผู้นำที่พระเจ้าทรงประทานมาให้ อย่างไรก็ตาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างชน ชั้นกลางบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับก็จะใช้สิทธิประท้วงด้วยสันติวิธีที่ไม่ก่อความวุ่นวาย ซึ่งก็เป็นสิ่งสอดคล้องกับจริยธรรมคริสเตียนเช่นกัน เห็นได้จากคำพูดดังต่อไปนี้

กรแก้ว พูดว่า “เราเชื่อว่าพระเจ้าจะประทานอำนาจให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงโปรด เมื่อ เป็นคริสเตียนเราก็ควรให้เกียรติเจ้าหน้าที่บ้านเมืองถือว่าเป็นคนที่พระเจ้าแต่งตั้งขึ้น”

เอก พูดว่า “เรามีสิทธิที่จะที่แสดงออกว่าเราเห็นด้วยกับสิ่งใดและไม่เห็นด้วยกับสิ่งใด แต่เราไม่มีสิทธิที่จะไปละเมิดสิทธิอำนาจของเขา จะไปประท้วงได้แต่จะไปขัดขวางระเบียบ บ้านเมืองมันไม่ได้”

หลักศาสนาและจริยธรรมคริสเตียนเป็นตัวกำหนดแนวคิดและหลักปฏิบัติให้แก่กลุ่ม ตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน และมีอิทธิพลในการกำหนดความสัมพันธ์ที่กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนมี ต่อพระเจ้า ต่อ ผู้อื่น และต่อตนเอง การเป็นคริสเตียนส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากวิถีคิดและทัศนคติทุกด้านของเขาจะต้อง หันมายึดถือแนวทางตามหลักคำสอนทางศาสนา ความเชื่อและความศรัทธาต่อพระเจ้ามี่อิทธิพล อย่างมากในการกำหนดวิถีชีวิตและโลกทัศน์ทางสังคมของชนชั้นกลางคริสเตียน เริ่มจากความเชื่อ ที่ว่าพระเจ้าสร้างและตนเองเกิดมาจากการทรงสร้างของพระเจ้า ดังนั้นชีวิตในโลกนี้จึงเป็นชีวิตที่มีความหมายมาก การเกิดเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ดี การไม่เชื่อในเรื่องชาติหน้า ทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้น กลางคริสเตียนต้องดำเนินชีวิตในโลกนี้ให้ดีที่สุด การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อทำความดี เพื่อครอบครัวและ เพื่อผู้อื่น ต้องช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องรักพระเจ้า การรักพระเจ้าก็คือ

การทำความดีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเพราะพระเจ้าสอนให้รักคนอื่นเหมือนรักตนเอง กลุ่มตัวอย่าง
ชนชั้นกลางคริสเตียนจึงพยายามทำตัวเป็นคนดี ปฏิบัติในสิ่งที่ดีและช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่จะทำได้

ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวของศาสนาคริสต์ ทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลาง
คริสเตียนมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าซึ่งมองไม่เห็น แต่ในความสัมพันธ์นี้ได้ผูกมัดการดำเนินชีวิต
ของชนชั้นกลางคริสเตียนเป็นอย่างมาก ความเชื่อที่ว่าทุกคนถูกกำหนดโดยพระเจ้าเป็นเจ้า พระเจ้า
จะอวย พระพรหรือไม่ หรือจะให้ขึ้นสวรรค์หรือไม่ ย่อมไม่มีใครทราบได้ ทางที่ปลอดภัยคือ
การ ปฏิบัติตามและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้า ดังนั้นไม่ว่า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะ
ทำอะไรก็มักจะนึกถึงพระเจ้าเป็นอันดับแรกและหวังที่จะดำเนินชีวิตของตนในโลกนี้ให้เป็นที่พอ
พระทัยพระเจ้าจากการงานที่ตนเองทำ หรือจากการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น ช่วยเหลือผู้อื่น
ความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้าจึงเป็นศูนย์กลางในการดำเนินชีวิตของชนชั้นกลางคริสเตียน การดำเนิน
ชีวิตที่ดีก็เพื่อ มิให้ผู้อื่นตำหนิในความเป็นคริสเตียนของเขาซึ่งจะทำให้พระเจ้าไม่ได้รับเกียรติ

ความเป็นคริสเตียนกำหนดการกระทำของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน เป็น
อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้อื่น หลักคำสอนของศาสนาคริสต์มีอิทธิพลอย่างมากในการทำให้
กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน นึกถึงสังคมและอยากช่วยเหลือผู้อื่น คำสอนของศาสนาคริสต์
เกี่ยวกับการเกิดชาตินี้ เน้นให้เห็นแก่ผู้อื่นและให้รักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง และหลักจริยธรรม
คริสเตียนได้กำหนดหน้าที่ที่ คริสเตียนควรมีต่อสังคมว่า 1. คริสเตียนต้องรักเพื่อนมนุษย์ในสังคม
2. ช่วยเหลือคนในสังคมโดยไม่เลือกหน้า โดยเฉพาะผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากและไม่สามารถช่วยเหลือ
ตัวเองได้ เช่น คนจน เด็กกำพร้า 3. มุ่งทำให้คนในสังคมพอใจ นำประโยชน์และการพัฒนา
มาให้แก่สังคม (คิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์, 2543:53) ดังนั้น การดำเนินชีวิตในโลกนี้ของกลุ่มตัวอย่าง
ชนชั้นกลาง คริสเตียนก็เพื่อให้พระเจ้าพอพระทัยด้วยการเป็นคนดีของสังคมและช่วยเหลือผู้อื่น
และการแสดงออกทางความเชื่ออย่างหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ก็คือ การเข้าไป
ช่วยเหลือสังคมหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมซึ่งถือเป็นการรับใช้
พระเจ้าทางหนึ่ง ที่ศนะเหล่านี้ส่งผลต่อการออกไปร่วมทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม
ของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากคำพูดต่อไปนี้

อนงค์ กล่าวว่า “ สำหรับคริสเตียน การมาเชื่อพระเจ้า เรารู้สึกว่าเรารอดแล้ว แล้วก็
อยากให้คนอื่นรอดด้วย คริสเตียนจึงอยากประกาศศาสนา ด้วยการทำความดีต่างๆ ให้เป็น
ประโยชน์ต่อสังคม เพื่อคนอื่นจะได้เห็นความรักของพระเจ้า ผ่านทางสิ่งต่างๆที่คริสเตียนทำ”

นิตยา กล่าวว่า “ การเป็นคริสเตียนทำให้เราอยากช่วยเหลือคนอื่น คนที่อยู่ใกล้ตัว เราช่วยเค้า เราก็ไม่ใช่อยากให้เค้ามาเป็นคริสเตียน แต่ช่วยเค้าเพราะเค้าเป็นเพื่อนมนุษย์ พระเจ้าสอน จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง บางครั้งคนที่เราไม่ชอบ เราก็ต้องฝัน แต่เราก็ช่วยเค้าเหมือนกัน เพราะพระเจ้าสอน เราต้องฝัน เป็นการฝึกหัด”

ดำรง กล่าวว่า “ การที่ออกไปร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ เพราะมีความคิดว่า คริสเตียนไม่ควรอยู่แต่ในกลุ่มคริสเตียนด้วยกัน แต่ควรออกไปสู่สังคมเพื่อช่วยเหลือสังคม พระเยซูก็สอนว่าให้เราออกไปประกาศ ไปหาคนที่อยู่ในความมืดให้เข้าสู่ความสว่าง ถ้าเรามีสิ่งที่ดีแล้วไม่บอกใครมันก็ไม่ใช่ลักษณะของคริสเตียนที่ดี”

การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางคริสตจักรเช่น การนมัสการและฟังเทศนาวันอาทิตย์ การเข้าร่วมกลุ่มพัฒนาชีวิต มีช่วยทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางสนใจและตระหนักถึงเหตุการณ์ต่างๆ ทางสังคมและอยากจะช่วยเหลือสังคมในรูปแบบต่างๆ การเป็นคริสเตียนทำให้กลุ่มตัวอย่างนึกถึงผู้อื่นมากขึ้นและอยากช่วยเหลือผู้อื่น โดยพวกเขาเองว่าคริสเตียนที่ดีควรทำประโยชน์เพื่อสังคมเพื่อให้พระเจ้าได้รับเกียรติในชีวิตของตนเอง เพื่อประกาศความรักของพระเจ้าให้คนอื่นรู้ว่าพระเจ้ามีจริง ในการทำความดีและการช่วยเหลือผู้อื่นทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนรู้สึกสบายใจ รู้สึกว่าตนเองมี คุณค่าสมกับเป็นบุตรที่ดีของพระเจ้า

กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนใจสมาน มักจะเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมร่วมกับทางคริสตจักร โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น หน่วยแพทย์เคลื่อนที่บริการตามชุมชนต่างๆ ไปแจกของให้แก่ผู้ยากไร้ การสอนหนังสือให้แก่เด็กยากจน เป็นต้น นอกจากนี้ชนชั้นกลางบางกลุ่มก็จะช่วยเหลือสังคมในรูปแบบของการบริจาค โดยมองว่าทรัพย์สินของหรือเงินทอง เป็นสิ่งที่พระเจ้าอวยพระพรให้ ดังนั้นจึงควรแบ่งปันสิ่งที่พระเจ้าให้ โดยการช่วยเหลือผู้อื่นที่ลำบากกว่า คริสเตียนจะบริจาคเงิน ข้าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้า หนังสือ แต่โดยส่วนใหญ่จะบริจาคเงินช่วยเหลือสังคมผ่านทางองค์กรของคริสเตียนเป็นหลัก เพราะเชื่อว่าองค์กร คริสเตียนจะน่าจะคอร์รัปชันน้อยที่สุดและเงินที่บริจาคไป ก็สามารถนำไปใช้ในส่วนงานพันธกิจ เพื่อประกาศเรื่องของพระเจ้า กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน มองว่าการช่วยเหลือสังคมนอกจากจะเป็นหลักปฏิบัติที่คริสเตียนพึงกระทำแล้วการทำประโยชน์ให้สังคม ยังเป็นช่องทางหนึ่งที่จะเผยแผ่ศาสนา เพื่อให้คนอื่น ได้รู้จักความรักของพระเจ้าผ่านสิ่งๆ ที่คริสเตียนทำ

กล่าวได้ว่า ความเชื่อทางศาสนา ทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนต้องประกาศศาสนา พร้อมกับการบริการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานทางสังคมสงเคราะห์ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรม ที่เป็นส่วนสำคัญเป็นหัวใจในการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ เป็นการเปิดช่องให้ศาสนาคริสต์ได้เข้าไปมี บทบาทพื้นฐานในชีวิตทางสังคมของคนในสังคมไทยได้

สรุปได้ว่า ศาสนาคริสต์ไม่ได้เป็นแค่ที่พึ่งทางใจ สำหรับกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลาง คริสเตียนเพียงอย่างเดียว แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นแนวทางการปฏิบัติตลอดชีวิต และมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ชีวิตทุกแง่ทุกด้านชนชั้นกลางคริสเตียน นำเอาหลักคำสอนของศาสนาคริสต์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันของตนในลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรม อันเกี่ยวกับความเชื่อที่พวกเขา ยึดถือ ซึ่งการแสดงออกตามลักษณะต่างๆ ที่ถือว่าเป็นการแสดงออกตามพระชนะต่อสิ่งนั้นๆ มัก เรียกว่า โลกทัศน์(world views) ซึ่งโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียน เป็นโลกทัศน์ที่ยอมรับใน เรื่องอำนาจของพระเจ้า คือเชื่อว่าพระเจ้าสร้างโลก เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากพระเจ้า ความเชื่อ ในพระเจ้าเป็นเกณฑ์นำไปสู่การปฏิบัติ โดยพวกเขาเชื่อว่าการปฏิบัติตามคำสอนพระเจ้าจะอวยพร แม้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนจะมีวิถีชีวิตแบบคริสเตียน ซึ่งแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ใน สังคมไทย แต่พวกเขาก็ไม่ได้แยกตัวเองออกมาจากสังคม หรือทำตัวแตกต่างจากสังคม และแม้ว่า จะเกิดความรู้สึกแปลกแยก (alienation) กับสังคมอยู่บ้าง แต่ชนชั้นกลางคริสเตียนโดยส่วนใหญ่ สามารถปรับตัวเข้ากับประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมไทยส่วนใหญ่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมสมัยใหม่ พวกเขาสามารถผสมผสานความเชื่อแบบ คริสตชนกับวิถีไทยได้อย่างกลมกลืน เนื่องจากพวกเขาต้องการการยอมรับจากสังคมว่าการเป็น คริสเตียนไม่ได้ทำให้พวกเขาต้องละทิ้งประเพณีวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของคนไทยจนหมด หรือการ เป็นคริสเตียนไม่ได้ดึงพวกเขาออกจากครอบครัว จากกลุ่มเพื่อนหรือสังคมที่เขาเคยสังกัดอยู่ การผสมผสานความเชื่อและวัฒนธรรมไทยก็เพื่อแสดงออกถึงความเป็นคนไทยและในเวลาเดียวกัน ก็เป็นที่ถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า หลักคำสอนของศาสนาคริสต์เกี่ยวข้องไปถึงแทบทุกส่วนเสี้ยวของ ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน ไม่เฉพาะในชีวิตประจำวันที่เห็นได้จากการประพฤติ ปฏิบัติต่างๆ ในสังคม แต่ยักรวมถึงสภาวะความคิดและจิตใจอีกด้วย วิถีชีวิตคริสเตียนจึงมีอิทธิพล สูงต่อชีวิตทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน

แม้ชนชั้นกลางคริสเตียนจะเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยแต่พวกเขาก็มีความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน ความผูกพันทางศาสนาเป็นแกน ทำให้เกิดการรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน กระบวนการ สร้างตัวตนและอัตลักษณ์ (Identity) ของกลุ่มชนชั้นกลางคริสเตียนเกิดจากการผสมผสาน

องค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อน อัตลักษณ์ทางสังคม (social identity) ของชนชั้นกลาง คริสเตียน จึงรวมทั้งความเป็นชนชั้นกลาง ความเป็นคนไทย และความเป็นคริสเตียน อย่างไรก็ตาม สำหรับชนชั้นกลางคริสเตียน แม้ว่ามโนทัศน์ชนชั้น(class) จะเป็นสิ่งที่กำหนดอัตลักษณ์ของพวกเขา และเป็นตัวเชื่อมพวกเขาเข้ากับโครงสร้างทางสังคม แต่ความเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่มีความหมายมากสำหรับพวกเขา และมีความหมายมากกว่าความเป็นชนชั้นกลางในสังคมไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้ได้แสดงให้เห็นถึงการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางคริสเตียนในคริสตจักรใจสมาน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ชุมชนคริสเตียนใจสมานเป็นตัวแทนหนึ่งของชุมชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครฯ

จากการศึกษาการแบ่งช่วงชั้นทางสังคมภายในคริสตจักรใจสมานแบบอัตวิสัยโดยให้คริสเตียนจัดชั้นให้กับตัวเองว่าตนเองอยู่ในชั้นใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนโดยมากจัดตนเองอยู่ในชนชั้นกลาง โดยดูจากวิถีชีวิต รายได้ อาชีพ การศึกษา เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการจัดลำดับชั้นทางสังคมของตนเองรวมไปถึงชั้นของครอบครัวของเขา จากการการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนส่วนใหญ่ระบุชั้นทางสังคมของตนเอง สอดคล้องกับสถานภาพที่ตนเองเป็นอยู่ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างคริสเตียนใจสมานมีความสำนึกรับรู้และระบุว่า ตนเองอยู่ในชั้นกลางของสังคมและคิดว่าคนอื่นมองว่าตนเองอยู่ในชั้นกลางเช่นกัน โดยมากจะระบุว่า ตนเองเป็นคนชั้นกลางค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาถึงแบบการดำเนินชีวิตของคริสเตียน พบว่า พวกเขาใช้ชีวิตแบบชนชั้นกลาง ทั้งในเรื่องการบริโภคที่เน้นวัตถุนิยม ความสนใจในเรื่อง อาชีพการงาน ความก้าวหน้าความสำเร็จในชีวิต ให้คุณค่าในเรื่องการศึกษาสูง มีความเชื่อในเรื่องการพัฒนา ซึ่งหมายถึง ความเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีขึ้น แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีภูมิหลังที่แตกต่างกันค่อนข้างมากแต่มีค่านิยมทางสังคม (social values) วิถีชีวิตและพฤติกรรมทางสังคมที่คล้ายกัน ทั้งในเรื่องทางเศรษฐกิจ การเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีความสนใจในปัญหาการพัฒนาสังคมมากกว่าคนชั้นกลางกลุ่มอื่นๆ ชนชั้นกลางคริสเตียนมีเอกลักษณ์ ที่แตกต่างจากชนชั้นกลางกลุ่มอื่นๆ โดยมีหลักศาสนาเป็นกรอบและกำหนดแนวคิดและการดำเนินชีวิตในทุกเรื่อง กล่าวคือ ในทางเศรษฐกิจ ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเหมือนกันในหลักการเลือกอาชีพ ค่านิยมของความสำเร็จและกฎการทำงานที่มีกฤษฎีการทำงานวันสะบาโต ในทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างมีอุดมการณ์ประชาธิปไตยโดยเชื่อในสิทธิทางการเมืองและเชื่อในการเท่าเทียมกันของมนุษย์ซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อทางศาสนา ในทางสังคม กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนสนใจเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาสังคมอย่างมากเพราะถือเป็นช่องทางหนึ่งในการประกาศศาสนา และเป็นหน้าที่ที่คริสเตียนควรรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการทำประโยชน์และนำการพัฒนาไปสู่สังคมที่ตนเองอยู่

แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน จะเชื่อในเรื่องความแตกต่างทางชนชั้น แต่พวกเขาไม่มีความคิดเห็นอย่างรุนแรงเกี่ยวกับความขัดแย้งทางชนชั้น เหมือนอย่างชนชั้นนายทุนและผู้ใช้แรงงาน และแม้จะเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคม แต่พวกเขาไม่มีความคิดที่จะต่อสู้หรือสร้างความขัดแย้งเพื่อเรียกร้องผลประโยชน์เพื่อกลุ่มของตน แต่เน้นการปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมส่วนใหญ่ และต้องการการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย เมื่อพิจารณาถึงการเคลื่อนที่ทางชนชั้นบนพื้นฐานการรับรู้เกี่ยวกับระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดาของชนชั้นกลางคริสเตียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าส่วนใหญ่บิดามารดาจบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า และจากการศึกษาไม่สูงมาก ทำให้บิดามารดามักมีอาชีพประกอบกิจการส่วนตัวขนาดเล็ก (อาจเรียกได้ว่าเป็นชนชั้นกลางเก่า) มากกว่าการสังกัดตามองค์การธุรกิจต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการผู้มีความรู้และความชำนาญตามสายวิชาชีพ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงตระหนักว่าทางที่เป็นไปได้มากที่สุดของการเลื่อนชั้นทางสถานภาพของการเป็นชนชั้นกลางใหม่ (the new middle class) คือ การเปลี่ยนแปลงในอาชีพ การศึกษาและความชำนาญในวิชาชีพเป็นสำคัญ และจากการเก็บข้อมูล ไม่พบว่าการเป็นคริสเตียนทำให้รู้สึกว่าคุณเองมีสถานภาพทางสังคมสูงขึ้นแม้ว่าศาสนาคริสต์จะเป็นศาสนาของประเทศที่พัฒนาแล้วก็ตาม

2. วิถีชีวิตคริสเตียนมีผลต่อการมองตนเองและโลกทัศน์ของชนชั้นกลางที่เป็นคริสเตียน

เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้ามาเป็นสมาชิกในชุมชนคริสตจักรใจสมาน วัฒนธรรมย่อยในสังคมคริสเตียนถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เป็นแบบแผนทางความคิดและการกระทำ รวมถึงประเพณี ธรรมเนียมปฏิบัติ และค่านิยม ทำให้กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางมีวิถีชีวิตแบบคริสเตียนซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนคนอื่นในสังคมภายนอก ไม่ว่าจะเป็นวิถีคิด ค่านิยมและทัศนคติ จนนำไปสู่วิถีปฏิบัติตัวที่จะแตกต่างจากผู้อื่น ค่านิยมและความเชื่อทางศาสนา อันเป็นแบบชีวิตของคริสเตียนจึงมีอิทธิพลต่อการมองตนเองและโลกทัศน์ของคริสเตียน จากการศึกษาพบว่าการเป็นคริสเตียนได้สร้างอัตมโนทัศน์ใหม่ให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยที่ระบบความเชื่อของคริสเตียนและการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนามีผลต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียน วิถีชีวิตคริสเตียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายในสังคมคริสเตียน ได้เปลี่ยนโครงสร้างของการรับรู้เกี่ยวกับคุณค่าของตัวเองของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อตัวเองในด้านที่เกี่ยวกับครอบครัว ตนเอง เพื่อนและสังคมคริสเตียน และยังมีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมของเขาอีกด้วย

จากการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาการมองตนเองและโลกทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

การมองตนเองในเรื่องครอบครัว กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนที่มาจากพื้นฐานครอบครัวต่างกันจะมองตนเองแตกต่างกัน ชนชั้นกลางที่มาจากครอบครัวคริสเตียนมองว่าตนเองขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิตคริสเตียน เพราะตนเองเติบโตในครอบครัวคริสเตียนอยู่แล้วไม่ต้องต่อสู้หรือดิ้นรนทางความเชื่อ เพื่อให้ครอบครัวยอมรับ ความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงราบรื่น ในขณะที่ชนชั้นกลางที่มาจากพื้นฐานครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ พวกเขา รู้สึกว่าตนเอง แปรกแยกจากครอบครัว ถูกต่อต้าน และไม่ค่อยได้รับการยอมรับในความเป็นคริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มาจากครอบครัวจีน ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวแย่ง กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จึงมีความกระตือรือร้นอย่างมากในการดำเนินชีวิตคริสเตียน และพยายามทำแต่ในสิ่งที่ดีเพื่อให้ครอบครัวยอมรับสถานะใหม่ของพวกเขา ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี จึงส่งผลให้ระยะหลังความสัมพันธ์ในครอบครัวดี และได้รับการยอมรับจากครอบครัวมากขึ้น

การมองตนเองเกี่ยวกับตนเอง กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่า การเป็นคริสเตียนเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิต ในขณะที่คนอื่นในสังคมภายนอก มักมองว่าพวกเขาเคร่งศาสนา พวกเขากลับมองว่าตนเองไม่ได้เคร่งศาสนาแต่มองว่าวิถีชีวิตคริสเตียนไม่เหมือนกับศาสนาอื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกว่าตนเองเป็นคริสเตียนในตอนที่ตนเองไม่ยอมทำบาปหรือทำสิ่งที่ผิดต่อพระเจ้า การเป็นคริสเตียน ทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนเองมีเป้าหมายในชีวิต มุมมองชีวิตเปลี่ยนไป และมองตนเองเปลี่ยนไปจากเดิม เมื่อก่อนพวกเขารู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่าหรือไม่พอใจในตัวเอง แต่เมื่อมาเป็นคริสเตียนเขามองว่าตนเองเป็นคนมีคุณค่าด้วยเหตุผลที่ว่า พระเจ้ารักและเลือกให้มาเป็นคริสเตียน ซึ่งถือว่าตนเองมีโอกาสดีกว่าอีกหลายคนที่ยังไม่รู้จักรับพระเจ้า ชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่า เมื่อตนเองมาเป็นคริสเตียนแล้วเป้าหมาย โลกทัศน์และมุมมองชีวิตอีกทั้งการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เขามองว่า ชีวิตต่อไปนี้อยู่เพื่อพระเจ้าและเพื่อนำคนอื่นมารู้จักกับพระเจ้า การทำงานและการดำเนินชีวิตบนโลกนี้ ก็เพื่อให้พระเจ้าได้รับเกียรติ ดังนั้นเวลากระทำสิ่งที่ผิดเขาจะรู้สึกไม่สบายใจ และละอายใจเพราะเกรงว่าพระเจ้าจะไม่ได้รับเกียรติและผู้อื่นจะตำหนิพระเจ้า จากการกระทำไม่ดีของเขาซึ่งทำให้พวกเขาไม่ได้รับพระพรจากพระเจ้า และยังเป็นอุปสรรคทำให้คนอื่นไม่สามารถมารู้จักกับพระเจ้าได้ เขาจะระมัดระวังตนเองในการดำเนินชีวิตเมื่ออยู่ในสังคมภายนอก เพื่อไม่ให้ผู้อื่นตำหนิในการเป็นคริสเตียนของเขา กลุ่มตัวอย่างมักจะมองว่า ตนเองแตกต่างจากคนอื่นในสังคมภายนอก โดยส่วนใหญ่จะมองว่าตนเองดีกว่า

คนอื่นในการดำเนินชีวิต ความคิด มโนธรรม จริยธรรมและมักมองว่าตนเองมีโอกาสดีกว่าคนอื่น ๆ เพราะตนเองมีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยพระพร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยากให้คนอื่นมองและตั้งคำถามว่า อะไรที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป เพื่อที่จะได้บอกกับคนอื่น ๆ ได้ว่าการเป็นคริสเตียน ทำให้ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และอยากให้คนอื่น ๆ มาเป็นคริสเตียน

การมองตนเองเกี่ยวกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ จะคบเพื่อนคริสเตียนด้วยกัน และปรึกษากับเพื่อนคริสเตียน เนื่องจากมีความเชื่อและค่านิยมที่ใกล้เคียงกันชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่า ตนเองมีความแตกต่างจากเพื่อน ๆ เนื่องจากมีวิถีชีวิตและแนวคิดที่เปลี่ยนไป เขามักรู้สึกว่าเพื่อน ๆ มองว่า เครื่องศาสนาและมองว่าตนเองมีนิสัยที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างไม่รู้สึกละแวกกับเพื่อน ๆ เพราะพวกเขาปรับตัวได้ดี การเป็นคริสเตียนทำให้พวกเขามองว่าตนเองดีกว่าเพื่อน ๆ ในเรื่องโอกาส สติปัญญา ความมั่นคง และความหวังในชีวิต สิ่งของกลุ่มตัวอย่างต้องการมากที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ๆ คืออยากให้เพื่อน ๆ เห็นความเปลี่ยนแปลงในชีวิตของพวกเขา มาจากการเป็นคริสเตียนเพื่อที่พวกเขาจะได้มีโอกาสประกาศเรื่องพระเจ้า

การมองตนเองเกี่ยวกับสังคมคริสเตียน กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมองว่าสังคมคริสเตียนเป็นสังคมแห่งความรัก เมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมคริสเตียนส่วนใหญ่จะรู้สึกอบอุ่น และพอใจกับสังคมคริสเตียน พวกเขามองว่าสังคมคริสเตียนแตกต่างจากสังคมภายนอก เพราะเป็นสังคมที่มีความรักความอบอุ่น มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สังคมคริสเตียนเปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่และ คริสเตียนด้วยกัน เปรียบเสมือนพี่น้องที่สามารถพึ่งพากันได้และทุกคนหวังดีต่อกัน มีการให้อภัยกันไม่หวังผลประโยชน์ ซึ่งต่างกับสังคมภายนอกที่มักมีเรื่องของผลประโยชน์แอบแฝง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าคนในสังคมคริสเตียนพร้อมที่จะให้การต้อนรับและการยอมรับในตัวของเขา การปรับตัวเมื่ออยู่ในสังคมคริสเตียนจึงไม่ใช่เรื่องยาก เขาจึงเข้ากันได้ง่ายกับคนในสังคมคริสเตียน อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่รู้สึกว่าสังคมคริสเตียนไม่ต่างจากสังคมภายนอกที่มีการหวังประโยชน์ต่อกัน ทั้งนี้ขึ้นกับบุคคลเพราะสังคมคริสเตียนมีความหลากหลาย แต่ละคนจะมีระดับความเชื่อที่แตกต่างกัน มีนิสัย ฐานะ ชนชั้น พื้นฐานครอบครัว อาชีพและการศึกษาที่แตกต่างกัน ดังนั้น ต้องเลือกคบหากับกลุ่มที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกันจึงจะมีความเข้าใจกันมากกว่าและไม่เกิดปัญหา ชนชั้นกลางคริสเตียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คริสเตียนที่พวกเขาอยู่ ต้องการการยอมรับจากคนในสังคมคริสเตียน และอยากให้

สังคมคริสเตียนมองว่า พวกเขาสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นและช่วยเหลืองานของคริสตจักรได้

โลกทัศน์ทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนคิดว่างานที่ดี คือ งานที่มีรายได้ที่มั่นคง สุจริต และที่ดียิ่งกว่านั้น คือ เป็นงานที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นได้ ชนชั้นกลางคริสเตียนมีหลักในการเลือกอาชีพที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา คือ ต้องเป็นอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมายและหลัก ศีลธรรมหรือเป็นอาชีพที่ก่อให้เกิดผลร้ายแก่ผู้อื่น ส่วนใหญ่มองว่าการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานล้วนมีเบื้องหลังมาจากพระเจ้า เช่น มองว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้โอกาส ประทานสติปัญญา อวยพระพรในธุรกิจ พวกเขามองว่าแม้จะมีสติปัญญา มีความสามารถ แต่ก็อาจไม่ประสบความสำเร็จได้ถ้าพระเจ้าไม่อวยพระพร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีเป้าหมายความสำเร็จในชีวิต คือ การนำครอบครัวให้มารู้จักกับพระเจ้า ส่วนเรื่องความสำเร็จในอาชีพการงานเป็นเรื่องรอง พวกเขามักคิดว่าถ้าตนเองตั้งใจทำงาน และมีความก้าวหน้าในอาชีพการงานจะสามารถนำครอบครัวจะได้มาเชื่อพระเจ้าได้ง่ายขึ้น เพราะครอบครัวจะได้เห็นว่าการเป็นคริสเตียนเป็นสิ่งที่ดี ชีวิตดีขึ้น พระเจ้าอวยพระพร พวกเขาจึงมีความกระตือรือร้นและอยากประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน อยากได้รายได้ที่มั่นคง ได้งานที่ดี อยากมีความก้าวหน้าในชีวิต พวกเขาจึงมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนสูงๆ หรือพัฒนาศักยภาพตนเอง หลักคำสอนทางศาสนา มีอิทธิพลต่อชีวิตการทำงานของคริสเตียนค่อนข้างมาก โดยกลุ่มตัวอย่าง จะยึดหลักคำสอนต่างๆ เพื่อมาปรับใช้กับอาชีพของตนเอง โดยเชื่อว่าเมื่อปฏิบัติตามจะได้รับพระพรจากพระเจ้าแล้ว อาชีพการงานก็จะประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างจะให้ความสำคัญกับการมานมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ พวกเขามักไม่ขาดการมานมัสการวันอาทิตย์ เขาคิดว่าการไม่ทำงานวันอาทิตย์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง และการมานมัสการวันอาทิตย์พระเจ้าจะอวยพระพร ดังนั้น ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ พวกเขาจะไม่หยุดการมานมัสการพระเจ้าวันอาทิตย์ คริสเตียนไม่เชื่อและไม่สนใจในเรื่องการเสี่ยงโชคต่างๆ แต่เชื่อในเรื่องของการทำงาน พวกเขาคิดว่าพระเจ้าจะไม่อวยพรคนที่เสี่ยงโชคแต่จะอวยพรคนที่ทำงาน พวกเขาไม่คิดว่าการทำงานหนักและหากำไรมากๆ เป็นการบูชาพระเจ้าและไม่เห็นด้วยกับการทำงานหนักจนไม่มีเวลาไปโบสถ์หรือทำงานหนักจนร่างกายเสื่อมโทรม ชนชั้นกลางคริสเตียนส่วนใหญ่ จะนำเงินส่วนหนึ่งจากเงินเดือนอย่างน้อยสิบเปอร์เซ็นต์ ให้กับคริสตจักรทุกเดือน (ถวายสิบลด) โดยมีแนวคิดที่เงินที่ตนเองได้มาจากพระเจ้าอวยพร ดังนั้น ควรถวายคืนให้กับพระเจ้าผ่านทางคริสตจักรเพื่อจะนำไปใช้ในการประกาศศาสนา นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

โลกทัศน์การเมือง กลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียนมีความสนใจทางการเมือง มีทัศนคติต่อการเมืองไทยทั้งในด้านบวกและด้านลบ อย่างไรก็ตาม ทัศนคติดังกล่าวไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพวกเขา กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็มีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับสูง นอกจากนี้ ยังมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะพูดคุยถกเถียงปัญหาทางการเมืองกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ชักชวนให้บุคคลอื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และมีส่วนร่วมชุมนุมทางการเมืองเป็นครั้งคราว แต่ไม่ถึงขั้นมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกพรรคฯ หรือร่วมในกิจกรรมของพรรคฯ เช่น บริจาคเงินหรือเป็นอาสาสมัครช่วยในการรณรงค์หาเสียงของพรรคฯ เป็นต้น จากการศึกษา โดยส่วนหนึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าศาสนามีส่วนทำให้ตนเองตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ว่าคริสเตียนในฐานะสมาชิกในสังคมควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อบ้านเมืองด้วยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง นอกจากนี้ ศาสนายังมีอิทธิพลต่อทำให้การยอมรับอำนาจของรัฐบาลของชนชั้นกลางคริสเตียน แม้ว่าจะเป็นรัฐบาลเผด็จการ โดยมีแนวคิดตามทฤษฎีเทวสิทธิที่เชื่อว่าพระเจ้าทรงโปรดประทานอำนาจให้แก่กษัตริย์หรือผู้ปกครองบ้านเมือง ดังนั้นชนชั้นกลางคริสเตียนจึงยอมรับอำนาจของผู้ปกครอง อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับอำนาจของผู้ปกครองเผด็จการ ก็จะใช้วิธีอธิษฐานขอผู้นำคนใหม่ หรือใช้สิทธิประท้วงด้วยสันติวิธีที่ไม่ก่อความวุ่นวาย ซึ่งก็เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับจริยธรรม คริสเตียนเช่นกัน

โลกทัศน์ทางสังคม โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่าง จะสนใจเรื่องทางสังคมมากกว่าเรื่องอื่นๆ เนื่องจากการอยู่ในสังคมคริสเตียนทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาแห่งความรักและเน้นในการปฏิบัติกับผู้อื่น เน้นการอยู่ในสังคมเพื่อทำให้ผู้อื่นพอใจ หลักคำสอนของศาสนาคริสต์ จึงมีอิทธิพลอย่างมากในการทำให้พวกเขานึกถึงสังคม และอยากช่วยเหลือผู้อื่น โดยเชื่อว่าการทำประโยชน์ต่อสังคมเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย เป็นการประกาศความรักของพระเจ้าให้คนอื่นรู้ จึงควรเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างมองว่าการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ควรทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เพื่อให้พระเจ้าได้รับเกียรติในชีวิตของตนเอง กลุ่มตัวอย่างตระหนักถึงสังคมปัจจุบันว่าเป็นสังคมที่มีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสุขภาพเสพติด ปัญหาความยากจน ปัญหาด้วยการศึกษา เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีส่วนช่วยเหลือสังคม โดยมักจะออกไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมพร้อมกับคริสตจักร เช่น การออกไปแจกของให้ผู้ยากไร้ การสอนหนังสือให้เด็กในชุมชนแออัด เป็นต้น หรือช่วยเหลือสังคมในรูปแบบการบริจาคสิ่งของและเงินทอง

3. คริสเตียนใจสมานเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคมเป็นผลมาจากการมองเห็นตนเองและโลกทัศน์ในฐานะที่เป็นคริสเตียน

จากการศึกษาพบว่า การมองเห็นตนเอง และโลกทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างชนชั้นกลางคริสเตียน มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการเกิดเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งประเสริฐ เพราะว่าตนเองเกิดมาจากการทรงสร้างของพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าตนเองเป็นบุตรของพระเจ้า รู้สึกว่าตนเองมีค่าที่พระเจ้าลิขิตให้มาเกิด มีคุณค่าที่พระเจ้าเลือกให้มาเป็นคริสเตียนและรู้จักกับพระเจ้า ความรู้สึกมีคุณค่าในสายตาของพระเจ้า จึงทำให้พวกเขาอมรับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นส่วนดีหรือส่วนด้อยก็ตาม กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ตนเองมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต จากที่แต่เดิมไม่รู้ว่าจะเกิดมาเพื่ออะไร และจะอยู่ต่อไปอย่างไร เมื่อเป็นคริสเตียนความหมายของชีวิตเปลี่ยนไป มีความหวังมากขึ้น รู้สึกว่าชีวิตมั่นคงมากขึ้น คิดว่าตนเองต้องอยู่เพื่อถวายเกียรติพระเจ้าด้วยการประพฤติตนเป็นคนดี เสียสละ ช่วยเหลือผู้อื่น พวกเขาเชื่อว่า ชีวิตในปัจจุบันตั้งแต่มาเป็นคริสเตียน เป็นชีวิตที่มีความหมายมาก ส่วนหนึ่งสำหรับครอบครัวคือ อยู่เพื่อดูแลครอบครัว อีกส่วนหนึ่งสำหรับเพื่อนมนุษย์ที่ตกยาก มองเพื่อนมนุษย์เหมือนพี่น้องที่ตนเองจะต้องช่วยเหลือและตนเองจะรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำอย่างนั้น การเป็นคริสเตียนทำให้กลุ่มตัวอย่างมีหลักในการดำเนินชีวิต คือ พยายามทำให้เป็นตัวอย่างสำหรับคนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาตระหนักว่าตนเองเป็นคนกลุ่มน้อยของสังคมจึงต้องทำในสิ่งที่ดีเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมภายนอก หรือแม้กระทั่งคนในครอบครัวของตนเองที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน กลุ่มตัวอย่างได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังทางวัฒนธรรมความเชื่อทางศาสนาทำให้มีทัศนคติหรือหลักยึดในการปฏิบัติตนเองต่อผู้อื่น โดยการรักเพื่อนมนุษย์คนอื่นเหมือนรักตนเอง รู้จักแบ่งปันและไม่ให้กดขี่ หรือเอาเปรียบผู้อื่นแหยงไร รู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนกว่า ประพฤติตนเป็นคนดี พยายามเข้าใจผู้อื่น กระทบต่อผู้อื่นอย่างไร เราอยากให้เรากระทำต่อเรา ทำดีกับผู้อื่นเท่าที่สามารถจะทำได้ แสดงความรักของพระเจ้าให้คนอื่นได้รู้จักด้วยการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างออกไปช่วยเหลือผู้อื่นหรือทำประโยชน์ให้สังคม ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เป็นที่ถวายเกียรติพระเจ้าและเป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย การมองเห็นตนเองและโลกทัศน์บนพื้นฐานความเชื่อทางศาสนาเหล่านี้ มีอิทธิพลทำให้ กลุ่มตัวอย่างเข้าไปร่วมในกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม โดยส่วนใหญ่พบว่า พวกเขามักจะเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ทางสังคม ในรูปของการเข้าไปทำงานทางสังคมสงเคราะห์ ควบคู่กับคริสตจักรที่ตนเองสังกัดอยู่ เช่น การสอนหนังสือให้เด็กในคริสตจักร การออกไปร่วมกับคริสตจักรในการแจกของให้ผู้ยากไร้ การร่วมกิจกรรมหน่วยแพทย์

เคลื่อนที่ที่ทางคริสตจักรจัดขึ้น อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างบางคนอาจไม่ได้ออกไปร่วมกิจกรรม สาธารณประโยชน์ทางสังคมกับทางคริสตจักร แต่จะทำประโยชน์ต่อสังคม ในลักษณะช่วย สนับสนุน เช่น การนำหนังสือหรือเสื้อผ้าเก่าๆ ไปให้ คริสตจักร โดยคริสตจักรก็จะนำไปแจกให้แก่ ผู้ยากไร้ต่อไป หรือบริจาคเงินให้กับคริสตจักรเพื่อสนับสนุนงานสังคมสงเคราะห์ของคริสตจักร หรือบริจาคเงินให้กับมูลนิธิคริสเตียนต่างๆ โดยมีความเชื่อว่าเงินที่บริจาคผ่านมูลนิธิคริสเตียนน่าจะ ไม่มีการคอร์รัปชันและเชื่อว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ ความหลากหลายทาง วัฒนธรรมและชาติพันธุ์เป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน กลุ่มวัฒนธรรมย่อยต่างๆ ก็พยายามสร้าง และรักษาอัตลักษณ์ของตนในการเรียกร้องสิทธิและพื้นที่ทางสังคม ขบวนการทางสังคมได้ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสิทธิสตรี กลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มศาสนา และกลุ่มเรียกร้อง ประชาธิปไตยและประชาสังคม กลุ่มชนชั้นกลางคริสเตียนเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยหนึ่งใน สังคมไทย ที่รวมกันบนพื้นฐานของความเชื่อทางศาสนา เป็นกลุ่มที่มีความแข็งแกร่งภายในสูง อัตลักษณ์ของกลุ่มนอกเหนือจากความเป็นชนชั้นกลางและเป็นคริสเตียนแล้ว พวกเขายังเป็นคน ไทยที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และโดยเฉพาะศาสนา งานวิจัยนี้ให้ ความสำคัญกับการเข้าใจภูมิหลังความเชื่อในศาสนาคริสต์ที่มีอิทธิพลต่อความคิด โลกทัศน์ การ มองโลก และพฤติกรรมของชน ชั้นกลางคริสเตียนทั้งในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ความ เข้าใจดังกล่าวจะช่วยคลี่คลายและนำไปสู่ความเข้าใจในวิถีชีวิตของกลุ่มวัฒนธรรมหนึ่ง ท่ามกลาง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของสังคมกรุงเทพมหานครฯ และสังคมไทย ทั้งในแง่วิชาการ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสันติที่เราทุกคนปรารถนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ ภูประเสริฐ. 2517. อัตมโนทัศน์ของเยาวชนในโรงเรียนพุทธศาสนาวินาศวันอาทิตย์
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กองการแพทย์สภาคริสตจักรในประเทศไทย. 2542. สภาคริสตจักรในประเทศไทยและการ
บำบัตร์รักษา 1934-1999. กรุงเทพฯ : กองการแพทย์สภาคริสตจักรในประเทศไทย.
- กิติพงษ์ เทียนตระกูล. 2522. ผลของการสอนทักษะกีฬาที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรัช วิระชัย. 2543. สังคมวิทยาการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรกฤษณ์ สำราญใจ. 2518. การเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์ของนักเรียนฝึกสอนวิทยาลัยครูลำปาง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์. 2525. สังคมวิทยาศาสนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์และคณะ. 2532. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์
ราชวิทยาลัย.
- จური จุลละเกษ. 2518. โลกทัศน์ : มานุษยวิทยาเบื้องต้น. (ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)
คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จური วิจิตรวาทการ. 2536. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับชนชั้นกลางในสังคมไทย. วัฒนธรรมไทย
30 (12) : 19-22.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภาและคณะ. 2524. เศรษฐศาสตร์กับประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
สร้างสรรค์.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภาและคณะ. 2530. เศรษฐศาสตร์การเมืองและระบบราชการไทย. ว.สังคมศาสตร์
24 (2) :123-135.
- ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์. 2522. ศาสนาคริสต์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2533. รัฐกับสังคม : ไตรลักษณ์รัฐไทยในพหุสังคมสยาม. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คารา ทีปะपाल. 2542. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ดาวพฤษ. 2513. การสร้างชนชั้นกลาง. ผู้ทอง 1:12-14.

- ทอพอโลยี, อัลวิน. 2536. อำนาจใหม่ แปลโดย ขุนทอง ลอเสรีวานิช. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และ เทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. 2541. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง. กรุงเทพฯ:กองการพิมพ์สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- นกรินทร์ เมฆไตรรัตน์. 2501. ประวัติภูมิปัญญาของการเปลี่ยนระบอบการปกครองสยามระหว่าง พ.ศ. 2470-2480. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติ กสิโกศล และวราภรณ์ พันธุ์วงศ์กล่อม. 2525. การเลื่อนฐานะทางสังคมในเขตเมือง. สองศตวรรษรัตนโกสินทร์ : ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย. กรุงเทพฯ. (เอกสารประกอบการบรรยาย)
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 15 พฤษภาคม 2534. ทศนคติทางการเมืองของชนชั้นกลางในไทย. มติชน : 10.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 4 มิถุนายน 2535. อำนาจที่เป็นจริงของชนชั้นกลาง. ผู้จัดการ : 9.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2536. วัฒนธรรมของคนชั้นกลางไทย. ในสังคีต พิริยะรังสรรค์ และผาสุก พงษ์ไพจิตร (บรรณาธิการ), ชนชั้นกลางบนกระแสประชาธิปไตยไทย, 49-65. กรุงเทพฯ.
- บุญเต็ม พันรอบ และจ่านง พันรอบ. 2524. ชนชั้นทางสังคม. ว.สังคมศาสตร์ (มศว.บางแสน) ฉ. 9 : 19-54.
- บุญเย็น วอทอง. 2519. ทศนะทางชนชั้นในสังคม. อักษรศาสตร์พิจารณา 3 : 33-39
- บุญลือ วันทายนต์. 2529. สังคมวิทยาศาสนา. กรุงเทพฯ : กิ่งจันทร์การพิมพ์.
- ปรีชา คูวินทร์พันธุ์. 2526. รายงานผลการวิจัยโครงการการจัดช่วงชั้นทางสังคมของกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. 2536. ทฤษฎีชนชั้นกลาง. ในสังคีต พิริยะรังสรรค์ และผาสุก พงษ์ไพจิตร (บรรณาธิการ), ชนชั้นกลางบนกระแสประชาธิปไตยไทย, 67-89. กรุงเทพฯ.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. 2534. เทคโนโลยีเศรษฐศาสตร์และการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารประกอบการสัมมนา)

- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. 2536. บทบาทชนชั้นกลางในเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศเอเชียนิกส์ และไทย : ข้อสังเกตเบื้องต้น. ในสังคิต พิริยะรังสรรค์ และผาสุก พงษ์ไพจิตร (บรรณาธิการ) ชนชั้นกลางบนกระแสประชาธิปไตยไทย, 91-116. กรุงเทพฯ.
- พินิจ ลากธนานนท์ และวัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. 2535. การศึกษาตัวบ่งชี้สถานภาพเศรษฐกิจสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว. 2513. ลักษณะสังคมไทย. พระนคร : โรงพิมพ์เลียงเชียงจงเจริญ.
- ภูทชงค์ คุณทลบุตร. 2528. แนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยาในยุคเริ่มต้น. เชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2535. เอกสารการสอนชุดวิชา ความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่งทิพย์ ศิริปิ่น. 2531. ชมรมพุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกับการส่งเสริมพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ร็อกโบราวซ์, ไลอัน. 2526. โครงสร้างสังคม แปลโดยเจเลียว ฤกษ์รุจิพิมล. สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 13 : 48-72.
- ลิจิต ธีรเวคิน. 2535. การช่วงชิงอำนาจระหว่างทหารกับชนชั้นกลาง. ดีเคด 2(14) : 61-66.
- วรวิทย์ เจริญเลิศ. 2536. ชนชั้นกลางกับเหตุการณ์พฤษภาคม : ฝ่ายประชาธิปไตยหรือรัฐปฏิการ. ในสังคิต พิริยะรังสรรค์ และผาสุก พงษ์ไพจิตร (บรรณาธิการ) , ชนชั้นกลางบนกระแสประชาธิปไตยไทย, 117-153. กรุงเทพฯ.
- วรวิทย์ เจริญเลิศ. 2537. เศรษฐกิจไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร รักการ. 2529. วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิทยากร เชียงกูล. 2530. ปัญญาชนไทยกับการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผลึก.
- วิทยากร เชียงกูล . 2532. พจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์การเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- วิทยากร เชียงกูล. 25 พฤษภาคม 2535. บทบาทของคนชั้นกลางในเมือง. ผู้จัดการ : 8.
- วิทยากร เชียงกูล. 21 พฤษภาคม 2535. คนชั้นกลางกับประชาธิปไตยแบบรัฐสภา. ผู้จัดการ : 9.
- วีระศักดิ์ สาเลยกานนท์. 2518. ปกคอกขาว : ชนชั้นกลางใหม่ในสังคมไทย. ไทย-ไคเจสท์ 1 (4) : 44-49.

- ศิริพร ยอดกมลศาสตร์. 2538. แนวคิดว่าด้วยชนชั้นกลางในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิลป์ชัย เชาวน์เจริญรัตน์. 2543. จริยธรรมคริสเตียน. กรุงเทพฯ : บีแอลที.
- สมเกียรติ วันทะนะ. 2525. วิวัฒนาการชนชั้นแรงงานไทย เค้าโครงประวัติศาสตร์แรงงานครบรอบ
สองร้อยปี. ส่องศตวรรษรัตนโกสินทร์ : ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย. กรุงเทพฯ.
(เอกสารประกอบการบรรยาย)
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. 2523. ทุนนิยมขุนนางไทย พ.ศ. 2475-2503. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
สร้างสรรค์
- สุเทพ สุนทรเกตุช. 2540. ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย พื้นฐานแนวความคิดทฤษฎีทางสังคมและ
วัฒนธรรม. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์โกลบอลวิชั่น.
- สุนีย์ ตรีธนากร. 2539. โลกทัศน์ประชาธิปไตยของชนชั้นกลางไทย : ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่ม
ข้าราชการประจำกับกลุ่มพนักงานองค์กรเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวค์ จันทวานิช. 2534. การจัดช่วงชั้นทางสังคม : เกียรติภูมิของอาชีพต่างๆในสังคมไทย.
กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนห์ จามริก. 2535. รัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและ60ปีประชาธิปไตย.
กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- อकिन รพีพัฒน์, ม.ร.ว. 2527. สังคมไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2416. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. 2543. แนวความคิดหลักทางสังคมวิทยา เรื่อง อัตลักษณ์. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์. 2538. วัฒนธรรม ศาสนาและชาติพันธุ์ วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์. 2545. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อเนก เหล่าธรรมทัศน์. 2536. “มืออมมือถือ” : ชนชั้นกลางและนักธุรกิจกับพัฒนาการประชาธิปไตย.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

ภาษาอังกฤษ

- Abrcrombie, Nicholas and Urry, John. 1983. Capital, Labour & The Middle Classes. London.
- Assael, Henry. Consumer Behavior and Marketing Action. 6th ed. Cincinnati, Ohio : South Western College Publishing, Co.,1998.
- Byrne, Donn. And Kelly, Kathryn. 1981. An introduction to Personality. Englewood Cliff, New Jersey : Prentice Hall, Inc .
- Dahrendorf, Ralf. 1959. Class and Class Conflict in and Industrial Society. London.
- Drever, James. 1952. A Dictionary of Psychology. Harmondsworth, Middlessex : Penguin Book.
- Giddens, Anthony. 1971. Capitalism and modern social theory. Great Britain: Cambridge University.
- Giddens, Anthony. 1973. The Class Structure of the Advanced Societies. London.
- Giddens, Anthony. 1997. Sociology. Great Britain : Cambridge University.
- Good, Carter V.,ed. 1973. Dictionary of Education. 3ed New York : McGraw-Hill Book Company.
- Hurlock, Elizerbeth B. 1967. Development Psychology. New York : McGraw-Hill Book Company.
- International Encyclopedia of The Social Science. N.Y.:Crowell,collier and Macmillan.vol.16
- Kotler, Philip. 1997. Marketing Management : Analysis, Planning, Implementation and Control. 9th ed. Upper Saddle River, New Jersey : Prentice-Hall, Inc.,
- Lazalus, Richard S. 1963. Personality and Adjustment. Englewood Cliff : New Jersey : Prentice-Hall Inc.
- Mill, C. Wright. 1951. White collar: the American Middle Classes. London: Oxford University.
- Poulantzas, Niccos. 1975. Classes in Contemporary Capitalism. London.

- Prudhisan Jumbala and Chantana Banpasirichote. 1997. Thai Middle Classes: Between Class Ambiguity and Democratic Propensity. Center for Social Development Studies, Chulalongkorn University.
- Roger, Carl R. 1951. Client-Centered Therapy. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Swingewood, Alan. 1975. Sociological Theory Its Nature and Growth. New York : Random House, Inc.
- Center for Social Development Studies. 1997. The Survey of Middle Classes in Bangkok. Faculty of Political Science. Chulalongkorn University.
- Vichit- Vadakan, Juree Namsirichai. 1979. Not Too High and Not Too Low : A Comparative Study of Thai and Chinese Middle-Class Life in Bangkok, Thailand. Ph.D.Thesis. University of California, Berkeley.
- Wallis, W.A. 1968. International Encyclopedia of The Social Sciences. U.S.A. : Crowell Collier and Mac Millan, Inc.
- Weber, Max. 1968. Economy and Society vol.1: an outline of interpretive Sociology. New York, Bedminster Press.
- Zenitlin, Irving M, 1973. Rethinking Sociology. New Jersey. Englewood Cliffs: Prentice Hall, Inc.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ตารางแสดงลักษณะทั่วไปของสมาชิกคริสตจักรใจสมาน

ตารางที่ 1 แสดงสมาชิกใจสมาน โดยแบ่งตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	35	35
หญิง	65	65
รวม	100	100

ตารางที่ 2 แสดงสมาชิกใจสมาน โดยแบ่งตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
20-30	15	15
31-40	54	54
41-50	31	31
51-60	-	-
มากกว่า 60	-	-
รวม	100	100

ตารางที่ 3 แสดงสถานภาพสมรสของสมาชิกใจสมาน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	40	40
หย่า	2	2
แต่งงาน	58	58
แยกกันอยู่	-	-
หม้าย	-	-
อื่น ๆ	-	-
รวม	100	100

ตารางที่ 4 แสดงเชื้อชาติของสมาชิกใจสมาน

เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	72	72
จีน	28	28
อื่น	-	-
รวม	100	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงระดับการศึกษาของสมาชิกใจสมาน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	3	3
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	73	73
อนุปริญญา, ปวส. หรือเทียบเท่า	12	12
ปวช. หรือเทียบเท่า	10	10
ม.6 หรือต่ำกว่า	2	2
ม.3 หรือต่ำกว่า	-	-
ป.6 หรือต่ำกว่า	-	-
ป.4 หรือต่ำกว่าและสามารถอ่านออกเขียนได้	-	-
ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้	-	-
อื่น ๆ	-	-
รวม	100	100

ตารางที่ 6 แสดงลักษณะอาชีพของสมาชิกใจสมาน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	2
พนักงาน ลูกจ้างของรัฐกิจเอกชน	56	56
ประกอบกิจการส่วนตัว	33	33
ประกอบอาชีพอิสระ	9	9
ทำเกษตรกรรม	-	-
ไม่ตอบ	-	-
รวม	100	100

ตารางที่ 7 แสดงรายได้ต่อเดือนของสมาชิกใจสมาน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	-
5,001-10,000 บาท	6	6
10,001-30,000 บาท	58	58
30,001-50,000 บาท	30	30
มากกว่า 50,000 บาท	6	6
รวม	100	100

ตารางที่ 8 แสดงภูมิลำเนาเดิมของสมาชิกใจสมาน

ภูมิลำเนาเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	55	55
ภาคเหนือ	12	12
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7	7
ภาคกลาง	6	6
ภาคตะวันออก	17	17
ภาคใต้	3	3
รวม	100	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงลักษณะบ้านพักอาศัยของสมาชิกใจสมาน

ลักษณะบ้านพักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	13	13
ตึกแถว	69	69
ทาวเฮ้าส์	9	9
อพาร์ทเมนต์	1	1
แฟลต	-	-
ชุมชนแออัด	-	-
คอนโดมิเนียม	7	7
หอพักหรืออื่น ๆ	1	1
รวม	100	100

ตารางที่ 10 แสดงสถานภาพของบิดาและมารดาของสมาชิกใจสมาน

สถานภาพของบิดาและมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทั้งบิดาและมารดายังมีชีวิตและอยู่ด้วยกัน	24	24
พ่อแม่มีชีวิตอยู่แต่หย่าร้างแล้ว	8	8
บิดาเสียชีวิต	43	43
มารดาเสียชีวิต	14	14
ทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว	11	11
รวม	100	100

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบลักษณะอาชีพของสมาชิกใจสมานกับบิดาและมารดา

อาชีพ	จำนวน (ร้อยละ)		
	สมาชิกใจสมาน	บิดา	มารดา
ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2 (2%)	4 (4%)	4 (4%)
พนักงาน ลูกจ้างของธุรกิจเอกชน	56 (56%)	8 (8%)	7 (7%)
ประกอบกิจการส่วนตัว	33 (33%)	69 (69%)	73 (73%)
ประกอบอาชีพอิสระ	9 (9%)	13 (13%)	9 (9%)
ทำเกษตรกรรม	-	1 (1%)	1 (1%)
ไม่ตอบ	-	5 (5%)	6 (6%)
รวม	100	100	100

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบระดับการศึกษาของสมาชิกใจสมานกับบิดาและมารดา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)		
	สมาชิกใจสมาน	บิดา	มารดา
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	3 (3%)	3 (3%)	-
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	73 (73%)	17 (17%)	16 (16%)
อนุปริญญา, ปวส. หรือเทียบเท่า	12 (12%)	40 (40%)	43 (43%)
ปวช. หรือเทียบเท่า	10 (10%)	-	-
ม.6 หรือต่ำกว่า	2 (2%)	6 (6%)	8 (8%)
ม.3 หรือต่ำกว่า	-	16 (16%)	15 (15%)
ป.6 หรือต่ำกว่า	-	8 (8%)	5 (5%)
ป.4 หรือต่ำกว่าและสามารถอ่านออกเขียนได้	-	9 (9%)	12 (12%)
ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้	-	1 (1%)	1 (1%)
อื่น ๆ	-	-	-
รวม	100	100	100

ตารางที่ 13 แสดงการรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นของตนเองของสมาชิกใจสมาน

การรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นของตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นสูง	-	-
ชั้นกลางค่อนข้างสูง	91	91
ชั้นกลางค่อนข้างต่ำ	9	9
ชั้นล่าง	-	-
รวม	100	100

ตารางที่ 14 แสดงการรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นที่คิดว่าผู้อื่นมีต่อตนเอง

การรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นที่คิดว่าผู้อื่นมีต่อตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นสูง	-	-
ชั้นกลางค่อนข้างสูง	93	93
ชั้นกลางค่อนข้างต่ำ	7	7
ชั้นล่าง	-	-
รวม	100	

ตารางที่ 15 แสดงการรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นของครอบครัวตนเอง

การรับรู้เกี่ยวกับชนชั้นของครอบครัวตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นสูง	-	-
ชั้นกลางค่อนข้างสูง	87	87
ชั้นกลางค่อนข้างต่ำ	13	13
ชั้นล่าง	-	-
รวม	100	100

ภาคผนวก ข.

ภาพที่ 1 ป้ายชื่อคริสตจักรใจสมาน

คริสตจักรใจสมาน (JAISAMARN FULL GOSPEL CHURCH) ตั้งอยู่ ณ 10-12 สุขุมวิท ซอย 6 คลองเตย พระโขนง จังหวัดกรุงเทพฯ เป็นคริสตจักรที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองมายาวนานกว่า 30 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2 ไม้กางเขน

ไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์ของชาวคริสต์ ซึ่งแสดงถึงความรักและความเสียสละ ซึ่งคิดไว้
ด้านหน้าทางขึ้นห้องประชุมใหญ่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3 ทางเข้าคริสตจักรใจสมานจากปากซอย

คริสตจักรใจสมานตั้งอยู่ใจกลางเมืองกรุงเทพฯ เห็นได้จากหน้าปากซอยจะมีสถานีรถไฟฟ้านานา สมาชิกใจสมานสามารถเดินเข้ามาถึงคริสตจักรได้เพราะระยะทางจากปากซอยเข้ามาไม่ไกลนัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4 ด้านหน้าของคริสตจักรใจสมาน

ด้านหน้าของคริสตจักรใจสมาน จะมีอาคารหลังใหญ่ หรืออาคาร 1 มีทั้งหมด 3 ชั้น ชั้นล่างสุดเป็นชั้นใต้ถุนอาคารใช้สำหรับตั้งร้านค้าขายอาหาร และวางโต๊ะอาหาร ชั้น 2 เป็นห้องประชุมใหญ่สำหรับนมัสการ และมีร้านขายหนังสือ ชั้น 3 เป็นห้องเรียนพระคัมภีร์ 2 ห้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5 ชั้นล่างของอาคาร 1

ชั้นใต้ถุนอาคารเป็นที่พบปะพูดคุยระหว่างคริสเตียนด้วยกันหลังจากนมัสการเสร็จ ซึ่งจะมีร้านค้าขายอาหารและเครื่องดื่ม และมีโต๊ะรับประทานอาหารวางอยู่เต็มพื้นที่ด้านล่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 6 ร้านขายหนังสือ

ร้านขายหนังสือ ตั้งอยู่ชั้น 2 ของอาคาร 1 ซึ่งจะเปิดบริการทุกวันอาทิตย์ โดยจะขายหนังสือคริสเตียน พระคัมภีร์ เทปนมัสการ และเทปเทศนา รวมทั้งเทปและซีดีเพลงคริสเตียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 7 ห้องประชุมใหญ่

ห้องประชุมใหญ่ จุคนได้กว่า 1,000 คน ใช้สำหรับนมัสการทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่ 8.30-12.30 น. หรือใช้สำหรับการประชุมต่าง ๆ และงานพิเศษหรือกิจกรรมในคริสตจักร เช่น งานแต่งงาน, งานศพ, งานวันคริสต์มาส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 8 ห้องเรียนพระคัมภีร์

ห้องเรียนพระคัมภีร์จะอยู่ชั้น 3 ของอาคาร ซึ่งจะมี 2 ห้อง และนอกจากนี้ ยังมีห้องเรียนพระคัมภีร์ อีกหลายห้องอยู่อาคาร 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 9 สำนักงานคริสตจักร

สำนักงานคริสตจักร ตั้งอยู่ชั้นล่างสุดของอาคาร 3 ซึ่งจะเปิดทำการทุกวัน ยกเว้นวันจันทร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 10 ห้องอเนกประสงค์

ห้องอเนกประสงค์ ตั้งอยู่ชั้นล่างของอาคาร 3 ถัดจากสำนักงานคริสตจักร ใช้สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือเป็นที่นั้สการของสมาชิกใจสมาน ตั้งแต่รุ่นยุวชนถึงอนุชน ทางด้านหน้าห้องอเนกประสงค์จะมีโต๊ะป้งปองให้สมาชิกได้เล่นกันยามว่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 11 ห้องสอนพระคัมภีร์และจัดกิจกรรมให้เด็ก

ตั้งอยู่ชั้น 2 ของอาคาร 3 เป็นห้องที่ใช้สอนพระคัมภีร์ และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็ก เช่น ร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาว วัลลภา หัสการณ์ เกิดวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2518 ที่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย